

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

55. sējums
2012. gada 2. oktobris

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
I	<i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i>	
	REZOLŪCIJAS	
	Eiropas Parlaments	
	2011.–2012. GADA SESIJA	
	2011. gada 5.–7. aprīļa plenārsēdes	
	Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 176 E, 16.6.2011.	
	PIEŅĒMTIE TEKSTI	
	Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis	
2012/C 296 E/01	Nestabilitātes radītās migrācijas plūsmas — ES ārpolitikas darbības joma un nozīme Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par nestabilitātes radītajām migrācijas plūsmām — ES ārpolitikas darbības joma un nozīme (2010/2269(INI))	1
2012/C 296 E/02	Sieviešu nozīme lauksaimniecībā un lauku apvidos Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par sieviešu nozīmi lauksaimniecībā un lauku apvidos (2010/2054(INI))	13
2012/C 296 E/03	Atomelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanai paredzētais ES finansējums jaunajās dalībvalstīs Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par kodolelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanai paredzētā ES finansējuma efektivitāti un lietderību jaunajās dalībvalstīs (2010/2104(INI))	19
2012/C 296 E/04	Jaunie ES politikas pamatvirzieni pret sievietēm vērstas vardarbības apkarošanai Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par prioritātēm un pamatnostādņu izklāstu jaunai ES politikai vardarbības pret sievietēm apkarošanai (2010/2209(INI))	26

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

2012/C 296 E/05	Eiropas starptautisko ieguldījumu politika Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par turpmāko Eiropas starptautisko ieguldījumu politiku (2010/2203(INI))	34
2012/C 296 E/06	Kopienų finanšu interešu aizsardzība — krāpšanas apkarošana Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību — Krāpšanas apkarošana — 2009. gada pārskats (2010/2247(INI))	40
2012/C 296 E/07	Noteikumi, kas attiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām un to finansēšanu Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par to, kā piemērot Regulu (EK) Nr. 2004/2003 par noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām un to finansēšanu (2010/2201(INI))	46
2012/C 296 E/08	Pārvaldība un partnerība vienotajā tirgū Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par pārvaldību un partnerību vienotajā tirgū (2010/2289(INI))	51
2012/C 296 E/09	Vienotais tirgus Eiropas iedzīvotājiem Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par vienoto tirgu Eiropas iedzīvotājiem (2010/2278(INI))	59
2012/C 296 E/10	Vienotais tirgus uzņēmumiem un izaugsmei Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par vienoto tirgu uzņēmumiem un izaugsmei (2010/2277(INI))	70

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

2012/C 296 E/11	Stāvoklis Sīrijā, Bahreinā un Jemenā Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par stāvokli Sīrijā, Bahreinā un Jemenā	81
2012/C 296 E/12	Ceturtnā Apvienoto Nāciju Organizācijas konference par vismazāk attīstītajām valstīm Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ceturtno konferenci par vismazāk attīstītajām valstīm	85
2012/C 296 E/13	Islandes 2010. gada progresa ziņojums Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par Islandes 2010. gada progresa ziņojumu	89
2012/C 296 E/14	Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas 2010. gada progresa ziņojums Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija attiecībā uz 2010. gada progresa ziņojumu par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku	94
2012/C 296 E/15	Stāvoklis Kotdivuārā Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par stāvokli Kotdivuārā	101

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Nestabilitātes radītās migrācijas plūsmas — ES ārpolitikas darbības joma un nozīme

P7_TA(2011)0121

Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par nestabilitātes radītajām migrācijas plūsmām — ES ārpolitikas darbības joma un nozīme (2010/2269(INI))

(2012/C 296 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Regulu (EK) Nr. 1638/2006, ar ko paredz vispārējos noteikumus Eiropas kaimiņattiecību un partnerattiecību instrumenta izveidei ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. novembra Regulu (EK) Nr. 1717/2006, ar ko izveido Stabilitātes instrumentu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1889/2006 par finanšu instrumenta izveidi demokrātijas un cilvēktiesību atbalstam visā pasaulē ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 1996. gada 20. jūnija Regulu (EK) Nr. 1257/96 par humāno palīdzību ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas noslēgts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu 2010/427/ES, ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) organizatorisko struktūru un darbību ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā ANO 1990. gada 18. decembra Starptautisko konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību,
- ņemot vērā 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvenciju par bēgļa statusu un tās 1967. gada 31. janvāra Protokolu par bēgļa statusu,

⁽¹⁾ OV L 310, 9.11.2006., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 327, 24.11.2006., 1. lpp.⁽³⁾ OV L 386, 29.12.2006., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 378, 27.12.2006., 41. lpp.⁽⁵⁾ OV L 163, 2.7.1996., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV L 317, 15.12.2000., 3. lpp.⁽⁷⁾ OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- ņemot vērā Visaptverošu pieeju migrācijai, kuru Eiropadomē pieņēma 2005. gada 13. decembrī un kurā ir noteikta migrācijas politikas ārējā dimensija un tās trīs galvenās prioritātes, proti, veicināt legālo migrāciju, cīnīties ar nelegālo migrāciju un sekmēt saikni starp migrāciju un attīstību,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada oktobrī pieņemto Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu, Komisijas pirmo gada pārskatu par imigrāciju un patvērumu (2009. gads) (COM(2010)0214) un Padomes 2010. gada 3. jūnija secinājumus par darbībām pēc Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta,
- ņemot vērā Āfrikas un ES kopīgo deklarāciju par migrāciju un attīstību, kuru parakstīja Sirtā, 2006. gada 23. novembrī un kurā ir uzsvēta nepieciešamība Āfrikas un ES valstīm uzņemties partnerības saistības starp izcelsmes, tranzīta un galamērķa valstīm, lai efektīvāk pārvaldītu migrāciju, ņemot vērā tās saistību ar attīstību,
- ņemot vērā Eiropadomes 2009. gada 18. un 19. jūnija secinājumus par nelegālo migrāciju,
- ņemot vērā Stokholmas programmu 2010.–2014. gadam, Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu un Komisijas izstrādāto Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānu (COM(2010)0171),
- ņemot vērā augstās pārstāves un Komisijas 2008. gada 14. marta ziņojumu par klimata pārmaiņām un starptautisko drošību un ar to saistītos 2008. gada 18. decembra ieteikumus un Padomes 2009. gada 8. decembra secinājumus,
- ņemot vērā 2009. gada 27. un 28. aprīlī Prāgā notikušajā ministru konferencē “Migrācijas partnerību veidošana” pieņemto kopējo deklarāciju,
- ņemot vērā 2000. gada decembrī pieņemto Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību un tās protokolus,
- ņemot vērā nolīgumu par ES un Lībijas sadarbības programmu migrācijas jomā, ko 2010. gada 4. oktobrī Tripolē parakstīja komisāre *Cecilia Malmström*, komisārs *Štefan Füle* un Lībijas vārdā Tautas ģenerālkomitejas sekretārs sakariem ar ārzemēm un starptautiskās sadarbības jautājumos *Moussa Koussa* un Tautas ģenerālkomitejas sekretārs sabiedriskās drošības jautājumos *Yunis Al-Obeidi*,
- ņemot vērā 2011. gada 20. janvāra ieteikumu Padomei par ES un Lībijas pamatnolīguma noslēgšanas sarunām ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 29. un 30. novembrī Tripolē notikušās trešās Āfrikas un ES augstākā līmeņa sanāksmes laikā pieņemto Tripoles deklarāciju,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* 2010. gada 4. maija ANO Drošības padomes sēdē teikto runu, kurā viņa uzsver vajadzību krīzes pārvarēšanā un miera veidošanā izmantot visaptverošu pieeju un uzsvēra acīmredzamo drošības, attīstības un cilvēktiesību savstarpējo ietekmi,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 25. maija Direktīvu 2009/50/EK par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos (Zilās kartes direktīvu) ⁽²⁾,
- ņemot vērā kopīgo deklarāciju, ko pieņēma 2009. gada 7. maija Prāgas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē, ar kuru tika svinīgi uzsākta Austrumu partnerība,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0020.

⁽²⁾ OV L 155, 18.6.2009., 17. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- ņemot vērā 2010. gada 21. septembra rezolūciju par nabadzības mazināšanu un darba vietu izveidi jaunattīstības valstīs — turpmākie pasākumi ⁽¹⁾, it īpaši šīs rezolūcijas 71., 72. un 73. punktu,
- ņemot vērā 2010. gada 16. decembra rezolūciju par Eritrejas bēgļiem, kas kā ķīlnieki tiek turēti gūstā Sinajā ⁽²⁾,
- ņemot vērā prezidentūras 2011. gada 27. janvāra secinājumus par konferenci “Ceļā uz daudzdisciplināru pieeju cilvēku tirdzniecības novēršanā, cilvēku tirgotāju saukšanā pie atbildības un upuru aizsardzībā”,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 80. pantu, kurā teikts: “Uz šajā nodaļā izklāstīto Savienības politiku un tās īstenošanu attiecas solidaritātes princips un atbildības, tostarp tās finansiālo seku, taisnīga sadalījuma princips dalībvalstu starpā. Ja nepieciešams, Savienības aktos, kas pieņemti saskaņā ar šo nodaļu, iekļauj atbilstīgus pasākumus, lai šis princips stātos spēkā”,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu, kā arī Attīstības komitejas atzinumu un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumu (A7-0075/2011),
 - A. tā kā politiskā, sociālā un ekonomiskā nestabilitāte, apdraudētība, politiskās represijas, autoritārie režīmi ir galvenie migrācijas dzinējspēki, kas migrācijas skartajām sabiedrībām liedz vietējas ilgstošas izredzes un iespējas gūt ienākumus un līdz ar to arī tiesības izvēlēties doties prom vai palikt, kā rezultātā šo cilvēku dzīves tiek nemitīgi apdraudētas un viņiem neatliek nekas cits, kā emigrēt; tā kā klimata pārmaiņas un vides degradēšanās aizvien vairāk kļūst par galveno migrācijas iemeslu;
 - B. tā kā nestabilitātes radīto migrāciju īpaši izraisa karš un bruņoti konflikti vai šādu konfliktu iespējamība, cilvēktiesību pārkāpumi, tostarp politisko oponentu, minoritāšu — arī reliģisko, etnisko un LGBTT minoritāšu — un nelabvēlīgākā situācijā esošu grupu pārstāvju vajāšana vai to tiesību ierobežošana, dabas vai cilvēka radītas katastrofas un noturīgu ekonomisko izredžu un tādās ilgstošas struktūras trūkums, ar kuru nodrošina demokrātiju un labu pārvaldību un pilsonisko, politisko, kultūras, ekonomisko un sociālo tiesību ievērošanu un veicināšanu;
 - C. tā kā migrācija kā visā pasaulē izsenis izplatīta parādība ir veicinājusi ideju apmaiņu, tomēr ir arī radījusi problēmas saistībā ar imigrantu integrāciju uzņēmēju valstu sabiedrībās, tādējādi gan bagātinot Eiropas Savienības kultūru un ekonomiku, gan radot sociālās iekļaušanas un adaptācijas grūtības, tā kā ES ir vajadzīga ievērojama, tomēr kontrolēta imigrācija, lai varētu uzturēt novecojošo sabiedrību un risināt citas sociālās un ekonomiskās problēmas;
 - D. tā kā migrācijas plūsmas pagātnē ir mainījušas maršrutus atbilstīgi vislielākā spiediena virzienam, bet nekad nav apsīkušas, un tā kā migrāciju nevar apturēt, tomēr migrācijas apjoms un būtības sarežģītība tuvākajās desmitgadēs, visticamāk, mainīsies, un tā kā līdz ar to tā ir jārisina, lai novērstu cilvēku ciešanas;
 - E. tā kā legālā migrācija ir labākais risinājums gan personai, kura vēlas pamest savu izcelsmes valsti, gan uzņēmējai valsti;
 - F. tā kā to migrācijas plūsmu spiedienu, ko rada nestabilitāte un kas izpaužas kā nelegālā migrācija, vairāk izjūt ES ārējo robežu valstis,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0496.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- G. tā kā ANO Starptautiskā konvencija par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību nav ratificēta nevienā ES dalībvalstī; tā kā šī konvencija ir visplašāk pieņemtais starptautiskais tiesiskais pamatregulējums attiecībā uz migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu aizsardzību un nosaka valstīm pieeju, kāda ir jāpiemēro, lai nodrošinātu migrantu tiesību ievērošanu, izstrādājot un īstenojot politiku attiecībā uz darbaspēka migrāciju;
- H. tā kā ekonomiskā nestabilitāte īpaši spēcīgi skar jaunāko paaudžu cilvēkus, sievietes un minoritāšu vai nelabvēlīgākā situācijā esošu grupu pārstāvjus, kuriem nav iespēju iegūt darbu un kas var vieglāk ļauties vardarbības un radikālisma vilinājumiem vai teroristu grupu vervēšanai;
- I. tā kā klimata pārmaiņas ir saistītas ar pārtikas un ūdens trūkumu, atmežošanu un augsnes kvalitātes pasliktināšanos un tā kā tās aizvien vairāk atzīst par nozīmīgu starptautiskās drošības un stabilitātes apdraudējuma faktoru;
- J. tā kā ir jāpalīdz cilvēkiem, kuriem bija jāpamet savas mājas klimata pārmaiņu izraisīto liela mēroga katastrofu dēļ, un viņi jāaizsargā; tomēr, tā kā spēkā esošajos tiesību aktos attiecībā uz bēgļiem nav paredzētas klimata bēgļu tiesības uz starptautisku aizsardzību;
- K. tā kā dažos reģionos, kas visvairāk cieš no klimata pārmaiņām un kuros tādēļ samazinās bioloģiskā daudzveidība, piemēram, Sāhelas zonā, migrācija ir kļuvusi par vienīgo veidu, kā pielāgoties klimata pārmaiņām;
- L. tā kā daži imigranti var būt arī patvēruma meklētāji un, iespējams, var kļūt par oficiāli atzītiem bēgļiem;
- M. tā kā nelegālie migrācijas pārvadājumi nopietni apdraud ne tikai migrantu dzīvības, bet bieži vien ir saistīti ar vissmagākajiem cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp vergu darbu, seksuālo izmantošanu, bērnu ļaunprātīgu izmantošanu un dzimumu vardarbību; tā kā ir jāintensificē ES rīcība, ar kuru novērš šādu ļaunprātību un aizsargā grūtībās nonākušos migrantus, tostarp nelegālos migrantus, lai uzlabotu šīs rīcības efektivitāti;
- N. tā kā imigrantu nelikumīga ieviešana ietekmē gandrīz visas pasaules valstis; tā kā nelegālās migrācijas pārvadājumi, kas diemžēl ir ienesīga uzņēmējdarbība personām, kuras piedalās organizētā noziedzībā, var būt saistīti arī ar ieroču kontrabandu un cilvēku un narkotiku tirdzniecību; tā kā nelegālās migrācijas pārvadājumi var būt viens no radikālo un teroristu grupu finansēšanas avotiem un tā kā to rezultātā cilvēki var viegli kļūt par organizētās noziedzības loku un ekstrēmistu tīklu upuriem;
- O. tā kā ES politikas virzienos īpaša uzmanība būtu jāpievērš visneaizsargātākajiem migrantiem, jo īpaši nepilngadīgajiem, kas atstāti bez uzraudzības;
- P. tā kā nelegālā migrācija ietekmē gan uzņemošo, gan tranzīta valstu migrācijas pārvaldību un integrācijas spējas; tā kā dažu tranzīta valstu gadījumā tā varētu vājināt vietējo darba tirgu ilgtspējību un attīstības iespējas un vairot nestabilitāti;
- Q. tā kā prognozētā demogrāfiskā izaugsme izcelsmes un tranzīta valstīs, it īpaši Magribas un Mašrikas valstīs un Ziemeļāfrikā kopumā varētu negatīvi ietekmēt ekonomiskās izaugsmes izredzes un darbvietu radīšanu tajās un līdz ar to padarīt šo valstu ekonomisko un sociālo situāciju vēl smagāku, ja vien netiks pieņemti nepieciešamie politiskie un ekonomiskie lēmumi; tā kā šīs situācija un demokrātisko principu trūkums radīs iekšējo spriedzi un nestabilitāti, kā par to varēja pārliecināties no nesenojām demonstrācijām Tunisijā, Alžīrijā, Ēģiptē un vairākās citās arābu pasaules valstīs, un līdz ar to palielināsies migrācijas plūsma, vēl vairāk apgrūtinot uzņemošo valstu spējas integrēt iebraucējus;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- R. tā kā ES, ņemot vērā pašreizējās demogrāfiskās tendences, ir jāpārdomā, cik lielā mērā tā vēlas turpmākajos gados atvērt savas robežas migrācijas plūsmām no izcelsmes un tranzīta valstīm, lai amortizētu šo valstu iekšējo demogrāfisko izaugsmi un sociālo spiedienu un tādējādi palīdzētu tām nodrošināt stabilitāti, un cik daudz tai ir jāiegulda šo valstu atjaunotajā ekonomiskajā programmā, tostarp programmā, kas galvenokārt ir paredzēta ieguldījumiem un darbvietau radīšanai;
- S. tā kā ir jāveic pasākumi, lai uzņemtajās un tranzīta valstīs izvairītos no jauniem rasisma un ksenofobijas uzliesmojumiem;
- T. tā kā migrācija uz ES ir tikai daļa no daudz plašākās migrācijas starp dienvidu–ziemeļu un dienvidu–dienvidu migrācijas; tā kā valstis, attiecībā uz kurām īsteno Eiropas kaimiņattiecību politiku (EKP), atrodas ģeogrāfiski tuvu ES un tā kā ievērojamā atšķirība starp standartiem dažu EKP valstu un ES dalībvalstu migrācijas jomā pieņemtajos tiesību aktos var radīt konkurences priekšrocības EKP valstīm, kā rezultātā nostiprinās šo valstu kā tranzīta valstu statuss un mazinās šo valstu kā iespējamo uzņemošo valstu atvērtība no migrācijas viedokļa un atbildība;
- U. tā kā, īstenojot EKP, būtu aktīvāk jāatbalsta ES kaimiņvalstu spēja pārvaldīt migrāciju;
- V. tā kā neseno Ēģiptē un citās Ziemeļāfrikas un Tuvo Austrumu valstīs notikušo dramatisko notikumu rezultātā var palielināties legālo un nelegālo migrantu plūsma uz Eiropu;
- W. tā kā pastāv spriedze starp izcelsmes un tranzīta valstīm un starp uzņemošajām valstīm un tranzīta valstīm, migrācijas plūsmu pārvaldība varētu kļūt par iespējamo konfliktu un domstarpību iemeslu nākotnē, ja netiks īstenota saskaņotāka, koordinētāka un efektīvāka migrācijas politika; tomēr tā kā koordinētāka un visaptverošāka migrācijas pārvaldības pieeja var veicināt visu to migrantu cieņas ievērošanu, kas, iespējams, var palīdzēt apmierināt tranzīta un galamērķa valstu pieprasījumu pēc darbaspēka un dot ieguldījumu izcelsmes valstu attīstībā; tā kā, īstenojot koordinētāku un visaptverošāku migrācijas pārvaldības pieeju, būtu jānodrošina tādu migrantu cilvēktiesību pilnīga ievērošana, kas var būt nonākuši grūtībās;
- X. tā kā legāliem un pārredzamiem naudas pārvedumiem var būt pozitīva loma ekonomiskās attīstības veicināšanā un tā kā īpaši ir jārūpējas, lai īstenotu migrantu tiesības atbalstīt savas ģimenes un ieguldīt līdzekļus savās valstīs;
- Y. tā kā Eiropas Savienībai ir jāattīsta efektīva un tālredzīga migrācijas politika, kas būtu līdzīga tai, ko īsteno Kanādā, Austrālijā vai Jaunzēlandē; tā kā ES kaimiņvalstu reģionos valdošā nestabilitāte apdraud šādas migrācijas politikas izstrādi;
- Z. tā kā ar ES ārpolitiku var labvēlīgi papildināt un uzlabot ES migrācijas politiku un tā kā ar to ir jānovērš visi izcelsmes valstīs esošie nestabilitātes avoti un jāīsteno aktīvs dialogs ar tranzīta valstīm par tādu vienādu standartu noteikšanu šo valstu migrācijas jomā pieņemtajos aktos, kuru pamatā būtu cilvēktiesības, tādējādi radot līdzvērtīgus apstākļus, kur uzņemošajām un tranzīta valstīm būtu vienādi noteikumi un kur šīs valstis migrantiem piedāvātu vienādu aizsardzību; tā kā tranzīta valstu attīstības līmeņa atšķirību dēļ ir jānodrošina ES finanšu palīdzība, kuru sniedzot, varētu tām palīdzēt sasniegt standartus, kas būtu līdzvērtīgi ES standartiem;
- AA. tā kā PV/AP ir uzsvērusi to, cik nozīmīgi drošības un stabilitātes jautājumos ir piemērot visaptverošas pieejas, kuru īstenojot, ar attīstības stratēģijām un ilgtermiņa ekonomisko perspektīvu radīšanu var papildināt miera uzturēšanas un veidošanas operācijas un vēl vairāk uzlabot to efektivitāti, un līdz ar to radīt nosacījumus ilglaicīgai stabilitātei un drošībai;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

AB. tā kā, Lisabonas līgumā nosakot jauno ārpolitikas struktūra un izveidojot EĀDD, rodas iespēja panākt augstvērtīgu sinerģismu starp ārpolitiku un aizsardzības politiku, no vienas puses, un EKP un attīstības sadarbības politiku, no otras, kā savstarpēji papildinošām un saistītām dimensijām un stratēģijām; tā kā jaunajā struktūrā ir paredzēts, ka, īstenojot ES ārējās darbības, kultūras diplomātija arī var būt nozīmīga; tā kā šādi sinerģismi ir jāņem vērā jau plānošanas posmā;

AC. tā kā ir jāatšķir migranti, patvēruma meklētāji un bēgļi,

1. atzinīgi vērtē Komisijas nesenos priekšlikumus par legāli migrējošām personām, kas nelūdz patvērumu, un mudina to izstrādāt papildu instrumentus, lai pieņemtu kopēju imigrācijas politiku, pārvaldītu ekonomisko migrāciju nolūkā veicināt ekonomikas un sociālo attīstību uzņēmējās, tranzīta un izcelsmes valstīs un sekmētu sociālo kohēziju, uzlabojot migrantu integrāciju; uzsver nepieciešamību nodrošināt pienācīgu informāciju par legālās ieeļošanas iespējām Eiropas Savienībā, lai novērstu nelegālo migrāciju, labāk izmantotu ES legālās imigrācijas sistēmas, skaidrāk noteiktu izredzes un iespējas, kas Eiropas Savienībā pastāv pašlaik, un kļiedētu viltus cerības, ko sniedz cilvēku tirgotāji, tādējādi samazinot peļņu, ko organizētā noziedzībā un cilvēku tirdzniecība gūst no cilvēku vajadzības pārvietoties; aicina Komisiju sekmēt aizsardzības pasākumus neaizsargātām grupām un personām (galvenokārt sievietēm un bērniem), kuri bieži kļūst par cilvēku tirdzniecības un seksuālās izmantošanas upuriem, un mudina Komisiju trešās valstīs izveidot informācijas centrus, kuros trešo valstu iedzīvotājus informētu par ieeļošanas iespējām Eiropas Savienībā; tomēr aicina izmantot līdzsvarotu pieeju starp legālās migrācijas uz ES veicināšanu un garantijām, ka ES spēj uzņemt un veiksmīgi integrēt migrantus;

2. atgādina, ka labi pārvaldīta legālā migrācija arī var būt izdevīga trešām valstīm, jo tajās nonāk finanšu līdzekļi, kurus imigranti pārskaita uz savu izcelsmes valsti; turklāt uzsver tādu atbalsta iniciatīvu nozīmību, kuras izstrādāja, lai sekmētu migrantu dalību savā izcelsmes valstīs rīkotajos attīstības un apmācības projektos;

3. aicina dalībvalstis sadarboties ar ārpuskopies valstīm, lai nodrošinātu tajās informācijas par legālo migrāciju vieglu pieejamību un legālās migrācijas aktīvu popularizēšanu;

4. uzskata, ka piespiedu migrāciju cita starpā izraisa vāja ekonomika, iedzīvotāju nonākšana nabadzībā, cilvēktiesību pārkāpumi, vides degradēšanās, aizvien lielāka plaša starp bagātajām un nabadzīgajām valstīm, pilsoņu karš, kari dabas resursu dēļ un politiskā vajāšana;

5. piekrt PV/AP analīzei un politikas kursam, kuru īstenojot, tiek uzsvēta vajadzība pēc visaptverošas saskanīgas pieejas, pamatojoties uz mērķtiecīgas attīstības un cilvēktiesību stratēģijām kā ārkārtīgi svarīgiem ES ārpolitikas papildu instrumentiem, ar kuriem risina stabilitātes un drošības problēmas un uzlabo miera uzturēšanas un veidošanas operāciju efektivitāti; šajā sakarībā prasa palielināt FRONTEX kompetenci, lai tā varētu labāk kontrolēt migrācijas plūsmas; uzskata — ņemot vērā jauno Lisabonas līgumā noteikto ārpolitikas struktūru un EĀDD izveidi, būtu turpmāk jāintensificē iestāžu dialogs un pārdomas par šādas visaptverošas pieejas pamatojumu un mērķiem, it īpaši attiecībā uz mērķtiecīgu plānošanu un partnerattiecībām ar saņēmējām valstīm, kas var nodrošināt ilgspējīgu demokratizācijas procesu, labu pārvaldību, cilvēktiesību ievērošanu un ekonomisko izaugsmi un līdz ar to arī uzlabot drošību un stabilitāti;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

6. mudina Komisiju izstrādāt pastāvīgas uzraudzības sistēmu par visiem *FRONTEX* pasākumiem, kas ir saistīti ar migrācijas plūsmu pārvaldīšanu; uzskata, ka *FRONTEX* operāciju cilvēktiesību aspekts ir nepārprotami jāieestrādā visā grozītās *FRONTEX* regulas tekstā, it īpaši personas tiesības pamest savu valsti, aizliegums izraidīt un tiesības lūgt patvērumu; atzinīgi vērtē *FRONTEX* sekmīgos pasākumus un sadarbību ar dalībvalstīm, lai ieviestu kopēju Eiropas patvēruma sistēmu, un atzinīgi vērtē arī Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izveidi; uzskata, ka *FRONTEX* un Eiropas Patvēruma atbalsta biroja pasākumiem un operācijām ir jābūt stabiliem un nepārtrauktiem, lai īpaši smagi cietušajām dalībvalstīm sniegtu vajadzīgo atbalstu; uzsver, ka ir vajadzīga lielāka visu ES dalībvalstu solidaritāte, it īpaši ar migrācijas ziņā visneaizsargātākajām dalībvalstīm, lai nodrošinātu visefektīvāko politikas koordināciju un sloga izlīdzinājumu;

7. norāda — ņemot vērā pieaugošo iesaistīto pušu skaitu, jo pastāv vairāki starptautiskie dalībnieki un galvenie līdzekļu devēji, piemēram, ES, ASV, Japāna, Ķīna un, iespējams, ilgākā perspektīvā citas *BRIC* valstis, piemēram, Brazīlija un Indija, stabilitāte un drošība kļūst par kopēju mērķi un ir svarīgs globālās ekonomiskās izaugsmes priekšnoteikums; vēl norāda, ka stabilitātes un drošības problēmas ir tik lielas, ka to risināšanai nepietiek tikai ar atbilstoša apjoma līdzekļiem laikā, kad budžetu izdevumi tiek ierobežoti, bet ir vajadzīgi arī apjomradīti ietaupījumi un saskaņota rīcība; uzskata, ka ir jāuzsāk pārdomas par aktīvo dialogu starp ES, ASV, Japānu un Ķīnu un starptautiskajām finanšu iestādēm par saskaņotām ģeogrāfiskās un tematiskās drošības, stabilitātes un palīdzības stratēģijām, ar kurām varētu nodrošināt lielāku kolektīvo sviras efektu un resursu līdzsvarotāku, mērķtiecīgāku un efektīvāku sadali, vienlaikus nodrošinot taisnīgu sloga izlīdzinājumu; uzskata — ņemot vērā arī neseno Baltā nama veikto palīdzības ārvalstīm pārskatīšanu, kuras sakarībā tika konstatēta palīdzības pasākumu saskaņošanas nozīmība ar citiem galvenajiem līdzekļu devējiem, ka pirmais svarīgais solis šādu pārdomu organizēšanā varētu būt ES un ASV augstākā līmeņa sanāksme par efektīvāku sadarbību humanitārās un attīstības palīdzības jomā, lai no transatlantiska viedokļa rastu kopējās interešu jomas un politikas saskaņošanas pamatu;

8. mudina Komisiju nodrošināt, ka, ES un tās dalībvalstīm slēdzot atpakaļuzņemšanas līgumus, tiek pilnībā ievērotas cilvēktiesības un neizraidīšanas princips un netiek apdraudētas personas, kurām nepieciešama starptautiskā aizsardzība;

9. norāda, ka bēgļu uzņemšanai kaimiņvalstīs ir vērā ņemamas priekšrocības, un prasa ES apsvērt iespēju šādu risinājumu padarīt par prioritāru;

10. pauž bažas par to, ka šobrīd pasaulē ir aptuveni 38 nestabilas valstis (organizācijas "Fund for Peace" 2010. gada nestabilo valstu indekss), kurās 1 miljardu iedzīvotāju (Pasaules Banka); ietekmē nestabilitātes radītas problēmas; norāda, ka nestabilas valstis iekšējie un ārējie satricinājumi — gan politiskie, gan ekonomiskie — skar visvairāk un ka valstu nestabilitāte veicina migrācijas procesu;

11. uzskata — politiski un ekonomiski atbalstot nestabilas valstis, kas ir nelegālās migrācijas, drošības un stabilitātes apdraudējuma avoti, papildus tam, ka tiek sniegta palīdzība un atbalsts šo valstu budžetiem un īstenotas stabilitātes nodrošināšanas vai papildu stabilizācijas stratēģijas, vienmēr ir jāveic tiešie ieguldījumi un jāisteno ES tirgus atvērības stratēģijas, lauku atbalsta un pārtikas drošuma stratēģijas, TAM atbalsta un darbvietu radīšanas politika, jāattīsta infrastruktūra, jāpalīdz MVU un mikrokredīta iestādēm un jāpiemēro stratēģijas, ar kurām atbalsta demokratizāciju un labu pārvaldību, sociālo integrāciju, sieviešu, minoritāšu vai nelabvēlīgākā situācijā esošu grupu līdzdalību un reliģisko toleranci, tādējādi maksimāli uzlabojot vietējās izredzes un alternatīvas potenciālajiem migrantiem; ir cieši pārliecināts, ka šādas stratēģijas ir jāpamato ar aktīvām partnerattiecībām, kuras veido, ņemot vērā ne tikai saņēmēju valstu patstāvības un līdzdalības principu, bet arī mērķus, precīzus ceļvežus un kopīgi ar līdzekļu devēju valstīm pieņemtus nosacījumus šo mērķu sasniegšanai, kritērijus un stingrus pārskatatbildības standartus; norāda, ka tādu programmu pamatkritērijām, kuras finansē no šiem līdzekļiem, ir jābūt pievienotās vērtības radīšanai reģionālā un vietējā līmenī, tādējādi būtiski veicinot vietējo ekonomiku attīstību;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

12. uzsver, ka visos pētījumos un analizēs par tādām turpmākajām migrācijas tendencēm un veidiem kā īstermiņa migrācija, cirkulāra migrācija un sezonālā migrācija ir jāņem vērā iespējamie migrāciju izraisīšie faktori, piemēram, politiskā un ekonomiskā krīze vai klimata pārmaiņu ietekme izcelsmes valstīs;

13. aicina Eiropas Savienību un dalībvalstis veikt gan iekšējus, gan starptautiska līmeņa pasākumus, lai mudinātu migrācijas izcelsmes valstis noteikt un īstenot tādus pasākumus un politiku, kas tām sniegtu iespēju sociāli, ekonomiski un demokrātiski attīstīties un neliktu šo valstu iedzīvotājiem migrēt;

14. aicina Komisiju un EĀDD vēl lielākā mērā centties panākt izcelsmes valstu attīstību un demokrātizāciju un veicināt tiesiskumu, lai novērstu ar migrāciju saistīto problēmu pamatcēloņus;

15. mudina ārpus Eiropas Savienības atvērt migrācijas informācijas un pārvaldības centrus, lai palīdzētu trešām izcelsmes vai tranzīta valstīm izstrādāt migrācijas politiku, ņemot vērā iespējamo migrantu un atgriezušos migrantu vajadzības, sniegtu padomus legālās imigrācijas jomā un attiecībā uz darba iespējām un dzīves apstākļiem galamērķa valstīs un palīdzētu nākamajiem migrantiem arodapmācības jomā, pamatojoties uz Bamako (Mali) īstenotajā izmēģinājuma projektā (CIGEM) gūto pieredzi; aicina Komisiju Parlamenta atbildīgajai komitejai regulāri sniegt ziņojumus par jaunām iniciatīvām šādu centru izveidē;

16. atgādina, ka 2010. gada 21. septembra rezolūcijā par nabadzības mazināšanu un darba vietu izveidi jaunattīstības valstīs — turpmākie pasākumi — Parlaments uzsvēra, ka ES nedrīkstētu vilcināties piemērot sankcijas gadījumos, kad valstis neveic tirdzniecības nolīgumos noteiktās pārvaldības un cilvēktiesību jomā paredzētās saistības, prasīja ES iestādēm stingri ievērot nosacītības principu, kas ir paredzēts Kotonū nolīgumā, un uzsvēra, ka tas pats nosacītības kritērijs būtu jāpiemēro palīdzībai, ko sniedz no Eiropas Attīstības fonda (EAF) un Attīstības sadarbības un ekonomiskās sadarbības instrumenta (ASESI); uzsver, ka tādi paši nosacītības kritēriji būtu jāpiemēro ES atbalstam, kas nav attīstības palīdzība un humanitārā palīdzība, tostarp makrofinansīalai palīdzībai, ko sniedz, piešķirot SVF aizdevumus, un EIB un ERAB programmās paredzētajām kredītēšanas darbībām, ka šāda palīdzība būtu jāsniedz, pamatojoties uz partnerattiecībām, kopīgiem mērķiem un vērtībām un uzticību, un ka tai būtu jāatbilst gan līdzekļu devēja, gan saņēmēja vēlmēm, vēl uzsver, ka aktīvajam atbalstam, ko ES sniedz saņēmējam valstīm, vajadzētu būt efektīvam un mērķtiecīgam un ka ES būtu jāievēro ES pamatvērtības; prasa PV/AP un Komisijai, veidojot ES finanšu palīdzības struktūru un uzturot divpusējās attiecības ar šo palīdzību saņemtajām valstīm, arī turpmāk būt uzticīgiem ES un tās pamatvērtībām; uzskata, ka pārdomas ir jāuzsāk ES līmenī, pamatojoties uz ES finanšu palīdzības sniegšanas nosacītības principu un ievērojot tā piemērošanas jomu;

17. atzinīgi vērtē cilvēktiesību klauzulu iekļaušanu visos ES divpusējos tirdzniecības nolīgumos un piekrīt nosacītības principa ietveršanai tirdzniecības nolīgumos, ko slēdz ar jaunattīstības valstīm, izmantojot vispārējo preferenču sistēmu; atzīst, ka šo nosacītības principu piemēro ne vienmēr, jo Komisija ir apliecinājusi nevēlēšanos sodīt jaunattīstības valstis, kas nepilda saistības attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu, labu pārvaldību un demokratizāciju; mudina Komisiju apsvērt iespēju vajadzības gadījumā noteikt sankcijas, taču aicina to pirms sankciju noteikšanas rūpīgi noskaidrot šāda pasākuma ietekmi uz saņēmēju valstu iedzīvotājiem;

18. uzskata, ka attiecībā uz tranzīta valstīm ir jāīsteno politika, kas būtu līdzīga tai, ko piemēro izcelsmes valstīm, piemēram, saistībā ar nabadzības mazināšanas stratēģijām, tiešajiem ieguldījumiem un tirgus atvērību un uzsvāru uz nodarbinātības programmu, kuru īstenojot, var nodrošināt efektīvas ilgtermiņa integrācijas iespējas, stabilizēt iekšējo darba tirgu un uzlabot tranzīta valstu ilgtermiņa potenciālu;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

19. uzskata, ka ES un tās dalībvalstīm, kontrolējot nelegālās migrācijas plūsmas, ir pilnībā jāievēro patvēruma meklētāju tiesības un jāatturas no jebkādām darbībām, kas varētu mazināt iespējamo bēgļu vēlni pieprasīt aizsardzību;
20. aicina Komisiju izstrādāt mehānismu, ar kuru nosaka atbildību attiecībā uz patvēruma meklētāju uzņemšanu un viņu iesniegumu izskatīšanu, kā arī uz nelegālās migrācijas apkarošanu — divām jomām, kurās dažām valstīm to ģeogrāfiskā stāvokļa vai demogrāfiskās struktūras dēļ ir nesamērīgi liels slogs;
21. mudina Komisiju izveidot uzraudzības sistēmu, lai pārliecinātos, ka, veicot Šengenas Robežu kodeksā paredzētās robežšķērsošanas (pirmšķērsošanas) pārbaudes, tiek ievērotas bēgļu un patvēruma meklētāju tiesības, un nodrošinātu, ka iespējamie trūkumi tiek atklāti savlaicīgi;
22. uzsver ES vēlēšanu novērošanas misiju nozīmi, jo tās ir svarīgs pasākums jebkurā demokratizācijas un labas pārvaldības procesā, un uzskata, ka šādas misijas ir jāiekļauj plašākā sistēmā, ar kuru atbalsta ilgtermiņa demokratizācijas procesu; mudina PV/AP pilnveidot uzraudzības procedūras un misijas, lai pārliecinātos, vai tiek īstenoti vēlēšanu novērošanas misiju formulētie ieteikumi, un šajā sakarībā uzsver lielo nozīmi, kāda ir šādu ieteikumu īstenošanas atbilstoši uzraudzībai; uzsver, cik svarīga ir starpniecība un konfliktu novēršanas un atrisināšanas stratēģija un reģionālo organizāciju, piemēram, Āfrikas Savienības, institucionālā izaugsme un spēju palielināšana, jo tām ir svarīga loma, veicot miera uzturēšanas un veidošanas operācijas; uzskata, ka, atbalstot Āfrikas Savienību, ir jāattīsta robežu kontroles spēja un jāpalīdz visiem grūtībās nonākušiem migrantiem; uzskata — efektīvi palīdzot tādām reģionālām organizācijām kā Āfrikas Savienība, Savienība Vidusjūrai vai Austrumu partnerība, kas ir reģionālā miera un stabilitātes vairotajas, tiek veicināta reģionālā integrācija un pārrobežu ekonomisko zonu veidošanās;
23. norāda, ka ir uzlabojusies tādas visaptverošas pieejas migrācijai īstenošana, kuras mērķis ir veicināt vispārēju partnerību ar izcelsmes un tranzīta valstīm un sekmēt migrācijas un attīstības sinerģismu; uzsver vajadzību uzlabot visaptverošas pieejas migrācijai galveno instrumentu (mobilitātes partnerības, migrācijas misijas, migrācijas profili, sadarbības platformas) turpmāku izmantošanu; uzsver joprojām aktuālo vajadzību migrācijas politikas mērķus padarīt prioritārus dialogā ar izcelsmes un tranzīta valstīm un vajadzību uzlabot politisko virzienu saskaņību šajā jomā, it īpaši saskaņību ar migrācijas politiku; pauž viedokli, ka dažādie dialoga procesi būtu jāoptimizē, savukārt migrācijas un attīstības sinerģismam vajadzētu būt lielākam; uzskata, ka ir jāintensificē atbalsts izcelsmes un tranzīta valstīs īstenojamiem attīstības projektiem, ar kuriem uzlabo dzīves līmeni šajās valstīs, palielina to regulatīvo un institucionālo spēju un infrastruktūru, lai efektīvi pārvaldītu migrācijas plūsmas, vienlaikus ievērojot starptautiskos aizsardzības standartus un piemērojot neizraidīšanas principu;
24. uzsver Pasaules Migrācijas un attīstības foruma nozīmīgo lomu, jo tas nodrošina strukturētu pamatu plašāka dialoga un sadarbības veicināšanai starp valsts un nevalstiskajiem dalībniekiem, tostarp pilsonisko sabiedrību;
25. pauž nožēlu, ka pašreizējos apstākļos vienīgais risinājums bija ES un Lībijas sadarbības nolīguma darbības apturēšana, un uzskata, ka lēmums par apturēšanu ir jāatceļ, tiklīdz pie varas nāks jauna valdība, kas vēlēties šāda nolīgumu īstenošanu veicināt, pamatojoties uz demokrātiskām tiesībām un cilvēktiesībām, jo to slēgšanas mērķis ir finansiāli palīdzēt Āfrikas valstīm nolūkā radīt paliekošas alternatīvas migrācijai un tādas migrācijas pārvaldības sistēmas izveidošana Lībijā, kas būtu efektīvāka, pēc iespējas vairāk izmantojot to migrantu prasmes, kas jau atrodas šajā valstī, palielinot Lībijas spēju piesaistīt un sociālā un ekonomiskā ziņā integrēt migrantus, it īpaši no dienvidu kaimiņvalstīm un radot priekšnoteikumus efektīvai migrācijas pārvaldības sistēmas izveidei Lībijā; šajā sakarībā uzsver, ka ES ir jāizmanto tās ietekme, lai pārliecinātu Lībiju ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos atļaut atgriezties šajā valstī; uzskata, ka nolīgumi par sadarbības programmu migrācijas jomā ir jānoslēdz arī ar citām ES ģeogrāfiski tuvām valstīm, lai saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem sniegtu kopīgu atbalstu nestabilām šo valstu kaimiņvalstīm;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

26. attiecībā uz šā brīža humanitāro krīzi Ziemeļāfrikā, norāda, ka FRONTEX nevar būt galvenais līdzeklis, ar kuru pārvalda šīs krīzes šajā reģionā radītās migrācijas plūsmas, un aicina ES, īstenojot saskaņīgu un ilgtermiņa stratēģiju, reaģēt ātri un koordinēti, lai tiktu galā ar politisko pāreju un nestabilām valstīm un līdz ar to novērstu migrācijas pamatiemeslus; mudina Padomi īstenot sloga izlīdzināšanas rīcības plānu, lai palīdzētu pārvietot šā reģiona bēgļus, pamatojoties uz LESD 80. pantā minēto solidaritātes klauzulu un palīdzētu pārvietotajām personām saskaņā ar Padomes 2001. gada 20. jūlija Direktīvā 2001/55/EK par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, ar kuriem līdzsvaro dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un atbildot par migrantu uzņemšanas sekām; steidzami aicina Padomi turpināt darbu pie kopējās ES patvēruma sistēmas pieņemšanas un pabeigt koplēmuma procedūras par kopējās ES pārvietošanas programmu un Eiropas Bēgļu fondu laikposmam 2008.–2013. gads, kā to ieteica Parlaments 2010. gada maijā; atgādina, ka dalībvalstīm jāievēro neizraidīšanas princips;

27. uzsver Eiropas Parlamenta nozīmi miera un demokrātijas veicināšanā ES kaimiņvalstīs; šajā sakarībā uzskata, ka Eiropas Parlamentam būtu cieši jāuzrauga Vidusjūras dienvidu piekrastes valstu demokrātizācijas process, un šā iemesla dēļ iesaka īstenot regulāru *ad hoc* strukturētu dialogu ar PV/AP, lai izvērtētu reģionā notiekošos procesus un līdz ar to noteiktu īstermiņa un ilgtermiņa mērķus un vajadzīgos atbalsta pasākumus;

28. kategoriski prasa, īstenojot pārskatīto EKP, patiešām pievērst uzmanību dialogam par cilvēktiesībām un demokrātiju; uzskata, ka demokrātiskās kustības un demonstrācijas un to nežēlīgā apspiešana tādās autoritārās valstīs kā Tunisija un Ēģipte pierāda, ka EKP dialogi par demokrātiju un cilvēktiesībām nav bijuši sekmīgi;

29. atzinīgi vērtē ES un Turcijas sarunu pabeigšanu par atpakaļuzņemšanas nolīgumu un pieprasa sekmīgi pabeigt visus nepieciešamos posmus, lai nodrošinātu šā nolīguma abpusēju un pilnīgu īstenošanu pēc iespējas drīz;

30. aicina Komisiju ciešāk sadarboties ar nelegālo migrantu tranzīta un izcelsmes valstīm, pamatojoties uz nolīgumiem, kurus ar šīm valstīm ir noslēgusi vai noslēgs Eiropas Savienība, un uz divpusējiem dalībvalstu un trešo valstu nolīgumiem, lai ierobežotu nelegālo imigrāciju un veicinātu tiesību normu ievērošanu, kas atbilst gan migrantu, gan dalībvalstu iedzīvotāju, gan migrantu izcelsmes valstu interesēm;

31. uzskata, ka ar migrāciju saistītu statistikas datu saskaņošana — sadarbībā ar dalībvalstīm — ir ļoti svarīga migrācijas politikas efektīvai plānošanai, pieņemšanai, īstenošanai un novērtēšanai; uzsver, cik nozīmīgi ir Eiropas Migrācijas tīkls, kas varētu sniegt ievērojamu ieguldījumu šajā jomā;

32. uzsver, ka ir steidzami vajadzīgi konsekventi, visaptveroši un salīdzināmi statistikas dati par migrantu kopienu, ņemot vērā, ka pašreizējo migrācijas plūsmu nepārtrauktā mainība un raksturs rada patiesas problēmas politikas izstrādātājiem, kuriem, lai pieņemtu lēmumus, ir vajadzīgi ticami dati un informācija;

33. aicina Komisiju saistībā ar patlaban notiekošo EKP pārskatīšanu apsvērt iespēju īpašu finansējumu paredzēt atjaunotas un spēcīgas ekonomiskās programmas, tostarp nodarbinātības programmas, izstrādei EKP valstīs; uzskata, ka ceļvedis ir jāapspriež ar EKP valstīm par šo valstu migrācijas jomā pieņemto tiesību aktu pielīdzināšanu ES standartiem, tostarp cilvēktiesību standartiem, piemēram, tiesībām uz patvērumu, nelegālo migrantu aizsardzības sistēmai un visu migrantu tiesiskajai vienlīdzībai; atbalsta partnerattiecību nolīgumu noslēgšanu pārvietošanās jomā arī ar citām EKP valstīm — ar Moldovu un Gruziju tādi jau ir noslēgti;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

34. aicina pieņemt visaptverošu migrācijas politiku, kas būtu saistīta ar visām attīstības stratēģijām un instrumentiem, kuri balstīti uz augsta līmeņa politisko un operatīvo solidaritāti, savstarpēju uzticēšanos, pārredzamību, partnerību, vienādu atbildību, kopējiem centieniem, kurus īsteno ar vispārēju principu un konkrētu pasākumu palīdzību, kā arī uz vērtībām, kas minētas Lisabonas līgumā;
35. aicina Komisiju izstrādāt visaptverošu legālās migrācijas risinājumu, ņemot vērā Eiropas darba tirgū pastāvošo darbaspēka deficītu un katras dalībvalsts spējas uzņemt un integrēt migrantus; uzskata, ka kopējā ES politika legālās migrācijas jomā var veicināt gan Eiropas ekonomiku, gan izcelsmes valstu ekonomiku;
36. uzskata, ka tādi nolīgumi ar trešām valstīm, kurus ir noslēgušas vairākas ES dalībvalstis, būtu jāslēdz Eiropas līmenī, pilnībā ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. pantu;
37. aicina ES iestādes un ES dalībvalstis efektīvāk koordinēt līdzekļu devēju atbalstu, lai nodrošinātu visaptverošāku un ilgstspējīgāku migrācijas plūsmu pārvaldības risinājumu;
38. mudina attīstības atbalstu nošķirt no migrācijas plūsmu pārvaldības un reemigrāciju nepadarīt par attīstības atbalsta nosacījumu; uzsver — sniedzot ES attīstības atbalstu, ir jācenšas novērst tādas migrācijas iemeslus kā nabadzība, klimata pārmaiņas un bads;
39. uzsver pievienoto vērtību, kādu varētu radīt Savienība Vidusjūrai un Austrumu partnerības pasākumi, piedaloties migrācijas un tās seku jautājuma risināšanā; aicina AP/PV un dalībvalstis intensificēt darbu, lai Savienība Vidusjūrai varētu sākt darboties pilnībā; uzskata, ka migrācijas plūsmu jautājumam vajadzētu būt vienam no vissteidzamāk risināmiem Savienības Vidusjūrai un Austrumu partnerības jautājumiem;
40. aicina Eiropas Savienību apsvērt pasākumus nolūkā pārskatīt attīstības sadarbības un ekonomiskās sadarbības instrumentu, Eiropas Attīstības fondu un humānās palīdzības instrumentu, lai palielinātu migrācijas radīto labvēlīgo ietekmi, nestabilajās valstīs veicinot personu attīstību un demokrātiju;
41. pieprasa veikt papildu pasākumus, lai veicinātu ES migrācijas politikas saskaņotību attīstības jomā un atteikties no oficiālās attīstības palīdzības izmantošanas tajās politikas jomās, kuru mērķis ir ierobežot un kontrolēt migrāciju, ja, tās īstenojot, tiek pārkāptas migrantu cilvēktiesības; uzskata, ka oficiālā attīstības palīdzība tomēr būtu jāizmanto, lai veicinātu efektīvu attīstību, tādējādi mazinot nabadzības, politiskās nestabilitātes un politiskās apspiešanas izraisīto migrāciju;
42. atzinīgi vērtē Tripoles deklarāciju, kuru pieņēma trešās Āfrikas un ES augstākā līmeņa sanāksmes noslēgumā un kurā atkārtoti ir apstiprināti kopējie centieni risināt minētās parādības un problēmas migrācijas jomā, kā arī mazināt migrācijas ietekmi uz attīstību;
43. prasa īstenot efektīvākas partnerattiecības ar iestādēm, kuras veicina reģionālo un ekonomisko integrāciju, kas var arī palīdzēt rast noturīgus ilgtermiņa risinājumus migrācijas situācijai starp jaunattīstības valstīm;
44. uzsver, ka Komisijai būtu vairāk jāpēta klimata pārmaiņu radītā migrācija starp jaunattīstības valstīm, tostarp jānoskaidro skarto iedzīvotāju skaits, neaizsargātie reģioni, migrācijas plūsmas un uzņēmēju valstu spēja; pieprasa sekmēt arī jaunattīstības valstu kapacitāti veikt pētījumus;
45. uzsver to, cik svarīgi ir jautājumu par migrāciju iekļaut partnervalstu attīstības stratēģijās, lai tādējādi mazinātu nabadzību un sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

46. atzinīgi vērtē to, ka ir izveidots ĀKK valstu Migrācijas novērošanas centrs, jo tas ir noderīgs instruments, ar kuru politikas veidotājiem ĀKK valstīs sniedz datus un līdzekļus šo valstu migrācijas politikas stratēģiju uzlabošanai, kā arī priekšlikumu izveidot Migrācijas novērošanas centru, kura pienākums būtu nepārtraukti un cieši uzraudzīt visus ar migrācijas plūsmām Latīņamerikā saistītos aspektus un kuru pārraudzītu un koordinētu Eiropas-Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu fonds;
47. iesaka migrācijas un attīstības saiknes stiprināšanai paredzētos finanšu līdzekļus piešķirt lietderīgāk; atzīst, ka ir jāuzlabo dažādo ES ārējās darbības dažādo finansēšanas instrumentu papildu un savlaicīga mobilizācija;
48. uzsver nepieciešamību pilnveidot LRRD stratēģijas (kuras īsteno, lai apvienotu neatliekamo palīdzību, rehabilitāciju un attīstību) nolūkā nodrošināt ilgspējīgus risinājumus pārvietotajām personām un bēgļiem; atzīst, cik svarīgi ir īstenot koordinētus humanitārās palīdzības reaģēšanas pasākumus, kas ir pirmie soļi noturīgas attīstības politikas piemērošanai pēckonflikta valstīs;
49. aicina PV/AP dot ieguldījumu kompetences nodrošināšanā un noteikt skaidras pilnvaras centrālās vadības un delegāciju darbiniekiem, lai panāktu labāku koordināciju starp tematisko programmu migrācijas un patvēruma jautājumos un attīstības sadarbības un ekonomiskās sadarbības instrumenta ģeogrāfiskajām programmām;
50. prasa precizēt Eiropas Ārējās darbības dienesta un Attīstības un sadarbības ģenerāldirektorāta attiecīgos uzdevumus un nodrošināt sadarbību starp šiem dienestiem; mudina Attīstības un sadarbības ģenerāldirektorātu uzņemties vadošo lomu migrācijas politikas plānošanas posmā;
51. uzsver nepieciešamību pārņemt pieredzi, kas, īstenojot tematisko programmu migrācijas un patvēruma jautājumos, gūta saistībā ar valsts līmeņa politisko dialogu, lai tādējādi nodrošinātu konsekventāku un efektīvāku plānošanu, ievērojot valsts un reģionālās stratēģijas dokumentus;
52. mudina intensificēt centienus mazināt intelektuālā darbaspēka emigrācijas un speciālistu masveida aizbraukšanas nelabvēlīgo ietekmi, kas īpaši skar tādas nozīmīgākās nozares kā veselības aprūpe un izglītība; uzsver to, cik svarīgi ir veicināt intelektuālā darbaspēka imigrāciju, atgriešanās atbalsta programmas un cirkulāro migrāciju, reglamentēt darbā pieņemšanas metodes un atbalstīt kapacitātes palielināšanu, izmantojot tādas pasākumus kā profesionālās izglītības attīstīšana; aicina Komisiju izpētīt, vai cirkulārās migrācijas sistēmas ir lietderīgs instruments un kuri cirkulārās migrācijas veidi (vienreizēji vai atkārtoti, īslaicīgi vai ilglaicīgi, spontāni vai plānoti) var dot vislabākos rezultātus jaunattīstības un attīstītajām valstīm;
53. aicina Komisiju, sagatavojot jaunus ārējās darbības instrumentus periodam pēc 2013. gada, nodrošināt to, ka, izmantojot ierosināto struktūru, starp attīstības, drošības un stabilitātes pīlāru var panākt sinerģismu un savstarpēji uzlabojošo iedarbību un ātri piešķirt ārkārtas situācijām un to pārvarēšanai paredzētos līdzekļus, steidzami reaģēt, lai atvieglinātu grūtībās nonākušo migrantu stāvokli un palīdzētu viņiem, jo īpaši ļoti neaizsargātām personām, piemēram, sievietēm un bez uzraudzības atstātiem nepilngadīgajiem, izstrādāt īpašas programmas, lai aktīvi palīdzētu iespējami apdraudētām minoritātēm, tostarp reliģiskām, etniskām un LGBTTT kopienām, sniegt patvērumu Eiropas Savienībā grūtībās nonākušiem cilvēktiesību aizstāvjiem un veikt atbalsta pasākumus, lai mazinātu klimata pārmaiņu, atmežošanas un bioloģiskās daudzveidības zaudēšanas radītās sekas un saglabāt klimata pārmaiņu skarto kopienu ekonomisko un sociālo vidi;
54. pieprasa izstrādāt tādu politiku, kurā ņemtu vērā neaizsargāto iedzīvotāju grupu, piemēram, sievietes, bērnu un invalīdu, īpašo stāvokli, un attiecīgi nodrošināt atbilstošu infrastruktūru — slimnīcas, skolas un skolu mācību aprīkojumu, kā arī sniegt nepieciešamo sociālo, psiholoģisko un administratīvo atbalstu;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

55. vērš uzmanību uz svarīgo lomu, kas spīdzināšanas upuru rehabilitācijas centriem bijusi migrantu, tostarp bēgļu un patvēruma meklētāju, veiksmīgā integrācijā Eiropas Savienībā; ar bažām pieņem zināšanai lēmumu, ka šo centru finansēšana no Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta (EIDHR) Eiropas Savienībā tiks pakāpeniski pārtraukta; aicina Komisiju nodrošināt, ka šo centru finansējums neatceļ pavisam un finansēšanu neatstāj tikai dalībvalstu ziņā;

56. aicina Komisiju publicēt reģionālo aizsardzības programmu ārējo novērtējumu un uzsākt debates par to, vai šīs programmas būtu jāturpina;

57. attiecībā uz KĀDP un KDAP misijām uzskata, kā to uzsvēra arī AP/PV, ka būtu svarīgi papildināt drošības un stabilitātes stratēģiju, sniedzot atbalstošu attīstības *ad hoc* palīdzību un īstenojot cilvēktiesību stratēģijas, lai ilgtermiņā novērstu nedrošības un nestabilitātes pamatiemeslus; šajā sakarībā norāda, ka, piemērojot šādu visaptverošu pieeju, ir ne tikai labāk jākoordinē, izmantojot EĀDD, bet šādu atbalstošu stratēģiju nolūkā ir jānodrošina arī papildu *ad hoc* budžeta apropriācijas;

58. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomes priekšsēdētājam, Eiropas Savienības Padomes prezidentūrai, Komisijas priekšsēdētājam, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas Investīciju bankai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ES kandidātvalstu valdībām un parlamentiem, *Euronest* parlamentārās asamblejas un Eiropas un Vidusjūras reģiona partnerattiecību valstu valdībām un parlamentiem, ASV Valsts departamentam, Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankai, Pasaules Bankai, Starptautiskajam Valūtas fondam, Āfrikas Savienībai, Panāfrikas parlamentam, Starptautiskajai Migrācijas organizācijai un ANO augstajam komisāram bēgļu jautājumos.

Sieviešu nozīme lauksaimniecībā un lauku apvidos

P7_TA(2011)0122

Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par sievietes nozīmi lauksaimniecībā un lauku apvidos (2010/2054(INI))

(2012/C 296 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību, īpaši tā 2. un 3. pantu, un Līgumu par Eiropas Savienības darbību, īpaši tā 8., 153. un 157. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 20. februāra Lēmumu 2006/144/EK par Kopienas lauku attīstības stratēģiskajām pamatnostādnēm (2007.–2013. gada plānošanas periods) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2005. gada 20. septembra Regulu (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 12. marta rezolūciju par sievietes stāvokli ES lauku apvidos ⁽³⁾,
- ņemot vērā secinājumus seminārā par sievietes lomu lauku apvidu ilgtspējīgā attīstībā, kas pēc ES Spānijas prezidentūras iniciatīvas 2010. gada 27.–29. aprīlī notika Cáceres ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ OV L 55, 25.2.2006., 20. lpp.

⁽²⁾ OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 66 E, 20.3.2009., 23. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes dokuments 09184/2010.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 7. jūlija Direktīvu 2010/41/ES par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, un ar kuru atceļ Padomes Direktīvu 86/613/EEK ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A7-0016/2011),

Daudzfunkcionālas lauku teritorijas

- A. tā kā lauku apvidu ekonomiski ilgtspējīga attīstība un Eiropas saimniecisko vienību ilgtermiņa un ilgtspējīga darbība ir prioritāte un tā kā mazāk apdzīvotiem lauku apgabaliem piemītošo īpašo potenciālu vajadzētu lietderīgi izmantot un attīstīt tā, lai tie arī turpmāk būtu apdzīvoti;
- B. tā kā uz pasaules mēroga pārmaiņām stabilāk var reaģēt tie reģioni, kuri attiecīgā kontekstā ir ekonomiski un kultūras jomā patstāvīgi un kuros labi darbojas reģionālā aprīte;
- C. tā kā konkurētspējīga un daudzfunkcionāla lauksaimniecība ir nepieciešams pamats ilgtspējīgas attīstības stratēģijām un visaptverošākai uzņēmējdarbības attīstībai daudzos reģionos, un tā kā šis potenciāls kā daļa no ekonomikas dažādošanas procesa vēl ne visur tiek pilnībā izmantots;
- D. tā kā lauku apvidus it īpaši ietekmē iedzīvotāju novecošana, zems iedzīvotāju blīvums un iedzīvotāju skaita samazināšanās dažos rajonos;
- E. tā kā sakarā ar demogrāfiskām pārmaiņām, emigrāciju un vispārēju sieviešu īpatsvara samazināšanos daudzos lauku apvidos ar tajos esošo infrastruktūru turpmāk vairs nevarēs pienācīgi nodrošināt ikdienas lietošanas preču un pakalpojumu vietēja mēroga piegādi, medicīnas un aprūpes pamatpakalpojumus, pirmsskolas izglītību, skolas, profesionālo un akadēmisko izglītību, tālākizglītību un atbilstošus kultūras un atpūtas piedāvājumus, vai šādu pakalpojumu sniegšana tiks pārtraukta ekonomisku iemeslu dēļ;
- F. tā kā no 26,7 miljoniem Eiropas Savienības lauksaimniecībā pastāvīgi nodarbināto personu aptuveni 42 % ir sievietes un vismaz piekto daļu saimniecību (aptuveni 29 %) pārvalda sievietes;
- G. tā kā sievietes ir devušas nozīmīgu ieguldījumu vietējo pašvaldību un kopienu attīstībā, tomēr viņu līdzdalība attiecīgajā lēmumu pieņemšanas procesā ir neatbilstīga;
- H. tā kā dzimumu līdztiesības princips ir viena no pamatprasībām saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020" un tas būtu jāveicina, lai palielinātu sieviešu aktīvu līdzdalību ekonomiskās un sociālās darbībās un nodrošinātu cilvēktiesību ievērošanu;

Sievietes lauku sadzīvē un uzņēmējdarbībā

- I. tā kā sakarā ar ekonomiskām un sociālām pārmaiņām lauku sieviešu stāvoklis aizvadītajās desmitgadēs ir mainījies un kļuvis daudzveidīgāks, turklāt nereti šīs pārmaiņas rosinājušas un līdzveidojušas pašas sievietes, un tā kā sieviešu sociālais un ekonomiskais stāvoklis ievērojami atšķiras gan starp dažādām dalībvalstīm, gan to iekšienē;

⁽¹⁾ OV L 180, 15.7.2010., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- J. tā kā sievietes mūsdienā sabiedrībā pilda daudzveidīgas lomas, ņemot vērā viņu individuālo iesaisti ģimenes un darba dzīvē, turklāt tieši šī lomu daudzveidība ļauj viņām sniegt nozīmīgu ieguldījumu progresā un jauninājumos visos sabiedrības līmeņos un uzlabot dzīves kvalitāti, jo īpaši lauku apvidos;
- K. tā kā it īpaši lauku apvidos aprūpi ģimenē un veco ļaužu aprūpi veic sievietes;
- L. tā kā ar gadiem ilgām centieniem sieviešu politikas jomā un ievērojamu publisko finansējumu izglītībai, konsultācijām un atbalstam uzņēmējdarbības sākšanai (tajā skaitā arī atbilstoši kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) otrajam pilāram) ir izdevies gūt būtiskus panākumus lauku iedzīvotāju dzīves apstākļu uzlabošanā;
- M. tā kā sievietēm un vīriešiem, neraugoties uz katra indivīda visai atšķirīgiem dzīves modeļiem, arī turpmāk vajadzēs risināt vienu no pamatuzdevumiem, proti, apvienot iztikas pelnīšanu un iesaistīšanos sociālajā un kultūras dzīvē, no vienas puses, un ģimenes pienākumus, no otras puses;
- N. tā kā šis daudzfunkcionālais uzdevums mūsdienā sabiedrībā paveicams vienīgi izmantojot atbalsta dienestus un sabiedrisko pakalpojumu iestādes un struktūras, kurām turklāt jābūt pieejamām un tādām, kuras izmantotājs var atļauties;
- O. tā kā laukos dzīvojošo sieviešu daudzveidīgā loma var dot būtisku ieguldījumu mūsdienīgas sievietes tēla veidošanā Eiropas sabiedrībā;
- P. tā kā gan vīriešu, gan sieviešu nodarbinātības līmenis lauku apvidos ir zems un daudzas sievietes tā arī nekad neiesaistās darba tirgū, tādējādi viņas nav reģistrētas kā bezdarbnieces, ne iekļautas bezdarba statistikā;
- Q. tā kā lauksaimniecībā nodarbināto sieviešu sociālā drošība ir lauku apvidu mūsdienīgas un ilgtspējīgas attīstības neatņemams elements, turklāt tā attiecināma arī uz lauksaimniecībā nodarbināto dzīvesbiedrēm ar papildu ienākumiem (kurām ir kombinēti ienākumi vai kuras ir pastāvīga vai nepilna laika pašnodarbinātās) un uz pagaidu un migrējošiem darba ņēmējiem;
- R. tā kā lauku saimniecības īpašnieks ir vienīgā persona, kas ir minēta banku dokumentos saistībā ar subsīdijām un uzkrātajām tiesībām, un ir arī vienīgā persona, kas pārstāv lauku saimniecību asociācijās un grupās;
- S. tā kā lauku tūrisms, tostarp preču un pakalpojumu piegāšana laukos ar ģimeņu un kooperatīvo tūrisma uzņēmumu starpniecību, ir zema riska uzņēmējdarbība, kas rada darbavietas, sniedz iespēju apvienot ģimenes pienākumus ar darbu un iedrošina iedzīvotājus palikt laukos,

Lauku apvidi — dzīves un ekonomikas telpa

1. norāda, ka dzimumu vienlīdzības veicināšana ir galvenais ES un tās dalībvalstu mērķis; uzsver to, cik svarīgi ir iekļaut šo principu KLP, jo tas ir veids, kā veicināt ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi un lauku attīstību;
2. norāda, ka lauku apvidos jācenšas radīt pilsētām pielīdzināmi dzīves apstākļi, vienlaikus pielāgojot tos lauku realitātei, lai sievietes un viņu ģimenes stimulētu palikt un sekmīgi turpināt dzīvi laukos;
3. aicina sekmēt lauku apgabalus kā daudzveidīgu un iekļaujošu ekonomikas un dzīves telpu, un šajā procesā jo īpaši izmantot sieviešu svarīgo lomu, pieredzi un zināšanas;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

4. tādēļ aicina Komisiju sarunās par nākamo daudzgadu finanšu shēmu atturēties no turpmākas tās daļas samazināšanas, kas kopējā budžetā paredzēta ar lauksaimniecību saistītiem izdevumiem;
5. uzsver to, ka daudzveidīgs lauku uzņēmējdarbības klāsts, tostarp arī uz pakalpojumu sniegšanu orientētas lauku saimniecības (piemēram, lauku tūrisms, tiešā pārdošana, sociālie pakalpojumi, tajā skaitā gados vecāku cilvēku un bērnu aprūpe, mācīšanās lauku saimniecībās saistībā ar pagarinātas dienas apmācību), ir svarīgs laukos sniedzamo pakalpojumu elements un šāda uzņēmējdarbība ilgtspējīgā veidā jāatbalsta ar KLP; tādēļ aicina ar KLP starpniecību veicināt šādus pakalpojumus, paverot gan jaunas perspektīvas, gan radot apmaksātas nodarbinātības iespējas sievietēm un būtiski atvieglojot ģimenes dzīves apvienošanu ar darbu;
6. aicina palīdzēt izstrādāt stratēģijas, kas darbotos kā impulss lauku iedzīvotāju īpašās jaunrades atbalstam, vienlaikus izmantojot katrai lauku kopienai raksturīgos tradicionālos resursus;
7. uzsver dzīvotspējīgas, dinamiskas lauku vides ar daudzveidīgu sabiedrību nozīmi; šajā sakarībā uzsver atbilstošu attīstības iespēju un uzdevumu nozīmi jaunām sievietēm;
8. prasa pamatnosacījumus lauku apvidiem veidot tā, lai visu paaudžu sievietes varētu palikt dzīvot savā ierastajā vidē un veicinātu tās atdzimšanu un attīstību;
9. uzsver pirmstermiņa pensionēšanās iespējas nozīmi lauksaimniekiem un strādniekiem laukos saistībā ar dzīves apstākļiem sievietēm lauku apvidos; aicina dalībvalstis ieviest šādu kārtību, ja tas vēl nav izdarīts;
10. šajā sakarībā aicina turpināt darbu, lai visus lauku apvidus nodrošinātu ar pašu mūsdienīgāko informācijas tehnoloģiju infrastruktūru, pirmām kārtām platjoslas pieslēgumu, un veikt darbības, lai atvieglotu piekļuvi informācijas un komunikācijas tehnoloģijām un veicinātu gan vienlīdzīgas iespējas saistībā ar šādu piekļuvi, gan atbilstošu apmācību par to lietošanu; norāda, ka platjoslas pieslēguma slikta pieejamība kavē mazo uzņēmumu izaugsmi daudzos lauku apvidos visā Eiropas Savienībā; tāpēc mudina Komisiju un dalībvalstis ievērot saistības un uzlabot platjoslas pieslēguma pieejamību lauku apvidos, jo tas ir veids, kā palielināt konkurētspēju;
11. aicina veicināt un atbalstīt lauku apvidu sieviešu vidē elektroniskos uzņēmējdarbības veidus, piemēram, ieviešot e-uzņēmējdarbību, kas ļauj strādāt neatkarīgi no attāluma līdz pilsētām;
12. norāda, ka, līdzīgi kā pilsētās, arī lauku apvidos ir ļoti svarīgi uzlabot ikdienā svarīgas infrastruktūras, iestāžu un pakalpojumu kvalitāti un pieejamību, lai iedzīvotāji varētu līdzsvarot ģimenes un darba dzīvi un lai tiktu saglabātas lauku kopienas; minētais attiecas uz bērnu aprūpes struktūrām lauku saimniecībās (piemēram, lauku saimniecību bērnudārziem un citām pirmsskolas iestādēm), veselības aprūpes pakalpojumiem, izglītības pakalpojumiem (tostarp mūžizglītībai), veco ļaužu un citu apgādājamo aprūpes iestādēm un pakalpojumiem, aizvietošanas pakalpojumiem slimības un grūtniecības gadījumā, ikdienas patēriņa preču vietēju piegādi un brīvā laika pavadīšanas un kultūras iestādēm; aicina lauksaimniecības politikas pamatnosacījumus veidot tā, lai sievietes lauku apvidos varētu īstenot iespējas daudzfunkcionālas un ilgtspējīgas lauksaimniecības veidošanā;
13. mudina dalībvalstis izmantot struktūrfondus un Kohēzijas fondu, lai novērstu trūkumus lauku apvidu transporta infrastruktūrā, kā arī īstenot politikas virzienus, ar kuriem uzlabot transporta pakalpojumu pieejamību visiem iedzīvotājiem, jo sevišķi invalīdiem, jo transports ir viens no līdzekļiem sociālās atstumtības un nevienlīdzības mazināšanā sabiedrībā, kas galvenokārt skar sievietes;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

14. prasa ar lauku apvidu veicināšanas politiku aktīvāk sekmēt novatoriskus un ilgtspējīgus lauku dzīves un darba apstākļus;
15. aicina Eiropas Savienības iestādes, dalībvalstis un reģionālās un vietējās varas iestādes atbalstīt projektus, ar kuriem veicina un piedāvā konsultācijas novatorisku lauksaimniecības pamatproduktu ražošanas uzņēmumu izveidei lauku apvidos, kas jo īpaši sievietēm varētu piedāvāt jaunas darba vietas šādās jomās: vērtības pievienošana lauksaimniecības produktiem un tirdzniecības vietu meklēšana tiem, jaunu tehnoloģiju izmantošana, ieguldījums vietējās ekonomikas dažādošanā un tādu pakalpojumu nodrošināšana, kas ļauj savienot darba un ģimenes dzīvi;
16. norāda, ka attiecībā uz novatoriskiem piedāvājumiem vajadzētu pārņemt pozitīvo pieredzi, kāda līdz šim gūta, īstenojot ar sieviešu dzīvi saistītos projektus KLP otrajā pilārā (jo īpaši 3. prioritāšu jomā un *Leader* + programmā), un noskaidrot paraugprakses piemērus;
17. aicina lauku attīstības stratēģijās īpaši uzsvērt sieviešu lomu, palīdzot sasniegt stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus, it īpaši iniciatīvās, kurās uzsvars ir uz jauninājumiem, pētniecību un attīstību;
18. šajā sakarībā atzinīgi vērtē ESF/EQUAL projektus, kuru mērķis ir noskaidrot un uzlabot sieviešu stāvokli lauksaimniecībā un lauku apvidos;
19. aicina jaunajā ELFLA regulā paredzēt tādus īpašus pasākumus sieviešu atbalstam 2014.–2020. gada plānošanas periodā, kam būtu labvēlīga ietekme uz sieviešu nodarbinātību lauku rajonos;

Sievietes lauku ekonomikā

20. aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt informatīvas datu bāzes izveidi par lauku apgabalos dzīvojošo sieviešu ekonomisko un sociālo stāvokli un viņu iesaistīšanos uzņēmējdarbībā, kā arī uzlabot jau pieejamo datu izvērtēšanu (piemēram, izmantojot Eiropas), lai varētu pielāgot politikas pasākumus;
21. pauž pārliecību, ka, ņemot vērā lauku dzīves apstākļus, ir jāsauglabā un jāpaplašina ar laukiem saistīta apmācība un konsultācijas sievietēm, it īpaši saistībā ar lauku saimniecību finanšu pārvaldību;
22. uzskata par vēlamu strādāt pie tā, lai izveidotu Eiropas lauku sieviešu tīklu (vai sieviešu apvienību tīklu), un vērs uzmanību uz panākumiem, kādi jau gūti ar KLP otrā pilāra pasākumiem;
23. atzīst sieviešu sadarbības tīklu nozīmīgo lomu dažādos līmeņos, jo īpaši attiecībā uz lauku apvidu veicināšanu vietējā līmenī un to, kā šos apvidus uztver sabiedrībā; vērs uzmanību uz to, ka šiem tīkliem nepieciešama plašāka sociāla atzīšana un lielāks politisks un finansiāls atbalsts vietējā, valsts un Eiropas līmenī, ņemot vērā to lielo ieguldījumu lielākas vienlīdzības sekmēšanā, jo īpaši attiecībā uz lauku apgabalu sieviešu apmācību un vietējās attīstības projektu uzsākšanu, tostarp saistībā ar informācijas kampaņām par regulārām pārbaudēm, lai nodrošinātu sievietēm raksturīgu vēža formu (dzemdes kakla vēzis, krūts vēzis u.c.) agrīnu diagnostiku; aicina dalībvalstis atbalstīt sieviešu plašāku līdzdalību politiskajā procesā, tajā skaitā viņu pienācīgu pārstāvību iestāžu, uzņēmumu un apvienību pārvaldes struktūrās;
24. prasa nodrošināt pienācīgus sociālo sistēmu pakalpojumus sievietēm lauku apvidos, ņemot vērā sieviešu īpašo stāvokli attiecībā uz apmaksātu nodarbinātību un pensiju tiesībām;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

25. šajā sakarībā atzinīgi vērtē Direktīvu 2010/41/ES un aicina dalībvalstis to pēc iespējas drīzāk efektīvi īstenot, it īpaši, lai nodrošinātu:

- ka lauksaimnieku dzīvesbiedres un partneres ir sociāli aizsargātas;
- ka pašnodarbinātajām sievietēm lauksaimniecēm un lauksaimnieku dzīvesbiedrēm nodrošina atbilstošus maternitātes pabalstus;

26. vērš uzmanību uz to, ka jo īpaši lauku apvidos ir nepieciešamas ilgtspējīgas stratēģijas, lai sievietes, kuras nolemj pārtraukt karjeru bērnu audzināšanas vai aprūpes nolūkos, nezaudētu profesionālo kompetenci; aicina atvieglot darba un ģimenes dzīves līdzsvarošanu, lai sievietes varētu uzsākt, turpināt vai vēl dziļāk iesaistīties darba dzīvē;

27. norāda, ka lauku saimniecību darbības dažādošana ir arvien svarīgāks lauku apvidu ekonomikas aspekts; norāda, ka sievietēm ir nozīmīga loma lauku saimniecību darbības dažādošanas projektu uzsākšanā, veikšanā un pārvaldībā;

28. aicina veicināt sieviešu vēlmi nodarboties ar uzņēmējdarbību un atbalstīt šādas ierosmes, jo īpaši veicinot to, lai sievietes kļūtu par īpašniecēm, atbalstot sieviešu uzņēmēju tīklus, kā arī nosacījumus finanšu nozarē veidojot tā, lai lauku uzņēmējām (tostarp pastāvīga vai nepilna laika pašnodarbinātajām ar nelieliem ienākumiem un gados jaunām sievietēm), būtu iespējas veikt ieguldījumus un piekļūt kredītiem, un tā viņas varētu labāk nostiprināties tirgū un attīstīt uzņēmējdarbību, tādējādi gūstot stabilus ienākumus; aicina arī uzlabot sieviešu attieksmi pret uzņēmējdarbību un tai nepieciešamās prasmes, lai veicinātu viņu pārstāvību uzņēmumu un asociāciju pārvaldes struktūrās;

29. aicina attiecīgās valsts, reģionālās un vietējās varas iestādes sekmēt sieviešu dalību vietējās rīcības grupās un vietējo partnerību izveidi saskaņā ar LEADER programmu, kā arī attiecīgajās valdēs nodrošināt līdzsvarotu dzimumu pārstāvību;

Sievietes lauksaimniecībā

30. aicina uzņēmumu un reģionālās attīstības stratēģijās vairāk ņemt vērā sieviešu profesionālo kompetenci lauksaimniecībā un ar lauksaimniecību nesaistītās jomās; uzsver nozīmi, kāda ir lauksaimnieču un laukos dzīvojošo sieviešu kvalifikācijas paaugstināšanai un apmācībai, lai viņas varētu nodarboties ar ražošanu un uzņēmējdarbību, un aicina Komisiju un dalībvalstis sadarbībā ar reģionālajām un vietējām varas iestādēm, lauku organizācijām un sieviešu un lauksaimnieku apvienībām radīt stimulus, lai veicinātu sieviešu līdzdalību darba tirgū, novērstu jebkāda veida diskrimināciju pret sievietēm darba vietā, un uzlabotu sieviešu apmācību, tostarp veicinot labāku piekļuvi pēcdiploma apmācībai un specializētiem kursiem izglītības iestādēs, kā arī piedāvāt atbilstošus lauku attīstības pasākumus saskaņā ar lauku attīstības programmas 3. prioritāšu jomu un veicināt jau pastāvošās iniciatīvas; norāda, ka šie pasākumi veicinās cīņu pret sociālo atstumtību lauku apvidos, un ka risks nonākt nabadzībā sievietēm ir lielāks nekā vīriešiem;

31. prasa atbalstīt centienus ar politikas līdzekļiem veicināt sieviešu lomu lauksaimniecībā, faktiski un juridiski atvieglot viņu lauksaimniecības uzņēmējdarbību, tajā skaitā attiecībā uz uzņēmumu īpašumtiesībām, lai, pamatojoties uz līdzatbildību uzņēmumā, viņām pienāktos arī lielāka daļa tiesību un pienākumu tajā, tostarp arī interešu pārstāvniecība lauksaimniecības institūcijās un nozīmīga daļa no saimniecības ieņēmumiem;

32. aicina atbalstīt sieviešu un lauksaimnieku organizācijas, kurām ir liela loma, veicinot un īstenojot jaunas attīstības programmas un dažādošanu tādā veidā, ka sievietes var īstenot jaunas idejas, lai dažādotu ražošanas un pakalpojumu sniegšanas darbības lauku apvidos;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

33. uzskata, ka atbilstoši dalībvalstu teritoriālajām vajadzībām gaidāmajā KLP reformā saistībā ar piekļuvi dažiem pakalpojumiem un palīdzībai jāņem vērā un par prioritāti jānosaka sieviešu lauku apvidos vajadzības un lauksaimniecībā strādājošo sieviešu loma;

34. pauž pārliecību, ka vidējā termiņā sievietēm vajadzētu būt pienācīgi pārstāvētām visās lauksaimniecības nozares politiskajās, ekonomiskajās un sociālajās institūcijās, lai lēmumu pieņemšanas procesā tiktu ņemts vērā gan sieviešu, gan vīriešu skatījums; uzsver, cik svarīgi ir ieviest īpašus pasākumus par labu sievietēm, lai nodrošinātu, ka sievietes līdztiesīgi piedalās šādās struktūrās;

35. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt sieviešu labāku piekļuvi zemes īpašumam un kredītiem, lai stimulētu sieviešu palikšanu lauku apvidos un kļūšanu par lauksaimniecības nozares dalībniecēm;

36. aicina apzināt līdzšinējās stratēģijas lauksaimniecībā nodarbināto sieviešu (lauksaimnieču, lauksaimniecības strādnieču, sezonas strādnieču u.c.) sociālās drošības jomā, tostarp Direktīvas 2010/41/ES īstenošanu, turklāt ņemot vērā valstu atšķirības attiecībā uz īpašuma tiesībām un nodokļiem, lai šo pieredzi varētu izmantot, izstrādājot un piedāvājot dalībvalstīm atbilstīgas sociālās drošības sistēmas lauksaimniecībā nodarbinātajām sievietēm;

37. uzsver, ka Eiropas politikas jomās, kas attiecas uz sieviešu dzīves apstākļiem lauku apvidos, jāņem vērā arī sezonas darbos lauku saimniecībās nodarbināto imigranšu dzīves un darba apstākļi, jo īpaši attiecībā uz vajadzību nodrošināt pienācīgu mitekli, sociālo aizsardzību, veselības apdrošināšanu un veselības aprūpi; uzsver, ka šo sieviešu darbs jānovērtē pēc iespējas augstu;

38. aicina Komisiju kopsavilkuma ziņojumā, kas saskaņā ar 14. panta 1. punktu Padomes 2005. gada 20. septembra Regulā (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) jāiesniedz 2011. gadā, iekļaut padziļinātu analīzi par veikto pasākumu ietekmi attiecībā uz sieviešu situāciju lauku apvidos;

◦

◦ ◦

39. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Atomelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanai paredzētais ES finansējums jaunajās dalībvalstīs

P7_TA(2011)0123

Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par kodolelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanai paredzētā ES finansējuma efektivitāti un lietderību jaunajās dalībvalstīs (2010/2104(INI))

(2012/C 296 E/03)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Pievienošanās līguma Protokolu Nr. 4 par Ignalinas kodolelektrostaciju Lietuvā un Protokolu Nr. 9 par Bohunices V1 kodolelektrostācijas 1. un 2. bloku Slovākijā, kā arī 30. pantu Protokolā par nosacījumiem un noteikumiem Bulgārijas Republikas un Rumānijas uzņemšanai Eiropas Savienībā,

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- ņemot vērā Padomes regulu par to, kā īstenot Protokolu Nr. 4 par Ignalinas kodolelektrostaciju Lietuvā ⁽¹⁾, Padomes regulu par to, kā īstenot Protokolu Nr. 9 par Bohunices V1 kodolelektrostācijas 1. un 2. bloku Slovākijā ⁽²⁾, un Padomes regulu par Savienības finansiālo atbalstu Bulgārijas Kozlodujas kodolelektrostācijas 1. līdz 4. bloka ekspluatācijas izbeigšanai (Kozlodujas programma) ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par kodoliekārtu ekspluatācijas pārtraukšanai paredzēto finanšu resursu izmantošanu (COM(2007)0794) un šā paziņojuma pavaddokumentu "Dati par ES finansējumu kodoliekārtu ekspluatācijas pārtraukšanai" (SEC(2007)1654),
 - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 24. oktobra ieteikumu par kodoliekārtu ekspluatācijas pārtraukšanai paredzēto finanšu resursu vadību ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A7-0054/2011),
- A. tā kā trīs ES kandidātvalstīs — Lietuvā, Slovākijā un Bulgārijā — darbojās novecojušas kodolelektrostācijas, kuras puses vienojās slēgt, un pievienošanās sarunās tika noteikti agrāki attiecīgo trīs kodolelektrostaciju bloku slēgšanas datumi;
- B. tā kā ES atzina, ka trīs minēto kodolelektrostaciju bloku agrīna slēgšana un izrietošā to ekspluatācijas pārtraukšana ir ievērojams finansiāls un ekonomisks slogs, ar ko attiecīgās dalībvalstis pašas nespētu pilnībā tikt galā, un tādēļ Pievienošanās līgumos, kā arī vēlāk pieņemtajās Padomes regulās par minēto Līgumu īstenošanu attiecīgajām dalībvalstīm tika paredzēta finansiāla palīdzība; tā kā tomēr netika pieņemts skaidrs lēmums par to, vai palīdzībai vajadzētu pilnībā segt ekspluatācijas pārtraukšanas izmaksas vai kompensēt visas ekonomiskās sekas; norāda, ka gan Bulgārija, gan Slovākija joprojām ir elektroenerģijas neto eksportētājvalstis;
- C. tā kā palīdzība ietver pasākumus šādās jomās:
- ekspluatācijas pārtraukšana (sagatavošanās darbi slēgšanai, atbalsts regulatoram, ekspluatācijas pārtraukšanai un licences saņemšanai nepieciešamās dokumentācijas sagatavošana, objekta droša uzturēšana un uzraudzība pēc slēgšanas, atkritumu pārstrāde, atkritumu un izlietotās degvielas uzglabāšana un dekontaminācija, kā arī demontāžas darbi);
 - enerģētika (esošo iekārtu modernizācija un uzlabošana no vides aspekta, slēgto bloku ražošanas jaudas aizstāšana, enerģijas piegādes drošības un energoefektivitātes uzlabošana, kā arī citi pasākumi, kas veicina vajadzīgo energoinfrastruktūras restrukturizāciju un uzlabošanu);
 - sociālās sekas (atbalsts spēkstacijas personālam, lai pēc slēgšanas uzturētu augstu drošības līmeni pirms demontāžas, un personāla pārkvalificēšana jaunajiem uzdevumiem ekspluatācijas pārtraukšanā);

⁽¹⁾ OV L 411, 30.12.2006., 10. lpp.

⁽²⁾ OV L 131, 23.5.2007., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 189, 13.7.2010., 9. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 330, 28.11.2006., 31. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- D. tā kā palīdzība tika sākota pirms pievienošanās un pirms attiecīgo bloku slēgšanas un līdzekļi tika uzkrāti starptautiskajos ekspluatācijas pārtraukšanas atbalsta fondos, kamēr turpinājās administratīvie sagatavošanās darbi,
- E. tā kā kodoliekārtu ekspluatācijas pārtraukšana un to atkritumu apsaimniekošana ir tehniski sarežģīta darbība, kuras īstenošanai nepieciešami ievērojami finanšu līdzekļi un kura saistīta ar atbildību vides jomā, kā arī tehniskiem, sociāliem un finansiāliem pienākumiem,
1. norāda, ka Lietuva, Slovākija un Bulgārija ir izpildījušas Pievienošanās līgumā noteiktās saistības, kas paredz savlaicīgi slēgt trīs minēto kodolelektrostaciju attiecīgos blokus, proti, Ignalinas kodolelektrostācijas 1. bloku slēdza 2004. gada 31. decembrī, bet 2. bloku — 2009. gada 31. decembrī, Bohunices V1 kodolelektrostācijas 1. bloku slēdza 2006. gada 31. decembrī, bet 2. bloku — 2008. gada 31. decembrī, Kozlodujas kodolelektrostācijas 1. un 2. bloku slēdza 2002. gada 31. decembrī, bet 3. un 4. bloku — 2006. gada 31. decembrī;
 2. norāda arī, ka visas trīs dalībvalstis centās no jauna vienoties par savām politiskajām saistībām attiecībā uz reaktoru slēgšanu, tādēļ process ieilga;
 3. norāda, ka pastāv juridiskais pamats finanšu palīdzības piešķiršanai; norāda, ka summas tiek noteiktas ik gadu ar Komisijas lēmumu, balstoties uz atsevišķiem gada kombinētajiem plānošanas dokumentiem, kas ļauj nodrošināt apstiprināto projektu īstenošanas un finansēšanas kontroli;
 4. norāda — tā kā ekspluatācijas pārtraukšanas jomā ES pieredze ir neliela un ir maz datu par to, lēmums par finanšu palīdzības apjomu tika pieņemts, neparedzot iespēju noteikt finansējuma maksimālo apjomu; norāda, ka pat pēc ekspluatācijas pārtraukšanas plānu un stratēģiju sagatavošanas joprojām nebija skaidru noteikumu maksimālo apjomu precizēšanai, un tādēļ lēmumi par turpmākā finanšu atbalsta piešķiršanu bija jāpieņem pa posmiem un katru gadījumu izskatot atsevišķi;
 5. uzskata, ka Kopienas palīdzības mērķis ir atbalstīt minētās trīs dalībvalstis centienos risināt tādas ar finansiālo un ekonomisko slogu saistītas problēmas, ko izraisījuši noteiktie agrīnie slēgšanas datumi, segt vairāku nozīmīgu ekspluatācijas pārtraukšanas pasākumu izmaksas, ieguldīt enerģijas projektos, kuru mērķis ir samazināt energoatkarību, un palīdzēt mazināt kodolelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanas sociālo ietekmi; tomēr norāda, ka visos trijos gadījumos spēkstaciju ekspluatācijas pārtraukšanas izmaksas ir pārsniegušas ES palīdzības paredzēto apmēru, un paredzams, ka tās pārsniegs arī sākotnējās aplēses; turklāt norāda, ka lielu daļu līdzekļu izmantoja enerģētikas projektiem, nevis galvenajam finanšu palīdzības mērķim, proti, kodolelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanai;
 6. uzskata, ka Eiropas Savienības solidaritātes koncepcija palīdz efektīvi mazināt agrīnas slēgšanas ekonomiskās sekas enerģētikas nozarē; tomēr norāda, ka šī ziņojuma sagatavošanas laikā kodolelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšana vēl ir sākuma posmā;
 7. norāda, ka attiecīgo kodolelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanai jāpiešķir augstākā prioritāte, jo tas ir visu Eiropas iedzīvotāju drošības un veselības interesēs;
 8. pauž bažas, ka ekspluatācijas pārtraukšanas darbībām vajadzīgo līdzekļu trūkums aizkavēs kodolelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanu un veicinās gan vides, gan cilvēka veselības apdraudējumu;
 9. uzsver, ka konkrēto trīs kodolelektrostaciju agrīni slēgto bloku ekspluatācijas pārtraukšanā jautājums par drošību ir ļoti svarīgs; tādēļ aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis minēto ņemt vērā, pieņemot turpmākos lēmumus par kodoliekārtu ekspluatācijas pārtraukšanu vispār un jo īpaši lēmumus par konkrēti šīm trijām minētajām ekspluatācijas pārtraukšanas programmām; aicina Komisiju nodrošināt pienācīgu koordinēšanu ar dalībvalstīm un noteikt precīzus grafikus projektu pabeigšanai;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

10. ar bažām norāda, ka konkrētie triju ekspluatācijas pārtraukšanas programmu detalizētie ekspluatācijas pārtraukšanas plāni vēl nav pabeigti un ka tādēļ nav pietiekamas informācijas par grafikiem, konkrēto projektu izmaksām vai par šo projektu finansēšanas avotiem; tādēļ mudina attiecīgās valstu iestādes pabeigt plānus, bet Komisiju — ziņot par šo procesu un iesniegt detalizētu ekspluatācijas pārtraukšanas projektu ilgtermiņa finanšu plānojumu; aicina Komisiju skaidri precizēt ES finansējuma apjomu, kas nepieciešams, lai īstenotu šos plānus;

11. aicina Komisiju izpētīt iespējas dažādot ES metodes, ko izmanto ekspluatācijas pārtraukšanas finansēšanai, ņemot vērā dalībvalstīs un to administratīvajās struktūrās izmantotās stratēģijas, un vienkāršot noteikumus par finansējuma pārvaldību tā, lai tie neietekmētu ekspluatācijas pārtraukšanas pasākumu drošību;

12. atzīmē, ka finansēšanas pasākumu dalībnieku un ekspluatācijas pārtraukšanas procesa dalībnieku atbildība netiek skaidri nodalīta; uzskata, ka Komisijai vajadzētu būt galvenajai atbildīgajai par ES palīdzības ieviešanu un ka būtu jāīsteno kopīga pārvaldība ar ERAB;

13. uzskata, ka līgumtiesību piešķiršanas vajadzībām Kopienai attiecībā ar Eiropas uzņēmumiem būtu vēlams piemērot savstarpīguma kritēriju, jo īpaši piemērojot principus, kuri noteikti 58. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvā 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras, kuras piemēro subjekti, kas cita starpā darbojas arī enerģētikas nozarē;

14. norāda, ka Eiropas Savienības kopējā finanšu palīdzība trīs minētajām dalībvalstīm līdz 2013. gada beigām sasnies EUR 2 847,78 miljonus; norāda — lai gan starp kodolelektrocijām pastāv atšķirības, jo īpaši attiecībā uz degvielas uzglabāšanu, principā programmu tehnoloģija ir vienāda; tomēr norāda, ka piešķirto summu ziņā pastāv ievērojamas atšķirības: Ignalina (2 bloki) — EUR 1 367 miljoni, Bohunice (2 bloki) — EUR 613 miljoni un Kozloduja (4 bloki) — EUR 867,78 miljoni;

15. norāda — pamatojoties uz 2009. gada beigās pieejamajiem datiem, dalībvalstu stāvoklis izmaksāto summu ziņā ir atšķirīgs: Ignalina — kopā EUR 1 367 miljoni, pieejami EUR 875,5 miljoni (64,04 %), izmaksāti EUR 760,4 miljoni (55,62 %); Bohunice — kopā EUR 613 miljoni, pieejami EUR 363,72 miljoni (59,33 %), izmaksāti EUR 157,87 miljoni (25,75 %); Kozloduja — kopā EUR 867,78 miljoni, pieejami EUR 567,78 miljoni (65,42 %), izmaksāti EUR 363,149 miljoni (41,84 %), galvenokārt atšķirīgā slēgšanas laika dēļ;

16. uzskata, ka fondi jāpārvalda un to līdzekļi jāizmanto pilnīgi pārredzami; atzīst — lai nodrošinātu godīgu konkurenci enerģētikas tirgū, ir būtiski veikt finanšu līdzekļu efektīvu un pārredzamu pārvaldību ar atbilstošu ārējo uzraudzību; iesaka šajā jomā veicināt pārredzamību un sabiedrības līdzdalību;

17. ņem vērā šādas veiktās revīzijas un novērtēšanas: "Lietuvai un Slovākijai ekspluatācijas pārtraukšanai sniegtās palīdzības termiņa vidus novērtējums" (2007), EK 2007. gadā veiktās visu trīs programmu iekšējās revīzijas, Eiropas Revīzijas palātas (ERP) 2008. un 2009. gadā veiktās Centrālās projektu vadības aģentūras revīzijas attiecībā uz Ignalinu, ERP revīziju 2008. gada ticamības deklarācijas sagatavošanai, ERP priekšizpēti 2009. gadā, kā arī norāda uz šādiem pašreiz notiekošajiem pasākumiem: 2011. gada sākumā paredzētais Komisijas paziņojums, EK veiktā Bohunices starptautiskā ekspluatācijas pārtraukšanas atbalsta fonda (*BIDSF*) ārējo finanšu revīzija, ERP veiktās visu trīs programmu pilnīgas lietderības revīzijas;

18. uzskata — ņemot vērā lielās naudas summas, jaunus pavērsienus attiecībā uz līdzekļu izlietojumu, neparedzētus faktorus, kas radušies visā procesa gaitā un kā rezultātā notikušas daudzas izmaiņas, pielāgojumi un piešķirtas papildu summas, — veikto revīziju apjoms un skaits varētu būt nepietiekams; pauž nožēlu par to, ka Komisijas 2007. gada septembrī sagatavotajā termiņa vidusposma novērtējumā par ekspluatācijas pārtraukšanas palīdzību Lietuvai un Slovākijai netika iekļauta Bulgārija (kas tajā laikā jau saņēma palīdzību);

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

19. pauž nožēlu, ka Komisija nav iesniegusi Eiropas Parlamentam gada pārskatus par to, kā izlietoti šo triju minēto kodolelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanai piešķirtie finanšu līdzekļi; tādēļ aicina Komisiju uzraudzīt un katru gadu ziņot Parlamentam par uzlabojumiem līdzekļu izlietojumā, un par iespējamību, ka nākamajos trijos gados tiks apgūti šo kodolelektrostaciju konkrēto bloku ekspluatācijas pārtraukšanai uzkrātie līdzekļi;

20. aicina Komisiju veikt analīzi, lai pārliecinātos, ka summu piešķiršana turpmākajiem ekspluatācijas pārtraukšanas projektiem līdz 2013. gadam ir iespējama, jo īpaši tādēļ, ka ekspluatācijas pārtraukšanas licence Bohunicei tiks izsniegta 2011. gada jūlijā, bet Kozlodujai — 2011. gada beigās un 2012. gada beigās;

21. aicina Komisiju pirms turpmāka ES finansējuma piešķiršanas sniegt salīdzināmu informāciju par ekspluatācijas pārtraukšanas procesu dažādo posmu sākotnējo un pārskatīto grafiku īstenošanu, kā arī par pasākumiem enerģētikas un sociālajā jomā;

22. aicina Komisiju ziņot par konkrētiem uzlabojumiem, kas saistīti ar dalībvalstu pārvaldības komitejas izveidi 2007. gadā, lai palīdzētu Komisijai īstenot palīdzības programmas, un sniegt pārskatu par procesualajām izmaiņām kopš šīs komitejas izveides;

23. norāda, ka ERP revīzija vēl turpinās; uzskata, ka tai būtu jāpalīdz konstatēt līdzekļu izlietojuma mērķus un to iedarbīgumu, kā arī turpmāk īstenojamus priekšlikumus, un novērtēt ekspluatācijas pārtraukšanai papildus nepieciešamo finansējumu; pieņem — ņemot vērā, ka tā ir pilnīga lietderības revīzija, tajā būtu jāprecizē šādi jautājumi:

- vai līdzekļi ir izmantoti paredzētajiem mērķiem;
- vai iepirkuma procedūras tika pienācīgi sagatavotas un ievērotas;
- vai ar piešķirto naudu ir panākta labāka drošība ekspluatācijas pārtraukšanas darbā;
- vai ar iepirkuma procedūrām ir nodrošināts, ka attiecīgie uzņēmumi spēs garantēt drošību atbilstīgi ES standartiem;
- vai kādās darbībās ir iesaistīts OLAF;
- vai trīs pašreizējās programmas tika pienācīgi saskaņotas, lai efektīvi izmantotu gūto pieredzi un iepriekš izstrādātos un finansētos projektus, kā arī kādās jomās ir notikusi ekspluatācijas pārtraukšanas programmu pārklšanās (piem., vairāki līdzīgi projekti saistībā ar uzglabāšanu, personāla kvalificēšanu utt., kurus visas kodolelektrostācijas varētu savstarpēji pielāgot, tādējādi ļaujot ietaupīt);

24. uzskata, ka attiecībā uz turpmākajiem pasākumiem, ko finansēs 2007.–2013. gada laikposmā no ES piešķirtajām summām, ir jāprecizē šādi jautājumi:

- vai jau izstrādātie plāni un stratēģijas ir pilnīgi, vai arī joprojām ir iespējams pievienot jaunus pasākumus un tādējādi arī ir nepieciešami papildu līdzekļi;
- vai kopējā pagaidu uzglabāšanas vietu ietilpība un kārtība, kādā izraugās vietējo galīgās noglabāšanas vietu radioaktīvajiem atkritumiem galīgajā stadijā, ir pilnīga;
- vai joprojām ir nepieciešams piešķirt papildu summas enerģētikas projektiem, vai arī ir jākoncentrējas uz ekspluatācijas pārtraukšanas projektiem;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

— vai saistībā ar vienu kodolelektrostaciju gūto pieredzi un īstenotos projektus vajadzētu saistīt arī ar pārējām, ja tas vēl nav izdarīts;

25. ar bažām atzīmē, ka šiem trijiem projektiem nav ES koordinatoru un ekspertu komandas, kas būtu devis iespēju ekspluatācijas pārtraukšanas programmu skatīt kopumā, pamatojoties uz ES pieredzi un radot šo triju pasākumu sinerģiju;

26. uzsver, ka trīs minētās programmas ir labāk jākoordinē, lai nodrošinātu, ka attiecīgās darbības tiek sekmīgāk plānotas un ka ir iespējams apmainīties ar gūto pieredzi; uzskata, ka šī pieredze varētu nodrošināt labumu arī Eiropas Savienībai kopumā, jo reaktoru ekspluatācija tiek pārtraukta, beidzoties to saimnieciskajam dzīves ciklam; tādēļ aicina visas ieinteresētās personas nodrošināt, lai tiktu izstrādāta un apkopota labākā ekspluatācijas pārtraukšanas prakse un lai iegūto pieredzi un datus varētu veiksmīgi izmantot arī pārējās dalībvalstīs, kurās ir kodolelektrostacijas;

27. aicina Komisiju izveidot koordinēšanas grupu, kurai vajadzētu būt atbildīgai par šādiem jautājumiem:

— galīgā plāna izstrāde, nosakot skaidru grafiku;

— līdz šim piešķirto līdzekļu izlietojuma uzraudzība;

— konstatēt, vai ES līdzdalība ir nepieciešama arī turpmāk un — ja tā ir nepieciešama — noteikt precīzu ES līdzdalības līmeni;

— izlemt par atbildības sadalījumu, tostarp ERAB lomu, un pārraudzīt ekspluatācijas pārtraukšanas procesa pabeigšanu;

28. norāda — finansējot ekspluatācijas pārtraukšanas darbus, būtu jāpiemēro princips, ka maksā piesārņotājs, un kodoliekārtu produktīvajā periodā to operatoriem būtu jānodrošina pietiekama finanšu līdzekļu rezerve, kas ļautu segt turpmākos ar ekspluatācijas pārtraukšanu saistītos izdevumus;

29. norāda, ka reaktoru agrīna slēgšana neļāva, kā bija plānots, uzkrāt nepieciešamās summas attiecīgajos dalībvalstu fondos, no kuriem bija paredzēts segt visas ar kodolelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanu saistītās izmaksas;

30. ņemot vērā to, ka dalībvalstis īsteno dažādas stratēģijas, aicina Komisiju izpētīt iespējamus risinājumus, kā Eiropas Savienībā saskaņot ekspluatācijas pārtraukšanas darbību finansēšanai izmantotās pieejas, lai nodrošinātu, ka tiek savlaicīgi uzkrāti nepieciešamie finanšu līdzekļi, neapdraudot ekspluatācijas pārtraukšanas procesa drošumu;

Ignalinas kodolelektrostacija

31. atzinīgi vērtē to, ka lielākā daļa Ignalinas programmas projektu energoefektivitātes un enerģijas piegādes drošības jomā pašlaik tiek īstenoti vai ir jau īstenoti;

32. ar bažām norāda, ka nozīmīgāko atkritumu pārstrādes infrastruktūru pārvaldības projektu (izlietotās degvielas uzglabāšanas un atkritumu krātuves projekts) īstenošanā notika ievērojama kavēšanās, kas radīja papildu izmaksas, salīdzinot ar sākotnējām aplēsēm; norāda, ka sistēmā pieejamā rezerve ir gandrīz izlietota un ka kavēšanās var sākt apdraudēt visa ekspluatācijas pārtraukšanas plāna gaitu, attiecīgi palielinot izmaksas; aicina Komisiju ziņot par rezultātiem saistībā ar projekta grafika atkārtotu novērtēšanu;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

33. norāda, ka enerģētikas projektiem tika piešķirta liela līdzekļu daļa, bet ekspluatācijas pārtraukšanai joprojām ir nepieciešams ievērojams finansējums, un valstu līdzekļi nav pietiekami, lai to segtu — Ignalinas kodolelektrostacijas ekspluatācijas pārtraukšanas valsts fondā patlaban ir uzkrāti tikai nedaudz vairāk kā EUR 100 miljoni (savukārt ekspluatācijas pārtraukšanas tehniskās izmaksas vien lēšamas robežās no EUR 987 miljoniem līdz EUR 1 300 miljoniem), turklāt ievērojama šo līdzekļu daļa ir izmantota ar ekspluatācijas pārtraukšanu nesaistītiem projektiem; šajā sakarā prasa, jo īpaši dalībvalstīm, veikt attiecīgus pasākumus;

Bohunices kodolelektrostacija

34. atzinīgi vērtē saistībā ar Bohunices programmu gūtos panākumus;

35. norāda — lai gan kodoliekārtām, jo īpaši V1 reaktoriem, kā arī enerģijas piegādes drošības mērķiem ir paredzēta Kopienas palīdzība, valsts kodolenerģijas fondā nav paredzēts nekāds īpašs finansējuma avots A1 ekspluatācijas pārtraukšanas projektam, kas tiek īstenots;

36. norāda, ka notikusi būtiska kavēšanās, īstenojot dažus ekspluatācijas pārtraukšanas projektus, piemēram, teritorijas fiziskās aizsardzības sistēmas atjaunošanu, iepriekš radīto atkritumu pārstrādes projektu un radioaktīvo atkritumu pagaidu glabātavas būvniecību Bohunices objektā; mudina Komisiju un Slovākiju veikt pasākumus, lai novērstu kavēšanos un draudus ekspluatācijas pārtraukšanas darbu plānotajai gaitai;

Kozloduļas kodolelektrostacija

37. atzinīgi vērtē kopumā labos Kozloduļas programmas īstenošanas tehniskos un finansiālos rādītājus, kā arī to, ka attiecībā uz 1. līdz 4. bloku ekspluatācijas pārtraukšanas stratēģija tika pārskatīta un mainīta — sākotnējo stratēģiju, kas paredzēja atlikt demontāžu, aizstāja ar ilgstoši īstenojamu tūlītējās demontāžas stratēģiju;

38. ar bažām norāda, ka piešķirtā publiskā finansējuma sadalē ir diezgan liels enerģētikas projektu īpatsvars; aicina Komisiju uzraudzīt pārējo enerģētikas projektu īstenošanu un ziņot par rezultātiem; prasa Kozloduļas programmas atlikušajā laikposmā palielināt ekspluatācijas pārtraukšanas un atkritumu pārstrādes projektu īpatsvaru;

39. uzsver, ka ir jānodrošina visaptveroša administratīvā koordinācija starp radioaktīvo atkritumu pārstrādes valsts uzņēmumu un Kozloduļas kodolelektrostaciju, kuri tagad ir atbildīgi par attiecīgi 1. un 2. bloku un 3. un 4. bloku; aicina Bulgāriju analizēt un laicīgi veikt nepieciešamos koriģējošos pasākumus attiecībā uz dalīto pārvaldību un/vai panākt vienotu 1.–4. bloka pārvaldību;

*

* *

40. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai, kā arī Bulgārijas, Lietuvas un Slovākijas valdībām.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

Jaunie ES politikas pamatvirzieni pret sievietēm vērstas vardarbības apkarošanai

P7_TA(2011)0127

Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par prioritātēm un pamatnostādņu izklāstu jaunai ES politikai vardarbības pret sievietēm apkarošanai (2010/2209(INI))

(2012/C 296 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO juridisko instrumentu noteikumus cilvēktiesību jomā, īpaši attiecībā uz sieviešu tiesībām, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtus, Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, Konvenciju par cīņu pret cilvēku tirdzniecību un cilvēku izmantošanu prostitūcijas pakalpojumu sniegšanai, Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW) un tās fakultatīvo protokolu, kā arī Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu un 1951. gada Konvenciju par bēgļu statusu un neizraidīšanas principu,
- ņemot vērā citus ANO dokumentus, kas attiecas uz vardarbību pret sievietēm, piemēram, Pasaules Cilvēktiesību konferencē 1993. gada 25. jūnijā pieņemto Vīnes deklarāciju un rīcības programmu (A/CONF. 157/23) un 1993. gada 20. decembra deklarāciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu (A/RES/48/104),
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 1997. gada 12. decembra rezolūciju “Noziedzības apkarošana un krimināltiesiski pasākumi pret sievietēm vērstas vardarbības izskaušanai” (A/RES/52/86), 2002. gada 18. decembra rezolūciju “Goda noziegumu pret sievietēm izskaušana” (A/RES/57/179) un 2003. gada 22. decembra rezolūciju “Cīņa pret vardarbību, kurai sievietes pakļautas ģimenē” (A/RES/58/147),
- ņemot vērā ANO augstā komisāra cilvēktiesību jautājumos īpašo referentu ziņojumus par vardarbību pret sievietēm un ANO Sieviešu diskriminācijas izskaušanas komitejas 11. sesijā (1992. gads) pieņemto vispārējo ieteikumu Nr. 19,
- ņemot vērā Ceturtajā pasaules sieviešu konferencē 1995. gada 15. septembrī Pekinā pieņemto Pekinas deklarāciju un rīcības platformu un Parlamenta 2000. gada 18. maija rezolūciju par Pekinā pieņemtās rīcības platformas izpildi ⁽¹⁾, 2005. gada 10. marta rezolūciju par Ceturtais pasaules sieviešu konferences rīcības platformas lēmumu izpildes kontroli (Pekina + 10) ⁽²⁾ un 2010. gada 25. februāra rezolūciju “Pekina + 15 — ANO rīcības platforma dzimumu līdztiesībai” ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2006. gada 19. decembra rezolūciju “Par centienu pastiprināšanu, lai izskaustu jebkāda veida vardarbību pret sievietēm” (A/RES/61/143) un ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 un Nr. 1820 par sievietēm, mieru un drošību,
- ņemot vērā darbu, ko Eiropas Padomē veic 2008. gada decembrī izveidotā *ad hoc* komiteja vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanas un apkarošanas jautājumos (CAHVIO), kuras uzdevums ir izstrādāt Eiropas Padomes konvenciju par šo problemātiku,
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu ministru padomes (EPSCO) 2010. gada 8. marta sanāksmes secinājumus par vardarbību,

⁽¹⁾ OV C 59, 23.2.2001., 258. lpp.

⁽²⁾ OV C 320 E, 15.12.2005., 247. lpp.

⁽³⁾ OV C 348 E, 21.12.2010., 11. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 14. decembra nostāju par projektu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par Eiropas aizsardzības rīkojumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 26. novembra rezolūciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 21. aprīļa deklarāciju par kampaņu “Saki NĒ vardarbībai pret sievietēm” ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūciju par cīņu pret sieviešu dzimumorgānu izkropļošanu Eiropas Savienībā ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2010.–2015. gada stratēģiju sieviešu un vīriešu līdztiesības nodrošināšanai, ar ko tā iepazīstināja 2010. gada 21. septembrī,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A7-0065/2011),
- A. tā kā vardarbību, kuras pamatā ir dzimuma faktors, nav iespējams izskaust ar vienreizēju intervences pasākumu, taču ir iespējams ievērojami mazināt šādu vardarbību un tās radītās sekas, apvienojot dažādus ar infrastruktūru saistītus, juridiskus un tiesiskus pasākumus, tiesību piemērošanu, izglītojošus pasākumus, veselības aprūpi un citas ar pakalpojumiem saistītas darbības;
- B. tā kā jēdzienam “vardarbība pret sievietēm” nav starptautiskā mērogā atzītas definīcijas, taču Apvienoto Nāciju Organizācija to definē kā jebkāda veida vardarbību, kuras pamatā ir dzimuma faktors un kuras rezultātā sievietei ir sagādātas vai, iespējams, tiks sagādātas fiziskas, seksuālas vai psiholoģiskas ciešanas vai kaitējums, tostarp arī šādu nodarījumu draudi, ietekmēšana vai patvaļīga brīvības atņemšana, neatkarīgi no tā, vai iepriekš minētais norisinās sabiedrībā vai ģimenē ⁽⁵⁾;
- C. tā kā vardarbība traumē ikvienu cilvēku — vīrieti, sievieti vai bērnu, kas no tās cietis, taču ar dzimumu saistītu vardarbību galvenokārt īsteno vīrieši, vērojot to pret sievietēm un meitenēm, un šāda vardarbība vienlaikus gan atspoguļo un pastiprina starp vīriešiem un sievietēm valdošo nevienlīdzību, gan apdraud upuru veselību, cieņu, drošību un neatkarību;
- D. tā kā ar dzimumu saistītas vardarbības pētījumos tiek lēsts, ka viena piektā līdz viena ceturtdaļa Eiropas sieviešu, būdamas pieaugušas, vismaz vienu reizi ir piedzīvojušas fizisku vardarbību, un vairāk nekā desmitā daļa sieviešu ir cietušas no seksuālas vardarbības ar spēka pielietojumu; tā kā pētījumi liecina arī par to, ka 26 % bērnu un jauniešu bērnībā piedzīvojuši fizisku vardarbību;
- E. tā kā reklāmā un pornogrāfiskos materiālos bieži vien ir attēloti dažādi ar dzimumu saistītas vardarbības veidi, tādējādi banalizējot vardarbību pret sievietēm un kavējot dzimumu līdztiesības stratēģiju īstenošanu;
- F. tā kā vīriešu vardarbība pret sievietēm ietekmē sieviešu statusu sabiedrībā, proti, sieviešu veselības stāvokli, piekļuvi nodarbinātībai un izglītībai, iesaistīšanos sabiedriskajos un kultūras pasākumos, materiālo neatkarību, līdzdalību sabiedriskajā un politiskajā dzīvē un lēmumu pieņemšanā, kā arī attiecības ar vīriešiem;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0470.

⁽²⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 53. lpp.

⁽³⁾ OV C 184 E, 8.7.2010., 131. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 52. lpp.

⁽⁵⁾ ANO 1993. gada 20. decembra deklarācijas par vardarbības pret sievietēm izskaušanu (A/RES/48/104) 1. pants; ANO 1995. gada Pekinas rīcības platformas 113. punkts.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- G. tā kā bieži vien cietušās sievietes neziņo par vīriešu pastrādāto vardarbību, šādi rīkodamās sarežģītu un daudzveidīgu iemeslu dēļ, tostarp pamatojoties uz psiholoģiskiem, ekonomiskiem, sociāliem un kultūras faktoriem, taču dažkārt par iemeslu var būt arī neuzticēšanās policijai, tiesību sistēmai un sociālajiem un veselības aprūpes dienestiem;
- H. tā kā ar dzimumu saistīta vardarbība, kas galvenokārt izpaužas kā vīriešu vardarbība pret sievietēm, ir strukturāla un plaši izplatīta problēma gan Eiropā, gan visā pasaulē, kas gan upurus, gan varmākas skar neatkarīgi no vecuma, izglītības, ienākumiem un sociālā stāvokļa, un ir saistīta ar mūsu sabiedrībai raksturīgo nevienlīdzīgo varas samēru sievietes un vīriešu starpā;
- I. tā kā ekonomiskā spriedze bieži vien palielina vardarbības biežumu, intensitāti un bīstamību; tā kā pētījumi liecina, ka vardarbība pret sievietēm pieņemas spēkā apstākļos, kad vīrieši ekonomiskās krīzes dēļ tiek atbrīvoti no darba un zaudē īpašumu;
- J. tā kā vardarbību pret sievietēm veido dažādi cilvēktiesību pārkāpumu veidi, tostarp seksuālā izmantošana, izvarošana, vardarbība ģimenē, seksuāli uzbrukumi un uzmākšanās, prostitūcija, sieviešu un meiteņu tirdzniecība, sieviešu seksuālo un reprodaktīvo tiesību pārkāpumi, vardarbība pret sievietēm darba vietā, vardarbība pret sievietēm konflikta apstākļos, vardarbība pret sievietēm cietumos vai aprūpes iestādēs, kā arī dažādas kaitīgas tradicionālas ierāžas; tā kā ikviens no šiem vardarbības veidiem sievietēm un meitenēm var radīt smagas psiholoģiskas ciešanas un kaitēt vispārējam veselības stāvoklim, tostarp seksuālajai un reprodaktīvajai veselībai, un dažos gadījumos izraisīt nāvi;
- K. tā kā vairākās dalībvalstīs vīriešu vardarbība pret sievietēm, kas izpaužas kā sievietes izvarošana, netiek uzskatīta par noziedzīgu nodarījumu, par kuru paredzēta saukšana pie kriminālatbildības ⁽¹⁾;
- L. tā kā Eiropas Savienībā netiek regulāri apkopoti salīdzināmi dati par dažādiem vardarbības veidiem pret sievietēm, un tāpēc ir grūti pilnībā apzināties šīs problēmas patiesos apjomus un rast atbilstīgus risinājumus; tā kā ir ļoti grūti apkopot ticamus datus, jo baļu un kauna dēļ gan sievietes, gan vīrieši nelabprāt ziņo par pieredzēto attiecīgajām struktūrām;
- M. tā kā saskaņā ar pētījumiem par Eiropas Padomes dalībvalstīm ikgadējās izmaksas, kas saistītas ar vardarbību pret sievietēm, ir aptuveni EUR 33 miljardi ⁽²⁾;
- N. tā kā sievietes visā Eiropas Savienībā nav vienādi aizsargātas pret vīriešu vardarbību, jo dalībvalstīs pastāv atšķirīgas politiskās nostādnes un tiesību akti;
- O. tā kā pēc Lisabonas līguma pieņemšanas Eiropas Savienībai ir paplašināta kompetence jomās, kas saistītas ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, tostarp attiecībā uz krimināltiesību procesuālajām un materiālajām normām, kā arī attiecībā uz policijas iestāžu sadarbību,
- P. tā kā no vardarbības, kuras pamatā ir dzimuma faktors, cietušo sieviešu skaits ir satraucoši liels;

⁽¹⁾ Komisijas 2010. gada pētījums "Feasibility study to assess the possibilities, opportunities and needs to standardise national legislation on violence against women, violence against children and sexual orientation violence", 53. lpp.

⁽²⁾ Pētījums "Combating violence against women. Stocktaking study on the measures and actions taken in Council of Europe member states", Eiropas Padome, 2006. gads.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- Q. tā kā slikta izturēšanās pret mātēm un sievietēm grūtniecības laikā ir vēl viens no vardarbības vai ļaunprātīgas izturēšanās veidiem, no kura cieš sievietes, turklāt galvenokārt tas notiek ģimenē vai pāra attiecībās, kā arī sabiedrībā un profesionālajā vidē, izpaužoties kā atļaišana vai labprātīga aiziešana no darba un tādējādi radot diskriminējošas situācijas un depresiju;
- R. tā kā Komisijas 2010.–2015. gada stratēģijā sieviešu un vīriešu līdztiesības nodrošināšanai ir uzsvērts, ka ar dzimumu saistīta vardarbība ir viena no svarīgākajām problēmām, kas jārisina, lai panāktu patiesu dzimumu līdztiesību;
- S. tā kā Komisija savulaik paziņoja, ka 2011. gadā tā iesniegs priekšlikumu stratēģijai pret sievietēm vērstas vardarbības apkarošanai, taču Komisijas darba programmā 2011. gadam šī stratēģija nav skaidri pieminēta,
1. atzinīgi vērtē Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plānā pausto Komisijas apņemšanos 2011.–2012. gadā sagatavot "Paziņojumu par stratēģiju, lai apkarotu vardarbību pret sievietēm, vardarbību ģimenē un sieviešu dzimumorgānu kropļošanu; jāveic turpmāks darbs, izmantojot ES rīcības plānu" ⁽¹⁾;
 2. ierosina jaunu un visaptverošu politisku pieeju cīņā pret vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, paredzot šādus līdzekļus:
 - pieņemt attiecīgu krimināltiesisku instrumentu, proti, direktīvu ar dzimumu saistītas vardarbības apkarošanai;
 - īstenot pasākumus pret sievietēm vērstas vardarbības apkarošanai, pievēršoties šādiem aspektiem — politika, novēršana, aizsardzība, saukšana pie kriminālatbildības, aprūpe, partnerattiecības (tā sauktais sešu "P" princips pret sievietēm vērstas vardarbības apkarošanā);
 - prasīt, lai dalībvalstis nodrošina, ka noziedznieki saņem nodarījuma smagumam atbilstošu sodu;
 - prasīt, lai dalībvalstis nodrošina, ka amatpersonas, kuras varētu saskarties ar pret sievietēm vērstas vardarbības gadījumiem, tostarp tiesībsargājošo iestāžu, sociālās labklājības, bērnu aprūpes un veselības aprūpes dienestu un ārkārtas palīdzības centru darbinieki, saņem apmācību par šādas vardarbības atklāšanu un konstatēšanu, kā arī par to, kā pienācīgi rīkoties šādos gadījumos, īpaši pievēršoties cietušo personu tiesībām un vajadzībām;
 - prasīt dalībvalstīm darīt visu iespējamo, reģistrējot un izmeklējot visus noziegumu veidus, kuros pieļauta ar dzimumu saistīta vardarbība, lai uzsāktu valsts apsūdzības procesu;
 - izstrādāt īpašu izmeklēšanas kārtību, ko policija un veselības aprūpes nozares speciālisti izmantotu, lai iegūtu pierādījumus ar dzimumu saistītai vardarbībai;
 - izveidot sadarbību ar augstākās izglītības iestādēm, lai attiecīgo nozaru speciālistiem, īpaši tiesnešiem, kriminālpolicijas amatpersonām, veselības aprūpes un izglītības nozares speciālistiem un cietušo personu atbalsta dienestu darbiniekiem, piedāvātu izglītības programmas par vardarbību, kas saistīta ar dzimumu;
 - nākt klajā ar politikas priekšlikumiem par palīdzību cietušajām personām, kuros tiktu ņemtas vērā dažādu upuru grupu, piemēram, mazākumtautību sieviešu īpašās vajadzības, paredzot ne vien drošības garantēšanu un fiziskās un psiholoģiskās veselības atgūšanu, bet arī palīdzību šīm personām atjaunot savu dzīvi, un paredzēt pasākumus, ar ko rosināt informācijas un paraugprakses apmaiņu par to, kā strādāt ar sievietēm, kuras pārcietušas vardarbību;

⁽¹⁾ "Brīvības, drošības un tiesiskuma telpas nodrošināšana Eiropas pilsoņiem — Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plāns" (COM(2010)0171 galīgā redakcija, 13. lpp.).

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- integrēt slimnīcu neatliekamās palīdzības dienestos un primārās aprūpes tīklā īpašus identifikācijas un diagnosticēšanas mehānismus, lai nostiprinātu efektīvāku pieeju cietušajām personām un optimizētu upuru uzraudzības sistēmu;
 - prasīt dalībvalstīm sadarbībā ar attiecīgām NVO nodrošināt patvēruma centrus upuriem, kuri cietuši no vardarbības, kas saistīta ar dzimumu;
 - noteikt minimālās prasības attiecībā uz to, kāds būtu nepieciešamais atbalsta struktūru skaits uz 10 000 iedzīvotājiem, kurās ar dzimumu saistītā vardarbībā cietušās personas varētu saņemt palīdzību un kuras būtu veidotas kā centri ar attiecīgajā jomā ziņojošiem speciālistiem;
 - izstrādāt Eiropas hartu, kurā būtu noteikts vardarbībā cietušām sievietēm sniedzamo atbalsta pakalpojumu minimums, tostarp tiesības uz juridisko palīdzību, patvēruma centru izveide, lai apmierinātu upuru vajadzības pēc aizsardzības un pagaidu izmitināšanas, steidzama psiholoģiskā palīdzība, ko bez maksas sniegtu attiecīgi speciālisti, paredzot, ka šie pakalpojumi ir decentralizēti un visiem pieejami, un finansāla atbalsta pasākumi, kas veicinātu upuru neatkarību un atvieglotu viņu atgriešanos normālā dzīvē un darba vidē;
 - pieņemt minimālos standartus, lai nodrošinātu, ka cietušās personas neatkarīgi no savas lomas kriminālprocesā saņem profesionālu atbalstu, proti, praktizējoša jurista padomu;
 - paredzēt mehānismus, kā veicināt juridiskās palīdzības pieejamību, lai ļautu cietušajām personām aizstāvēt savas tiesības visā Eiropas Savienībā;
 - ieplānot metodisko norādījumu izstrādi un sākt apkopot jaunus datus, lai iegūtu salīdzināmu statistiku par vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, tostarp par sieviešu dzimumorgānu kropļošanas gadījumiem, un tādejādi apzinātu problēmas mērogu un rastu pamatu izmaiņām šīs problēmas novēršanas pasākumos;
 - turpmāko piecu gadu laikā pasludināt Eiropas gadu pret sievietēm vērstas vardarbības izskaušanai, lai Eiropas iedzīvotāju vidū uzlabotu izpratni par šo problēmu;
 - prasīt, lai Komisija un dalībvalstis veic atbilstošus profilaktiskus pasākumus, tostarp izpratnes veicināšanas kampaņas, attiecīgā gadījumā sadarbojoties ar nevalstiskajām organizācijām;
 - īstenot pasākumus darba koplīgumos un veikt labāku koordināciju starp darba devējiem, arodbiedrībām un uzņēmumiem, kā arī to attiecīgajām vadības struktūrām, lai sniegtu upuriem nepieciešamo informāciju par viņu kā darba ņēmēju tiesībām;
 - palielināt tiesu skaitu, kuras izskata lietas par vardarbību, kas saistīta ar dzimumu; prokuroriem un advokātiem nodrošināt vairāk resursu un mācību materiālu par šāda veida vardarbību, kā arī veikt uzlabojumus tiesībsardzības iestāžu specializētajās struktūrvienībās, palielinot tajās darbinieku skaitu, uzlabojot apmācību un nodrošinot labāku aprīkojumu;
3. mudina dalībvalstis atzīt, ka pret sievietēm vēsta seksuāla vardarbība un izvarošana, it īpaši laulībā un oficiāli nenoformētos intīmos sakaros un/vai kuru izdarījuši vīriešu dzimuma radnieki apstākļos, kad cietuši persona nav devusi piekrišanu, ir kriminālpārkāpums, un nodrošināt, ka par šādiem pārkāpumiem automātiski tiek sākta kriminālvajāšana, un nepieļaut, ka gadījumos, kad notikusi vardarbība pret sievietēm, tostarp t.s. goda aizstāvēšanas noziegumi un sieviešu dzimumorgānu kropļošana, par likumpārkāpēja vainu mikstinošiem apstākļiem tiktu atzītas atsaucis uz kultūras un reliģiskajām paražām vai tradīcijām;
4. atzīst, ka vardarbība pret sievietēm ir viens no visnopietnākajiem ar dzimumu saistītiem cilvēktiesību pārkāpumu veidiem, un ka vardarbība ģimenē pret citiem upuriem, piemēram, bērniem, vīriešiem un gados vecākiem cilvēkiem ir slēpta parādība, kas skar pārāk daudzas ģimenes, lai to ignorētu;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

5. uzsver, ka bērnus ļoti negatīvi ietekmē gadījumi, kad tie kļuvuši par lieciniekiem vecāku vai citu ģimenes locekļu īstenotai fiziskai, seksuālai vai psiholoģiskai vardarbībai un ļaunprātībai;
6. gadījumos, kad bērni kļuvuši par jebkāda veida vardarbības lieciniekiem, aicina dalībvalstis gādāt par vecumam atbilstošas psihosociālas palīdzības sniegšanu, kas būtu īpaši pielāgota, lai bērni varētu tikt galā ar traumatisko pieredzi un kurā pienācīgi tiktu ņemtas vērā bērna intereses;
7. uzsver, ka migrantes (tostarp nelegālās migrantes) un patvēruma meklētājas ir divas sieviešu apakš-kategorijas, kuras ir īpaši neaizsargātas pret vardarbību, kas saistīta ar dzimumu;
8. uzsver, cik svarīgi ir pienācīgi apmācīt visus darbiniekus, kuri strādā ar sievietēm, kuras cietušas no vardarbības, kas saistīta ar dzimumu, jo īpaši apmācot tiesību sistēmas un tiesībaizsardzības jomas pārstāvjus, tostarp policistus, tiesnešus, sociālos darbiniekus un veselības aprūpes darbiniekus;
9. aicina Eiropas Komisiju, lai tā, izmantojot visu pieejamo kompetenci un no dalībvalstīm saņemtos datus, izstrādātu un sniegtu ikgadēju statistiku par vardarbību, kas saistīta ar dzimumu, tostarp arī datus par to, cik sievietes ik gadu gājušas bojā no dzīvesbiedra vai bijušā dzīvesbiedra pastrādātās vardarbības;
10. uzsver, ka gaidāmajā Astotajā pētniecības un tehnoloģijas attīstības pamatprogrammā kā daudzno-zaru pētniecības joma būtu jāiekļauj pētījumi par vardarbību pret bērniem, jauniešiem un sievietēm un, vispārīgākā līmenī — par vardarbību, kuras pamatā ir dzimuma faktors, un seksuālu vardarbību;
11. prasa, lai Komisija apsver iespēju izveidot pret sievietēm vērstas vardarbības novērošanas centru, šajā nolūkā pamatojoties uz ziņojumiem par tiesvedību lietās, kurās izskatīta vardarbība pret sievietēm;
12. aicina Komisiju turpināt centienus apkarot ar dzimumu saistītu vardarbību, izmantojot Kopienas programmas, īpaši programmu “*Daphne*”, kas jau ir sekmīgi palīdzējusi cīnīties ar vardarbību pret sievietēm;
13. norāda, ka Eiropas Savienības Pamattiesību aģentūra veiks visu dalībvalstu sieviešu reprezentatīvas izlases apsekojumu, lai uzzinātu šo sieviešu pieredzi attiecībā uz vardarbību, un prasa ziņojumā galvenokārt pievērsties faktiskajām atbildēm, ko sievietes saņēmušas no dažādām varas iestādēm un atbalsta dienestiem;
14. mudina dalībvalstis, veidojot valsts statistiku, precīzi atspoguļot ar dzimumu saistītas vardarbības apmērus un veikt pasākumus, lai panāktu, ka tiek ievākti dati par šādu vardarbību, tostarp dati par cietušās personas dzimumu, noziedznieka dzimumu, cietušās personas un varmākas attiecībām, vecumu, nozieguma izdarīšanas vietu un nodarīto kaitējumu;
15. aicina Komisiju iesniegt pētījumu par vardarbības pret sievietēm radīto finansiālo ietekmi, balstoties uz zinātnisku izpēti, kurā izmantotas metodes, kas ļauj atspoguļot šā vardarbības veida finansiālo ietekmi uz veselības aprūpes pakalpojumiem, sociālās labklājības sistēmām un darba tirgu;
16. aicina ES Pamattiesību aģentūru un Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu veikt pētījumus par vardarbības izplatību pusaudžu attiecībās un par šīs parādības ietekmi uz viņu labklājību;
17. piezīmē, ka izsekošana, kuras upuru vidū 87 % ir sievietes, rada psiholoģiskas traumas un smagu emocionālo spriedzi, un tādēļ tā būtu jāuzskata par vardarbības izpausmi pret sievieti, un šī parādība visās dalībvalstīs būtu jāpakļauj tiesiskam regulējumam;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

18. konstatē, ka kaitīgas tradicionālās ieražas, kā sieviešu dzimumorgānu apgraizīšana un slepkavības t.s. goda aizstāvēšanas nolūkā, ir sevišķi kontekstuāli pret sievietēm vērstas vardarbības veidi, un tādēļ mudina Komisiju pret sievietēm vērstas vardarbības apkarošanas stratēģijā veltīt īpašu uzmanību kaitīgu tradicionālo ieražu problemātikai;

19. atzīst, ka Eiropas Savienībā pastāv nopietna prostitūcijas, tostarp bērnu prostitūcijas problēma, un prasa dziļāk izpētīt saikni starp attiecīgās dalībvalsts tiesisko regulējumu un šajā valstī notiekošās prostitūcijas veidiem un apjomu; vērs uzmanību uz to, ka satraucoši pieaug cilvēku tirdzniecības apjomi gan virzienā uz Eiropas Savienību, gan Eiropas Savienības iekšienē, turklāt šī tirdzniecība īpaši skar sievietes un bērnus, un mudina dalībvalstis apņēmīgi rīkoties, lai izskaustu šo prettiesisko rīcību;

20. prasa dalībvalstīm atzīt surogācijas problēmu un tās nopietnību, jo tā ir uzskatāma par sievietes ķermeņa un reproduktīvo orgānu izmantošanu;

21. uzsver, ka gan sievietes, gan bērni var kļūt par upuri vieniem un tiem pašiem izmantošanas veidiem un abas šīs grupas var uzlūkot kā precī starptautiskajā reproduktīvajā tirgū, un ka jauni reproduktīvie paņēmieni, piemēram, surogācija, pastiprina sieviešu un bērnu tirdzniecību un nelegālu pārrobežu adopciju;

22. norāda, ka vardarbība ģimenē ir konstatēta kā galvenais cēlonis spontāniem abortiem vai nedzīva bērna piedzimšanai un sievietes nāvei dzemdību laikā, un prasa Komisijai vairāk uzmanības pievērst vardarbībai pret grūtniecēm, jo šajā gadījumā uzbrucējs pakļauj briesmām vismaz divus cilvēkus;

23. norāda, ka pilsoniskā sabiedrība, īpaši NVO, sieviešu apvienības un citas sabiedriskās un privātās brīvprātīgā darba organizācijas, kas sniedz atbalstu vardarbības upuriem, dara ļoti vērtīgu darbu, it īpaši sniedzot atbalstu cietušajām sievietēm, kuras vēlas izbeigt klusēšanu par piedzīvoto vardarbību, un dalībvalstīm to vajadzētu atbalstīt;

24. atkārtoti uzsver nepieciešamību strādāt gan ar upuriem, gan agresoriem, lai panāktu, ka viņi vairāk apzinās izdarīto, un lai veicinātu to stereotipu un sociāli veidojušos pieņēmumu maiņu, kuri ļauj saglabāties apstākļiem, kas rada šāda veida vardarbību un pieļauj tās akceptēšanu;

25. aicina dalībvalstis atbalstīt sieviešu un bērnu iespējas dzīvot neatkarīgu dzīvi, kurā viņus neskartu vardarbība un nabadzība, nodrošinot sievietēm patvēruma centrus, kuros būtu jāpieņem specializēti pakalpojumi, medicīniskā aprūpe, juridiskā palīdzība, psihosociālas un terapeitiskas konsultācijas, juridiskais atbalsts tiesas procesā, atbalsts vardarbību piedzīvojušiem bērniem utt.;

26. uzsver, ka dalībvalstīm būtu jāparedz pienācīgi resursi, lai novērstu un apkarotu vardarbību pret sievietēm, cita starpā izmantojot arī struktūrfondu līdzekļus;

27. uzsver, ka ir svarīgi, lai dalībvalstis, reģionālās varas iestādes un pašvaldības īstenotu pasākumus, kas veicinātu ar dzimumu saistītā vardarbībā cietušu sieviešu atgriešanos darba tirgū, izmantojot, piemēram, tādas instrumentus kā ESF vai programmu "Progress";

28. aicina ES un dalībvalstis izveidot tiesisko regulējumu, kas imigrantēm garantētu tiesības saņemt pašām savu pasi un uzturēšanās atļauju, kā arī paredzētu iespēju saukt pie kriminālatbildības personas, kuras šos dokumentus atņēma;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

29. atkārtoti pauž tā 2010. gada 25. februāra rezolūcijā izteikto viedokli, ka Eiropas Savienībai, pamatojoties uz jauno, ar Lisabonas līgumu izveidoto tiesisko regulējumu, būtu jāklūst par Konvencijas par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (*CEDAW*) un tās Papildprotokola pusi;
30. aicina Komisiju un dalībvalstis starptautiskā mērogā vērsties pret vardarbību pret sievietēm un ar dzimuma faktoru saistītiem cilvēktiesību pārkāpumiem, it īpaši saistībā ar spēkā esošajiem un apspriešanas posmā esošajiem divpusējiem asociācijas nolīgumiem un starptautiskajiem tirdzniecības nolīgumiem;
31. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.
-

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Eiropas starptautisko ieguldījumu politika

P7_TA(2011)0141

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par turpmāko Eiropas starptautisko ieguldījumu politiku (2010/2203(INI))

(2012/C 296 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 7. jūlija paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Ceļā uz visaptverošu Eiropas starptautisko ieguldījumu politiku” (COM(2010)0343), kā arī Komisijas 2010. gada 7. jūlija priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko nosaka pārejas pasākumus divpusējiem ieguldījumu nolīgumiem starp dalībvalstīm un trešām valstīm (COM(2010)0344),
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu “Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020) un Komisijas 2010. gada 9. novembra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Tirdzniecība, izaugsme un pasaules norises — tirdzniecības politika kā stratēģijas “Eiropa 2020” galvenā sastāvdaļa” (COM(2010)0612),
 - ņemot vērā Padomes 2010. gada 25. oktobra secinājumus par visaptverošu Eiropas starptautisko ieguldījumu politiku,
 - ņemot vērā ESAO atjauninātās pamatnostādnes attiecībā uz daudznacionāliem uzņēmumiem,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas judikatūru par dalībvalstu pienākumu neizpildi un jo īpaši 2009. gada 3. marta spriedumu lietā Komisija / Austrija (Lieta C-205/06), 2009. gada 3. marta spriedumu lietā Komisija / Zviedrija (Lieta C-249/06) un 2009. gada 19. novembra spriedumu lietā Komisija / Somija (Lieta C-118/07),
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu, Attīstības komitejas un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A7-0070/2011),
- A. tā kā Lisabonas līgumā Savienībai ir piešķirta ekskluzīva kompetence attiecībā uz tiešajiem ārvalstu ieguldījumiem (TĀI), kā noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā, 206. un 207. pantā;
- B. tā kā kopš 1959. gada dalībvalstis ir noslēgušas vairāk nekā 1 200 divpusējo ieguldījumu nolīgumu (DIN) un kopumā noslēgti gandrīz 3 000 DIN;
- C. tā kā ir vispāratzīts, ka ienākošie ieguldījumi var uzlabot saņēmējvalsts konkurētspēju, bet varētu būt nepieciešama palīdzība pielāgojumiem mazkvalificētiem darba ņēmējiem saistībā ar izejošajiem ieguldījumiem; tā kā katras valdības pienākums ir veicināt ieguldījumu labvēlīgo ietekmi, novēršot jebkādu kaitīgo ietekmi;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- D. tā kā LESD 206. un 207. pantā nav definēti TĀI, tā kā Eiropas Savienības Tiesa ⁽¹⁾ ir izskaidrojusi, kā interpretējams termins TĀI, pamatojoties uz trijiem kritērijiem, proti, tam vajadzētu būt ilgtermiņa ieguldījumam, kas veido vismaz 10 % no meitasuzņēmuma pamatkapitāla / akcijām un kas paredz vadības kontroli pār meitasuzņēmuma operācijām, un tā kā šī definīcija atbilst SVF un ESAO izstrādātajām definīcijām, un ar to jo īpaši nepieļauj portfeļa ieguldījumus un intelektuālā īpašuma tiesības; tā kā ir grūti skaidri nodalīt TĀI un portfeļa ieguldījumus un būs grūti piemērot stingru tiesisko definīciju ieguldījumu praksei reālajā pasaulē;
- E. tā kā dažas dalībvalstis, definējot “ārvalstu ieguldītāja” statusu, izvēlējušās plašas definīcijas, norādot, ka pietiek tikai ar pasta adresi, lai noteiktu uzņēmuma valstspiederību, un tā kā tādēļ dažiem uzņēmumiem bija iespējams iesniegt prasību pret savām valstīm, izmantojot DIN, ko parakstījušas trešās valstis; tā kā ikvienam Eiropas uzņēmumam jāspēj paļauties uz turpmākajiem ES ieguldījumu nolīgumiem vai brīvās tirdzniecības nolīgumiem ar ieguldījumu nodaļām;
- F. tā kā jaunas valstis, kam ir ievērojama ieguldījumu iespējas, kļūst par vietēja un pasaules mēroga varu un tā kā tas maina tradicionālo uztveri, saskaņā ar kuru vienīgie ieguldītāji ir no attīstītajām valstīm;
- G. tā kā pēc pirmajiem strīdu izšķiršanas gadījumiem 90. gados, neraugoties uz visumā pozitīvo pieredzi, parādījās vairāki problemātiski aspekti, jo nolīgumu neskaidra formulējuma dēļ bija iespējama atšķirīga interpretācija, it īpaši saistībā ar konflikta iespējamību starp privātajām interesēm un valsts iestāžu regulēšanas uzdevumiem, piemēram, gadījumos, kad pēc likumīgu tiesību aktu pieņemšanas šķīrējtiesneši nosodīja valsti par “godīgas un taisnīgas attieksmes” principa pārkāpšanu;
- H. tā kā ASV un Kanāda, kas ir to valstu vidū, kuras pirmās saskārās ar šādiem nolēmumiem, savu DIN modeli pielāgoja, lai ierobežotu šķīrējtiesnešu interpretēšanas iespējas un lai nodrošinātu savas publiskās intervences telpas labāku aizsardzību;
- I. tā kā Komisija izveidoja to valstu sarakstu, kuras būs privileģētas partneres attiecībā uz pirmo ieguldījumu nolīgumu sarunām (proti, Kanāda, Ķīna, Indija, *Mercosur*, Krievija un Singapūra);
- J. tā kā nesen izveidotais Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD) arī pastiprina ES klātbūtni un nozīmi pasaules mērogā, tostarp veicina un aizsargā ES tirdzniecības mērķus arī ieguldījumu jomā,
1. atzīst, ka pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā TĀI tagad ietilpst ES ekskluzīvā kompetencē; norāda, ka saistībā ar šo jauno ES kompetenci rodas divkāršs uzdevums — jau noslēgto DIN pārvaldība, no vienas puses, un tādas Eiropas ieguldījumu politikas noteikšana, kas atbilstu ne tikai ieguldītāju un saņēmējvalstu iecerēm, bet arī ES plašākām ekonomikas interesēm un ārējās politikas mērķiem, no otras puses;
 2. atzinīgi vērtē jauno ES kompetenci un aicina Komisiju un dalībvalstis izmantot iespēju, lai kopā ar Parlamentu veidotu integrētu un saskaņotu ieguldījumu politiku, ar kuru veicina augstas kvalitātes ieguldījumus un sekmē ekonomikas progresu un ilgtspējīgu attīstību pasaulē; uzskata, ka Parlamentam ir jābūt atbilstīgi iesaistītam turpmākās ieguldījumu politikas veidošanā un ka tādēļ ir pienācīgi jāapspriež jautājums par pilnvarām gaidāmajās sarunās, kā arī regulāri jāizdod jēgpilni informatīvie paziņojumi par notiekošo sarunu gaitu;

⁽¹⁾ Tiesas spriedums 2006. gada 12. decembrī lietā C-446/04 *Test Claimants in the FII Group Litigation* / *Commissioners of Inland Revenue*.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

3. norāda, ka ES ir svarīgs ekonomiskais bloks, kuram ir būtiska ietekme sarunās; uzskata, ka kopēja politika ieguldījumu jomā atbildīs gan ieguldītāju, gan attiecīgo valstu iecerēm un palīdzēs uzlabot ES un tās uzņēmumu konkurētspēju, kā arī palielināt nodarbinātības rādītājus;
4. norāda, ka ir nepieciešama koordinēta Eiropas sistēma, lai nodrošinātu noteiktību un veicinātu Eiropas Savienības principu un mērķu popularizēšanu;
5. atgādina, ka pašreizējā globalizācijas posmā krasi ir palielinājušies TĀI, un 2007. gadā, kad ieguldījumus vēl nebija skārusi pasaules ekonomikas un finanšu krīze, sasniedzot rekordrādītāju gandrīz EUR 1 500 miljardu apmērā, Eiropas Savienībai esot lielākajam TĀI avotam visas pasaules ekonomikā; taču uzsver, ka ieguldījumi samazinājās 2008. un 2009. gadā globālās finanšu un ekonomikas krīzes dēļ; uzsver arī, ka aptuveni 80 % kopējā ārvalstu tiešo ieguldījumu apjoma saistīti ar attiecas uz pārrobežu apvienošanas un uzņēmumu iegādi;
6. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu "Ceļā uz visaptverošu Eiropas starptautisko ieguldījumu politiku", taču uzsver, ka vajadzētu ne tikai īpašu uzmanību pievērst ieguldītāju aizsardzībai, bet arī vairāk jāpievēršas tiesībām aizsargāt valsts spēju regulēt un ievērot ES pienākumu īstenot attīstības politikas saskaņošanu;
7. uzskata, ka ieguldījumi var pozitīvi ietekmēt izaugsmi un nodarbinātību ne tikai ES, bet arī jaunattīstības valstīs, ja ieguldītāji aktīvi veicina attiecīgo valstu attīstības mērķu sasniegšanu, piemēram, atbalsta vietējo ekonomiku, nododot tehnoloģijas un nodarbinot vietējo darbaspēku un izmantojot vietējās izejvielas;
8. aicina Komisiju paturēt prātā pieredzi, kas gūta daudzpusējo, daudzpusīgo un divpusējo nolīgumu līmenī, jo īpaši saistībā ar neveiksmīgajām ESAO sarunām par daudzpusēju ieguldījumu nolīgumu;
9. mudina Komisiju rūpīgi un saskaņoti izstrādāt ES ieguldījumu stratēģiju, izmantojot labāko DIN praksi; norāda uz novirzēm saturā dalībvalstu nolīgumos un aicina Komisiju saskaņot šīs atšķirības, lai nodrošinātu tādu stingru Savienības paraugu ieguldījumu nolīgumiem, kuru varētu arī pielāgot atbilstīgi partnervalsts attīstības līmenim;
10. aicina Komisiju izdot pēc iespējas drīz neobligātos norādījumus, piemēram, divpusējo ieguldījumu nolīgumu veidni, ko dalībvalstis varētu izmantot, lai uzlabotu noteiktību un konsekvenci;

Definīcijas un piemērošanas joma

11. prasa Komisijai izstrādāt skaidru definīciju aizsargājamajiem ieguldījumiem, tostarp gan TĀI, gan portfeļa ieguldījumiem; taču uzskata, ka nedrīkst aizsargāt spekulatīvus ieguldījumu veidus, kā to definējusi Komisija; uzstāj — gadījumos, kad ieguldījumu nolīguma darbības jomā iekļautas intelektuālā īpašuma tiesības, tostarp tajos nolīgumos, kuros jau ierosināti pilnvaru projekti, nedrīkstētu pieļaut, ka noteikumi negatīvi ietekmē ģenērisko zāļu ražošanu, un ir jāievēro intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektu (*TRIPS*) izņēmumi sabiedrības veselības interesēs;
12. ar bažām norāda, ka sarunas par plašas daudzveidības ieguldījumiem varētu izraisīt ekskluzīvo un dalīto kompetenču sajaukšanos;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

13. prasa ieviest terminu "ES ieguldītājs", kas, pamatojoties uz LESD 207. pantu, uzsvērtu visu dalībvalstu ieguldītāju stimulēšanas nozīmi saskaņā ar vienlīdzīgiem noteikumiem, nodrošinot viņiem darbības un ieguldījumu aizsardzības apstākļus ar vienādiem nosacījumiem;

14. atgādina, ka ES dalībvalsts standarta DIN izmantota plaša "ārvalstu ieguldītāja" definīcija; prasa Komisijai novērtēt, kādos gadījumos tas ir izraisījis ļaunprātīgu izmantošanu; prasa Komisijai sniegt precīzu "ārvalstu ieguldītāja" definīciju, pamatojoties uz novērtējumu un izmantojot jaunāko ESAO tiešo ārvalstu ieguldījumu etalondefinīciju;

Ieguldītāju aizsardzība

15. uzsver, ka ieguldījumu nolīgumos galvenā prioritāte joprojām jāpiešķir ieguldītāju aizsardzībai;

16. norāda, ka sarunas par DIN ir laikietilpīgs process; aicina Komisiju ieguldīt personāla un materiālos resursus ES ieguldījumu nolīgumu apspriešanā un noslēgšanā;

17. uzskata, ka Padomes secinājumos izteiktais pieprasījums sakarā ar paziņojumu par to, ka jaunais Eiropas regulējums nedrīkst negatīvi ietekmēt ieguldītāju aizsardzību un ieguldītāju garantijas, kādas tiem ir šobrīd saskaņā ar noslēgtajiem nolīgumiem, iespējams, varētu radīt iebildumus pret jauniem nolīgumiem, un ES ienākošo ieguldījumu palielināšanās laikā varētu tikt apdraudēts nepieciešamais līdzsvars starp ieguldītāju aizsardzību un reglamentēšanas tiesību aizsardzību; turklāt šāds novērtēšanas kritērija formulējums var būt pretrunā LESD 207. panta nozīmei un garam;

18. uzskata, ka jāapzinās paraugprakse, kā tas arī minēts Padomes secinājumos, un ka tā sniedz saprātīgāko un efektīvāko iespēju, ar ko veicina saskanīgas Eiropas ieguldījumu politikas attīstību;

19. uzskata, ka turpmākie ieguldījumu nolīgumi, ko noslēgs ES, ir jāpamato uz dalībvalstu labāko praksi un tajos vajadzētu iekļaut šādas normas:

— nediskriminācija (valsts režīms un vislielākās labvēlības režīms), precīzāk formulējot definīciju un minot, ka ārvalstu un savas valsts ieguldītājiem jādarbojas saskaņā ar "līdzīgiem nosacījumiem", kā arī pieļaujot elastīgumu vislielākās labvēlības režīma klauzulā, lai netraucētu reģionālos integrācijas procesus jaunattīstības valstīs;

— godīga un taisnīga attieksme, kas noteikta, pamatojoties uz starptautiskajās paražu tiesībās paredzēto attieksmi;

— aizsardzība pret tiešo un netiešo ekspropriāciju, definējot precīzu un taisnīgu līdzsvaru starp valsts labklājības mērķiem un privātajām interesēm un paredzot kompensāciju atbilstīgi kaitējumam, kas nodarīts nelikumīgas ekspropriācijas dēļ;

20. prasa Komisijai novērtēt iespējamo ietekmi, kāda būtu "jumta klauzulas" iekļaušanai turpmākajos Eiropas ieguldījumu nolīgumos, un iesniegt ziņojumu gan Eiropas Parlamentam, gan Padomei;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

21. aicina Komisiju, ar galvenajiem attīstītas tirdzniecības partneriem un lielākajām jaunietekmes valstīm apspriežot piekļuvi tirgum, nodrošināt savstarpīgumu, vienlaikus paturot prātā to, ka jāizslēdz jutīgās nozares un jāsiglabā asimetrija ES tirdzniecības attiecībās ar jaunattīstības valstīm;

22. norāda, ka paredzētā noteiktības uzlabošana palīdzēs MVU ieguldīt ārvalstīs un ka šajā sakarībā sarunās ir jāuzklausa MVU viedoklis;

Reglamentēšanas tiesību aizsardzība

23. uzsver, ka turpmākajos ieguldījumu nolīgumos, ko noslēdz ES, ir jārespektē publiskās intervences spēja;

24. pauž dziļas bažas saistībā ar starptautisko šķērējtiesnešu rīcības brīvību plaši interpretēt ieguldītāju aizsardzības klauzulas, tādējādi izslēdzot leģitīmus valsts noteikumus; aicina Komisiju izstrādāt ieguldītāju aizsardzības normu skaidras definīcijas, lai izvairītos no šādām problēmām jaunajos ieguldījumu nolīgumos;

25. aicina Komisiju visos turpmākajos nolīgumos iekļaut īpašas klauzulas, ar kurām noteiktu nolīguma pušu tiesības regulēt tādas jomās kā, piemēram, valsts drošības, vides, sabiedrības veselības, darba ņēmēju un patērētāju tiesību aizsardzība, kā arī rūpniecības politikas un kultūras daudzveidības joma;

26. uzsver, ka Komisijai jāņem katrā atsevišķā gadījumā par nozarēm, uz kurām neattiecas turpmāko nolīgumu darbības joma, piemēram, par tādām jutīgām nozarēm kā kultūra, izglītība, sabiedrības veselība un valsts aizsardzībai stratēģiski nozīmīgas nozares, un aicina Komisiju informēt Eiropas Parlamentu par pilnvarām, ko tā saņēmusi katrā no šiem gadījumiem; norāda, ka ES arī vajadzētu apzināt savu partneru bažas jaunattīstības valstīs un nedrīkstētu prasīt plašāku liberalizāciju, ja valstis uzskata, ka attīstības mērķiem ir nepieciešams aizsargāt konkrētas nozares, jo īpaši sabiedriskos pakalpojumus;

Sociālo un vides normu iekļaušana

27. uzsver, ka ar turpmāko ES politiku ir arī jāveicina ilgtspējīgi, vidi saudzējoši ieguldījumi (jo īpaši ieguves rūpniecības jomā) un tādi, ar kuriem uzlabo darba apstākļu kvalitāti uzņēmumos; aicina Komisiju visos turpmākajos nolīgumos iekļaut atsauci uz atjaunotajām ESAO pamatnostādnēm attiecībā uz daudz-nacionāliem uzņēmumiem;

28. atkārtoti atgādina par aicinājumu plašākos brīvās tirdzniecības nolīgumos, ko paraksta ES, katrā no tiem iekļaut uzņēmumu sociālās atbildības klauzulu un efektīvas sociālās un vides klauzulas;

29. prasa Komisijai novērtēt, kā šādas klauzulas ir iekļautas dalībvalstu DIN un kā tās varētu iekļaut arī turpmākos atsevišķos ieguldījumu nolīgumos;

30. atzinīgi vērtē to, ka vairākos šābrīža DIN jau ir iekļauta klauzula, kas aizliedz pavājināt sociālos un vides tiesību aktus, lai piesaistītu ieguldījumus, un aicina Komisiju apsvērt šādas klauzulas iekļaušanu turpmākajos nolīgumos;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Strīdu izšķiršanas mehānisms un ES atbildība

31. uzskata, ka pašreizējā strīdu izšķiršanas kārtībā jāizdara izmaiņas, lai panāktu labāku pārredzamību, iespēju pusēm iesniegt pārsūdzību, pienākumu pirmām kārtām izmantot vietējā līmenī pieejamos tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kur tie ir pietiekami uzticami, lai garantētu pienācīgu procesu, iespēju izmantot *amicus curiae* paziņojumus un pienākumu izvēlēties vienu ieguldītāja valsts šķīrējtiesas vietu;

32. uzskata, ka papildus strīdu izšķiršanas mehānismam starp valstīm jāpiemēro arī strīdu izšķiršanas mehānisms starp ieguldītāju un valsti, lai nodrošinātu visaptverošu ieguldījumu aizsardzību;

33. ir informēts, ka ES nevar izmantot tādus pašreizējos strīdu izšķiršanas mehānismus kā Starptautiskais ieguldījumu strīdu izšķiršanas centrs (*ICSID*) un ANO Starptautiskās tirdzniecības tiesību komisija (*UNCITRAL*), jo ES nav šo organizāciju locekle; aicina ES ietvert katrā jaunā ES ieguldījumu nolīgumā nodaļu par strīdu izšķiršanu atbilstīgi reformām, kas ierosinātas šajā rezolūcijā; aicina Komisiju un dalībvalstis kā galvenos starptautiskos dalībniekus uzņemties atbildību, izstrādājot *ICSID* un *UNCITRAL* nepieciešamās noteikumu reformas;

34. aicina Komisiju iesniegt risinājumus, kas ļautu mazajiem uzņēmumiem labāk finansēt lielās izmaksas par strīdu izšķiršanas procesiem;

35. aicina Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt regulējuma priekšlikumu par to, kā jāsadala atbildība starp ES un dalībvalstīm, jo īpaši finansiālā ziņā, ja ES zaudē lietu starptautiskajā šķīrējtiesā;

Parlamenta partneru un pilnvaru izvēle

36. atbalsta principu, ka prioritārie partneri turpmākajiem ES ieguldījumu nolīgumiem ir valstis, kurām ir liels tirgus potenciāls, bet nepieciešams labāk aizsargāt ārvalstu ieguldījumus;

37. norāda, ka ieguldījumu risks parasti ir lielāks jaunattīstības un vismazāk attīstītajās valstīs un ka efektīva ieguldītāju aizsardzība ieguldījumu līgumu formā ir būtisks faktors Eiropas ieguldītāju aizsardzībā un var uzlabot pārvaldību, tādējādi sasniedzot stabilu vidi, kāda nepieciešama TAI palielināšanai šajās valstīs; norāda — lai ieguldījumu nolīgumi arī turpmāk sniegtu labumu šīm valstīm, tiem ir arī jāpamatojas uz ieguldītāju pienākumiem saskaņā ar cilvēktiesību un pretkorupcijas normām, jo tie ir daļa no plašākām ES un jaunattīstības valstu partnerattiecībām, lai samazinātu nabadzību; aicina Komisiju novērtēt dzīvotspējīgas nākotnes partnerības, pamatojoties uz dalībvalstu pieredzi saistībā ar DIN;

38. pauž bažas par to, ka tiešie ārvalstu ieguldījumi vismazāk attīstītajās valstīs ir ārkārtīgi ierobežoti un parasti saistīti ar dabas resursiem;

39. uzskata, ka jaunattīstības valstīs vairāk jāatbalsta vietējie uzņēmumi, proti, sniedzot stimulus produktivitātes kāpināšanai un sadarbībai, iesaistot tos ciešākā sadarbībā un uzlabojot darbinieku prasmes, jo tam ir būtisks potenciāls ekonomiskās attīstības, konkurētspējas un izaugsmes veicināšanai jaunattīstības valstīs; mudina arī nodot ES jaunās videi draudzīgās tehnoloģijas jaunattīstības valstīm, jo tas ir vislabākais veids, kā veicināt videi draudzīgu un ilgtspējīgu attīstību;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

40. mudina Komisiju un dalībvalstis pirms sarunu sākšanas par ieguldījumiem un to laikā pilnībā ņemt vērā Parlamenta nostāju; atgādina pamatnolīguma starp Eiropas Parlamentu un Komisiju saturu un aicina Komisiju apspriesties ar Parlamentu par sarunu pilnvaru projektu pietiekami ātri, lai tas varētu paust savu nostāju, kura savukārt Komisijai un Padomei ir pienācīgi jāņem vērā;

41. uzsver, ka EĀDD delegāciju lomai ir jābūt iekļautai nākotnes ieguldījumu politikas stratēģijā, atzīstot to potenciālu un vietējās specifiskās zināšanas kā stratēģiskus līdzekļus jaunās politikas mērķu sasniegšanai;

*

* *

42. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm, kā arī Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

Kopienų finansų interešu aizsardzība — krāpšanas apkarošana

P7_TA(2011)0142

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzību — Krāpšanas apkarošana — 2009. gada pārskats (2010/2247(INI))

(2012/C 296 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā rezolūcijas par iepriekšējiem Komisijas un Eiropas Krāpšanas apkarošanas biroja (OLAF) gada ziņojumiem,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 14. jūlija ziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība — Krāpšanas apkarošana — 2009. gada pārskats” (COM(2010)0382) un tam pievienotos dokumentus (SEC(2010)0897 un SEC(2010)0898),
- ņemot vērā OLAF Desmito darbības pārskatu — 2010. gada ziņojumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2009. finanšu gadā, ar iestāžu atbildēm ⁽²⁾,
- ņemot vērā Revīzijas palātas 2009. finanšu gada pārskatu par darbībām, ko finansē no astotā, devītā un desmitā Eiropas Attīstības fonda (EAF), ar Komisijas atbildēm ⁽³⁾,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 319. panta 3. punktu un 325. panta 5. punktu,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2009/EN.pdf

⁽²⁾ OV C 303, 9.11.2010., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 303, 9.11.2010., 243. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- ņemot vērā 2010. gada 18. maija deklarāciju par Eiropas Savienības centieniem korupcijas apkarošanā ⁽¹⁾, lai nodrošinātu, ka ES līdzekļi netiek iesaistīti korupcijā,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A7-0050/2011),

Vispārīgi apsvērumi

1. pauž nožēlu, ka kopumā Komisijas ziņojums "Eiropas Savienības finanšu interešu aizsardzība — Krāpšanas apkarošana — 2009. gada pārskats" (COM(2010)0382) (2009. gada pārskats par finanšu interešu aizsardzību), ko tā iesniedza saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 325. panta 5. punktu, nenodrošina informāciju par pārkāpumu un krāpšanas novērtēto līmeni atsevišķi katrā dalībvalstī, jo galvenā uzmanība tajā pievērsta ziņošanas līmenim, un ka tādēļ nav iespējams gūt vispārēju pārskatu par pārkāpumu un krāpšanas faktisko līmeni dalībvalstīs, noteikt tās dalībvalstis, kurās šis līmenis ir visaugstākais, un piemērot tām attiecīgas sankcijas;
2. uzsver, ka krāpšana ir apzinātas ļaundarbības piemērs un noziedzīgs nodarījums un ka pārkāpums ir noteikumu neievērošana; pauž nožēlu, ka Komisijas pārskatā krāpšana nav apskatīta detalizētā veidā un ka pārkāpumi ir apskatīti ļoti vispārīgi; norāda, ka Līguma par Eiropas Savienības darbību 325. pants attiecas uz krāpšanu, nevis pārkāpumiem, un prasa nošķirt krāpšanu un kļūdas vai pārkāpumus;
3. norāda, ka pēdējos dažos gados plašāka korupcijas apkarošanas mēģinājuma ietvaros ir pilnveidojušās krāpšanas novērtēšanas metodes, un mudina Komisiju pastiprināt šos izpētes centienus un sadarbībā ar dalībvalstīm īstenot — sākotnēji kā izmēģinājuma projektus — attiecīgās jaunās metodes, kas tiek izstrādātas pārkāpumu un krāpšanas novērtēšanai;
4. aicina Komisiju veikt savu pienākumu, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis pilda savus ziņošanas pienākumus un sniedz ticamus un salīdzināmus datus par pārkāpumu un krāpšanas līmeni, pat ja Komisijai tādēļ būtu jāmaina soda sistēma, ko piemēro šo ziņošanas pienākumu nepildīšanas gadījumā;
5. pauž nožēlu par to, ka joprojām lielas ES līdzekļu summas tiek nepareizi izlietotas, un aicina Komisiju attiecīgi rīkoties, lai šos līdzekļus ātri atgūtu;
6. pauž bažas par neatgūto vai par neatgūstamām atzīto nepareizi izmaksāto summu īpatsvaru 2009. finanšu gada beigās Itālijā;
7. aicina Komisiju pieprasīt no dalībvalstīm lielāku pārskatatbildību par nepareizi izmaksātajām summām, kas vēl jāatgūst;
8. norāda, ka Savienības tiesību aktos dalībvalstīm noteikta prasība ziņot par visiem pārkāpumiem ne vēlāk kā divus mēnešus pēc tā ceturkšņa beigām, kurā par šo pārkāpumu pieņemts pirmais administratīvais lēmums vai tiesas nolēmums un/vai kļuvusi zināma jauna informācija par paziņoto pārkāpumu; aicina dalībvalstis darīt visu nepieciešamo, tostarp vienkāršot administratīvās procedūras, lai ievērotu noteiktos termiņus un samazinātu laikposmu starp pārkāpuma konstatēšanas un paziņošanas brīdi; aicina dalībvalstis, apkarojot krāpšanu, pirmām kārtām rīkoties kā nodokļu maksātāju naudas aizsargātājam;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0176.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

9. jautā, kādus pasākumus Komisija ir īstenojusi, lai apkarotu iespējamo krāpšanas gadījumu un ar tiem saistīto summu īpatsvara palielināšanos kopējā pārkāpumu skaitā un attiecīgo summu kopapjomā Polijā, Rumānijā un Bulgārijā;

10. pauž bažas par aizdomīgi zemo iespējamo krāpšanas gadījumu līmeni Spānijā un Francijā, it īpaši ņemot vērā to lielumu un saņemto finanšu atbalstu, kā minēts Komisijas 2009. gada pārskatā par finanšu interešu aizsardzību, un tādēļ aicina Komisiju iekļaut sīku informāciju par šo valstu izmantoto ziņošanas metodoloģiju un veikspēju krāpšanas noteikšanā;

11. aicina tās dalībvalstis, kuras vēl nav ratificējušas vai nu 1995. gada 26. jūlija Konvenciju par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību⁽¹⁾, vai tās protokolus⁽²⁾ (finanšu interešu aizsardzības instrumentus), proti, Čehiju, Maltu un Igauniju, nekavējoties sākt šo juridisko instrumentu ratifikāciju; mudina tās dalībvalstis, kuras ir ratificējušas finanšu interešu aizsardzības instrumentus, rīkoties enerģiskāk, lai pastiprinātu savus krimināltiesību aktus nolūkā aizsargāt Savienības finanšu intereses, it īpaši novēršot pašreizējos trūkumus, kas tika konstatēti otrajā Komisijas ziņojumā "Konvencijas par Eiropas Kopienas finanšu interešu aizsardzību un tās protokolu īstenošana" (COM(2008)0077);

12. atzinīgi vērtē pārkāpumu pārvaldības sistēmas (PPS) — OLAF izstrādātas un uzturētas lietojumprogrammas — ieviešanu 2009. gadā un tās izraisītās pozitīvās pārmaiņas; pauž bažas par to, ka Komisija ziņoto gadījumu skaita palielināšanos un tās finansiālo ietekmi skaidro ar jaunās — tiešsaistes — ziņošanas sistēmas izmantošanu; aicina Komisiju iesniegt Parlamentam nesen ieviestās jaunās — tiešsaistes — ziņošanas kārtības detalizētu aprakstu un iekļaut to nākamā gada pārskatā; aicina dalībvalstis pilnībā ieviest PPS un uzlabot ziņošanas prasību ievērošanu;

13. prasa Komisijai nākamā gada pārskatā iekļaut pārkāpumu, par kuriem ziņots, izmantojot jauno ziņošanas sistēmu, skaita attiecību pret pārkāpumu skaitu, par kuriem ziņots, izmantojot tradicionālās ziņošanas metodes; aicina dalībvalstis palielināt pārkāpumu ziņošanas ātrumu;

14. ņemot vērā nopietnās bažas par dalībvalstu sniegtās informācijas kvalitāti, atkārtoti pauž nožēlu, ka Komisija vairāk pūļu velta Eiropas Parlamenta pārliecināšanai par nepieciešamību ieviest "pieļaujamo kļūdu risku" nekā dalībvalstu pārliecināšanai par nepieciešamību, lai to obligātās pārvaldības deklarācijas pienācīgi pārbaudītu attiecīgā valsts revīzijas iestāde un apstiprinātu Revīzijas palāta; aicina Komisiju, sadarbojoties ar dalībvalstīm un sagatavojot atbilstīgu ziņojumu saskaņā ar Līgumu, sniegt Parlamentam pamatotu apliecinājumu tam, ka šis mērķis ir sasniegts un ka krāpšanas apkarošana notiek pienācīgā veidā;

Ieņēmumi: pašu resursi

15. pauž bažas par krāpšanas gadījumu īpatsvaru kopējā pārkāpumu skaitā pašu resursu jomā Austrijā, Igaunijā, Itālijā, Rumānijā un Slovākijā, jo visās šajās dalībvalstīs krāpšanas gadījumi ir vairāk nekā puse no tajās konstatēto pārkāpumu kopējā skaita; aicina dalībvalstis darīt visu nepieciešamo, tostarp cieši sadarboties ar Eiropas institūcijām, lai novērstu visus iemeslus krāpšanai, kas saistīta ar ES līdzekļu izmantošanu;

16. pauž nožēlu par Revīzijas palātas konstatētajiem trūkumiem dalībvalstu muitas uzraudzībā — it īpaši par riska analīzes darbības rezultātiem atlasītajā tirgotāju un importēto preču grupā, kuras pakļautas muitas kontrolei, — kas palielina risku, ka pārkāpumi paliks neatklāti, un var novest pie tradicionālo pašu resursu (TPR) zudumiem; aicina dalībvalstis pastiprināt muitas uzraudzības sistēmas un Komisiju — sniegt tam atbilstīgu atbalstu;

⁽¹⁾ OV C 316, 27.11.1995., 48. lpp.

⁽²⁾ OV C 313, 23.10.1996., 1. lpp., OV C 151, 20.5.1997., 1. lpp. un OV C 221, 19.7.1997., 11. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

17. uzsver, ka aptuveni 70 % no visām importam piemērojamām muitas procedūrām ir vienkāršotas, kas nozīmē to, ka tās būtiski ietekmē TPR iekasēšanu un kopējās tirdzniecības politikas efektivitāti; šajā sakarībā uzskata par nepieņemamu importam piemērojamo vienkāršoto procedūru efektīvas kontroles trūkumu dalībvalstīs, kā tas konstatēts Revīzijas palātas Īpašajā ziņojumā Nr. 1/2010, un aicina Komisiju turpināt vienkāršoto procedūru kontroles efektivitātes izpēti dalībvalstīs, it īpaši attiecībā uz progresu, kas sasniegts *ex post* revīzijās, un šīs izpētes rezultātus iesniegt Parlamentam līdz 2011. gada beigām;

18. norāda uz OLAF izmeklēšanu rezultātiem, kuras veiktas pašu resursu jomā; pauž dziļas bažas par tās krāpšanas mērogu, kurā iesaistītas no Ķīnas importētās preces, un mudina dalībvalstis nekavējoties atgūt attiecīgās summas;

19. atzinīgi vērtē kopīgi veiktās muitas operācijas “*Diabolo II*” sekmīgo iznākumu, kurā bija iesaistītas muitas amatpersonas no 13 Āzijas valstīm un 27 ES dalībvalstīm un kuru ar OLAF starpniecību koordinēja Eiropas Komisija;

20. atzinīgi vērtē nolīgumus, ko Eiropas Savienība un tās dalībvalstis noslēgušas ar tabakas ražotājiem nolūkā apkarot nelikumīgu tabakas tirdzniecību; uzskata, ka ES finanšu interesēs ir turpināt cīnīties pret cigarešu kontrabandu, kas saskaņā ar aprēķiniem katru gadu ES budžetam rada zaudējumus aptuveni EUR 1 miljarda apmērā; mudina OLAF arī turpmāk ieņemt vadošu lomu starptautiskajās sarunās, kas notiek saskaņā ar PTO Pamatkonvencijas par tabakas kontroli 15. pantu, lai pieņemtu protokolu par tabakas izstrādājumu nelikumīgas tirdzniecības izskaušanu, kurš palīdzētu cīnīties pret nelikumīgu tirdzniecību Savienībā; uzskata, ka EUR 500 miljoni, kas jāsamaksā abiem attiecīgajiem uzņēmumiem, proti, *British American Tobacco* un *Imperial Tobacco*, Komisijai un attiecīgajām dalībvalstīm būtu jāizmanto krāpšanas novēršanas pasākumu pastiprināšanai;

Izdevumi: lauksaimniecība

21. atzinīgi vērtē Komisijas secinājumu, ka vispārējā ziņošanas disciplīna šajā politikas grupā ir uzlabojusies un ka atbilstība pašreiz ir 95 %; aicina tās dalībvalstis, kas vēl aizvien nesniedz informāciju savlaicīgi (Apvienotā Karaliste, Austrija, Nīderlande, Slovākija un Somija), nekavējoties novērst šo situāciju;

22. aicina Komisiju cieši uzraudzīt situāciju Spānijā un Itālijā, kuras ir ziņojušas attiecīgi par vislielāko pārkāpumu skaitu un vislielāko ar pārkāpumiem saistīto summu apjomu, un ziņot Eiropas Parlamentam par īpašajiem pasākumiem, kas veikti, lai novērstu šīs problēmas minētajās divās dalībvalstīs;

23. prasa Komisijai noskaidrot, vai neatbilstība starp lielajiem izdevumiem un ziņoto pārkāpumu minimālo skaitu, kā arī būtiskās ziņoto pārkāpumu līmeņa atšķirības starp valstīm (Igaunijā — 88,25 %, Kiprā, Ungārijā, Latvijā, Maltā, Slovēnijā un Slovākijā — 0,00 %) ir saistītas ar kontroles sistēmu efektivitāti, lai vajadzības gadījumā veiktu šo sistēmu pārskatīšanu;

24. pauž dziļas bažas par Revīzijas palātas paziņojumu, ka 2009. gadā šīs politikas grupas maksājumos tika konstatētas būtiskas kļūdas un ka uzraudzības un kontroles sistēmas maksājumu pareizības nodrošināšanā kopumā bijušas tikai daļēji efektīvas; pauž bažas par Revīzijas palātas konstatējumiem, ka — lai gan integrētā administrācijas un kontroles sistēma (IAKS) principā ir pareizi izstrādāta, tās efektivitāti negatīvi ietekmē datubāzēs iekļautie neprecīzie dati, nepilnīgas salīdzinošās pārbaudes un neprecīzi vai nepilnīgi novērstas novirzes; aicina Komisiju rūpīgi pārraudzīt uzraudzības un kontroles sistēmu efektivitāti dalībvalstīs, lai nodrošinātu, ka informācija par pārkāpumu līmeni, rēķinot uz vienu dalībvalsti, patiesi un godīgi atspoguļo faktisko situāciju; aicina Komisiju novērst trūkumus, kas IAKS traucē efektīvi darboties;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

25. norāda, ka galīgos skaitļus var noteikt tikai par tiem finanšu gadiem, ko var uzskatīt par noslēgtiem, un ka pašlaik pēdējais finanšu gads, kuru var uzskatīt par noslēgtu, ir 2004. gads;

26. pauž nožēlu par katastrofālo situāciju attiecībā uz līdzekļu atgūšanas vispārējo līmeni šajā politikas grupā, kurš 2009. gadā bija 42 % no EUR 1 266 miljoniem 2006. gada beigās neatmaksāto līdzekļu; īpašas bažas pauž par Revīzijas palātas konstatējumu, ka laikposmā no 2007. līdz 2009. gadam saņēmēju atmaksātais EUR 121 miljons ir mazāk par 10 % no kopējās atgūstamās summas; uzskata šo situāciju par nepieņemamu un aicina dalībvalstis to nekavējoties novērst; mudina Komisiju darīt visu iespējamo, lai ieviestu efektīvu sistēmu līdzekļu atgūšanai, un savā nākamā gada ziņojumā par ES finanšu interešu aizsardzību informēt Eiropas Parlamentu par šajā jomā sasniegto progresu;

Izdevumi: kohēzijas politika

27. pauž nožēlu par to, ka 2009. gada pārskatā par finanšu interešu aizsardzību iekļautie dati nesniedz ticamu ainu par pārkāpumu un krāpšanas gadījumu skaitu šajā politikas grupā, jo augsts pārkāpumu un/vai krāpšanas gadījumu skaits var vienkārši liecināt par efektīvu ziņošanu un/vai krāpšanas apkaršanas sistēmu;

28. pauž dziļas bažas par Revīzijas palātas konstatējumu, ka 2009. gadā maksājumos pieļauts liels skaits būtisku kļūdu (vairāk kā 5 %);

29. norāda, ka viens no būtiskiem kļūdu avotiem kohēzijas izdevumos ir nopietni trūkumi publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanā; tādēļ prasa Komisijai nekavējoties ierosināt jaunu likumdošanas priekšlikumu šo noteikumu vienkāršošanai un modernizēšanai;

30. pauž dziļas bažas par Revīzijas palātas konstatējumu, ka dalībvalstis pirms izdevumu pamatotības apliecināšanas Komisijai pašas varēja atrast un novērst vismaz 30 % no 2009. gada izlases pārbaudē atklātajām kļūdām, balstoties uz tām pieejamo informāciju; aicina dalībvalstis pastiprināt centienus, lai uzlabotu savus kļūdu noteikšanas un novēršanas mehānismus;

31. aicina Komisiju sniegt Eiropas Parlamentam informāciju par pasākumiem, kas veikti, lai novērstu pārkāpumus, par kuriem šajā politikas grupā ziņojušas dalībvalstis un kurus konstatējusi Komisija;

32. pauž neapmierinātību par to, ka līdzekļu atgūšanas īpatsvars 2000.–2006. gada plānošanas periodā tikai nedaudz pārsniedz 50 %; mudina dalībvalstis turpināt centienus nelikumīgi izmaksātu summu atgūšanā un aicina Komisiju rīkoties, lai nodrošinātu augstāku atgūšanas līmeni, ņemot vērā to, ka Komisija saskaņā ar LESD 317. pantu uzņemas atbildību par budžeta izpildi;

Izdevumi: pirmspievienošanās fondi

33. pauž nopietnas bažas par augsto iespējamās krāpšanas gadījumu īpatsvaru Bulgārijā saistībā ar Īpašo pirmspievienošanās programmu lauksaimniecības un lauku attīstībai (SAPARD) 2009. gadā, kurš visā plānošanas periodā saglabājies 20 % līmenī un ir visaugstākais visu apskatīto (kohēzijas un lauksaimniecības jomā) līdzekļu izlietojuma analīzē; norāda, ka lielākā daļa gadījumu, kad ir bijušas aizdomas par krāpšanu, tika atklāta ārējo kontroļu/intervenču, nevis iekšējo/valsts kontroļu/intervenču laikā; norāda, ka Komisija pienācīgi veikusi savus pienākumus, pārtraucot SAPARD maksājumus 2008. gadā un atceļot šo pārtraukumu 2009. gada 14. septembrī pēc pamatīgu pārbažu veikšanas; aicina Komisiju turpināt uzraudzīt Bulgārijas varas iestādes, lai vēl vairāk uzlabotu šo situāciju;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

34. norāda, ka Čehija, Igaunija, Latvija un Slovēnija ir ziņojušas, ka SAPARD jomā krāpšana nav konstatēta, un apšaubā šīs informācijas ticamību un šo valstu veikspēju krāpšanas noteikšanā; uzsver, ka šāds nulles vai ļoti zems krāpšanas līmenis varētu liecināt par trūkumiem kontroles sistēmās un otrādi; mudina Komisiju sniegt datus par kontroles mehānismu efektivitāti un kopā ar OLAF īstenot stingrāku ES naudas izlietošanas kontroli;

35. uzskata par nepieņemamu ļoti zemo atgūšanas līmeni gadījumos, kad bijušas aizdomas par krāpšanu pirmspievienošanās fondu jomā, — tikai 4,6 % visā plānošanas periodā — un aicina Komisiju ieviest efektīvu sistēmu šīs situācijas novēršanai;

Publiskais iepirkums, pārredzamības palielināšana un cīņa pret korupciju

36. aicina Komisiju, attiecīgās Savienības aģentūras un dalībvalstis veikt pasākumus un nodrošināt resursus, lai nepieļautu korupciju ES finanšu līdzekļu izmantošanā, pieņemot atturošas sankcijas gadījumiem, kad tiek konstatēta korupcija un krāpšana, un aktīvāk konfiscēt noziedzīgi iegūtus līdzekļus, kas saistīti ar krāpšanu, nelikumīgu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu;

37. aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt, ieviest un periodiski novērtēt vienotas iepirkuma sistēmas, lai novērstu krāpšanu un korupciju, noteikt un ieviest skaidrus nosacījumus dalībai publiskajā iepirkumā un kritērijus publiskā iepirkuma lēmumu pieņemšanai, pieņemot un ieviest sistēmas, lai valsts līmenī pārskatītu publiskā iepirkuma lēmumus, nodrošināt pārredzamību un pārskatatbildību publisko finanšu jomā un pieņemt un ieviest riska pārvaldības un iekšējās kontroles sistēmas;

38. atzinīgi vērtē Komisijas Zaļo grāmatu par ES publiskā iepirkuma politikas modernizāciju — virzība uz efektīvāku Eiropas iepirkuma tirgu; aicina Padomi un Komisiju ne vēlāk kā līdz 2012. gada beigām pabeigt ES publiskā iepirkuma pamatnoteikumu (Direktīvas 2004/17/EK un Direktīvas 2004/18/EK) reformu;

39. ņemot vērā pagājušā gada pārskatā par Kopienas finanšu interešu aizsardzību izteikto prasību, mudina OLAF nākamā gada pārskatā sniegt to stratēģiju un pasākumu detalizētu analīzi, kurus katra dalībvalsts ieviesusi krāpšanas apkarošanā un pārkāpumu, tostarp korupcijas izraisītu pārkāpumu, novēršanā un konstatēšanā ES līdzekļu izlietošanas jomā; uzskata, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš lauksaimniecības un struktūrfondu līdzekļu izmantošanai; uzskata, ka šajā pārskatā, kurā atspoguļota informācija par 27 valstīm, būtu jāanalizē arī dalībvalstu tiesu un izmeklēšanas iestāžu pieeja, veikto kontroļu skaits un kvalitāte, kā arī statistikas dati par tiem gadījumiem, kad dalībvalstu iestādes nav ziņojušas par izvīzītajām apsūdzībām pēc tam, kad OLAF bija sagatavojis savu pārskatu, un šādu lēmumu iemesli;

40. ņemot vērā pagājušā gada pārskatā par Kopienas finanšu interešu aizsardzību izteikto prasību, mudina Padomi pēc iespējas drīzāk pabeigt sadarbības nolīgumu ar Lihtenšteinu noslēgšanu un mudina Padomi pilnvarot Komisiju apspriest krāpšanas novēršanas nolīgumus ar Andoru, Monako, Sanmarīno un Šveici;

41. mudina Komisiju rīkoties, lai nodrošinātu vienuviet pieejamu pilnīgu informāciju par pārredzamību attiecībā uz ES līdzekļu saņēmējiem; aicina Komisiju izstrādāt pasākumus tiesiskā regulējuma pārredzamības palielināšanai un tādu sistēmu, saskaņā ar kuru ziņas par visiem ES līdzekļu saņēmējiem tiek publicētas vienā tīmekļa vietnē neatkarīgi no līdzekļu pārvaldītāja un pamatojas uz tās informācijas standartkategorijām, kura visām dalībvalstīm jāsniedz vismaz vienā no Savienības darba valodām; aicina dalībvalstis sadarboties ar

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Komisiju un sniegt tai pilnīgu un uzticamu informāciju par dalībvalstu pārvaldīto ES līdzekļu saņēmējiem; aicina Komisiju novērtēt t. s. "dalītās pārvaldības" sistēmu un prioritārā kārtā iesniegt Parlamentam ziņojumu;

*

* *

42. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Savienības Tiesai, Eiropas Revīzijas palātai, OLAF Uzraudzības komitejai un OLAF.

Noteikumi, kas attiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām un to finansēšanu

P7_TA(2011)0143

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par to, kā piemērot Regulu (EK) Nr. 2004/2003 par noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām un to finansēšanu (2010/2201(INI))

(2012/C 296 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 10. panta 4. punktu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 224. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 12. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Regulu (EK) Nr. 2004/2003 par noteikumiem, kas attiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām (politiskas partijas vai to fondi, kā noteikts minētās regulas 2. panta 3. un 4. punktā) un to finansēšanu⁽¹⁾ (Finansēšanas regula), īpaši tās 12. pantu,
 - ņemot vērā tā 2006. gada 23. marta rezolūciju par Eiropas politiskajām partijām⁽²⁾,
 - ņemot vērā ģenerālsēdētāja 2010. gada 18. oktobra ziņojumu Prezidijam par Eiropas līmeņa partiju finansēšanu⁽³⁾, ko iesniedza saskaņā ar Prezidija 2004. gada 29. marta lēmuma 15. pantu par Finansēšanas regulas īstenošanu,
 - ņemot vērā Prezidija 2011. gada 10. janvāra piezīmi kā Prezidija 2010. gada 13. decembrī pieņemto lēmumu pārskatītu redakciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 210. panta 6. punktu un 48. pantu,
 - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A7-0062/2011),
- A. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 10. panta 4. punktā ir noteikts, ka "politiskās partijas Eiropas līmenī veicina Eiropas politiskās apziņas veidošanos un Savienības pilsoņu gribas izteikšanu", savukārt Parlaments un Padome saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 224. pantu pieņem regulas, kas reglamentē šo partiju un to politisko fondu darbību un jo īpaši noteikumus attiecībā uz to finansēšanu;

⁽¹⁾ OV L 297, 15.11.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 127. lpp.

⁽³⁾ Grozījumi izdarīti ar Prezidija 2006. gada 1. februāra un 2008. gada 18. februāra lēmumiem.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- B. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību harta skaidri nosaka, ka politiskās partijas Eiropas līmenī veicina Savienības pilsoņu politiskās gribas izteikšanu;
- C. tā kā Eiropas Savienības darbībai jāpamatojas uz pārstāvības demokrātijas principa, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 10. panta 1. punktā;
- D. tā kā Māstrihtas līgumā un Nicas līgumā bija ielikts pamats Eiropas politiskajām partijām, ieviešot finansēšanas iespēju un tādējādi sniedzot tiem iespēju neatkarīgi darboties attiecībā pret parlamentārajām grupām;
- E. tā kā 2007. gadā pēc Parlamenta aicinājuma ⁽¹⁾ Komisija iesniedza priekšlikumu par Eiropas līmeņa politisko fondu (Eiropas politiskie fondi) finansēšanas ieviešanu, kuru pieņēma 2007. gada decembrī, lai Eiropas politiskās partijas atbalstītu debatēs par politikas jautājumiem un Eiropas integrāciju;
- F. tā kā 2007. gada grozījumu regula ⁽²⁾ ir paredzēta, lai uzlabotu Eiropas politisko partiju integrācijas procesu, veicinot politisko partiju labāku uzbūvi un organizāciju Savienībā;
- G. tā kā ar 2007. gada grozījumu regulu ievērojami palielināja Eiropas politisko partiju lomu Eiropas Parlamenta vēlēšanās, nosakot, ka izdevumos var iekļaut arī vēlēšanu kampaņu izdevumus; tā kā šo iespēju tomēr ierobežo nosacījums, ka šīs apropriācijas nedrīkst izmantot tiešai vai netiešai valstu politisko partiju vai kandidātu finansēšanai;
- H. tā kā visas finansētās Eiropas politiskās partijas ir parakstījušas rīcības kodeksu, kurš paredz noteikumus, kas jāievēro vēlēšanu kampaņu laikā, un kuru Prezidijs uzskata par visām pusēm saistošu;
- I. tā kā Eiropas politisko partiju lomas palielināšana ir cieši saistīta ar to dalību Eiropas Parlamenta vēlēšanās;
- J. tā kā 2007. gada grozījumu regulā tiek aicināts ieviest formālāku Eiropas politisko partiju atzīšanas kārtību;
- K. tā kā 2007. gada grozījumu regula ir vērsta uz pilnībā organizētu un efektīvu politisko partiju izveidi Eiropas un dalībvalstu līmenī, izmantojot līdzsvarotu institucionalizācijas procesu;
- L. tā kā 2007. gada grozījumu regulas mērķis ir panākt politisko partiju un to fondu organizatorisku konvergenci Eiropas līmenī, vienlaikus atzīstot atšķirīgos uzdevumus, kurus veic attiecīgi politiskās partijas un politiskie fondi;
- M. tā kā šādu organizatorisku konvergenci var panākt vienīgi, nosakot vienotu Eiropas partiju politisko, tiesisko un fiskālo statusu, bet neparedzot Eiropas politisko partiju un to fondu organizatorisku vienādošanu, kas ir vienīgi pašu Eiropas politisko partiju un to fondu kompetencē;
- N. tā kā prasība pieņemt Eiropas politisko partiju un to politisko fondu tiesisko regulējumu, kas balstītos uz Eiropas Savienības tiesību aktu noteikumiem, ir nepārprotams un ievērojams solis virzienā uz demokrātijas stiprināšanu Savienībā;

⁽¹⁾ 2006. gada 23. marta rezolūcija par Eiropas politiskajām partijām, 14. punkts (OV C 292 E, 1.12.2006., 127. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1524/2007, OV L 343, 27.12.2007., 5. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- O. tā kā organizatorisko un funkcionālo konvergenci un finansēšanas procesa uzlabošanu var panākt vienīgi, pieņemot visām Eiropas politiskajām partijām un to politiskajiem fondiem vienotu un kopēju Eiropas līmeņa tiesisko regulējumu, kas balstītos uz Eiropas Savienības tiesību aktu noteikumiem;
- P. tā kā regulējumā par Eiropas līmeņa politiskajām partijām nav nošķirta politisko partiju atzīšana un finansēšana;
- Q. tā kā Prezidija 2011. gada 10. janvāra piezīmē ierosināts noteikt stingrākus Eiropas politisko partiju finansēšanas kritērijus; tā kā tādējādi tiek ierobežota konkurence starp partijām Eiropas līmenī, jo politisko partiju juridiskas atzīšanas un finansēšanas kritēriji ir identiski;
- R. tā kā 2007. gada grozījumu regulā ir noteikts skaidrs tiesiskais un finansiālais pamats integrētu politisko partiju izveidei Eiropas Savienības līmenī, lai veicinātu Eiropas apziņas veidošanos un Eiropas Savienības pilsoņu gribas efektīvu izteikšanu;
- S. tā kā uz Eiropas politisko partiju finansēšanu attiecas Finanšu regulas VI sadaļas "Dotācijas" noteikumi ⁽¹⁾ un tās īstenošanas noteikumi ⁽²⁾;
- T. tā kā Prezidijs kā struktūra, kas atbild par Finansēšanas regulas īstenošanu Parlamentā, 2006. gadā lēma par vairākiem būtiskiem uzlabojumiem īstenošanas noteikumos, piemēram, par iepriekšēja finansējuma palielināšanu no 50 % uz 80 %, lai vienkāršotu procedūru un uzlabotu finansējuma saņēmēju maksātspēju, kā arī, lai atvieglotu noteikumus par pārvedumiem starp finansējuma saņēmēju budžeta nodaļām, lai tādējādi tiem dotu iespēju pielāgot budžetu mainīgajiem politiskajiem apstākļiem;
- U. tā kā līdzšinējā pieredze Eiropas politisko partiju un ar tām saistīto Eiropas politisko fondu finansēšanas jomā rāda, ka tiem ir nepieciešama lielāka rīcības brīvība un salīdzinoši nosacījumi attiecībā uz līdzekļu pārnesanu uz nākamo finanšu gadu un uz rezervju uzkrāšanu no pašu resursiem, kas pārsniedz noteikto no pašu līdzekļiem finansējamo izdevumu minimumu;
- V. tā kā Eiropas politiskās partijas vidēji gandrīz pusi no to budžeta līdzekļiem tērē centrālās administrācijas vajadzībām (personāls, īre utt.) un ceturto daļu līdzekļu — partijas (tiesiskajā regulējumā noteikto un nenoteikto) struktūru sanāksmēm, savukārt atlikusī līdzekļu daļa tiek tērēta vēlēšanu kampaņām un saistīto organizāciju atbalstam;
- W. tā kā Eiropas politiskie fondi līdzekļus tērē citādāk un aptuveni 40 % no to budžeta līdzekļiem tiek tērēti centrālajai administrācijai un sanāksmēm, savukārt vēl 40 % — tādiem ārpalpojumiem kā pētījumi, pētnieciskais darbs, publikācijas un semināri;
- X. tā kā galvenais Eiropas politisko partiju pašu resursu avots ir biedru nauda, ko iekasē no partijām, kas iekļaujas Eiropas partijā, un tā kā privātpersonu biedru naudas un ziedojumi veido mazāk nekā 5 % no to kopējiem ienākumiem;
- Y. tā kā no Savienības budžeta sniegtā finansējuma daļa kopējos ienākumos Eiropas politisko partiju gadījumā ir lielāka nekā Eiropas politisko fondu gadījumā;
- Z. tā kā ziedojumi pagaidām vēl neveido būtisku finansējuma daļu, jo tikai trīs partijas un divi fondi 2009. gadā saņēma regulārus ziedojumus;

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002, OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2002. gada 23. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, OV L 357, 31.12.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- AA. tā kā ir iespējamas pretrunas starp mērķi atvieglot un paātrināt finansējuma saņemšanu, tādējādi padarot to efektīvāku, un mērķi līdz minimumam samazināt Savienības budžeta finansiālo risku;
- AB. tā kā laika posmā, uz kuru attiecas šis ziņojums, proti, 2008.–2011. gadā, nav bijis nepieciešams nevienai finansētajai partijai vai fondam uzlikt kādas sankcijas;
- AC. tā kā Eiropas politiskajām partijām un fondiem, lai tie varētu saņemt finansējumu, ir jāreģistrējas kā juridiskām personām atbilstoši mītnes dalībvalsts tiesību aktiem un tā kā partijām un fondiem nav vienots juridiskais statuss;
- AD. tā kā Eiropas politiskajām partijām un fondiem paredzētās subsīdijas ir “dotācijas” Eiropas Savienības Finanšu regulas VI sadaļas un tās īstenošanas noteikumu izpratnē, taču to īpatnības nozīmē, ka tās nevar pielīdzināt Komisijas piešķirtajām un administrētajām dotācijām; tā kā tas ir noteikts vairākos Finansēšanas regulas noteikumos, kuros ir izklāstīti izņēmuma gadījumi; tā kā šis risinājums nav apmierinošs,

Jaunā politiskā vide

1. norāda, ka politiskās partijas un ar tām saistītie politiskie fondi ir būtiski instrumenti parlamentārā demokrātijā, nodrošinot parlamentāriešu atbildību, palīdzot veidot pilsoņu politisko gribu, izstrādājot politiskās programmas, apmācot un atlasot deputātu kandidātus, uzturot dialogu ar pilsoņiem un dodot tiem iespēju paust viedokli;
2. uzsver, ka Lisabonas līgumā šī politisko partiju un to fondu loma ir noteikta, lai ES līmenī izveidotu Eiropas pilsonisko sabiedrību, politisko telpu un Eiropas demokrātiju, kuras būtiskākais elements ir Eiropas pilsoņu iniciatīva;
3. norāda, ka Eiropas politiskās partijas to pašreizējā veidolā nespēj pilnībā uzņemt šo lomu, jo patlaban tās ir tikai valsts līmeņa partiju jumta organizācijas un tām nav tiešas saiknes ar vēlētajiem dalībvalstīs;
4. ar gandarījumu konstatē, ka Eiropas politiskās partijas un politiskie fondi tomēr ir kļuvuši par neaizstājamiem Eiropas Savienības politiskās dzīves dalībniekiem, jo īpaši izstrādājot un paužot dažādu “politisko saimju” nostājas;
5. uzsver, ka visām Eiropas politiskajām partijām jāatbilst augstākajiem partiju iekšējās demokrātijas standartiem (partijas struktūru demokrātiska ievēlēšana un demokrātisks lēmumu pieņemšanas process, tostarp kandidātu atlase);
6. uzskata, ka tiklīdz partija atbilst Eiropas politiskās partijas nosacījumiem, tā drīkst saņemt finansējumu, bet tikai tad, ja to Eiropas Parlamentā pārstāv vismaz viens tās deputāts;
7. norāda, ka politiskajām partijām ir tiesības, pienākumi un atbildība un tādēļ tām ir nepieciešama konverģējoša vispārējā organizatoriskā struktūra; uzskata, ka šādu organizatorisku konverģenci var panākt vienīgi, saskaņā ar ES tiesību aktiem nosakot Eiropas politisko partiju un to fondu vienotu tiesisko un fiskālo statusu;
8. ir pārliecināts, ka autentisks Eiropas politisko partiju tiesiskais statuss un juridiskas personas statuss, kas tiešā veidā balstīts uz Eiropas Savienības tiesību aktiem, Eiropas politiskajām partijām un to politiskajiem fondiem ļaus darboties kā Eiropas iedzīvotāju interešu pārstāvjiem;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

9. uzskata, ka mijiedarbībai un konkurencei starp Eiropas politiskajām partijām attiecībā uz jautājumiem par visai Eiropai raksturīgām problēmām un par Eiropas Savienību un tās attīstību būtu jānorit trīs līmeņos: reģionālā, valsts un Eiropas līmenī; uzskata, ka ir īpaši svarīgi, lai Eiropas politiskās partijas efektīvi un produktīvi darbotos gan ES, gan dalībvalstu, gan citos līmeņos;

10. uzsver, ka veidosies nopietnas organizatorisko spēju problēmas, kas būs jārisina Eiropas politiskajām partijām saistībā ar reformām, kuras tiks veiktas Eiropas vēlēšanu sistēmā (papildu vēlēšanu apgabalu izveide, starptautisku sarakstu veidošana);

11. norāda, ka šāda ideja principā atbilst idejai par Eiropas politisko partiju dalību referendumu kampaņās gadījumos, kad referendumu tiešā veidā attiecas uz Eiropas Savienības jautājumiem;

12. tāpēc nolēmj prasīt Komisijai ierosināt regulējumu Eiropas politiskajām partijām saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 225. pantu;

13. norāda, ka īsākā termiņā ir nepieciešams uzlabot Eiropas politisko partiju un fondu darbības normatīvo vidi, kā pirmo pieņemot Eiropas līmeņa tiesisko regulējumu;

Papildu reformu priekšlikumi

14. uzskata, ka reģionālo parlamentu vai asambleju deputāti varētu atbilst finansējuma saņemšanas nosacījumiem tikai tajā gadījumā, ja tiem ir likumdošanas pilnvaras;

15. norāda, ka finansējuma piešķiršana Eiropas politiskajām partijām un fondiem un to kontu slēgšana ir birokrātiska un apgrūtināša procedūra; uzskata, ka lielā mērā iemesls ir tas, ka finansējums tiek uzskatīts par "dotāciju" Finanšu regulas nozīmē, kas ir piemērota interpretācija projektu vai asociāciju finansēšanai, nevis partiju finansēšanai;

16. tādēļ uzskata, ka Komisijai būtu jāierosina Finanšu regulā iekļaut jaunu sadaļu, kas būtu īpaši paredzēta un piemērota Eiropas partiju un fondu finansēšanas jautājumiem; uzskata, ka, īstenojot Finansēšanas regulu, būtu jāatsaucas uz šīs jaunās sadaļas noteikumiem;

17. uzsver, ka partiju un fondu pašfinansēšanās ir dzīvotspējas rādītājs; uzskata, ka tā būtu jāveicina, pašreizējo gadā saņemamo ziedojumu ierobežojumu palielinot no EUR 12 000 līdz EUR 25 000 uz vienu ziedotāju, taču ar noteikumu, ka ziedojumu saņemšanas brīdī tiek atklāta ziedotāja identitāte, lai nodrošinātu pārredzamību un atbilstību spēkā esošajiem tiesību aktiem;

18. uzskata, ka prasība iesniegt "īkgadējas darba programmas", kas kalpo kā priekšnoteikums finansējuma saņemšanai, ir neatbilstoša attiecībā uz politiskajām partijām; turklāt norāda, ka šāda prasība nepastāv nevienā ES dalībvalstī;

19. uzsver, ka, lai finansējums palīdzētu sasniegt paredzēto mērķi, ir svarīgi to piešķirt savlaicīgi; aicina paredzēt atkāpi no Finanšu regulas īstenošanas noteikumiem, lai finanšu gada sākumā finansējums būtu pieejams 100 %, nevis 80 % apmērā; uzskata, ka, ņemot vērā līdzšinējo pozitīvo pieredzi, Parlamentam radītais risks ir niecīgs;

20. norāda, ka Finanšu regulā ir noteikts, ka dotācijas "nevar finansēt visus saņēmējas struktūras darbības izdevumus"; konstatē, ka šī noteikuma ievērošana ir īpaši sarežģīta fondiem un veicina ar izvairīšanos saistītu grāmatvedības metožu izmantošanu (piemēram, atbalsts natūrā); norāda, ka gandrīz neviena no finansēšanas sistēmām dalībvalstīs neparedz daļēju pašfinansēšanos, jo tas var nostādīt neizdevīgā situācijā mazas vai nesen dibinātas partijas;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

21. norāda, ka, lai turpinātu veicināt Eiropas politisko partiju attīstību, neatkarīgo resursu apjomu, kuru Eiropas politiskajām partijām ir jāuzrāda, varētu samazināt līdz 10 % no kopējā budžeta; vienlaikus uzskata, ka pašu resursiem fizisko resursu formā nevajadzētu pārsniegt 7,5 % no kopējā budžeta;
22. norāda, ka Eiropas politisko partiju gadījumā tiesiskā instrumenta pārskatīšana būtu jāuzskata par iespēju atcelt prasību pierādīt, ka tām ir pieejami pašu resursi;
23. norāda, ka šajā pārskatīšanā jāatceļ ierobežojums, kas paredz, ka Eiropas politiskajiem fondiem savi līdzekļi jāizmanto tikai Eiropas Savienībā; tādējādi fondi varētu darboties gan Eiropā, gan arī aiz tās robežām;
24. tomēr uzsver, ka finansēšanas kārtības atvieglošana būtu jālīdzsvaro, atbilstošos gadījumos Finansēšanas regulā nosakot sankcijas; tās varētu būt soda naudas, kas jāmaksā gadījumā, ja tiek pārkāpti noteikumi, piemēram, attiecībā uz ziedojumu pārredzamību; uzsver, ka gan Eiropas politiskajām partijām, gan arī ar tām saistītajiem Eiropas politiskajiem fondiem jāparedz vienādi nosacījumi attiecībā uz rezervju uzkrāšanu no pašu resursiem un līdzekļu pārvešanu uz nākamo finanšu gadu;
25. norāda, ka kopš 2008. gada Eiropas politiskajām partijām ir tiesības izmantot naudas summas, kas kā dotācijas saņemtas "kampaņu finansēšana[i] saistībā ar Eiropas Parlamenta vēlēšanām" (Finansēšanas regulas 8. panta trešā daļa); tomēr arī norāda, ka šīs naudas summas ir aizliegts izmantot referendumu kampaņu finansēšanai; tomēr uzskata, ka, lai Eiropas politiskās partijas varētu uzņemties politisku lomu ES līmenī, tām jābūt tiesīgām piedalīties šādās kampaņās ar noteikumu, ka referendumā temats tiešā veidā attiecas uz Eiropas Savienības jautājumiem;
26. aicina Eiropas politiskās partijas sākt apsvērt noteikumus personu tiešai dalībai partijā un tiešai vai netiešai dalībai partiju iekšējā darbībā un lēmumu pieņemšanā;

*

* *

27. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Pārvaldība un partnerība vienotajā tirgū

P7_TA(2011)0144

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par pārvaldību un partnerību vienotajā tirgū (2010/2289(INI))

(2012/C 296 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Ceļā uz aktu par vienoto tirgu — Par augsti konkurētspējīgu tirgu sociālo ekonomiku — 50 priekšlikumi, lai uzlabotu mūsu darbu, darījumus un savstarpējo apmaiņu" (COM(2010)0608),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu "Eiropa 2020 — Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei" (COM(2010)2020),

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Vienots tirgus 21. gadsimta Eiropai” (COM(2007)0724) un tam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu “Vienotais tirgus: pārskats par ieguvumiem” (SEC(2007)1521),
 - ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 4. septembra rezolūciju par vienotā tirgus noteikumu pārskatīšanu ⁽¹⁾ un Komisijas dienestu darba dokumentu “Vienotā tirgus pārskats: pēc viena gada” (SEC(2008)3064),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu par lietpratīgu regulējumu Eiropas Savienībā (COM(2010)0543),
 - ņemot vērā Komisijas 27. ikgadējo ziņojumu par ES tiesību aktu piemērošanas uzraudzību un tam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu “Situācija dažādās nozarēs” (SEC(2010)1143),
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada 29. jūnija ieteikumu par pasākumiem vienotā tirgus darbības uzlabošanai ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2010. gada 10. decembra secinājumus par Vienotā tirgus aktu,
 - ņemot vērā profesora *Mario Monti* ziņojumu Komisijai par vienotā tirgus atdzīvināšanu,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. maija rezolūciju par vienotā tirgus nodrošināšanu patērētājiem un pilsoņiem ⁽³⁾,
 - ņemot vērā iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu Nr. 21 (2010. gads) un Parlamenta 2010. gada 9. marta ⁽⁴⁾ un 2008. gada 23. septembra ⁽⁵⁾ rezolūcijas par iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu,
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Rezultātu Eiropa — Kopienas tiesību aktu piemērošana” (COM(2007)0502),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 258. līdz 260. pantu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 7., 10. un 15. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu, kā arī Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7-0083/2011),
- A. tā kā vienotā tirgus darbības iedzīvināšanā ir aktīvi jāpiedalās visiem pilsoņiem, visām Eiropas iestādēm, dalībvalstīm un ieinteresētajām personām;
- B. tā kā, lai gūtu visu ieinteresēto personu aktīvu atbalstu, apspriedēs un dialogā ar Komisiju un ekspertu grupām svarīgi ir nodrošināt īstenu pilsoniskās sabiedrības un MVU pārstāvību;

⁽¹⁾ OV C 187 E, 24.7.2008., 80. lpp.

⁽²⁾ OV L 176, 7.7.2009., 17. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0186.

⁽⁴⁾ OV C 349 E, 22.12.2010., 25. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 7. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- C. tā kā vienotā tirgus sekmīgā iedzīvināšanā sevišķi svarīgi ir pienācīgi izplatīt, formulēt un pārvaldīt ES iestāžu dažādo apspriežu materiālus un ziņojumus ("ES 2010", 2010. gada ziņojuma par ES pilsonību, Integrētās rūpniecības politiku, Digitālo programmu Eiropai, M. Monti ziņojumu, Parlamenta rezolūciju par vienotā tirgus nodrošināšanu patērētājiem, F. Gonzales ziņojumu, IMCO ziņojumu utt.);
- D. tā kā joprojām pastāv būtiskas atšķirības starp vienotā tirgus noteikumiem un priekšrocībām, ko pilsoņi un uzņēmēji praksē var no tiem gūt;
- E. tā kā ES vidējais netransponēto tiesību normu rādītājs ir 1,7 %, ņemot vērā gadījumus, kuros direktīvas transponēšanas laiks ir garāks nekā tam noteiktais termiņš un kuros Komisija ir uzsākusi pienākumu neizpildes procedūras,

Ievads

1. atzinīgi un ar interesi vērtē Komisijas paziņojumu "Ceļā uz aktu par vienoto tirgu", jo īpaši tā trešo nodaļu un tajā ierosināto vispārējo pieeju vienotajā tirgū nodrošināt līdzsvaru starp uzņēmēju un iedzīvotāju interesēm un uzlabot demokrātiju un lēmumu pieņemšanas procesa pārredzamību; uzsver, ka ar šo pieeju cenšas nodrošināt minētā paziņojuma trijās daļās izteikto priekšlikumu vislabāko līdzsvaru;
2. uzskata, ka šā paziņojuma trīs nodaļas ir vienlīdz nozīmīgas un savstarpēji saistītas un ka darbā ar tām jāizmanto saskanīga pieeja, kas dažādos svarīgos jautājumus savstarpēji neizolē;
3. prasa, lai Komisija un Padome pastiprinātu visaptverošu pieeju vienotā tirgus darbības iedzīvināšanai, piemērojot vienotā tirgus prioritātes visās politikas jomās, kas ir svarīgas vienotā tirgus darbības nodrošināšanai Eiropas pilsoņu, patērētāju un uzņēmēju labā;
4. uzskata, ka Eiropas ekonomikas pārvaldības stiprināšana, stratēģijas "ES 2020" īstenošana un vienotā tirgus iedzīvināšana ir vienlīdz svarīgi uzdevumi Eiropas ekonomikas aktivitātes atgūšanai un ka tie jāskata kopumā;
5. uzskata — lai vienotais tirgus sniegtu konkrētas priekšrocības darba ņēmējiem, studentiem, pensionāriem un pilsoņiem kopumā, kā arī uzņēmumiem, jo īpaši MVU, to ikdienas dzīvē un darbībā, ir jāpabeidz no šķēršļiem brīva un konkurētspējīga vienotā tirgus izveide;
6. aicina Komisiju paredzēt Vienotā tirgus akta īstenošanas grafiku un regulāri publicēt aktuālo informāciju par reāli sasniegto, lai palielinātu ES iedzīvotāju informētību par šā akta īstenošanas gaitu un uzsvērtu tā piedāvātās priekšrocības;

Vispārējs novērtējums

Politiskās vadības un partnerības stiprināšana

7. ir pārliecināts, ka viens no galvenajiem uzdevumiem vienotā tirgus iedzīvināšanā, ir nodrošināt politisko vadību, saistību uzņemšanos un rīcības saskaņošanu; uzskata, ka vienotā tirgus iedzīvināšanai būtiski svarīga ir visaptveroša vadība augstākajā politiskajā līmenī;
8. ierosina, lai Komisijas priekšsēdētājam tiktu piešķirtas pilnvaras koordinēt un pārraudzīt vienotā tirgus iedzīvināšanu, cieši sadarbojoties ar Eiropadomes priekšsēdētāju un dalībvalstu kompetentajām iestādēm; mudina Komisijas un Eiropadomes priekšsēdētājus cieši saskaņot attiecīgos pasākumus, kuru mērķis ir palielināt Eiropas Savienības ekonomisko izaugsmi, konkurētspēju, sociālo tirgus ekonomiku un ilgtspējību;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

9. uzsver, ka Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu loma saskaņā ar Lisabonas līgumu ir palielinājusies; mudina pastiprināt Parlamenta lomu vienotā tirgus likumdošanas procesā; aicina dalībvalstu parlamentus iesaistīties lēmumu par vienotā tirgus noteikumiem pieņemšanas procesā visā likumdošanas ciklā un ņemt dalību ar Eiropas Parlamentu kopīgās darbībās, jo tas radītu šo divu parlamentāro līmeņu labāku sinerģiju;

10. atzinīgi vērtē Komisijas pieeju, ar ko dialogu un partnerību izvirza atjaunotā vienotā tirgus centrā, un aicina visas ieinteresētās personas pastiprināt centienus, lai nodrošinātu to, ka šo pieeju īsteno dzīvē, un tādējādi vienotais tirgus varētu pilnībā darboties, sekmējot izaugsmi un augstas konkurētspējas tirgus ekonomiku;

11. aicina Komisiju kopīgi ar prezidentvalsti organizēt ikgadēju Vienotā tirgus forumu, pulcējot ieinteresētās personas no ES iestādēm, dalībvalstīm, pilsoniskās sabiedrības un uzņēmējdarbības organizācijām, lai izvērtēt vienotā tirgus iedzīvināšanā sasniegto, apmainītos ar paraugpraksi un risinātu Eiropas iedzīvotāju svarīgākās bažas; mudina Komisiju turpināt veikt izpēti, lai noteiktu 20 galvenos ar vienoto tirgu saistītos cēloņus, kas pilsoņos rada neapmierinātību un vilšanos; ierosina Komisijai Vienotā tirgus forumu izmantot, lai runātu par šīm problēmām un to risinājumiem;

12. mudina dalībvalstu valdības uzņemties atbildību par vienotā tirgus iedzīvināšanu; atzinīgi vērtē dalībvalstu iniciatīvas, ar kurām optimizē vienotā tirgus direktīvu īstenošanu, t.i., uzlabojot saskaņošanu, radot stimulu struktūras un palielinot transponēšanas politisko nozīmi; uzskata — apspriežot jauno tiesību aktu prioritātes, ļoti svarīgi ir pievērst lielāku uzmanību vienotā tirgus tiesību aktu laicīgai un pareizai transponēšanai, pareizai piemērošanai un labākai izpildei un vairāk stimulēt šo darbību veikšanu;

13. atzīmē, ka vienotā tirgus noteikumus bieži vien īsteno vietējās un reģionālās varas iestādes; uzsver, ka saskaņā ar subsidiaritātes un partnerības principiem reģionālām un vietējām iestādēm ir vairāk jāiesaistās vienotā tirgus izveidē visos lēmumu pieņemšanas procesa posmos; lai uzsvērtu šo decentralizēto pieeju, ierosina katrā dalībvalstī izveidot vietējo un reģionālo varas iestāžu teritoriālu paktu attiecībā uz stratēģiju "ES 2020" nolūkā pastiprināt iesaisti stratēģijas "ES 2020" īstenošanā;

14. uzskata, ka vienotā tirgus labas pārvaldības nodrošināšanā jāņem vērā divu Eiropas līmeņa konsultējošo institūciju, t.i., Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas, kā arī sociālo partneru loma;

15. uzsver, ka apspriešanās ar sociālajiem partneriem un pilsonisko sabiedrību ir ļoti svarīga, lai atjaunotu uzticību vienotajam tirgum; sagaida no Komisijas jaunas un drosmīgas idejas šā dialoga uzlabošanai; prasa, lai visu to būtiskāko vienotā tirgus tiesību aktu izstrādē, kuri ietekmē darba tirgu, tiktu iesaistīti sociālie partneri;

16. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu sekmēt atklātu, pārredzamu un regulāru dialogu ar pilsonisko sabiedrību;

17. aicina Komisiju publicēt Zaļo grāmatu par pamatnostādņēm attiecībā uz ES iestāžu apspriešanos ar pārstāvības organizācijām un pilsonisko sabiedrību, nodrošinot to, ka šī apspriešanās notiek plašā mērogā, ir interaktīva un rada pievienoto vērtību attiecībā uz ierosinātajiem politikas virzieniem;

18. aicina Komisiju dialogu un saziņu iespējami pielāgot vidusmēra iedzīvotāju vajadzībām, piemēram, visu publiskās apspriešanās procesu darot pieejamu visās ES oficiālajās valodās vai arī izmantojot vidusmēra iedzīvotājiem saprotamu valodu;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

19. mudina Komisiju sākt informatīvu un izglītojošu kampaņu par vienotā tirgus būtību un mērķiem, kas izvirzīti, lai palielinātu tā dinamiskumu, vienlaikus tajā integrējot sociālās un reģionālās kohēzijas aspektus; uzsver, ka šai komunikācijas kampaņai jāatbalsta ikviena iedzīvotāja, darba ņēmēja un patērētāja pilnvērtīgā līdzdalība un spēja piedalīties konkurētspējīga, taisnīga un līdzsvarota tirgus veidošanā;

20. uzskata, ka jaunu sadarbības rīku un 2. paaudzes tīmekļa pieeju izmantošana dod iespēju panākt atklātāku, atbildīgāku, reaģētspējīgāku un efektīvāku vienotā tirgus pārvaldību;

Vienotā tirgus regulēšana

21. uzskata, ka atsevišķu dalībvalstu iniciatīvas nevar būt iedarbīgas, ja netiek īstenota saskaņota rīcība ES līmenī, tādēļ ir būtiski svarīgi, ka Eiropas Savienībai ir spēcīga un vienota nostāja un ka tā veic kopējas darbības; uzskata, ka solidaritātei, uz ko pamatojas Eiropas sociālās ekonomikas modelis, un valstu atbildes pasākumu koordinācijai ir bijusi liela nozīme, lai izvairītos no atsevišķu dalībvalstu īstenotiem īslaicīgiem protekcionisma pasākumiem; pauž bažas, ka valstu atgriešanās pie ekonomikas protekcionisma visdrīzāk novedīs pie iekšējā tirgus fragmentācijas un konkurētspējas samazināšanās, tāpēc tā nav pieļaujama; pauž bažas, ka pašreizējo ekonomikas un finanšu krīzi varētu izmantot, lai attaisnotu protekcionistisko pasākumu atjaunošanu vairākās dalībvalstīs, kaut gan lejupeļienes novēršanai ir vajadzīgi kopēji aizsardzības mehānismi;

22. uzskata, ka iekšējā tirgū sasniegtajam nevajadzētu pamatoties uz mazāko kopsaucēju; tādēļ mudina Komisiju uzņemties vadību un nākt klajā ar drosmīgiem priekšlikumiem; mudina dalībvalstis izmantot ciešākas sadarbības metodes jomās, kurās visām 27 dalībvalstīm nav iespējams panākt vienošanos; norāda, ka citas valstis varēs brīvi pievienoties šīm vadošajām iniciatīvām arī vēlāk;

23. uzskata, ka vienotā tirgus kopējā efektivitāte un legitimitāte ir traucēta kompleksās vienotā tirgus pārvaldības dēļ;

24. uzskata, ka lielāka uzmanība būtu jāpievērš ES tiesību aktu kvalitātei un saprotamībai, jo tas palīdzēs uzlabot vienotā tirgus noteikumu īstenošanu dalībvalstīs;

25. uzskata — attiecīgos gadījumos regulu, nevis direktīvu, izmantošana sekmētu skaidrāku regulatīvo vidi un mazinātu ar transponēšanu saistīto pasākumu izmaksas; aicina Komisiju izstrādāt mērķtiecīgāku pieeju likumdošanas instrumentu izvēlē, ņemot vērā juridiskās un būtiskās iezīmes, kas piemīt noteikumiem, kuri jāīsteno, ievērojot subsidiaritātes un proporcionalitātes principus;

26. mudina Komisiju un Padomi pastiprināt centienus īstenot lietpratīga regulējuma stratēģiju, lai uzlabotu tiesiskā regulējuma kvalitāti, pilnībā ievērojot subsidiaritātes un proporcionalitātes principus;

27. prasa, lai Komisija nolūkā uzlabot tiesību aktu efektivitāti turpinātu veikt neatkarīgus tiesību aktu *ex-ante* un *ex-post* novērtējumus, iesaistot ieinteresētās personas;

28. lai izvērtētu tiesību aktu priekšlikumu ietekmi uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, ierosina Komisijai sistematizēt un detalizētāk izstrādāt MVU testu, ņemot vērā to, ka šo uzņēmumu darbības apstākļi var būt dažādi;

29. uzskata, ka korelācijas tabulu izmantošana sekmē vienotā tirgus noteikumu labāku transponēšanu un efektīvi veicina to piemērošanu; mudina dalībvalstis sagatavot visu vienotā tirgus tiesību aktu transponēšanas korelācijas tabulas un darīt tās publiski pieejamas; norāda, ka turpmāk Parlaments nedrīkst iekļaut plenārsēžu darba kārtībā ziņojumus par kompromisa tekstiem, par kuriem panākta vienošanās ar Padomi, ja nav pieejamas korelācijas tabulas;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis*Administratīvā saskaņošana, problēmu risināšanas mehānismi un informācijas sniegšana*

30. atbalsta Vienotā tirgus akta priekšlikumus, kuru mērķis ir attīstīt turpmāku administratīvu sadarbību dalībvalstu starpā, tostarp, paplašinot iekšējā tirgus informācijas sistēmu un piemērojot to arī citām attiecīgām likumdošanas jomām, vienlaikus ņemot vērā sistēmas drošību un izmantojamību; aicina Komisiju sniegt atbalstu dalībvalstīm, organizējot apmācību un sniedzot norādījumus;

31. uzskata, ka iekšējā tirgus informācijas sistēmas izstrādē un paplašināšanā varētu iesaistīt vietējās un reģionālās iestādes pēc tam, kad ir rūpīgi izvērtēts, kādus ieguvumus un problēmas šāda minētās sistēmas paplašināšana var radīt;

32. uzsver komunikācijas uzlabošanas un iekšējā tirgus informācijas sistēmas paplašināšanas nozīmi, jo ir ļoti svarīgi it īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem sniegt skaidru informāciju par iekšējo tirgu;

33. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu sadarbībā ar dalībvalstīm konsolidēt un stiprināt neoficiālos problēmu risināšanas instrumentus, piemēram, SOLVIT, ES izmēģinājuma projektu un Eiropas Patērētāju tiesību centrus; aicina Komisiju nākt klajā ar plānu attiecībā uz dažādu problēmu risināšanas instrumentu izstrādi un savstarpējo sasaisti, lai nodrošinātu efektivitāti un lietotājiem draudzīgu pieeju, kā arī izvairītos no nevajadzīgas funkciju pārklāšanās; aicina dalībvalstis šiem problēmu risināšanas instrumentiem nodrošināt pietiekamus resursus;

34. aicina Komisiju tālāk pilnveidot un popularizēt vietni "Tava Eiropa", tajā sniedzot vienotu piekļuvi visai attiecīgajai informācijai un visiem atbalsta dienestiem, kas vajadzīgi iedzīvotājiem un uzņēmējiem, lai vienotajā tirgū īstenotu savas tiesības;

35. aicina dalībvalstis Pakalpojumu direktīvā paredzētos vienotos kontaktpunktus izveidot par lietotājiem ērtiem un viegli pieejamiem e-pārvaldības centriem, kuros uzņēmēji var saņemt visu to darbībā vajadzīgo informāciju attiecīgajās ES valodās, nokārtot visas formalitātes un elektroniski veikt visas vajadzīgās darbības, lai spētu sniegt pakalpojumus attiecīgajā dalībvalstī;

36. atzīst EURES lielo nozīmi darba ņēmēju brīvas pārvietošanās atvieglošanā Savienības teritorijā un dalībvalstu nodarbinātības dienestu ciešas sadarbības nodrošināšanā; aicina dalībvalstis palielināt sabiedrības informētību par šo lietderīgo pakalpojumu, kas ļauj lielākam ES iedzīvotāju skaitam pilnībā izmantot nodarbinātības iespējas visā ES;

37. aicina dalībvalstu parlamentus, reģionālās un vietējās iestādes un sociālos partnerus aktīvi piedalīties informēšanā par vienotā tirgus priekšrocībām;

Transponēšana un piemērošana

38. aicina Komisiju izmantot visas Līgumos paredzētās pilnvaras, lai uzlabotu vienotā tirgus noteikumu transponēšanu, piemērošanu un īstenošanu, kas sniegs labumu Eiropas iedzīvotājiem, patērētājiem un uzņēmējiem; aicina dalībvalstis pastiprināt centienus, lai pilnībā un pareizi īstenotu vienotā tirgus noteikumus;

39. uzskata, ka pienākumu neizpildes procedūra joprojām ir galvenais instruments, ar ko nodrošina iekšējā tirgus darbību, taču uzsver, ka ir jāapsver tādu papildu instrumentu izmantošana, kuri nav tik laikietilpīgi un apgrūtinoši;

40. aicina Komisiju atturēties no politiskas iejaukšanās un nekavējoties uzsākt pienākumu neizpildes procedūras, ja pirmstiesas problēmu risināšanas mehānismi nav bijuši sekmīgi;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

41. norāda — ņemot vērā neseno Tiesas praksi, ir rasti jauni risinājumi, kā Komisija var rīkoties gadījumos, kad dalībvalstis “vispārējā un strukturālā veidā” pārkāpj vienotā tirgus noteikumus;
42. aicina Komisiju pilnībā izmantot izmaiņas, kas ieviestas ar LESD 260. pantu un paredzētas, lai vienkāršotu un paātrinātu finansiālo sankciju piemērošanu pienākumu neizpildes procedūrās;
43. uzskata, ka Komisijai jāuzņemas aktīvāka loma vienotā tirgus noteikumu īstenošanā, veicot sistemātiskāku un neatkarīgāku uzraudzību, kas sekmētu un paātrinātu pienākumu neizpildes procedūru norisi;
44. pauž nožēlu, ka pārāk daudz pienākumu neizpildes procedūru ļoti ieilgst, līdz tās slēdz vai iesniedz Eiropas Savienības Tiesā; aicina Komisiju noteikt 12 mēnešu termiņu attiecībā uz maksimālo vidējo laiku, kas vajadzīgs pārkāpumu tiesvedībai no lietas uzsākšanas līdz iesniegšanai Tiesā; pauž dziļu nožēlu, ka šādām procedūrām nav tiešas ietekmes uz ES pilsoņiem un iedzīvotājiem, kuri varētu būt bijuši ES tiesību aktu īstenošanas trūkumu upuri;
45. aicina Komisiju kvalitatīvāk sniegt pārskatāmu informāciju par notiekošajām pienākumu neizpildes procedūrām;
46. aicina Komisiju ierosināt termiņu Tiesas nolēmumu izpildīšanai dalībvalstīs;
47. atbalsta Komisijas iniciatīvas turpināt uzlabot alternatīvu strīdu izšķiršanas procedūru izmantošanu, lai nodrošinātu patērētājiem un uzņēmējiem ātru un efektīvu piekļuvi vienkāršai un lētai ārpusstiesas strīdu izšķiršanas kārtībai valsts mēroga un pārrobežu konfliktu gadījumos, kas ietver gan tiešsaistes, gan bezsaistes pirkumus; atzinīgi vērtē Komisijas aizsākto apspriešanos; uzstāj, ka iedzīvotāji ir labāk jāinformē par to, ka šādi alternatīvi strīdu izšķiršanas mehānismi pastāv;
48. aicina Komisiju vērst uzmanību arī uz strīdu novēršanu, piemēram, paredzot stingrākus pasākumus negodīgas tirdzniecības prakses novēršanai;
49. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu uzsākt sabiedrisku apspriešanu par Eiropas pieeju kolektīvajai tiesiskajai aizsardzībai un iebilst pret tādu kolektīvās tiesiskās aizsardzības mehānismu ieviešanu, kas atbilst ASV modelim, kurā ir būtiski ekonomiski stimuli nepamatotu prasījumu iesniegšanai tiesā;
50. norāda, ka ikvienā priekšlikumā par kolektīvo tiesisko aizsardzību konkurences tiesību pārkāpuma gadījumā ir jāņem vērā Parlamenta nostāja, kas pausta 2009. gada 26. marta rezolūcijā par zaudējumu atlīdzināšanas prasībām; uzstāj, ka Parlaments ir jāiesaista šādu tiesību aktu pieņemšanā, izmantojot parasto likumdošanas procedūru, un aicina Komisiju apsvērt iespēju ieviest obligātos standartus saistībā ar tiesībām uz tādu zaudējumu atlīdzināšanu, kas radušies vispārēju ES tiesību aktu pārkāpumu dēļ;

Uzraudzība, novērtēšana un modernizācija

51. atbalsta mērķtiecīgu un uz faktiem balstītu pieeju tirgus darbības uzraudzībā un novērtēšanā; aicina Komisiju, uzlabojot metodiku, rādītājus un datu apkopošanu, turpināt izstrādāt tādas tirgus uzraudzības instrumentus kā Pakalpojumu direktīvā paredzētais brīdinājuma mehānisms, vienlaikus ievērojot praktiskuma un izmaksu lietderības principus;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

52. norāda, ka ātrāk un pārskatāmāk ir jāizvērtē dalībvalstu sasniegtais visu vienotā tirgus tiesību aktu īstenošanā;

53. uzsver Pakalpojumu direktīvā paredzēto savstarpējo novērtēšanu kā inovatīvu līdzekli, ar kuru, izmantojot partneru spiedienu, uzlabot transponēšanas kvalitāti; atbalsta savstarpējas novērtēšanas izmantošanu vajadzības gadījumā arī citās jomās, piemēram, brīvas preču aprites jomā;

54. aicina dalībvalstis regulāri pārskatīt savus noteikumus un procedūras, kuras ietekmē pakalpojumu sniegšanas brīvību un brīvu preču apriti, lai vienkāršotu un modernizētu dalībvalstīs spēkā esošās tiesību normas un novērstu noteikumu pārklāšanos; uzskata, ka Pakalpojumu direktīvas īstenošanai izmantotā dalībvalstu tiesību aktu izskatīšana varētu būt efektīvs līdzeklis, ar ko arī citās jomās novērst dublēšanos un dalībvalstu liktus nepamatotus šķēršļus brīvai aprītei;

55. mudina Komisiju sniegt atbalstu publiskā sektora centieniem ieviest inovatīvas pieejas, izmantojot jaunās tehnoloģijas un procedūras un publiskajā pārvaldē izplatot paraugpraksi, kas samazinās birokrātiju un ietvers uz iedzīvotājiem vērstu politiku;

Galvenās prioritātes

56. aicina katru Eiropadomes pavasara sesiju veltīt vienotā tirgus situācijas novērtēšanai, ņemot vērā uzraudzības procesa rezultātus;

57. aicina Komisiju publicēt Zaļo grāmatu par pamatnostādņem attiecībā uz ES iestāžu apspriešanos ar pārstāvības organizācijām un pilsonisko sabiedrību, nodrošinot to, ka šī apspriešanās notiek plašā mērogā, ir interaktīva, pārredzama un rada pievienoto vērtību attiecībā uz ierosinātajiem politikas virzieniem;

58. mudina dalībvalstis sagatavot visu vienotā tirgus tiesību aktu transponēšanas korelācijas tabulas un darīt tās publiski pieejamas;

59. aicina dalībvalstis līdz 2012. gada beigām samazināt netransponēto vienotā tirgus direktīvu normu īpatsvaru līdz 0,5 % attiecībā uz novēlotu transponēšanu un 0,5 % attiecībā uz nepareizu transponēšanu;

60. aicina Komisiju līdz 2011. gada beigām iesniegt tiesību akta priekšlikumu par alternatīvas strīdu izšķiršanas izmantošanu Eiropas Savienībā un uzsver, ka ir svarīgi to īsā laikā pieņemt;

*

* *

61. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Vienotais tirgus Eiropas iedzīvotājiem

P7_TA(2011)0145

**Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par vienoto tirgu Eiropas iedzīvotājiem
(2010/2278(INI))**

(2012/C 296 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, kas Līgumos iekļauta ar ES līguma 6. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 26. pantu, kurā noteikts, ka “iekšējais tirgus aptver telpu bez iekšējām robežām, kurā saskaņā ar Līgumiem ir nodrošināta preču, personu, pakalpojumu un kapitāla brīva aprīte”,
- ņemot vērā ES līguma 3. panta 3. punktu, saskaņā ar kuru Savienībai ir jāizveido “sociālā tirgus ekonomika ar augstu konkurētspēju, kuras mērķis ir panākt pilnīgu nodarbinātību un sociālo attīstību, kā arī vides augsta līmeņa aizsardzību un tās kvalitātes uzlabošanu”,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 9. pantu, ar ko paredz, ka, “nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, Savienība ņem vērā prasības, kas saistītas ar atbilstīga sociālās aizsardzības līmeņa nodrošināšanu, ar sociālās atstumtības apkarošanu, kā arī ar izglītības, mācību un cilvēku veselības aizsardzības līmeņa paaugstināšanu”,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 11. pantu, ar ko paredz, ka, “nosakot un īstenojot Savienības politiku un darbības, tajās jāparedz vides aizsardzības prasības, lai veicinātu noturīgu attīstību”,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 12. pantu, ar ko paredz, ka, “patērētāju tiesību aizsardzības prasības ņem vērā, nosakot un īstenojot pārējo Savienības politiku un darbības”,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 14. pantu un 26. protokolu par sabiedriskiem pakalpojumiem,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropadomei “Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ceļā uz aktu par vienoto tirgu — par augsti konkurētspējīgu tirgus sociālo ekonomiku” (COM(2010)0608),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Pilsoņu programma — Eiropas efektivitātes nodrošināšanai” (COM(2006)0211),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Vienots tirgus 21. gadsimta Eiropai” (COM(2007)0724) un pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu “Vienotais tirgus — pārskats par ieguvumiem” (SEC(2007)1521), Parlamenta 2007. gada 4. septembra rezolūciju par vienotā tirgus noteikumu pārskatīšanu⁽¹⁾ un Komisijas dienestu darba dokumentu “Vienotā tirgus pārskats: pēc viena gada” (SEC(2008)3064),

⁽¹⁾ OV C 187 E, 24.7.2008., 80. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Iespējas, pieejamība un solidaritāte — īstenojot jaunu sociālo redzējumu 21. gadsimta Eiropai” (COM(2007)0726), Komisijas paziņojumu “Vispārējās nozīmes pakalpojumi, tostarp vispārējās nozīmes sociālie pakalpojumi — jauns Eiropas uzdevums” (COM(2007)0725) un Parlamenta 2006. gada 27. septembra rezolūciju par Komisijas Balto grāmatu par vispārējās nozīmes sociālajiem pakalpojumiem ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 29. jūnija ieteikumu par pasākumiem vienotā tirgus darbības uzlabošanai ⁽²⁾ un Komisijas 2004. gada 12. jūlija ieteikumu par iekšējo tirgu regulējošu direktīvu transponēšanu valsts tiesību aktos ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2009. gada jūlija Iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu (SEC(2009)1007), Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūciju par iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu ⁽⁴⁾ un 2008. gada 23. septembra rezolūciju par iekšējā tirgus rezultātu pārskatu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai “ES Patērētāju politikas stratēģija 2007.–2013. gadam — patērētāju tiesību nodrošināšana, labklājības uzlabošana, efektīva aizsardzība” un Parlamenta 2008. gada 20. maija rezolūciju par ES Patērētāju politikas stratēģiju 2007.–2013. gadam ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 28. janvāra paziņojumu “Ietekmes uz patērētājiem uzraudzība vienotajā tirgū — “Rezultātu tablo” par patēriņa tirgiem otrais izdevums” (COM(2009)0025) un tam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu ““Rezultātu tablo” par patēriņa tirgiem otrais izdevums” (SEC(2009)0076),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 2. jūlija paziņojumu par patērētāju *acquis* īstenošanu (COM(2009)0330) un Komisijas 2009. gada 2. jūlija ziņojumu par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā, (“Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā”) piemērošanu (COM(2009)0336),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par pārrobežu elektronisko komerciju uzņēmumu attiecībās ar patērētājiem ES (COM(2009)0557),
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūciju par patērētāju aizsardzību ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā profesora *Mario Monti* ziņojumu Komisijai par vienotā tirgus atdzīvināšanu,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. maija rezolūciju par vienotā tirgus nodrošināšanu patērētājiem un pilsoņiem ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. oktobra rezolūciju par finanšu, ekonomikas un sociālo krīzi ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Jaunatne kustībā” (COM(2010)0477),
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 21. septembra rezolūciju par iekšējā tirgus izveidi elektroniskās komercijas jomā ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 277. lpp.

⁽²⁾ OV L 176, 7.7.2009., 17. lpp.

⁽³⁾ OV L 98, 16.4.2005., 47. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 349 E, 22.12.2010., 25. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 8 E, 14.1.2010., 7. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 279 E, 19.11.2009., 17. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 349 E, 22.12.2010., 1. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0186.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0376.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0320.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “2010. gada ziņojums par ES pilsonību — likvidējot šķēršļus ES pilsoņu tiesību īstenošanai” (COM(2010)0603),
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas Vienotā tirgus, ražošanas un patēriņa nodaļas ziņojumu “Šķēršļi, kas kavē Eiropas iekšējā tirgus darbību (2008) ⁽¹⁾”,
 - ņemot vērā SOLVIT 2008. gada ziņojumu par SOLVIT tīkla attīstību un darbības rezultātiem 2008. gadā (SEC(2009)0142), Komisijas dienestu 2008. gada 8. maija darba dokumentu attiecībā uz rīcības plānu par integrētu pieeju vienotā tirgus atbalsta pakalpojumu sniegšanai pilsoņiem un uzņēmumiem (SEC(2008)1882) un Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūciju par SOLVIT ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regulu (EK) Nr. 765/2008, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību, un kuras mērķis ir radīt vispārīgu akreditācijas un tirgus uzraudzības noteikumu un principu sistēmu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Juridiskās komitejas, Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Lūgumrakstu komitejas atzinumus (A7-0072/2011),
- A. tā kā vienotā tirgus darbība ir galvenais dzinējspēks, kas ļauj Eiropas Savienībai pilnībā īstenot tās iespējas tādās jomās kā konkurētspēja, progresīva, integrējoša un ilgtspējīga izaugsme, vairāk un labāku darbvietu radīšana, centieni radīt līdzvērtīgus konkurences apstākļus visu veidu uzņēmumiem, vienādu tiesību piešķiršana visiem Eiropas iedzīvotājiem un sevišķi konkurētspējīgas sociālās tirgus ekonomikas nostiprināšana;
- B. tā kā Vienotā tirgus akts attiecas uz eiropiešiem kā aktīviem Eiropas ekonomikas dalībniekiem;
- C. tā kā vienotais tirgus nav uzskatāms tikai par ekonomisku struktūru, bet tas jāuztver kā plašāka tiesiskā regulējuma elements, ar ko paredz konkrētas pamattiesības iedzīvotājiem, patērētājiem, darba ņēmējiem, uzņēmējiem un uzņēmumiem, jo īpaši visu veidu maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU);
- D. tā kā pārāk daudzi šķēršļi aprūtinā iedzīvotājus, kuri mācību vai darba nolūkā vēlas doties uz citu dalībvalsti vai vēlas veikt pārrobežu pirkumus, un kavē MVU sākt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī vai nodarboties ar pārrobežu tirdzniecību; tā kā šie šķēršļi cita starpā izriet no nepietiekami saskaņotiem valsts tiesību aktiem, zemām iespējām pārvest sociālā nodrošinājuma tiesības un no pārmērīgas birokrātijas, kas kavē personu, preču, pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti Savienībā;
- E. tā kā, lai pabeigtu vienotā tirgus izveidi, ir vajadzīgs holistisks redzējums attiecībā uz vienotā tirgus turpmāko attīstību, kā tas uzsvērts M. Monti ziņojumā un rezolūcijā par vienotā tirgus nodrošināšanu patērētājiem un pilsoņiem, integrējot vienotā tirgus stratēģiskajā mērķī visas attiecīgās politikas jomas un ietverot ne tikai konkurētspējas politiku, bet nolūkā sasniegt augstu integrācijas līmeni cita starpā iekļaujot arī tādas politikas jomas kā rūpniecība, patērētāju aizsardzība, enerģētika, transports, digitalizācija, vide, klimata pārmaiņas, tirdzniecība, reģionālā politika, tieslietas un pilsonības politika;

⁽¹⁾ http://www.eesc.europa.eu/smo/news/Obstacles_December-2008.pdf.

⁽²⁾ OV C 349 E, 22.12.2010., 10. lpp.

⁽³⁾ OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- F. tā kā vienotajam tirgum ir jāpiedāvā Eiropas patērētājiem lielākas izvēles iespējas par zemākām cenām, jo īpaši tiem, kuri dzīvo mazāk pieejamos apgabalos, piemēram, salās, kalnainos un mazapdzīvotos reģionos, un tiem, kuriem ir kustību traucējumi;
- G. tā kā Komisijas publicētie drukātie un tiešsaistē pieejamie materiāli nereti ir pārāk vispārīgi vai pārlietu sarežģīti, lai tie iedzīvotājos radītu īstenu ieinteresētību un lai tie sasniegtu plašu auditoriju;
- H. tā kā ir svarīgi, lai Vienotā tirgus akts nesastāvētu no savstarpēji nesaistītu pasākumu virknes un lai visi priekšlikumi tuvinātu saskaņota mērķa sasniegšanu,

Ievads

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu "Ceļā uz aktu par vienoto tirgu" un jo īpaši II nodaļu "Uz iedzīvotāju interesēm orientēts vienotais tirgus, lai atjaunotu iedzīvotāju uzticēšanos", kurā iekļautas 19 uz Eiropas iedzīvotāju vajadzībām orientētas iniciatīvas;
2. uzskata, ka Komisijas priekšlikumi kopumā attaisno Eiropas Parlamenta cerības, taču tie ir jāuzlabo, lai par vienotā tirgus projekta galveno mērķi kļūtu iedzīvotāju intereses;
3. pauž nožēlu, ka Komisijas paziņojums ir sadalīts trijās nodaļās, kas veltītas eiropiešiem, uzņēmumiem un pārvaldībai, nevis iedalīts tematiskās sadaļās; norāda, ka vienotā tirgus konkurētspēja un tā pieņemamība iedzīvotājiem ir jāuzskata nevis par pretrunīgiem, bet gan savstarpēji papildinošiem mērķiem; tomēr uzskata, ka visas trīs Komisijas paziņojuma nodaļas ir vienlīdz svarīgas un savstarpēji saistītas un ka attiecībā uz tām ir jāīsteno saskaņota pieeja, ņemot vērā ES mērogā un dalībvalstīs ieinteresēto personu izstrādātos priekšlikumus un paustās bažas;
4. pauž ciešu pārliecību, ka Vienotā tirgus aktam ir jāklūst par saskaņotu un līdzsvarotu pasākumu kopumu un jāatbilst *L. Grech* ziņojuma (A7-0132/2010) un *M. Monti* ziņojuma iecerei, ar kuriem tiek likts pamats tādai Eiropai, kas nodrošina pievienoto vērtību iedzīvotājiem un uzņēmumiem;
5. uzskata, ka vienotā tirgus atjaunināšana un padziļināšana ir svarīga tiem ES politikas virzieniem, kuri tiek izmantoti cīņā ar ekonomikas un finanšu krīzes sekām, kā arī stratēģijai "Eiropa 2020";
6. uzskata, ka daudzās jomās Eiropas iedzīvotāji vēl nav pilnībā izmantojuši vienotā tirgus potenciālu, tostarp saistībā ar personu, preču un pakalpojumu brīvu apriti, un ka ir vajadzīgi jauni stimuli, lai jo īpaši nodrošinātu efektīvu ģeogrāfisko darbaspēka mobilitāti visā Eiropā;
7. uzskata, ka ar vienotā tirgus stratēģiju ir jānostiprina sociālā labklājība un darba ņēmēju tiesības, kā arī jānodrošina taisnīgi darba apstākļi visiem eiropiešiem;
8. atbalsta Komisijas ierosinājumu ar Vienotā tirgus akta starpniecību uzsākt globālas un pragmatiskas debates visā Eiropā par vienotā tirgus priekšrocībām un izmaksām un prasa Komisijai nodrošināt iekšējā tirgus noteikumu efektīvu piemērošanu, kas mazinātu iedzīvotājiem uzlikto administratīvo slogu;
9. piekrīt viedoklim, ka Eiropas vienotā tirgus pilnīgai realizācijai jāklūst par pamatu politiskās un ekonomiskās integrācijas procesa pabeigšanai;
10. jo īpaši uzsver šajā paziņojumā pausto Komisijas apņemšanos veicināt jaunas pieejas attiecībā uz ilgtspējīgu attīstību;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

11. uzsver, ka tie nav tikai vienotā tirgus tiesību akti, kurus dalībvalstis īsteno un piemēro nelabprāt, bet arī citi tiesību akti, kas ietekmē Eiropas pilsoņu un citu likumīgo pastāvīgo iedzīvotāju tiesības; jo īpaši aicina dalībvalstis uzlabot Brīvas pārvietošanās direktīvas (2004/38/EK) īstenošanu;
12. uzskata, ka centieni pabeigt vienotā tirgus izveidi galvenokārt jāvelta iedzīvotāju, patērētāju, sabiedrisko pakalpojumu lietotāju un uzņēmumu rūpēm un tiesībām un ka šiem centieniem jāvainagojas panākumiem, lai pilnībā atjaunotu minēto grupu uzticību vienotajam tirgum un radītu lielāku izpratni par tā piedāvātajām iespējām;
13. mudina dalībvalstis un Komisiju apvienot spēkus, lai iedzīvotājos radītu izpratni par vienoto tirgu un nodrošinātu, ka tiek atzītas vienotā tirgus priekšrocības un tiek padziļināti izprastas un nostiprinātas tās iedzīvotāju tiesības, kas viņiem ir kā patērētājiem; šajā sakarībā atzīst, ka vajadzīgas labākas komunikācijas stratēģijas, kas patiešām spētu radīt interesi lielākajā daļā iedzīvotāju, kā arī plašāk un inovatīvāk ir jāizmanto modernās tehnoloģijas;
14. uzsver, ka Eiropas iedzīvotājiem vienotais tirgus galvenokārt asociējas ar darbavietām un jaunu darbavietu radīšanu un ka ir būtiski radīt tādu vidi, kurā uzņēmumi un iedzīvotāji var pilnībā izmantot savas tiesības;
15. uzsver, ka vienotajam tirgum ir liela potenciālā ietekme uz nodarbinātību, izaugsmi un konkurētspēju un ka ir jāpieņem iedarbīga strukturālā politika, lai pilnībā izmantotu šo potenciālu;
16. uzsver, ka demogrāfisko problēmu risināšanai vajadzīga stratēģija, kas palīdzētu radīt darbavietas, kuras aizpildītu trūkumu ES darbaspēka tirgū;
17. atkārtoti pauž 2010. gada 20. maija rezolūcijā par vienotā tirgus nodrošināšanu patērētājiem un pilsoņiem izteikto viedokli, ka Komisijai ir jāveicina patērētājiem labvēlīgu vienotā tirgus tiesību aktu pieņemšana, lai nodrošinātu, ka vienotā tirgus darbības pilnībā tiek ņemtas vērā patērētāju intereses;
18. norāda, ka priekšnoteikums vienotā tirgus darbībai ir iedzīvotāju un patērētāju uzticēšanās, ko nedrīkst uzskatīt par pašsaprotamu un kas pastāvīgi jāveicina; jo īpaši uzskata, ka nolūkā pildīt savus solījumus dalībvalstīm un ES iestādēm ir jānodrošina, lai pašreizējā vienotā tirgus sistēma darbotos ar pilnu jaudu; uzsver — lai veiksmīgi pabeigtu vienotā tirgus izveidi, iedzīvotāju palāvībai ir tikpat liela nozīme, kā labvēlīgai uzņēmējdarbības videi; uzskata — lai sasniegtu abus mērķus, vienlaikus ar ekonomisko integrāciju jāveic atbilstīgi sociālie, vides un patērētāju aizsardzības pasākumi;
19. turklāt uzskata, ka attiecībā uz pievienotās vērtības nodrošināšanu Eiropas iedzīvotājiem priekšlikumos par vienoto tirgu ir jāievēro subsidiaritātes un dalībvalstu suverenitātes princips, kā arī dalībvalstīs jāveicina apmaiņa ar labāko praksi;
20. uzsver, ka tiešā komunikācija ar iedzīvotājiem ir nepietiekama, un uzskata, ka ES pārstāvniecībām dalībvalstīs jābūt pilnvarotām nekavējoties reaģēt uz kritiskām un maldinošām publikācijām plašsaziņas līdzekļos, norādot uz faktiem, un vairāk jācenšas sniegt informāciju par Eiropas tiesību aktiem, projektiem un programmām, tādējādi arī sekmējot uz informāciju balstītas debates par Eiropas jautājumiem; turklāt atbalsta mūsdienu tehnoloģiju izmantošanu plašā un inovatīvā veidā, ietverot lomu videospēles, kurās jaunieši var iesaistīties kā Eiropas mēroga viktorīnā (piemēram, saistībā ar ES jautājumu viktorīnām skolās), vienlaikus mācoties to, kā funkcionē ekonomika un Eiropas Savienība;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

21. norāda, ka paplašinātās ES efektivitāti un demokrātisko leģitimitāti var uzlabot un tā ir jāuzlabo, jo nepārprotami mazinās Eiropas iedzīvotāju atbalsts Eiropas Savienībai; uzskata, ka tiek tērēts pārāk maz laika un pūliņi vai arī tiek izmantota nepareiza metode, lai saliedētu Eiropas iedzīvotājus, kam jābūt galvenajam ES uzdevumam; tāpēc prasa dalībvalstīm un ES iestādēm darīt vairāk, lai nodrošinātu atbalstu Eiropas Savienībai un pārliecinātu Eiropas iedzīvotājus par ES vērtību nozīmīgumu un par ES lietderību un priekšrocībām;
22. uzskata, ka cīņai pret korupciju un organizēto noziedzību ir izšķiroša nozīme, lai pienācīgi darbotos iekšējais tirgus, un aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt darbu šajā jomā, izmantojot visus pieejamos instrumentus, tostarp sadarbības un pārbaudes mehānismu;
23. uzsver, ka vienotā tirgus akta izstrādē ir jāņem vērā Stokholmas programmas mērķi, jo īpaši atvērtas robežas un preču, kapitāla, pakalpojumu un personu brīva aprīte;
24. apstiprina, ka dalībvalstīm ir pienākums pieņemt un īstenot Eiropas tiesību aktus par iekšējo tirgu un saistītajām Eiropas iedzīvotāju tiesībām;
25. uzsver, ka vienotā tirgus īstenošana ir jāturpina, pilnībā ievērojot Savienības pilsoņu un pastāvīgo iedzīvotāju tiesības, kas noteiktas Pamattiesību hartā;
26. uzskata, ka lūgumrakstu izskatīšanas process var palīdzēt iedzīvotājiem izmantot iekšējā tirgus priekšrocības;
27. aicina Komisiju pieņemt skaidru un viegli pieejamu "Pilsoņu hartu" par tiesībām dzīvot un strādāt jebkurā Eiropas Savienības vietā un sagatavot mērķorientētu, daudzvalodu informāciju par ikdienas problēmām, ar kurām saskaras iedzīvotāji, pārvietojoties, iepērkoties vai tirgojoties Eiropas teritorijā, kā arī sociālās, veselības, patērētāju un vides aizsardzības standartus, uz kuriem viņi varētu paļauties;
28. uzskata, ka Komisijas ierosinātie 19 pasākumi ir jāsakārto prioritārā secībā atbilstīgi to ietekmei uz darbvietu radīšanu un spēju nodrošināt praktiskus ieguvumus Eiropas iedzīvotājiem, kā arī ņemot vērā to realizācijas iespējas saprātīgā termiņā;
29. atgādina, ka rezolūcijā par sociālo ekonomiku Parlaments prasīja nodrošināt lielāku atzinību sociālās ekonomikas uzņēmumiem, tostarp vispārējā veidā integrēt šādus uzņēmumus ES politikas virzienos, pastiprināt dialogu ar sociālās ekonomikas pārstāvjiem, kā arī nodrošināt lielāku atbalstu šādai uzņēmējdarbībai un lielāku atzinību sociālajā dialogā; atgādina, ka tajā pašā rezolūcijā Parlaments prasīja dalībvalstu reģistros ņemt vērā sociālās ekonomikas uzņēmumus un sniegt konkrētu statistiku par sociālās ekonomikas uzņēmumu darbību;
30. aicina Eiropā rīkot televīzijas konkursu "Gada pārrobežu uzņēmums Eiropā", lai iedzīvotāji izprastu vienotā tirgus iespējas un priekšrocības un novērtētu jauniešu ideju potenciālu; uzskata, ka iespēja redzēt sanākam kopā cilvēkus no dažādiem Eiropas reģioniem nolūkā izstrādāt uzņēmējdarbības plānu, piesaistīt finansējumu un kopīgi sākt kādu labu darbu, palīdzētu popularizēt gan priekšstatu par Eiropu, gan par vienoto tirgu, gan arī par uzņēmējdarbību; turklāt uzskata, ka, sekojot līdzī konkursā uzvarējušā uzņēmuma darbībai gada laikā un uzmanību pievēršot arī tā darbiniekiem, viņu draugiem un ģimenēm, tiktu uzsvērti vienotā tirgus ieguvumi un trūkumi, kā arī apzināti šo trūkumu iespējamie risinājumi, lai iedzīvotāji arī cilvēciskā aspektā izprastu Eiropas idejas būtību;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

31. atgādina, ka saskaņā ar integrētajiem ES politikas virzieniem ir jāņem vērā situācija reģionos ar teritoriālām īpatnībām, jo īpaši attālākajos reģionos, kā minēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. pantā, lai šos reģionus un to uzņēmumus, darbaspēku un iedzīvotājus pilnībā integrētu ES iekšējā tirgū un līdz ar to pilnībā izmantotu tā priekšrocības; mudina Komisiju turpināt un pastiprināt darbu pie īpašu noteikumu izstrādes attiecībā uz šiem reģioniem; atgādina par nepieciešamību izstrādāt plašāku Eiropas kaimiņattiecību politikas rīcības plānu, kas minēts Komisijas paziņojumā COM(2004)0343 un kas papildus sekmētu integrāciju vienotajā tirgū; visbeidzot, aicina paplašināt un atbalstīt nodaļā "Vienotajā tirgū stiprināt solidaritāti" iekļautos priekšlikumus un jo īpaši aicina pienācīgi ņemt vērā vienotā tirgus ietekmi vismazāk attīstītajos reģionos, lai sekmētu un atbalstītu šo reģionu pielāgošanās centienus;

Vispārējs novērtējums

32. aicina Komisiju nekavējoties veikt pasākumus, kas sekmētu iedzīvotāju pārrobežu mobilitāti nolūkā veicināt ilgtspējīgu izaugsmi, nodarbinātību un sociālo integrāciju, un prasa izveidot "mobilitātes rezultātu pārskatu", ar ko konstatētu mobilitātes apmērus Eiropas Savienībā; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvas par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, iniciatīvu "Jaunatne kustībā", iniciatīvu "Eiropas kvalifikāciju apliecība", priekšlikumu par aviopasažieru tiesībām un ierosināto iniciatīvu par banku nodevu pārredzamības un salīdzināmības uzlabošanu; ierosina, lai Komisija tās ietekmes novērtējumā ietvertu izmaksu un ieguvumu analīzi un censtos panākt iepriekš minēto iniciatīvu sinerģisku ietekmi; aicina Komisiju palielināt un paplašināt līdzdalību mobilitātes programmās, jo īpaši jauniešu vidū, un uzlabot šo programmu saturu;

33. atzīmē, ka Eiropas iedzīvotājiem ļoti svarīgi ir jautājumi par produktu drošību un tirgus uzraudzību; tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas daudzgadu rīcības plānu par Eiropas tirgus uzraudzības attīstību, pamatojoties uz muitas kontroles un produktu drošības pamatnostādņēm, un mudina Komisiju izveidot uz visiem produktiem attiecināmu vienotā tirgus uzraudzības sistēmu, pamatojoties uz vienu tiesību aktu, kas ietver gan Direktīvu par produktu vispārēju drošību, gan Tirgus uzraudzības regulu; aicina Komisiju aktīvāk iesaistīties koordinēšanā un apmaiņā ar labāko praksi starp dalībvalstu muitas un tirgus uzraudzības iestādēm, lai palielinātu no trešām valstīm importēto preču robežkontroles efektivitāti; aicina dalībvalstis un Komisiju piešķirt vajadzīgos resursus, lai tirgus uzraudzības pasākumi būtu efektīvi;

34. aicina Komisiju prasīt tām dalībvalstīm, kurās joprojām ir spēkā darba tirgus ierobežojumi, pārskatīt pārejas noteikumus, lai šo valstu darba tirgi kļūtu pieejami visiem Eiropas darba ņēmējiem;

35. uzskata, ka augsti kvalificētu migrantu un sezonas darba ņēmēju pieplūdums uzlabotu Eiropas ekonomiku; tāpēc aicina dalībvalstis aktīvi pasteidzināt spēkā esošo ierobežojumu atcelšanu savos darba tirgos, padarot tos pieejamus visiem ES iedzīvotājiem; turklāt aicina Komisiju turpināt imigrācijas politikas izstrādi attiecībā uz šīm grupām, pievēršot uzmanību tam, lai no izcelsmes valsts neaizplūstu tai nepieciešamie cilvēkresursi, vienlaikus uzlabojot ārējo robežu pārvaldības un nelegālās imigrācijas novēršanas pasākumus;

36. atkārtoti uzsver, ka saskaņā ar nediskriminēšanas principu iekšējā tirgū ir jāatceļ citu dalībvalstu valstspiederīgajiem noteiktā prasība iesniegt dokumentu oriģinālus, apliecinātas kopijas, valstspiederību apliecinātos dokumentus vai dokumentu oficiālus tulkojumus, lai varētu saņemt kādu pakalpojumu vai labvēlīgākus nosacījumus un cenas;

37. uzskata, ka Pakalpojumu direktīva nodrošina pamatsistēmu tam, lai palielinātos pakalpojumu sniedzēju pārvietošanās brīvība, kā arī šādas pamatsistēmas mērķis ir nostiprināt patērētāju kā pakalpojumu saņēmēju tiesības un veicināt informācijas pieejamību, atbalstu un pārredzamību attiecībā uz pakalpojumu sniedzējiem un viņu pakalpojumiem;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

38. aicina Komisiju iesniegt praktiskus priekšlikumus par to, kā patērētāju aizsardzību pret negodīgu komercpraksi attiecināt arī uz mazajiem uzņēmumiem;
39. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri ierosināt likumdošanas iniciatīvu, lai reformētu profesionālo kvalifikāciju atzīšanas sistēmu; aicina Komisiju izvērtēt *acquis* un līdz 2011. gada septembrim publicēt zaļo grāmatu; vērš uzmanību uz to, ka ir jāgarantē pensijas tiesību pārnesamība; aicina dalībvalstis efektīvāk koordinēt savu valstu pensiju politiku un Eiropas mērogā apmainīties ar labāko praksi;
40. aicina izveidot skaidrāku saikni starp vidējās un augstākās izglītības programmām un darba tirgu, kā arī uzver stažēšanās lielo nozīmi; aicina Komisiju veicināt formālo un informālo izglītību; uzskata, ka profesionālo kvalifikāciju apliecību ieviešana varētu būt konkrēts pasākums, ar ko veicināt speciālistu mobilitāti vienotajā tirgū, vismaz atsevišķās nozarēs; mudina Komisiju pirms pārskatīšanas darba veikt novērtējumu par Eiropas profesionālo kvalifikāciju apliecību ieviešanas ietekmi, ņemot vērā to radītos ieguvumus, pievienoto vērtību, datu aizsardzības prasības un izmaksas;
41. uzskata, ka Komisijai ir jāsponsorē prasmju apmaiņa Eiropā, jo maziem un vidējiem uzņēmumiem var būt noderīgas lielāku uzņēmumu prasmes, kas veicinātu sinerģijas un darbaudzināšanu;
42. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu pieņemt paziņojumu par enerģētikas prioritātēm 2020.–2030. gadam; aicina Komisiju risināt problēmas saistībā ar nepietiekami attīstītiem infrastruktūras posmiem un veicināt atjaunojamās enerģijas integrāciju, lai izveidotu pilnībā funkcionējošu iekšējo enerģijas tirgu;
43. atzinīgi vērtē publiskoto likumdošanas iniciatīvu par darbinieku norīkošanas direktīvas (96/71/EK) īstenošanu nolūkā garantēt norīkoto darbinieku tiesību ievērošanu un precizēt valsts iestāžu un uzņēmumu pienākumus; aicina dalībvalstis novērst nepilnības šīs direktīvas īstenošanā un izpildē;
44. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par pasākumu veikšanu, lai nodrošinātu piekļuvi atsevišķiem banku pamatpakalpojumiem; norāda, ka kontroles pasākumiem, kurus piemēro klientiem, kas, iespējams, rada augstāku risku bankām, ir jābūt objektīvi pamatotiem un samērīgiem; atzinīgi vērtē ierosināto iniciatīvu, ar ko uzlabo banku nodevu pārredzamību un salīdzināmību;
45. aicina Komisiju programmā ietvert finanšu pakalpojumu pamatiniciatīvas (piemēram, par vienoto euro maksājumu telpu (SEPA) un vērtspapīru turētāju juridiskās noteiktības uzlabošanu), kuras ir cieši saistītas ar vienoto tirgu; uzsver, ka sadrumstalota maksājumu sistēma ir šķērslis pārrobežu tirdzniecībai; aicina Komisiju turpināt SEPA sistēmas uzlabošanu, lai noteiktu maksājumu pamatpakalpojumus, kas veicami ar visām kredītkartēm, tādējādi Eiropas Savienībā palielinot darījumu izmaksu pārredzamību un samazinot savstarpējās maksas;
46. aicina īstenot pasākumus, ar kuriem izveido atbilstīgu tiesisko regulējumu fondu, pašpalīdzības sabiedrību un asociāciju darbībai, lai tie iegūtu Eiropa statusu un lai novērstu juridisko neskaidrību un sekmētu citu sociālās ekonomikas uzņēmumu un sociālo projektu darbību; atzinīgi vērtē Komisijas nodomu pārskatīt Regulu (EK) Nr. 1435/2003 par Eiropas Kooperatīvās sabiedrības (SCE) statūtiem un aicina šajā pārskatīšanā paredzēt īsteni autonomu statūtu izveidi; uzsver, ka ir jāuzlabo sociālās ekonomikas uzņēmumu pārrobežu piekļuve un maksimāli jāpalielina to iespējas vienotajā tirgū realizēt uzņēmējdarbības, sociālo, kultūras un inovatīvo potenciālu;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

47. atzinīgi vērtē Komisijas ieceri ņemt vērā, kur vien tas nepieciešams, ierosināto tiesību aktu sociālo ietekmi uz vienoto tirgu, lai varētu pieņemt uz precīzāku informāciju un konkrētiem pierādījumiem balstītus politiskos lēmumus; mudina Komisiju ierosināt rādītāju kopumu, ko varētu izmantot, lai novērtētu tiesību aktu sociālo ietekmi; uzskata, ka šāds ietekmes novērtējums jāveic kā daļa no integrēta novērtējuma, kurā ņemti vērā visi būtiskākie priekšlikuma ietekmes aspekti (t.i., finansiālā un vides ietekme, kā arī ietekme uz konkurētspēju, darbvietu radīšanu un izaugsmi);

48. saistībā ar konkurētspējīgāka vienotā tirgus darbības atsākšanu, panākot ilgtspējīgu izaugsmi un vairāk un labākas darbvietas, aicina Komisiju nodrošināt, ka tiek ievērotas visas sociālās tiesības; šajā ziņā uzskata, ka Komisijai vienotā tirgus tiesību aktos ir jāiekļauj atsauce uz sociālo politiku un sociālajām tiesībām, ja tas ir pamatoti, ņemot vērā secinājumus, kas izdarīti pēc ierosināto tiesību aktu sociālās ietekmes novērtējuma; turklāt uzsver, ka attiecīgā gadījumā vienotā tirgus tiesību aktos pienācīgi ir jāņem vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 8. un 9. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas stāšanās spēkā, kas Eiropas iedzīvotājiem garantē visas pilsoniskās, politiskās, ekonomiskās un sociālās tiesības, kā arī tiesības vest pārrunas pa koplīgumu slēgšanu, tiesības tos noslēgt un izpildīt saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi, pienācīgi ņemot vērā ES tiesības;

49. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu iesniegt likumdošanas priekšlikumu par hipotekārajiem aizdevumiem, lai novērstu patērētāju pašreizējo neaizsargātību, juridisko nenoteiktību hipotekāro aizdevumu jomā un nepietiekamās salīdzināšanas iespējas attiecībā uz hipotekāro aizdevumu sniedzēju piedāvātajiem nosacījumiem un izvēli, kā arī lai garantētu ekonomiskās un finansiālās sistēmas stabilitāti un samazinātu šķēršļus, tādējādi hipotekāro aizdevumu sniedzējiem ļaujot veikt uzņēmējdarbību un iedzīvotājiem saņemt hipotekāro aizdevumu citā dalībvalstī;

50. pauž nožēlu, ka Komisijas paziņojumā par vienotā tirgus aktu nav paredzēti ar viesabonēšanas tarifem saistīti pasākumi, lai gan tie nodrošinātu praktiskus ieguvumus un attaisnotu iedzīvotāju lielās cerības šajā jomā; mudina Komisiju ierosināt pašreizējā viesabonēšanas regulējuma paplašināšanu gan laika — līdz 2015. gada jūnijam —, gan darbības jomas ziņā, nosakot mazumtirdzniecības cenu griestus datu viesabonēšanai; uzskata — lai sasniegtu digitālās programmas mērķus, šī iniciatīva ir jāietver vienotā tirgus akta darbības jomā; aicina telekomunikāciju nozarē veicināt tādu uzņēmējdarbības modeļus, kas balstīti uz vienotas likmes maksām par viesabonēšanas režīma datu pārraidi, balss ziņojumiem un teksta ziņojumiem visā Eiropas Savienībā;

51. aicina Komisiju veikt neatliekamus pasākumus, lai stabilizētu finanšu tirgus, nodrošinātu, ka tie darbojas reālās ekonomikas interesēs, un izveidotu pienācīgi regulētu un uzraudzītu vienotu mazumtirdzniecības tirgu ar divēju mērķi — sasniegt augstu patērētāju aizsardzības līmeni, kā arī finanšu stabilitāti, novēršot spekulatīvus darījumus ("burbuli"), jo īpaši attiecībā uz nekustamo īpašumu;

52. aicina Komisiju konstatēt un likvidēt nodokļu šķēršļus, ar kuriem joprojām saskaras Eiropas iedzīvotāji; aicina darīt vairāk, lai novērstu Eiropas iedzīvotāju dubultu aplikšanu ar nodokļiem;

53. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu par publisku apspriežu rīkošanu saistībā ar uzņēmumu vadību un tās informācijas pārredzamības uzlabošanu, ko uzņēmumi sniedz par sociālajiem un vides jautājumiem, kā arī par cilvēktiesību ievērošanu, taču uzsver, ka ir svarīgi veikt turpmākus pasākumus, lai veicinātu pārdomātu un atbildīgu atalgojuma politiku, sieviešu pienācīgu līdzdalību pārvaldē un uzņēmumu valdēs, akcionāru ilgtermiņa saistību valorizāciju un plašākas apspriedes ar nodarbinātajiem, kā arī sekmēt nodarbināto līdzdalības un pārstāvības shēmu veidošanu; jo īpaši aicina sekmēt nodarbināto līdzdalību uzņēmumu pamatkapitālā, nostiprināt akcionāru ilgtermiņa saistības un veicināt nodarbināto un viņu pārstāvju tiesības saņemt informāciju un tiesības tikt uzklausītiem, kā arī tiesības piedalīties uzņēmumu padomju sanāksmēs; uzsver, ka lielāka pārredzamība, labas attiecības ar personālu un ilgtspējīgas attīstības principiem atbilstošs ražošanas process ir arī uzņēmumu, uzņēmumu īpašnieku un to investoru interesēs, kuri iegulda šajos uzņēmumos;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

54. atzīmē Komisijas priekšlikumu par sociālās uzņēmējdarbības iniciatīvu un iesaka sākt apspriedes par šo projektu, lai izvērtētu šā pasākuma potenciālu ekonomiskās izaugsmes un darbvietu radīšanas ziņā;

55. uzskata, ka vienotā tirgus aktā ir jāierosina paņēmieni, kā uzlabot publiskā sektora spējas iesaistīt uzņēmumus inovatīvu risinājumu panākšanā sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas jomā; aicina Komisiju un dalībvalstis, pamatojoties uz to attiecīgajām kompetencēm, nodrošināt, ka vispārējas tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumi (VTNP), tostarp vispārējas nozīmes sociālie pakalpojumi (VNSP), ir ietverti regulējumā par vispārēju piekļuvi, augstu kvalitāti, cenu pieejamību un skaidriem finanšu noteikumiem, nodrošinot valsts iestādēm "mehānismu kopumu", ar ko izvērtēt šo pakalpojumu kvalitāti; uzskata, ka Komisijai ir jāsteno katras nozares īpatnībām pielāgotas iniciatīvas un jāizmanto visas pieejamās iespējas, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 14. pantu un 26. protokolu, lai VTNP un VNSP sniegšana būtu atbilstīgā līmenī, ievērojot subsidiaritātes principu;

56. aicina Komisiju veicināt ES noteikumu piemērošanu, precizējot kritērijus, ar kuriem nosaka valsts atbalsta un publiskā iepirkuma saderīgumu ar iekšējo tirgu vispārējas nozīmes sociālo pakalpojumu (VNSP) jomā;

57. aicina stratēģiski un atbilstīgi izmantot struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzekļus un paplašināt Eiropas tīklus, lai varētu attīstīt vienoto tirgu;

58. īpaši norāda uz pievienoto vērtību, ko rada *TEN-T* tīkls un jo sevišķi tie projekti, kuriem ir pārrobežu raksturs un kuri novērš sastrēgumus; norāda, ka *TEN-T* veido efektīvu sistēmu iedzīvotāju un preču brīvai aprītei Eiropas Savienībā, un atzīmē — stratēģijā "Eiropa 2020" ir atzīts, ka Eiropas pievienoto vērtību rada tādu stratēģisku projektu straujāka īstenošana, kam ir pārrobežu raksturs, kas novērš sastrēgumus un atbalsta intermodālus centrus (pilsētas, ostas, lidostas, loģistikas sistēmas);

59. atbalsta tādu galvenā tīkla izveides koncepciju, kas sastāv no prioritāriem projektiem, kuri atbilst šiem principiem un kuriem līdz ar to prioritārā kārtā ir jāpiešķir ES finansējums, un mudina Eiropas Savienības ieguldījumus transporta attīstībā saskaņot ar citiem līdzīgiem transporta infrastruktūras projektiem, kam ES finansējums piešķirts no citiem avotiem;

60. atzinīgi vērtē to, ka tiek paredzētas reālas tiesības pasažieriem, kuri pārvietojas Eiropas Savienībā, izmantojot gaisa, dzelzceļa un jūras transportu un tālsatiksmes un vietējos autobusus, un atzīst, ka šīs tiesības ir būtiskas, lai veicinātu iedzīvotāju brīvu pārvietošanos vienotajā tirgū;

61. prasa pārskatīt šo tiesību īstenošanu aviācijas nozarē un vajadzības gadījumā iesniegt likumdošanas priekšlikumus, lai precizētu un konsolidētu šīs tiesības nolūkā nodrošināt to vienādu piemērošanu visā Eiropas Savienībā un vienotajā tirgū izskaust konkurences izkropļošanas risku gan konkrētā pārvaldījumu nozarē, gan starp dažādiem pārvaldījumu veidiem; prasa šajos priekšlikumos iekļaut patērētāju pienācīgu aizsardzību tādās jomās kā kompleksie ceļojumi, bankrotu procedūras un pārmērīgas pakalpojumu maksas;

62. norāda, ka pašreizējā tiesiskajā regulējumā, kas attiecas uz aviopasažieru tiesībām, jāparedz efektīvāki izpildes pasākumi, lai iedzīvotāji, jo īpaši pasažieri ar kustību traucējumiem, varētu pilnībā īstenot savas tiesības; aicina Komisiju pieņemt priekšlikumu, ar ko groza regulu par aviopasažieru tiesībām, lai uzlabotu patērētāju aizsardzību un informācijas sniegšanu par to pasažieru tiesībām, kuri izmanto visu veidu transportu, un aicina pēc šiem grozījumiem iesniegt likumdošanas priekšlikumus;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

63. aicina Komisiju izvērtēt līdz šim gūto pieredzi pasažieru tiesību jomā, apzināt līdzīgus modeļus, kādi raksturīgi dažādiem transporta veidiem, un izstrādāt vispārējas pamatnostādnes turpmākajiem gadiem, jo īpaši attiecībā uz pasažieru izpratnes palielināšanu par viņu tiesībām un to, kā šīs tiesības īstenot;
64. aicina Komisiju, lai tā mudina efektīvā, progresīvā un ilgtspējīgā transporta sistēmā izmantot jaunās tehnoloģijas, kas palīdz pasažieriem, atbalstot integrētas biļešu iegādes izmantošanu;
65. uzsver, ka ir jāpabeidz vienotā digitālā tirgus izveide, un atzīmē, ka tā priekšrocības tieši ietekmēs Eiropas iedzīvotāju ikdienas dzīvi; prasa īstenot pasākumus, kas sekmētu e-veselību un vispārēju piekļuvi plašjoslas pakalpojumiem par pieņemamām cenām; atzinīgi vērtē priekšlikumu lēmumam, ar ko izveido Eiropas radiofrekvenču rīcības programmu, un jo īpaši atzinīgi vērtē to, ka līdz 2013. gadam paredzēts atbrīvot 800 MHz digitālo dividendes joslu, lai varētu paplašināties bezvadu plašjoslas pakalpojumu tirgus un lai nodrošinātu ātru interneta piekļuvi visiem iedzīvotājiem, jo īpaši tiem, kuri dzīvo grūti pieejamos Eiropas reģionos, piemēram, salās, kalnu apvidos, lauku rajonos un mazapdzīvotās vietās;
66. mudina dalībvalstis Komisijas priekšlikumu par horizontālu pretdiskriminācijas direktīvu (COM(2008 0426) apsvērt ne tikai izmaksu ziņā, bet arī ņemt vērā iespējamās priekšrocības, kādas gūs cilvēki, kuri iepriekš nav jutušies droši un pasargāti atsevišķās jomās un kuri tagad varēs piekļūt pakalpojumiem;
67. stingri atbalsta “25 darbības ES pilsoņu ikdienas dzīves uzlabošanai”, kas ietvertas 2010. gada ziņojumā par ES pilsonību (COM(2010)0603), jo īpaši tās, kuras saistītas ar cietušo, aizdomās turamo un apsūdzēto aizsardzības pastiprināšanu;
68. atzinīgi vērtē Direktīvu par pacienta tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē un aicina dalībvalstis to pilnībā īstenot;

Galvenās prioritātes

69. aicina Komisiju par Eiropas Parlamenta galvenajām prioritātēm apstiprināt šādus priekšlikumus:
- aicina Komisiju veikt pasākumus, lai palielinātu Eiropas iedzīvotāju mobilitāti, jo īpaši līdz 2011. gada septembrim publicējot zaļo grāmatu par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, ietverot pašreizējās sistēmas novērtējumu, un vajadzības gadījumā ierosināt likumdošanas iniciatīvu par šīs sistēmas reformēšanu 2012. gadā, vienlaikus izvērtējot ES mēroga profesionālo dienesta apliecību un “Eiropas kvalifikāciju apliecības” realizācijas iespējas 2011. gadā un šo instrumentu pievienoto vērtību, kā arī izveidojot “mobilitātes rezultātu pārskatu”, ar ko konstatētu mobilitātes apmērus Eiropas Savienībā;
 - aicina Komisiju aktīvāk iesaistīties dalībvalstu tirgus uzraudzības un muitas iestāžu pasākumu koordinēšanā, lai uzlabotu no trešām valstīm importēto preču robežkontroles efektivitāti, un aicina 2011. gadā izstrādāt daudzgadu rīcības plānu par efektīvas Eiropas tirgus uzraudzības sistēmas attīstību, kura būtu attiecināma uz visiem produktiem, vienlaikus nodrošinot pietiekamu elastību, kas ļautu dalībvalstīm pildīt to normatīvās saistības;
 - mudina Komisiju ierosināt pašreizējā viesabonēšanas regulējuma paplašināšanu gan laika — līdz 2015. gada jūnijam —, gan darbības jomas ziņā, nosakot mazumtirdzniecības cenu griestus datu viesabonēšanai nolūkā samazināt sabiedrībai un uzņēmumiem noteiktās viesabonēšanas maksas;
 - aicina Komisiju līdz 2011. gada jūnijam iesniegt likumdošanas priekšlikumu par garantētu piekļuvi atsevišķiem banku pamatpakalpojumiem un līdz 2011. gada beigām uzlabot banku nodevu pārredzamību un salīdzināmību;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- aicina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu, ar ko likvidē šķēršļus mobilajiem darba ņēmējiem nolūkā pilnībā nodrošināt pensijas tiesību pārnesamību;

*

* *

70. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Vienotais tirgus uzņēmumiem un izaugsmei

P7_TA(2011)0146

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par vienoto tirgu uzņēmumiem un izaugsmei (2010/2277(INI))

(2012/C 296 E/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Ceļā uz aktu par vienoto tirgu. Par augsti konkurētspējīgu tirgus sociālo ekonomiku. 50 priekšlikumi, lai uzlabotu mūsu darbu, darījumus un savstarpējo apmaiņu” (COM(2010)0608),
- ņemot vērā 2010. gada 20. maija rezolūciju par vienotā tirgus nodrošināšanu patērētājiem un pilsoņiem ⁽¹⁾,
- ņemot vērā profesora *Mario Monti* 2010. gada 9. maija ziņojumu “Jauna stratēģija vienotajam tirgum”,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Eiropa 2020” — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Stratēģijas “Eiropa 2020” pamatiniciatīva “Inovācijas savienība”” (COM(2010)0546),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Lietpratīgs regulējums Eiropas Savienībā” (COM(2010)0543),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Digitālā programma Eiropai” (COM(2010)0245),
- ņemot vērā ziņojumu “Novērtējums par mazo un vidējo uzņēmumu piekļuvi publiskā iepirkuma tirgiem ES” ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par pārrobežu elektronisko komerciju uzņēmumu attiecībās ar patērētājiem ES (COM(2009)0557),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 29. jūnija ieteikumu par pasākumiem vienotā tirgus darbības uzlabošanai ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Publiskais iepirkums, ņemot vērā vides uzlabošanas aspektus” (COM(2008)0400),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0186.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/business-environment/files/smes_access_to_public_procurement_final_report_2010_en.pdf

⁽³⁾ OV L 176, 7.7.2009., 17. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Vispirms domāt par mazākajiem” — Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts “Small Business Act” (COM(2008)0394),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Vienots tirgus 21. gadsimta Eiropai” (COM(2007)0724) un tam pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu “Vienotais tirgus — pārskats par ieguvumiem” (SEC(2007)1521),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Iespējas, pieejamība un solidaritāte — īstenojot jaunu sociālo redzējumu 21. gadsimta Eiropai” (COM(2007)0726),
 - ņemot vērā Komisijas skaidrojošo paziņojumu par to, kā Kopienas tiesību aktus attiecībā uz publisko iepirkumu un koncesijām piemērot institucionalizētajai valsts un privātā sektora partnerībai (IVPP) (C(2007)6661),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu “Laiks palielināt apgriezienus. Jauna izaugsmes un nodarbinātības partnerība” (COM(2006)0030),
 - ņemot vērā Padomes 2010. gada 10. decembra secinājumus par aktu par vienoto tirgu,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 21. septembra rezolūciju par iekšējā tirgus izveidi elektroniskās komercijas jomā ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 18. maija rezolūciju par jaunākajām norisēm saistībā ar publisko iepirkumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 9. marta rezolūciju par iekšējā tirgus rezultātu apkopojumu ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 3. februāra rezolūciju par publisko iepirkumu pirmskomercializācijas posmā — inovāciju veicināšana ilgtspējīgu kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanai Eiropā ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 30. novembra rezolūciju “Laiks palielināt apgriezienus — uzņēmējdarbības un izaugsmes veicināšana Eiropā” ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu par ES publiskā iepirkuma politikas modernizāciju. Virzība uz efektīvāku Eiropas iepirkuma tirgu (COM(2011)0015),
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Ekonomikas un monetārās komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Reģionālās attīstības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7-0071/2011),
- A. tā kā vienotais tirgus, kas pamatojas uz brīvu un godīgu konkurenci, ir ES ekonomiskās reformas svarīgākais mērķis un būtiska priekšrocība Eiropas ekonomiskās konkurētspējas nodrošināšanai pasaules mērogā;
- B. tā kā viena no iekšējā tirgus lielākajām priekšrocībām ir mobilitātes šķēršļu likvidēšana un iestāžu regulējuma saskaņošana, veicinot starpkultūru sapratni, integrāciju, ekonomisko izaugsmi un Eiropas solidaritāti;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0320.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0173.

⁽³⁾ OV C 349 E, 22.10.2010., 25. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 67 E, 18.03.2010., 10. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 316 E, 22.12.2006., 378. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- C. tā kā ir svarīgi palielināt uzticību visos vienotā tirgus līmeņos un novērst pašreizējos šķēršļus uzņēmumiem, kuri uzsāk uzņēmējdarbību; tā kā liels administratīvais slogs atbaida jaunus uzņēmējus;
- D. tā kā ir svarīgi, lai Aktā par vienoto tirgu neietilptu savstarpēji izolētu pasākumu virkne un lai visi priekšlikumi kopā veicinātu saskaņota mērķa sasniegšanu;
- E. tā kā tirgus sadrumstalošanās ietekmē visus uzņēmumus, bet mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) ir īpaši jutīgi pret sadrumstalošanās radītajām problēmām;
- F. tā kā bieži tiek uzskatīts, ka vienotais tirgus līdz šim ir devis labumu galvenokārt lieliem uzņēmumiem, lai gan MVU ir ES izaugsmes dzinējspēks;
- G. tā kā inovāciju trūkums Eiropas Savienībā ir viens no galvenajiem faktoriem, kas nosaka zemus izaugsmes rādītājus pēdējo gadu laikā; tā kā videi nekaitīgu tehnoloģiju inovācijas nodrošina iespēju saskaņot ilgtermiņa izaugsmi un vides aizsardzību;
- H. tā kā nolūkā sasniegt stratēģijas "Eiropa 2020" mērķus vienotajam tirgum jārada apstākļi gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei; tā kā vienotajam tirgum jānodrošina labāka vide, kurā ES uzņēmumiem nodarboties ar inovācijām un pētījumiem;
- I. tā kā konkurences politika ir svarīgs instruments dinamiska, efektīva, inovatīva un pasaules mērogā konkurētspējīga ES iekšējā tirgus nodrošināšanai;
- J. tā kā riska kapitāls ir nozīmīgs jauno inovatīvo uzņēmumu finansējuma avots; tā kā riska kapitāla fondiem, kuri vēlas veikt ieguldījumus dažādās ES dalībvalstīs, nākas saskarties ar šķēršļiem;
- K. tā kā informācijas un komunikācijas tehnoloģiju attīstīšanai un plašākai izmantošanai ES uzņēmumos ir būtiska nozīme mūsu turpmākajā izaugsmē;
- L. tā kā ES līmenī joprojām nav pietiekami attīstīta elektroniskā komercija un elektroniskie pakalpojumi, tostarp e-valdības un e-veselības pakalpojumi;
- M. tā kā pasta pakalpojumu nozarei, kā arī pasta sistēmu un pakalpojumu savstarpējās izmantojamības un sadarbības veicināšanai var būt būtiska ietekme uz pārrobežu elektroniskās komercijas attīstību;
- N. tā kā pastāv normatīvie šķēršļi autortiesību efektīvai licencēšanai, un tas izraisa ievērojamu sadrumstalošanos audiovizuālo produktu tirgū, līdz ar to kaitējot ES uzņēmumiem; tā kā gan uzņēmumi, gan patērētāji gūtu labumu, ja tiktu izveidots īsteni vienots audiovizuālo produktu un pakalpojumu tirgus, kurā pilnībā tiktu ievērotas interneta lietotāju pamattiesības;
- O. tā kā viltošana un pirātisms mazina uzņēmumu uzticību elektroniskajai komercijai un sekmē intelektuālā īpašuma aizsardzības noteikumu sadrumstalošanos, kas negatīvi ietekmē inovācijas vienotajā tirgū;
- P. tā kā atšķirības fiskālajos noteikumos var radīt būtiskus šķēršļus pārrobežu darījumiem; tā kā valstu nodokļu politiku saskaņošana, kā savā ziņojumā ierosināja *Mario Monti*, sniegtu būtisku pievienoto vērtību uzņēmumiem un pilsoņiem;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- Q. tā kā publiskajam iepirkumam ir svarīga nozīme ekonomikas izaugsmes veicināšanā, jo tas veido apmēram 17 % no ES IKP; tā kā pārrobežu iepirkums veido nelielu daļu no kopējā publiskā iepirkuma tirgus, lai gan ES uzņēmumiem ir iespēja darboties pārrobežu iepirkuma jomā; tā kā MVU joprojām ir ierobežota pieeja publiskā iepirkuma tirgiem;
- R. tā kā pakalpojumi ir ļoti svarīga nozare attiecībā uz ekonomikas izaugsmi un nodarbinātību, taču vienotais tirgus pakalpojumu jomā joprojām ir nepietiekami attīstīts, jo īpaši to trūkumu un problēmu dēļ, ar ko saskārās dalībvalstis, īstenojot Pakalpojumu direktīvu,

Ievads

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu "Ceļā uz aktu par vienoto tirgu"; uzskata, ka paziņojuma trīs sadaļas ir vienlīdz svarīgas un savstarpēji saistītas un tās ir jāaplūko saskaņoti, nenodalot dažādus svarīgos jautājumus vienu no otra;
2. jo īpaši uzsver šajā paziņojumā pausto Komisijas apņemšanos sekmēt jaunas pieejas ilgtspējīgai attīstībai;
3. mudina Komisiju veikt ES budžeta prioritāšu finanšu revīziju saistībā ar nākamo finanšu shēmu un noteikt prioritāti Eiropas pievienotās vērtības projektiem, kas spēj uzlabot ES konkurētspēju un integrāciju pētniecības, zināšanu un inovāciju jomā;
4. īpaši saistībā ar ekonomikas un finanšu krīzi uzsver vienotā tirgus nozīmīgumu ES uzņēmumu konkurētspējas veicināšanā un Eiropas tautsaimniecību izaugsmes un stabilitātes sekmēšanā, aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt pietiekamus līdzekļus, lai uzlabotu vienotā tirgus noteikumu ieviešanu, un atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumā izmantoto holistisko pieeju; uzsver, ka *M. Monti* ziņojumā iekļautie dažādie pasākumi ir papildinoši, bet to saskaņa netiek pilnībā atspoguļota Aktā par vienoto tirgu;
5. tāpēc aicina Komisiju iesniegt vērienīgu pasākumu kopumu, kas pamatots ar skaidru un saskanīgu stratēģiju iekšējā tirgus konkurētspējas veicināšanai; aicina Komisiju atcerēties *Mario Monti* ziņojumu, kura mērķis bija veicināt liberalizāciju un konkurenci, kā arī uzlabot fiskālo un sociālo konvergenci;
6. uzsver, cik svarīgi ir uzlabot Eiropas Savienības ekonomisko pārvaldību, lai radītu tādas ekonomiskos apstākļus, kuros uzņēmumi var izmantot vienotā tirgus sniegtās iespējas, kas tiem ļautu attīstīties un kļūt konkurētspējīgākiem, un aicina šo saikni skaidri noteikt Aktā par vienoto tirgu; aicina Komisiju īpašu uzmanību pievērst tam, kā pieaugošās ekonomiskās atšķirības starp ES dalībvalstīm ietekmē vienotā tirgus iekšējo kohēziju;
7. uzsver nepieciešamību izveidot tālejošu Eiropas industriālo politiku, kuras mērķis ir nostiprināt reālo ekonomiku un panākt pāreju uz viedāku un ilgtspējīgāku ekonomiku;
8. uzsver, ka līdz ar tirgu integrāciju arvien nozīmīgāka kļūst Eiropas stratēģijas ārējā dimensija, kas ietver arī starptautisko tirdzniecību, un ka tādēļ patiesi noderētu atbilstoša ārējā stratēģija, lai saskaņā ar stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem nodrošinātu ilgtspējīgu izaugsmi, nodarbinātību un uzņēmumiem — labāk funkcionējošu vienoto tirgu; uzsver, ka ES tirdzniecības politika ir jāpārveido par instrumentu, kas patiesi veicinātu ilgtspējīgu attīstību un vairāk un labāku darbavietu radīšanu; prasa Komisijai izstrādāt tirdzniecības politiku atbilstīgi stingrai rūpniecības politikai, kura veicina darbavietu radīšanu;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

9. konstatē, ka Eiropas Savienības vienotā tirgus politika un reģionālās attīstības politika lielā mērā papildina viena otru, un uzsver, ka iekšējā tirgus darbības uzlabojumi un ES reģionu turpmāka attīstība ir savstarpēji atkarīgi faktori, kuri sekmē Eiropas kohēziju un konkurētspēju; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus, kuru mērķis ir padziļināt vienotā tirgus darbību; uzsver, ka vienotā tirgus reāla un efektīva pieejamība visos ES reģionos ir viens no priekšnoteikumiem personu pārvietošanās brīvībai, kā arī preču, kapitāla un pakalpojumu brīvai aprītei un līdz ar to — stipram un dinamiskam vienotajam tirgum; šajā sakarībā norāda uz Savienības reģionālās politikas būtisko nozīmi attiecībā uz infrastruktūras attīstību un ekonomiski un sociāli saskaņotu un līdzsvarotu reģionālo attīstību;

Vispārējs novērtējums

Inovatīvs vienotais tirgus

10. aicina Komisiju sadarbībā ar attiecīgajām ieinteresētajām personām pieņemt konsekventu un līdzsvarotu stratēģiju, lai veicinātu inovācijas, atbalstītu inovatīvus uzņēmumus, kas ir labākais jaunrades sekmēšanas veids, kā arī aizsargātu pamattiesības, piemēram, tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību;

11. stingri atbalsta MVU labvēlīgas vienotas patenta strīdu izšķiršanas sistēmas izveidi ES mērogā, lai vienoto tirgu padarītu par līderi inovāciju jomā un uzlabotu Eiropas konkurētspēju; uzsver, ka patenta tulkošana daudzās valodās rada papildu izdevumus, kas rada šķēršļus inovācijām vienotajā tirgū, un ka iespējami drīz ir jāpanāk kompromiss attiecībā uz valodas aspektiem;

12. atbalsta ES projektu obligāciju izveidi, lai veicinātu ilgtermiņa inovācijas un darbavietu radīšanu vienotajā tirgū, kā arī finansētu nozīmīgāko pārrobežu infrastruktūras projektu īstenošanu, jo īpaši enerģētikas, transporta un elektronisko sakaru jomā, lai atbalstītu ekonomikas ekoloģisko pārneidi; uzsver nepieciešamību pēc piemērotām riska pārvaldības struktūrām un visu iespējamo saistību pilnīgas atklāšanas;

13. norāda, ka pilnībā funkcionētspējīgam iekšējam enerģijas tirgus ir svarīga nozīme, lai panāktu lielāku neatkarību attiecībā uz energoapgādi; uzskata, ka to varētu panākt, izmantojot reģionālu grupu izveides pieeju, kā arī dažādojot enerģijas piegādes ceļus un avotus; uzsver, ka Austrumeiropas dalībvalstīs ir jāuzlabo infrastruktūra, lai tā atbilstu infrastruktūras līmenim Rietumeiropas dalībvalstīs; uzsver, ka iekšējam enerģijas tirgum ir jārīkojas, lai uzturētu enerģijas cenas gan patērētājiem, gan uzņēmumiem pieņemamā līmenī; uzskata — lai sasniegtu ES mērķus klimata un enerģētikas jomā, ir nepieciešama jauna pieeja, kas paredz adekvātu minimālo nodokļu likmju piemērošanu CO₂ emisijām un energoietilpībai; uzsver nepieciešamību pēc turpmākiem energoefektivitātes plāniem un pasākumiem, lai ievērojami palielinātu enerģijas ietaupījumu; uzsver, ka ir jāveicina viedtīklu, kā arī atjaunojamo enerģijas avotu lietošana un jāmudina vietējās un reģionālās iestādes, izstrādājot energoefektivitātes plānus, izmantot informācijas un komunikācijas tehnoloģijas; prasa Komisijai cieši uzraudzīt, kā tiek īstenotas direktīvas par enerģijas marķēšanu, ekodizainu, transportu, ēkām un infrastruktūru, lai nodrošinātu un realizētu kopēju Eiropas pamatpieeju;

14. atbalsta iniciatīvu par produktu ietekmi uz vidi un mudina Komisiju ātri ierosināt reālas vispārējas novērtēšanas un marķēšanas sistēmas izveidi;

15. mudina Komisiju sekmēt pārrobežu ieguldījumus un izstrādāt tiesisko regulējumu, kas rosinātu riska kapitāla līdzekļu efektīvu ieguldīšanu vienotajā tirgū, nodrošinātu ieguldītāju aizsardzību un stimulētu šo līdzekļu ieguldīšanu ilgtspējīgos projektos, lai sasniegtu stratēģijas "Eiropa 2020" vērienīgos mērķus; aicina Komisiju apsvērt iespējas izveidot tādu Eiropas riska kapitāla fondu, kas ļautu veikt ieguldījumus agrīna posma "konceptijas apliecinājumā" un uzņēmuma attīstībā pirms komercieguldījuma; prasa Komisijai katru gadu veikt novērtējumu par privāto un valsts ieguldījumu vajadzībām un par to, kā šīs vajadzības tiek ņemtas vērā vai kā tās vajadzētu ņemt vērā Komisijas priekšlikumos;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

16. atzīst publiskā iepirkuma, īpaši pirmskomercializācijas posma iepirkuma, nozīmīgumu un lomu inovāciju veicināšanā vienotajā tirgū; aicina dalībvalstis izmantot pirmskomercializācijas posma iepirkumu, lai sniegtu izšķirošu sākotnējo impulsu inovatīvu un ekoloģisku tehnoloģiju ieviešanai jaunajos tirgos, vienlaikus uzlabojot sabiedrisko pakalpojumu kvalitāti un efektivitāti; aicina Komisiju un dalībvalstis efektīvāk informēt valsts iestādes par pirmskomercializācijas posma publiskā iepirkuma pašreizējam iespējam; aicina Komisiju izpētīt, kā varētu atvieglot pārrobežu kopējā iepirkuma procedūru;

17. aicina dalībvalstis aktīvāk darboties, lai apvienotu inovāciju resursus, izveidojot inovācijas kopas un veicot pasākumus, kas sekmētu MVU dalību ES pētniecības programmās; uzsver, ka ir jāizplata un pārrobežu mērogā jāizmanto zinātniskās pētniecības un inovāciju rezultāti;

Digitāls vienotais tirgus

18. atzinīgi vērtē Komisijas ierosināto Elektronisko parakstu direktīvas pārskatīšanu, lai nodrošinātu tiesisko regulējumu par drošu elektroniskās autentifikācijas sistēmu pārrobežu atzīšanu un savietojamību; uzsver nepieciešamību panākt elektroniskās identifikācijas un elektroniskās autentificēšanas savstarpēju atzīšanu visā ES un lūdz Komisiju šajā sakarībā jo īpaši risināt problēmas, kas saistītas ar pakalpojumu saņēmēju diskrimināciju viņu valstiskās piederības vai reģistrācijas vietas dēļ;

19. uzskata, ka Baltajā grāmatā par transporta politiku galvenā uzmanība jāpievērš priekšlikumiem par to, kā uzlabot ilgtspējīgus transporta veidus, tostarp pārvadātāju sadarbību; uzsver, cik nozīmīgs ir ierosinātais elektroniskās mobilitātes tiesību aktu kopums, kura mērķis ir izmantot jaunās tehnoloģijas, lai atbalstītu efektīvu un ilgtspējīgu transporta sistēmu, jo īpaši izmantojot integrētu biļešu iegādes sistēmu; aicina dalībvalstis ātri īstenot direktīvu par intelektiskām transporta sistēmām;

20. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai uzlabotu uzņēmumu un pilsoņu uzticību elektroniskajai komercijai, proti, nodrošinot patērētājiem augsta līmeņa aizsardzību šajā jomā; uzsver, ka to varētu panākt pēc tam, kad tiks pienācīgi izvērtēta Patērētāju tiesību direktīva un veikts rūpīgs ietekmes novērtējums attiecībā uz visām politikajām iespējām, kas paredzētas Zaļajā grāmatā par Eiropas līgumtiesībām; norāda, ka elektronisko komerciju visā ES varētu vienlīdz efektīvi uzlabot, arī vienkāršojot domēnu pārrobežu reģistrācijas procesu tiešsaistes uzņēmumiem, kā arī uzlabojot drošas tiešsaistes maksājumu sistēmas un atvieglot pārrobežu parādu piedziņu;

21. uzsver, ka ES informācijas un komunikācijas tehnoloģiju standartizācijas politika ir obligāti jāpielāgo tirgus un politikas izmaiņām, lai sasniegtu tos Eiropas politikas mērķus, kuru īstenošanai vajadzīga savietojamība;

22. uzsver nepieciešamību pārvarēt šķēršļus, kas novērojami pārrobežu elektroniskās komercijas jomā ES; uzsver, ka ir nepieciešama aktīva politika, kura sabiedrībai un uzņēmumiem ļautu pilnvērtīgi izmantot šo viņiem pieejamo instrumentu, kas var nodrošināt kvalitatīvus produktus un pakalpojumus par konkurētspējīgām cenām; uzskata, ka tas ir būtiski pašreizējos ekonomikas krīzes apstākļos un ka tas lielā mērā palīdzētu izveidot vienoto tirgu par līdzekli pieaugošās nevienlīdzības apkarošanai un to patērētāju aizsargāšanai, kuri ir neaizsargāti, dzīvo attālos reģionos vai kuriem ir ierobežotas pārvietošanās spējas, kā arī personu grupas ar zemiem ienākumiem un MVU, kam iekļaušanās elektroniskās komercijas vidē ir īpaši svarīga;

23. uzsver ES reģionu iespēju sniegt būtisku ieguldījumu Komisijas centienos izveidot digitālu vienoto tirgu; šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi izmantot ES reģioniem pieejamos līdzekļus, lai novērstu to atpalicību elektroniskās komercijas un elektronisko pakalpojumu jomā, kas varētu būt sekmīgs reģionu turpmākās izaugsmes avots;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

24. uzskata, ka MVU jābūt pilnvarām plaši izmantot elektronisko komerciju Eiropā; pauž nožēlu, ka priekšlikumu par Eiropas sistēmu, ar ko izšķirt tiešsaistes strīdus par digitālajiem darījumiem, Komisija neiesniegs līdz 2012. gadam, kas ir 12 gadus pēc tam, kad Parlaments 2000. gadā aicināja izstrādāt šādu iniciatīvu ⁽¹⁾;

25. mudina dalībvalstis pilnībā īstenot Trešo pasta pakalpojumu direktīvu (2008/6/EK); uzsver, ka ir jānodrošina vispārēja piekļuve kvalitatīviem pasta pakalpojumiem, jānovērš sociālais dempings un jāveicina pasta sistēmu un pakalpojumu savietojamība un sadarbība starp tiem, lai sekmētu tiešsaistē veikto pirkumu efektīvu piegādi un izsekošanu, kas palielinātu klientu uzticību pārrobežu pirkumiem;

26. uzsver, ka ir jāizveido vienots tirgus tiešsaistē nopērkamām audiovizuālajām precēm, veicinot atklātus standartus attiecībā uz informācijas un komunikācijas tehnoloģijām, un ka ir jāatbalsta inovācijas un radošums, veicot efektīvu autortiesību pārvaldību, tostarp izveidojot Eiropas mēroga licencēšanas sistēmu, lai pilsoņiem sniegtu plašāku un taisnīgāku piekļuvi kultūras priekšmetiem un pakalpojumiem un nodrošinātu to, ka tiesību subjekti saņem atbilstīgu atalgojumu par savu radošo darbu un tiek ievērotas interneta lietotāju pamattiesības; uzsver — lai uzlabotu patērētāju un uzņēmumu uzticību elektroniskajai komercijai, tiesību akti par intelektuālā īpašuma tiesībām tiešsaistē ir jāsašķir ar spēkā esošajiem tiesību aktiem par intelektuālā īpašuma tiesībām ar tiešsaisti nesaistītās jomās, jo īpaši attiecībā uz preču zīmēm;

27. norāda, ka ir aktīvāk jācīnās pret pirātismu tiešsaistē, lai aizsargātu radošo darbu radītāju tiesības, vienlaikus ievērojot patērētāju pamattiesības; norāda, ka iestādes un pilsoņi ir pienācīgi jāinformē par viltošanas un pirātisma sekām; atzinīgi vērtē Komisijas ierosināto iniciatīvu par preču zīmju un ražojumu pirātisma apkarošanu, jo īpaši 2011. gadā iesniedzamos tiesību aktu priekšlikumus, kuru mērķis ir tiesisko regulējumu pielāgot jaunām ar internetu saistītām problēmām un stiprināt muitas iestāžu darbību šajā jomā; norāda, ka šajā saistībā varētu arī panākt sinerģiju ar izziņoto rīcības plānu Eiropas tirgus uzraudzības stiprināšanai;

28. uzsver arī, ka intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība un piemērošana būtu jāuzlabo plašākas pieejas ietvaros, ņemot vērā patērētāju un ES pilsoņu tiesības un vajadzības, bet nenonākot pretrunā citiem ES iekšpolitikas un ārpolitikas virzieniem, piemēram, informācijas sabiedrības veicināšanai, izglītības atbalstīšanai, veselības aprūpei, attīstībai trešās valstīs un bioloģiskās un kultūras daudzveidības veicināšanai starptautiskā mērogā;

Uzņēmējdarbībai labvēlīgs vienotais tirgus

29. uzsver — lai izveidotu ilgtspējīgu iekšējo tirgu, ir efektīvi jāīsteno un jāpiemēro finanšu uzraudzības pasākumu kopums; aicina Komisiju, veicot novērtēšanu, nodrošināt, lai šī īstenošana tiktu veikta visā ES un katru gadu tiktu publicēta korelācijas tabula; tādēļ uzskata, ka valsts un ES uzraudzības institūcijās ir jāpopularizē paraugprakse;

30. aicina Komisiju uzlabot MVU pieeju kapitāla tirgiem, racionalizējot informācijas nodrošināšanu par dažādām ES finansējuma iespējām, piemēram, tām, kuras nodrošina Konkurētspējas un inovāciju programma, Eiropas Investīciju banka vai Eiropas Investīciju fonds, un padarot finansēšanas programmas vienkāršākas, ātrākas un mazāk birokrātiskas; tādēļ iesaka izmantot krietni holistiskāku pieeju attiecībā uz finansējuma piešķiršanu, jo īpaši nolūkā atbalstīt pāreju uz ilgtspējīgāku ekonomiku;

31. uzskata, ka Eiropas banku tirgus plurālistiskā struktūra pilnībā atbilst MVU finansiālo vajadzību daudzveidībai un ka tiesisko modeļu un uzņēmējdarbības mērķu dažādība uzlabo piekļuvi finansēm;

⁽¹⁾ OV C 146, 17.5.2001., 101. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

32. uzsver MVU un mikrouzņēmumu ekonomisko nozīmīgumu Eiropas ekonomikā; tāpēc uzstāj uz nepieciešamību nodrošināt, ka Mazās uzņēmējdarbības aktā veicinātais princips "vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem" tiek pienācīgi īstenots, un atbalsta Komisijas veiktos pasākumus, lai novērstu nevajadzīgo administratīvo slogu, ar ko saskaras MVU; ierosina atbalstīt tos MVU, kuriem piemīt īpašs izaugsmes potenciāls, kuri maksā augstas darba algas un kuros ir labi darba apstākļi, un prasa Mazās uzņēmējdarbības aktā noteikt diferenciaciju, lai to saskaņotu ar stratēģiju "Eiropa 2020";
33. vērš uzmanību uz vietējo uzņēmumu nozīmi sociālās saiknes veidošanā un nodarbinātības un dinamikas sekmēšanā nelabvēlīgos apvidos, jo īpaši priekšpilsētās, kurās ir problēmas, vai reti apdzīvotos reģionos; aicina paredzēt, lai šie uzņēmumi saņemtu pienācīgu atbalstu saskaņā ar Savienības reģionālo politiku;
34. uzsver nepieciešamību, izstrādājot projektus un rakstot priekšlikumus, stiprināt MVU iespējas, tostarp nodrošināt tehnisko palīdzību un piemērotas izglītības programmām;
35. prasa pieņemt Eiropas privātuzņēmumu statūtus, lai veicinātu mazo un vidējo uzņēmumu izveidi un to pārrobežu darbību vienotajā tirgū;
36. uzskata, ka pašu kapitāla ieguldītājiem būs lielāks stimuls finansēt mazos un mikrouzņēmumus darbības uzsākšanas posmā, ja valstu vai Eiropas mēroga izaugsmes vērtspapīru tirgos, kuri pašlaik nedarbojas pienācīgi, tiks paredzētas efektīvākas ieguldījuma iespējas;
37. mudina dalībvalstis pilnībā īstenot preču tiesību aktu kopumu;
38. norāda uz savstarpēji saistītu uzņēmumu reģistru nozīmīgumu un aicina Komisiju izstrādāt skaidru tiesisko regulējumu, lai nodrošinātu, ka informācija šādos uzņēmumu reģistros ir pilnīga un pareiza;
39. atzīst mazumtirdzniecības nozares nozīmīgo ieguldījumu izaugsmē un darbavietu izveidē; aicina Komisiju Aktā par vienoto tirgu ietvert priekšlikumu Eiropas mazumtirdzniecības rīcības plānam, kas nosaka un risina daudzās problēmas, ar kurām vienotajā tirgū saskaras mazumtirgotāji un piegādātāji; uzskata, ka rīcības plāns jāpamato ar secinājumiem par Parlamentā notiekošo darbu saistībā ar "efektīvāku un taisnīgāku mazumtirdzniecības tirgu";
40. uzsver, cik svarīgi ir likvidēt nevajadzīgos fiskālos, administratīvos un juridiskos šķēršļus attiecībā uz pārrobežu darbībām; uzskata, ka uzņēmumiem vajag skaidrāku PVN pamatsistēmu un ziņošanas pienākumus, lai veicinātu ilgtspējīgu ražošanas un patēriņa modeļus, ierobežotu pielāgošanas izmaksas, apkarotu krāpšanos ar PVN maksāšanu un uzlabotu ES uzņēmumu konkurētspēju;
41. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu publicēt Zaļo grāmatu par korporatīvo pārvaldību un uzsākt sabiedrisko apspriešanu par informāciju saistībā ar uzņēmumu ieguldījumu sociālajiem, vides un cilvēktiesību aspektiem; mudina Komisiju izstrādāt konkrētus priekšlikumus par privātiem ieguldījumiem, lai izveidotu efektīvus stimulus ilgtermiņa, ilgtspējīgiem un ētiskiem ieguldījumiem, lai labāk koordinētu uzņēmumu fiskālo politiku un veicinātu uzņēmumu sociālo atbildību;
42. atzinīgi vērtē Enerģijas nodokļu sistēmas direktīvas pārskatīšanu, lai direktīvā efektīvāk atspoguļotu mērķus attiecībā uz klimata pārmaiņām ar nosacījumu, ka nodokļu slogu nedrīkst nepamatoti piemērot mazāk aizsargātiem patērētājiem;
43. ļoti atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu par direktīvu, ar ko ieviest kopīgu konsolidētu uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi, un uzsver, ka tas varētu mazināt nelikumīgu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, kā arī uzlabot uzņēmumu ienākuma nodokļa likmju pārredzamību un salīdzināmību, tādējādi mazinot šķēršļus pārrobežu darbībām;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

44. aicina Komisiju padarīt publiskā iepirkuma procedūras efektīvākas un mazāk birokrātiskas, lai veicinātu ES uzņēmumu dalību pārrobežu publiskajā iepirkumā; uzsver, ka ir jāveic turpmāki vienkāršošanas pasākumi, jo īpaši vietējās un reģionālās iestādēs, lai nodrošinātu MVU labāku piekļuvi publiskajam iepirkumam; mudina Komisiju sniegt datus par publiskā iepirkuma atklātuma līmeni un nodrošināt savstarpīgumu ar citām rūpnieciski attīstītām valstīm un lielākajām jaunās tirgus ekonomikas valstīm; aicina Komisiju izpētīt jaunus veidus, kā uzlabot Eiropas uzņēmumu piekļuvi publiskā iepirkuma tirgiem ārpus ES, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus gan Eiropas, gan ārvalstu uzņēmumiem, kas sacenšas par publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu;

45. visumā ierosina, ka tirdzniecības nolīgumos, kurus Savienība apspriedīs nākotnē, būtu jāiekļauj nodaļa par ilgtspējīgu attīstību, ievērojot uzņēmumu sociālās atbildības principus, kas noteikti 2010. gadā atjauninātajās ESAO pamatnostādnēs attiecībā uz starptautiskajiem uzņēmumiem;

46. aicina Komisiju panākt labāku koordināciju starp iekšzemes un starptautiskā līmenī veiktajiem pasākumiem saistībā ar MVU, kā arī noteikt, kuriem MVU ir tirdzniecības potenciāls, un atbalstīt tos; uzskata, ka dalībvalstīm aktīvāk jārosina MVU izmantot esošās iniciatīvas un instrumentus, piemēram, tirgus piekļuves datubāzi un eksporta palīdzības dienestu;

47. uzskata, ka Komisijai ir aktīvāk jārikojas, lai veicinātu banku pārrobežu darbību, novēršot visus esošos šķēršļus, kas neļauj izmantot konkurējošas tīrvērtes un norēķinu sistēmas, un piemērojot tirdzniecībai kopējus noteikumus;

48. uzskata, ka Komisijai jāatbalsta prasmju apmaiņa Eiropā, lai mazie un vidējie uzņēmumi varētu gūt labumu no lielākos uzņēmumos pieejamām prasmēm, tādējādi veicinot sinerģiju un darbaudzināšanu;

49. prasa Komisijai iesniegt priekšlikumus par grāmatvedības direktīvu pārskatīšanu nolūkā nepieļaut, ka tiek piemērots pārmērīgs regulējums, kas ir dārgs un neefektīvs, jo īpaši attiecībā uz MVU, lai efektīvāk varētu izmantot MVU konkurētspējas un izaugsmes potenciālu;

Vienots pakalpojumu tirgus

50. uzsver nepieciešamību pilnībā un pareizi īstenot Pakalpojumu direktīvu, tostarp izveidot pilnībā funkcionējošus vienotos kontaktpunktus, kuri dod iespēju veikt procedūras un formalitātes tiešsaistē, kas var ievērojami samazināt uzņēmumu saimnieciskās darbības izmaksas un veicināt vienotā pakalpojumu tirgus izaugsmi; aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties un veikt turpmākus pasākumus, lai pilnveidotu vienoto tirgu pakalpojumu jomā, pamatojoties uz savstarpējās novērtēšanas procesu; mudina Komisiju pievērst īpašu uzmanību vienotā tiešsaistes pakalpojumu tirgus attīstībai;

51. aicina Komisiju sekmēt uzņēmējdarbības pakalpojumu nozares attīstību un veikt nepieciešamos reglamentējošos pasākumus, lai uzņēmumus, jo īpaši MVU, aizsargātu pret netaisnīgu komercdarbības praksi, kuru lielie uzņēmumi īsteno piegādes ķēdē; aicina Komisiju, apspriežoties ar ieinteresētajām personām, definēt "acīmredzami negodīgu komercpraksi" piegādes ķēdē un ierosināt turpmāko rīcību, lai novērstu negodīgu komercpraksi attiecībā uz konkurenci un līgumu slēgšanas brīvību; atgādina par Parlamenta 2008. gada 16. decembra rezolūciju par uzturēšanu sabiedrību maldinošo darbību⁽¹⁾ un atkārtoti mudina Komisiju izstrādāt priekšlikumu, lai novērstu uzturēšanu sabiedrību krāpnieciskās darbības;

52. uzskata, ka ikvienā tiesību akta priekšlikumā par pakalpojumu koncesijām jāparedz tiesiskais regulējums, kurš nodrošinātu pārredzamību un efektīvu tiesisko aizsardzību gan uzņēmējiem, gan līgumslēdzējiem iestādēm visā ES; aicina Komisiju pirms jebkādu tiesību aktu ierosināšanas sniegt pierādījumus tam, ka attiecībā uz pakalpojumu koncesijām nav pienācīgi īstenoti Līgumā par Eiropas Savienības darbību noteiktie vispārējie principi (diskriminācijas aizliegums, vienlīdzīgas attieksmes princips un pārredzamība);

⁽¹⁾ OV C 45E, 23.2.2010., 17. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

53. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu ierosināt standartizācijas tiesiskā regulējuma reformu, tostarp attiecībā uz pakalpojumiem; uzsver, ka pakalpojumu standartizācijai jāveicina vienotā tirgus pilnīga izveide, kur tas izrādīties noderīgi, un jo īpaši pilnībā jāņem vērā MVU vajadzības; atzīst produktu standartu nozīmi Eiropas iekšējā tirgus darbībā un uzskata standartus par būtisku instrumentu, ar ko veicināt ilgtspējīgu un kvalitatīvu preču un pakalpojumu nodrošināšanu patērētājiem un uzņēmumiem; prasa īstenot pasākumus, lai sekmētu pārredzamību, samazinātu izmaksas un uzlabotu ieinteresēto personu iesaistīšanu;

54. uzsver, ka reģionu "lietpratīgai specializācijai" ir būtiska nozīme attiecībā uz reģionu konkurētspējas palielināšanu; uzskata, ka ES vienotais tirgus var sekmīgi darboties kā kopums tikai tad, ja tajā ir iesaistīti visi dalībnieki visos reģionos, tostarp visu nozaru MVU, valsts sektors, sociālās ekonomikas pārstāvji un ikviens iedzīvotājs; uzskata arī, ka jābūt iesaistītām ne tikai dažām augsto tehnoloģiju nozarēm, bet gan visiem Eiropas reģioniem un visām dalībvalstīm, katram mērķtiecīgi izmantojot savu potenciālu ("lietpratīga specializācija");

55. uzsver, cik nozīmīga ir iekšējā tirgus ārējā dimensija un jo īpaši regulatīvā sadarbība ar galvenajiem tirdzniecības partneriem divpusējā vai daudzpusējā līmenī, lai veicinātu regulatīvo konvergenci, trešo valstu režīmu līdzvērtību un starptautisko standartu plašāku ieviešanu; mudina Komisiju pārbaudīt spēkā esošos nolīgumus ar trešajām pusēm, kas paplašina iekšējā tirgus elementus ārpus tā robežām, un noteikt, cik efektīvi šie nolīgumi nodrošina tiesisko noteiktību potenciālajiem ieguvējiem;

Galvenās prioritātes

ES patenta un vienotas strīdu izšķiršanas sistēmas izveide

56. uzsver, ka ES patenta un vienotas strīdu izšķiršanas sistēmas izveide, kā arī uzlabota autortiesību pārvaldības sistēma ir ļoti svarīga, lai vienotajā tirgū atbalstītu inovācijas un radošumu (Akta par vienoto tirgu 1. un 2. priekšlikums);

Finanšu inovācijas

57. aicina Komisiju un dalībvalstis pienācīgi ņemt vērā inovāciju nozīmīgumu attiecībā uz spēcīgu un ilgtspējīgāku izaugsmi un darbavietu radīšanu, nodrošinot, ka inovācijas tiek atbilstīgi finansētas, proti, izveidojot ES projektu obligācijas, jo īpaši enerģētikas, transporta un elektronisko sakaru jomā, lai atbalstītu ekonomikas ekoloģisko pārveidi, un izmantojot tiesisko regulējumu, lai rosinātu riska kapitāla fondus veikt efektīvus ieguldījumus visā ES; uzsver, ka ir jāveicina ilgtermiņa ieguldījumi inovatīvās un darbavietas radošās nozarēs (Akta par vienoto tirgu 15. un 16. priekšlikums);

Elektroniskās komercijas veicināšana

58. mudina Komisiju veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai vairotu uzņēmumu un patērētāju uzticību elektroniskajai komercijai un veicinātu elektroniskās komercijas attīstību vienotajā tirgū; uzsver, ka liela nozīme šī mērķa sasniegšanā ir ES rīcības plānam viltojumu un pirātisma apkarošanai, kā arī pamatdirektīvai par autortiesību pārvaldību (Akta par vienoto tirgu 2., 3. un 5. priekšlikums);

MVU dalības uzlabošana vienotajā tirgū

59. uzsver, ka jāturpina rīkoties, lai vienoto tirgu padarītu par MVU labvēlīgāku vidi; uzskata, ka šai rīcībai būtu jāietver MVU piekļuves uzlabošana kapitāla tirgiem, administratīvo un fiskālo šķēršļu novēršana attiecībā uz MVU veiktajiem pārrobežu darījumiem, pieņemot skaidrāku PVN pamatsistēmu un kopīgu konsolidētu uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi, kā arī pārskatot publiskā iepirkuma tiesisko regulējumu, lai padarītu procedūras elastīgākas un mazāk birokrātiskas (Akta par vienoto tirgu 12., 17., 19. un 20. priekšlikums);

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Publiskā iepirkuma procedūru racionalizēšana

60. prasa Komisijai pārskatīt tiesību aktus par publisko iepirkumu un publisko un privāto partnerību, lai veicinātu gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi vienotajā tirgū un sekmētu pārrobežu publisko iepirkumu; uzsver, ka ir nepieciešams skaidrāks tiesiskais regulējums, kas nodrošina tiesisko noteiktību gan uzņēmējiem, gan līgumslēdzējām iestādēm; aktīvi rosina dalībvalstis izmantot pirmskomercializācijas posma publisko iepirkumu, lai sekmētu inovatīvu un videi nekaitīgu tehnoloģiju tirgus darbību; uzstāj, ka publiskā iepirkuma jomā ir jānodrošina savstarpīgums ar rūpnieciski attīstītajām valstīm un lielākajām jaunās tirgus ekonomikas valstīm (Akta par vienoto tirgu 17. un 24. priekšlikums);

*

* *

61. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

Stāvoklis Sīrijā, Bahreinā un Jemenā

P7_TA(2011)0148

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par stāvokli Sīrijā, Bahreinā un Jemenā

(2012/C 296 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sīriju un Jemenu,
- ņemot vērā 2011. gada 24. marta rezolūciju par Eiropas Savienības attiecībām ar Persijas līča Sadarbības padomi ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 26. oktobra rezolūciju ar Eiropas Parlamenta ieteikumu Padomei par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu asociācijas nolīguma parakstīšanu starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Sīrijas Arābu Republiku, no otras puses ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja Jerzy Buzek 2011. gada 23. marta paziņojumu par uzbrukumu protestētājiem Sīrijā, kurā bija arī bojāgājušie,
- ņemot vērā 1948. gadā pieņemto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 1966. gadā pieņemto Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuram ir pievienojušās Bahreina, Sīrija un Jemena,
- ņemot vērā 1975. gada ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu, kurai ir pievienojušās Bahreina, Sīrija un Jemena,
- ņemot vērā Eiropadomes 2011. gada 24. un 25. marta sanāksmē pieņemtos secinājumus,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 21. marta secinājumus par Bahreinu un Jemenu,
- ņemot vērā augstās pārstāves/ Komisijas priekšsēdētāja vietnieces 2011. gada 10., 15. un 17. marta paziņojumus par Bahreinu, 2011. gada 18., 22., 24. un 26. marta paziņojumus par Sīriju un 2011. gada 10., 12. un 18. marta un 2011. gada 5. aprīļa paziņojumus par Jemenu,
- ņemot vērā augstās pārstāves un Komisijas 2011. gada 8. marta kopīgo paziņojumu par jaunu demokrātijas un kopējas labklājības partnerību ar Vidusjūras dienvidu reģionu,
- ņemot vērā 2004. gadā pieņemtās un 2008. gadā atjauninātās ES Pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0109.

⁽²⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 436. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- A. tā kā pēc līdzīgiem notikumiem citās arābu valstīs Bahreinā, Sīrijā un Jemenā demonstranti ir pauduši leģitīmas alkas pēc demokrātijas un liels skaits cilvēku pieprasa politiskas, demokrātiskas un sociālas reformas, kuru mērķis ir panākt patiesu demokrātiju, apkarot korupciju un nepotismu, nodrošināt tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, samazināt sociālo nevienlīdzību un izveidot labākus ekonomiskos un sociālos apstākļus;
- B. tā kā attiecīgo valstu valdību reakcija izpaudās kā vardarbīgu represiju paplašināšana, ārkārtas stāvokļa pasludināšana un terorisma apkarošanas likumu piemērošana, lai attaisnotu nopietnus noziegumus, tostarp cilvēku nogalināšanu bez tiesas sprieduma, nolaupišanu un pazušanas gadījumus, patvaļīgu apcietināšanu, spīdzināšanu un lietu netaisnīgu izskatīšanu tiesā;
- C. tā kā drošības spēki pret protestētājiem Bahreinā, Sīrijā un Jemenā izmantojot pārmērīgi lielu spēku un tādēļ daudzi cilvēki tika nogalināti, ievainoti un apcietināti, un tā kā ir pārkāpts Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuram šīs valstis ir pievienojušās;
- D. tā kā demonstrācijas sākās Sīrijas dienviddaļas pilsētā Darā, bet pēc tam tās ātri pārņēma visu valsti; tā kā Sīrijas varas iestādes apspieda šīs demonstrācijas, miermīlīgas ļaužu pulcēšanās izklīdināšanai izmantojot kaujas patronas, un arestēja simtiem civiliedzīvotāju, kā arī mobilizēja pret režīmu labvēlīgi noskaņotus demonstrantus Damaskā un citās pilsētās; tā kā 2011. gada 29. martā Sīrijas valdība atkāpās un jaunas valdības veidošana ir uzticēta *Adel Safar*; tā kā, uzstājoties Sīrijas parlamentā 2011. gada 30. martā, prezidents *Bashar al-Assad* neviens palāvību un cerību, ka tiks veiktas vērā ņemamas reformas;
- E. tā kā Sīrijā kopš 1963. gada ir spēkā Ārkārtas stāvokļa likums; tā kā Ārkārtas stāvokļa likums iedarbīgi ierobežo pilsoņu iespējas izmantot pilsoniskās un politiskās tiesības un vienlaikus ļauj Sīrijas varas iestādēm nepārtraukti kontrolēt tiesu sistēmu;
- F. tā kā Sīrijas valdība ir nākusi klajā ar vairākiem paziņojumiem, kuros pausta apņemšanās ievērot vārda brīvību un politisku ieinteresētību (atcelt Ārkārtas stāvokļa likumu un Sīrijas Konstitūcijas 8. pantu, kurā noteikts, ka valsti un sabiedrību pārvalda *Ba'th* partija, risināt problēmas, kas radušās Alhasakas provincē pēc 1962. gadā notikušās tautas skaitīšanas, kuras rezultātā simtiem tūkstošu šajā provincē dzīvojošo kurdū tika atņemtas pasas un viņi tika reģistrēti kā ārvalstnieki), tomēr tā nav spējusi panākt vērā ņemamu progresu šo jautājumu risināšanā; tā kā 2011. gada martā no cietuma tika atbrīvots ievērojamais Sīrijas cilvēktiesību aizstāvis un valdības politikas kritizētājs *Haitham al-Maleh*, kurš vērsās pie starptautiskās kopienas ar aicinājumu izdarīt spiedienu uz Sīrijā valdošo režīmu, lai liktu šā režīma pārstāvjiem ievērot starptautiskās saistības attiecībā uz cilvēktiesībām;
- G. tā kā vēl aizvien nav parakstīts asociācijas nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Sīrijas Arābu Republiku, no otras puses; tā kā šā nolīguma parakstīšana pēc Sīrijas lūguma tiek atlikta jau kopš 2009. gada oktobra; tā kā cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana ir būtiski svarīga šā nolīguma sastāvdaļa;
- H. tā kā 2011. gada 14. februārī demonstrācijas sākās arī Bahreinā un demonstrāciju dalībnieki pieprasīja politiskas reformas, piemēram, izveidot konstitucionālu monarhiju un valdību, kuras locekļi tiktu ievēlēti, kā arī prasīja izbeigt korupciju un pārtraukt šītu sociālo atstumšanu, ņemot vērā, ka šīti veido 60 % no iedzīvotāju skaita; tā kā stāvoklis Bahreinā joprojām ir saspringts un tiek ziņots, ka pagājušās nedēļas laikā bez vēsts ir pazuduši no 50 līdz 100 cilvēkiem; tā kā ir saņemti ziņojumi par to, ka Bahreinā ir apcietināti medicīnas darbinieki, cilvēktiesību aizstāvji un politiskie aktīvisti un drošības spēki savā kontrolē ir pārņēmuši slimnīcas;
- I. tā kā pēc Bahreinas valdības lūguma tās teritorijā ir izvietoti Persijas līča Sadarbības padomes drošības spēki no Saūda Arābijas, Apvienotajiem Arābu Emirātiem un Kuveitas;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- J. tā kā Jemenā kopš 2011. gada janvāra miljoniem iedzīvotāju ir piedalījušies lielākoties mierīgās demonstrācijās un aptuveni 100 cilvēku, iespējams, ir gājuši bojā galvenokārt tādēļ, ka drošības spēki atklāja uguni uz pūli, ievainojot simtiem demonstrantu; tā kā drošības spēki neļāva Jemenas ātrās palīdzības dienestam nogādāt slimnīcā ievainotos demonstrantus, kas protestēja pret valdības politiku;
- K. tā kā Jemenas prezidents *Ali Abdullah Saleh*, kurš pie varas ir 32 gadus, ir solījis atkāpties; tā kā līdz šim viņš tomēr nav veicis nekādus nopietnus pasākumus, lai izpildītu solījumu par miermīlīgu pāreju uz demokrātiju;
- L. tā kā Persijas līča Sadarbības padome ir pieņēmusi lēmumu aicināt Jemenas valdību un opozīcijas pārstāvjus uz sarunām Rijādā, lai rastu izeju no strupceļa, kāds radies attiecībā uz dažiem īpašiem jautājumiem;
- M. tā kā Jemena ir visnabadzīgākā Tuvo Austrumu valsts, kurā iedzīvotāji cieš no uztura nepietiekamības, sarūk naftas rezerves, pieaug iedzīvotāju skaits, ir vāja centrālā pārvalde, palielinās ūdens trūkums un tiek veikti ļoti nelieli ieguldījumi valsts ekonomikā; tā kā ir radušās nopietnas bažas par Jemenas sašķelšanos, jo, pastiprinoties šītu nemieriem valsts ziemeļu daļā, pamiers kopš šā gada februāra ir kļuvis pavisam trausls, turklāt valsts dienvidu daļā darbojas separātisti un, kā ziņo, vairāki *Al-Qaeda* kaujinieki izmanto Jemenu par savas organizācijas bāzes vietu;
- N. tā kā nesen Bahreinā un Jemenā ir izsludināts ārkārtas stāvoklis; tā kā nevienā valstī ārkārtas stāvokļa pasludināšana neatbrīvo valsts valdību no būtiska pienākuma ievērot tiesiskumu un pildīt tās saistības starptautisko cilvēktiesību jomā,
1. asi nosoda to, ka drošības spēki ir vardarbīgi vērsušies pret miermīlīgiem demonstrantiem Bahreinā, Sīrijā un Jemenā, un izsaka līdzjūtību bojāgājušo tuviniekiem; solidarizējas ar šo valstu iedzīvotājiem, atzinīgi vērtē viņu drosmi un apņēmību un pauž stingru atbalstu viņu leģitīmajiem centieniem veicināt demokrātiju;
 2. mudina Bahreinas, Sīrijas un Jemenas varas iestādes atturēties no vardarbības pret demonstrantiem un respektēt viņu pulcēšanās un vārda brīvību; nosoda Bahreinas un Jemenas varas iestādes par iejaukšanos medicīniskās palīdzības sniegšanā un par to, ka tās ir liegušas un ierobežojušas piekļuvi veselības aprūpes iestādēm; uzsver, ka ir jāsauc pie atbildības un jātiesā personas, kuras ir vainīgas par radītajiem ievainojumiem un zaudētajām dzīvībām; aicina varas iestādes nekavējoties atbrīvot visus politiskos, cilvēktiesību aizstāvjus, žurnālistus un visus tos, kuri ir apcietināti par miermīlīgām darbībām saistībā ar šiem protestiem;
 3. uzsver, ka tādi gadījumi, kad kāda valsts pielieto vardarbību pret savu tautu, ir tieši jāatspoguļo šīs valsts divpusējās attiecībās ar Eiropas Savienību; atgādina ES augstajai pārstāvei/ Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, ka, lai pārtrauktu šādu rīcību, ES var izmantot vairākus instrumentus, piemēram, iesaldēt aktīvus, noteikt ceļošanas aizliegumus u. c.; tomēr atgādina, ka šāda divpusējo attiecību pārskatīšana nedrīkstētu negatīvi ietekmēt iedzīvotājus;
 4. aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis turpmāk divpusējās attiecībās ar Bahreinu, Sīriju un Jemenu pilnībā ņemt vērā nesenos un pašreizējos notikumus šajās valstīs, tostarp apturēt tālākas sarunas par ES un Sīrijas asociācijas nolīgumu, kurš vēl aizvien nav parakstīts; uzskata, ka šāda nolīguma noslēgšanai jābūt atkarīgai no Sīrijas varas iestāžu spējas veikt būtiskas gaidītās demokrātiskās reformas;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

5. aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis atbalstīt aicinājumus veikt neatkarīgu izmeklēšanu par šajās valstīs notikušajiem uzbrukumiem protestētājiem un jo īpaši atbalstīt aicinājumu veikt neatkarīgu ANO vai Starptautiskās Krimināltiesas izmeklēšanu par 2011. gada 18. martā Jemenas pilsētā Sanā notikušo uzbrukumu protestētājiem, kurā 54 cilvēki tika nogalināti, bet vairāk nekā 300 — ievainoti; aicina ES nekavējoties uzņemties vadību, lai sasauktu Cilvēktiesību komisijas ārkārtas sesiju par Bahreinā, Sīrijā un Jemenā notikušajiem pārkāpumiem, apspiežot demonstrantus un vēršoties pret opozīciju;

6. aicina Bahreinas, Sīrijas un Jemenas valdības nekavējoties un bez nosacījumiem iesaistīties atklātā un jēgpilnā politiskajā procesā un dialogā, iesaistot tajā visus demokrātiskos politiskos spēkus un pilsonisko sabiedrību, lai tā rezultātā izveidotu patiesu demokrātiju, atceltu ārkārtas stāvokli, īstenotu patiesas, mērķtiecīgas un vērā ņemamas politiskās, ekonomiskās un sociālās reformas, kuras ir būtiski svarīgas ilgtermiņa stabilitātei un attīstībai;

7. aicina Bahreinas, Jemenas un Sīrijas varas iestādes ievērot savas starptautiskās saistības attiecībā uz cilvēktiesībām un pamatbrīvībām; aicina šo valstu varas iestādes nekavējoties atcelt ārkārtas stāvokli, nekavējoties atbrīvot visus politiskos ieslodzītos, cilvēktiesību aizstāvjus, žurnālistus un miermīlīgos demonstrantus, ietvert tiesību aktos un izmantot praksē vārda brīvību un pulcēšanās brīvību, paātrināt korupcijas novēršanas pasākumus, garantēt mazākumtautībām vienlīdzīgas tiesības, nodrošināt sakaru līdzekļu, piemēram, interneta un mobilās telefonijas, pieejamību un nodrošināt piekļuvi neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem;

8. ņem vērā to, ka 2011. gada 29. martā Sīrijas valdība paziņoja par demisiju, bet uzskata, ka ar to vien nepietiks, lai novērstu Sīrijas iedzīvotāju pieaugošo neapmierinātību; aicina prezidentu *Bashar al-Assad* izbeigt politiskās opozīcijas un cilvēktiesību aizstāvju apspiešanas politiku, atcelt ārkārtas stāvokli, kurš valstī ir kopš 1963. gada, veicināt Sīrijas pāreju uz demokrātiju un izveidot konkrētu politisko, ekonomisko un sociālo reformu programmu;

9. aicina Bahreinas valdību un citas ieinteresētās personas nekavējoties un bez jebkādiem nosacījumiem iesaistīties jēgpilnā un konstruktīvā dialogā, lai īstenotu reformas; atzinīgi vērtē ANO ģenerālsekretāra paziņojumu, ka ANO ir gatava sniegt atbalstu šo valstu centieniem šajā jomā, ja tas tiks pieprasīts;

10. pauž bažas par to, ka saskaņā ar Persijas līča Sadarbības padomes lēmumu Bahreinā ir izvietotas ārvalstu bruņoto spēku vienības; aicina Persijas līča Sadarbības padomi, kas kā reģionāla kolektīva struktūra var izmantot tās rīcībā esošos resursus, rīkoties konstruktīvi un kļūt par starpnieku, nodrošinot reformu mierīgu norisi Bahreinā;

11. aicina Jemenas prezidentu *Ali Abdullah Saleh* veikt konkrētus pasākumus, lai īstenotu savu solījumu "ar konstitucionālu iestāžu palīdzību nodot varu miermīlīgā ceļā"; aicina visas puses, arī opozīciju, rīkoties atbildīgi, lai nekavējoties iesaistītos atklātā un konstruktīvā dialogā nolūkā nodrošināt mierīgu politisko pāreju un šajā dialogā iekļaut visas ieinteresētās puses un kustības, kas šajā dialogā pārstāv Jemenas iedzīvotājus;

12. pauž dziļas bažas par nabadzības un bezdarba līmeni un par pieaugošo politisko un ekonomisko nestabilitāti Jemenā; uzstāj, ka jāpaātrina 2006. gada līdzekļu devēju konferencē doto solījumu izpilde; turklāt aicina ES un Persijas līča Sadarbības padomi jo īpaši censties sniegt finansiālu un tehnisku atbalstu, tiklīdz prezidents *Ali Abdullah Saleh* būs gatavs nodot varu demokrātiski izveidotai valdībai;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

13. aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis atbalstīt Bahreinas, Sīrijas un Jemenas iedzīvotāju miermīlīgās akcijas, kuru mērķis ir panākt demokrātiju, un pārskatīt politiku attiecībā uz šīm valstīm, ievērot ES Rīcības kodeksu par ieroču eksportu un, ja šo valstu varas iestādes izrāda stingru apņemšanos veikt reformas, būt gatavam palīdzēt īstenot konkrētas politiskās, ekonomiskās un sociālās reformas šajās valstīs;

14. aicina Komisiju pilnībā un efektīvi izmantot atbalstu, ko pašlaik nodrošina Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instruments, Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instruments un stabilitātes instrumenti, un steidzami sagatavot konkrētus priekšlikumus, kā turpmākais ES finansiālais atbalsts varētu labāk palīdzēt Tuvo Austrumu un Persijas līča valstīm un pilsoniskajai sabiedrībai ceļā uz demokrātiju un cilvēktiesību ievērošanu;

15. uzsver saistības, ko uzņēmas augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisija, pieņemot kopīgo paziņojumu par partnerattiecībām demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu, lai, ņemot vērā pašreizējos vēsturiskos notikumus, šajā reģionā atbalstītu turpmākās demokrātiskās pārmaiņas un pilsonisko sabiedrību; aicina ES atbalstīt Vidusjūras un Persijas līča reģionos notiekošos demokrātiskos procesus, lai nodrošinātu, ka politiskajā dzīvē bez ierobežojumiem var piedalīties visi iedzīvotāji, jo īpaši sievietes, kurām bija izšķiroša nozīme prasībās īstenot demokrātiskas pārmaiņas;

16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos/ Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Bahreinas Karalistes valdībai un parlamentam, Sīrijas Arābu Republikas valdībai un parlamentam un Jemenas Republikas valdībai un parlamentam.

Ceturtnā Apvienoto Nāciju Organizācijas konference par vismazāk attīstītajām valstīm

P7_TA(2011)0149

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ceturto konferenci par vismazāk attīstītajām valstīm

(2012/C 296 E/12)

Eiropas Parlaments,

- tā kā 1971. gadā ANO atzina vismazāk attīstītās valstis par “nabadzīgāko un vājāko” starptautiskās sabiedrības daļu,
- ņemot vērā ANO Attīstības politikas komitejas kritērijus vismazāk attīstīto valstu noteikšanai,
- ņemot vērā 1990. gada septembrī pieņemto Parīzes deklarāciju par vismazāk attīstītajām valstīm,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra ziņojumu par 2001.–2010. gada rīcības programmas vismazāk attīstīto valstu atbalstam īstenošanu (A/65/80),
- ņemot vērā 2010. gada septembrī notikušās ANO augsta līmeņa sanāksmes par Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM) rezultātus,
- ņemot vērā Briseles rīcības programmu attiecībā uz vismazāk attīstītajām valstīm, kuru pieņēma Brisele ANO Trešajā konferencē par vismazāk attīstītajām valstīm 2001. gada maijā,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2008. gada lēmumu sasaukt Ceturto konferenci par vismazāk attīstītajām valstīm,

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- ņemot vērā to, ka Ceturtajā konferencē par vismazāk attīstītajām valstīm tiks izvērtēti Briseles konferencē pieņemtās rīcības programmas rezultāti, jo tuvojas tās nobeigums, un tiks ierosināti jauni pasākumi (2011–2020), kuru mērķis ir rosināt apmaiņu ar labāko praksi un gūto pieredzi, kā arī apzināt politikas lēmumus, uzdevumus, ar kuriem vismazāk attīstītās valstis saskarsies nākamajos desmit gados, un nepieciešamo rīcību,
 - ņemot vērā 1986. gada ANO Deklarāciju par tiesībām uz attīstību,
 - ņemot vērā Tūkstošgades attīstības mērķi līdz 2015. gadam uz pusi samazināt nabadzības rādītājus,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā pašlaik 48 valstis tiek klasificētas kā vismazāk attīstītās valstis, no kurām 33 ir Āfrikā, 14 Āzijā un viena Latīņamerikā; tā kā 16 valstīm ir tikai sauszemes robežas un 12 valstis ir nelielas salas;
- B. tā kā 75 % no vismazāk attīstīto valstu 800 miljoniem iedzīvotājiem iztiek ar mazāk nekā 2 dolāriem dienā, tā kā vismazāk attīstīto valstu skaits kopš 1971. gada, kad ANO izveidoja šādu kategoriju, ir pieaudzis no 25 līdz 48 valstīm 2011. gadā, un tā kā tikai trim valstīm līdz šim ir izdevies izkļūt no šīs kategorijas — Botsvānai 1994. gadā, Kaboverdei 2007. gadā un Maldīvijai 2011. gada janvārī;
- C. tā kā laikā no 2000. līdz 2010. gadam tautas attīstības indeksa vidējais vērtējums vismazāk attīstītajām valstīm palielinājās tikai no 0,34 līdz 0,39; tā kā vismazāk attīstītajām valstīm vidēji izdosies sasniegt tikai divus no septiņiem TAM;
- D. tā kā kopš Trešās konferences par vismazāk attīstītajām valstīm un Briseles rīcības programmas pieņemšanas veikti vairāki pozitīvi pasākumi, piemēram, ierosināta “Viss, izņemot ieročus” iniciatīva un sniegta oficiālā attīstības palīdzība, kas laikā no 2000. līdz 2008. gadam divkāršojusies, kā arī pieaugušas tiešās ārvalstu investīcijas, palielinoties no USD 6 miljardiem līdz USD 33 miljardiem, tādējādi ļaujot 19 valstīs sasniegt 3 % lielu izaugsmi;
- E. tā kā Ceturtais konferences par vismazāk attīstītajām valstīm ieteikumus varēs īstenot tikai tad, ja tiks pienācīgi risināti svarīgi jautājumi, kas skar vismazāk attīstītās valstis, piemēram, politikas saskaņošana tirdzniecības un attīstības jomā, lauksaimniecība, zivsaimniecība, ieguldījumi un klimata pārmaiņas, un tiks apspriesti svarīgi jautājumi, piemēram, pārvalde un cīņa pret korupciju, jo sevišķi “pārvaldības līguma” (it īpaši sociālā minimuma sliekšņa ieviešana) koncepcija starp partnervalstīm un devējām valstīm, kā arī cilvēkresursu veikspējas palielināšana;
- F. tā kā Ceturtajā konferencē par vismazāk attīstītajām valstīm tiks atkārtoti apstiprināta kopēja apņemšanās īstenot partnerību, lai risinātu vismazāk attīstīto valstu vajadzības; tā kā sagatavošanās darbos Ceturtajai konferencē par vismazāk attīstītajām valstīm ietilpst valstu apspriedes, reģionālās sanāksmes un konferences, kurās piedalās dažādas ieinteresētās personas, piemēram, parlamentārieši, pilsoniskās sabiedrības un privātā sektora pārstāvji;
- G. tā kā ilgtspējīgas attīstības atbalsts nozīmē atbalstu veselības aprūpei, izglītībai un apmācībai, kā arī demokrātijas un tiesiskuma veicināšanu un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, kas ir ES attīstības politikas būtiskas sastāvdaļas;
- H. tā kā līdzās jau pastāvošajām strukturālajām problēmām stāvokli vismazāk attīstītajās valstīs pasliktināja arī nesēnās pasaules mēroga finanšu, pārtikas, klimata pārmaiņu un enerģijas krīzes;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- I. tā kā nodrošinātība ar pārtiku ir apdraudēta, lai gan lauksaimniecība ir daudzu vismazāk attīstīto valstu ekonomikas pamats un nodrošina līdz pat 90 % darba vietu;
- J. tā kā nav iespējama nozīmīga attīstība, ja valstis neuzņemas būtisku lomu, kas pamatojas uz uzlabotu spēju iesaistīties ekonomikas attīstībā, labklājības radīšanā un tās taisnīgā pārdalē, privātā un publiskā sektora partnerībā un ārvalstu ieguldījumu pienācīgā plānošanā, pilnībā ievērojot SDO svarīgākos darba standartus un vides aizsardzības principus; tā kā valstīm ir jāuzņemas atbildība par stabilitātes un tiesiskā regulējuma nodrošināšanu;
- K. tā kā ikvienai vismazāk attīstītajai valstij ir jānosaka prioritātes un risinājumi atbilstoši šīs valsts situācijai, turklāt pamatojoties uz iedzīvotāju demokrātisku līdzdalību lēmumu pieņemšanā;
- L. tā kā Stambulas konferences panākumi ir atkarīgi no konkrētiem rezultātiem (piemēram, pārvaldības līgums, sociālais sliekšnis, parādu sloga atvieglošana, palīdzība attīstības jomā, novatoriski finansēšanas veidi) un no dalībnieku ieguldījuma kvalitātes,
 1. uzskata, ka Ceturtajai konferencei par vismazāk attīstītajām valstīm vajadzētu būt orientētai uz rezultātu sasniegšanu, pamatojoties uz precīziem rādītājiem un izvirzot mērķi laikā līdz 2020. gadam samazināt vismazāk attīstīto valstu skaitu uz pusi, vienlaikus īstenojot efektīvus un pārredzamus uzraudzības un kontroles mehānismus;
 2. uzsver, ka ES atbalsts vismazāk attīstītajām valstīm būtu galvenokārt jāvirza labklājības radīšanai un tirgus ekonomikas attīstībai, kas ir galvenie priekšnoteikumi nabadzības novēršanai;
 3. aicina galveno uzmanību pievērst ekonomikas izaugsmei, jo tas ir svarīgākais elements, nodrošinot vismazāk attīstīto valstu izaugsmi un nabadzības samazināšanu tajās;
 4. uzskata, ka konferencē būtu jāpievērš uzmanība attīstības politikas saskaņotībai, kas ir būtisks faktors politikas maiņai valsts un starptautiskā līmenī; tāpēc aicina politikas veidošanā visās jomās, piemēram, tirdzniecībā, zivsaimniecībā, vides aizsardzībā, lauksaimniecībā, klimata pārmaiņu, enerģētikas, ieguldījumu un finanšu jomā atbalstīt vismazāk attīstīto valstu attīstības vajadzības, lai cīnītos pret nabadzību un nodrošinātu pienācīgus ienākumus un iztiku;
 5. mudina ES pildīt savas saistības attiecībā uz piekļuvi tirgum un parādu sloga atvieglošanu; atkārtoti apstiprina, cik svarīgi ir sasniegt oficiālās attīstības palīdzības mērķi attiecībā uz vismazāk attīstītajām valstīm, proti, piešķirot tai 0,15-0,20 % no nacionālā kopienākuma, un šim mērķim mobilizējot gan vietējos resursus, gan kā papildu pasākumu izmantojot novatoriskus finansēšanas mehānismus;
 6. atgādina, ka mērķis ir izklūst no vismazāk attīstīto valstu kategorijas, un vērš uzmanību uz TAM augstākā līmeņa sanāksmē 2010. gada septembrī izstrādāto sistēmu, lai paātrinātu nabadzības novēršanu, panāktu ilgtspējīgu ekonomikas attīstību, lai uzlabotu vismazāk attīstīto valstu iedzīvotāju dzīves līmeni, izveidotu labu pārvaldību un sekmētu veikspējas palielināšanu;
 7. uzsver nepieciešamību pēc jauniem pasākumiem, lai integrētu vismazāk attīstītās valstis pasaules ekonomikā un uzlabotu to piekļuvi ES tirgum; aicina Komisiju palielināt ar tirdzniecību saistīto palīdzību, lai palīdzētu nabadzīgākajām valstīm tikt galā ar konkurenci, kas radusies tirgus liberalizācijas rezultātā;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

8. atgādina, ka miers un drošība ir svarīgi attīstības politikas efektivitātei, un ka ES pieeja būtu jākoordinē ciešāk, lai risinātu stabilitātes jautājumus vismazāk attīstītajās valstīs un atbalstītu centienus iegūt spējas miermīlīgu, demokrātisku un integrējošu valstu veidošanai;

9. atgādina par nepieciešamību vismazāk attīstītajās valstīs dot priekšroku pārtikas nodrošinātības, lauksaimniecības, infrastruktūras, veiktspējas palielināšanas, integrējošas ekonomikas izaugsmes, tehnoloģiju pieejamības un cilvēku un sociālās attīstības jautājumiem;

10. aicina ieviest godīgus un vienlīdzīgus tirdzniecības noteikumus un īstenot integrētu politiku plašā ekonomikas, sociālo un vides jautājumu lokā, lai veicinātu ilgtspējīgu attīstību;

11. atgādina par nepieciešamību veikt efektīvus pasākumus attiecībā uz cenu nepastāvību un pārredzamību un labāku finanšu tirgu regulējumu, lai atbalstītu vismazāk attīstītās valstīs un mazinātu to neaizsargātību;

12. atgādina par nepieciešamību dot ieguldījumu valstu nodokļu sistēmu attīstībā un labas pārvaldības izveidē nodokļu jomā un aicina ANO šajā sakarībā izveidot piemērotus mehānismus;

13. mudina ES un dalībvalstis Ceturtajā konferencē par vismazāk attīstītajām valstīm apspriest iespēju ieviest novatoriskus attīstības finansēšanas mehānismus, piemēram, finanšu darījumu nodokli; uzsver, ka oficiālās attīstības palīdzības saistības un novatoriski finansēšanas mehānismi ir jāuzskata par būtisku un papildu līdzekli cīņā pret nabadzību;

14. mudina ANO un ES Ceturtajā konferencē par vismazāk attīstītajām valstīm nopietni pievērsties lauksaimniecības zemju iegādes negatīvajai ietekmei, piemēram, mazo lauksaimnieku ekspropriācijai un zemes un ūdens resursu neilgtspējīgai izmantošanai;

15. atgādina, ka attīstības sadarbības ilgtermiņa mērķim jābūt nosacījumu radīšanai ilgtspējīgai ekonomikas attīstībai un taisnīgai labklājības pārdalei; tādēļ uzsver nepieciešamību noteikt vismazāk attīstīto valstu vajadzības un stratēģijas, lai īstenotu tirdzniecības dažādošanu, nodrošinot taisnīgu cenu vismazāk attīstīto valstu ražojumiem un novēršot piedāvājuma ierobežojumus, lai palielinātu vismazāk attīstīto valstu tirdzniecības spējas un spēju piesaistīt tādus ieguldījumus, saistībā ar kuriem tiek ievēroti SDO svarīgākie darba standarti un nodrošināta vides aizsardzība;

16. apzinās, ka iniciatīvas "Viss, izņemot ieročus" sākotnējie mērķi pilnībā nav īstenoti, un tādēļ tirdzniecības kvalitāte un apjoms no vismazāk attīstītajām valstīm uz ES tirgu nav sasniedzis iecerēto apjomu, jo īpaši tāpēc, ka trūkst atbilstīgas tirdzniecības un ostu infrastruktūras; atbalsta šādas infrastruktūras attīstību, kas ir svarīgākais priekšnoteikums tirdzniecības spēju palielināšanai;

17. uzsver nepieciešamību uzlabot attīstības palīdzības efektivitāti saskaņā ar Parīzes deklarāciju un Akras rīcības programmu;

18. uzsver Eiropas Parlamenta lomu un tā izšķirošo nozīmi, apstiprinot ES attīstības budžetu; tādēļ pauž pārliecību, ka Parlaments būtu vairāk jāiesaista ES attīstības stratēģijas sagatavošanā; turklāt uzskata, ka ir svarīgi ieviest atskaitīšanās mehānismu;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

19. uzskata, ka neseno pieņemtais ASV likums par “konfliktu izraķeņiem” ir nozīmīgs solis cīņā pret izraķeņu nelikumīgu ieguvu un tirdzniecību Āfrikā, kas veicina pilsoņkaru un konfliktus; uzskata, ka ANO vajadzētu ierosināt līdzīgu priekšlikumu, lai nodrošinātu ieviesto izraķeņu izsekojamību pasaules tirgū;
20. aicina veikt klimata pārmaiņu radītā riska novērtējumu attiecībā uz visiem attīstības politikas plānošanas un lēmumu pieņemšanas attiecīgajiem aspektiem, tostarp tirdzniecībā, lauksaimniecībā un nodrošinātībā ar pārtiku, un aicina šā novērtējuma rezultātu izmantot attīstības sadarbības politikas precīzu pamatnostādņu formulēšanai;
21. pauž bažas par vides katastrofu iespējamības palielināšanos, kas var izraisīt plašu migrāciju un padarīt par ļoti svarīgu ārkārtas palīdzību, kas sniedzama šīs jaunās kategorijas pārvietotajām personām;
22. uzsver reģionālās sadarbības un integrācijas nozīmi un aicina stiprināt reģionālās struktūras, kas galvenokārt mazākām valstīm ļauj iegūt līdzekļus, zināšanas un pieredzi;
23. uzsver, ka nepietiekami panākumi saistībā ar valsts finanšu pārvaldību joprojām neļauj lielākajai daļai šo valstu saņemt budžeta atbalstu, kas ir būtisks faktors attiecībā uz katras valsts veiktspējas palielināšanas procesu;
24. uzsver, cik svarīgi vismazāk attīstītajām valstīm ir attīstīt trīspusējo sadarbību, jo īpaši ar jaunattīstības valstīm, lai virzītos uz visaptverošu sadarbību un varētu gūt abpusēju labumu un īstenot kopīgu attīstību;
25. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram.

Islandes 2010. gada progresu ziņojums

P7_TA(2011)0150

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par Islandes 2010. gada progresu ziņojumu

(2012/C 296 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 31. maija Regulu, ar ko Islande tiek iekļauta to valstu sarakstā, kuras ir tiesīgas saņemt ES pirmsiestāšanās palīdzību, lai palīdzētu kandidātvalstīm saskaņot savus tiesību aktus ar Kopienas tiesību aktu kopumu,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 24. februāra atzinumu par Islandes pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā (SEC(2010)0153),
- ņemot vērā Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija lēmumu uzsākt pievienošanās sarunas ar Islandi,
- ņemot vērā ES vispārējo nostāju un Islandes valdības vispārējo nostāju, kas pieņemta 2010. gada 27. jūlija ministru sanāksmē, ar kuru atklāja starpvaldību konferenci par Islandes pievienošanos Eiropas Savienībai,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2010.–2011. gadā” (COM(2010)0660) un Islandes 2010. gada progresu ziņojumu, kas pieņemts 2010. gada 9. novembrī,

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 26. novembra rezolūciju par 2009. gada paplašināšanās stratēģiju attiecībā uz Rietumbalkānu valstīm, Islandi un Turciju ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 7. jūlija rezolūciju par Islandes pieteikumu dalībai Eiropas Savienībā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā ES un Islandes Apvienotās parlamentārās komitejas pirmās sanāksmes ieteikumus, kas pieņemti 2010. gada oktobrī,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā Islande ir izpildījusi Kopenhāģenas kritērijus un pievienošanās sarunas ar Islandi tika uzsāktas 2010. gada 27. jūlijā pēc Padomes piekrišanas;
- B. tā kā tiesību aktu atbilstības izvērtēšanas process sākās 2010. gada 15. novembrī un to plānots pabeigt līdz 2011. gada 17. jūnijam;
- C. tā kā — kā uzsvērts atjaunotajā konsensā par paplašināšanos — jebkuras valsts panākumi ceļā uz dalību Eiropas Savienībā balstās uz nopelniem;
- D. tā kā Islande jau cieši sadarbojas ar ES kā Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ), Šengenas līgumu un Dublīnas regulas dalībniece un tādēļ jau ir pārņēmusi ievērojamu daļu *acquis*;
- E. tā kā Islande sekmē Eiropas kohēzijas procesu un solidaritāti, ievērojot EEZ paredzēto finanšu mehānismu, un sadarbojas ar ES miera uzturēšanas un krīžu pārvaldības operācijās;
1. atzinīgi vērtē pievienošanās sarunu uzsākšanu ar Islandi 2010. gada jūlijā; uzskata, ka ir svarīgi radīt nosacījumus, lai pabeigtu Islandes pievienošanās procesu un nodrošinātu sekmīgu šīs valsts pievienošanos;

Politiskie kritēriji

2. atzinīgi vērtē perspektīvu uzņemt ES jaunu dalībvalsti ar spēcīgām demokrātiskām tradīcijām un pilsonisko kultūru; uzsver, ka Islandes pievienošanās ES turpinās stiprināt Eiropas Savienības kā cilvēktiesību un pamatbrīvību veicinātājas un aizstāves lomu visā pasaulē;
3. pauž atzinību Islandei saistībā ar tās labajiem panākumiem cilvēktiesību jomā un augsta līmeņa sadarbības nodrošināšanā ar starptautiskiem cilvēktiesību aizsardzības mehānismiem;
4. pauž atbalstu darbam, kas šobrīd noris, lai nostiprinātu tiesisko vidi attiecībā uz vārda brīvību un pieeju informācijai; šajā saistībā atzinīgi vērtē Islandes moderno plašsaziņas līdzekļu iniciatīvu, kas gan Islandei, gan ES ļauj sevi stingri pozicionēt vārda un informācijas brīvības tiesiskās aizsardzības jomā;
5. atzinīgi vērtē ES un Islandes Apvienotās parlamentārās komitejas izveidi 2010. gada oktobrī un ir pārliecināts, ka šis forums sekmēs Altinga (Islandes parlaments) un Eiropas Parlamenta sadarbību pievienošanās procesā;
6. aicina Islandes iestādes nodrošināt saskaņotību ar ES pilsoņu tiesībām attiecībā uz tiesībām balsot pašvaldību vēlēšanās Islandē;

⁽¹⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 47. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0278.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

7. atzīmē, ka ir gūti labi panākumi, stiprinot tiesu iestāžu neatkarību, un atzinīgi vērtē pasākumus, ko Islandes iestādes veica 2010. gada maijā, lai risinātu jautājumu par tieslietu ministram piešķirtajām domnējošajām pilnvarām tiesu iestāžu amatpersonu iecelšanā, kā arī tiesu darbību regulējošā akta grozījumus, ar ko palielina tiesu iestāžu neatkarību, taču vienlaikus uzsver, ka minētie pasākumi ir pilnībā jāīsteno;

8. atzinīgi vērtē īpašā prokurora biroja paveikto un ziņojumu, ko sagatavojusi Islandes parlamenta 2008. gada decembrī izveidotā īpašā izmeklēšanas komisija to procesu izpētei un analīzei, kuri izraisīja banku sistēmas sabrukumu, un atzinīgi vērtē paveikto, novēršot Islandes banku sistēmas sabrukuma politiskās, institucionālās un administratīvās sekas, taču vienlaikus norāda, ka tās ieteikumu īstenošana vēl nav pabeigta un centieni šajā nolūkā ir pastāvīgi jāturpina;

Ekonomiskie kritēriji

9. atzinīgi vērtē to, ka Islandei kopumā ir apmierinoši rezultāti EEZ pienākumu īstenošanā un spējā izturēt konkurences un tirgus spēku spiedienu ES;

10. tomēr norāda, ka pēdējais EBTA ziņojums par rezultātiem liecina, ka Islandes netransponēto tiesību aktu īpatsvars ir nedaudz palielinājies un ka tas, patlaban esot 1,3 % apmērā, ir pārsniedzis pagaidu mērķi saglabāt netransponēto tiesību aktu īpatsvaru 1 % līmenī, lai gan kavēšanās transponēšanas procesā tika samazināta;

11. atzinīgi vērtē Islandes, Nīderlandes un Apvienotās Karalistes valdību pārstāvju panākto vienošanos *Icesave* jautājumā, jo īpaši par to izmaksu atmaksas garantēšanu, kas gūtas, izmaksājot minimālās garantijas noguldītājiem *Landsbanki Islands hf.* filiālēs Apvienotajā Karalistē un Nīderlandē; atzinīgi vērtē Islandes parlamenta piekrišanu, kuru 2011. gada 17. februārī sniedza ar trīs ceturtdaļu deputātu balsu vairākumu; ņem vērā Islandes prezidenta lēmumu nodot likumu referendumam un pauž cerību, ka tiks izbeigta pienākumu neizpildes procedūra, kuru EBTA Uzraudzības iestāde uzsāka pret Islandes valdību 2010. gada 26. maijā;

12. atzinīgi vērtē to, ka ir novērstas finanšu nozares institucionālās nepilnības un gūti panākumi, stiprinot banku regulatīvo un uzraudzības praksi, jo īpaši attiecībā uz finanšu uzraudzības iestādes pilnvarām;

13. atzinīgi vērtē to, ka Islande ir iesniegusi Eiropas Komisijai pirmo pirmspievienošanās ekonomisko programmu, uzskatot to par nozīmīgu soli pirmspievienošanās posmā, un pauž cerību, ka pieteiktais ikgadējais divpusējais ekonomiskais dialogs konsolidēs abu pušu sadarbību;

14. mudina Islandes iestādes turpināt iesākto ceļu, veidojot stratēģiju kapitāla kontroles liberalizācijai, kas ir svarīgs priekšnoteikums, lai šī valsts pievienotos ES;

15. atzinīgi vērtē SVF gatavības programmas nesena ceturtā pārskata pozitīvos secinājumus, kuros minēti svarīgi Islandes fiskālās un ekonomikas konsolidācijas panākumi, kā arī tas, ka pēc krituma septiņus ceturksņus pēc kārtas Islandes ekonomikā ir pārvarēta recesija un 2010. gadā laikposmā no jūlija līdz septembrim reģistrēts faktiskā iekšzemes kopprodukta pieaugums 1,2 % apmērā salīdzinājumā ar iepriekšējo ceturksni;

16. atzinīgi vērtē politikas virzienus ar mērķi turpināt dažādot Islandes ekonomiku kā nepieciešamu soli šīs valsts ilgtermiņa ekonomiskajai labklājībai; mudina Islandes iestādes tālāk attīstīt tūrismu, ko uzskata par perspektīvu ilgtermiņa izaugsmes nozari un kura īpatsvars ražošanā un nodarbinātībā arvien pieaug;

17. pieņem zināšanai Islandes vēlmi kļūt par euro zonas dalībvalsti, ko var īstenot, kļūstot par ES dalībvalsti un pēc visu vajadzīgo nosacījumu izpildes;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

18. pauž bažas par Islandes augsto bezdarba līmeni, jo īpaši jauniešu vidū, kā arī ieguldījumu un iekšējā patēriņa samazināšanos pēc ekonomikas un finanšu krīzes, lai gan dažās no šīm jomām ir vērojamas uzlabojumu pazīmes; atzīmē, ka zemo izmaksu zaļā enerģētika un zaļās enerģētikas tehnoloģija, ko ražo Islande, varētu būt svarīgāks faktors ekonomikas aktivitātes atjaunošanā;

19. pauž atzinību Islandei saistībā ar tās apjomīgajiem ieguldījumiem izglītībā, pētniecībā un attīstībā un tās atbalstu un iesaisti Lisabonas stratēģijā, tostarp, pieņemot Islandes 2020. gada stratēģiju, kurā uzsvēta izglītības, pētniecības un attīstības nozīme un noteikti izmērāmi mērķi;

Spēja uzņemties dalībvalsts pienākumus

20. norāda, ka Islande kā EEZ dalībvalsts ir nodrošinājusi augsta līmeņa atbilstību 10 sarunu sadaļu prasībām un ir daļēji izpildījusi 11 sarunu sadaļu prasības; uzsver, ka EEZ līgumā paredzēto Islandes saistību izpilde ir būtiska prasība pievienošanās sarunās;

21. aicina Islandi pastiprināt sagatavošanas darbus, lai nodrošinātu tiesību aktu saskaņošanu ar ES *acquis*, jo īpaši jomās, ko neskar EEZ, un līdz pievienošanās datumam nodrošināt tā īstenošanu un izpildi;

22. mudina Islandi sagatavoties dalībai ES lauksaimniecības un lauku attīstības politikā un jo īpaši pastiprināt centienus, lai izveidotu nepieciešamās administratīvās struktūras šo politikas virzienu īstenošanai līdz pievienošanās brīdim; tomēr uzsver Islandes ekosistēmas īpašās iezīmes un šajā saistībā aicina Komisiju pielikt visas pūles, lai ES attiecīgo politikas darbību īstenošanu saskaņotu ar Islandes vides unikālajām iezīmēm;

23. ņemot vērā to, ka patlaban tiek pārskatīta kopējā zivsaimniecības politika un ka *acquis* līdz Islandes pievienošanās brīdim var būt izdarīti grozījumi, mudina Islandi un ES konstruktīvi īstenot šo sarunu sadaļu, lai panāktu savstarpēji apmierinošu risinājumu zivsaimniecības resursu ilgtspējīgai pārvaldībai un izmantošanai;

24. norāda uz Islandes labo līdzšinējo pieredzi zivsaimniecības resursu ilgtspējīgā pārvaldībā, pamatojoties uz zinātniskiem novērtējumiem;

25. aicina Islandes iestādes pielāgot savus tiesību aktus atbilstoši tiesību aktu kopumam iekšējā tirgus jomā attiecībā uz uzņēmējdarbības uzsākšanu, pakalpojumu sniegšanas brīvību un brīvu kapitāla apriti zvejniecības produktu ražošanas un pārstrādes nozarē;

26. aicina Islandi turpināt konstruktīvās sarunas ar ES un Norvēģiju, lai panāktu risinājumu strīdam par makreļu zveju, pamatojoties uz īstenojamiem priekšlikumiem, kas nodrošina zivju krājuma turpmāku pieejamību, darbavietu aizsardzību un saglabāšanu attiecībā uz pelagisko zveju un ilgtermiņā nodrošina ilgtspējīgu zveju;

27. norāda, ka Islande ar savu pieredzi atjaunojamās enerģijas jomā, jo īpaši ģeotermiskās enerģijas izmantošanas, vides aizsardzības un klimata pārmaiņu radīto problēmu novēršanas jomā, var sniegt vērtīgu ieguldījumu ES politikā;

28. tomēr atzīmē, ka ES un Islandei joprojām ir būtiskas viedokļu atšķirības par jautājumiem, kas saistīti ar jūras vides pārvaldību, jo īpaši par vaļu medībām; atgādina, ka vaļu medību aizliegums ir daļa no ES *acquis*, un aicina rīkot plašākas diskusijas par vaļu medību un vaļu produktu tirdzniecības aizliegumu;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

29. atzīmē, ka Islande nav militāra valsts un neražo ieročus; atzinīgi vērtē Islandes pastāvīgo atbalstu civilām KDAP operācijām un pielāgošanos lielākajai daļai deklarāciju un lēmumu KĀDP jomā;

30. atzinīgi vērtē Islandes ārpolitikas tradīcijas, kas sakņojas starptautisko tiesību, cilvēktiesību, dzimumu līdztiesības, attīstības sadarbības un drošības politikas koncepcijā, kura balstās uz pilsoniskajām vērtībām;

Reģionālā sadarbība

31. uzskata, ka Islandes pievienošanās ES vairotu Eiropas Savienības izredzes īstenot aktīvāku un konstruktīvāku lomu Ziemeļeiropā un Arktikā, sniedzot ieguldījumu daudzpusējā pārvaldībā un noturīgu politikas risinājumu izstrādē šajā reģionā; pozitīvi raugās uz Islandes dalību Ziemeļu Padomē, kā arī ES Ziemeļu dimensijas politikā, Barenca – Eiroarktikas Padomē un Arktikas Padomē, kas ir galvenais daudzpusējais forums sadarbībai Arktikā; uzskata, ka Islandes pievienošanās ES vēl vairāk nostiprinātu ES klātbūtni Arktikas Padomē;

32. uzsver, ka ir vajadzīga efektīvāka un saskaņotāka Eiropas Savienības Arktikas politika, un pauž viedokli, ka Islandes pievienošanās ES pastiprinās ES ārpolitikas Ziemeļatlantijas dimensiju;

Sabiedriskā doma un paplašināšanās atbalsts

33. mudina Islandes iestādes rīkot plašākas sabiedriskās diskusijas par pievienošanos ES, ņemot vērā to, ka veiksmīgām sarunām ir vajadzīga stingra apņēmība; pauž atzinību Islandei saistībā ar interaktīvas sabiedriskās tīmekļa vietnes eu.mfa izveidi un atzinīgi vērtē to, ka Islandes plašsaziņas līdzekļos ir aizvien plašākas un līdzsvarotākas diskusijas par dalības ES priekšrocībām un trūkumiem;

34. aicina Komisiju sniegt materiālo un tehnisko atbalstu, ja to prasa Islandes iestādes, lai palīdzētu tām uzlabot pārredzamību un pārskatatbildību pievienošanās procesā, un palīdzēt organizēt visaptverošu un plašu informācijas kampaņu visā Islandes teritorijā, kuras pamatā ir skaidra, precīza un uz faktiem balstīta informācija par dalības ES ietekmi, nolūkā nodrošināt Islandes pilsoņiem uz informāciju balstītu izvēli gaidāmajā referendumā par pievienošanos;

35. pauž cerību, ka — neraugoties uz atšķirīgiem politiskiem viedokļiem — pamatots sabiedrības viedoklis arī var pozitīvi ietekmēt Islandes iestāžu rīcību virzībā uz dalību ES;

36. uzskata, ka ir īpaši svarīgi sniegt ES pilsoņiem skaidru, visaptverošu un faktiem balstītu informāciju par Islandes pievienošanās ES ietekmi; aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot centienus šajā nolūkā un uzskata, ka ir vienlīdz svarīgi uz klausīt pilsoņu bažas un jautājumus un rast tiem risinājumu, kā arī reaģēt uz pilsoņu uzskatiem un interesēm;

*

* *

37. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Altinga priekšsēdētājam un Islandes valdībai.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas 2010. gada progresa ziņojums

P7_TA(2011)0151

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija attiecībā uz 2010. gada progresa ziņojumu par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku

(2012/C 296 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropadomes 2005. gada 16. decembra lēmumu piešķirt Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai ES kandidātvalsts statusu un ņemot vērā pēc Eiropadomes 2006. gada 15. un 16. jūnija un 2006. gada 14. un 15. decembra sanāksmēm pieņemtos prezidentvalsts secinājumus,
 - ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes 1993. gada rezolūcijas Nr. 845 un Nr. 817, kā arī 1995. gada Pagaidu nolīgumu starp Grieķijas Republiku un Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku,
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada progresa ziņojumu par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku (SEC(2010)1332) un Komisijas 2010. gada 9. novembra paziņojumu "Paplašināšanās stratēģija un galvenie uzdevumi 2010.–2011. gadā" (COM(2010)0660),
 - ņemot vērā 2010. gada 10. februāra rezolūciju par 2009. gada progresa ziņojumu par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā ES un Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas Apvienotās parlamentārās komitejas 2010. gada 30. novembra ieteikumus,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 18. februāra Lēmumu 2008/212/EK par principiem, prioritātēm un nosacījumiem, kas ietverti Eiropas partnerībā ar Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Vispārējo lietu padomes un Ārlietu padomes 2010. gada 13. un 14. decembra sanāksmju secinājumus,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā ES paplašināšanās process ir spēcīgs stimuls miera, stabilitātes un samierināšanās procesa veicināšanai šajā reģionā;
- B. tā kā 2005. gadā Eiropadome piešķīra Bijušajai Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikai ES kandidātvalsts statusu, bet vēl līdz šim laikam nav noteikusi datumu sarunu uzsākšanai, lai gan šī valsts ceļā uz pievienoanos ES ir sasniegusi būtisku progresu; tā kā divpusējiem strīdīgiem jautājumiem pievienošanās procesā nevajadzētu būt par šķērslī un tos nevajadzētu izmantot par šķērslī, lai gan tie būtu jāatrisina vēl pirms dalībvalsts statusa piešķiršanas; tā kā pievienošanās procesa turpināšana veicinātu Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas stabilitāti un vēl vairāk stiprinātu dialogu starp etniskajām kopienām;
- C. tā kā ekonomiskā dialoga un sadarbības pastiprināšana ar paplašināšanās valstīm ļauj ES kopīgi pievērsties ekonomiskās krīzes pārvarēšanai un veicina ES konkurētspēju pasaulē;

⁽¹⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 54. lpp.

⁽²⁾ OV L 80, 19.3.2008., 32. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- D. tā kā 2010. gada paplašināšanās stratēģijā par prioritāti ir atzīta valsts pārvaldes un tiesu iestāžu reforma, cīņa pret organizēto noziedzību un korupciju, kā arī dialogs starp politisko procesu dalībniekiem;
- E. tā kā ES īsteno visaptverošas apstiprināšanas procedūras, kas nodrošina to, ka jaunas dalībvalstis tiek uzņemtas tikai tad, kad tās ir izpildījušas visas prasības, un tikai ar ES iestāžu un ES dalībvalstu nepārprotamu piekrišanu;
- F. tā kā lielākajā daļā paplašināšanās valstu vēl joprojām ir problēmas ar vārda brīvību un plašsaziņas līdzekļu neatkarību,

Politiskā situācija

1. piekrīt novērtējumam, kas dots Komisijas 2010. gada progresa ziņojumā par Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, un pauž nožēlu, ka Padome nav pieņēmusi lēmumu sākt pievienošanās sarunas, kā to ierosina Komisija jau otro gadu pēc kārtas un saskaņā ar Parlamenta iepriekšējām rezolūcijām; atgādina, ka ir ieteicis Padomei nekavējoties sākt pievienošanās sarunas;
2. konstatē, ka neseno politisko notikumu rezultātā vēlēšanas tiek rīkotas pirms noteiktā laika; aicina visas politiskās partijas aktīvi un konstruktīvi darboties vēlēšanu sagatavošanas procesā; uzsver, ka brīvas un godīgas vēlēšanas, kas tiek rīkotas pilnīgi pārredzami un atbilstoši starptautiskajiem standartiem, ir nozīmīgs spēcīgākas demokrātijas elements; aicina visas politiskās partijas aktīvi piedalīties vēlēšanās; ir nobažījies par pašreizējo politisko situāciju un aicina visus politiskos līderus, pamatojoties uz demokrātiskām institūcijām, panākt vienošanos;
3. norāda, ka attiecīgajām personām divpusējie strīdīgie jautājumi jāatrisina, ievērojot labas kaimiņattiecības un ņemot vērā ES vispārējās intereses; aicina visus nozīmīgākos dalībniekus un iesaistītās personas uzņemties atbildību un demonstrēt apņēmību atrisināt visus strīdīgos jautājumus, kuri ne vien kaitē šīs kandidātvalsts pievienošanās procesam un ES politikai šajā reģionā, bet arī negatīvi ietekmē attiecības starp etniskajām kopienām, reģiona stabilitāti un ekonomikas attīstību;
4. apsveic valsti Ohridas pamatnolīguma 10. gadadienā, kurš joprojām ir valsts etnisko kopienu savstarpējo attiecību stūrakmens, un aicina valsts valdību un visas valsts iestādes izmantot šo nozīmīgo jubileju, lai sekmētu etnisko kopienu aizvien veiksmīgāku sadarbību un uzticēšanos; tomēr ir nobažījies par aizvien lielāku saspīlējumu starp etniskajām kopienām, kas saistīts ar būvdarbiem Kales cietoksnī Skopjē; aicina visus politiskos un reliģiskos līderus un plašsaziņas līdzekļus rīkoties atbildīgi un neveikt darbības, kas varētu palielināt saspīlējumu starp etniskajām kopienām; ar bažām norāda uz izolēšanās tendences pieauguma risku, jo tā varētu kļūt par politiku, kas tiek īstenota, ja nav reālu izredžu pievienoties ES;
5. aicina valdību sekmēt vispusīgu dialogu starp etniskajām kopienām un, pieņemot lēmumus, pienācīgi ņemt vērā ikvienai kopienai un mazākumtautībai jutīgus jautājumus, piemēram, pilsētvides attīstības plānu "Skopje 2014", kā arī neveikt darbības un iniciatīvas, kuru mērķis ir stiprināt nacionālo identitāti uz citu kopienu rēķina; vērš uzmanību uz to, ka efektīvāk jādarbojas parlamenta komitejai, kas atbildīga par etnisko kopienu attiecībām, lai likumdošanas procesā iesaistītu mazākumtautību pārstāvjus, un uzsver, ka ir vēl vairāk jācenšas veicināt turpmāku decentralizācijas procesu, kā tas paredzēts Ohridas pamatnolīgumā;
6. pauž nožēlu par to, ka ANO kā starpnieka centieni atrisināt strīdu par valsts nosaukumu nav devuši konkrētus rezultātus;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

Demokrātija, tiesiskums un cilvēktiesības

7. atgādina, ka demokrātijas pamatā ir veselīga politiskā kultūra. aicina opozīcijas partijas izbeigt valsts parlamenta boikotu un atsākt politisko dialogu valsts iestādēs; uzskata, ka valdība un opozīcija ir atbildīgas par to, lai nekavējoties būtu nodrošināts atklāts dialogs par visām tām problēmām, kas šai valstij ir aktuālas; norāda, ka politiskā nestabilitāte varētu ietekmēt Eiropas integrācijas procesu, kam vajadzētu būt visu šīs valsts sabiedrības grupu kopīgai prioritātei; atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemti grozījumi valsts parlamenta reglamentā, kas nodrošina opozīcijas spēcīgāku līdzdalību parlamenta darbā; tomēr ir nobažījies par nepietiekamu dialogu starp valdību un opozīcijas partijām un par vispārēju neuzticēšanās un konfrontācijas gaisotni; mudina abas puses veicināt uzticēšanās gaisotni un demonstrēt stingru apņemšanos izmantot jauno parlamenta reglamentu, lai stiprinātu politisko dialogu un konstruktīvu sadarbību gan likumdošanas procesā, gan parlamenta īstenotajā valdības darbību rūpīgas pārbaudes procesā;

8. atzinīgi vērtē politisko gribu beidzot īstenot sen doto solījumu darīt zināmus to aģentu vārdus, kuri bija saistīti ar bijušās Dienvidslāvijas slepenajiem dienestiem, kas ir nozīmīgs solis, lai sarautu saikni ar veco komunisma ēru; tomēr norāda uz nepietiekamu progresu, lai garantētu attiecīgo tiesību aktu pilnīgu īstenošanu; mudina valdību laicīgi pabeigt lustrācijas procesu, bet nepiemērot to selektīvi politisku apsvērumu dēļ, piemēram, sevis politiskai leģitimācijai vai politisko oponentu nomelnošanai;

9. atzinīgi vērtē aizejošā ES Īpašā pārstāvja / ES delegācijas vadītāja lielisko darbu; nosoda valdošās partijas politiku nepiedienīgos uzbrukumus ES pārstāvjiem un pauž nožēlu, ka valdība nav vienbalsīgi un publiski norobežojusies no šādiem apvainojumiem; uzskata, ka šie incidenti ārkārtīgi kaitīgi ietekmē valsts tēlu;

10. vērš uzmanību uz to, ka ir jāuzlabo tiesību akti par vēlēšanām, lai tie atbilstu EDSO/Demokrātisko iestāžu un cilvēktiesību biroja un Eiropas Padomes Venēcijas komisijas ieteikumiem, kas izklāstīti ziņojumā par 2009. gadā notikušajām prezidenta un vietējām vēlēšanām;

11. atgādina, ka brīvi un neatkarīgi plašsaziņas līdzekļi ir priekšnoteikums stabilas demokrātijas attīstībai; norāda, ka valstī darbojas ļoti dažādi plašsaziņas līdzekļi: vieni pieder valstij, citi — privātajam sektoram un vēl citi — abiem šiem sektoriem kopā; tomēr pauž bažas par plašsaziņas līdzekļu politizēšanos un iejaukšanos to darbībā; ir norūpējies par ekonomisko atkarību un politiskā spēka koncentrēšanos plašsaziņas līdzekļos, kā rezultātā bieži vien trūkst redaktoriskās neatkarības un pazeminās žurnālistu darba kvalitāte; ir nobažījies par to, ka valstī ievērojami mazinās plašsaziņas līdzekļu brīvība, par ko liecina organizācijas "Reporters Without Borders" sagatavotais 2010. gada preses brīvības indekss (kritums no 34. uz 68. vietu); konstatē, ka Iekšlietu ministrija savā mājaslapā ir publicējusi aicinājumu valsts iedzīvotājiem ziņot par "neobjektīviem" preses ziņojumiem, aicina žurnālistus savā darbā saglabāt augstus profesionālos standartus, distancēties no politiskās ietekmes un izveidot patiesi profesionālas žurnālistu apvienības, un vienlaikus mudina atbildīgās iestādes stiprināt plašsaziņas līdzekļu neatkarību un brīvību, attiecinot uz tiem vienādus standartus un nodrošinot lielāku pārredzamību attiecībā uz to īpašniekiem;

12. atzinīgi vērtē daudzos tiesību aktus, kas pieņemti tiesu sistēmas reformas īstenošanai, un prasa vēl vairāk pastiprināt centienus īstenot tiesu iestāžu reformu, lai nodrošinātu to profesionalitāti, efektīvu darbību un neatkarību no politiskā spiediena; šajā sakarībā uzsver, ka steidzami un efektīvi ir jāsteno spēkā esošais tiesiskais regulējums; ir nobažījies par Tieslietu ministrijas pastāvīgo ietekmi uz Tieslietu padomi un par to, ka valdība un deputāti kritizē Konstitucionālās tiesas darbu, jo tas liecina, ka ir iespējama politiska iejaukšanās tiesu iestāžu darbībā; tomēr ar gandarījumu norāda — lai gan pastāv nesaskaņas, visi tiesas spriedumi ir īstenoti; atzinīgi vērtē centienus palielināt tiesu sistēmas efektivitāti un pārredzamību, jo īpaši samazinot neizskatīto lietu skaitu, kas ir tipiska situācija lielākajā daļā tiesu iestāžu; tikpat atzinīgi vērtē to, ka spēkā ir stājies tiesību akts par juridisko palīdzību;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

13. atzinīgi vērtē pastāvīgos centienus apkarot korupciju, par ko cita starpā liecina Eiropas Padomes Pretkorupcijas starpvalstu grupas (GRECO) otrā posma ieteikumu īstenošana un Kriminālkodeksa grozījumu stāšanās spēkā; mudina iestādes turpināt korupcijas apkarošanai paredzēto tiesību aktu īstenošanu, kā arī palielināt tiesu iestāžu neatkarību, efektivitāti un piešķirt tām vairāk finansējuma; tomēr atgādina, ka korupcija joprojām plaukst, un prasa to vēl intensīvāk izskaust; uzsver, ka nevilcinoties ir efektīvi un pilnībā jāpiemēro pretkorupcijas tiesību akti, jo īpaši attiecībā uz politisko partiju finansēšanu un interešu konfliktiem; vērs uzmanību uz to, ka ir svarīgi nodrošināt, lai tiesu sistēma darbotos bez politiskas iejaukšanās; atzinīgi vērtē centienus veicināt tiesu sistēmas efektivitāti un pārredzamību; uzsver nepieciešamību apkopot vairāk datu par veikto kriminālvajāšanu un piespriestajiem sodiem, lai varētu noteikt sasniegto progresu; prasa unificēt tiesu praksi, lai nodrošinātu prognozējamu tiesisko sistēmu un sabiedrības uzticēšanos;

14. aicina Komisiju nākamajā progresa ziņojumā novērtēt ietekmi un rezultātus, kas panākti, pateicoties ES līdzekļiem, kuri piešķirti tiesu iestāžu reformai un cīņai pret korupciju; aicina Komisiju iesniegt Padomei un Parlamentam izsmelošāku novērtējumu par Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas veikto pretkorupcijas pasākumu efektivitāti saistībā ar publisko iepirkumu un krāpšanas apkarošanu, un iesniegt šo novērtējumu kopā ar nākamo progresa ziņojumu;

15. atzinīgi vērtē valsts pārvaldes reformas jomā paveikto, tomēr prasa strādāt vēl intensīvāk, jo valsts pārvalde vēl arvien ir politizēta un tai trūkst gan veiktspējas, gan profesionalitātes; atbalsta to, ka valdība ir pieņēmusi valsts pārvaldes reformas valsts stratēģiju un izveidojusi Stabilizācijas un asociācijas nolīguma apakškomiteju, kas atbildīga par valsts pārvaldes reformas jautājumiem; pauž bažas par to, ka nav pārredzams īpašais process, kura rezultātā pagaidu amata vietas tiek pārveidotas par pastāvīgām amata vietām, jo tas nozīmē vēl lielāku administrācijas politizēšanu; prasa izstrādāt skaidru stratēģiju attiecībā uz cilvēkresursiem, nosakot, kādām ir jābūt pārvaldības spējām un prasmēm, un šo stratēģiju īstenot, pieņemšanu darbā un karjeras izaugsmi nodrošinot pēc nopelniem; atzinīgi vērtē to, ka arvien vairāk darbā tiek pieņemti mazākumtautību pārstāvji, tomēr uzsver, ka pieņemšana darbā būtu jāveic, pamatojoties uz pārvaldes vajadzību novērtējumu, lai nodrošinātu, ka jauno darbinieku prasmes atbilst attiecīgā amata pienākumu aprakstam;

16. atzinīgi vērtē pastāvīgo progresu decentralizācijas jomā; tomēr norāda, ka, uzticot atbildību zemāka līmeņa iestādēm, tām būtu jāpiešķir arī atbilstīgs finansējums;

17. atzinīgi vērtē progresu, kas sasniegts, pārveidojot cietumu sistēmu; tomēr vēl arvien pauž nopietnas bažas par degradējošiem apstākļiem dažos cietumos, jo īpaši attiecībā uz telpu nepietiekamību un neatbilstīgu veselības aprūpes sistēmu; uzsver nepieciešamību ievērot principu, ka pret apcietinātajām personām ir jāizturas atbilstīgi ANO principiem;

18. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemts tiesību akts par iedzīvotāju un mājsaimniecību skaitīšanu 2011. gadā, un uzsver, ka tai ir pienācīgi jāsaņem atbalsts un jāorganizē tās praktiskā īstenošana, lai šī skaitīšana būtu precīza; aicina valdību piešķirt pienācīgus līdzekļus tās organizēšanai un uzsver, cik svarīgi ir šo jautājumu depolitizēt, lai skaitīšana būtu objektīva un tajā piedalītos iespējami vairāk valsts iedzīvotāju;

19. uzsver, cik ārkārtīgi svarīgi ir nodrošināt, lai izglītības sistēma atbalstītu etnisko integrāciju; šajā sakarībā atzinīgi vērtē integrētās izglītības stratēģiju un prasa to ātri īstenot, tostarp izskaužot uz etniskajām pazīmēm balstītu segregāciju un veicinot visu Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas oficiālo valodu apgušanu; aicina valdību pilnveidot procesu, ko tā izmanto, lai apspriestos ar dažādajām kopienām, un cieši ar tām sadarboties, īstenojot minēto stratēģiju;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

20. konstatē, ka nav panākts progress attiecībā uz kopēju vēsturisku notikumu kopīgu svinēšanu ar kaimiņos esošajām ES dalībvalstīm, lai labāk izprastu vēsturi un uzturētu labas kaimiņattiecības, kā tika uzsvērts iepriekšējā ziņojumā; mudina ieviest skolas mācību grāmatas, kurās vēsture netiek ideoloģiski interpretēta;

21. pauž nopietnas bažas par romu kopienas stāvokli, jo tā vēl arvien dzīvo šausmīgos apstākļos un tiek diskriminēta attiecībā uz piekļuvi darba tirgum, veselības aprūpei un sociālajiem pakalpojumiem; jo īpaši uzsver romu meiteņu un sieviešu grūto stāvokli, jo tās vēl arvien cieš no divkāršas diskriminācijas gan savas tautības, gan dzimuma dēļ; aicina valdību apņēmīgāk īstenot romu integrācijas stratēģiju un Romu desmitgades rīcības plānu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē valdības darbību, kas vērsta uz romu politisko integrāciju, tostarp ieceļot romu tautības ministru, kurš atbildīgs par romu kopienai aktuālu jautājumu risināšanu; pauž atzinību valdībai par to, ka Eiropas Padomes prezidentūras laikā ir notikusi valdības rīkota sanāksme par romu integrāciju;

22. atzinīgi vērtē diskriminācijas novēršanas tiesību akta pieņemšanu, kas ir izšķirošs solis, lai izskaustu diskriminēšanas praksi, jo tā joprojām ir plaši izplatīta, un prasa ātri un efektīvi īstenot šo tiesību aktu; tomēr pauž nožēlu, ka atšķirībā no Eiropas tiesību aktiem šis likums neattiecas uz diskrimināciju dzimumorientācijas dēļ; prasa šajā jomā piemērojamos valsts tiesību aktus nekavējoties saskaņot ar *aquis* un stiprināt uzraudzības mehānismus, turklāt uzsver, ka tas ir viens no priekšnoteikumiem, lai pievienotos ES; ir nobažījies par to, kā īstenota procedūra, izvēloties Diskriminācijas novēršanas komisijas locekļus; pauž nožēlu, ka šajā komisijā nav iecelts neviens pilsoniskās sabiedrības pārstāvis; prasa strādāt vēl intensīvāk, lai nodrošinātu sieviešu tiesības, palielinātu viņu līdzdalību darba tirgū, kā arī politisku un ar uzņēmējdarbību saistītu lēmumu pieņemšanas procesā un lai aizsargātu sievietes un bērnus no vardarbības ģimenē;

23. prasa spēcīgāk rīkoties dzimumu līdztiesības un sieviešu tiesību jomā; mudina valsts iestādes pilnībā īstenot likumu par vīriešu un sieviešu iespēju vienlīdzību un nodrošināt, lai valsts rīcības plāns dzimumu līdztiesības nodrošināšanai kļūtu konsekventāks; atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta stratēģija cīņai pret vardarbību ģimenē; prasa ieviest cietušo atbalsta sistēmu; mudina valdību un nevalstiskās organizācijas veicināt lielāku izpratni par šiem jautājumiem;

24. nosoda nesen notikušos iebiedēšanas gadījumus un tiešos uzbrukumus pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kā arī personiskas neslavas celšanu to vadošajiem aktīvistiem; atzinīgi vērtē valdības ieviestos mehānismus apspriedēm ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, tomēr ir nobažījies par to, ka nav sistēmiska un pārredzama mehānisma apspriedēm ar pilsonisko sabiedrību jautājumos, kuri attiecas uz valsts attīstības politikas nostādņēm, likumdošanu, programmām vai citiem stratēģiskiem dokumentiem; uzsver nepieciešamību nešķirojot iesaistīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas politikas veidošanas procesā, lai veicinātu iedarbīgu sabiedrisko apspriešanu un ieinteresēto personu līdzdalību procesā, kura mērķis ir valsts pievienošanās ES; uzsver, ka pilsoniskajai sabiedrībai ir izšķiroša nozīme, lai sekmētu plašāku reģionālo sadarbību sociālu un politisku jautājumu risināšanā; atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemts jauns likums par pilsoniskajām apvienībām, un mudina valsts iestādes īstenot noteikumus par organizācijām, kuras darbojas sabiedrības interesēs, un šajā nolūkā pēc iespējas ātrāk nodrošināt attiecīgas finansēšanas sistēmas;

25. ir gandarīts, ka ar IPA piešķirtie līdzekļi Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā tiek izmantoti labi; mudina valsts valdību un Eiropas Komisiju vienkāršot IPA finansējuma pārvaldības procedūru, lai tā kļūtu pieejamāka nelielām un necentralizētām pilsoniskajām organizācijām, arodbiedrībām un citiem saņēmējiem;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

26. uzsver, ka Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika ir ratificējusi Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) astoņas galvenās darba tiesību konvencijas; ir nobažījies, ka ir panākts tikai neliels progress darba tiesību un arodbiedrību tiesību jomā; aicina valsts iestādes vēl vairāk palielināt darba ņēmēju un arodbiedrību tiesības un šajā sakarībā arī mudina valsts valdību nodrošināt pietiekamu administratīvo veikspēju, kas vajadzīga darba tiesību pareizai īstenošanai un piemērošanai; uzsver sociālā dialoga nozīmi un mudina valsts valdību noteikt vērienīgākus mērķus un sākt visaptverošu sociālo dialogu ar attiecīgajiem partneriem;

27. uzsver, ka ir svarīgi saglabāt un uzturēt kultūras mantojumu, jo tas ir Eiropas vērtību un principu stūrkmens; ar nožēlu konstatē, ka daudzas kapsētas, freskas un arheoloģiski objekti, kas pieder bulgāru kultūras mantojumam, ir pilnībā pamesti novārtā un iznīcināti;

28. atzinīgi vērtē valsts sasniegumus, cenšoties veidot funkcionējošu tirgus ekonomiku un panākt plašu vienprātību par valsts ekonomikas politikas pamatprincipiem; pauž atzinību par to, ka valdība spējusi saglabāt makroekonomikas stabilitāti, lai gan ir jūtama pasaules finanšu krīzes negatīvā ietekme, un norāda, ka ir labas izredzes panākt ekonomisko izaugsmi tuvākajos gados;

Sociāli ekonomiskā attīstība

29. ir norūpējies par noturīgo un ļoti augsto jo īpaši jauniešu bezdarba līmeni, kas ir vispārēja parādība daudzās šī reģiona valstīs; aicina valdību ātri īstenot iedarbīgākus pasākumus, lai uzlabotu valsts ieguldījumu, kas vērsts uz nodarbinātības politikas īstenošanu, kā arī darbaspēka nodarbināšanu kvalitatīvās, stabilās un atbilstošās darba vietās; aicina Komisiju atbalstīt valsts iestādes, sniedzot tām vairāk palīdzības ar IPA līdzekļiem;

30. konstatē, ka pēdējos gados īstenoto ekonomisko reformu rezultātā ir uzlabojusies uzņēmējdarbības vide, un uzsver, ka valstī ir jāveic pastāvīga strukturālā reforma; vienlaikus norāda, ka jau tā nelielais ārvalstu ieguldījumu apjoms ir vēl vairāk samazinājies un ka pasaules finanšu krīzes dēļ stāvoklis ir pasliktinājies; aicina par ārvalstu tiešo ieguldījumu piesaistīšanu atbildīgās valsts aģentūras strādāt vēl intensīvāk, lai piesaistītu potenciālos ārvalstu ieguldītājus;

31. pauž atzinību valdībai par to, ka tā efektīvi un bez sarežģījumiem ir īstenojusi Stabilizācijas un asociācijas nolīgumu ar ES; šajā sakarībā atzinīgi vērtē valdības nesen pieņemto lēmumu atcelt muitas tarifus vairāk nekā simts dažādiem produktiem, jo tas ir solis ceļā uz pilnīgu tirdzniecības liberalizāciju ar ES; cer, ka šo pārmaiņu rezultātā palielināsies valsts vietējo ražotāju konkurētspēja, tā veicinot lielāku ekonomisko izaugsmi; uzskata, ka šie notikumi ir svarīgs rādītājs, kas liecina par valsts centieniem izturēt pieaugošo konkurenci, ar kādu tai būs jāsaskaras pēc pievienošanās ES;

32. uzver, ka attiecībā uz budžeta izdevumiem ir jāpiemēro labas pārvaldības principi, veicinot brīvu piekļuvi atklātai informācijai, apspriežoties ar budžeta procedūrā ieinteresētajām personām un izveidojot ziņošanas mehānismu, un tādejādi uzņemoties atbildību par iztērētajiem līdzekļiem; atgādina, ka nepārredzami budžeta izdevumi rada sociālo atstumtību un konfliktus, un apšaubā dažu valsts kampaņu leģitimitāti;

33. atzinīgi vērtē to, ka nesen ir pieņemts Enerģētikas tiesību akts, lai liberalizētu valsts elektrības tirgu, jo šis akts atbilst attiecīgajām ES direktīvām;

34. uzsver, ka ir svarīgi veidot efektīvu un uzticamu sabiedriskā transporta sistēmu gan valsts, gan reģionālajā līmenī (tostarp dzelzceļa līniju Sofija-Skopje-Tirāna); šajā sakarībā vēlreiz aicina valsts iestādes ieguldīt līdzekļus, lai uzturētu un modernizētu dzelzceļa tīklu, kas ir stabila alternatīva autoceļu sistēmai;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

pauž nožēlu par valdības lēmumu samazināt ieguldījumu ikgadējā dzelzceļa infrastruktūras programmā un aicina Komisiju sniegt nepieciešamo tehnisko un finansiālo palīdzību, izmantojot IPA;

35. aicina Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas un Bulgārijas iestādes atkal atvērt robežšķērsošanas punktu gājējiem un riteņbraucējiem starp Staro Konjarevo un Gabreni, lai uzlabotu sliežu ceļus "dzelzs priekšvara" posmā no Strumicas līdz Petričai;

36. atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta valsts ilgtspējīgas attīstības stratēģija, tomēr prasa strādāt vēl intensīvāk, lai īstenotu vides tiesību aktus un piešķirtu pietiekamu finansējumu šī mērķa sasniegšanai; jo īpaši vērš uzmanību uz problēmām, kas risināmas attiecībā uz ūdens kvalitāti, atkritumu apsaimniekošanu un dabas aizsardzību; prasa ciešāk sadarboties, atbilstoši ES standartiem risinot pārrobežu problēmas vides jomā; šajā sakarībā vēlreiz pieprasa īstenot efektīvu ūdens kvalitātes un ūdens līmeņa monitoringu ezeros, kas atrodas uz valsts robežas, proti, Ohridas, Prespas un Dojranas ezerā, kā arī Vardaras upē; atzinīgi vērtē trīspusējo Prespas ezera Eiroreģiona iniciatīvu, kurā ir iesaistīta Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Grieķija un Albānija; aicina valdību, pamatojoties uz Ohridas notekūdeņu savākšanas sistēmas sekmīgo izveidi, gūto pieredzi izmantot plašāk, to attiecinot arī uz citiem šī reģiona ezeriem; turklāt atzinīgi vērtē progresu, kas panākts, īstenojot notekūdeņu attīrīšanas iekārtu būvniecības projektu Gevgelijas pilsētā;

37. pauž nopietnas bažas par augsnes piesārņojumu Velesas pilsētā, ko Pasaules Veselības organizācija ir pasludinājusi par dzīvošanai bīstamu vietu; aicina valdību risināt šo jautājumu un veikt atbilstošus pasākumus sabiedrības veselības aizsardzībai šajā teritorijā; aicina Komisiju apsvērt, vai šajā konkrētajā gadījumā būtu iespējams izmantot IPA līdzekļus;

Reģionālie jautājumi

38. pauž atzinību valstij par pastāvīgajiem centieniem veicināt stabilitāti reģionā; uzsver, ka valsts piedalās ES civilo un militāro misiju īstenošanā, tomēr atgādina valdībai, ka tai ir pienākums stingri ievērot KĀDP kopējās nostājas, jo īpaši tās, kuras saistītas ar ierobežojošiem pasākumiem, sevišķi attiecībā uz Zimbabvi;

39. atzinīgi vērtē Serbijas un Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas iestāžu neseno pieņemto lēmumu, saskaņā ar kuru pilsoņiem, kas pārvietojušies starp šīm abām valstīm, vairs nav jāuzrāda starptautiskā pase, jo lēmums ir pieņemts, lai veidotu kopīgās robežas kopīgu kontroli;

40. pauž dziļu nožēlu par to, ka strīds ar Grieķiju par valsts nosaukumu joprojām bloķē šīs valsts virzību uz ES, un atgādina par savu ieteikumu Padomei nekavējoties sākt pievienošanās sarunas; uzsver, cik svarīgas šajā procesā ir labas kaimiņattiecības un kaimiņvalstīm jutīgu jautājumu izpratne; aicina attiecīgo valstu valdības atturēties no pretrunīgi vērtējamām rīcībām, darbībām un paziņojumiem, kam varētu būt negatīvas sekas un kas varētu kaitēt labām kaimiņattiecībām; konstatē, ka dialogs starp abu valstu ministru prezidentiem kļuvis intensīvāks, un aicina viņus izrādīt politisku tālredzību un apņēmību panākt kompromisu, kā arī ātri rast abām pusēm pieņemamu risinājumu;

41. atgādina — saskaņā ar Vispārējo lietu padomes 2010. gada 14. decembra secinājumiem ir svarīgi ANO aizbildnībā uzturēt labas kaimiņattiecības, tostarp panākot pusēm pieņemamu vienošanos jautājumā par valsts nosaukumu;

42. aicina Komisiju un Padomi sākt darbu, lai izstrādātu vispārēji piemērojamu šķīrējtiesas mehānismu, kas būtu paredzēts divpusēju strīdīgu jautājumu risināšanai starp paplašināšanās valstīm, kā arī starp paplašināšanās valstīm un ES dalībvalstīm;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

43. ar bažām norāda uz vēsturisku argumentu izmantošanu pašreizējās debatēs, tostarp tā dēvēto "antikvizāciju", kā rezultātā var palielināties saspīlējums attiecībās ar kaimiņvalstīm un rasties jauna iekšēja šķelšanās;

44. aicina ES augsto pārstāvi un par paplašināšanos un Eiropas kaimiņattiecību politiku atbildīgo komi-sāru veicināt to, ka tiek panākta vienošanās par valsts nosaukumu, un sniegt politiskus ieteikumus, pilnībā ņemot vērā pašlaik notiekošo sarunu procesu un ANO Statūtus; uzskata, ka šis uzdevums — iespējami ātri rast savstarpēji pieņemamu risinājumu — ir pārbaudījums tam, kā darbojas kopējā ārpolitika pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, kā arī Savienības spējai risināt ietilgušus starptautiskus strīdus pie tās robežām;

45. aicina Padomi un Komisiju pildīt savas saistības attiecībās ar trešām valstīm un atalgot tās, kuras panākušas progresu un sekmīgi veic reformas atbilstoši ES noteiktajām prasībām; norāda, ka pretējā gadījumā var samazināties šo valstu gatavība veikt reformas;

46. uzskata — ja *status quo* jautājumā par valsts nosaukumu ieilgs un netiks risināti citi strīdīgi jautājumi ar kaimiņvalstīm, tas varētu negatīvi ietekmēt ne vien šīs valsts un reģiona stabilitāti, bet arī paplašināšanās politikas ticamību, un tādēļ aicina visas iesaistītās valstis demonstrēt labu gribu, solidaritāti un atbildību, risinot strīdīgos jautājumus; šajā sakarībā aicina valsts iestādes enerģiskāk īstenot priekšlikumu par to, lai ar Bulgāriju un Grieķiju izveidotu kopīgas ekspertu komitejas vēstures un izglītības jautājumos;

*

* *

47. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Bijušās Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikas valdībai un parlamentam.

Stāvoklis Kotdivuārā

P7_TA(2011)0152

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par stāvokli Kotdivuārā

(2012/C 296 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Kotdivuāru, jo īpaši 2010. gada 16. decembra rezolūciju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2000. gada 3. novembra Bamako deklarāciju par demokrātiju, cilvēktiesībām un brīvībām franču valodā runājošajā pasaules daļā,
- ņemot vērā attiecīgās ANO Drošības padomes rezolūcijas par Kotdivuāru, jo īpaši 2010. gada rezolūcijas Nr. 1946 un Nr. 1951 un 2011. gada rezolūcijas Nr. 1967, Nr. 1968 un Nr. 1975,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / augstās pārstāves baroneses Ketrīnas Eštones paziņojumus par stāvokli Kotdivuārā, jo īpaši 2011. gada 3., 10., 12., 19. marta un 1. aprīļa paziņojumus,
- ņemot vērā 2011. gada 31. janvārī notikušajā ES Ārlietu padomes 3065. sanāksmē pieņemtos secinājumus par Kotdivuāru,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0492.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- ņemot vērā ES Padomes Lēmumu 2011/18/KĀDP un Padomes 2011. gada 14. janvāra Regulu (ES) Nr. 25/2011, ar ko nosaka līdzekļu iesaldēšanu un ierobežojošus pasākumus, kuri vērsti pret personām un organizācijām Kotdivuārā;
 - ņemot vērā lēmumu, ko Adisabebā 2011. gada 10. martā pieņēma Āfrikas Savienības (ĀS) Miera un drošības padome,
 - ņemot vērā ANO Drošības padomes 2011. gada 3. un 11. marta paziņojumus par Kotdivuāru,
 - ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētāju 2011. gada 18. marta kopīgo paziņojumu, kurā tika nosodīta vardarbība un cilvēktiesību pārkāpumi Kotdivuārā,
 - ņemot vērā Parlamenta priekšsēdētāja Jeržija Buzeka 2011. gada 18. marta paziņojumu, kurā viņš aicināja pārtraukt visu veidu vardarbību pret civiliedzīvotājiem Kotdivuārā,
 - ņemot vērā rezolūciju par stāvokli Kotdivuārā, ko Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienas (ECOWAS) Valstu un valdību vadītāju iestāde pieņēma 2011. gada 25. martā Abudžā,
 - ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2011. gada 25. marta rezolūciju, ar ko tika izveidota starptautiska izmeklēšanas komisija, kuras uzdevums ir izmeklēt cilvēktiesību pārkāpumus, kas izdarīti Kotdivuārā kopš prezidenta vēlēšanām,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā pēdējo četru mēnešu laikā Kotdivuāra ir nonākusi dziļā politiskā krīzē, ko izraisīja pašreiz pie varas esošā prezidenta *Laurent Gbagbo* atteikšanās nodot pilnvaras likumīgajam prezidentam *Alassane Ouattara*, lai gan *A. Ouattara* uzvarēja 2010. gada novembrī notikušajās prezidenta vēlēšanās, un pēc tam, kad Apvienoto Nāciju Organizācija apstiprināja vēlēšanu rezultātus, viņu par uzvarējušu vēlēšanās atzina starptautiskā sabiedrība;
- B. tā kā diplomātiskie centieni, tai skaitā ĀS, ECOWAS un Dienvidāfrikas prezidenta mēģinājumi, rast mierīgu risinājumu politiskajam strupceļam pēcvēlēšanu periodā nav guvuši panākumus;
- C. tā kā kopš februāra vidus ir pastiprinājušās cīņas gan galvaspilsētā, gan valsts rietumu daļā, un saskaņā ar satraucošiem ziņojumiem pret civiliedzīvotājiem tiek aizvien vairāk izmantota smagā artilērija;
- D. tā kā pēdējo dienu laikā prezidenta *A. Ouattara* vadītie republikāņu spēki ir uzsākuši plašu ofensīvu, lai ieviestu viņa varu, un šo spēku kontrolē ir nonākušas vairākas svarīgas teritorijas, tai skaitā politiskā galvaspilsēta Jamusukro un kakao eksportam nozīmīga osta San Pedro; tā kā spēki, kas atbalsta *A. Ouattara*, tagad ir ieradušies Abidžanā, un tādēļ ir sākušās intensīvas cīņas ar spēkiem, kas atbalsta bijušo prezidentu;
- E. tā kā saskaņā ar ANO pieejamiem datiem kopš 2010. gada decembra Kotdivuārā dzīvību zaudējuši simtiem cilvēku; tā kā faktiskais bojāgājušo skaits, visticamāk, ir daudz lielāks, jo par vardarbību, kas notiek valsts vidienē, ne vienmēr tiek ziņots preseī;
- F. tā kā uzbrukumi, kas vērsti pret ANO miera uzturēšanas spēkiem un iestādēm, ir kara noziegums; tā kā drošības spēki, kas atbalsta *L. Gbagbo*, regulāri izsaka draudus un uzbrūk ANO misijai Kotdivuārā (ONUCI), bet bijušais prezidents ir nācis klajā ar naidu kurinošiem izteikumiem, mudinot ļaudis uz vardarbību pret ANO spēkiem un ārzemniekiem, kas uzturas Kotdivuārā; tā kā ir nopietni ievainoti vai pat nogalināti vairāki ANO miera uzturētāji;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- G. tā kā Kotdivuārā ir notikuši nežēlīgi noziegumi, tai skaitā seksuāla vardarbība, piespiedu pazušana, nāvessoda izpildīšana bez tiesas sprieduma un pārmērīga un nekritiska spēka lietošana pret civiliedzīvotājiem, kas klasificējami kā noziegumi pret cilvēci;
- H. tā kā deklarācijā, ko Kotdivuāras valdība iesniedza 2003. gada 18. aprīlī, ievērojot Romas statūtu 12. panta 3. punktu, Kotdivuāra atzina Starptautiskās Krimināltiesas (ICC) jurisdikciju attiecībā uz noziegumiem, kas tās teritorijā izdarīti pēc 2002. gada 19. septembra; tā kā ICC prokuratūra joprojām veic Kotdivuārā pirmstiesas izmeklēšanu;
- I. tā kā tiesiskuma ievērošana Kotdivuārā ir turpinājusi pasliktināties, un aizvien vairāk tiek ierobežota vārda un plašsaziņas līdzekļu brīvība;
- J. tā kā pēdējo četru mēnešu laikā Kotdivuārā ir nopietni pasliktinājusies ekonomiskā situācija, jo *L. Gbagbo* veicis nelikumīgu banku un kakao audzēšanas nozares nacionalizāciju un patvaļīgu naudas un privātīpašuma atsavināšanu; tā kā SVF nesen brīdināja, ka pašreizējā situācija Kotdivuārā radīs nopietnas negatīvas sekas visa Rietumāfrikas reģiona ekonomikai;
- K. tā kā saistībā ar biedējošo situāciju valstī savas mājvietas ir bijuši spiesti pamest aptuveni viens miljons cilvēku, kas pārvietoti uz citām vietām valstī vai uz tādām kaimiņvalstīm kā Libērija, Gana, Togo, Mali un Gvineja;
- L. tā kā 2011. gada 17. martā Komisija pieckāršoja Kotdivuārai paredzētās ES humānās palīdzības apmēru;
- M. tā kā ANO Drošības padomes vienprātīgi pieņemtajā rezolūcijā Nr. 1975(2011) *L. Gbagbo* tiek mudināts nekavējoties atkāpties no amata un pārtraukt vardarbību pret civiliedzīvotājiem, un vienlaikus tiek noteiktas finansiālas un ar ceļošanu saistītas sankcijas *L. Gbagbo*, viņa dzīvesbiedrei un trijiem sabiedrotājiem,
1. pauž nosodījumu par bijušā prezidenta *L. Gbagbo* un viņa atbalstītāju mēģinājumiem uzurpēt Kotdivuāras iedzīvotāju gribu; atkārtoti aicina *L. Gbagbo* atkāpties no amata un nekavējoties nodot pilnvaras *A. Ouattara*; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka tika pieņemta rezolūcija Nr. 1975(2011), kurā ANO Drošības padome paudusi vissīngrāko nostāju kopš pēcvēlēšanu krīzes sākuma Kotdivuārā, aicinot *L. Gbagbo* nekavējoties atkāpties;
 2. pauž nožēlu par to, ka nav rasts diplomātisks risinājums, tai skaitā, ĀS atbalstītais risinājums, un ka pēcvēlēšanu krīzes laikā ir vērojama vardarbība un bruņotas sadursmes;
 3. atzinīgi vērtē Rietumāfrikas sieviešu aicinājumu rast mierīgu risinājumu politiskajam konfliktam Kotdivuārā un nodot tiesai personas, kas vardarbīgi izturas pret parastiem valsts iedzīvotājiem; pauž nožēlu par to, ka sieviešu organizācijas un reliģiskie un kopienu līderi nav pielikuši pietiekamas pūles, lai izdarītu spiedienu no iekšienes un veicinātu starpniecību, ar kuras palīdzību varētu rast mierīgu izeju no valsts politiskā strupceļa;
 4. atgādina, ka demokrātisko legitimitāti var nodrošināt tikai, ievērojot vispārējās vēlēšanu tiesības, un ka *A. Ouattara* ievēlēšana atspoguļo Kotdivuāras tautas suverēno gribu; mudina visas Kotdivuāras iestādes, tai skaitā Kotdivuāras Aizsardzības un drošības spēkus (FDSCI) nekavējoties ņemt vērā demokrātiski ievēlētā prezidenta *A. Ouattara* un viņa valdības pilnvaras;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

5. pauž visstingrāko nosodījumu par vardarbības saasināšanos Kotdivuārā, jo īpaši smagās artilērijas izmantošanu pret civiliedzīvotājiem un tās dēļ bojāgājušo personu ievērojamo skaitu; pauž dziļu solidaritāti ar visiem Kotdivuārā nevainīgi cietušajiem netaisnības un vardarbības upuriem un viņu ģimenēm; uzsver, ka vardarbība pret civiliedzīvotājiem, tai skaitā sievietēm, bērniem un starptautiski pārvietotām personām, netiks paciesta, un tā nekavējoties jāpārtrauc;

6. stingri nosoda cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus, kas, kā ziņo, ir vērsti pret civiliedzīvotājiem, tai skaitā nāvēssoda izpildīšanu bez tiesas sprieduma un seksuālo vardarbību; norāda, ka saskaņā ar ANO Drošības padomes pausto viedokli šos pārkāpumus var uzskatīt par noziegumiem pret cilvēci; stingri iebligst pret jebkādu plašsaziņas līdzekļu izmantošanu naida kurināšanai; aicina atcelt visus ierobežojumus runas brīvības īstenošanai; pauž nosodījumu par četru cilvēku, tai skaitā divu ES pilsoņu, nolaupīšanu no viesnīcas, kas atrodas *L. Gbagbo* atbalsta spēku kontrolētā Abidžanas rajonā, un aicina nekavējoties atbrīvot gūstekņus;

7. uzstāj, ka nedrīkst pieļaut nesodāmību un ka jādara viss iespējamais, lai identificētu un nodotu tiesai, tostarp starptautiskā līmenī, visus, kas atbildīgi par noziegumiem, kuri izdarīti pret civiliedzīvotājiem; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka ANO Cilvēktiesību padome ir izveidojusi izmeklēšanas komisiju; konstatē — ANO Drošības padome ir norādījusi, ka ICC izlems, vai stāvoklis Kotdivuārā ir tās jurisdikcijā; aicina visas Kotdivuāras situācijā iesaistītās personas sadarboties ar šīm iestādēm, lai tiktu panākts taisnīgums; aicina ES sniegt visu nepieciešamo atbalstu šiem izmeklēšanas pasākumiem;

8. stingri nosoda iebiedēšanas pasākumus, kas tiek vērsti pret *ONUSCI* un ES, un šķēršļus, kas tām tiek radīti;

9. atzinīgi vērtē mērķtiecīgās papildu sankcijas, kurās tiek ietverti vīzu izsniegšanas aizliegumi un līdzekļu iesaldēšana un kuras ANO Drošības padome, ĀS un Eiropas Savienības Padome noteikusi visām personām un organizācijām, kas atsakās ievērot leģitīmā prezidenta pilnvaras, un tāpat atzinīgi vērtē Pasaules Bankas un Starptautiskā Valūtas fonda pieņemtos lēmumus, atsakoties veikt darījumus ar nelikumīgo valdību; uzsver, ka šīs sankcijas ir jāsauglabā līdz brīdim, kad vara atgriezīsies likumīgo iestāžu rokās;

10. atzinīgi vērtē to, ka ANO Drošības padome rezolūcijā Nr. 1975(2011) atgādināja par *ONUSCI* piešķirto pilnvarojumu izmantot visus nepieciešamos līdzekļus, lai īstenotu savu mandātu attiecībā uz civiliedzīvotāju aizsardzību, tai skaitā smago ieroču turpmākas izmantošanas novēršanu, un pauda pilnīgu atbalstu šādi darbībai; šajā sakarībā aicina ātri un nozīmīgi pastiprināt *ONUSCI* spējas, lai nodrošinātu civiliedzīvotāju efektīvu aizsardzību Kotdivuārā;

11. norāda, ka atbilstīgi savam mandātam *ONUSCI* pēc ANO ģenerālsēkretāra lūguma un ar Francijas bruņoto spēku *Licorne* palīdzību jau ir veikusi darbības Abidžanā, lai pārtrauktu smagās artilērijas izmantošanu un aizsargātu civiliedzīvotājus un ANO personālu;

12. atzinīgi vērtē un atbalsta ĀS un *ECOWAS* aizbildnībā veiktos starpniecības centienus, kuru mērķis ir novērst sadursmes, un atkārtoti aicina visus politiskos spēkus Kotdivuārā izrādīt savu apņemšanos īstenot mierīgu, demokrātisku politiskās varas pāreju un tādējādi izvairīties no turpmākas asinsizliešanas; pauž atbalstu ĀS plānam panākt vispārēju mierīgu krīzes risinājumu un uzsver, ka visām Āfrikas valstīm ir jāparāda vienotība un jārikojas saskaņoti, lai Kotdivuārā varētu atjaunot mieru;

13. aicina prezidentu *A. Ouattara* veicināt mieru un nacionālu samierināšanos, vienlaikus atgādinot, ka uz kara noziegumiem un noziegumiem pret cilvēci neattiecas noilguma noteikumi;

14. pauž nopietnas bažas par humanitārās situācijas pasliktināšanos Kotdivuārā un tās kaimiņvalstīs, jo īpaši Libērijā; aicina visas personas Kotdivuārā ļaut humānās palīdzības organizācijām droši un bez šķēršļiem darboties visās valsts daļās; atzinīgi vērtē apņemšanos palīdzēt atrisināt humanitāro krīzi, ko ES vārdā paudusi komisāre *K. Georgijeva*;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

15. uzsver to, ka ir ātri jāveic starptautiskas politiskas darbības, lai atrisinātu humanitāro situāciju Kotdivuārā un novērstu jaunu migrācijas izraisītu krīzi reģionā, aicina Komisiju un dalībvalstis saskaņot savus centienus ar citiem starptautiskajiem līdzekļu devējiem; aicina starptautisko sabiedrību pildīt savu apņemšanos attiecībā uz humānās palīdzības sniegšanu, lai atbildētu uz Kotdivuāras un tās kaimiņvalstu iedzīvotāju steidzamajām vajadzībām;

16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ANO Drošības padomei un ANO ģenerālsekretāram, ANO īpašajai misijai Kotdivuārā, Āfrikas Savienības institūcijām, ECOWAS, ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai, dalībvalstu valdībām un Kotdivuāras ievēlētajam prezidentam *Alasane Ouattara*.

Eiropas kaimiņattiecību politikas austrumu dimensijas pārskats

P7_TA(2011)0153

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par Eiropas kaimiņattiecību politikas austrumu dimensijas pārskatu

(2012/C 296 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Austrumu partnerības dalībvalstu ārlietu ministru 2010. gada 13. decembra sanāksmē pieņemtos secinājumus;
- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas, proti, 2006. gada 19. janvāra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politiku (EKP) ⁽¹⁾, 2007. gada 15. novembra rezolūciju par EKP stiprināšanu ⁽²⁾, 2006. gada 6. jūlija rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu (EKPI) ⁽³⁾, 2008. gada 5. jūnija rezolūciju par gada ziņojumu par kopējās ārpolitikas un drošības politikas galvenajiem jautājumiem un pamatizvēlēm ⁽⁴⁾, 2009. gada 19. februāra rezolūciju par EKPI pārskatīšanu ⁽⁵⁾, 2008. gada 17. janvāra rezolūciju par pieeju Melnās jūras reģionālās politikas jomā ⁽⁶⁾ un 2011. gada 20. janvāra rezolūciju par ES stratēģiju Melnajai jūrai ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 20. maija rezolūciju par nepieciešamību pēc Eiropas stratēģijas attiecībā uz Dienvidkaukāzu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā EKP attīstību kopš 2004. gada un jo īpaši Komisijas progresa ziņojumus par tās īstenošanu,
- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par Armēniju, Azerbaidžānu, Baltkrieviju, Gruziju, Moldovas Republiku un Ukrainu, kā arī Parlamentārās sadarbības komiteju ar šīm valstīm, izņemot Baltkrieviju, ieteikumus,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 15. novembra rezolūcijas 41. punktu, kurā prasīts izveidot ES un kaimiņattiecību politikas austrumu partnervalstu parlamentāro asambleju (EURONEST),
- ņemot vērā rīcības plānus, kas pieņemti kopīgi ar Armēniju, Azerbaidžānu, Gruziju un Moldovu, kā arī asociācijas programmu, kas pieņemta ar Ukrainu,

⁽¹⁾ OV C 287 E, 24.11.2006., 312. lpp.

⁽²⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 443. lpp.

⁽³⁾ OV C 303 E, 13.12.2006., 760. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 285 E, 26.11.2009., 11. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 76 E, 25.3.2010., 83. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 41 E, 19.2.2009., 64. lpp.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0025.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0193.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- ņemot vērā 2010. gada 26. jūlijā pieņemtos Ārlietu padomes secinājumus par EKP,
 - ņemot vērā Prāgas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmes 2009. gada 7. maija kopīgo deklarāciju,
 - ņemot vērā 2010. gada 12. maija Komisijas paziņojumu par Eiropas kaimiņattiecību politikas novērtējumu (COM(2010)0207),
 - ņemot vērā 2008. gada 3. decembra Komisijas paziņojumu par Austrumu partnerību (COM(2008)0823),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumus, proti 2007. gada 5. decembra paziņojumu „Stipra Eiropas kaimiņattiecību politika” (COM (2007)0774), 2006. gada 4. decembra paziņojumu par EKP stiprināšanu (COM (2006)0726), 2004. gada 12. maija paziņojumu „Eiropas kaimiņattiecību politika — Stratēģijas dokuments” (COM(2004)0373) un 2003. gada 11. marta paziņojumu „Plašāka Eiropa — Kaimiņattiecības: jauns pamats attiecībām ar austrumu un dienvidu kaimiņiem” (COM(2003)0104),
 - ņemot vērā 2006. gada 24. oktobra Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1638/2006, kas paredz vispārējos nosacījumus Eiropas kaimiņattiecību un partnerattiecību instrumenta izveidei ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas īpašo ziņojumu Nr. 13/2010 „Vai jaunā Eiropas kaimiņattiecību politikas instrumenta ieviešanas sākums ir veiksmīgs un nodrošina rezultātus Dienvidkaukāzā (Armēnijā, Azerbaidžānā un Gruzijā)?”,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā ar Lisabonas līgumu ir radīti apstākļi efektīvāku un konsekventāku ES attiecību panākšanai ar dalībniekiem un partneriem, īpaši ar tās kaimiņiem,
- B. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 8. pantu Eiropas Savienība veido īpašas attiecības ar kaimiņvalstīm, lai izveidotu labklājības un labu kaimiņattiecību telpu, kuras pamatā ir Savienības vērtības un kuru raksturo ciešas un mierīgas uz sadarbību balstītas attiecības,
- C. tā kā kopš 2004. gada, kad tika uzsākta EKP, ir nostiprinātas attiecības ar partnervalstīm un panākti daži taustāmi ieguvumi; tā kā joprojām pastāv neatrisinātas problēmas un galvenā uzmanība pašlaik ir jāpievērš īstenošanai, skaidri definējot rīcības prioritātes, veicot salīdzinošo novērtēšanu un diferencēšanu pēc darbības rezultātiem,
- D. tā kā Austrumu partnerība ir nozīmīga politiskā sistēma attiecību padziļināšanai ar citām valstīm un to starpā, kuras pamatā ir līdzdalība un līdzatbildība, kā arī nosacītība; tā kā ciešākām attiecībām ir vajadzīgas stiprākas kopīgas saistības un reāla virzība uz labu pārvaldi demokrātijas standartiem,
- E. tā kā Austrumu partnerības uzmanība ir veltīta četrām tematiskām sadarbības platformām, proti: demokrātija, laba pārvaldība un stabilitāte; ekonomiska integrācija un konverģence ar ES politiku; vide, klimata pārmaiņas un enerģijas piegādes drošība; un cilvēku savstarpēji kontakti,
- F. tā kā sadarbības EURONEST Parlamentārajā asamblejā mērķis ir veicināt pozitīvu ietekmi, kalpojot kā platformai viedokļu apmaiņai, kopīgu risinājumu rašanai mūsdienu globālām problēmām demokrātijas, politikas, ekonomikas, energodrošības un sociālo lietu jomā, kā arī lai stiprinātu saiknes starp reģiona valstīm un ES un saiknes starp pašām austrumu partnerības valstīm,

⁽¹⁾ OV L 310, 9.11.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- G. tā kā ES ir jāveicina un būtiski jānostiprina augšupēja pieeja, palielinot ekonomisko atbalstu pilsoniskajai sabiedrībai un jāveicina plašsaziņas līdzekļu brīvība un pulcēšanās brīvība, lai stiprinātu demokrātizācijas procesus, kas ir priekšnoteikums ilgtermiņa stabilizācijai,
- H. tā kā neatrisināti reģionālie konflikti ES kaimiņvalstīs apdraud attiecīgo valstu ilgtspējīgu ekonomisko, sociālo un politisko attīstību un ir nopietns šķērslis reģionālajai sadarbībai un mazina stabilitāti un drošību; tā kā šie konflikti arī nopietni traucē EKP pilna potenciāla un prioritāšu īstenošanu; tā kā šie konflikti apdraud EKP patiesas un efektīvas daudzpusējās dimensijas attīstību; tā kā joprojām netiek pietiekami novērtēta pilsoniskās sabiedrības nozīmība attiecīgajās valstīs,
- I. tā kā ar neseno demonstrācijām pret represīviem režīmiem Baltkrievijā, Tunisijā un Ēģiptē cilvēki ir skaidri pauduši savu leģitīmo vēlmi pēc demokrātijas,
- J. tā kā ES un dalībvalstu atbalsta un sadarbības politika attiecībā uz nedemokrātiskajiem režīmiem Tunisijā un Ēģiptē ir izrādījusies nederīga un no šīm kļūdām ir jāmacās, raugoties uz ES un Baltkrievijas attiecībām un ES - EKP politiku kopumā, kuras pamatā jābūt vērtībām,
- K. tā kā EKPI ir veicinājis EKP finansēšanas vienkāršošanu; tā kā izvēloties instrumentu, kas nomainīs EKPI, ir jāņem vērā EKP stratēģiskā pārskata secinājumi un jāriko plašas apspriedes,

EKP pārskatīšana – vispārīga informācija

1. atzinīgi vērtē progresu ES un kaimiņvalstu attiecībās EKP ietvaros, no jauna apstiprina EKP fundamentālās vērtības, principus un saistības, tostarp demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, tirgus ekonomiku, ilgtspējīgu attīstību un labu pārvaldi; uzskata, ka EKP joprojām ir stratēģiski nozīmīgs instruments attiecību padziļināšanai un stiprināšanai ar mūsu tuvākajiem kaimiņiem, lai atbalstītu to politiskās, sociālās un ekonomiskās reformas, un uzsver, ka ir svarīgi saglabāt kopīgas līdzdalības principu programmu un rīcības izstrādāšanā un īstenošanā;
2. atzinīgi vērtē patlaban notiekošo EKP pārskatīšanu un uzsver, ka šī procesa rezultātā vajadzētu vēl vairāk nostiprināt ES saites ar kaimiņvalstīm, un uzsver, ka arī, ja šo valstu cerības un mērķi ir atšķirīgi, tām visām ir potenciāls kļūt par ES vistuvākajām politiskajām sabiedrotajām;
3. atzīmē, ka EKP divas dimensijas (dienvīdu un austrumu) ir jāuztver, kā vienas un tās pašas prioritārās politikas integrālas daļas; uzsver, ka nepieciešams elastīgums un mums vairāk jādiferencē sava pieeja atbilstīgi konkrētiem partneriem, kā arī līdzekļi jāizmanto efektīvāk;
4. uzsver, ka EKP stratēģiskajā pārskatā ir jāņem vērā visu partneru pieaugošās politiskās saistības un jāpastiprina tāda diferencēšana pēc darbības rezultātiem, kuras pamatā ir skaidri formulēti kritēriji;
5. uzskata, ka būtiska nozīme ir ne tikai rezultātu, kas līdz šim gūti piemērotajās programmās, bet arī partnerības ietvaros pielietoto līdzekļu atbilstības rūpīgai izvērtēšanai; uzskata, ka šī procedūra dos iespēju koriģēt jebkuras nepilnības un neveiksmīgas izvēles nākotnē;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

6. uzsver nepieciešamību atzīt ar Lisabonas līgumu ieviestās izmaiņas, jo īpaši Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos/Komisijas priekšsēdētāja vietnieka lielāko nozīmi, Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izveidi, kā arī paplašināšanās un kaimiņattiecību komisāra amatu un Eiropas Parlamenta jaunās pilnvaras, lai piešķirtu lielāku saskaņotību ES ārpolitikai un palielinātu ārējās darbības un ārpolitikas efektivitāti un leģitimitāti; sagaida, ka dalībvalstis neuzņemsies divpusējas iniciatīvas ar EKP valstīm, jo tā tiktu apšaubīta ES rīcības efektivitātē;

7. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu un ES delegācijas visā pasaulē, cik vien iespējams atbalstīt to, lai cilvēktiesības un politiskie principi tiktu cieši integrēti trešo valstu politiskās situācijas analizē un tās rezultāti izmatoti iespējamās „transformācijas” politikas virzienos ar atbalsta projektu starpniecību;

EKP — austrumi

8. atzinīgi vērtē Eiropas Austrumu partnerības izveidošanu kā politisku sistēmu EKP austrumu aspekta attīstībai, kuras mērķis ir padziļināt un stiprināt ES un tās austrumu kaimiņu attiecības, turpinot darbu pie politiskās asociācijas, ekonomiskās integrācijas un tiesību aktu tuvināšanas, vienlaikus atbalstot politiskās un sociāli ekonomiskās reformas partnervalstīs; aicina Padomi, Komisiju un EĀDD izstrādāt skaidrus kritērijus šādu reformu pārraudzīšanai, atzīmējot, ka kritērijos ir jāņem vērā katra partnera atšķirīgās īpašības, tostarp dažādie mērķi un citādās iespējas; aicina Padomi, Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu iesaistīt Parlamentu šo kritēriju izstrādē; uzsver, ka ekonomiskajām reformām jānotiek līdztekus politiskajām reformām, un uzsver, ka labu pārvaldi var sasniegt vienīgi ar atvērtu un pārredzamu lēmumu pieņemšanas procesu, kura pamatā ir demokrātiskās institūcijas;

9. uzsver, cik svarīgi saistībā ar Austrumu partnerību ir vēl vairāk veicināt stabilitāti un daudzpusējas uzticēšanās veidošanos, kā tas ir pausts Prāgas Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmes kopīgajā deklarācijā;

10. uzsver, ka Eiropas perspektīva, tostarp Līguma par Eiropas Savienību 49. pants, varētu būt reformu virzītājspēks šajās valstīs un šī perspektīva vēl vairāk nostiprinātu valstu apņēmību ievērot kopējās vērtības un principus, piemēram, demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesības un labu pārvaldību;

11. atgādina, ka kopīgajām fundamentālajām vērtībām, tostarp demokrātijai, tiesiskumam un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanai, tiesu varas neatkarībai un korupcijas apkarošanai, plašsaziņas līdzekļu brīvībai un NVO darbības veicināšanai, uz kurām pamatojoties tika izveidota EKP un Austrumu partnerība, joprojām ir jābūt galvenajiem kritērijiem mūsu partnervalstu sasniegumu novērtēšanā; tāpēc aicina visas EKP partnervalstis veikt konkrētus pasākumus šajā jomā; tādejādi mudina Komisiju un EĀDD mērķtiecīgāk īstenot gada rīcības programmas šajā jomā;

12. atzīmē, ka kopš EKP politikas izveides 2004. gadā ir iegūti dažādi rezultāti — pozitīvi sasniegumi cilvēktiesību un demokratizācijas jomā vienās partnervalstīs mijās ar negatīviem citās, jo īpaši Baltkrievijā;

13. atzīmē, ka Baltkrievija ir vienīgā austrumu partnervalsts, kuras līdzdalība EKP un Austrumu partnerības divpusējā dimensijā ir ierobežota un tās turpmāka iesaiste šajās programmās būs atkarīga no tā, vai tiks ievērotas kopējās vērtības un pamatprincipi; uzskata, ka nesenie notikumi Baltkrievijā bija gluži pretēji ES redzējumam par cilvēktiesību ievērošanu, demokrātiju un tiesiskumu; atzinīgi vērtē Ārlietu padomes 2011. gada 31. janvāra secinājumus par Baltkrieviju; aicina ES veikt visus pasākumus, kas nepieciešami, šo secinājumu pilnīgai īstenošanai, tostarp cenšoties rosināt Baltkrievijas iedzīvotājos idejas par reformām,

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

samazinot birokrātisko slodzi un izmaksas, kas saistītas ar Šengenas vīzas saņemšanu, kā arī atbalstos cilvēku savstarpējus kontaktus; šajā sakarā aicina dalībvalstis, piešķirot Šengenas vīzas, izmantot visas elastības iespējas, kādas piedāvā ES vīzu kodekss; mudina Eiropas Komisiju un citus līdzekļu devējus atbalstīt demokrātiski orientētu politisko partiju veidošanos Baltkrievijā, kā arī lielāku NVO un pilsoniskās sabiedrības organizāciju veidošanos, un atbalstīt kopienu un pilsoniskās iniciatīvas Baltkrievijas reģionos;

14. uzsver, ka vairākās valstīs vēlēšanu tiesiskais pamats un to norise neatbilst starptautiskiem standartiem; uzsver, cik svarīgas saskaņā ar starptautiskajiem standartiem un saistībām ir brīvas un taisnīgas vēlēšanas;

15. uzsver, ka cīņai pret korupciju, jo īpaši tiesu varas iestādēs un policijā, ir jābūt vienai no galvenajām ES prioritātēm turpmākajās attiecībās ar Austrumu partneriem un ka tam ir jāatspoguļojas visaptverošajā iestāžu darbības uzlabošanas programmā; uzsver arī, cik svarīgi ir pastiprināt cīņu pret organizētās noziedzības starptautiskiem tīkliem, un prasa panākt lielāku sadarbību ar ES aģentūrām policijas un tiesu lietās;

16. uzsver, ka ir svarīgi papildināt ES un Austrumu partnerības valstu divpusējās attiecības ar daudzpusējo aspektu, palielinot tematiskajās platformās iekļauto darbību un iniciatīvu skaitu, īpaši pievēršot uzmanību pārrobežas projektu nostiprināšanai, savstarpējo kontaktu programmu izvēšanai, reģionālās sadarbības stimulu veidošanai un aktīva dialoga turpmākai stiprināšanai ar pilsonisko sabiedrību, lai veicinātu tik nepieciešamo nevalstisko institūciju veidošanos un stiprinātu sociālo kohēziju; tomēr atzīmē, ka divpusējam aspektam joprojām ir vadošā nozīme, un aicina veikt skaidrāku un striktāku diferencēšanu un nosacītību, lai centieniem un saistībām sekotu īstenošana un reālai virzībai sekotu konkrēti soļi Eiropas perspektīvas virzienā; stingri uzskata, ka saišu stiprināšana ar partneriem, kas sasnieguši labākos rezultātus, pozitīvi ietekmēs citus partnerus, un tas varētu veicināt daudzpusēju sadarbību;

17. mudina Eiropadomi un Komisiju nodrošināt, ka vīzu režīma liberalizācijas piedāvājums Austrumu partnerības valstīm termiņa un satura ziņā ir vismaz tikpat labvēlīgs, cik iepriekš veiktie piedāvājumi citām valstīm, kurām ir kopīga robeža ar tām, lai nestimulētu ārvalstu pasu piešķiršanu Austrumu partnerības valstu pilsoņiem, jo tas, piemēram, Gruzijas, Ukrainas un Moldovas gadījumā, var ietekmēt šīs valstis destabilizējoši un tādējādi var būt pretrunā pašas ES drošībai un interesēm;

18. uzsver, cik svarīgi ir vēl vairāk atbalstīt reģionālo sadarbību Melnās jūras apkārtnē un uzlabot ES politikas virzienus saistībā ar Melnās jūras reģionu, jo īpaši iesākot vērienīgu ES stratēģiju Melnajai jūrai un nodrošinot, ka ir pieejami pienācīgi finanšu un cilvēkresursi, lai to varētu efektīvi īstenot; uzsver, ka ES politikas virzieni attiecībā uz Melno jūru un Austrumu partnerību papildina viena otru, un aicina Komisiju un Eiropas Ārējās darbības dienestu lietderīgi izmantot abu iniciatīvu atšķirīgās pieejas un visos līmeņos precizēt, kā efektīvi izmantot šo ievērojamo papildināmību;

19. mudina reģiona valstis ciešāk savstarpēji sadarboties un iesaistīties pilnvērtīgā un ilgstošā dialogā visos attiecīgajos līmeņos par tādiem jautājumiem, kā brīvība, drošība un tiesiskums, kā arī jo īpaši par robežu pārvaldību, migrāciju un patvēruma piešķiršanu, cīņu pret organizēto noziedzību, cilvēku tirdzniecību, nelegālu imigrāciju, terorismu, naudas atmazgāšanu un narkotiku tirdzniecību, kā arī par sadarbību policijas un tiesu lietās; atgādina, ka labas kaimiņattiecības ir viens no svarīgākajiem priekšnoteikumiem virzībai uz iestāšanos ES visām EKP valstīm;

20. uzsver, ka vairākās valstīs joprojām saglabājas arī nopietnas problēmas attiecībā uz vārda brīvību, jo īpaši plašsaziņas līdzekļos, biedrošanās un pulcēšanās brīvību un iespējas izpausties sabiedrības dalībniekiem un cilvēktiesību aizstāvjiem joprojām ir nepamatoti ierobežotas;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

21. atzinīgi vērtē pilsoniskās sabiedrības aktīvo lomu veicinot vērtības, kas ir EKP pamatā, īpaši cilvēktiesību ievērošanu, plašsaziņas līdzekļu brīvību un demokratizāciju; uzsver, ka šī loma, kopā ar iesaistīšanos saskaņā ar EKPI un EKP rīcības plānu projektu īstenošanā un uzraudzībā ir vēl vairāk jāatbalsta, šim nolūkam piešķirot finansiālus un institucionālus resursus; atzinīgi vērtē pilsoniskās sabiedrības organizāciju, jo īpaši no partnervalstīm, aktīvu iesaistīšanos Pilsoniskās sabiedrības forumā; mudina Pilsoniskās sabiedrības forumu iesaistīties Austrumu partnerības oficiālās platformas sanāksmēs un tematiskajās darba grupās;
22. uzskata, ka jāveic šajā procesā iesaistīto pilsoniskās sabiedrības organizāciju uzticamības visaptverošs novērtējums, lai nodrošinātu mūsu pasākumu lēģitimitāti un efektivitāti;
23. uzsver vietējo varas iestāžu nozīmi mūsu partnervalstu demokrātiskajā attīstībā un mudina Komisiju aktīvi tās atbalstīt, lai nostiprinātu vietēja līmeņa demokrātiju un vietējo pārvaldi; mudina paplašināt mērķsa-
darbības programmas starp ES un partnervalstu vietējām varas iestādēm, kā arī izveidot Austrumeiropas un Dienvidkaukāza vietējo un reģionālo asambleju;
24. uzsver arodbiedrību un sociālā dialoga nozīmību austrumu partneru demokrātiskajā attīstībā; uzsver, ka arodbiedrību tiesības ir ierobežotas, un aicina austrumu partnerus vairāk veicināt darba ņēmēju organizāciju un arodbiedrību tiesības; iesaka izvērst sociālo dialogu un apspriedes starp darba tirgus partneriem;
25. uzsver vārda brīvības, brīvu un neatkarīgu plašsaziņas līdzekļu, arī internetā, svarīgumu demokrātijas attīstībā, kā līdzekli sabiedrību mijiedarbības un saziņas veicināšanai reģionā un ar ES; mudina ES turpināt finansēt *Belsat*, *Radio Racyja* un Eiropas radio Baltkrievijai, kā arī atbalstīt citu plašsaziņas līdzekļu izveidošanu un konsolidāciju, tostarp ar finanšu ieguldījumu, arī kā dažādu sabiedrību tiešas saziņas sekmēšanas veidu; uzsver, ka jāpārtrauc atbalsts kontrolētiem, valsts īpašumā esošiem plašsaziņas līdzekļiem, kā tas ir Baltkrievijas gadījumā;
26. atgādina viedokli, ka asociācijas nolīgumi ir svarīgs instruments reformu veicināšanai un tajos ir jāiekļauj konkrēti nosacījumi, laika grafiki un rezultātu kritēriji un tie jāpapildina ar regulāru uzraudzību, lai visaptverošā veidā efektīvi padziļinātu divpusējās attiecības ar ES un panāktu lielāku konsekvenci starp šādu nolīgumu daudzajām daļām, proti, politisko, ekonomisko, sociālo un kultūras daļu, kā arī cilvēktiesību ievērošanu; uzsver, ka visaptverošās iestāžu darbības uzlabošanas programmas ir jāsāk, cik drīz vien iespējams; uzsver, ka, ņemot vērā asociācijas nolīgumu tālejošo raksturu un to izšķirīgo nozīmi Austrumu partnerības nākotnei, ES, sniedzot tehnisko un finanšu palīdzību, ir jāatbalsta šīs valstis, lai tās spētu izpildīt īstenošanas saistības; atgādina Komisijai par tās pienākumu pienācīgi informēt Eiropas Parlamentu un atbildīgos referentus par asociācijas nolīgumu sarunu pilnvarām un sarunu gaitu;
27. atzinīgi vērtē darbu, ko Armēnijā veic ES Augsta līmeņa padomdevēja grupa, kā arī līdzīgas grupas darba uzsākšanu Moldovā; aicina augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos/Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un Komisiju apspriest iespēju šādu palīdzību piedāvāt citiem austrumu partneriem;
28. uzskata, ka ciešāka ka ekonomiskā integrācija var būt spēcīgs pamudinājums sociālām un politiskām pārmaiņām; uzsver, ka padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības zonu (DCFTA) ar ES izveidošana ir jāīsteno vienīgi tad, kad ir izpildīti vajadzīgie nosacījumi; uzsver, ka šie ir un paliek galvenie Austrumu partnerības nodrošinātie stimuli partnervalstīm, kā arī spēcīgs pamudinājums veikt reformas, ar nosacījumu, ka sociālā un vides ietekme tiek savlaicīgi pilnībā izvērtēta; savukārt atzīst, ka padziļinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas koncepcija ir jāpārskata un jāpielāgo mainīgajiem apstākļiem katrā austrumu partnervalstī atsevišķi;
29. uzsver, cik nozīmīga ir izvēsta divpusējā un daudzpusējā ekonomiskā sadarbība starp EKP partnervalstīm, jo tas sniegtu taustāmus labumus iedzīvotājiem, uzlabotu politisko klimatu attiecīgajā reģionā un veicinātu partnervalstu ekonomisko attīstību; tāpēc mudina starp partnervalstīm izveidot brīvās tirdzniecības zonas;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

30. atzīmē Ķīnas aizvien lielāko ekonomisko klātbūtni Austrumu partnerības valstīs;
31. uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt pilsoņu mobilitāti, uzturēt savstarpējos kontaktus un pārvaldīt migrācijas plūsmas ar vīzu režīma atvieglošanu un atpakaļuzņemšanas nolīgumiem, lai pakāpeniski virzītos uz pilnīgu vīzu režīma atcelšanu, ar noteikumu, ka ir pilnībā izpildīti attiecīgie nosacījumi; aicina ES aktīvi un strauji vest sarunas par šiem jautājumiem, vienlaikus jau nodrošinot, ka nolīgumi par vīzu režīma atvieglošanu tiek labāk īstenoti; iesaka — divpusējos nolīgumos ir jāparedz noteikumi par migrācijas jomā pieņemto tiesību aktu atjaunināšanu EKP valstīs; uzstāj, ka jāīsteno šādus nolīgumus un politikas virzienus, jo īpaši patvēruma piešķiršanu, pilnībā ievērojot starptautiskās saistības un pienākumus, kā arī ES standartus, īpaši cilvēktiesību jomā;
32. vēl vairāk uzsver to, ka vīzu režīma atvieglošanu var izmantot kā spēcīgu stimulu demokratizācijas un cilvēktiesību reformu veicināšanai partnervalstīs, un var izmantot arī kā līdzekli, lai atzītu konkrētus soļus politiskās asociācijas un ekonomiskās integrācijas virzienā ar ES saistībā ar EKP;
33. ierosina, lai Komisija publicē ikgadēju novērtējuma ziņojumu attiecībā uz Eiropas atpakaļuzņemšanas nolīgumiem;
34. uzskata, ka starp FRONTEX un EKP valstīm jābūt labākai sadarbībai;
35. mudina Komisiju pievērst īpašu uzmanību studentu, augstskolu pasniedzēju, pētnieku un uzņēmēju mobilitātei, nodrošinot pietiekamus resursus un stiprinot un paplašinot jau pieejamās stipendiju programmas; šajā sakarā uzsver, cik svarīgi ir izstrādāt Austrumu partnerības ietvaros jaunus projektus, kuros galvenā uzmanība būtu pievērsta strukturētākai sadarbībai augstākās izglītības un pētniecības jomā, veicinot apmaiņu starp universitātēm un valsts–privātā sektora partnerību pētniecības jomā; atzinīgi vērtē mobilitātes partnerību ar Moldovu un Gruziju un atbilstīgi ES vispārējai pieejai migrācijai mudina noslēgt šādu partnerību arī ar citiem austrumu partneriem; uzskata, ka šajā sakarā varētu labāk izmantot un piemērot Šengenas vīzu kodeksu, lai atvieglotu mobilitāti šo kategoriju personām;
36. atkārtoti pauž vislielāko atbalstu EK finansētiem stipendiju projektiem universitāšu beidzējiem no EKP valstīm un ES, mācībām Eiropas Koledžā; uzskata, ka šādā veidā būs iespējams sagatavot sarunu partnerus no kaimiņvalstīm, piemēram, personālu darba vietām, kas saistītas ar ES EKP, kurš pilnībā un profesionāli pārzinās Eiropas politikas, tiesību aktu un iestāžu būtību;
37. uzsver nozaru sadarbības nozīmīgumu, ņemot vērā augošo savstarpējās atkarības līmeni, īpaši tādās jomās, kā energoapgādes drošība, vide un klimata pārmaiņas, izglītība, informācijas tehnoloģijas, pētniecība, transports, sociālā attīstība un integrācija, nodarbinātība un darba vietu radīšana un sadarbība veselības jomā; uzsver, ka ciešāka nozaru sadarbība varētu veidot sinerģiju starp ES iekšpolitiku un EKP; šajā sakarībā uzskata, ka jāmudina lielāks skaits partnervalstu parakstīt protokolus ar ES par dalību Kopienas programmās un aģentūrās; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Moldāvijas Republikas un Ukrainas pievienošanos Enerģētikas kopienai;
38. uzskata, ka ir jāpastiprina sadarbība enerģētikas, energoefektivitātes un atjaunojamo enerģijas resursu veicināšanas jomā, kas būtu galvenie mērķi sadarbības nolīgumos ar EKP partnervalstīm; uzsver, ka Nabucco projekts ir stratēģiski nozīmīgs un jāīsteno vistuvākajā laikā, tas pats attiecas arī uz sašķidrinātās dabas gāzes transportēšanu AGRI projekta ietvaros;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

39. uzsver nepieciešamību nodrošināt adekvātu ES finansējuma līmeni sadarbībai ar kaimiņvalstīm un atgādina EKPI kā EKP finansēšanas instrumenta nozīmi, kurš ir jāpārveido, lai elastīgāk reaģētu uz kaimiņvalstu un to reģionu dažādajām vajadzībām, un nodrošinātu tiešu saikni ar EKP mērķiem un EKPI plānošanu, kā arī atspoguļotu nākotnē paredzēto uz rezultātu orientēto EKP būtību; tomēr uzsver, ka nepieciešama lielāka elastība un spēja reaģēt uz krīzes situācijām, kā arī mērķtiecīgāka palīdzība, jo īpaši pilsoniskajai sabiedrībai un vietējā līmenī, nodrošinot augšupēju pieeju, un nodrošinot, ka finansiālā palīdzība nav saistīta ar nepamatotu valsts iejaukšanos; uzsver dažādu EKPI programmu pārvaldības un īstenošanas uzraudzības nozīmi un uzsver, ka finansēto projektu pamatkritērijiem jābūt vietējās ekonomikas attīstības pievienotajai vērtībai, ņemot vērā patiesās izmaksas un katra projekta patieso ieguldījumu; aicina Komisiju un EĀDD, sagatavojot nākamo instrumentu, rīkot iepriekšējas apspriedes ar Parlamentu un pilsoniskās sabiedrības ieinteresētajām personām;

40. aicina palielināt Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta finansējumu, kā arī izmantot to efektīvāk, lai nostiprinātu pilsoniskās sabiedrības spēju veicināt cilvēktiesības un demokrātisko reformu, kā arī nevalstisko dalībnieku instrumenta finansējumu, ar ko atbalsta nelielus vietējus attīstības pasākumus, ko īsteno pilsoniskās sabiedrības organizācijas, jo īpaši Baltkrievijā;

41. uzsver, ka ir svarīgi saglabāt atbilstīgu finansēšanas līmeni, un pauž gandarījumu par starptautisko finanšu institūciju un citu donoru darba saskaņotības uzlabošanu, lai palielinātu efektivitāti un radītu sinerģiju; uzsver, ka ES ir arī jāsniedz ieguldījums partnervalstu esošo resursu labākā izmantošanā, pievēršot lielāku uzmanību praktiskai sadarbībai, lai paaugstinātu šo valstu iestāžu spēju īstenot reformas un ievērot saistības, kas noteiktas dažādos nolīgumos, kuri noslēgti ar ES; norāda, ka jāpastiprina tiešā saikne starp rezultātiem un finansiālo palīdzību (piemēram, Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta „pārvaldības mehānismu”), jo īpaši tādās jomās kā demokrātija, cilvēktiesības un tiesiskums;

42. uzskata, ka budžeta atbalstu varētu apspriest kā lietderīgu iespēju, kas nākotnē varētu radīt reālus stimulus; tomēr uzskata, ka tā pamatā jābūt diferenciācijas principam un ka tam ir jāpiemēro nosacījumi, tostarp saņēmējvalstīm ir jāievēro kopīgu vērtību principi, jāveic efektīvas budžeta pārvaldības un kontroles procedūras, jānodrošina zems korupcijas līmenis un spēja izmantot šo atbalstu pārredzamā, efektīvā un atbildīgā veidā;

43. uzskata, ka būtiski jāpaaugstina griestus vispārējā budžeta 4. izdevumu kategorijai, konkrēti Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentam, ņemot vērā, ka pēdējos gados attiecībā uz Eiropas Savienību un partnervalstīm gan tika sasniegts zināms progress sadarbības veicināšanā un to ekonomiku pakāpeniska integrācija, tomēr vēl ir daudz darāmā, jo parādās jauni uzdevumi un sadarbības jomas;

44. aicina Komisiju — gan ne uz Savienības Vidusjūrai finansējuma rēķina — palielināt finansiālo palīdzību Eiropas kaimiņattiecību politikas austrumu dimensijai, lai sasniegtu Austrumu partnerības mērķus un nodrošinātu tās efektīvu īstenošanu;

45. norāda, ka, lai gan palīdzība var sniegt atbalstu valstīm, uz kurām attiecas Eiropas kaimiņattiecību politika, ar to nepietiek, lai garantētu ilgtspējīgu un ilgstošu attīstību; tādēļ aicina jaunattīstības valstis stiprināt un mobilizēt iekšzemes resursus, aktīvi iesaistīt privāto sektoru, pašvaldību iestādes un pilsonisko sabiedrību Eiropas kaimiņattiecību politikas darba kārtībā, kā arī aicina šīs valstis uzņemties vairāk atbildības par saviem Eiropas kaimiņattiecību politikas projektiem;

46. norāda, ka Austrumu partnerības jaunatnes dimensijas stiprināšana ir būtisks ieguldījums ES un austrumu kaimiņvalstu attiecībās, kam nākamajos gados paveras liels potenciāls, un šo partnervalstu demokratizācijā un to tiesību aktu saskaņošanā ar Eiropas standartiem; atkārtoti uzsver, ka 2011. gadā ES 2011. gada budžetā Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentam piešķirto papildu 1 000 000 miljonu Komisijai vajadzētu izdot Austrumu partnerības jaunatnes dimensijas stiprināšanai, nodrošinot:

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

a) nelielas dotācijas, kas piešķiramas, izmantojot Komisijas vai ES delegācijas izsludinātus Eiropas un Austrumu partnerības valstu jaunatnes organizācijām adresētus uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus par kopīgiem projektiem;

b) stipendijas studentiem no Eiropas kaimiņattiecību politikas austrumu dimensijas valstīm;

47. atzinīgi vērtē 2011. gada 2. februārī Baltkrievijas atbalstam organizētās donoru konferences iznākumu, kurā tika iegūti apmēram EUR 87 miljoni, kas izmantojami cilvēktiesību aizstāvju pārstāvju atbalstam, arodbiedrību, pētniecības centru un studentu organizāciju nostiprināšanai;

48. atzīmē ES aktīvāku iesaistīšanos drošības jomā austrumu kaimiņvalstīs, izveidojot ES Robežu palīdzības misiju Moldovā un Eiropas Savienības Uzraudzības misiju Gruzijā; aicina ES augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos/Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un EĀDD pastiprināt iesaistīšanos Piedņestras un Dienvidkaukāza ieilgušo konfliktu risināšanā, pamatojoties uz starptautisko tiesību principiem, jo īpaši spēka neizmantošanu, pašnoteikšanos un teritoriālo integritāti, aktīvāk piedaloties pastāvīgās un *ad hoc* struktūrās konfliktu risinājuma meklēšanai, tostarp līdzšinējos sarunu formātos, jo īpaši EDSO;

49. aicina augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un EĀDD izstrādāt vairāk uzticības veicināšanas pasākumu un programmu, tostarp uzsākot jaunas misijas un iedzīvotājiem paredzētas komunikācijas stratēģijas un apsverot pragmatiskas sadarbības iniciatīvas, piemēram, kontaktēšanos ar pilsonisko sabiedrību, vienlaicīgi paturot spēkā ES neatzīšanas politiku, lai atbalstītu pilsonisko kultūru un kopienas dialogu; uzsver, ka ir svarīgi ar EKP, Austrumu partnerību un asociācijas nolīgumu sarunām stiprināt labu kaimiņattiecību principu, kā arī attīstīt reģionālo sadarbību; uzskata, ka ES īpašajiem pārstāvjiem joprojām ir svarīga loma, jo īpaši, ja viņu pilnvarās ietilpst reģionālais aspekts, kā tas ir attiecībā uz Dienvidkaukāzu; uzsver, ka jāīsteno vairāk un kvalitatīvāki pasākumi, kas risinātu reģiona ilgstošos konfliktus, kuri ir šķēršļi daudzpusējai dimensijai;

50. šajā sakarā vērs uzmanību uz faktu, ka jebkāda progresa trūkums Dienvidkaukāza neatrisināto konfliktu atrisināšanā ir kavējis reģionā jebkādu sadarbību (izņemot Reģionālā vides centra sadarbību) un attiecīgi ir vājinājis EKP; uzskata, ka ārkārtīgi svarīgi ir apzināt, kādās sadarbības jomās iesaistīt šīs trīs valstis, jo īpaši attiecībā uz dialogu, ko savā starpā risina šo valstu pilsoniskās sabiedrības, jaunatnes organizācijas un neatkarīgie plašsaziņas līdzekļi, kā arī uz ekonomisko sadarbību, un aicina EEAS pielikt visas pūles, lai šajā iniciatīvā iesaistītu arī Krievijas Federāciju un Turciju;

51. uzskata, ka, lai nepārslogotu ES delegācijas šajās zemēs un lai pastiprinātu ES iesaisti ilgstošu konfliktu risinājumos, kas gūti starptautisku sarunu ceļā, jo īpaši attiecībā uz Piedņestras un Dienvidkaukāza reģioniem, lietderīgs līdzeklis var būt Eiropas Savienības īpašo pārstāvju (EUSR) iecelšana; uzsver, ka EUSR darbību jākoordinē augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos / Komisijas priekšsēdētāja vietniecei;

52. pauž nopietnas bažas par to, ka piespiedu kārtā pārvietotām personām (gan bēgļiem, gan valsts iekšienē pārvietotām personām) partnervalstīs notikušu bruņotu konfliktu dēļ joprojām ir liegta tiesības, tostarp tiesības uz atgriešanos, īpašumtiesības un tiesības uz personīgo drošību; aicina visas puses nepārprotami un bez nosacījumiem atzīt minētās tiesības, vajadzību tās nekavējoties īstenot un rast steidzamu šīs problēmas risinājumu, kas atbilstu starptautisko tiesību principiem; šajā sakarā aicina Komisiju un ES dalībvalstis joprojām sniegt un palielināt ES palīdzību un finansiālo atbalstu tām Austrumu partnerības valstīm, kas risina šo situāciju, jo īpaši palīdzot atjaunot un būvēt vajadzīgās ēkas un ceļus, ūdensapgādes un elektroapgādes infrastruktūru, slimnīcas un skolas;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

Eiropas Parlamenta loma

53. uzsver Eiropas Parlamenta lielo nozīmi politisko debašu sekmēšanā un tā lomu brīvības un demokrātijas stiprināšanā partnervalstu vidū, tostarp parlamenta vēlēšanu novērošanu misiju darbību; uzsver tā apņemšanos palielināt darba konsekvenci ar dažādu parlamentāro struktūru palīdzību, stiprināt attiecības ar pilsonisko sabiedrību un savu struktūru darbību efektivitāti, tostarp labāk izmantot savas delegācijas parlamentu sadarbības struktūrās;

54. atkārtoti apstiprina stingru atbalstu EURONEST parlamentārajai asamblejai, uzsverot tās nozīmi demokrātijas un demokrātisku iestāžu stiprināšanā un Austrumu partnerības parlamentārā aspekta padziļināšanā; uzskata, ka šādas asamblejas devums būs noderīgs pastiprinātas EKP īstenošanā un sniegs pievienoto vērtību visām pusēm, ko interesē sadarbības, solidaritātes un savstarpējās uzticēšanās nostiprināšana un labākās prakses popularizēšana; pauž viedokli, ka Baltkrievijas parlamenta locekļi ir laipni aicināti piedalīties EURONEST parlamentārajā asamblejā, taču tikai pēc tam, kad Baltkrievijas parlaments būs demokrātiski ievēlēts un Eiropas Savienība to būs atzinusi;

55. uzsver Eiropas Parlamenta nozīmi visos EKP attīstības posmos un jomās gan stratēģisko izvēles iespēju formulēšanā, gan EKP īstenošanas pārbaudīšanā, un atkārtoti apņemšanos arī turpmāk izmantot savas tiesības kontrolēt EKP īstenošanu, arī regulāri apspriežoties ar Komisiju par EKPI piemērošanu; tomēr pauž nožēlu par ierobežoto piekļuvi dokumentiem un iespējām apsprieties, sagatavojot attiecīgo programmu dokumentus, aicina saskaņā ar LESD 218. panta 10. punktu, kurā teikts, ka Parlamentu nekavējoties un pilnīgi informēt visos procedūras posmos, sniegt Parlamentam piekļuvi pilnvarām, kas piešķirtas sarunām ar EKP partnervalstīm par visiem starptautiskajiem nolīgumiem;

56. atzinīgi vērtē Padomes lēmumu 2011. gada otrajā pusē sasaukt otro Austrumu partnerības sanākumi; šajā sakarā aicina ES dalībvalstis šo iespēju izmantot, lai apzinātu sasniegto progresu un turpmāk pārskatītu Austrumu partnerības stratēģiskās pamatnostādnes tādējādi, ka tā varētu turpināt sniegt būtiskus rezultātus;

*

* * *

57. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas Ārējās darbības dienestam, Reģionu komitejai, EKP valstu valdībām un parlamentiem, EDSO un Eiropas Padomei.

Eiropas kaimiņattiecību politikas dienviņu dimensijas pārskatīšana

P7_TA(2011)0154

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par Eiropas kaimiņattiecību politikas dienviņu dimensijas pārskatīšanu

(2012/C 296 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) attīstību kopš 2004. gada un jo īpaši Komisijas progresa ziņojumus par tās īstenošanu,
- ņemot vērā ar Ēģipti, Izraēlu, Jordāniju, Libānu, Maroku, Palestīniešu pašpārvaldi un Tunisiju kopīgi pieņemtos rīcības plānus,

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 11. marta paziņojumu “Plašāka Eiropa — kaimiņattiecības: jauna sistēma attiecībām ar austrumu un dienvidu kaimiņvalstīm” (COM(2003)0104), 2004. gada 12. maija paziņojumu “Eiropas kaimiņattiecību politika — stratēģijas dokuments” (COM(2004) 0373), 2006. gada 4. decembra paziņojumu par Eiropas kaimiņattiecību politikas nostiprināšanu (COM(2006)0726), 2007. gada 5. decembra paziņojumu “Stipra Eiropas kaimiņattiecību politika” (COM(2007)0774) un 2010. gada 12. maija paziņojumu “Eiropas kaimiņattiecību politikas novērtējums” (COM(2010)0207),
- ņemot vērā Komisijas un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos kopīgo 2011. gada 8. marta paziņojumu par partnerattiecībām demokrātijai un kopīgam uzplaukumam ar Vidusjūras dienvidu reģionu (COM(2011)0200),
- ņemot vērā 2010. gada 26. jūlijā pieņemtos Ārlietu padomes secinājumus par EKP,
- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas, proti, 2006. gada 19. janvāra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politiku (EKP) ⁽¹⁾, 2006. gada 6. jūlija rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumentu (EKPI) ⁽²⁾, 2007. gada 15. novembra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas stiprināšanu ⁽³⁾, 2009. gada 19. februāra rezolūciju par Barselonas procesu – Vidusjūras reģiona valstu savienību ⁽⁴⁾, 2009. gada 19. februāra rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta pārskatīšanu ⁽⁵⁾, 2010. gada 20. maija rezolūciju par Savienību Vidusjūrai ⁽⁶⁾ un 2010. gada 9. septembra rezolūciju par situāciju saistībā ar Jordānas upi un jo īpaši saistībā ar teritoriju tās lejtecē ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 3. februāra rezolūciju par stāvokli Tunisijā ⁽⁸⁾, 2011. gada 17. februāra rezolūciju par stāvokli Ēģiptē ⁽⁹⁾ un 2011. gada 10. marta rezolūciju par Dienvidu kaimiņvalstīm un it īpaši Lībiju, tostarp humanitāriem aspektiem ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā ES un Marokas Asociācijas padomes 2008. gada 13. oktobra secinājumus, piešķirot Marokai īpašu statusu,
- ņemot vērā ES un Jordānijas Asociācijas padomes 2010. gada 26. oktobra secinājumus, piešķirot Jordānijai īpašu statusu,
- ņemot vērā “Barselonas procesa — Vidusjūras reģiona valstu savienības” apstiprinājumu Briseles Eiropas padomes laikā, kas norisinājās 2008. gada 13. un 14. martā,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 20. maija paziņojumu “Barselonas process – Vidusjūras reģiona valstu savienība” (COM(2008)0319),
- ņemot vērā Savienības Vidusjūrai valstu ārlietu ministru sanāksmes, kas norisinājās Marseļā 2008. gada 3. un 4. novembrī, galīgo paziņojumu,
- ņemot vērā 2008. gada 13. jūlijā Parīzē notikušās Vidusjūras reģiona valstu augstākā līmeņa sanāksmes deklarāciju,
- ņemot vērā Barselonas deklarāciju, ar kuru izveido Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu partnerību, ko pieņēma Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ārlietu ministru 1995. gada 27. un 28. novembrī notikušajā konferencē,

⁽¹⁾ OV C 287 E, 24.11.2006., 312. lpp.

⁽²⁾ OV C 303 E, 13.12.2006., 760. lpp.

⁽³⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 443. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 76 E, 25.3.2010., 76. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 76 E, 25.3.2010., 83. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0192.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0314.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0038.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0064.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0095.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- ņemot vērā Savienības Vidusjūrai Parlamentārās asamblejas sanāksmēs 2008. gada 12. jūlijā Parīzē, 2009. gada 20. novembrī Kairā, 2010. gada 22. janvārī Rabatā, 2010. gada 18. jūnijā Palermo un 2010. gada 12. novembrī Romā Prezidija pieņemtos paziņojumus,
 - ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu parlamentārās asamblejas (EMPA) ieteikumu, kas tika pieņemts 2008. gada 13. oktobrī Ammānā un nosūtīts Barselonas procesa – Savienības Vidusjūrai valstu ārlietu ministru pirmajai sanāksmei,
 - ņemot vērā Savienības Vidusjūrai Parlamentārās asamblejas 2010. gada 13. un 14. martā Ammānā notikušajā 6. plenārsēdē komiteju pieņemtos ieteikumus,
 - ņemot vērā Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu reģionālās un vietējās asamblejas (ARLEM) atklāšanas sanāksmes, kas notika Barselonā 2010. gada 21. janvārī, secinājumus,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 24. oktobra Regulu (EK) Nr. 1638/2006, ar ko paredz vispārējos noteikumus Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta izveidošanai (ENPI) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 13. decembra ieteikumu Padomei par sarunām par ES un Lībijas pamat nolīgumu,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā cilvēktiesību un jo īpaši sieviešu tiesību, ievērošana un veicināšana, tiesiskuma, drošības stiprināšana, demokrātiskā stabilitāte, labklājība, ienākumu taisnīga sadale, pārticība un iespējas sabiedrībā un līdz ar to cīņa pret korupciju un labas pārvaldības veicināšana ir Eiropas Savienības pamata principi un mērķi, kam jābūt ar EKP partnervalstīm kopīgām vērtībām un jāklūst par EKP pamatmērķiem;
- B. tā kā EKP pārskatīšanā būtu jāņem vērā vairākās ES dienvidu kaimiņvalstīs notiekošās demonstrācijas, kurās tiek prasīta brīvība, demokrātija un reformas, jo tās apliecina cilvēku spēcīgo vēlmi pēc patiesām pārmaiņām un labākiem dzīves apstākļiem reģionā;
- C. tā kā iedzīvotāju nemieru iemesls lielākoties bija nevienlīdzīga bagātību sadale un ekonomiskā izaugsme un brīvību trūkums, šos nemierus izraisīja iedzīvotāju vispārējā neapmierinātība ar pie varas esošajiem režīmiem un šie nemieri ir pārņēmuši visu reģionu;
- D. tā kā partnervalstīs jau pastāvošajiem politiskajiem, ekonomiskajiem un sociālajiem problēmjautājumiem ir pievienojušās ekonomiskās un finanšu krīzes sekas, jo īpaši attiecībā uz bezdarba problēmu un cenu celšanos, kas ir novedis pie tautu sacelšanās šajā reģionā;
- E. tā kā notikumi Tunisijā, Ēģiptē, Lībijā, Sīrijā, Alžīrijā, Marokā, Jordānijā un citās valstīs, kurās tiek prasītas demokrātiskas reformas, liek ES veikt attiecīgas izmaiņas EKP, lai efektīvi atbalstītu politisko, ekonomisko un sociālo reformu procesu, skaidri nosodot spēka izmantošanu mierīgu demonstrāciju apspiešanā;
- F. tā kā kopš EKP uzsākšanas 2004. gadā tā ir izrādījusies neefektīva cilvēktiesību un demokrātijas mērķu sasniegšanā un nav spējusi nodrošināt vajadzīgo politisko, sociālo un institucionālo reformu veikšanu; tā kā attiecībās ar šo reģionu ES ir atstājusi novārtā dialogu ar pilsonisko sabiedrību un demokrātiskajiem spēkiem Vidusjūras dienvidu piekrastes valstīs; tā kā trūkumi un problēmas saglabājas, uzsvars būtu jāliek uz īstenošanu, darbojoties kopā ar pilsoniskās sabiedrības patiesiem pārstāvjiem un demokrātijas veidošanai īpaši svarīgām iestādēm saskaņā ar skaidri noteiktām rīcības prioritātēm, precīziem kritērijiem un diferencēšanu atbilstīgi darbības rezultātiem un panākumiem;

(1) OV L 310, 9.11.2006., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- G. tā kā pastāv būtiskas ekonomiskās, sociālās un demogrāfiskās atšķirības starp Eiropas valstīm un EKP dienvidu valstīm, un tas prasa rīkoties visu partneru kopīgās interesēs;
- H. tā kā ES ir precīzāk jānosaka tās stratēģiskie mērķi un prioritātes partnerattiecībās ar austrumu un dienvidu kaimiņvalstīm un būtu jāpievērš pienācīga uzmanība saistītiem politiskās darba kārtības jautājumiem, tostarp budžeta plānošanā;
- I. tā kā EKP būtu jāiekļauj vērienīgāki un efektīvāki instrumenti, lai veicinātu un atbalstītu politiskās, ekonomiskās un sociālās reformas ES kaimiņvalstīs;
- J. tā kā ar Lisabonas līgumu ir izveidoti apstākļi, lai ES varētu uzlabot savu politikas virzienu un darbības efektivitāti un saskaņotību, jo īpaši ārējo attiecību jomā, izveidojot Komisijas priekšsēdētāja vietnieka/Savienības augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos amatu un Eiropas Ārējās darbības dienestu, un tā kā priekšsēdētāja vietniecei/augstajai pārstāvei būtu jānodrošina, lai ES sadzirdētu pasaulē;
- K. tā kā Līguma par Eiropas Savienību 3. un 21. pantā detalizētāk izklāstīti ES ārpolitikas mērķi un cilvēktiesību ievērošanas veicināšana un jo īpaši cilvēktiesību un pamatbrīvību universalitāte un nedalāmība izvirzīta par ES ārējās darbības pamatuzdevumu;
- L. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 8. pantu Savienībai ir jāveido īpašas attiecības ar kaimiņvalstīm, lai izveidotu labklājības un labu kaimiņattiecību telpu, kuras pamatā ir Savienības vērtības un kuru raksturo ciešas un mierīgas, uz sadarbību balstītas attiecības;
- M. tā kā neatrisināti konflikti un starptautisko cilvēktiesību pārkāpumi kavē EKP īstenošanu, negatīvi ietekmējot ekonomisko, sociālo un politisko attīstību, reģionālo sadarbību, stabilitāti un drošību;
- N. tā kā pēdējo gadu laikā ES attiecībās ar dienvidu kaimiņvalstīm bieži par svarīgākiem tika uzskatīti centieni nodrošināt īstermiņa stabilitāti, mazāk uzmanības veltot demokrātijas vērtībām, sociālajam taisnīgumam un cilvēktiesībām;
- O. tā kā ES vajadzētu īstenot augšupejošu pieeju, palielinot atbalstu iestāžu izveidei, pilsoniskajai sabiedrībai un demokratizācijas procesa uzsākšanai, jo īpaši sieviešu līdzdalībai un sociāli ekonomiskajai attīstībai, kas ir ilgtermiņa stabilizācijas priekšnoteikums;
- P. tā kā cilvēktiesību un jo īpaši sieviešu cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma ievērošana, tostarp spīdzināšanas un nežēlīgas, necilvēcīgas un pazemojošas izturēšanās apkarošana un iestāšanās pret nāvessodu, ir ES pamatprincipi;
- Q. tā kā Savienības Vidusjūrai darbība pašlaik ir apstājusies, jo īpaši pēc tam, kad uz nenoteiktu laiku tika atlikta tās valstu un to valdību vadītāju otrā augstākā līmeņa sanāksme un ministru sanāksmes un no amata atkāpās tās ģenerālsēkretārs; tā kā Savienības Vidusjūrai reģionālo kontekstu raksturo teritoriāli konflikti, politiskās krīzes un pieaugoša sociālā spriedze, pāraugot līdz iedzīvotāju nemieriem Tunisijā, Ēģiptē un citās Vidusjūras un Tuvo Austrumu valstīs, un tas viss negatīvi ietekmē Savienības Vidusjūrai iestāžu darbu un lielu reģionālās integrācijas projektu uzsākšanai, kuri tika noteikti Savienības Vidusjūrai valstu un to valdību vadītāju Parīzes augstākā līmeņa sanāksmē Parīzē 2008. gada jūlijā un Savienības Vidusjūrai ārlietu ministru sanāksmē Marselē 2008. gada 3. un 4. novembrī; tā kā Savienība Vidusjūrai, ar ko bija paredzēts pastiprināt ES politiku šajā reģionā, ir izrādījusies nespējīga mazināt pieaugošo neuzticēšanos un šā reģiona iedzīvotāju pamatvajadzību apmierināšanu;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- R. tā kā jāņem vērā iespējas, ko sniedz Savienības Vidusjūrai izveide, lai stiprinātu papildināmību starp divpusējiem politikas virzieniem, no vienas puses, un reģionālās politikas virzieniem, no otras puses, nolūkā efektīvāk īstenot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu sadarbības mērķus
- S. tā kā citi pasaules dalībnieki un jo īpaši BRIC valstis ir vēl vairāk pastiprinājušas savu ekonomisko klātbūtni un politisko ietekmi ES dienvidu kaimiņvalstīs;
- T. tā kā politiskās, ekonomiskās, sociālās un finanšu krīzes ietekme ir pastiprinājusi pašreizējās politiskās, ekonomiskās un sociālās problēmas EKP dienvidu partnervalstīs; tā kā reformu izmaksas attiecībā uz konvergenci ar *acquis* un pakāpenisku pielāgošanos ciešākām ekonomiskām un sociālām attiecībām rada ES dienvidu kaimiņvalstīm papildu problēmu; tā kā dažās valstīs šie faktori ir būtiski veicinājuši iedzīvotāju sacelšanos un prasības pēc demokrātizācijas un reformām;
- U. tā kā jautājums par ūdens apsaimniekošanu, jo īpaši ūdens resursu taisnīgu sadali, ievērojot visu reģionā dzīvojošo cilvēku vajadzības, ir būtiski svarīgs ilgstošam mieram un stabilitātei Tuvajos Austrumos;
- V. tā kā demogrāfiskās tendences liecina, ka tuvāko 20 gadu laikā ES dalībvalstīs iedzīvotāju skaits būs stabils, taču pieaugs vecāka gadagājuma iedzīvotāju īpatsvars, savukārt EKP dienvidu valstīs būs vērojams iedzīvotāju skaita pieaugums un jo īpaši darbaspējas vecuma iedzīvotāju daļas pieaugums; tā kā ekonomikas izaugsme un darba vietu radīšana šajās valstīs varētu neatbilst paredzētajam iedzīvotāju skaita pieauguma tempam, jo īpaši ņemot vērā to, ka dažās no šīm valstīm jau pašlaik ir ļoti augsts bezdarba līmenis, kas ir sevišķi augsts jauniešu vidū;
- W. tā kā korupcija EKP dienvidu valstīs joprojām rada nopietnas bažas, jo tajā ir iesaistīti plaši sabiedrības slāņi un valsts iestādes;
- X. tā kā ENPI ir veicinājis EKP finansēšanas vienkāršošanu; tā kā pēctecības instrumenta izstrādes procesā būtu jāņem vērā nesenie notikumi reģionā un jo īpaši iedzīvotāju likumīgās demokrātiskās vēlmes, kā arī EKP stratēģiskā pārskata secinājumi un tā kā šis process būtu jāīsteno, apspriežoties ar visām ieinteresētajām pusēm, jo īpaši vietējiem dalībniekiem;

EKP pārskatīšana – vispārīga informācija

1. atkārtoti apstiprina EKP pamatā esošās vērtības, principus un saistības, tostarp demokrātiju, tiesiskumu, cilvēktiesību, pamatbrīvību un sieviešu tiesību ievērošanu, labu pārvaldību, tirgus ekonomiku un ilgtspējīgu ekonomiku, un atgādina, ka EKP ir jāklūst par darboties spējīgu sistēmu nolūkā padziļināt un stiprināt attiecības ar mūsu ciešākajām partnervalstīm tā, lai atbalstītu to politiskās, sociālās un ekonomiskās reformas, kas ir izstrādātas ar mērķi iedibināt un konsolidēt demokrātiju, progresu un sociālās un ekonomiskās iespējas visiem; uzsver, ka ir būtiski saglabāt kopīgas atbildības un piekritības principu EKP programmu koncepcijā un īstenošanā; uzskata, ka EKP kā vienota politiska platforma un uz rādītāju sasniegšanu orientētas diferencēšanas un īpaši pielāgotas palīdzības mehānisms jau kopš sākuma 2004. gadā ir sniegusi konkrētu labumu gan EKP partneriem, gan ES;

2. saistībā ar pašreizējiem notikumiem Vidusjūras dienvidu valstīs, jo īpaši Tunisijā un Ēģiptē, Lībijā, Sīrijā, Alžīrijā, Marokā, Jordānijā un citās valstīs, kurās tiek prasītas demokrātiskas reformas, atgādina, ka EKP nav spējusi veicināt un nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu trešās valstīs; atkārtoti prasa Eiropas Savienībai gūt atziņas no šiem notikumiem un pārskatīt demokrātijas un cilvēktiesību atbalsta politiku, lai visos nolīgumos ar trešām valstīm iedibinātu cilvēktiesību klauzulas īstenošanas mehānismu; uzstāj, ka Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanā par prioritāti jāizvirza tādi kritēriji kā tiesu varas neatkarība, pamatbrīvību, plurālisma un preses brīvības ievērošana, kā arī korupcijas apkarošana; pieprasa to labāk koordinēt ar citām Eiropas Savienības politikas nostādņēm attiecībā uz šīm valstīm;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

3. aicina ES stingri atbalstīt politisko un ekonomisko reformu procesu šajā reģionā, izmantojot visus pieejamos instrumentus saistībā ar EKP un vajadzības gadījumā pieņemot jaunus instrumentus, lai pēc iespējas efektīvāk palīdzētu demokrātiskās pārejas procesā, galveno uzmanību veltot pamatbrīvībām, labai pārvaldībai, tiesu iestāžu neatkarībai un cīņai pret korupciju, tādējādi dodot kaimiņvalstu iedzīvotājiem to, kas viņiem nepieciešams un ko viņi sagaida;
4. uzsver nepieciešamību palielināt daudzgadu finanšu shēmā laikposmam pēc 2013. gada EKP piešķirtos līdzekļus, saistībā ar nesējamiem notikumiem piešķirot prioritāti EKP dienviņu dimensijai; uzskata, ka daudzgadu finanšu shēmā būtu jāņem vērā katras valsts konkrētās iezīmes un vajadzības;
5. uzsver, ka būtu jāsniedz konkrēts ciešākas politiskās partnerības un ekonomiskās integrācijas piedāvājums ES kaimiņvalstīm, balstoties uz atklātības, kopīgas atbildības un nosacītības principiem; aicina šo piedāvājumu pielāgot katras valsts un reģiona atšķirīgajām vajadzībām, lai nodrošinātu visattīstītākajām partnervalstīm iespējas ātrāk nodrošināt atbilstmi ES standartiem un vērtībām;
6. aicina vairāk likt uzsvāru uz sadarbību ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, jo tās ir vadošie spēki tautas sacelšanās laikā visā reģionā;
7. uzsver nepieciešamību nodrošināt pietiekamu ES finansējuma līmeni sadarbībai ar kaimiņvalstīm un atgādina EKPI kā EKP finansēšanas instrumenta nozīmi, kurš ir jāpārveido, lai elastīgāk reaģētu uz kaimiņvalstu un to reģionu dažādajām vajadzībām un nodrošinātu tiešu saikni ar EKP mērķiem un EKPI plānošanu, kā arī atspoguļotu nākotnē paredzēto uz rezultātu orientēto EKP būtību; tomēr uzsver nepieciešamību sniegt mērķtiecīgāku palīdzību, jo īpaši pilsoniskajai sabiedrībai un vietējām kopienām, īstenojot augšupejošu pieeju; uzsver dažādu EKPI programmu pārvaldības un īstenošanas uzraudzības nozīmi;
8. uzsver, ka ir jānodrošina visi vajadzīgie pasākumi, tostarp pietiekami finanšu, cilvēku un tehniskie resursi, lai garantētu, ka ES saskaņā ar LESD 80. pantu spēj pienācīgi reaģēt uz jebkuru masveida migrāciju;
9. uzsver, ka EKP stratēģiskajā pārskatā būtu pienācīgi jānovērs politikas trūkumi, un atbalsta plašākas visu partneru politiskās saistības, tajā pašā laikā stiprinot uz rezultātu orientēto diferencēšanu, kuras pamatā ir precīzi noteikti kritēriji; prasa pārskatīšanā būtiski pievērst uzmanību neatliekamajai vajadzībai attīstīt daudzpusējo dimensiju, lai izveidotu padziļinātu, nepārtrauktu un nozīmīgu politisko dialogu ar partnervalstīm;
10. uzskata, ka sevišķi būtiska nozīme ir ne tikai rezultātu, kas līdz šim gūti īstenotajās programmās, bet arī partnerības ietvaros izmantoto līdzekļu atbilstības nepārtrauktai izvērtēšanai; uzskata, ka šī procedūra dos iespēju novērst jebkuras nepilnības un nepareizas izvēles nākotnē;
11. aicina Padomi un Komisiju pārskatīt EKP attiecībā uz dienviņu kaimiņvalstīm, sniedzot līdzekļus un atbalstu patiesai demokrātiskai pārejai un iedibinot pamatus dziļām politiskām un institucionālām reformām; uzstāj, ka kaimiņattiecību politikas pārskatīšanā par prioritāti jāizvirza tādi kritēriji kā tiesu varas neatkarība, pamatbrīvību, tostarp plašsaziņas līdzekļu brīvības, ievērošana un korupcijas apkarošana;
12. atzīst un uzsver atšķirību starp "tiešajām Eiropas kaimiņvalstīm" — valstīm, kuras formāli var pievienoties Eiropas Savienībai, ja tās izpilda Kopenhāgenas kritērijus un "valstīm Eiropas kaimiņos" — valstīm, kuras nevar pievienoties ES to ģeogrāfiskā izvietojuma dēļ;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

13. uzskata, ka tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi un steidzami vēlreiz pārdomāt un būtiski pārstrādāt ES stratēģiju attiecībā uz Vidusjūras reģionu un ka šai jaunajai stratēģijai būtu jāpadziļina politiskais dialogs un atbalsts visiem demokrātiskajiem un sabiedriskajiem spēkiem, tostarp pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem; aicina Padomi izstrādāt politisko kritēriju kopumu, kas EKP valstīm jāizpilda, lai tām piešķirtu "īpašo statusu";

14. uzsver nepieciešamību atzīt un izmantot ar Lisabonas līgumu ieviestās izmaiņas, jo īpaši augstā pārstāvja/Komisijas priekšsēdētāja vietnieka amata pieaugušo nozīmi, Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) izveidi un Eiropas Parlamenta jaunās pilnvaras, lai labāk saskaņotu ES ārpolitiku un palielinātu ārējās darbības un ārpolitikas efektivitāti un leģitimitāti; uzskata, ka tikai tad, ja Padome un Komisija izdarīs secinājumus par bijušajiem un esošajiem notikumiem un veiks rūpīgu un visaptverošu analīzi par pašreizējās EKP trūkumiem, ES spēs izstrādāt ticamu un efektīvu politiku attiecībā uz tās Vidusjūras partnervalstīm;

15. uzsver ES un dienvidu kaimiņvalstu partnerattiecību nozīmi un to, ka šī ciešā sadarbība ir abu pušu interesēs;

16. uzskata, ka ES būtu jāmacās no nesensajiem notikumiem dienvidu kaimiņvalstīs un ka tādēļ EKP būtu jāpārskata nolūkā izveidot partnerattiecības ne vien ar valstīm, bet arī ar sabiedrībām;

Dienvidu dimensija

17. uzsver, ka ir svarīgi izveidot sevišķo uzdevumu grupu, iesaistot Parlamentu, lai reaģētu uz demokrātisko pārmaiņu dalībnieku aicinājumiem pārraudzīt demokrātisko pārmaiņu procesu, jo īpaši attiecībā uz brīvām un demokrātiskām vēlēšanām un iestāžu, tostarp neatkarīgu tiesu iestāžu, izveidošanu;

18. ņemot vērā neseno attīstību reģionā, stingri atbalsta vairāku ES dienvidu kaimiņvalstu iedzīvotāju paustās likumīgās demokrātiskās vēlmes un aicina šo valstu valdības cik vien drīz iespējams nodrošināt mierīgu pāreju uz patiesu demokrātiju; uzsver, ka EKP stratēģiskajā pārskatā ir pilnībā jāņem vērā un jāatspoguļo šie notikumi;

19. šajā sakarībā aicina ES sniegt būtisku atbalstu demokrātiskajai pārveidei dienvidu kaimiņvalstīs, kopā ar attiecīgajām sabiedrībām mobilizējot, pārskatot un pielāgojot pašreizējos instrumentus, kuri ir paredzēti politisko, ekonomisko un sociālo reformu atbalstam; šajā sakarībā aicina Padomi un Komisiju padarīt pieejamus īstermiņa pārejas finanšu atbalsta mehānismus, tostarp aizdevumus, tām valstīm, kuras ir paidušas nepieciešamību pēc tiem strauju demokrātisku pārmaiņu un ārkārtēja likviditātes krituma dēļ; turklāt aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk pārskatīt Tunisijas un Ēģiptes nacionālās indikatīvās programmas 2011.–2013. gadam, lai ņemtu vērā šo partneru jaunās un steidzamās vajadzības demokrātijas veidošanas jomā;

20. uzsver nepieciešamību pastiprināt politisko dialogu ar ES dienvidu kaimiņvalstīm; atkārtoti uzsver, ka demokrātijas, tiesiskuma un labas pārvaldības nostiprināšana, korupcijas apkarošana, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana ir būtiskas šā dialoga sastāvdaļas; šajā sakarībā uzsver, ka ir būtiski ievērot apziņas, reliģiskās pārliecības un domas brīvību, vārda brīvību, preses un plašsaziņas līdzekļu brīvību, biedrošanās brīvību, sieviešu tiesības un dzimumu līdztiesību, aizsargāt minoritātes un apkarot diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ;

21. norāda uz īpašo statusu, kas jau ir piešķirts dažām partnervalstīm vai par ko pašlaik notiek sarunas ar šīm partnervalstīm; uzsver, ka ir būtiski pieņemt pārredzamāku un saskaņotāku pieeju šai diferencēšanai, lai izveidotu nozīmīgu procesu, kas sniedz rezultātus, kā arī precīzus kritērijus, lai nepieļautu dubultu standartu piemērošanu attiecībā uz kritērijiem, kas ir jāizpilda īpašā statusa saņemšanai;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

22. uzsver nepieciešamību pielāgot Kopenhāģenas kritērijus prasībām saistībā ar īpašā statusa piešķiršanu; aicina Komisiju nodrošināt, ka īpašais statuss trešām valstīm tiek piešķirts vienīgi pēc tam, kad ir izpildīti šie kritēriji;
23. uzsver, ka cīņai pret korupciju, jo īpaši tiesu iestādēs un policijā, vajadzētu piešķirt visaugstāko prioritāti ES attiecību veidošanā ar tās dienvidu kaimiņvalstīm;
24. prasa visos īpašā statusa piešķiršanas posmos partnervalstīm un EKP rīcības plānu izstrādē apsprieties ar Parlamentu saskaņā ar tā jaunajām pilnvarām, kas paredzētas Lisabonas līgumā; aicina Padomi un EĀDD iesaistīt Parlamentu pieņemšanas procesā par īpašā statusa piešķiršanu, izveidojot skaidru apspriežu mehānismu, kas jāizmanto visos sarunu posmos, tostarp attiecībā uz izpildāmajiem kritērijiem, prioritāšu noteikšanu un rīcības plānos iekļautajām pamatnostādņēm;
25. uzsver, ka ES un tās dienvidu partnervalstu efektīvas partnerattiecības var balstīties tikai uz šā sadarbības procesa savstarpēji saistītām divpusējām un daudzpusējām sinerģijām, un tādēļ pauž nožēlu par to, ka EKP netiek pietiekami ņemta vērā nepieciešamība stiprināt daudzpusējo dimensiju;
26. atzinīgi vērtē Tunisijas, Ēģiptes un Lībijas tautu drosmi, kuras sacēlās pret režīmu, pieprasot demokrātiju un brīvību, un aicina ES iestādes sniegt vislielāko atbalstu šīm valstīm pārejas procesā uz demokrātiju;
27. pauž nožēlu par cilvēku dzīvību zaudēšanu miermīlīgo sacelšanos laikā Tunisijā un Ēģiptē un aicina iestādes pienācīgi izmeklēt šos notikumus un saukt pie atbildības vainīgos;
28. uzskata, ka Izraēlas un Palestīnas konflikts ir visas politiskās spriedzes pamatā Tuvajos Austrumos un Vidusjūras reģionā kopumā;
29. aicina priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi aktīvi iesaistīties konflikta atrisināšanā un uzticības atjaunošanā reģionā, nodrošinot, ka ES ir aktīva loma ne vien kā donoram, bet arī kā iesaistītajai pusei, jo īpaši Tuvo Austrumu miera procesā, kā arī Rietumsahāras konfliktā; uzskata, ka konflikta atrisināšana ir īpaši svarīga reģiona politiskajai, ekonomiskajai un sociālajai attīstībai un veiksmīgai EKP reģionālajai dimensijai, kā arī tās daudzpusējās sadarbības formām, piemēram, Savienībai Vidusjūrai; norāda – lai EKP būtu pilnībā veiksmīga, ES dienvidu kaimiņvalstīs ir jāatrod visaptverošs risinājums saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem arābu valstu un Izraēlas konfliktam;
30. uzskata, ka kultūru dialogs Vidusjūras reģionā ir īpaši būtisks, lai stiprinātu tā tautu savstarpējo sapratni, solidaritāti, toleranci un labklājību; sagaida, ka pārskatīšanā tiks apsvērta instrumentu izveide šajā nolūkā;
31. pauž nopietnas bažas par to, ka nepārtraukti tiek uz vēlāku laiku atlikta Savienības Vidusjūras reģionam otrā valstu un to valdību vadītāju augstākā līmeņa sanāksme un ministru sanāksmes, kas ir negatīvs signāls šā reģiona tautām un iestādēm; uzskata, ka tās ģenerālsēdētāja atkāpšanās no amata uzsver nepieciešamību precizēt Savienības Vidusjūrai procedūru un iestāžu būtību; norāda, ka politiskajai spriedzei un reģionālajiem konfliktiem Vidusjūras reģionā nevajadzētu kavēt konkrētu panākumu gūšanu nozaru un daudzpusējās sadarbības jomā un ka Savienība Vidusjūras reģionam var sniegt ieguldījumu uzticības klimata radīšanā, īstenojot būtiskus integrācijas projektus un atklātu politisko dialogu un tādējādi sekmējot kopējo tiesiskuma un drošības mērķu sasniegšanu solidaritātes un miera gaisotnē;
32. pauž nožēlu par Savienībai Vidusjūrai nepietiekami piešķirtajiem līdzekļiem un zemo apņēmības līmeni valstīs abos Vidusjūras krastos; pauž nožēlu par ES nekonkrēti īstenoto politiku attiecībā uz Vidusjūras reģionu un aicina ES izstrādāt ilgtermiņa stratēģisko skatījumu uz šā reģiona attīstību un stabilizāciju; uzsver nepieciešamību Eiropas darba kārtībā piešķirt politisku prioritāti Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu integrācijai;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

33. ir pārliecināts, ka būtu jāsniedz jauns impulss Savienības Vidusjūrai darbībai, ņemot vērā jaunāko attīstību šajā reģionā; uzskata, ka šai jaunajai Savienībai Vidusjūrai būtu jāveicina saskaņota ekonomiskā, sociālā un demokrātiskā attīstība un jāizveido stingrs un kopīgs pamats ciešām attiecībām starp ES un tās dienvidu kaimiņvalstīm; uzskata, ka šī jaunā kopiena arī radītu jaunas ilgstoša miera perspektīvas Tuvajos Austrumos, iesakņojoties šā reģiona dažādajā sabiedrībā un nevis tikai esot atkarīgai no reģiona autoritāro līderu neprognozējamās politiskās gribas;

34. norāda, ka pārskatīšanā būtu jārisina jautājums par Savienības Vidusjūrai nespēju sasniegt gaidītos rezultātus un novērtēt turpmākos uzdevumus, un jāapsver jauni veidi, kā stiprināt divpusējos instrumentus saskaņā ar EKP; šajā sakarībā uzskata, ka ir jāpiešķir vairāk līdzekļu jomām, kurās var gūt taustāmus panākumus;

35. pauž satraukumu par panākumu trūkumu Eiropas un Vidusjūras reģiona brīvās tirdzniecības zonas izveidē; aicina īstenot saskaņotas sarunas pēc tam, kad ir izpildītas prasības, lai izveidotu visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas, kurām paredzēts būt Eiropas un Vidusjūras reģiona brīvās tirdzniecības zonas pamatā, pienācīgi ņemot vērā sociāli ekonomisko situāciju katrā partnervalstī un izvirzot par priekšnoteikumu to, ka šo nolīgumu ietekme uz sabiedrību un vidi tiek laikus atbilstīgi novērtēta; pauž nožēlu par to, ka dažādie dalībnieki nav guvuši reālus panākumus vajadzīgo apstākļu radīšanā; arī mudina izveidot dienvidu–dienvidu divpusējo un daudzpusējo ekonomisko sadarbību, kas sniegtu taustāmus ieguvumus attiecīgo valstu pilsoņiem, kā arī uzlabotu politisko gaisotni reģionā;

36. uzsver nepieciešamību risināt visspecifiskākos jautājumus visās attiecīgajās valstīs, taču atgādina, ka EKP būtu īpaši jāliek uzsvars uz sociāli ekonomisko situāciju, sevišķi attiecībā uz jaunākajām paaudzēm;

37. uzskata, ka pastiprināta apakšreģionālā sadarbība starp dalībvalstīm un EKP valstīm, kurām ir noteiktas kopējas intereses, vērtības un problēmas, varētu radīt pozitīvu dinamiku visā Vidusjūras reģionā; mudina dalībvalstis izpētīt maināmās ģeometrijas iespējas kā sadarbības modeli un uzsver, ka EKP nākotnē vajadzētu atvieglot un sekmēt šo pieeju, jo īpaši ar reģioniem paredzēto finansējumu;

38. uzskata, ka saistībā ar dienvidu kaimiņvalstu politiku ir jārisina nelegālās imigrācijas problēma; aicina Padomi un Komisiju uzraudzīt, kā tiek īstenoti nolīgumi ar dienvidu kaimiņvalstīm un pašreizējie divpusējie nolīgumi starp ES dalībvalstīm un visām reģionālajām iesaistītajām pusēm attiecībā uz imigrācijas un jo īpaši atpakaļuzņemšanas jautājumiem;

39. pauž nožēlu par ES pieņemto asimetrisko pieeju tās austrumu un dienvidu kaimiņvalstīm mobilitātes un vīzu politikas jomā; attiecībā uz mobilitāti atbalsta vīzu procedūru vienkāršošanu EKP kaimiņvalstīm, jo īpaši studentiem, pētniekiem un uzņēmējiem, un Eiropas un Vidusjūras reģiona partnerības mobilitātei pieņemšanu; uzsver dažu EKP valstu iespējamo nozīmīgo lomu migrācijas plūsmu pārvaldībā; uzsver, ka sadarbībai migrācijas plūsmu pārvaldībā ir pilnībā jāatbilst ES vērtībām un starptautiskajiem juridiskajiem pienākumiem; prasa, lai atpakaļuzņemšanas nolīgumi ar partnervalstīm tiktu piemēroti vienīgi nelikumīgiem imigrantiem, līdz ar to izslēdzot tos, kuri ir reģistrējušies kā patvēruma meklētāji, bēgļi vai personas, kam nepieciešama aizsardzība, un vēlreiz atgādina, ka neizraidīšanas princips attiecas uz jebkurām personām, kuras apdraud nāvessoda izpildes, necilvēcīgas izturēšanās vai spīdzināšanas risks; aicina ciešāk sadarboties, lai apturētu cilvēku tirdzniecību un uzlabotu migrantu dzīves apstākļus gan ES, gan EKP dienvidu valstīs;

40. aicina priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi un Komisiju sarunu darba kārtībā ar EKP dienvidu valstīm visbūtiskāko nozīmi piešķirt ES politiskajām prioritātēm, proti, nāvessoda atcelšanai, cilvēktiesību, tostarp sieviešu cilvēktiesību, ievērošanai, pamatbrīvību, tostarp apziņas, reliģiskās pārliecības, biedrošanās un

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

plašsaziņas līdzekļu brīvību, ievērošanai, tiesiskuma ievērošanai, tiesu varas neatkarībai, cīņai pret spīdzināšanu un nežēlīgu un necilvēcīgu izturēšanos, nesodāmības apkarošana un vairāku starptautisko juridisko instrumentu ratifikācijai, tostarp Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtu un 1951. gada ANO Konvencijas par bēgļu statusu ratifikācijai;

41. saistībā ar EKP dienvidu valstīm noslēgto nolīgumu pārskatīšanu prasa atkārtoti pievērst uzmanību tam, lai attiecīgajās valstīs tiktu pilnībā ievērota reliģijas brīvība, jo īpaši attiecībā uz visām reliģiskajām minoritātēm; uzsver, ka reliģijas brīvība ietver brīvību gan individuāli, gan kolektīvi publiski vai privāti paust savu ticību ar pielūgsmi, apmācību, praksi un rituālu ievērošanu, un ka šādai brīvībai ir arī jāietver tiesības mainīt reliģiju;

42. uzsver, ka ES līgumattiecībās ar visām EKP valstīm ir paredzēta kārtība regulāra foruma rīkošanai, lai risinātu cilvēktiesību jautājumus cilvēktiesību apakškomitejās; aicina EĀDD pilnībā izmantot šos noteikumus un iesaistīt pašreizējās apakškomitejas visās sarunās, pielikt pūles, lai tās padarītu efektīvākas un uz rezultātu orientētākas, un nodrošināt pilsoniskās sabiedrības organizāciju un cilvēktiesību aizstāvju līdzdalību; ierosina paaugstināt ES un Izraēlas neformālās darba grupas statusu un pārveidot to par parastu apakškomiteju; aicina EĀDD arī piedalīties strukturētā sadarbībā starp COHOM un Parlamenta Cilvēktiesību apakškomiteju;

43. aicina priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi un Komisiju aktīvi veicināt un aizsargāt saziņas brīvību un piekļuvi informācijai, tostarp internetam;

44. aicina priekšsēdētāja vietnieci/augsto pārstāvi un Komisiju stiprināt pilsoniskās sabiedrības organizāciju, jo īpaši cilvēktiesību un sieviešu organizāciju, nozīmi politikas uzraudzībā un palīdzības plānošanā un īstenošanā, izmantojot šajā nolūkā īpaši izveidotu veiktspējas paaugstināšanas instrumentu; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību pastiprināt sieviešu ietekmi un aicina EĀDD un Komisiju regulāri analizēt to projektu un programmu ietekmi dzimumu jomā un atbalstīt sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības ņemšanu vērā konstitūciju, kriminālkodeksu, ģimenes tiesību un citu civiltiesību pārskatīšanā, kā arī cilvēktiesību dialogā ar EKP partnervalstīm; uzsver, ka priekšsēdētāja vietnieci/augstajai pārstāvei un Komisijai nevajadzētu pastiprināt attiecības starp trešām valstīm un ES, ja attiecīgajās valstīs pilsoniskā sabiedrība netiek pietiekami iesaistīta to politikas virzienos; norāda, ka pilsoniskās sabiedrības organizācijas ir visuzticamākās un spēcīgākās ES sabiedrotās demokrātisko vērtību, labas pārvaldības un cilvēktiesību veicināšanā partnervalstīs; aicina paaugstināt reģionālo un vietējo iestāžu, profesionālo organizāciju un sociālo partneru līdzdalību ES sadarbībā ar dienvidu kaimiņvalstīm; aicina Padomi un Komisiju turpmāk stiprināt un padarīt efektīvāku Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta izmantošanu šajā jomā;

45. uzsver nepieciešamību īstenot integrētu pieeju dzimumu līdztiesībai un atbalstīt pasākumus, lai panāktu efektīvu un regulāru dzimumu līdztiesības pieejas īstenošanu EKP valstīs; prasa valdībām un pilsoniskajai sabiedrībai paaugstināt sieviešu sociālo integrāciju, apkarot analfabētismu sieviešu vidū un veicināt sieviešu nodarbinātību, lai nodrošinātu sieviešu samērīgu pārstāvību visos līmeņos;

46. uzsver strukturētas sadarbības nozīmi augstākās izglītības un pētniecības jomā, lai veicinātu kvalifikāciju un izglītības sistēmu savstarpēju atzīšanu, jo īpaši nolūkā palielināt studentu, pētnieku un pasniedzēju mobilitāti, papildus veicot pasākumus, lai apkarotu intelektuālā darbaspēka emigrāciju; šajā sakarībā atzinīgi vērtē ar programmu Tempus sniegto atbalstu augstākajai izglītībai un saskaņā ar ERASMUS Mundus otro rīcības programmu īstenoto apmaiņu, kā arī Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu universitātes (EMUNI) radīšanu, kura ir izveidota kā Eiropas un Vidusjūras reģiona abu krastu valstu universitāšu tīkls;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

47. uzsver vietējo iestāžu būtisko ietekmi mūsu partnervalstu demokrātiskajā attīstībā un aicina paplašināt mērķsadarbības programmas starp ES un partnervalstu vietējām iestādēm;
48. uzsver arodbiedrību un sociālā dialoga nozīmību dienvidu partnervalstu demokrātiskajā attīstībā; mudina šīs valstis stiprināt darba un arodbiedrību tiesības; norāda uz sociālā dialoga būtisko nozīmi, risinot reģiona sociāli ekonomiskās problēmas;
49. uzsver, ka ir svarīgi tuvināt ieguldījumus, apmācību, pētniecību un jauninājumus, īpaši pievēršot uzmanību apmācībai, kas ir pielāgota darba tirgus vajadzībām, lai risinātu reģiona sociāli ekonomiskās problēmas; aicina pievērst īpašu uzmanību sievietēm un nelabvēlīgajām grupām, piemēram, jauniešiem; tajā pašā laikā uzsver, ka ir sevišķi svarīgi turpmāk atbalstīt vietējās attīstības projektus, lai sniegtu ieguldījumu vismazāk aizsargāto pilsētu un reģionu ekonomiskajā atveseļošanā;
50. uzsver, ka pienācīgi funkcionējoša, efektīva un droša vairākveidu pārvadājumu sistēma ir priekšnoteikums ekonomikas izaugsmei un attīstībai, veicinot tirdzniecību un integrāciju starp Eiropas Savienību un Vidusjūras reģiona dienvidu valstīm; aicina Komisiju iesniegt Reģionālā transporta rīcības plāna (2007–2013) Vidusjūras reģionam vidusposma novērtējumu un ņemt vērā tā rezultātus jebkurā turpmākā transporta rīcības plānā;
51. uzskata, ka ilgtspējīgai attīstībai ir jābūt EKP pārskatīšanas vispārējam principam, liekot uzsvāru uz vides aizsardzības uzlabošanu, reģiona ievērojamā atjaunojamās enerģijas potenciāla attīstīšanu un tādu politikas virzienu un programmu veicināšanu, kuri sekmē ierobežoto ūdens resursu labāku izmantošanu;
52. atkārtoti aicina Padomi, Komisiju un ES dalībvalstis veicināt un atbalstīt visaptverošu plānu Jordānas upes nopostīšanas novēršanai un arī turpmāk sniegt finansiālu un tehnisku atbalstu Jordānas upes, jo īpaši tās lejteces, atjaunošanai, tostarp Savienības Vidusjūrai darba kontekstā;
53. uzsver sadarbības lielo potenciālu enerģijas un atjaunojamo enerģijas avotu, piemēram, vēja, saules un viļņu enerģijas, jomā; atbalsta Vidusjūras reģiona saules enerģijas izmantošanas plāna un rūpniecības iniciatīvu saskaņotu īstenošanu, lai labāk apmierinātu partnervalstu pamatvajadzības un pieņemtu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu energoefektivitātes stratēģiju; uzsver, ka ir svarīgi veicināt Eiropas un Vidusjūras reģiona savienojumus elektroenerģijas, gāzes un naftas nozarēs, lai uzlabotu energopiegādes drošību, izveidojot viedo tīklu, kas savienotu visu Eiropas un Vidusjūras reģionu;
54. atgādina par tādas lauksaimniecības nozīmi, ar kuru tiek atbalstīti vietējie lauksaimnieki, lauku attīstība, nodrošinātība ar pārtiku un neatkarīga pārtikas apgāde, kā arī pielāgošanās klimata pārmaiņām un ūdens pieejamības un racionālas izmantošanas nozīme; ierosina noteikt sadarbību lauksaimniecības jomā par EKP prioritāti, lai atbalstītu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ceļvedi lauksaimniecībai, un šo sadarbību izmantot kā līdzekli, lai stabilizētu pārtikas cenas valsts, reģionālajā un pasaules līmenī;
55. atgādina par aicinājumu izveidot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu civilās aizsardzības spēkus, ņemot vērā, ka dabas katastrofu mēroga un skaita palielināšanās padara pietiekamu līdzekļu piešķiršanu īpaši svarīgu un ka šāda iniciatīva stiprinātu solidaritāti starp Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu tautām;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

56. uzsver, ka ir būtiski ciešāk sadarboties ar dienviņu daudzpusējām reģionālajām organizācijām, jo īpaši Arābu Līgu, kā arī ar Āfrikas Savienību, lai veiksmīgi risinātu problēmas iepriekš minētajās teritorijās; aicina Komisiju, pārskatot EKP, apsvērt iespēju uzsākt jaunu strukturētu dialogu ar šiem forumiem;

57. atkārtoti apstiprina ENPI kā EKP finansēšanas instrumenta nozīmi; tomēr uzsver nepieciešamību nodrošināt lielāku elastīgumu un mērķtiecīgāku palīdzību, jo īpaši pilsoniskajai sabiedrībai un vietējām kopienām, īstenojot augšupejošu pieeju; turklāt aicina veikt visaptverošu EKPI efektivitātes analīzi, lai labāk izmantotu pieejamos finanšu instrumentus un līdzekļus saistībā ar ES attiecībām ar tās dienviņu kaimiņvalstīm un nodrošinātu attīstības palīdzības pienācīgu izmantošanu saņēmējvalstīs; uzskata par īpašu svarīgu finansējuma pārredzamību un antikorupcijas mehānismu iekļaušanu finansēšanas instrumentos; uzsver dažādu EKPI programmu pārvaldības un īstenošanas uzraudzības nozīmi; uzsver, ka ir svarīgi stiprināt pārrobežu projektus, attīstīt cilvēku tuvināšanas programmas un izstrādāt reģionālās sadarbības iniciatīvas; aicina Komisiju un EĀDD pēctecības instrumenta sagatavošanas sākumposmā apspriesties ar Parlamentu un pilsoniskās sabiedrības ieinteresētajām personām;

58. aicina Padomi pieņemt likumdošanas priekšlikumu, lai grozītu EKPI regulas 23. pantu, ko Komisija iesniedza 2008. gada maijā un Parlaments pieņēma 2008. gada 8. jūlijā, jo tas ļaus atkārtoti ieguldīt no iepriekšējām darbībām atgūtos līdzekļus un līdz ar to nodrošinās ES ar ļoti nepieciešamu līdzekli, lai mazinātu pašreizējās finanšu krīzes ietekmi uz reālo ekonomiku un pārtikas cenu būtisko pieaugumu kaimiņu reģionā, jo īpaši dienviņu kaimiņvalstīs;

59. uzsver, ka EKPI nav vienīgais pieejamais instruments programmu un darbību finansēšanai saskaņā ar EKP, un tādēļ uzstāj, ka ir vajadzīga saskaņota pieeja, kuras pamatā ir visu finanšu instrumentu izmantošana; tādēļ aicina EĀDD un Komisiju sniegt skaidru pārskatu par saņēmējvalstīm piešķirtajiem līdzekļiem, tostarp arī norādīt līdzekļu sadalījumu pēc instrumentiem;

60. uzsver nepieciešamību ES gaidāmajā daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam palielināt EKP dienviņu dimensijai piešķirtos līdzekļus, lai nodrošinātu, ka finansējums atbilst politiskajam vērienam, un lai īstenotu noteikumus par īpašo statusu, neskarot citas EKP prioritātes; uzsver nepieciešamību ievērot vienošanos, kas tika panākta pēc Komisijas paziņojuma Pastāvīgo pārstāvju komitejai 2006. gadā, saskaņā ar kuru atbilstīgi demogrāfiskajai situācijai divas trešdaļas no EKPI finansējuma tiek piešķirtas dienviņu valstīm, bet viena trešdaļa – austrumu valstīm;

61. tomēr uzsver, ka jebkuram piešķirto līdzekļu palielinājumam būtu jābalstās uz precīzu vajadzību novērtējumu un jāatbilst īstenoto programmu efektivitātes pieaugumam, kā arī jābūt pielāgotam un hierarhiski strukturētam atkarībā no katras saņēmējvalsts vajadzībām;

62. atzinīgi vērtē EIB ar Eiropas un Vidusjūras reģiona ieguldījumu un partnerības instrumentu (*FEMIP*) paveikto darbu un uzsver nepieciešamību pēc plašākām sinerģijām ar citām starptautiskajām finanšu iestādēm, kas arī aktīvi darbojas reģionā, kā arī atkārtoti ierosina izveidot Eiropas un Vidusjūras reģiona līdzattīstības finanšu iestādi, kurā EIB paliktu galvenais akciju turētājs; atbalsta EIB garantiju maksimālā apjoma palielināšanu, lai ļautu EIB turpmākajos gados saglabāt savu darbību intensitāti reģionā; aicina ERAB mainīt statūtus, lai tā arī varētu piedalīties šajā finanšu palīdzības procesā;

Eiropas Parlamenta loma

63. uzsver Eiropas Parlamenta būtisko nozīmi, nodrošinot, ka Eiropas stabilitātes un labklājības nodrošināšana ir cieši saistīta ar demokrātisko pārvaldību un ekonomikas un sociālo progresu tās dienviņu kaimiņvalstīs, un veicinot politiskās debates, pilnvērtīgas brīvības, demokrātiskās reformas un tiesiskumu tās kaimiņu partnervalstīs, jo īpaši ar parlamentu sadarbības delegāciju un Savienības Vidusjūrai starpniecību;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

64. atgādina par apņemšanos turpināt īstenot parlamentārās kontroles tiesības attiecībā uz EKP īstenošanu, taču arī regulāri apspriesties ar Komisiju par ENPI piemērošanu; atzinīgi vērtē Komisijas un EĀDD plašās apspriedes par EKP pārskatīšanu un pauž cerību, ka Komisija un EĀDD arī nodrošinās pilnīgu un regulāru apspriešanos ar Parlamentu, sagatavojot attiecīgos dokumentus, piemēram, EKP rīcības plānus; turklāt prasa saskaņā ar LESD 218. panta 10. punktu, kurā teikts, ka Parlamentu nekavējoties un pilnīgi informē visos procedūras posmos, nodrošināt Parlamentam sarunu pilnvaras visu starptautisko nolīgumu noslēgšanas procesā ar EKP partnervalstīm;

*

* *

65. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas Ārējās darbības dienestam, dalībvalstu un EKP valstu valdībām un parlamentiem un Savienības Vidusjūrai ģenerālsekretāram.

Seksuālās vardarbības izmantošana Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos notiekošajos konfliktos

P7_TA(2011)0155

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par seksuālās vardarbības izmantošanu konfliktos Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos

(2012/C 296 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2008. gada 17. janvāra rezolūciju par situāciju Kongo Demokrātiskajā Republikā un izvarošanu kā kara noziegumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 26. novembra rezolūciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 25. novembra rezolūciju par desmito gadadienu ANO Drošības padomes Rezolūcijai Nr. 1325 (2000) par sievietēm, mieru un drošību ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 17. februāra rezolūciju par stāvokli Ēģiptē ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 10. marta rezolūciju par dienvidu kaimiņvalstīm un jo īpaši Libiju ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos (PV/AP) *Catherine Ashton* 2010. gada 25. novembra deklarāciju Eiropas Savienības vārdā par Starptautisko vardarbības pret sievietēm izskaušanas dienu,
- ņemot vērā PV/AP *Catherine Ashton* 2011. gada 8. marta deklarāciju Eiropas Savienības vārdā par Starptautisko sieviešu dienu,

⁽¹⁾ OV C 41 E, 19.2.2009., 83. lpp.

⁽²⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 53. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0439.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0064.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0095.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- ņemot vērā 1948. gada 10. decembra Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1325 (2000) un Nr. 1820 (2008) par sievietēm, mieru un drošību un ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1888 (2009) par seksuālo vardarbību pret sievietēm un bērniem bruņoto konfliktu situācijās,
- ņemot vērā to, ka 2010. gada martā tika iecelts ANO ģenerālsēkretāra īpašais pārstāvis jautājumos par seksuālo vardarbību bruņotos konfliktos un izveidota jauna ANO struktūrvienība dzimumu jautājumos (ANO sievietes),
- ņemot vērā ES pamatnostādnes attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un meitenēm, kā arī ES pamatnostādnes attiecībā uz bērniem un bruņotiem konfliktiem,
- ņemot vērā ANO 1984. gada 10. decembra Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem apiešanās un sodīšanas veidiem un ANO Ģenerālās asamblejas 1974. gada 14. decembra deklarāciju Nr. 3318 par Sieviešu un bērnu aizsardzību ārkārtas un bruņotu konfliktu situācijās un it īpaši tā 4. punktu, kurā ir pieprasīts veikt efektīvus pasākumus pret sieviešu vajāšanu, spīdzināšanu, vardarbību un pazemojošu attieksmi pret viņām,
- ņemot vērā ANO juridisko instrumentu noteikumus cilvēktiesību jomā, it īpaši tos, kas attiecas uz sieviešu tiesībām, piemēram, ANO Statūtus, Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, Konvenciju par cīņu ar cilvēktirdzniecību un prostitūcijas ekspluatēšanu no trešo personu puses, Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW) un tās fakultatīvo protokolu, Konvenciju pret spīdzināšanu un citādu cietsirdīgu, necilvēcīgu vai cilvēka cieņu pazemojošu apiešanos vai sodīšanu un 1951. gada Konvenciju par bēgļa statusu un ņemot vērā neizraidīšanas principu,
- ņemot vērā citus ANO dokumentus par vardarbību pret sievietēm, piemēram, Pasaules Cilvēktiesību konferencē 1993. gada 25. jūnijā pieņemto Vīnes deklarāciju un rīcības programmu (A/CONF. 157/23) un 1993. gada 20. decembra Deklarāciju par vardarbības pret sievietēm izskaušanu (A/RES/48/104),
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 1997. gada 12. decembra rezolūciju “Noziedzības novēršana un krimināltiesiski pasākumi pret sievietēm vērstas vardarbības izskaušanai” (A/RES/52/86), 2002. gada 18. decembra rezolūciju “Goda aizstāvēšanas vārdā pastrādātu noziegumu pret sievietēm izskaušana” (A/RES/57/179) un 2003. gada 22. decembra rezolūciju “Vardarbības pret sievietēm ģimenē izskaušana” (A/RES/58/147),
- ņemot vērā Ceturtajā pasaules sieviešu konferencē 1995. gada 15. septembrī pieņemto Pekinas deklarāciju un rīcības platformu, kā arī Parlamenta 2000. gada 18. maija rezolūciju par Pekinā pieņemtās rīcības platformas pasākumu izpildi ⁽¹⁾, 2005. gada 10. marta rezolūciju par Ceturto pasaules sieviešu konferenci — rīcības platformas (Pekina + 10) lēmumu izpildes kontrole ⁽²⁾ un 2010. gada 25. februāra rezolūciju par Pekinu + 15 — ANO rīcības platforma dzimumu līdztiesībai ⁽³⁾,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2006. gada 19. decembra rezolūciju “Centienu pastiprināšana, lai izskaustu jebkāda veida vardarbību pret sievietēm” (A/RES/61/143) un ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 un 1820 par sievietēm, mieru un drošību,

⁽¹⁾ OV C 59, 23.2.2001., 258. lpp.

⁽²⁾ OV C 320 E, 15.12.2005., 247. lpp.

⁽³⁾ OV C 348 E, 21.12.2010., 11. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- ņemot vērā 1998. gadā pieņemtos Romas Starptautiskās krimināltiesas statūtus un jo īpaši to 7. un 8. pantu, kuros ir noteikts, ka izvarošana, seksuāla vardzība, piespiedu prostitūcija, piespiedu grūtniecība, piespiedu sterilizācija vai jebkura cita veida seksuālā vardarbība ir noziegums pret cilvēci, un definēti kara noziegumi un šie noziegumi pielīdzināti spīdzināšanai un smagiem kara noziegumiem neatkarīgi no tā, vai šie noziegumi tiek veikti starptautisku vai iekšēju konfliktu laikā un vai tas notiek sistemātiski vai nē,

- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,

- A. tā kā sievietes aktīvi piedalījās sacelšanās kustībās Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos, lai panāktu lielāku demokrātiju un iegūtu vairāk tiesību un brīvības;

- B. tā kā Lībijā un Ēģiptē pie varas esošo režīmu pārstāvji šo revolūciju apspiešanā izmantoja seksuālus uzbrukumus, vērsoties tieši pret sievietēm un it īpaši — padarot viņas neaizsargātas;

- C. tā kā seksuālā vardarbība, šķiet, tiek sistemātiski izmantota sieviešu iebiedēšanai un pazemošanai, tostarp bēgļu nometnēs, un tā kā pašreizējais varas vakuums var novest pie situācijas pasliktināšanās sieviešu un meiteņu tiesību jomā;

- D. tā kā Lībijas iedzīvotāja *Iman al-Obeidi*, kura Tripoles viesnīcā žurnālistiem stāstīja, ka karavīri viņu grupveidā izvarojusi un prettiesiski izturējušies, un tā kā 2011. gada 26. martā viņu ieslodzīja nezināmā vietā, patlaban tiek apsūdzēta neslavas celšanā pret vīriešiem, kurus viņa apsūdzējusi izvarošanā;

- E. tā kā Ēģiptē protesta kustības dalībnieces apgalvo, ka militārpersonas veikušas jaunavības pārbaudes pēc tam, kad 2011. gada 9. martā sievietes tika aplenkta Tahrira laukumā un tad spīdzinātas un izvarotas, savukārt jaunavības pārbaudes veica un fotografēja karavīru klātbūtnē; tā kā dažas Ēģiptes sievietes tiks tiesātas kara tiesā par to, ka viņas nav izturējušas jaunavības pārbaudes, un dažām ir draudēts ar apsūdzībām prostitūcijā;

- F. tā kā daļa no plaša mēroga un sistemātiska izvarošanas un seksuālas vardzības noziegumiem ir atzīta Ženēvas Konvencijā kā noziegumi pret cilvēci un kara noziegumi, kuru izdarītāji būtu jātiesā Starptautiskajā Krimināltiesā; tā kā izvarošana tagad arī ir atzīta par vienu no genocīda noziegumiem, ja tā veikta ar mērķi pilnīgi vai daļēji iznīcināt konkrētu cilvēku grupu; tā kā ES ir jāatbalsta centieni izbeigt to noziedznieku nesodāmību, kuri vainojami seksuālajā vardarbībā pret sievietēm un bērniem;

- G. tā kā ir gūts apstiprinājums tam, ka bruņoti konflikti sievietes ietekmē nesamērīgi vairāk un īpašā veidā; tā kā būtu jāstiprina sieviešu loma miera nodibināšanā un konfliktu novēršanā un kara situācijā un konfliktu reģionos nonākušās sievietes un bērni jāaizsargā labāk, izmantojot dalību, profilaksi un aizsardzību;

- H. tā kā ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1820, 1888, 1889 un 1325 īstenošana ir visu ANO dalībvalstu — gan konfliktos cietušo valstu, gan atbalsta sniedzēju valstu, gan arī citu valstu — kopīgas rūpes un pienākums; tā kā šajā sakarībā uzmanība ir jāpievērš ES pamatnostādņu par vardarbību pret sievietēm un meitenēm un ES pamatnostādņu par bērniem bruņotos konfliktos un par cīņu pret bērnu visa veida diskrimināciju pieņemšanai 2008. gada decembrī, kas ir skaidrs politisks rādītājs, ka šie jautājumi ir ES prioritāte,

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

1. aicina Komisiju un dalībvalstu valdības stingri nosodīt seksuālo vardarbību, sieviešu iebiedēšanu un vēršanos pret viņām Libijā un Ēģiptē;
2. kategoriski nosoda jaunavības piespiedu pārbaudes, ko Ēģiptes armija veic attiecībā uz Tahrira laukumā aizturētajām protestējošām sievietēm, un uzskata šādu praksi par nepieņemamu, jo tā ir pielīdzināma spīdzināšanai; aicina Ēģiptes Augstāko militāro padomi nekavējoties veikt pasākumus, lai izbeigtu šo pazemojošo izturēšanos un nodrošinātu visu drošības un armijas spēku konkrētu apmācību par to, ka spīdzināšana un cita veida nepieļaujama izturēšanās, tostarp piespiedu jaunavības pārbaudes, turpmāk vairs nedrīkst tikt pieļauta un tiks pilnībā izmeklēta;
3. aicina Ēģiptes iestādes steidzami veikt visu nepieciešamo, lai novērstu spīdzināšanu un izmeklētu visus gadījumus, kad tiek ļaunprātīgi izmantoti miermīlīgie demonstrētāji, un izbeigtu civiliedzīvotāju vajāšanu militārajās tiesās; ir īpaši nobažījies par cilvēktiesību organizāciju informāciju, ka militārie tribunāli ir likuši arestēt un notiesājuši nepilngadīgas personas;
4. iesaka veikt neatkarīgu izmeklēšanu, lai vainīgos sauktu pie atbildības, īpašu uzmanību pievēršot Romas Starptautiskās Krimināltiesas statūtos minētajiem noziegumiem, kurus ir izdarījis *Muammar Gaddafi* režīms; uzskata, ka vainīgās personas ir jātiesā un ka sievietes, kas ziņoja par šādu ļaunprātīgu rīcību, ir jāpasargā no represijām;
5. uzsver, ka ikvienam būtu jābūt iespējai paust viedokli par savas valsts demokrātisko nākotni, netiekot apcietinātam, spīdzinātam vai pakļautam pazemojošai vai diskriminējošai attieksmei;
6. pauž stingru pārliecību, ka Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos notiekošajām pārmaiņām ir jāsekmē sieviešu diskriminācijas izbeigšana un viņu pilntiesīga līdzdalība sabiedrības dzīvē, kāda ir vīriešiem, saskaņā ar ANO Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW);
7. uzsver, ka šo valstu sabiedrības jaunajās demokrātiskajās un juridiskajās struktūrās ir jānodrošina sieviešu vispārējo tiesību aizsardzība;
8. uzsver, ka būtu jāatzīst sieviešu loma revolucionārajās norisēs un demokratizācijas procesos, vienlaikus uzsverot īpašos draudus, ar kuriem viņas saskaras, un vajadzību sekmēt un aizstāvēt viņu tiesības;
9. aicina ES dalībvalstis aktīvi un ilgstoši — gan politiski, gan finansiāli — veicināt ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 pilnīgu īstenošanu un šajā rezolūcijā paredzēto kontroles institūciju un mehānismu izveidi Eiropas līmenī, savukārt ANO — nodrošināt rezolūcijas īstenošanu visos starptautiskajos līmeņos;
10. uzsver nepieciešamību, demokratizācijas procesu kontekstā īstenojot Eiropas Kaimiņattiecību politikas (EKP) pasākumus, cilvēktiesību apsvērumus uzskatīt par galvenajiem un uzsver vajadzību darīt zināmu ES pieredzi, kas gūta, īstenojot līdztiesības politiku un cīnoties pret dzimuma vardarbību;
11. uzsver, ka ir jāīsteno vīriešu un sieviešu līdztiesības princips un jāatbalsta īpaši pasākumi, lai izstrādātu efektīvu un sistemātisku līdztiesības īstenošanas pieeju EKP valstīs; mudina valdības un pilsonisko sabiedrību uzlabot sieviešu sociālo integrāciju, tostarp cīņu pret analfabētismu un nodarbinātības un finansiālās neatkarības veicināšanu, lai nodrošinātu viņu ievērojamu klātbūtni visos līmeņos; uzsver, ka līdztiesībai ir jākļūst par pilnvērtīgu demokratizācijas procesa sastāvdaļu, ka papildus tam sieviešu un meiteņu izglītošanai ir jākļūst par prioritāti un ka izglītojot ir jāvairo izpratne par viņu tiesībām;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

12. aicina PV/AP, Eiropas Ārējās darbības dienestu un Komisiju sarunās ar EKP dienvidu valstīm priekšplānā izvirzīt ES politiskās prioritātes attiecībā uz nāvessoda atcelšanu, cilvēktiesību, tostarp sieviešu cilvēktiesību, ievērošanu un pamatbrīvību ievērošanu, kā arī vairāku starptautisko tiesisko aktu, tostarp Romas Starptautiskās Krimināltiesas statūtu un 1951. gada Konvencijas par bēgļa statusu, ratifikāciju;

13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos.

Eiropas Investīciju bankas 2009. gada pārskats

P7_TA(2011)0156

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par Eiropas Investīciju bankas 2009. gada pārskatu (2010/2248(INI))

(2012/C 296 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EIB grupas 2009. gada pārskatu (darbības un korporatīvās atbildības pārskatu, finanšu pārskatu un statistikas pārskatu),
- ņemot vērā 2010. gada 6. maija rezolūciju par Eiropas Investīciju bankas (EIB) 2008. gada pārskatu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 25. marta rezolūciju par Eiropas Investīciju bankas un Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas 2007. gada pārskatiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 16. jūnija rezolūciju par stratēģiju "ES 2020" ⁽³⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Budžeta kontroles komitejas atzinumu (A7-0073/2011),

Jaunie EIB statūti

1. atzinīgi vērtē saistībā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā veiktās izmaiņas, kas pieļauj lielāku elastību EIB finansējuma piešķiršanā, tostarp līdzdalību akciju kapitālā kā papildinājumu parastajām bankas darbībām, iespēju dibināt filiāles un citas struktūras, regulēt t. s. īpašās darbības un sniegt plašākus tehniskās palīdzības pakalpojumus, kā arī Revīzijas komitejas stiprināšanu;

2. atgādina ar Lisabonas līgumu ieviestās izmaiņas, ar kuru palīdzību tiek skaidroti EIB finansējuma piešķiršanas mērķi trešās valstīs un ar kurām ir jāatbalsta LES 3. panta 5. punktā minētie visaptverošie principi, kas nosaka ES sadarbību ar plašāku pasauli, un jāgarantē atbalsts LES 21. pantā izklāstītās ES ārējās darbības mērķiem;

⁽¹⁾ OV C 81E, 15.3.2011., 135. lpp.

⁽²⁾ OV C 117E, 6.5.2010., 147. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0223.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

3. apzinās dažu dalībvalstu aicinājumu EIB uzņemties vairāk riska finansēšanas darbībās, tomēr vērš uzmanību uz to, ka tas nedrīkst apdraudēt EIB AAA reitingu — vienu no pamatfaktoriem, kas EIB ļauj piešķirt aizdevumus ar visizdevīgākajiem nosacījumiem;
4. atgādina, ka EIB mērķis ir atbalstīt ES politikas uzdevumus un ka tā par savu darbību atskaitās Revīzijas palātai, OLAF un ES dalībvalstīm, kā arī, pamatojoties uz brīvprātības principu, — Eiropas Parlamentam;
5. tomēr iesaka apsvērt ierosinājumu ieviest regulatīvo uzraudzību attiecībā uz EIB finanšu stāvokļa kvalitāti, darbības rezultātu precīzu novērtēšanu un atbilstību pareizas uzņēmējdarbības prakses noteikumiem;
6. ierosina šo regulatīvo uzraudzību uzticēt:
 - Eiropas Centrālajai bankai, pamatojoties uz LESD 127. panta 6. punktu, vai,
 - ja tas nav iespējams un pamatojoties uz EIB izvēli, — Eiropas Banku iestādei kopā ar vienu vai vairākiem dalībvalstu regulatoriem vai bez tiem, vai neatkarīgam revidentam;
7. prasa Komisijai līdz 2011. gada 30. novembrim iesniegt Parlamentam EIB prudenciālās uzraudzības iespējamo variantu juridisko analīzi;
8. ņemot vērā EIB kvalificētos cilvēkresursus un kompetenci lielu infrastruktūras projektu finansēšanā, ierosina, lai Komisija sadarbībā ar EIB no stratēģijas viedokļa izsvērtu investīciju finansēšanu, neizslēdzot nekādus iespējamus scenārijus, tai skaitā subsīdijas, EIB kapitālā iemaksāto dalībvalstu līdzekļu atmaksāšanu, ES parakstīšanos uz EIB kapitālu, aizdevumus, inovatīvus instrumentus, finanšu plānošanu un pārvaldību, kas pielāgota tādiem ilgtermiņa projektiem, kuri nesniedz tūlītējus rezultātus, garantiju shēmu pilnveidošanu, investīciju iedaļas izveidi ES budžetā, finanšu konsorcijs starp ES, dalībvalstu un vietējām iestādēm, publisko un privāto partnerību u.c.;
9. tomēr atgādina savu brīdinājumu un bažas par to, ka no budžeta izpildes apstiprināšanas procedūras ir izslēgti daži no EIB īstenotās ES programmu un līdzekļu pārvaldības elementiem, līdz ar to radot īpašas prasības attiecībā uz Komisijas un EIB darba koordināciju un apgrūtinot pārskata gūšanu par darba rezultātiem; vēl aizvien uzstāj, lai EIB tam sniedz pilnīgu informāciju par darbības rezultātiem: nospraustajiem un sasniegtajiem mērķiem, iespējamo noviržu iemesliem un veikto novērtējumu rezultātiem; aicina Komisiju sniegt detalizētu informāciju par procedūru koordināciju ar EIB un to efektivitāti;
10. aicina Komisiju iegūt no EIB pārskatu par darbībām, kuras būtiski ietekmē rezultātu un kuras tiek garantētas ar ES budžeta līdzekļiem;
11. uzsver, ka ES budžeta garantijas EIB piešķirtajiem aizdevumiem 2009. gada beigās sasniedza EUR 19,2 miljardus; uzsver, ka ES budžetā šī summa ir būtiska, un sagaida sīku paskaidrojumu par risku, kas ar to saistīts; uzskata, ka EIB būtu jāpaskaidro arī no šīs lielās garantiju summas iegūto aizdevuma procentu izlietojums;
12. prasa sīki paskaidrot administrēšanas maksu, ko EIB saņēma no ES budžeta;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

13. atkārtu savu priekšlikumu, kas paredz, ka Eiropas Savienībai jāklūst par EIB locekli;

EIB finansējums Eiropas Savienībā

Globālā finanšu krīze un tās ietekme uz EIB

14. atzinīgi vērtē EIB koncentrēšanos uz trijām jomām, kurās krīze Eiropu skārusi visvairāk, proti, maziem un vidējiem uzņēmumiem, konverģences reģioniem un darbību klimata jomā;

15. atzīst EIB izšķirošo lomu MVU atbalstīšanā, it īpaši finanšu krīzes un ekonomikas lejupslīdes laikā, un aicina EIB atvieglot savas globālās aizdevumu piešķiršanas shēmas mijiedarbību ar struktūrfondu līdzekļu piešķirumiem;

16. norāda uz MVU nozīmi Eiropas ekonomikā un tādēļ atzinīgi vērtē MVU piešķirtā finansējuma palielināšanos laikposmā no 2008. līdz 2011. gadam, tam sasniedzot EUR 30,8 miljardus, un atzīst, ka šī summa pārsniedz attiecīgajam laikposmam nosprausto mērķi — EUR 7,5 miljardus vidēji gadā; atzinīgi vērtē Eiropas progresā mikrofinansēšanas instrumenta izveidi 2010. gada martā, paredzot tam Komisijas un EIB finansējumu EUR 200 miljonu apmērā; tomēr uzsver grūtības, ar kurām nākas saskarties MVU, cenšoties saņemt kredītu, un šajā sakarībā aicina EIB vēl vairāk uzlabot pārredzamību aizdevumu piešķiršanā gadījumos, kad tiek izmantoti finanšu starpnieki; šajā sakarībā prasa noteikt finanšu starpniekiem skaidrus finansēšanas nosacījumus un stingrākus aizdevumu lietderības kritērijus; aicina noteikt EIB pienākumu katru gadu sniegt pārskatu par aizdevumu piešķiršanu MVU, tostarp novērtējumu attiecībā uz šo aizdevumu pieejamību un efektivitāti, kā arī pasākumiem, kuru mērķis ir paplašināt šādu aizdevumu izmantošanu;

17. iesaka EIB darbību padarīt mērķtiecīgāku, selektīvāku, efektīvāku un vairāk orientētu uz rezultātu; uzskata, ka aizdevumu piešķiršanā maziem un vidējiem uzņēmumiem tai par partneriem it īpaši jāizvēlas pārredzami un pārskatatbildīgi ar vietējo ekonomiku saistīti finanšu starpnieki; attiecībā uz aizdevumu piešķiršanu MVU uzskata, ka EIB savā interneta vietnē ir aktīvi jāatklāj informācija, it īpaši par piešķirtajām summām, piešķirumu skaitu, aizdevumu saņēmēšajiem reģioniem un rūpniecības nozarēm; uzskata, ka jāsniedz arī informācija par finanšu starpniekiem izvirzītajiem nosacījumiem;

18. atzinīgi vērtē to, ka — lai atvieglotu EIB aizdevumu programmu īstenošanu un likvidu līdzekļu pārvaldību — ir panākta vienošanās par EIB piekļuvi ECB likvidajiem līdzekļiem ar Luksemburgas Centrālās bankas starpniecību;

19. norāda, ka ES kohēzijas politikas konverģences mērķis ir viens no EIB pamatmērķiem; uzsver EIB kopīgi ar Komisiju veikto darbību pievienoto vērtību tehniskās palīdzības jomā (JASPERS), tādējādi nodrošinot papildu atbalstu un sviras efektu struktūrfondu līdzekļu piešķirumiem;

20. mudina EIB arī turpmāk tiem reģioniem, uz kuriem attiecas konverģences mērķis, sniegt tehnisko palīdzību un līdzfinansējumu, kas tiem nepieciešams, lai apgūtu pieejamo līdzekļu lielāko daļu, it īpaši projektiem prioritārās jomās, piemēram, transporta infrastruktūras jomā, un citiem izaugsmi un nodarbinātību veicinošiem projektiem, ievērojot augstus sociālos, pārredzamības un vides standartus;

21. aicina EIB pilnībā saskaņot savas darbības ar ES mērķi ātri pāriet uz zemas CO₂ emisijas ekonomiku un pieņemt plānu pakāpeniski pārstāt piešķirt aizdevumus ar fosilo kurināmo saistītiem projektiem, tostarp aizdevumus ar ogleņiem kurināmām spēkstacijām, un palielināt centienus, lai paātrinātu pāreju uz atjaunojamu enerģiju un energoefektīvām tehnoloģijām;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

22. pauž bažas par ilgstošo pārredzamības trūkumu globālo aizdevumu piešķiršanā un to uzraudzībā no nodokļu pārvaldības viedokļa un tādēļ uzskata, ka ir jāpanāk, ka aizdevumu saņēmēji neizmanto nodokļu oāzes vai citus paņēmienus, lai nelikumīgi izvairītos no nodokļu maksāšanas;

23. prasa labāk saskaņot EIB un EIF darbību, it īpaši lai EIF darbību tuvinātu stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem, un šajā sakarībā prasa optimizēt attiecīgo struktūru darba dalīšanu un to bilanču izmantošanu;

24. atzinīgi vērtē EIB grupas lēmumu kohēzijas politikas ietvaros ciešāk sadarboties ar Komisiju, īstenojot trīs kopīgās iniciatīvas — JESSICA, JEREMIE un JASMINE, kuru mērķis ir uzlabot kohēzijas politikas efektivitāti un lietderīgumu, kā arī stiprināt struktūrfondu sviras efektu; atzīst, ka minētā sadarbība ir izrādījies lietderīga un izdevīga, it īpaši ekonomikas krīzes apstākļos;

EIB finansēšanas darbība pēc 2013. gada

25. uzskata, ka ir pienācis laiks būtiski palielināt stratēģiskās ilgtermiņa investīcijas Eiropā, īpašu uzmanību pievēršot Eiropas infrastruktūras un kohēzijas pamatjomām; šajā sakarībā prasa:

— nodrošināt Eiropas Parlamentam lielāku EIB darbības pārredzamību,

— nodrošināt Eiropas Parlamentam lielāku EIB pārskatbaidību,

— mērķtiecīgāk izmantot finanšu instrumentus;

26. mudina EIB pilnveidot savu darbības stratēģiju laikposmam pēc 2013. gada, to saskaņojot ar stratēģiju "Eiropa 2020";

27. uzskata, ka stratēģijā "Eiropa 2020" atspoguļota interesanta un pozitīva pieeja finanšu instrumentiem; lai palielinātu to efektivitāti, aicina EIB un Komisiju paturēt prātā šādus mērķus: procedūru vienkāršošana un rezultātus palielinošo faktoru un EIB grupas katalītiskās ietekmes palielināšana, lai piesaistītu publiskos un privātos investorus;

28. aicina EIB sadarbības ar Komisiju kontekstā arī turpmāk lielu uzmanību piešķirt kopīgi ar Komisiju īstenotajām iniciatīvām, it īpaši kohēzijas politikas jomā; atzīst šo iniciatīvu nozīmi turpmākās attīstības veicināšanā, cita starpā nākamā plānošanas perioda — pēc 2013. gada — sagatavošanā;

29. mudina EIB noteikt prioritāros investīciju projektus, izmantojot tādas metodes kā izmaksu un ieguvumu analīze, lai panāktu pēc iespējas lielāku ietekmi uz IKP;

30. atbalsta augstas kvalitātes investorus, tādus kā EIB, it īpaši tādēļ, ka tiem ir atbilstīga kompetence inovatīvu instrumentu, piemēram, strukturētas finansēšanas mehānisma, riska dalīšanas finanšu mehānisma un Eiropas tīra transporta mehānisma, izmantošanā;

31. mudina plašāk izmantot ES līdzekļu piešķirumus kopā ar EIB aizdevumiem, lai palielinātu pieejamo resursu atdevi, ar nosacījumu, ka jaunie finanšu instrumenti ir saprātīgi, integrēti un elastīgi;

32. uzskata, ka pašreizējā plānošanas laikposmā gūtā plašā pieredze finanšu instrumentu izveidē un izmantošanā ļaus gan Komisijai, gan EIB neaprobežoties ar sasniegto un ieviest jauninājumus, paplašinot piedāvāto produktu klāstu;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

33. uzskata, ka EIB obligāciju emisijai pašfinansēšanas nolūkā, kā arī nākotnē paredzēto projektu obligāciju emisijai ir nepieciešami skaidri un nodalīti mērķi un juridiskais pamats;

34. norāda, ka EIB sev nodrošina finansējumu, sekmīgi emitējot kopīgas obligācijas, kuras garantē visas ES dalībvalstis;

35. atzinīgi vērtē ideju par projektu obligācijām, kuru mērķis ir palielināt to obligāciju kredītreitingu, kuras uzņēmumi emitē stratēģijas "Eiropa 2020" ietvaros un kuras izmanto Eiropas transporta, enerģētikas un IT infrastruktūras, kā arī videi nekaitīgas ekonomikas attīstības finansēšanai; uzskata, ka šāda projektu obligāciju emisija labvēlīgi ietekmētu kapitāla pieejamību ilgtspējīgām investīcijām izaugsmes un darba vietu izveides veicināšanai, papildinot dalībvalstu investīcijas un Kohēzijas fonda finansējumu; uzskata, ka šis instruments var paaugstināt atsevišķu projektu kredītreitingu un piesaistīt privāto finansējumu papildus dalībvalstu investīcijām un Kohēzijas fonda finansējumam;

36. tādēļ prasa Komisijai un EIB iesniegt konkrētus priekšlikumus projektu obligāciju izveidei; uzsver, ka šādu instrumentu izveidē pilnībā jāiesaista Parlaments, un prasa apsvērt iespēju nākamajā daudzgadu finanšu shēmā kā galveno zaudējumu riska ierobežotāju paredzēt ES budžeta līdzekļu izmantošanu, EIB nosakot pakārtotā finansētāja lomu;

37. uzskata, ka acīmredzami nepieciešams EIB papildu finansējums šādās jomās: MVU, vidēja kapitalizācijas apjoma uzņēmumi un infrastruktūra, kā arī citi izaugsmi un nodarbinātību veicinoši projekti kā daļa no stratēģijas "Eiropa 2020";

38. mudina EIB investēt kravu pārvadāšanā pa Eiropas dzelzceļu un citos Eiropas kravu pārvadājumu tīklos, galveno uzmanību pievēršot Vidusjūras, Melnās jūras un Baltijas jūras ostām, lai beidzot tās savienotu ar Eiropas tirgiem;

39. mudina EIB sniegt lielāku atbalstu *TEN-T* izveidei ar mērķi veicināt publiskā un privātā sektora investīciju piesaisti; uzskata, ka arī šajā gadījumā projektu obligācijas var kalpot kā investīciju instruments, kas papildina *TEN-T* fondam paredzētos budžeta līdzekļus; mudina turpmākās investīcijas koncentrēt *TEN-T* pārrobežu posmiem, lai optimizētu radīto Eiropas pievienoto vērtību;

40. mudina EIB investēt gāzes vadā *Nabucco* un citos svarīgos *TEN-E* projektos, kas nākotnē ļaus apmierināt ES pieprasījumu pēc enerģijas, dažādojot Eiropas enerģijas piegādātāju loku, uzlabojot tās politikas virzienu spektru un palīdzot tai pildīt saistības vides jomā;

EIB finansējums ārpus ES***EIB loma pievienošanās sarunvalstīs***

41. uzskata, ka EIB pievienošanās sarunvalstīs veiktās darbības ietvaros vairāk jākoncentrējas uz energoefektivitātes pasākumiem, atjaunīgo enerģiju, vides infrastruktūru, *TEN* un *TEN-E* un PPP saskaņā ar augstiem sociālajiem, pārredzamības un vides standartiem un ka tai atbilstoši ES mērķiem klimata jomā par prioritāriem jānosaka ilgtspējīgi transporta veidi, it īpaši dzelzceļš;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

42. uzskata, ka EIB jāsniedz tehniskā palīdzība pievienošanās sarunvalstīm, kā to paredz tās statūtu 18. pants;

EIB loma attīstībā

43. atzinīgi vērtē izmaiņas, kas saskaņā ar Lisabonas līgumu ieviestas EK līguma 209. pantā, lasot to kopā ar 208. pantu, kurš paredz, ka EIB atbilstīgi saviem statūtiem palīdz īstenot pasākumus, kas nepieciešami, lai sasniegtu Kopienas mērķus attīstības sadarbības politikas jomā;

44. atgādina, ka EIB finansēšanas stratēģijai un darījumiem jāatbalsta Līguma par Eiropas Savienību 21. pantā minētie ES ārējās darbības vispārējie principi, mērķis ieviest un nostiprināt demokrātiju un tiesiskumu, mērķis ievērot cilvēktiesības un pamatbrīvības un Eiropas Savienības vai tās dalībvalstu parakstīto starptautisko nolīgumu ievērošana vides jomā; atgādina, ka visos attiecīgajos projektu posmos EIB ir jānodrošina atbilstība Orhūsas konvencijai par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju vērsties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem;

45. atzinīgi vērtē Viedo personu koordinācijas komitejas secinājumus, saskaņā ar kuriem ir jāapsver iespēja izveidot ES platformu ārējai koordinācijai un attīstībai; tomēr mudina EIB un citas Eiropas institūcijas rūpīgi izpētīt šīs jaunās pieejas īstenošanas iespējas un tās ilgtermiņa ietekmi uz vispārējās ES ārējās darbības efektivitāti, lai nepieļautu, ka instrumentu izveide bez iepriekšējas mērķu un prioritāšu izvērtēšanas pavajina vispārējo attīstības politiku un tās mērķus;

46. atzinīgi vērtē priekšlikumu jaunajam lēmumam, kas pastiprinātu EIB spēju atbalstīt ES attīstības mērķus, reģionālos mērķus aizstātu ar horizontāliem augsta līmeņa mērķiem un paredzētu sagatavot darbības pamatnostādnes katram reģionam, uz kuru attiecas ārējais mandāts; atgādina nepieciešamību noteikt skaidras prioritātes, tostarp atjaunīgās enerģijas, pilsētu infrastruktūras, pašvaldību attīstības un vietējā līmeņa dalībnieku īpašumā esošo finanšu institūciju jomā;

47. EIB lomas pastiprināšanai attīstībā iesaka šādus pasākumus:

— iedalīt lielāku skaitu īpaši norīkotu speciālistu, kuriem ir nepieciešamās iemaņas darbam ar attīstības jautājumiem un jaunattīstības valstīm, kā arī palielināt trešās valstīs strādājošo darbinieku skaitu,

— palielināt vietējā līmeņa dalībnieku līdzdalību projektos,

— piešķirt papildu līdzekļus projektiem, kas īpaši paredzēti attīstības veicināšanai,

— piešķirt vairāk subsīdiju,

— izpētīt iespēju visas EIB trešās valstīs veiktās darbības sagrupēt vienkopus;

48. iesaka EIB koncentrēties uz investīcijām atjaunīgās enerģijas projektos jaunattīstības valstīs, īpašu uzmanību pievēršot Subsahāras Āfrikai;

EIB sadarbība ar starptautiskām, reģionālām un valsts finanšu institūcijām

49. atzīst, ka ES īstenotās politikas atbalsta nolūkā būtu jāpastiprina EIB sadarbība ar daudzpusējām attīstības bankām, reģionālajām attīstības bankām, Eiropas divpusējās attīstības aģentūrām un jaunattīstības valstu publiskajām un privātajām finanšu institūcijām;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

50. uzskata — lai palielinātu līdzekļu izlietošanas efektivitāti un mērķtiecīgāk piešķirtu līdzekļus atbilstoši konkrētajām vietējām vajadzībām, ir nepieciešama labāka sadarbība, pastāvot tiem pašiem apstākļiem un pamatojoties uz savstarpīgumu attiecībās ar reģionālajām un valsts finanšu institūcijām;

51. mudina parakstīt saprašanās memorandu, ko pašlaik apspriež EIB, ERAB un Komisija, lai uzlabotu sadarbību visās tajās valstīs ārpus ES, kurās savas darbības veic minētās institūcijas, un sasniegtu divkāršu mērķi — saskaņot aizdevumus savstarpēji un ar ES politikas mērķiem, piemēram, sociālās kohēzijas un vides aizsardzības jomā;

Ārzonas finanšu centri

52. aicina EIB noteikt finanšu starpniekiem skaidrus finansēšanas nosacījumus un ziņot par pārredzamības un pārskatatbildības palielināšanas jomā sasniegto progresu, it īpaši gadījumos, kad finanšu starpnieku pakalpojumi tiek izmantoti aizdevumu piešķiršanā; uzskata, ka EIB regulāri jāpielāgo sava politika un jāieņem stingrāka nostāja attiecībā uz ārzonas finanšu centriem, savā darbībā ejot tālāk par vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem, kas paredzēti saistībā ar ESAO sarakstiem, un ņemot vērā visas jurisdikcijas, kuras varētu pieļaut likumīgu vai nelikumīgu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

53. uzskata, ka nepietiek tikai ar paļaušanos uz to ārzonas finanšu centru sarakstu, ko izveidojusi ESAO, un ka līdz brīdim, kad ES būs sagatavojusi pati savu sarakstu, jāizmanto visi starptautiski atzītie saraksti; tomēr uzskata, ka EIB būtu pašai jāveic to jurisdikciju neatkarīga novērtēšana un uzraudzība, kuras atsakās sadarboties, un regulāri jāpublisko šādas novērtēšanas rezultāti kā papildinājums starptautisko un ES atskaites sarakstu analizēm;

54. uzskata, ka EIB nevajadzētu piedalīties nevienā darbībā, kas tiek īstenota ar tādu jurisdikciju starpniecību, kuras atsakās sadarboties saskaņā ar ESAO, darba grupas finanšu darbības jautājumos (*FATF*) un citu attiecīgo starptautisko organizāciju rīcībā esošo informāciju, kā arī saskaņā ar pašas bankas veiktās neatkarīgās novērtēšanas un uzraudzības rezultātā iegūto informāciju;

55. uzskata — lai nodrošinātu, ka EIB finansēšanas darbības nekādi neveicina nelikumīgu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai naudas atmazgāšanu, tai ir ļoti stingri jāīsteno atjauninātā un publiskotā politika attiecībā uz jurisdikcijām, kas atsakās sadarboties, un ārzonas finanšu centriem;

56. prasa EIB gada pārskatā Parlamentam ietvert sīkāku informāciju par to, kā tiek īstenota politika attiecībā uz ārzonas finanšu centriem, it īpaši norādot neatbilstības dēļ noraidīto pieteikumu skaitu un atbilstības panākšanas nolūkā uzņēmumu prasīto un īstenoto darbības pārvietošanas gadījumu skaitu;

57. aicina EIB arī turpmāk proaktīvi un laikus atklāt ar projektiem saistīto informāciju, tostarp pašas veiktos novērtējumus par projektu ietekmi uz vidi, sociālo jomu, cilvēktiesībām un attīstību, uzraudzības ziņojumus un *ex post* novērtēšanas ziņojumus;

*

* *

58. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Investīciju bankai, Pasaules Bankas grupai, visām reģionālajām attīstības bankām, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

Ai Weiwei lieta Ķīnā

P7_TA(2011)0157

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par Ai Weiwei lietu

(2012/C 296 E/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta pašreizējā sasaukuma iepriekšējās rezolūcijas par cilvēktiesību pārkāpumiem Ķīnā,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā pēc internetā paustajiem aicinājumiem veikt Ķīnā “jasmīna revolūciju” (iedvesmojoties no politiskajiem notikumiem Tunisijā, Ēģiptē un Lībijā) Ķīnas iestādes ir īstenojušas virkni pasākumu un plašas represijas pret cilvēktiesību aktīvistiem un disidentiem;
- B. tā kā starptautiski atzītais mākslinieks un režīma kritiķis Ai Weiwei nav redzēts kopš aizturēšanas drošības pārbaudes laikā Pekinas lidostā svētdien, 2011. gada 3. aprīlī;
- C. tā kā papildus viņa aizturēšanai ir ziņas, ka policija iebruka viņa studijā un konfiscēja vairākus priekšmetus;
- D. tā kā Ai Weiwei nesen tika liegts doties uz Nobela Miera prēmijas pasniegšanas ceremoniju Oslo, viņu turēja mājas arestā pēc viņa saulespuķu sēklu izstādes atklāšanas Londonā un viņa studija Šanhajā tika pārmeklēta;
- E. tā kā Ai Weiwei ir plaši pazīstams ārpus Ķīnas, bet viņam ir liegts izstādīt savus darbus Ķīnā, tomēr viņš ir kļuvis pazīstams kā viens no “putna līgzdas” olimpiskā stadiona projekta līdzautoriem;
- F. tā kā Ai Weiwei guva valsts un starptautisku ievēriību, publicējot Sičuanas zemestrīcē cietušo bērnu vārdus, un viņu pēc tam piekāva nezināmas personas, kas noveda pie viņa hospitalizācijas Vācijā;
- G. tā kā Ai Weiwei ir viens no ievērojamākajiem cilvēkiem, kuri parakstīja Hartu 08, kas ir lūgumraksts ar mudinājumu Ķīnai paātrināt politiskās reformas un cilvēktiesību aizsardzību,
1. nosoda režīma kritiķa un starptautiski pazīstamā mākslinieka Ai Weiwei neattaisnojamo un nepieņemamo aizturēšanu;
 2. pieprasa Ai Weiwei tūlītēju un beznosacījumu atbrīvošanu un pauž solidaritāti viņa miermīlīgajām darbībām un iniciatīvām, atbalstot demokrātiskas reformas un cilvēktiesību aizsardzību;
 3. uzsver, ka policija ir atteikusies sniegt Ai Weiwei sievai informāciju par viņa aizturēšanas iemeslu;
 4. uzsver, ka Ai Weiwei aizturēšana ir raksturīga nesenažiem plašajiem pasākumiem pret cilvēktiesību aktīvistiem un disidentiem Ķīnā — daudziem arestiem, pārmērīgiem cietumsodiem, pastiprinātu personu uzraudzību un lielākiem represīvajiem ierobežojumiem ārvalstu žurnālistiem;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

5. aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / augsto pārstāvi (PV/AP) *Catherine Ashton* turpināt aktualizēt jautājumu par cilvēktiesību pārkāpumiem pašā augstākajā līmenī savos kontaktos ar Ķīnas varas iestādēm — tostarp neseno notikušo *Liu Xianbin* ieslodzīšanu uz 10 gadiem un *Liu Xiaobo* uz 11 gadiem, kā arī, piemēram, *Liu Xia*, *Chen Guangcheng*, *Gao Zhisheng*, *Liu Xianbin*, *Hu Jia*, *Tang Jitian*, *Jiang Tianyong*, *Teng Biao*, *Liu Shihui*, *Tang Jingling*, *Li Tiantian*, *Ran Yunfei*, *Ding Mao* un *Chen Wei* gadījumus, ar bažām norādot arī uz represīvajiem apstākļiem, kādos dzīvo viņu laulātie un ģimenes — un ziņot Eiropas Parlamentam par šiem gadījumiem pēc gaidāmā augsta līmeņa politiskā dialoga starp ES un Ķīnu, kurā piedalīsies PV/AP;
6. norāda, ka Ķīnas situācija cilvēktiesību jomā joprojām rada nopietnas bažas; uzsver nepieciešamību veikt visaptverošu novērtējumu par ES un Ķīnas dialogu cilvēktiesību jomā, tostarp par ES un Ķīnas juridisko semināru par cilvēktiesībām, lai spriestu par izmantoto metodiku un panākto progresu;
7. aicina Delegāciju attiecībām ar Ķīnas Tautas Republiku nākamajā starpparlamentārajā sanāksmē aktualizēt un rūpīgi izskatīt jautājumu par cilvēktiesību pārkāpumiem, īpašu uzmanību pievēršot šajā rezolūcijā minētajiem gadījumiem;
8. aicina PV/AP pārdomāt šo dialogu, lai padarītu to efektīvu un uz rezultātu orientētu, un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai ātri organizētu nākamo dialogu cilvēktiesību jomā, kura gaitā tiktu izskatīti šie gadījumi un citi Eiropas Parlamenta rezolūcijās minēti cilvēktiesību pārkāpumi;
9. atgādina, ka Ķīnā kopš 1949. gada valda viena partija, un, ņemot vērā nesenos politiskos notikumus un cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos Ķīnā, norāda, ka ES politiskajām partijām būtu jāpārskata savas attiecības;
10. uzskata, ka ES un Ķīnas attiecību attīstībai jāiet roku rokā ar patiesa, auglīga un efektīva politiskā dialoga attīstību un ka cilvēktiesību ievērošana ir neatņemama daļa no jaunā pamatnolīguma, par kuru pašlaik notiek sarunas ar Ķīnu;
11. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju PV/AP, Eiropas Savienības Padomes pašreizējam priekšsēdētājam, Komisijai un Ķīnas Tautas Republikas prezidentam, ministru prezidentam un Tautas nacionālajai asamblejai.

Aizliegums rīkot trimdā Nepālā esošās Tibetas valdības vēlēšanas

P7_TA(2011)0158

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par aizliegumu rīkot trimdā esošās Tibetas valdības vēlēšanas Nepālā

(2012/C 296 E/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par Nepālu ⁽¹⁾ un 2006. gada 26. oktobra rezolūciju par Tibetu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 1948. gadā pieņemto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 1966. gadā pieņemto Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0245.⁽²⁾ OV C 313 E, 20.12.2006., 463. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra *Ban Ki-moon* 2010. gada 29. maija paziņojumu par politisko stāvokli Nepālā,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā Ķīnas Tautas Republika okupēja Tibetu un tādēļ tibetiešiem ir liegta iespēja demokrātiski vēlēties par saviem pārstāvjiem Tibetas teritorijā;
- B. tā kā 82 000 tibetiešu, kuri atrodas trimdā visā pasaulē, tika aicināti piedalīties 2011. gada 20. marta vēlēšanās, lai ievēlētu jauno trimdā esošās Tibetas valdības *Kalon Tripa* (ministru prezidentu);
- C. tā kā Ķīnas valdības pieaugošā spiediena dēļ Nepālas varas iestādes neļāva vairākiem tūkstošiem Nepālas tibetiešu balsot Katmandu;
- D. tā kā Nepālā vienā no iepriekšējām vēlēšanu kārtām 2010. gada 3. oktobrī Katmandu policija konfiscēja vēlēšanu urnas un slēdza Tibetas kopienas ierīkotos vēlēšanu iecirkņus;
- E. tā kā 2011. gada 10. martā Dalailama paziņoja, ka viņš oficiāli atsakās no Daramsalā, Indijā, trimdā esošās Tibetas valdības politiskās vadības, lai pirms vēlēšanām tiktu nostiprināta tibetiešu kustības demokrātiskā struktūra un lai par tibetiešu politiskajiem vadītājiem varētu kļūt jaunās paaudzes pārstāvji;
- F. tā kā Nepālas valdība ir paudusi viedokli, ka, piedaloties demonstrācijās, tibetieši pārkāpj politiku "Vienota Ķīna", un ir atkārtoti apstiprinājusi apņemšanos tās teritorijā nepieļaut pret Pekinu vērstas darbības, un tāpēc, cenšoties nomierināt Ķīnas varas iestādes, tā ir noteikusi vispārēju aizliegumu attiecībā uz tibetiešu grupu kustību;
- G. tā kā ir ziņots, ka Nepālas varas iestādes, jo īpaši policija, pārkāpj tādas Nepālā trimdā esošo tibetiešu pamattiesības kā vārda brīvība, pulcēšanās brīvība un biedrošanās brīvība; tā kā starptautiskajās cilvēktiesību konvencijās, kuru dalībvalsts ir arī Nepāla, kā arī Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām ir noteikts, ka šīs tiesības ir garantētas visām personām Nepālā;
- H. tā kā daudzu bēgļu, jo īpaši tibetiešu, vispārējais stāvoklis Nepālā raisa bažas;
- I. tā kā ES, pieņemot Padomes 2009. gada 17. novembra secinājumus par demokrātijas atbalstu ES ārējās attiecībās, ir atkārtoti apliecinājusi apņemšanos atbalstīt demokrātisku un iesaistošu pārvaldību ES ārējās attiecībās,
- 1. uzsver, ka tiesības piedalīties demokrātiskās vēlēšanās ir visu pilsoņu pamattiesības, kas jāievēro, jāaizsargā un jānodrošina ikvienā demokrātiskā valstī;
- 2. aicina Nepālas valdību ievērot tibetiešu demokrātiskās tiesības organizēt demokrātiskas vēlēšanas un piedalīties tajās, ņemot vērā, ka tibetieši rīko unikālas iekšējas vēlēšanas, kas pastāvējušas jau kopš 1960. gada;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

3. uzsver miermīlīgu demokrātisku vēlēšanu nozīmi tibetiešu identitātes stiprināšanā un saglabāšanā gan Tibetā, gan ārpus tās teritorijas;
4. mudina Nepālas varas iestādes ievērot Nepālas tibetiešu vārda brīvību, pulcēšanās brīvību un biedrošanās brīvību, jo starptautiskajās cilvēktiesību konvencijās, kuru dalībvalsts ir Nepāla, šādas brīvības garantētas visām personām Nepālā;
5. aicina varas iestādes neveikt preventīvus arestus, neaizliegt demonstrācijas un neierobežot vārda brīvību, jo, šādi rīkojoties, tās pārkāpj tibetiešu tiesības leģitīmi un miermīlīgi paust uzskatus un biedroties tibetiešu kopienas organizētajos pasākumos valstī, un mudina Nepālas valdību jaunajā konstitūcijā, kas stāsies spēkā 2011. gada 28. maijā, ietvert šādas tiesības un nodrošināt reliģijas brīvību;
6. aicina Nepālas varas iestādes attiecībās ar tibetiešu kopienu ievērot starptautiskās cilvēktiesību saistības un vietējos valsts tiesību aktus un mudina valdību nepakļauties spēcīgajam Ķīnas valdības spiedienam un prasībai aplūsināt tibetiešu kopienu Nepālā, izmantojot ierobežojumus, kuri ir ne tikai nepamatoti, bet arī nelikumīgi saskaņā ar vietējiem un starptautiskajiem tiesību aktiem;
7. uzskata — lai saglabātu ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos un tibetiešu kopienu kontaktu, ir svarīgi, lai Nepālas varas iestādes turpinātu pilnībā īstenot neoficiālo vienošanos jautājumā par tibetiešu bēgļiem;
8. aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu ar tā delegācijas Katmandu starpniecību cieši uzraudzīt politisko stāvokli Nepālā, jo īpaši to, kāda ir attieksme pret tibetiešu bēgļiem un vai tiek ievērotas viņu konstitucionālās un starptautiskajos tiesību aktos paredzētās tiesības, un mudina ES augsto pārstāvi pievērst uzmanību problēmām, ko izraisa Nepālas valdības, kā arī Nepālas un Ķīnas varas iestāžu centieni nepieļaut tibetiešu vēlēšanas;
9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstīm, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Nepālas valdībai un ANO ģenerālsekretāram.

Zimbabve

P7_TA(2011)0159

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par Zimbabvi

(2012/C 296 E/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā daudzas iepriekšējās rezolūcijas par Zimbabvi, no kurām jaunākā ir 2010. gada 21. oktobrī pieņemtā rezolūcija par iedzīvotāju masveida padzīšanu no dzimtajām vietām Zimbabvē ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 15. februāra Lēmumu 2011/101/KĀDP ⁽²⁾, ar ko līdz 2012. gada 20. februārim atjauno saskaņā ar Kopējo nostāju 2004/161/KĀDP ⁽³⁾ noteiktus ierobežojošus pasākumus pret Zimbabvi, un Komisijas 2008. gada 8. decembra Regulu (EK) Nr. 1226/2008 ⁽⁴⁾, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 314/2004 par dažiem ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz Zimbabvi,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0388.⁽²⁾ OV L 42, 16.2.2011., 6. lpp.⁽³⁾ OV L 50, 20.2.2004., 66. lpp.⁽⁴⁾ OV L 331, 10.12.2008., 11. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- ņemot vērā Eiropas Savienības vārdā sniegto augstās pārstāves Ketrīnas Eštones 2011. gada 15. februāra deklarāciju par Zimbabvi,
 - ņemot vērā Livingstonas paziņojumu, ko 2011. gada 31. marta Dienvidāfrikas attīstības kopienas (SADC) augstākā līmeņa sanāksmē sniegusi Troika politikas, aizsardzības un drošības sadarbības jomā,
 - ņemot vērā vispārējo politisko nolīgumu (VPN), ar ko 2009. gada februārī tika izveidota Zimbabves nacionālās vienotības valdība,
 - ņemot vērā Āfrikas Cilvēku un tautu tiesību hartu, ko Zimbabve ir ratificējusi,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā dažos pēdējos mēnešos ir ievērojami pieaudzis *Zanu PF* politisko pretinieku iebaidīšanas, patvaļīgas aizturēšanas un pazušanas gadījumu skaits, skarot daudzus Demokrātisko pārmaiņu kustības (MDC) biedrus, vairākus MDC deputātus un nozīmīgākās personas MDC vadībā, piemēram, enerģētikas ministru *Elton Mangoma*, iekšlietu ministri *Theresa Makone* un no amata atcelto Zimbabves parlamenta priekšsēdētāju *Lovemore Moyo*;
- B. tā kā Zimbabves premjerministrs *Morgan Tsvangirai* ir personīgi apstiprinājis, ka prezidents Roberts Mugabe un *Zanu-PF* partija nav ievērojuši 2009. gada VPN noteikumus un vardarbīgi iebiedē MDC-T un MDC-M piederīgos nacionālās vienotības valdības locekļus;
- C. tā kā divus pēdējos gadus nacionālās vienotības valdība ar grūtībām nodrošinājusi stabilitāti valstī un tai nav izdevies sagatavot pāreju uz demokrātiju tādu vēlēšanu ceļā, kuru rezultātiem var uzticēties, jo *Zanu-PF* to ir apzināti kavējusi; tā kā drausmīgais politiskais, ekonomiskais un humanitārais stāvoklis Zimbabvē kopš 2010. gada decembra ir ievērojami pasliktinājies;
- D. tā kā Zimbabves drošības dienesti nesēn veica reidus vairāku NVO (Cilvēktiesību NVO forums, Zimbabves krīzes koalīcija) birojos, kā arī MDC galvenajā mītnē, izņēma NVO dokumentus un patvaļīgi aizturēja NVO un MDC partijas darbiniekus, lai tos nopratinātu un pēc tam vienkārši atlaistu, neizvirzot apsūdzības;
- E. tā kā pilsoniskās sabiedrības organizācijas “Women of Zimbabwe Arise” (WOZA) abas vadītājas *Jenni Williams* un *Magodonga Mahlangu*, kā arī Cilvēktiesību NVO foruma direktors *Abel Chikomo* un citi cilvēktiesību aizstāvji ir sistemātiski saskārušies ar policijas veiktu vajāšanu;
- F. tā kā 2011. gada 19. februārī drošības dienesti aizturēja 46 pilsoniskās sabiedrības aktīvistus, apsūdzot nodevībā saistībā ar videofilmu par neseno tautas sacelšanos Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos publiskas izrādīšanas rīkošanu; tā kā ieslodzījuma laikā vairāki aktīvisti tika sisti, spīdzināti un turēti vieninieka kamerās;
- G. tā kā Zimbabves drošības dienesti ir ierobežojuši MDC tiesības rīkot politiskus mītiņus, kamēr *Zanu-FP* var brīvi rīkot šādus mītiņus, un tas ir tiešā pretrunā Zimbabves Konstitūcijai;
- H. tā kā *Zanu-FP* pašlaik ir iesaistījies vardarbīgā valsts mēroga kampaņā, lai piespiestu Zimbabves iedzīvotājus parakstīt petīciju, kurā prasīta pret Mugabes kļiķes vadošajiem locekļiem noteikto starptautisko ierobežojošo pasākumu atcelšana; norāda, ka tie, kas atteikušies parakstīt minēto petīciju, ir tikuši brutāli sisti vai apcietināti;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

- I. tā kā ES “ierobežojošie pasākumi” ir tieši vērsti pret 163 ekspluatatīvā Mugabes režīma vadošajiem darbiniekiem un personām, kas palīdzējušas to uzturēt, un tie neskar plašāku Zimbabves sabiedrību vai Zimbabves ekonomiku;
- J. tā kā ES, ASV, Austrālija un Kanāda turpina paust bažas par cilvēktiesību stāvokli *Chiadzwa (Marange)* dimantu raktuvēs, jo īpaši saistībā ar Zimbabves drošības dienestu darbinieku veiktiem cilvēktiesību pārkāpumiem, un tādēļ nevēlas izsniegt Kimberli procesa sertifikātus šajās raktuvēs iegūtajiem dimantiem;
- K. tā kā Zimbabve grimst nabadzībā, jo Mugabes režīms gadiem ilgas īstenojis nepareizu ekonomikas pārvaldību, un turpina saņemt ievērojamu humāno un cita veida palīdzību gan no ES un Apvienotās Karalistes, Nīderlandes, Vācijas, Francijas un Dānijas, gan no ASV, Austrālijas un Norvēģijas, un šī kopējā palīdzība apmierina lielas Zimbabves iedzīvotāju daļas svarīgākās pamatvajadzības;
- L. tā kā Zimbabves premjerministrs ir aicinājis ES neakreditēt Zimbabves vēstnieci ES *Margaret Muchada*, jo viņu vienpersoniski iecēlis prezidents Mugabe un tas pārkāpj Zimbabves Konstitūciju un VPN noteikumus,
 1. prasa nekavējoties pārtraukt visu politisku iemeslu dēļ veiktu vajāšanu, aizturēšanu un vardarbību, kuru īsteno Zimbabves drošības dienesti un milicija, kas atrodas R. Mugabes un *Zanu-FP* partijas tiešā pakļautībā vai ir tiem lojāli; uzsver, ka par vardarbību un pārkāpumiem atbildīgie ir jāsauc pie atbildības;
 2. uzstāj, ka Zimbabves tautai būtu jānodrošina vārda un pulcēšanās brīvība, ka būtu jāpārtrauc politiku un aktīvu pilsoniskās sabiedrības pārstāvju (jo īpaši cilvēktiesību aktīvistu) iebiedēšana un visi vēlētajiem pārstāvjiem neatkarīgi no viņu politiskās pārliecības, kā arī NVO, politiskajiem aktīvistiem, presei un parastajiem iedzīvotājiem būtu jādod iespēja brīvi paust savu viedokli, nebaidoties no vardarbīgas vajāšanas, patvaļīgas aizturēšanas vai spīdzināšanas;
 3. prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus patvaļīgi aizturētos, jo īpaši *MDC* funkcionārus un sekotājus; nosoda visus ar aizturēšanu un apcietinājumu saistītos apstākļus, kas ir pretrunā starptautiskām cilvēktiesību konvencijām;
 4. mudina Padomi, Komisiju un dalībvalstis aktīvi sadarboties ar Āfrikas Savienību un *SADC* un jo īpaši Dienvidāfriku, lai nodrošinātu, ka gaidāmās vēlēšanas Zimbabvē nav saistītas ar iebiedēšanu un vardarbību; tomēr uzskata, ka pirmstermiņa vēlēšanas neatrisinātu joprojām aktuālos politisko un ekonomisko reformu jautājumus; uzskata, ka jebkādu vēlēšanu pamatā jābūt starptautiskajām normām, tostarp cilvēktiesību ievērošanai un vārda un pārvietošanās brīvībai, nekavējoties pārtraucot personu vajāšanu un apcietināšanu viņu politisko uzskatu dēļ;
 5. atzinīgi vērtē Livingstonas paziņojumu, ko *SADC* Troika sniedza 2011. gada 31. martā, un mudina *SADC* uzņemties vadošo lomu, lai nodrošinātu, ka visas Zimbabves partijas pilnībā īsteno paziņojumā iekļautos ieteikumus un valstī būtu iespējams sarīkot brīvas un godīgas vēlēšanas;
 6. aicina Zimbabves politiskās partijas vienoties par plānu, kā Zimbabvē sarīkot brīvas un godīgas vēlēšanas ar starptautisko novērotāju piedalīšanos;
 7. mudina visas Zimbabves politiskās partijas atkal pilnībā iesaistīties konstitucionālās reformas procesā, lai līdz nākamajām vēlēšanām pieņemtu jaunu Zimbabves Konstitūciju, pret ko neiebilstu Zimbabves iedzīvotāji;

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

8. atzinīgi vērtē to, ka nesēn (2011. gada februārī) ir atjaunots saraksts, kurā iekļautas ES nevēlamās personas un struktūras, kas saistītas ar Mugabes režīmu; uzsver, ka šie ierobežojošie pasākumi vērsti tikai pret Zimbabves kleptokrātiju un nekādi neietekmēs Zimbabves sabiedrību kopumā;
 9. mudina ES saglabāt ierobežojošos pasākumus pret personām un struktūrām, kas saistītas ar Mugabes režīmu, līdz tiek saņemti reāli apliecinājumi par pozitīvām pārmaiņām Zimbabvē; aicina Padomi, Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, lai šo situāciju izskaidrotu Zimbabvē un pasaulē, kā arī aktīvāk censties panākt atbalstu straujai pārejai uz reālu demokrātiju un ekonomisko progresu valstī;
 10. aicina ES atteikties akreditēt jebkuru Zimbabves vēstnieku ES, kura iecelšanā nav pienācīgi ievērota Konstitūcijā noteiktā procedūra un VPN noteikumi;
 11. uzstāj, ka Zimbabves varas iestādēm jāievēro Kimberli procesa prasības, pilnībā jāatsauc armija no *Marange* dimantu raktuvēm un jānodrošina dimantu ieguves radīto ieņēmumu pārredzamība;
 12. atzinīgi vērtē ES un tās dalībvalstis un citas valstis, kas turpina finansēt tiešu atbalstu Zimbabves iedzīvotājiem; uzsver to, ka jānodrošina, lai šāds atbalsts arī turpmāk tiktu virzīts ar *bona fide* NVO starpniecību, izvairoties no valdības aģentūrām, tiktu sniegts ļoti mērķtiecīgi un tiktu pienācīgi dokumentēts;
 13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, G8 valstu valdībām, Zimbabves un Dienvidāfrikas valdībām un parlamentiem, Nāciju sadraudzības ģenerālsekretāram, ANO ģenerālsekretāram, Āfrikas Savienības Komisijas un Izpildpadomes priekšsēdētājiem, Panāfrikas parlamentam, SADC ģenerālsekretāram, šīs organizācijas dalībvalstu valdībām un tās Parlamentārajam forumam.
-

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Polija, Podkarpacie — mašīnbūve

P7_TA(2011)0120

Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Polijas pieteikums EGF/2010/013 PL/Podkarpacie, mašīnbūve) (COM(2011)0062 – C7-0056/2011 – 2011/2045(BUD))

(2012/C 296 E/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0062 – C7-0056/2011),
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0059/2011),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības sistēmas nozīmīgu strukturālo pārmaiņu negatīvās sekas, un palīdzētu viņiem atgriezties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma uz laiku tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;
- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF līdzekļu izmantošanu;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- D. tā kā Polija ir pieprasījusi palīdzību saistībā ar 594 darbinieku atlaišanu (no kuriem atbalsts bija paredzēts 200 darbiniekiem) trīs uzņēmumos, kas darbojas NACE 2. redakcijas 28. nodaļas ("Citur neklasificētu iekārtu, mehānismu un darba mašīnu ražošana") nozarē NUTS II reģionā *Podkarpackie* (Priekškarpati) Polijā;
- E. tā kā šis pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu; šajā sakarībā ir gandarīts par uzlaboto procedūru, kuru Komisija ieviesusi pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kuras mērķis ir iesniegt budžeta lēmējinstīcijai Komisijas novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību kopā ar priekšlikumu izmantot EGF; cer, ka procedūra tiks uzlabota vēl vairāk, turpmāk pārskatot EGF darbību;
 2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF līdzekļu izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, terminētu un individuālu atbalstu, lai palīdzētu darbiniekiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darba vietu skaita samazināšanas dēļ; norāda, ka EGF var dot būtisku ieguldījumu, lai veicinātu štata vietu samazināšanas dēļ atlaisto darbinieku atgriešanos darba tirgū; tomēr aicina izvērtēt, kā EGF finansētie pasākumi tieši ietekmējuši šo darbinieku ilgtermiņa integrāciju darba tirgū;
 3. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF palīdz atgriezties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
 4. norāda, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu kopumu, kuru finansētu no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina sniegt minēto datu salīdzinošu novērtējumu arī gada pārskatā;
 5. atzinīgi vērtē to, ka pēc vairākkārtējiem Parlamenta pieprasījumiem 2011. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) pirmo reizi ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 47 608 950 apmērā; atgādina, ka EGF tika izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un tādēļ tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, lai nevajadzētu veikt pārvietojumus no citām budžeta pozīcijām, kas tika darīts agrāk un kas varētu traucēt mērķu sasniegšanu dažādās politikas jomās;
 6. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
 7. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 8. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (pieteikums EGF/2010/013 PL/*Podkarpackie*, mašīnbūve)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam –Lēmumam 2011/249/ES.)

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Čehijas Republika, UNILEVER

P7_TA(2011)0124

Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Čehijas Republikas pieteikums EGF/2010/010 CZ/*Unilever*) (COM(2011)0061 – C7-0055/2011 – 2011/2044(BUD))

(2012/C 296 E/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0061 – C7-0055/2011),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 28. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽²⁾ (EGF regula),
- ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vēstuli,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0060/2011),
- A. tā kā Eiropas Savienība ir izveidojusi atbilstošus likumdošanas un budžeta instrumentus, lai sniegtu papildu atbalstu darba ņēmējiem, kurus skar pasaules tirdzniecības sistēmas nozīmīgu strukturālo pārmaiņu negatīvās sekas, un palīdzētu viņiem atgriezties darba tirgū;
- B. tā kā attiecībā uz pieteikumiem, kas iesniegti, sākot ar 2009. gada 1. maiju, EGF darbības joma uz laiku tika paplašināta, tajā iekļaujot atbalstu darba ņēmējiem, kuru atlaišana ir tieši saistīta ar pasaules finanšu un ekonomikas krīzi;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 406, 30.12.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

- C. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju finansiālajai palīdzībai, ko Eiropas Savienība sniedz atlaistiem darba ņēmējiem, ir jābūt dinamiskai un tā jāsniedz iespējami ātri un efektīvi, pienācīgi ņemot vērā 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu attiecībā uz lēmumu pieņemšanu par EGF līdzekļu izmantošanu;
- D. tā kā Čehija ir pieprasījusi palīdzību saistībā ar 634 darbinieku atlaišanu (atbalsts paredzēts visiem šiem darbiniekiem) uzņēmumā *Unilever ČR, spol.sr.o.*, kas darbojas mazumtirdzniecības nozarē *NUTS II* reģionā *Střední Čechy*,
- E. tā kā šis pieteikums ir saskaņā ar EGF regulā noteiktajiem atbilstības kritērijiem,
1. prasa iesaistītajām iestādēm veikt vajadzīgos pasākumus, lai paātrinātu EGF līdzekļu izmantošanu; šajā sakarībā ir gandarīts par uzlaboto procedūru, kuru Komisija ieviesusi pēc Parlamenta pieprasījuma paātrināt dotāciju piešķiršanu un kuras mērķis ir iesniegt budžeta lēmējinstīcijai Komisijas novērtējumu par EGF pieteikuma atbilstību kopā ar priekšlikumu izmantot EGF; cer, ka procedūra tiks uzlabota vēl vairāk, turpmāk pārskatot EGF darbību;
 2. atgādina iestāžu apņemšanos nodrošināt netraucētu un ātru procedūru, pieņemot lēmumus par EGF līdzekļu izmantošanu, lai sniegtu vienreizēju, terminētu un individuālu atbalstu, lai palīdzētu darbiniekiem, kas atlaisti globalizācijas un finanšu un ekonomikas krīzes izraisītas darba vietu skaita samazināšanas dēļ; norāda, ka EGF var dot būtisku ieguldījumu, lai veicinātu štata vietu samazināšanas dēļ atlaisto darbinieku atgriešanos darba tirgū; tomēr aicina izvērtēt, kā EGF finansētie pasākumi tieši ietekmējuši šo darbinieku ilgtermiņa integrāciju darba tirgū;
 3. uzsver, ka saskaņā ar EGF regulas 6. pantu ir jānodrošina, ka EGF palīdz atgriezties darba tirgū individuāliem darba ņēmējiem, kuri atlaisti darbinieku skaita samazināšanas dēļ; atkārtoti uzsver, ka EGF palīdzība nedrīkst aizstāt darbības, par kurām saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai koplīgumiem ir atbildīgi uzņēmumi, nedz arī aizstāt uzņēmumu vai nozaru pārstrukturēšanas pasākumus;
 4. pauž nožēlu par to, ka pašreiz spēkā esošajā EGF regulā nav iekļautas prasības veikt izmeklēšanu attiecībā uz tādu starptautisko organizāciju finansiālo stāvokli, iespējamu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas vai valsts palīdzības saņemšanu, kuru pārstrukturēšanas dēļ ir nepieciešams izmantot EGF līdzekļus; uzskata, ka, veicot plānoto EGF regulas pārskatīšanu, šis jautājums būtu jāatrisina tā, lai netiktu apgrūtināta atlaisto darbinieku piekļuve EGF finansējumam;
 5. norāda, ka informācija, kas sniegta par saskaņoto individualizētu pakalpojumu kopumu, kuru finansētu no EGF, ietver informāciju par tā papildināmību ar struktūrfondu finansētām darbībām; atkārtoti aicina sniegt minēto datu salīdzinošu novērtējumu arī gada pārskatā;
 6. atzinīgi vērtē to, ka pēc vairākkārtējiem Parlamenta pieprasījumiem 2011. gada budžetā EGF budžeta pozīcijā (04 05 01) pirmo reizi ir iekļautas maksājumu apropriācijas EUR 47 608 950 apmērā; atgādina, ka EGF tika izveidots kā īpašs neatkarīgs instruments ar saviem mērķiem un termiņiem un tādēļ tam ir vajadzīgs atsevišķs piešķirums, lai nevajadzētu veikt pārvietojumus no citām budžeta pozīcijām, kas tika darīts agrāk un kas varētu traucēt mērķu sasniegšanu dažādās politikas jomās;
 7. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;
 8. uzdod priekšsēdētājam parakstīt šo lēmumu kopā ar Padomes priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 9. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Čehijas pieteikums EGF/2010/010 CZ/Unilever)

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam – Lēmumam 2011/233/ES.)

Divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju eksporta kontrole ***I

P7_TA(2011)0125

Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīlī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1334/2000, ar ko nosaka Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju eksporta kontrolei (COM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))

(2012/C 296 E/25)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Priekšlikums grozīts šādi ⁽¹⁾:

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1

Regulas priekšlikums – grozījumu akts
Virsraksts

Padomes Regula, ar kuru groza **Regulu (EK) Nr. 1334/2000**, ar ko **nosaka** Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču **un tehnoloģiju** eksporta kontrolei

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula, ar kuru groza **Regulu (EK) Nr. 428/2009**, ar ko **izveido** Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, **pārvadājumu, starpniecības un tranzīta** kontrolei (**pārstrādāta versija**)

Grozījums Nr. 2

Regulas priekšlikums – grozījumu akts
1. apsvērums

(1) Padomes 2000. gada 22. jūnija Regula (EK) Nr. 1334/2000, ar ko **nosaka Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju eksporta kontrolei**, paredz, ka divējāda lietojuma precēm (tostarp programmatūrai un tehnoloģijām) ir jābūt pakļautām efektīvai kontrolei, veicot to eksportu no **Kopienas**.

(1) **Ar Padomes 2009. gada 5. maija Regulu (EK) Nr. 428/2009, ar ko izveido Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču eksporta, pārvadājumu, starpniecības un tranzīta kontrolei ⁽¹⁾, grozītā** Padomes 2000. gada 22. jūnija Regula (EK) Nr. 1334/2000 paredz, ka divējāda lietojuma precēm (tostarp programmatūrai un tehnoloģijām) ir jābūt pakļautām efektīvai kontrolei, veicot to eksportu no **Savienības vai pārvadājot tās tranzītā caur Savienību, vai piegādājot tās trešai valstij, izmantojot starpniecības pakalpojumus, ko sniedz starpnieks, kas dzīvo vai ir reģistrēts Savienībā**.

⁽¹⁾ OV L 134, 29.5.2009., 1. lpp.

⁽¹⁾ Pēc tam jautājums tika nodots atpakaļ komitejai saskaņā ar 57. panta 2. punkta 2. daļu (A7-0028/2011).

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 3**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
2. apsvēruma**

(2) Ir vēlams panākt vienotu un konsekventu kontroli visā **Kopienā**, lai izvairītos no negodīgas konkurences **Kopienas** eksportētāju starpā un lai **Kopienā** nodrošinātu drošības kontroles efektivitāti.

(2) Ir vēlams panākt vienotu un konsekventu kontroli visā **Savienībā**, lai izvairītos no negodīgas konkurences **Savienības** eksportētāju starpā, **saskaņotu vispārējo eksporta atļauju darbības jomu un nosacījumus to izmantošanai** un lai nodrošinātu drošības kontroles efektivitāti **Savienībā**.

Grozījums Nr. 4**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
3. apsvēruma**

(3) Savā 2006. gada 18. decembra paziņojumā Komisija izvirzīja ideju par jaunu **Kopienas** vispārējo eksporta atļauju izveidi, lai vienkāršotu pašreizējo juridisko sistēmu, veicinātu *ražošanas* nozares konkurētspēju un nodrošinātu vienādas iespējas visiem **Kopienas** eksportētājiem, tiem eksportējot konkrētas preces uz **konkrētiem galamērķiem**.

(3) Savā 2006. gada 18. decembra paziņojumā Komisija izvirzīja ideju par jaunu **Savienības** vispārējo eksporta atļauju izveidi, lai vienkāršotu pašreizējo juridisko sistēmu, veicinātu nozares konkurētspēju un nodrošinātu vienādas iespējas visiem **Savienības** eksportētājiem, tiem eksportējot konkrētas preces uz **konkrētām galamērķa valstīm**.

Grozījums Nr. 5**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
3.a apsvēruma (jauns)**

(3a) 2009. gada 5. maijā Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 428/2009. Tālab Regula (EK) Nr. 1334/2000 no 2009. gada 27. augusta tika atcelta. Attiecīgos Regulas (EK) Nr. 1334/2000 noteikumus turpina piemērot tikai eksporta atļauju pieteikumiem, kas iesniegti līdz 2009. gada 27. augustam.

Grozījums Nr. 6**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
4. apsvēruma**

(4) Lai izveidotu jaunas **Kopienas** vispārējās eksporta atļaujas konkrētu **neslepenu** divējāda lietojuma preču eksportam uz konkrētām **neslepenām** valstīm, ir jāgroza atbilstīgie Regulas (EK) Nr. 1334/2000 noteikumi, pievienojot jaunus pielikumus.

(4) Lai izveidotu jaunas **Savienības** vispārējās eksporta atļaujas konkrētu **īpašu** divējāda lietojuma preču eksportam uz konkrētām **īpašām** valstīm, ir jāgroza atbilstīgie Regulas (EK) Nr. 428/2009 noteikumi, pievienojot jaunus pielikumus.

Grozījums Nr. 7**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
5. apsvēruma**

(5) Tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā eksportētājs veic uzņēmējdarbību, būtu jānodrošina iespēja neļaut izmantot šajā regulā paredzētās **Kopienas** vispārējās eksporta atļaujas, ja eksportētājs ir sodīts par pārkāpumu saistībā ar eksportēšanu, atņemot tiesības izmantot šīs atļaujas.

(5) Tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā eksportētājs veic uzņēmējdarbību, būtu jānodrošina iespēja neļaut izmantot šajā regulā paredzētās **Savienības** vispārējās eksporta atļaujas, ja eksportētājs ir sodīts par pārkāpumu saistībā ar eksportēšanu, atņemot tiesības izmantot šīs atļaujas.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 9

**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
6. apsvēruma**

(6) Tādēļ atbilstīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 1334/2000,

(6) Tādēļ atbilstīgi būtu jāgroza Regula (EK) Nr. 428/2009,

Grozījums Nr. 10

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 2.a punkts (jauns)

Regula (EK) Nr. 428/2009

13. pants – 6. punkts

(2a) Regulas 13. panta 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6. Visus saskaņā ar šo pantu nepieciešamos paziņojumus nosūta, izmantojot drošus elektroniskos līdzekļus, tostarp drošu sistēmu, ko izveido saskaņā ar 19. panta 4. punktu.”

Grozījums Nr. 11

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 2.b punkts (jauns)

Regula (EK) Nr. 428/2009

19. pants – 4. punkts

(2b) Regulas 19. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Komisija, konsultējoties ar divējāda lietojuma preču koordinācijas grupu, kas izveidota saskaņā ar 23. pantu, izveido drošu un kodētu sistēmu informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm un vajadzības gadījumā – ar Komisiju. Eiropas Parlamentu informē par sistēmas budžetu, attīstību, pagaidu un galīgo struktūru un darbību, kā arī par tīkla izmaksām.”

Grozījums Nr. 12

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 2.c punkts (jauns)

Regula (EK) Nr. 428/2009

23. pants – 2.a punkts (jauns)

(2c) Regulas 23. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“2.a. Divējāda lietojuma preču koordinācijas grupas priekšsēdētājs Eiropas Parlamentam sniedz gada ziņojumu par savām darbībām, izskatītajiem jautājumiem un apspriedēm, kā arī to eksportētāju, starpnieku un ieinteresēto personu sarakstu, ar kuriem ir notikušas apspriedes.”

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 13**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****1. pants – 2.d punkts (jauns)**

Regula (EK) Nr. 428/2009

25. pants

*(2d) Regulas 25. pantu aizstāj ar šādu pantu:**“25. pants**Pārskatīšana un ziņošana*

1. Dalībvalstis informē Komisiju par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas pieņemti, īstenojot šo regulu, un par 24. pantā minētajiem pasākumiem. Komisija šo informāciju paziņo citām dalībvalstīm.

2. Reizi trīs gados Komisija pārskata šīs regulas īstenošanu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei visaptverošu īstenošanas un ietekmes novērtējuma ziņojumu par tās piemērošanu, kurā var ietvert priekšlikumus tās grozījumiem. Dalībvalstis Komisijai dara zināmu visu informāciju, kas vajadzīga šā ziņojuma sagatavošanai.

3. Atsevišķās ziņojuma sadaļās iztirzā:

a) divējāda lietojuma preču koordinācijas grupu un tās darbības, izskatītos jautājumus un apspriedes, kā arī to eksportētāju, starpnieku un ieinteresēto personu sarakstu, ar kuriem ir notikušas apspriedes;

b) 19. panta 4. punkta īstenošanu un ietver ziņojumu par līmeni, kas sasniegts tādas drošas un kodētas sistēmas ieviešanā, kas paredzēta informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm un Komisiju;

c) informāciju par to, kā tiek īstenots 15. panta 1. punkts, kurā paredzēta I pielikuma atjaunināšana atbilstoši tiem attiecīgajiem pienākumiem un saistībām un jebkādam to izmaiņām, ko dalībvalstis uzņēmušās kā attiecīgo starptautisko kodolieroču neizplatīšanas režīmu un eksporta kontroles pasākumu dalībnieces vai ratificējot atbilstīgus starptautiskos līgumus, tostarp saistībā ar Austrālijas Grupu, Raķešu tehnoloģiju kontroles režīmu (MTCR), Kodolmateriālu piegādātājvalstu grupu (NSG), Vasenāras nolīgumu un Konvenciju par ķīmiskajiem ieročiem (CWC);

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- d) informāciju par to, kā īsteno 15. panta 2. punktu, kurā paredzēts atjaunināt I pielikumam pakārtoto IV pielikumu, ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 36. pantu, proti, dalībvalstu sabiedriskās kārtības vai sabiedrības drošības intereses.

Ziņojuma īpašā papildu sadaļā sniedz visaptverošus pierādījumus par sodiem, tostarp kriminālsodiem, par šīs regulas noteikumu nopietniem pārkāpumiem, kā, piemēram, par apzināti eksportētām precēm, kas paredzētas izmantošanai ķīmisko un bioloģisko ieroču, kodlieroču vai raķešu, kas var piegādāt šādus ieročus, izstrādes vai ražošanas programmā bez atļaujas, kas vajadzīga saskaņā ar šo regulu, vai par informācijas viltošanu vai nesniegšanu ar nolūku saņemt atļauju, kas citādi tiktu atteikta.

4. Eiropas Parlaments vai Padome var aicināt Komisiju piedalīties kompetentās Parlamenta vai Padomes komitejas ad hoc sanāsmē, lai iepazīstinātu ar visiem jautājumiem, kas saistīti ar šīs regulas piemērošanu, vai sniegtu paskaidrojumus par tiem.”

Grozījums Nr. 14

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

1. pants – 2.e punkts (jauns)

Regula (EK) Nr. 428/2009

25.a pants (jauns)

(2e) Iekļauj šādu pantu:

“25.a pants

Starptautiskā sadarbība

Neskarot noteikumus par tādiem savstarpējas administratīvas palīdzības nolīgumiem vai protokoliem muitas jautājumos, kas noslēgti starp Eiropas Savienību un trešām valstīm, Komisija ar trešām valstīm var apspriest nolīgumus, ar ko paredz šajā regulā iekļauto divējāda lietojuma preču eksporta kontroles savstarpēju atzīšanu, jo īpaši nolūkā atcelt prasības, kas attiecas uz atļauju saņemšanu reeksportam Savienības teritorijā. Šīs sarunas risina attiecīgi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 3. punktā noteikto kārtību un ar attiecīgajiem Eiropas Atomenerģijas Kopienas dibināšanas līguma noteikumiem.

Vajadzības gadījumā un ja tas skar Savienības finansētos projektus, Komisija var sagatavot priekšlikumus saskaņā ar attiecīgo Savienības tiesisko regulējumu vai vienojoties ar trešām valstīm, lai izveidotu ad hoc komiteju, kurā

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

iesaistītas visas dalībvalstu kompetentās iestādes, un tā būtu tiesīga pieņemt lēmumu par vajadzīgo eksporta atļauju piešķiršanu, lai nodrošinātu to projektu pareizu darbību, kas saistīti ar divējāda lietojuma precēm vai tehnoloģijām.”

Grozījums Nr. 15**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

Ilb pielikums – 3. daļa – 5. punkts

5. Šajā atļaujā “zemas vērtības sūtījums” ir preces, kas ietvertas vienā eksporta **pasūtījumā** un ko eksportētājs nosūta norādītajam saņēmējam vienā vai vairākos sūtījumos, kuru kopējā vērtība nepārsniedz **EUR 5 000**. Šeit “vērtība” ir saņēmējam rēķinā norādītā cena; ja nav saņēmēja vai cenu nevar noteikt, tad tā ir statistiskā vērtība.

5. Šajā atļaujā “zemas vērtības sūtījums” ir preces, kas ietvertas vienā eksporta **ligumā** un ko eksportētājs nosūta norādītajam saņēmējam vienā vai vairākos sūtījumos, kuru kopējā vērtība nepārsniedz **EUR 3 000**. **Ja ir apliecinājums, ka darbības vai darbība ir daļa no integrālas ekonomiskās darbības, aprēķinot šīs atļaujas vērtību, tiek ņemta vērā visas darbības vērtība.** Šeit “vērtība” ir saņēmējam rēķinā norādītā cena; ja nav saņēmēja vai cenu nevar noteikt, tad tā ir statistiskā vērtība. **Lai aprēķinātu statistisko vērtību, piemēro Regulas (EEK) Nr. 2913/92 28. līdz 36. pantu. Ja šo vērtību nav iespējams noteikt, atļauju nepiešķir.**

Papildu izmaksas, piemēram, iepakojšanas un transportēšanas izmaksas, var neiekļaut vērtības aprēķinā tikai tad, ja:

a) tās ir atsevišķi norādītas rēķinā; un

b) tās nav saistītas ar citiem papildfaktoriem, kas ietekmē preces vērtību.

Grozījums Nr. 16**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

Ilb pielikums – 3. daļa – 5.a punkts (jauns)

5.a No 2012. gada 31. oktobra 5. punktā paredzēto summu euro pārskata katru gadu, lai ņemtu vērā izmaiņas visu dalībvalstu saskaņotajos patēriņa cenu indeksos, ko publicē Eiropas Komisija (Eurostat). Minēto summu pielāgo automātiski, euro izteikto pamatsummu palielinot par minētā indeksa izmaiņu procentu daļu laikposmā no 2010. gada 31. decembra līdz pārskatīšanas datumam.

Komisija katru gadu informē Eiropas Parlamentu un Padomi par pārskatīšanu un 1. punktā minēto pielāgoto summu.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 17

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

Pielikums

Regula (EK) Nr. 428/2009

Ilc pielikums – 1. daļa – preces

1-1) Šī ir vispārējā eksporta atļauja saskaņā ar **6. panta** 1. punktu un ir spēkā attiecībā uz šādām precēm:

Visām divējāda lietojuma precēm, kas minētas jebkurā I pielikuma ierakstā, izņemot tās, kuras uzskaitītas turpmāk 1-2. punktā:

a) ja preces tika **importētas Eiropas Kopienas** teritorijā nolūkā veikt to tehnisko apkopi **vai** remontu un eksportē uz saņēmēju valsti bez jebkādam izmaiņām to sākotnējās īpašībās vai

b) ja preces eksportē uz saņēmēju valsti apmaiņā pret tādas pašas kvalitātes un tāda paša skaita precēm, kādas tika reimportētas **Eiropas Kopienas** teritorijā remontam vai apmaiņai **saskaņā ar garantiju**.

1-1) Šī vispārējā eksporta atļauja ir saskaņā ar **9. panta** 1. punktu un ir spēkā attiecībā uz šādām precēm:

Visām divējāda lietojuma precēm, kas minētas jebkurā I pielikuma ierakstā, izņemot tās, kuras uzskaitītas turpmāk 1-2. punktā:

a) ja preces **reimportētas Savienības muitas** teritorijā nolūkā veikt to tehnisko apkopi, remontu **vai aizstāšanu** un **tās** eksportē **vai reeksportē** uz saņēmēju valsti bez jebkādam izmaiņām to sākotnējās īpašībās **piecu gadu laikā pēc sākotnējās eksporta atļaujas piešķiršanas datuma**, vai

b) ja preces eksportē uz saņēmēju valsti apmaiņā pret tādas pašas kvalitātes un tāda paša skaita precēm, kādas tika reimportētas **Savienības muitas** teritorijā **apkopei**, remontam vai apmaiņai **piecu gadu laikā pēc sākotnējās eksporta atļaujas piešķiršanas datuma**.

Grozījums Nr. 18

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

Pielikums

Regula (EK) Nr. 428/2009

Ilc pielikums – 2. daļa – Galamērķa valstis

Alžīrija, Andora, Antigva un Barbuda, Argentīna, Aruba, Bahamu salas, Bahreina, Barbadosa, Beliza, Benina, Butāna, Bolīvija, Botsvāna, Brazīlija, Britu Virdžīnu salas, Bruneja, Kamerūna, Kaboverde, Čīle, Ķīna, Komoru salas, Kostarika, Horvātija, Džibutija, Dominika, Dominikānas Republika, Ekvadora, Ēģipte, Salvadora, Ekvatoriālā Gvineja, Folklanda salas, Fēru salas, Fidži, Franču Gviāna, Francijas aizjūras teritorijas, Gabona, Gambija, Gibraltārs, Grenlande, Grenāda, Gvadelupa, Guama, Gvatemala, Gana, Gvineja-Bisava, Gajāna, Honduras, Honkongas īpašās pārvaldes apgabals, Islande, Indija, Jordānija, Kuveita, Lesoto, Lihtenšteina, Madagaskara, Malāvija, Malaizija, Maldīvija, Mali, Martinika, Maurīcija, Meksika, Moldova, Monako, Mongolija, Montserata, Maroka, Namībija, Nīderlandes Antīlas, Jaunkaledonija, Nikaragva, Nigēra, Omāna, Panama, Papua-Jaungvineja, Peru, Filipīnas, Puertoriko, Katara, Krievija, Rietumsamoa, Sanmarīno, Santome un Prinsipi, Saūda Arābija, Senegāla, Seišelu salas, Singapūra, Zālamana salas, Dienvidāfrika, Dienvidkoreja, Šrilanka, Sv. Helēnas sala, Sentkitsa un Nevisa, Sentvinsenta, Surinama, Svazilenda, Togo, Trinidāda un Tobāgo, Tunisija, Turcija, Tērksas un Kaikosas salas, Apvienotie Arābu Emirāti, Ukraina, Urugvaja, Amerikāņu Virdžīnas, Vanuatu.

Albānija, Argentīna, Bosnija un Hercegovina, Brazīlija, Čīle, Ķīna (arī Honkonga un Makao), Horvātija, Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Francijas aizjūras teritorijas, Islande, Indija, Izraēla, Kazahstāna, Meksika, Melnkalne, Maroka, Krievija, Serbija, Singapūra, Dienvidāfrika, Dienvidkoreja, Tunisija, Turcija, Ukraina, Apvienotie Arābu Emirāti.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 19**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

Ilc pielikums – 3. daļa – 1. punkts

1. Šo **vispārējo** atļauju var izmantot tikai tad, ja sākotnējais eksports ir **noticis** ar **Kopienas** vispārējo eksporta atļauju vai ja tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā sākotnējais eksportētājs veic uzņēmējdarbību, ir izdevušas sākotnējo eksporta atļauju to preču eksportēšanai, kuras pēc tam ir reimportētas **Kopienas** muitas teritorijā nolūkā tās remontēt vai nomainīt **saskaņā ar garantiju, kā noteikts turpmāk.**

1. Šo atļauju var izmantot tikai tad, ja sākotnējais eksports ir veikts ar **Savienības** vispārējo eksporta atļauju vai ja tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā sākotnējais eksportētājs veic uzņēmējdarbību, ir izdevušas sākotnējo eksporta atļauju to preču eksportēšanai, kuras pēc tam ir reimportētas **Savienības** muitas teritorijā nolūkā **veikt to apkopi**, tās remontēt vai nomainīt. **Šī vispārējā atļauja ir derīga tikai eksportam uz sākotnējā galalietotāja valsti.**

Grozījums Nr. 20**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

Ilc pielikums – 3. daļa – 2. punkts – 4. apakšpunkts

(4) **pamatā identiskā darījumā**, ja sākotnējā atļauja ir atsaukta.

(4) ja sākotnējā atļauja ir **anulēta, apturēta, grozīta vai** atsaukta.

Grozījums Nr. 21**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

Ilc pielikums – 3. daļa – 2. punkts – 4.a apakšpunkts (jauns)

(4a) ja šo preču galīgā izmantošana atšķiras no tā, kas norādīts sākotnējā eksporta atļaujā.

Grozījums Nr. 22**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

Ilc pielikums – 3. daļa – 3. punkts – 2. apakšpunkts

(2) pēc pieprasījuma jāiesniedz muitas ierēdņiem dokumentāri pierādījumi par preču importēšanas datumu **Eiropas Kopienā**, par jebkādu remontu precēm, kas veikts **Eiropas Kopienā**, un par to, ka preces tiek atgrieztas **tai personai** un valstij, no kuras tās tika importētas **Eiropas Kopienā.**

(2) pēc pieprasījuma jāiesniedz muitas ierēdņiem dokumentāri pierādījumi par preču importēšanas datumu **Savienībā**, par jebkādu remontu precēm, kas veikts **Savienībā**, un par to, ka preces tiek atgrieztas **galalietotājam** un valstij, no kuras tās tika importētas **Savienībā.**

Grozījums Nr. 48**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

Ilc pielikums – 3. daļa – 4. punkts

4. Katram eksportētājam, kas izmanto šo atļauju, ir jāinformē tās dalībvalsts, kurā tas ir dibināts, kompetentās iestādes (kā noteikts 6. panta 6. punktā) par šīs atļaujas pirmreizējo izmantošanu ne vēlāk kā 30 dienas pēc pirmā eksporta veikšanas datuma.

4. Katram eksportētājam, kas izmanto šo atļauju, ir jāinformē tās dalībvalsts, kurā tas ir dibināts, kompetentās iestādes (kā noteikts 6. panta 6. punktā) par šīs atļaujas pirmreizējo izmantošanu ne vēlāk kā 30 dienas pēc pirmā eksporta veikšanas datuma **vai arī saskaņā ar tās dalībvalsts iestādes prasību,**

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

kurā eksportētājs ir reģistrēts, pirms šī vispārējā eksporta atļauja tiek pirmoreiz izmantota. Dalībvalstis paziņo Komisijai par šai vispārējai eksporta atļaujai izraudzīto paziņošanas mehānismu. Komisija publicē tai paziņoto informāciju Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā.

Dalībvalstis nosaka prasības attiecībā uz pārskatu iesniegšanu, kas saistītas ar minētās atļaujas izmantošanu, kā arī attiecībā uz papildu informāciju, ko dalībvalsts, no kuras tiek veikts eksports, var pieprasīt par precēm, kuras eksportē ar šo atļauju.

Dalībvalsts var pieprasīt, lai eksportētājs, kurš veic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī, reģistrējas pirms minētās atļaujas pirmās izmantošanas reizes. Reģistrācija ir automātiska, un kompetentās iestādes to atzīst eksportētājam nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 10 darba dienu laikā pēc reģistrācijas pieprasījuma saņemšanas.

Attiecīgos gadījumos otrajā un trešajā daļā izklāstītās piemērojamās prasības ir balstītas uz prasībām, kas noteiktas tādu valsts vispārējo eksporta atļauju izmantošanai, kuras piešķirušas dalībvalstis, kurās šādas atļaujas ir paredzētas.

Grozījums Nr. 24

Regulas priekšlikums – grozījumu akts Pielikums

Regula (EK) Nr. 428/2009

IId pielikums – 2. daļa – Galamērķa valstis

Argentīna, **Bahreina**, **Bolīvija**, Brazīlija, **Bruneja**, Čīle, Ķīna, **Ekvadora**, **Ēģipte**, **Honkongas īpašās pārvaldes apgabals**, **Īslande**, **Jordānija**, **Kuveita**, **Malaizija**, **Maurīcija**, Meksika, Maroka, **Omāna**, **Filipīnas**, **Katara**, Krievija, **Saūda Arābija**, Singapūra, Dienvidāfrika, Dienvidkoreja, Tunisija, Turcija, Ukraina

Albānija, Argentīna, **Bosnija un Hercegovina**, Brazīlija, Čīle, Ķīna (arī **Honkonga un Makao**), **Horvātija**, **Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika**, **Francijas aizjūras teritorijas**, **Īslande**, **Indija**, **Izraēla**, **Kazahstāna**, Meksika, **Melnkalne**, Maroka, Krievija, **Serbija**, Singapūra, Dienvidāfrika, Dienvidkoreja, Tunisija, Turcija, Ukraina, **Apvienotie Arābu Emirāti**

Grozījums Nr. 26

Regulas priekšlikums – grozījumu akts Pielikums

Regula (EK) Nr. 428/2009

IId pielikums – 3. daļa – 1. punkts – 4.a apakšpunkts (jauns)

(4a) ja eksportētājs nevar garantēt to atpakaļnodrošanu sākotnējā stāvoklī bez kādas daļas vai programmatūras demontāžas, kopēšanas vai izplatīšanas vai ja tehnoloģijas pārnese ir saistīta ar preces prezentāciju;

Grozījums Nr. 27

Regulas priekšlikums – grozījumu akts Pielikums

Regula (EK) Nr. 428/2009

IId pielikums – 3. daļa – 1. punkts – 4.b apakšpunkts (jauns)

(4b) ja attiecīgās eksportējamās preces ir paredzētas privātai prezentācijai vai demonstrēšanai (piemēram, privātās izstāžu zālēs);

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 28**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

IId pielikums – 3. daļa – 1. punkts – 4.c apakšpunkts (jauns)

(4c) ja attiecīgās preces paredzēts integrēt ražošanas procesā;

Grozījums Nr. 29**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

IId pielikums – 3. daļa – 1. punkts – 4.d apakšpunkts (jauns)

(4d) ja attiecīgās preces paredzēts izmantot paredzētajam mērķim, izņemot minimālas atkāpes, kas vajadzīgas efektīvai demonstrēšanai, un nenodrošinot trešām pusēm konkrētu testu rezultātu pieejamību;

Grozījums Nr. 30**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

IId pielikums – 3. daļa – 1. punkts – 4.e apakšpunkts (jauns)

(4e) ja eksports jāveic komerciāla darījuma, īpaši attiecīgo preču pārdošanas, izīrēšanas vai iznomāšanas, rezultātā;

Grozījums Nr. 31**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

IId pielikums – 3. daļa – 1. punkts – 4.f apakšpunkts (jauns)

(4f) ja attiecīgās preces izstādē vai tirdzniecības izstādē tiks glabātas tikai ar mērķi tās pārdot, izīrēt vai iznomāt un nenotiks to prezentācija vai demonstrēšana;

Grozījums Nr. 32**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

IId pielikums – 3. daļa – 1. punkts – 4.g apakšpunkts (jauns)

(4g) ja eksportētājs vienojas par jebkādu kārtību, kas liegtu viņam visā pagaidu eksporta laikā kontrolēt attiecīgās preces;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 25

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

Pielikums

Regula (EK) Nr. 428/2009

Ild pielikums – 3. daļa – 1.a punkts (jauns)

1.a Šī vispārējā atļauja ļauj eksportēt 1. daļā uzskaitītās preces ar nosacījumu, ka eksports ir pagaidu eksports izstādes vai tirdzniecības izstādes vajadzībām un ka preces — neskartas un bez izmaiņām — 120 dienu laikā pēc sākotnējā eksporta tiks reimportētas Savienības muitas teritorijā.

Grozījums Nr. 49

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

Pielikums

Regula (EK) Nr. 428/2009

Ild pielikums – 3. daļa – 3. punkts

3. Katram eksportētājam, kas izmanto šo **vispārējo** atļauju, ir jāinformē tās dalībvalsts, kurā tas veic uzņēmējdarbību, kompetentās iestādes (kā noteikts 6. panta 6. punktā) par šīs atļaujas pirmreizējo izmantošanu ne vēlāk kā 30 dienas pēc pirmā eksporta veikšanas datuma.

3. Katram eksportētājam, kas izmanto šo atļauju, ir jāinformē tās dalībvalsts, kurā tas veic uzņēmējdarbību, kompetentās iestādes (kā noteikts 6. panta 6. punktā) par šīs atļaujas pirmreizējo izmantošanu ne vēlāk kā 30 dienas pēc pirmā eksporta veikšanas datuma **vai arī saskaņā ar tās dalībvalsts iestādes prasību, kurā eksportētājs ir reģistrēts, pirms šī vispārējā eksporta atļauja tiek pirmoreiz izmantota. Dalībvalstis paziņo Komisijai par šai vispārējai eksporta atļaujai izraudzīto paziņošanas mehānismu. Komisija publicē tai paziņoto informāciju Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā.**

Dalībvalstis nosaka prasības attiecībā uz pārskatu iesniegšanu, kas saistītas ar minētās atļaujas izmantošanu, kā arī attiecībā uz papildu informāciju, ko dalībvalsts, no kuras tiek veikts eksports, var pieprasīt par precēm, kuras eksportē ar šo atļauju.

Dalībvalsts var pieprasīt, lai eksportētājs, kurš veic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī, reģistrējas pirms minētās atļaujas pirmās izmantošanas reizes. Reģistrācija ir automātiska, un kompetentās iestādes to atzīst eksportētājam nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 10 darba dienu laikā pēc reģistrācijas pieprasījuma saņemšanas.

Attiecīgos gadījumos otrajā un trešajā daļā izklāstītās piemērojamās prasības ir balstītas uz prasībām, kas noteiktas tādu valsts vispārējo eksporta atļauju izmantošanai, kuras piešķirušas dalībvalstis, kurās šādas atļaujas ir paredzētas.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 34**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
Pielikums**Regula (EK) Nr. 428/2009
Ild pielikums – 3. daļa – 4. punkts

4. Šajā atļaujā “izstāde” ir *jebkura tirdzniecības vai rūpniecības izstāde, gadatirgus vai līdzīga publiska izstādīšana, ko nerīko privātiem mērķiem veikalos vai uzņēmumu telpās, lai pārdotu ārvalstu izstrādājumus, un kuras laikā izstrādājumi paliek muitas kontrolē.*

4. Šajā atļaujā “izstāde *vai tirdzniecības izstāde*” ir *noteikta ilguma komerciāli pasākumi, kuru laikā vairāki dalībnieki demonstrē savus produktus pasākumu apmeklētājiem vai plašākai sabiedrībai.*

Grozījums Nr. 35**Regulas priekšlikums – grozījumu akts
Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009 Iie pielikums

Iie PIELIKUMS**svītrots****KOPIENAS VISPĀRĒJĀ EKSPORTA ATĻAUJA Nr. EU005**

Datori un ar tiem saistītas iekārtas

Izdevējstāde: Eiropas Kopiena

1. daļa

Šī ir eksporta atļauja saskaņā ar 6. panta 1. punktu un attiecas uz šādām precēm I pielikumā.

1. Digitālie datori, kas sīkāk aprakstīti 4A003a. vai 4A003b. pozīcijā, ja datori nepārsniedz “koriģēto maksimālo jaudu” (“KMJ”), kas lielāka par 0,8 svērtajām TeraFLOPS vienībām (WT).
2. Elektroniskie bloki, kas minēti 4A003c. pozīcijā, kuri speciāli paredzēti vai pārveidoti, lai uzlabotu veiktspēju, apkopojot procesorus tā, lai netiktu pārsniegta apkopoto procesoru “koriģētā maksimālā jauda” (“KMJ”), kas lielāka par 0,8 svērtajām TeraFLOPS vienībām (WT).
3. Rezerves daļas, tostarp mikroprocesori iepriekš minētajām iekārtām, ja tās ir vienīgi minētas 4A003a., 4A003b. vai 4A003c. pozīcijā un neuzlabo iekārtu veiktspēju virs “koriģētās maksimālās jaudas” (“KMJ”), kas lielāka par 0,8 svērtajām TeraFLOPS vienībām (WT).
4. Preces, kas aprakstītas 3A001.a.5., 4A003.e., 4A003.g. pozīcijā.

2. daļa — Galamērķa valstis

Šī eksporta atļauja ir derīga visā Kopienā eksportam uz šādiem galamērķiem:

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Alžīrija, Andora, Antigva un Barbuda, Argentīna, Aruba, Bahamu salas, Bahreina, Barbadosa, Beliza, Benina, Butāna, Bolīvija, Botsvāna, Brazīlija, Britu Virdžīnu salas, Bruneja, Kamerūna, Kaboverde, Čīle, Ķīna, Komoru salas, Kostarika, Horvātija, Džibutija, Dominika, Dominikānas Republika, Ekvadora, Ēģipte, Salvadora, Ekvatoriālā Gvineja, Folklenda salas, Fēru salas, Fidži, Franču Gviāna, Francijas aizjūras teritorijas, Gabona, Gambija, Gibraltārs, Grenlande, Grenāda, Gvadelupa, Guama, Gvatemala, Gana, Gvineja-Bisava, Gajāna, Hondurasas, Honkongas īpašās pārvaldes apgabals, Īslande, Indija, Jordānija, Kuveita, Lesoto, Lihtenšteina, Madagaskara, Malāvija, Malaizija, Maldīvija, Mali, Martinika, Maurīcija, Meksika, Moldova, Monako, Mongolija, Montserata, Maroka, Namībija, Nīderlandes Antiļas, Jaunkaledonija, Nikaragva, Nigēra, Omāna, Panama, Papua-Jaungvineja, Peru, Filipīnas, Puertoriko, Katara, Krievija, Rietumsamoja, Sanmarīno, Santome un Prinsipi, Saūda Arābija, Senegāla, Seišelu salas, Singapūra, Zālamana salas, Dienvidāfrika, Dienvidkoreja, Sv. Helēnas sala, Sentkitsa un Nevisa, Sentvinsenta, Surinama, Svazilenda, Togo, Trinidāda un Tobāgo, Tunisija, Turcija, Tērksas un Kaikosas salas, Apvienotie Arābu Emirāti, Ukraina, Urugvaja, Amerikāņu Virdžīnas, Vanuatu.

3. daļa — Šīs atļaujas izmantošanas noteikumi un prasības

1. Šī atļauja neļauj eksportēt preces:

- (1) ja tās dalībvalsts, kurā eksportētājs veic uzņēmējdarbību, kompetētās iestādes ir to informējušas par to, ka konkrētās preces ir vai var būt pilnībā vai daļēji paredzētas
 - (a) izmantošanai saistībā ar ķīmisko, bioloģisko vai atomieroču vai citu ierīču, kas var izraisīt kodolsprādzienu, izstrādi, ražošanu, pārvietošanu, darbināšanu, tehnisko apkopi, uzglabāšanu, atklāšanu, identificēšanu vai izplatīšanu, vai tādu raķešu izstrādi, ražošanu, tehnisko apkopi vai uzglabāšanu, kas spēj piegādāt šādus ieročus,
 - (b) militārai galaizmantošanai, ja uz pircēju valsti vai galamērķa valsti attiecas ieroču embargo, ko piemēro ar Eiropas Savienības Padomes pieņemto kopējas nostājas vai vienotas rīcības dokumentu vai ar Eiropas Drošības un Sadarbības organizācijas (OSCE) lēmumu, vai kas piemērots ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes saistošo rezolūciju, vai
 - (c) izmantošanai par tādu militāru preču daļām vai sastāvdaļām, kas uzskaitītas valstu militārajos sarakstos, kuras ir eksportētas no atbilstīgās dalībvalsts teritorijas bez atļaujas vai pārkāpjot šīs dalībvalsts tiesību aktos paredzētās atļaujas nosacījumus;
- (2) ja eksportētājs zina, ka minētās preces pilnībā vai daļēji ir paredzētas jebkuram no 4. panta 1. un 2. punktā minētajiem pielietojuma veidiem;

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

(3) ja attiecīgās preces eksportē uz brīvo muitas zonu vai brīvo muitas noliktavu, kas atrodas galamērķī, uz kuru attiecas šī atļauja.

2. Katram eksportētājam, kas izmanto šo vispārējo atļauju, ir:

- (1) jāinformē tās dalībvalsts, kurā tas ir dibināts, kompetentās iestādes (kā noteikts 6. panta 6. punktā) par šīs atļaujas pirmreizējo izmantošanu ne vēlāk kā 30 dienas pēc pirmā eksporta veikšanas datuma;
- (2) pirms eksportēšanas jāinformē ārvalstu pircējs par to, ka preces, ko viņš plāno eksportēt saskaņā ar šo atļauju, nevar reeksportēt uz galamērķi valstī, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalsts vai Francijas aizjūras teritorija un kas nav minēta šīs atļaujas 2. daļā.

Grozījums Nr. 36

Regulas priekšlikums – grozījumu akts
Pielikums

Regula (EK) Nr. 1334/2000

IIf pielikums – 1. daļa – 3. un 4. punkts

3. Preces, tostarp tām speciāli paredzētas vai izstrādātas sastāvdaļas un piederumi, kas sīkāk aprakstītas 5. kategorijas 2. daļas A līdz D punktā (informācijas drošība), proti:

svītrots

(a) preces, kas minētas šādās pozīcijās, ja vien to kriptogrāfiskās funkcijas nav izstrādātas vai pārveidotas valdības galalietotājiem Eiropas Kopienā:

— 5A002a1.;

— tāda programmatūra, kam piemīt 5D002c1. pozīcijā minēto iekārtu raksturlielumi, vai ar ko var veikt vai imitēt 5A002a1. pozīcijā minēto iekārtu funkcijas;

(b) iekārtas, kas minētas 5B002. pozīcijā un paredzētas a) apakšpunktā norādītajām precēm;

(c) programmatūra kā to iekārtu daļa, kuru raksturojums vai funkcijas minētas b) apakšpunktā.

4. Tehnoloģija 3. punkta a) līdz c) apakšpunktā minēto preču izmantošanai.

Grozījums Nr. 37

Regulas priekšlikums – grozījumu akts
Pielikums

Regula (EK) Nr. 428/2009

IIf pielikums – 2. daļa – Galamērķa valstis

Argentīna, Horvātija, Krievija, Dienvidāfrika, Dienvidkoreja, Turcija, Ukraina.

Argentīna, **Ķīna (arī Honkonga un Makao)**, Horvātija, **Islande, Indija, Izraēla**, Krievija, Dienvidāfrika, Dienvidkoreja, Turcija, Ukraina.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 39**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

IIf pielikums – 3. daļa – 1. punkts – 1. apakšpunkts cb daļa (jauna)

(cb) *izmantošanai, kas saistīta ar cilvēktiesību, demokrātijas principu un vārda brīvības pārkāpšanu, kā definēts Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, uz kuru attiecas Līguma par Eiropas Savienību 6. pants, izmantojot noklausīšanās tehnoloģijas un digitālo datu pārraides ierīces mobilo tālrunu sarunu un īsziņu kontrolei, kā arī mērķtiecīgai interneta lietošanas uzraudzībai (piemēram, izmantojot uzraudzības centrus un likumīgas datu pārtveršanas vārtejas);*

Grozījums Nr. 40**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

IIf pielikums – 3. daļa – 1. punkts – 2. apakšpunkts

(2) ja eksportētājs zina, ka minētās preces pilnībā vai daļēji ir paredzētas jebkuram no **4. panta 1. un 2. punktā** minētajiem pielietojuma veidiem

(2) ja eksportētājs zina, ka minētās preces pilnībā vai daļēji ir paredzētas jebkuram no **1. apakšpunktā** minētajiem pielietojuma veidiem

Grozījums Nr. 41**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

IIf pielikums – 3. daļa – 1. punkts – 2.a apakšpunkts (jauns)

(2a) *ja eksportētājs zina, ka preces tiks reeksportētas uz kādu no galamērķa valstīm, kas nav iekļautas šīs atļaujas 2. daļā, EU001 CGEA atļaujas 2. daļā, vai uz dalībvalstīm;*

Grozījums Nr. 50**Regulas priekšlikums – grozījumu akts****Pielikums**

Regula (EK) Nr. 428/2009

IIf pielikums – 3. daļa – 3. punkts – 1. apakšpunkts

(1) **jāinformē** tās dalībvalsts, kurā tas ir dibināts, **kompetentās iestādes** (kā noteikts 6. panta 6. punktā) par šīs atļaujas pirmreizējo izmantošanu ne vēlāk kā 30 dienas pēc pirmā eksporta veikšanas datuma;

(1) **jāpaziņo** tās dalībvalsts, kurā tas ir dibināts, **kompetentajām iestādēm** (kā noteikts 6. panta 6. punktā) par šīs atļaujas pirmreizējo izmantošanu ne vēlāk kā 30 dienas pēc pirmā eksporta veikšanas datuma **vai arī saskaņā ar tās dalībvalsts iestādes prasību, kurā eksportētājs ir reģistrēts, pirms šī vispārējā eksporta atļauja tiek pirmoreiz izmantota. Dalībvalstis paziņo Komisijai par šai vispārējai eksporta atļaujai izraudzīto paziņošanas mehānismu. Komisija publicē tai paziņoto informāciju Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā.**

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Dalībvalstis nosaka prasības attiecībā uz pārskatu iesniegšanu, kas saistītas ar šīs atļaujas izmantošanu, kā arī attiecībā uz papildu informāciju, ko dalībvalsts, no kuras tiek veikts eksports, var pieprasīt par precēm, kuras eksportē ar šo atļauju.

Dalībvalsts var pieprasīt, lai eksportētājs, kurš veic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī, reģistrējas pirms minētās atļaujas pirmās izmantošanas reizes. Reģistrācija ir automātiska, un kompetentās iestādes to atzīst eksportētājam nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 10 darba dienu laikā pēc reģistrācijas pieprasījuma saņemšanas.

Attiecīgos gadījumos otrajā un trešajā daļā izklāstītās piemērojamās prasības ir balstītas uz prasībām, kas noteiktas tādu valsts vispārējo eksporta atļauju izmantošanai, kuras piešķirušas dalībvalstis, kurās šādas atļaujas ir paredzētas.

Grozījums Nr. 43

Regulas priekšlikums – grozījumu akts
Pielikums

Regula (EK) Nr. 428/2009

Ilg pielikums – 2. daļa– Galamērķa valstis

Argentīna, *Bangladeša, Beliza, Benina, Bolīvija, Brazīlija, Kamerūna, Čīle, Kuka sala, Kostarika, Dominika, Ekvadora, Salvadora, Fidži, Gruzija, Gvatemala, Gajāna, Indija, Lesoto, Maldivu salas, Maurīcija, Meksika, Namībija, Nikaragva, Omāna, Panama, Paragvaja, Krievija, Sentlusija, Seišela salas, Peru, Šrilanka, Dienvidāfrika, Svazilenda, Turcija, Urugvaja, Ukraina, Korejas Republika.*

Argentīna,
Horvātija,
Islande,
Dienvidkoreja,
Turcija,
Ukraina.

Grozījums Nr. 44

Regulas priekšlikums – grozījumu akts
Pielikums

Regula (EK) Nr. 428/2009

Ilg pielikums – 3. daļa– 1. punkts – 2. apakšpunkts

(2) ja *eksportētājs zina, ka* minētās preces pilnībā vai daļēji ir paredzētas jebkuram no 4. panta 1. un 2. punktā minētajiem pielietojuma veidiem.

(2) ja minētās preces pilnībā vai daļēji ir paredzētas jebkuram no 4. panta 1. un 2. punktā minētajiem pielietojuma veidiem;

Grozījums Nr. 45

Regulas priekšlikums – grozījumu akts
Pielikums

Regula (EK) Nr. 428/2009

Ilg pielikums – 3. daļa – 1. punkts – 2.a apakšpunkts (jauns)

(2a) ja eksportētājs zina, ka preces tiks reeksportētas uz kādu no galamērķa valstīm, kas nav iekļautas šīs atļaujas 2. daļā, EU001 CGEA atļaujas 2. daļā, vai uz dalībvalstīm.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 51

Regulas priekšlikums – grozījumu akts

Pielikums

Regula (EK) Nr. 428/2009

Ilg pielikums – 3. daļa – 4. punkts – 1. apakšpunkts

(1) **jāinformē** tās dalībvalsts, kurā tas ir dibināts, **kompetentās iestādes** (kā noteikts 6. panta 6. punktā) par šīs atļaujas pirmreizējo izmantošanu ne vēlāk kā 30 dienas pēc pirmā eksporta veikšanas datuma;

(1) **jāpaziņo** tās dalībvalsts, kurā tas ir dibināts, **kompetentajām iestādēm** (kā noteikts 6. panta 6. punktā) par šīs atļaujas pirmreizējo izmantošanu ne vēlāk kā 30 dienas pēc pirmā eksporta veikšanas datuma **vai arī saskaņā ar tās dalībvalsts iestādes prasību, kurā eksportētājs ir reģistrēts, pirms šī vispārējā eksporta atļauja tiek pirmoreiz izmantota. Dalībvalstis paziņo Komisijai par šai vispārējai eksporta atļaujai izraudzīto paziņošanas mehānismu. Komisija publicē tai paziņoto informāciju Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā.**

Dalībvalstis nosaka prasības attiecībā uz pārskatu iesniegšanu, kas saistītas ar šīs atļaujas izmantošanu, kā arī attiecībā uz papildu informāciju, ko dalībvalsts, no kuras tiek veikts eksports, var pieprasīt par precēm, kuras eksportē ar šo atļauju.

Dalībvalsts var pieprasīt, lai eksportētājs, kurš veic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī, reģistrējas pirms minētās atļaujas pirmās izmantošanas reizes. Reģistrācija ir automātiska, un kompetentās iestādes to atzīst eksportētājam nekavējoties un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 10 darba dienu laikā pēc reģistrācijas pieprasījuma saņemšanas.

Attiecīgos gadījumos otrajā un trešajā daļā izklāstītās piemērojamās prasības ir balstītas uz prasībām, kas noteiktas tādu valsts vispārējo eksporta atļauju izmantošanai, kuras piešķirušas dalībvalstis, kurās šādas atļaujas ir paredzētas.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

Valsts atbalstīti eksporta kredīti *I**

P7_TA(2011)0126

Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīlī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par atsevišķu pamatnostādņu piemērošanu valsts atbalstītu eksporta kredītu jomā (COM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD))

(2012/C 296 E/26)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Priekšlikums grozīts šādi ⁽¹⁾:

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1**Regulas priekšlikums
2.a apsvēruma (jauns)**

(2a) Nolīgums ir palīdzējis mazināt pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes ietekmi, atbalstot tos uzņēmumus saistībā ar tirdzniecību un ieguldījumiem, kuriem citādi netiktu piešķirti privātā sektora kredīti, un tādējādi tiek radītas jaunas darbvietas.

Grozījums Nr. 2**Regulas priekšlikums
2.b apsvēruma (jauns)**

(2b) Eksporta kredītaģentūrām jāņem vērā un jāizpilda Savienības mērķi un politikas nostādnes. Atbalstot Savienības uzņēmumus, šīm aģentūrām ir jāievēro un jāpopularizē Savienības principi un standarti tādās jomās kā demokrātijas konsolidācija, cilvēktiesību ievērošana un saskaņota politika attīstības jomā.

Grozījums Nr. 3**Regulas priekšlikums
2.c apsvēruma (jauns)**

(2c) Tomēr dalībvalstu eksporta kredītu aģentūrām ir rūpīgi jāpārbauda saņemtie pieteikumi, ņemot vērā, ka valsts atbalsts, ko sniedz kā eksporta kredītu, vidējā termiņā un ilgtermiņā var palielināt attiecīgo dalībvalstu publisko parādu, jo īpaši ņemot vērā saistību neizpildes palielināto risku finanšu krīzes seku dēļ.

⁽¹⁾ Pēc tam jautājums tika nodots atpakaļ komitejai saskaņā ar 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0364/2010).

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 4
Regulas priekšlikums
2.d apsvērums (jauns)

(2d) Eksporta kredītaģentūrām rūpīgi jāizskata saņemtie pieteikumi, lai maksimāli izmantotu sniegtā valsts atbalsta priekšrocības, ņemot vērā to, ka pareizi orientēts eksporta kredīts Savienības uzņēmumiem un jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) sniegs jaunas iespējas piekļūt tirgum, vienlaikus sekmējot atklātu un taisnīgu tirdzniecību un visām pusēm izdevīgu izaugsmi pēckrīzes periodā.

Grozījums Nr. 5
Regulas priekšlikums
2.e apsvērums (jauns)

(2e) ESAO prasa tās dalībniekiem publiskot informāciju par eksporta kredītiem, lai nepieļautu, ka tie piekļauj protekcionistisku vai tirgus darbību traucējošu praksi. Savienībā ir jānodrošina pārredzamība, lai dalībvalstīm garantētu līdzvērtīgus konkurences apstākļus.

Grozījums Nr. 6
Regulas priekšlikums
2.f apsvērums (jauns)

(2f) Eksporta kredītaģentūras ir kļuvušas par jaunattīstības valstu lielāko oficiālā finansējuma avotu. Tādēļ ar eksporta kredītu saistītie parādi ir jaunattīstības valstu oficiālā parāda lielākā daļa. Ievērojama daļa ar eksporta kredītiem finansēto projektu jaunattīstības valstīs ir koncentrēta tādās nozarēs kā transports, nafta, gāze, kalnrūpniecība un liela mēroga infrastruktūras, tādās kā lieli aizsprosti.

Grozījums Nr. 7
Regulas priekšlikums
2.g apsvērums (jauns)

(2g) Nolīguma puses ir iesaistītas nepārtrauktā procesā, kura mērķis ir samazināt tirgus traucējumus un izveidot līdzvērtīgus konkurences apstākļus, lai ESAO dalībvalstu atbalstītu eksporta kredītaģentūru iekasētās prēmijas būtu balstītas uz risku un segtu šo aģentūru darbības izmaksas un zaudējumus ilgtermiņā. Lai sasniegtu šo mērķi, valsts atbalstītām eksporta kredītaģentūrām ir jānosaka pārredzamības un ziņošanas prasības.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 8
Regulas priekšlikums
2.h apsvērums (jauns)

(2h) Lai atbalstītu ESAO iekšējā procesa nepārtrauktību, cenšoties panākt augstāka līmeņa pārredzamības un ziņošanas standartu noteikšanu ESAO dalībnieku un citām valsts atbalstītām eksporta kredītaģentūrām, Savienībai būtu jāpieņem Savienībā reģistrētām aģentūrām papildu pārredzamības un ziņošanas pasākumi atbilstoši šīs Regulas 1.a pielikumam.

Grozījums Nr. 9
Regulas priekšlikums
2.i apsvērums (jauns)

(2i) Demokrātijas attīstība un nostiprināšana un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošana atbilstoši Līguma par Eiropas Savienību (LES) 21. pantam un Eiropas Savienības Pamattiesību hartai, kā arī vides principi un uzņēmumu sociālās atbildības vispārējie principi un citi starptautiskās paraugprakses piemēri būtu jāizmanto kā vadlīnijas visiem projektiem, kurus finansē Savienībā reģistrētas valsts atbalstītas eksporta kredītaģentūras, un tajās jāparedz sociālās un vides ietekmes novērtējums, tostarp cilvēktiesības un standarti, kas iekļauti Savienības vispārējos vides un sociālajos tiesību aktos un var būt piemērojami nozarēm un projektiem, kurus finansē valsts atbalstītas eksporta kredītaģentūras. ESAO kopējās pieejas pašreizējā formulējumā jau paredzēta skaidra iespēja Eiropas Kopienas standartus uzpirkšanas, ilgtspējīgas kredītēšanas un vides jomā izmantot par pamatkritērijiem, veicot projektu pārskatīšanu. Šī noteikuma izmantošana būtu turpmāk jāatbalsta, ņemot vērā to, ka projektu finansējumiem atbalstītājiem, eksportētājiem, finanšu iestādēm un eksporta kredītaģentūrām ir dažāda loma, atbildība un aizņemto līdzekļu īpatsvars valsts atbalstītos projektos.

Grozījums Nr. 10
Regulas priekšlikums
2.j apsvērums (jauns)

(2j) Eiropas Savienības un tās dalībvalstu klimata mērķiem Savienības un starptautisko saistību izpratnē jābūt pamatā visiem Savienībā reģistrētu valsts atbalstītu eksporta kredītaģentūru finansētiem projektiem. Tajos ietilpst valstu un valdību vadītāju galīgā deklarācija, kas pieņemta G20 2009. gada 24. un 25. septembra Pitsburgas augstākā līmeņa sanāksmē par fosilā kurināmā subsīdiju piešķiršanas pārtraukšanu, Savienības mērķi salīdzinājumā ar 1990. gada līmeņiem par 30 % samazināt SEG emisijas, par 20 % palielināt energoefektivitāti un līdz 2020. gadam nodrošināt, ka 20 % patērētās enerģijas tiek iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem, un Savienības mērķis līdz 2050.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

gadam par 80–95 % samazināt SEG emisijas. Vienlaicīgi ar fosilā kurināmā subsīdiju pārtraukšanu būtu jāveic pasākumi, ar kuriem nodrošina, ka nepasliktinās darbinieku un nabadzīgo iedzīvotāju dzīves apstākļi.

Grozījums Nr. 11
Regulas priekšlikums
2.k apsvērums (jauns)

(2k) principi, ar kuriem nosaka uzņēmumu sociālo atbildību un kas ir pilnībā atzīti starptautiskā līmenī — gan ESAO, gan Starptautiskajā darba organizācijā (SDO), gan ANO — attiecas uz atbildīgu rīcību, kādu sagaida no uzņēmumiem un to, ka tiks ievēroti spēkā esošie tiesību akti galvenokārt nodarbinātības, darba attiecību, cilvēktiesību, vides, patērētāju interešu un pārredzamības attiecībā uz patērētājiem, cīņas pret korupciju un nodokļu jomā. Turklāt jāņem vērā MVU īpašā situācija un iespējas.

Grozījums Nr. 12
Regulas priekšlikums
2.l apsvērums (jauns)

(2l) Ņemot vērā intensīvo konkurenci pasaules tirgos un nolūkā novērst konkurences ziņā nelabvēlīgo situāciju Savienības uzņēmumiem, Komisijai un dalībvalstīm būtu jāpastiprina ESAO centieni iesaistīt Nolīgumu neparakstījušās valstis un jāizmanto divpusējās un daudzpusējās sarunas, lai noteiktu globālus standartus attiecībā uz oficiāli atbalstītiem eksporta kredītiem. Globālie standarti šajā jomā ir priekšnosacījums līdzvērtīgiem konkurences apstākļiem pasaules tirgū.

Grozījums Nr. 13
Regulas priekšlikums
2.m apsvērums (jauns)

(2 m) Lai gan Nolīgums attiecas uz ESAO valstīm, tomēr ar ESAO nesaistītas valstis, jo īpaši jaunās tirgus ekonomikas valstis, nav parakstījušas Nolīgumu un tādēļ šo valstu eksportētājiem var rasties negodīgas priekšrocības. Tādēļ šīs valstis būtu jā mudina pievienoties ESAO un parakstīt Nolīgumu.

Grozījums Nr. 14
Regulas priekšlikums
2.n apsvērums (jauns)

(2n) Ņemot vērā ES labāka regulējuma politiku, kuras mērķis ir vienkāršot un uzlabot pastāvošo regulējumu, Komisijai un dalībvalstīm, turpmāk pārskatot Nolīgumu, būtu jākoncentrējas uz uzņēmumu un valsts pārvaldes iestāžu, tostarp eksporta kredītaģentūru, administratīvā sloga samazināšanu.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 15
Regulas priekšlikums
2.o apsvērums (jauns)

(2o) *Nolīguma uzlabojumiem būtu pilnībā jāatbilst Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 208. pantam, lai sekmētu vispārējā mērķa sasniegšanu, proti, demokrātijas un tiesiskuma pieaugumu un konsolidāciju un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu. Līdz ar to, transponējot Nolīgumu Savienības tiesībās, Savienībā būtu jāpiemēro papildu pasākumi, lai garantētu Nolīguma un Savienības tiesību saderību.*

Grozījums Nr. 16
Regulas priekšlikums
2.p apsvērums (jauns)

(2p) *Sociālās un vides ietekmes novērtējuma metodikai, kas nodrošina atbilstību eksporta kredītu prasībām, pilnībā jāsaņemas ar ES ilgtspējīgas attīstības stratēģijas principiem, Kotonū nolīgumu un Eiropas Konsensu attīstības jomā un jāatspoguļo Savienības saistības un pienākumi, kas izvirzīti ANO Vispārējā konvencijā par klimata pārmaiņām (ANO VKKP) un ANO Konvencijā par bioloģisko daudzveidību (ANO BDK), kā arī ANO Tūkstošgades attīstības mērķu (TAM) īstenošana un starptautiskos nolīgumos iekļautie sociālie, darba un vides standarti.*

Grozījums Nr. 17
Regulas priekšlikums
4. apsvērums

(4) Tādēļ Lēmums 2001/76/EK ir jāatceļ un jāaizstāj ar šo lēmumu, kura **pielikumā** ietverts konsolidētais un pārskatītais nolīguma teksts, un Lēmums 2001/77/EK ir jāatceļ,

(4) Tādēļ Lēmums 2001/76/EK ir jāatceļ un jāaizstāj ar šo regulu, kura **1. pielikumā** ietverts konsolidētais un pārskatītais nolīguma teksts, un Lēmums 2001/77/EK ir jāatceļ,

Grozījums Nr. 18
Regulas priekšlikums
1. panta – 1. daļa

Kopienā piemēro pamatnostādnes, kas ietvertas Nolīgumā par pamatnostādņēm valsts atbalstītiem eksporta kredītiem.

Savienībā piemēro pamatnostādnes, kas ietvertas Nolīgumā par pamatnostādņēm valsts atbalstītiem eksporta kredītiem.

Grozījums Nr. 19
Regulas priekšlikums
1.a pants (jauns)

1.a pants

Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei priekšlikumu jaunai regulai, ar ko pēc iespējas drīz atceļ un aizstāj šo regulu, tiklīdz ESAO dalībnieki ir vienojušies par jaunu Nolīguma versiju un ne vēlāk kā divus mēnešus pēc Nolīguma stāšanās spēkā.

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 20
Regulas priekšlikums
1.b pants (jauns)

1.b pants
Savienībā piemērojamie papildu pasākumi attiecībā uz pārredzamību un ziņošanu ir noteikti šīs regulas 1.a pielikumā.

Grozījums Nr. 21
Regulas priekšlikums
1.c pants (jauns)

1.c pants
Padome ik gadu ziņo Eiropas Parlamentam un Komisijai par to, kā Nolīgumu par pamatnostādņēm valsts atbalstītiem eksporta kredītiem īsteno katrā dalībvalstī.

Grozījums Nr. 22
Regulas priekšlikums
1.d pants (jauns)

1.d pants
Ikvienas dalībvalsts eksporta kredītaģentūru bilancē ir sniegts pilnīgs pārskats par aģentūras aktīviem un pasīviem. Eksporta kredītaģentūru izmantotie ārpusbilances mehānismi ir pilnībā pārredzami.
Uzņēmumi, kas nav MVU un kas saņem eksporta kredītaģentūru atbalstu, publisko ikgadēju finanšu pārskatu par katru valsti.

Grozījums Nr. 23
Regulas priekšlikums
1.a pielikums (jauns)

1.a pielikums
1) Neskarot to dalībvalstu iestāžu noteikumus, kuras veic valsts eksporta kredītu programmu uzraudzību, katra dalībvalsts iesniedz Eiropas Parlamentam un Komisijai ikgadējo darbības ziņojumu.
Šajā ikgadējā darbības ziņojumā iekļauj šādu informāciju:
— visu to valsts instrumentu un programmu auditu, uz kurām attiecas Nolīgums, un auditu par šo programmu atbilstību Nolīgumam, jo īpaši attiecībā uz prasību, ka prēmijas ir balstītas uz risku un sedz ilgtermiņa darbības izmaksas;
— pārskatu par svarīgākajiem darbības pavērsieniem pārskata periodā un to atbilstību Nolīgumam (uzskaitot jaunas saistības, riska ietekmi, prēmiju maksas, samaksātās summas un atgūtos līdzekļus, kā arī mehānismus vides riska izmaksu aprēķināšanai);

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

— *aprakstu par dalībvalsts politikas virzieniem, kas ar vides, sociālajā, cilvēktiesību, ilgtspējīgas kreditēšanas un uzpirkšanas apkaršanas jomā izsniegtajiem eksporta kredītiem nodrošina Savienības attīstības mērķu izpildi un politikas vadlīniju pasākumus.*

2) *Komisija Eiropas Parlamentam iesniedz ikgadējā darbības ziņojuma analīzi, kurā izvērtēta dalībvalsts atbilstība Savienības attīstības politikai, un komentārus par vispārējām pārmaiņām politikas jomā.*

3) *Komisija sniedz Eiropas Parlamentam ikgadējo ziņojumu par paveikto dažādos starptautiskos sadarbības forumos, tostarp ESAO un G-20, kā arī divpusējās sanāksmēs ar trešām valstīm, tostarp augstākā līmeņa sanāksmēs un sarunās par partnerības un sadarbības nolīgumiem un brīvās tirdzniecības nolīgumiem, lai panāktu, ka trešās valstis, jo īpaši jaunās tirgus ekonomikas valstis, ievieš pamatnostādnes attiecībā uz šo valstu eksporta kredītaģentūru pārredzamību līmeni, kas atbilst vismaz ESAO kopējai pieejai.*

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Budžeta grozījuma Nr. 1/2011 projekts — III iedaļa — Komisija

P7_TA(2011)0128

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2011. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 1/2011 projektu, III iedaļa — Komisija (07704/2011 – C7-0072/2011 – 2011/2022(BUD))

(2012/C 296 E/27)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 314. pantu, kā arī Eiropas Atome-nerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 106.a pantu,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 37. un 38. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2011. finanšu gada vispārējo budžetu, ko galīgajā variantā pieņēma 2010. gada 15. decembrī ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2011. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 1/2011 projektu, ko Komisija iesniedza 2011. gada 14. janvārī (COM(2011)0009),
- ņemot vērā 2011. gada 15. martā pieņemto Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 1/2011 projektu (07704/2011 – C7-0072/2011),
- ņemot vērā Reglamenta 75.b un 75.e pantu,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0115/2011),
- A. tā kā vispārējā budžeta grozījuma Nr. 1/2011 projekta mērķis ir atvēlēt no ES Solidaritātes fonda (ESSF) līdzekļiem EUR 182,4 miljonus saistību un maksājumu apropriācijās, lai mazinātu plūdu sekas pēc spēcīgām lietussgāzēm Polijā, Slovākijā, Čehijā, Ungārijā, Horvātijā un Rumānijā;
- B. tā kā budžeta grozījuma Nr. 1/2011 projekts ir paredzēts, lai šo korekciju oficiāli iekļautu 2011. gada budžetā;
- C. tā kā kopīgajā paziņojumā par maksājumu apropriācijām, kas pievienots 2011. finanšu gada budžetam, bija paredzēts iesniegt budžeta grozījumu, “ja 2011. gada budžetā iekļautās apropriācijas nebūs pietiekamas, lai segtu izdevumus”;
- D. tā kā Padome nolēma izveidot “negatīvu rezervi”, kā paredzēts Finanšu regulas 44. pantā;
- E. tā kā šis Padomes lēmums ir pragmatisks, bet tas nenodrošina ilgtspējīgu un finansiāli drošu risinājumu, nākotnē rodoties iespējamām neparedzētām vajadzībām, un tādēļ tas ir uzskatāms par pagaidu risinājumu;
- F. tā kā Padome aicināja Komisiju iespējami drīz iesniegt priekšlikumu par negatīvās rezerves izlietošanu;

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 68, 15.3.2011.

⁽³⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- G. tā kā paredzamais budžeta grozījuma projekts par 2010. finanšu gada budžeta pārpalikuma izlietojumu laikus nodrošinās pienācīgu iespēju izlietot šo negatīvo rezervi,
1. pieņem zināšanai budžeta grozījuma Nr. 1/2011 projektu;
 2. uzskata, ka ES Solidaritātes fonda līdzekļus pēc dabas katastrofas vajadzētu izmantot cik vien drīz iespējams, kā arī ātri un efektīvi izskatīt pieteikumus finansiālas palīdzības saņemšanai, izvērtēt un sagatavot priekšlikumus un pieņemt vajadzīgos budžeta dokumentus un tiesību aktus;
 3. neskarot Komisijas iniciatīvas tiesības, aicina to izmantot budžeta grozījuma projektu par 2010. finanšu gada budžeta pārpalikuma izlietojumu, lai izlietotu negatīvo rezervi, kā tas paredzēts Finanšu regulas 15. pantā;
 4. negrozot apstiprina Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 1/2011 projektu un uzdod priekšsēdētājam paziņot, ka budžeta grozījums Nr. 1/2011 ir pieņemts galīgajā variantā, kā arī nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

ES Solidaritātes fonda izmantošana - 2010. gada plūdi Polijā, Slovākijā, Ungārijā, Čehijas Republikā, Horvātijā un Rumānijā

P7_TA(2011)0129

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par ES Solidaritātes fonda izmantošanu saskaņā ar 26. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2011)0010 – C7-0023/2011 – 2011/2021(BUD))

(2012/C 296 E/28)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0010 – C7-0023/2011),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾ (2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgums) un jo īpaši tā 26. punktu,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 11. novembra Regulu (EK) Nr. 2012/2002, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 17. jūlija saskaņošanas sanāksmē pieņemto Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo deklarāciju par Solidaritātes fondu,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas atzinumu (A7-0114/2011),

1. apstiprina šai rezolūcijai pievienoto lēmumu;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 311, 14.11.2002., 3. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

2. atgādina, ka 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 26. punktā ir paredzēts, ka tad, ja ir iespēja pārdaļīt apropriācijas kategorijā, kurā nepieciešami papildu izdevumi, Komisija to ņem vērā, iesniedzot attiecīgo priekšlikumu;
3. norāda, ka Komisija, šajā agrīnajā gada posmā aicinot paredzēt papildu saistības un maksājumus Eiropas Savienības Solidaritātes fonda vajadzību segšanai, nav radusi iespēju veikt līdzekļu pārvietošanu, nedz arī pārdaļīšanu attiecīgo kategoriju iekšienē un to starpā;
4. ir gatavs izskatīt kopējo situāciju maksājumu jomā 2010. gada budžeta izpildes kontekstā;
5. uzdod priekšsēdētājam kopā ar Padomes priekšsēdētāju parakstīt šo lēmumu un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
6. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju, kā arī tās pielikumu nosūtīt Padomei un Komisijai.

PIELIKUMS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS

par Eiropas Savienības Solidaritātes fonda izmantošanu saskaņā ar 26. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst galīgajam aktam –Lēmumam 2011/286/ES.)

Eiropas Kopienas un Komoru Salu Savienības Zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā paredzētās zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums ***

P7_TA(2011)0130

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes Lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu, kurā noteiktas zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums, kas paredzēts Eiropas Kopienas un Komoru Salu Savienības Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē (15572/2010 – C7-0020/2011 – 2010/0287(NLE))

(2012/C 296 E/29)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (15572/2010),
- ņemot vērā priekšlikumu protokolam, kurā noteiktas zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums, kas paredzēts Eiropas Savienības un Komoru Salu Savienības Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē (15571/2010),
- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. panta 2. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0020/2011),
- ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
- ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ieteikumu, kā arī Budžeta komitejas un Attīstības komitejas atzinumus (A7-0056/2011),

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

1. piekrīt protokola noslēgšanai;
2. prasa Komisijai nosūtīt Parlamentam Partnerattiecību nolīguma zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Kopieni un Komoru Salu Savienību⁽¹⁾ 9. pantā paredzētās Apvienotās komitejas sanāksmju un apspriežu secinājumus, kā arī protokola 7. panta 2. punktā minēto nozares attīstības daudzgadu programmu un gada novērtējumu rezultātus; aicina dot Eiropas Parlamenta pārstāvjiem iespēju novērotāju statusā piedalīties nolīguma 9. pantā paredzētās Apvienotās komitejas sanāksmēs un apspriedēs; prasa Komisijai protokola pēdējā piemērošanas gadā un pirms sarunu sākšanas par nolīguma atjaunināšanu iesniegt Parlamentam un Padomei pārskatu par nolīguma piemērošanu;
3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu un Komoru Salu Savienības valdībām un parlamentiem.

⁽¹⁾ Apstiprināts ar Padomes 2006. gada 5. oktobra Regulu (EK) Nr. 1563/2006 (OV L 290, 20.10.2006., 6. lpp.).

Strīdu izšķiršanas mehānisms, kas jāpiemēro strīdiem attiecībā uz tirdzniecības noteikumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar ko izveido asociāciju starp EK un Jordāniju ***

P7_TA(2011)0131

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu nolīgumu protokola veidā starp Eiropas Savienību un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, ar kuru izveido strīdu izšķiršanas mehānismu, kas jāpiemēro strīdiem attiecībā uz tirdzniecības noteikumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, no otras puses (13758/2010 – C7-0057/2011 – 2010/0173(NLE))

(2012/C 296 E/30)

(Pieņemšana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (13758/2010),
- ņemot vērā nolīguma projektu protokola veidā starp Eiropas Savienību un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, ar kuru izveido strīdu izšķiršanas mehānismu, kas jāpiemēro strīdiem attiecībā uz tirdzniecības noteikumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, no otras puses (13974/2010),
- ņemot vērā pieņemšanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) daļu (C7-0057/2011),
- ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
- ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu (A7-0067/2011),

1. sniedz pieņemšanu nolīguma slēgšanai;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Jordānijas Hāšimītu Karalistes valdībai un parlamentam.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

ES un Marokas nolīgums, ar kuru izveido strīdu izšķiršanas mehānismu ***

P7_TA(2011)0132

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Eiropas Savienības un Marokas Karalistes nolīgumu, ar kuru izveido strīdu izšķiršanas mehānismu (13754/2010 – C7-0431/2010 – 2010/0181(NLE))

(2012/C 296 E/31)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (13754/2010),
 - ņemot vērā projektu nolīgumam starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti, ar kuru izveido strīdu izšķiršanas mehānismu (13973/2010),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) daļu (C7-0431/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu (A7-0066/2011),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Marokas Karalistes valdībai un parlamentam.

Strīdu izšķiršanas mehānisms, kas jāpiemēro strīdiem attiecībā uz tirdzniecības noteikumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar ko izveido asociāciju starp EK un Ēģipti ***

P7_TA(2011)0133

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu nolīgumu protokola veidā starp Eiropas Savienību un Ēģiptes Arābu Republiku, ar kuru izveido strīdu izšķiršanas mehānismu, kas jāpiemēro strīdiem attiecībā uz tirdzniecības noteikumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Ēģiptes Arābu Republiku, no otras puses (13762/2010 – C7-0372/2010 – 2010/0229(NLE))

(2012/C 296 E/32)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (13762/2010),
- ņemot vērā projektu nolīgumam protokola veidā starp Eiropas Savienību un Ēģiptes Arābu Republiku, ar kuru izveido strīdu izšķiršanas mehānismu, kas jāpiemēro strīdiem attiecībā uz tirdzniecības noteikumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Ēģiptes Arābu Republiku, no otras puses (13975/2010),

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 4. punkta pirmo daļu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunkta v) daļu (C7-0372/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ieteikumu (A7-0068/2011),
1. sniedz piekrišanu nolīguma slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Ēģiptes Arābu Republikas valdībai un parlamentam.

Ukrainas dalība Savienības programmās ***

P7_TA(2011)0134

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu Partnerības un sadarbības nolīgumam, ar ko izveido partnerību starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Ukrainu, no otras puses, par Pamatnolīgumu starp Eiropas Savienību un Ukrainu par vispārējiem principiem Ukrainas dalībai Savienības programmās (13604/2010 – C7-0401/2010 – 2010/0218(NLE))

(2012/C 296 E/33)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (13604/2010),
 - ņemot vērā projektu protokolam pie 1994. gada 14. jūnijā noslēgtā Partnerības un sadarbības nolīguma, ar ko izveido partnerību starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Ukrainu, no otras puses ⁽¹⁾, par Pamatnolīgumu starp Eiropas Savienību un Ukrainu par vispārējiem principiem Ukrainas līdzdalībai Savienības programmās (13962/2010),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 114., 168. 169. un 172. pantu, 173. panta 3. punktu, 188. un 192. pantu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0401/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu, 90. panta 8. punktu un 46. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas ieteikumu (A7-0063/2011),
1. sniedz piekrišanu protokola slēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Ukrainas valdībai un parlamentam.

⁽¹⁾ OV L 49, 19.2.1998., 3. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Zivsaimniecības produktu, dzīvu gliemeņu, adatādaiņu, tunikātu un jūras gliemežu imports Eiropas Savienībā no Grenlandes *I**

P7_TA(2011)0135

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko paredz noteikumus par zivsaimniecības produktu, dzīvu gliemeņu, adatādaiņu, tunikātu, jūras gliemežu un no tiem iegūtu blakusproduktu importu Eiropas Savienībā no Grenlandes (COM(2010)0176 – C7-0136/2010 – 2010/0097(COD))

(2012/C 296 E/34)

(Parastā likumdošanas procedūra — pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2010)0176),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 203. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0136/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 43. panta 2. punktu un 204. pantu,
 - ņemot vērā Līgumam par Eiropas Savienības darbību pievienotā protokola (Nr. 34) par īpašiem noteikumiem attiecībā uz Grenlandi vienīgo pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ieteikto juridisko pamatu,
 - ņemot vērā pamatoto atzinumu, kuru saskaņā ar 2. protokolu par subsidiaritātes un proporcionalitātes principu piemērošanu iesniedzis Itālijas senāts un kurā apgalvots, ka tiesību akta projekts neatbilst subsidiaritātes principam,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu 37. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A7-0057/2011),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. aicina Komisiju vēlreiz apspriesties ar Parlamentu, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

P7_TC1-COD(2010)0097

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 6. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko paredz noteikumus par zivsaimniecības produktu, dzīvu gliemeņu, adatādaiņu, tunikātu, jūras gliemežu un no tiem iegūtu blakusproduktu importu Eiropas Savienībā no Grenlandes [Gr. 1]

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā **43. panta 2. punktu un 204. pantu, [Gr. 2]**

ņemot vērā Līgumam par Eiropas Savienības darbību pievienotā protokola (Nr. 34) par īpašiem noteikumiem attiecībā uz Grenlandi vienīgo pantu, [Gr. 3]

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾, **[Gr. 2]**

tā kā:

- (1) Grenlande ir minēta Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) II pielikumā iekļautajā aizjūras zemju un teritoriju sarakstā. Saskaņā ar LESD 198. pantu asociēšanas mērķis ir veicināt aizjūras zemju un teritoriju ekonomisku un sociālu attīstību, kā arī nodibināt to ciešus ekonomiskus sakarus ar Savienību.
- (2) Dānija un Grenlande ir lūgusi atļaut piemērot Savienības iekšējās tirdzniecības noteikumus Savienības un Grenlandes savstarpējai tirdzniecībai ar zivsaimniecības produktiem, gliemenēm, adatādaiņiem, tunikātiem, jūras gliemežiem un no tiem iegūtiem blakusproduktiem, kuru izcelsme ir Grenlandē saskaņā ar noteikumiem III pielikumā Padomes 2001. gada 27. novembra Lēmumam 2001/822/EK par aizjūras zemju un teritoriju asociāciju ar Eiropas Kopieniem ⁽³⁾.
- (3) Šāda tirdzniecība jāveic saskaņā ar Savienības noteikumiem par dzīvnieku veselību un pārtikas drošību, kas noteikti Savienības tiesību aktos, un noteikumiem par zivsaimniecības produktu tirgus kopīgo organizāciju.
- (4) Tādēļ Dānijai un Grenlandei jānodrošina, lai sūtījumi no Grenlandes uz Eiropas Savienību atbilstu piemērojamajiem Savienības noteikumiem attiecībā uz dzīvnieku veselību, pārtikas nekaitīgumu un zivsaimniecības produktu tirgus kopīgo organizāciju. Atbilstīgie barības un pārtikas aprītē iesaistītie uzņēmēji ir jāreģistrē un jāiekļauj sarakstā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 882/2004 par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprītes tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ OV ...

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa nostāja.

⁽³⁾ OV L 314, 30.11.2001., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- (5) Grenlandes kompetentā iestāde ir sniegusi Komisijai oficiālas garantijas par to, ka tiks nodrošināta attiecīgo produktu atbilstība Savienības noteikumiem un dzīvnieku veselības prasībām. Šīs garantijas it īpaši attiecas uz to noteikumu piemērošanu, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulā (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 853/2004, ar ko nosaka īpašus higiēnas noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes pārtiku ⁽²⁾ un Padomes 2006. gada 24. oktobra Direktīvā 2006/88/EK par akvakultūras dzīvniekiem un to produktiem izvirzītajām dzīvnieku veselības prasībām, kā arī par konkrētu ūdensdzīvnieku slimību profilaksi un kontroli ⁽³⁾, un ietver saistības par to, ka tiks nodrošināta atbilstība Savienības iekšējās tirdzniecības noteikumiem.
- (6) Padomes 1996. gada 29. aprīļa Direktīvā 96/23/EK, ar ko paredz pasākumus, lai kontrolētu noteiktas vielas un to atliekas dzīvos dzīvniekos un dzīvnieku izcelsmes produktos ⁽⁴⁾, prasīts izveidot valsts uzraudzības plānus attiecībā uz akvakultūras dzīvniekiem. Tātad minētie noteikumi jāpiemēro arī Grenlandei.
- (7) Lai atļautu Eiropas Savienībā ievest produktus no Grenlandes saskaņā ar Savienības iekšējās tirdzniecības tiesību aktu noteikumiem, Dānijai un Grenlandei ir jāaņem līdz **šīs regulas** pieņemšanas dienai transponēt un īstenot Grenlandē attiecīgos noteikumus. [Gr. 1] Dānijai un Grenlandei jāaņem nodrošināt, lai no trešām valstīm Grenlandē importētie attiecīgie produkti atbilst Savienības noteikumiem par dzīvnieku veselību un pārtikas nekaitīgumu. Veterinārās pārbaudes Grenlandes robežkontroles punktos jāveic atbilstīgi Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīvai 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaudžu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievēd Kopienā no trešām valstīm ⁽⁵⁾. Veterinārās pārbaudes robežkontroles punktos veic ciešā sadarbībā ar muitas ierēdņiem. Lai vienkāršotu šo uzdevumu, kompetentās iestādes ir jāinformē par attiecīgajām atsaucēm uz kombinēto nomenklatūru (KN), kas minētas I pielikumā Komisijas 2007. gada 17. aprīļa Lēmumam 2007/275/EK par dzīvnieku un produktu sarakstiem, kas jāpakļauj pārbaudei robežkontroles punktos saskaņā ar Padomes Direktīvām 91/496/EEK un 97/78/EK ⁽⁶⁾.
- (8) Ar Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvu 90/425/EEK ⁽⁷⁾ par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienā iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu, paredzēts ieviest kompjuterizētu sistēmu, kas saista veterinārās iestādes, lai it īpaši kompetentām iestādēm atvieglotu ātru informācijas savstarpēju apmaiņu attiecībā uz dzīvnieku veselību un labturību (*Traces*). Komisijas 2004. gada 30. marta Lēmums 2004/292/EK par *Traces* sistēmas ieviešanu ⁽⁸⁾ paredz, ka dalībvalstīm ir obligāti jāizmanto *Traces* sistēma no 2004. gada 1. aprīļa. *Traces* sistēmai ir liela nozīme dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu veiksmīgā uzraudzībā, un tādēļ tā jāizmanto, pārsūtot datus par produktu tirdzniecību un pārvietošanu Grenlandē.
- (9) Padomes 1982. gada 21. decembra Direktīvā 82/894/EEK par dzīvnieku slimību paziņošanu Kopienā ⁽⁹⁾ minētie dzīvnieku slimību uzliesmojumi jāpaziņo Komisijai, izmantojot Dzīvnieku slimību izziņošanas sistēmu (ADNS) saskaņā ar Komisijas 2005. gada 1. marta Lēmumu 2005/176/EK par kodificētas veidlapas un kodu noteikšanu dzīvnieku slimību izziņošanai saskaņā ar Padomes Direktīvu 82/894/EEK ⁽¹⁰⁾. Šie noteikumi par attiecīgajiem produktiem jāpiemēro arī Grenlandē.

⁽¹⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.

⁽³⁾ OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 125, 23.5.1996., 10. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 116, 4.5.2007., 9. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 94, 31.3.2004., 63. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 59, 5.3.2005., 40. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- (10) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulu (EK) Nr. 178/2002, ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽¹⁾, ir izveidota ātrās reaģēšanas sistēma, lai ziņotu par tiešu vai netiešu risku cilvēka veselībai, kas rodas saistībā ar pārtiku vai barību (RASFF). Šie noteikumi par attiecīgajiem produktiem jāpiemēro arī Grenlandē.
- (11) Lai Grenlandē varētu veikt veterinārās pārbaudes attiecībā uz produktiem, ko Grenlandē ievēd no trešām valstīm, šajā valstī jāveic ES pārbaude, lai pārliecinātos, ka Grenlandes robežkontroles punkti atbilst prasībām Direktīvā 97/78/EK, Komisijas 2004. gada 22. janvāra Regulā (EK) Nr. 136/2004, ar ko nosaka procedūras veterinārajām pārbaudēm Kopienas robežkontroles punktos attiecībā uz produktiem, ko importē no trešām valstīm ⁽²⁾, un Komisijas 2001. gada 21. novembra Lēmumā 2001/812/EK, ar kuru nosaka prasības attiecībā uz to robežkontroles punktu apstiprināšanu, kuri atbild par veterinārām pārbaudēm produktiem, ko ievēd Kopienā no trešām valstīm ⁽³⁾.
- (12) Ja pārbaudes rezultāti ir labvēlīgi, Grenlandes robežkontroles punktus iekļauj sarakstā Komisijas 2009. gada 28. septembra Lēmumā 2009/821/EK, ar ko izveido apstiprināto robežkontroles punktu sarakstu, paredz konkrētus noteikumus par inspekcijām, kuras veic Komisijas veterinārijas eksperti, un nosaka *Traces* veterinārās vienības ⁽⁴⁾. Lai nodrošinātu Grenlandē un Eiropas Savienībā ievēsto zivsaimniecības produktu efektīvu kontroli, **šī regula, [Gr. 1]** jāpiemēro no brīža, kad Lēmumā 2009/821/EK tiek iekļauti Grenlandes robežkontroles punkti.
- (13) **Šīs regulas, [Gr. 1]** īstenošanai nepieciešamie pasākumi būtu jānosaka saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulu (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽⁵⁾,

IR PIENĒMUŠI **ŠO REGULU**, [Gr. 1]

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Šo regulu, [Gr. 1] piemēro zivsaimniecības produktiem, gliemenēm, adatādaiņiem, tunikātiem, jūras gliemežiem un no tiem iegūtiem blakusproduktiem ("produkti"), kuru izcelsme ir Grenlandē vai kurus ievēd Grenlandē un pēc tam ievēd Eiropas Savienībā.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā, [Gr. 1] piemēro šādas definīcijas:

- a) "gliemenes" ir lapzauņu kārtas gliemji saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 2.1. punkta definīciju;
- b) "zivsaimniecības produkti" ir produkti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 3.1. punkta definīciju;
- c) "blakusprodukti" ir dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1774/2002 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kas iegūti no zivsaimniecības produktiem, gliemenēm, adatādaiņiem, tunikātiem vai jūras gliemežiem;
- d) "Grenlandes izcelsmes produkti" ir produkti, kuru definīcija atbilst Lēmuma 2001/822/EK III pielikuma noteikumiem.

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 21, 28.1.2004., 11. lpp.

⁽³⁾ OV L 306, 23.11.2001., 28. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 296, 12.11.2009., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

3. pants

Vispārīgi noteikumi par zivsaimniecības produktu, dzīvu gliemeņu, adatādaņu, tunikātu, jūras gliemežu un no tiem iegūtu blakusproduktu tirdzniecību starp Eiropas Savienību un Grenlandi

1. Dalībvalstis atļauj produktus no Grenlandes Eiropas Savienībā importēt saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par iekšējo tirdzniecību.
2. Produktu importēšanu Savienībā veic, ievērojot šādus nosacījumus.
 - a) Savienības tiesību aktos iekļautos piemērojamos noteikumus attiecībā uz dzīvnieku veselību, pārtikas nekaitīgumu un zivsaimniecības produktu tirgus kopīgo organizāciju faktiski transponē un īsteno Grenlandē attiecībā uz produktiem.
 - b) Kompetentā iestāde Dānijā un Grenlandē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 882/2004 31. pantu sagatavo un atjaunina barības un pārtikas aprītē iesaistīto reģistrēto uzņēmēju sarakstu.
 - c) Sūtījumi no Grenlandes uz Eiropas Savienību atbilst piemērojamajiem Savienības tiesību aktu noteikumiem attiecībā uz dzīvnieku veselību, pārtikas nekaitīgumu un zivsaimniecības produktu tirgus kopīgo organizāciju.
 - d) Savienības tiesību aktos iekļautos noteikumus par dzīvnieku veselību, pārtikas nekaitīgumu un zivsaimniecības produktu tirgus kopīgo organizāciju pareizi piemēro attiecībā uz produktu ieviešanu Grenlandē.

4. pants

Akvakultūras dzīvnieku uzraudzības plāni

Dānija un Grenlande saskaņā ar Direktīvu 96/23/EK Komisijai iesniedz uzraudzības plānus attiecībā uz atlieku un vielu noteikšanu Grenlandes akvakultūras dzīvniekos, lai Komisija tos apstiprinātu.

5. pants

Grenlandē no trešām valstīm importētu produktu pārbaudes

1. Veterinārās pārbaudes no trešām valstīm Grenlandē ievesto produktu sūtījumiem veic saskaņā ar Direktīvā 97/78/EK izklāstītajiem noteikumiem.

Lai vienkāršotu minētās veterinārās pārbaudes, Komisija Dānijas un Grenlandes kompetentajām iestādēm sniedz informāciju par atsaucēm uz kombinētās nomenklatūras kodiem, kas norādīti Komisijas Lēmuma 2007/275/EK I pielikumā, attiecībā uz produktiem.

2. Priekšlikumus par robežkontroles punktiem Grenlandē saskaņā ar Direktīvas 97/78/EK 6. panta 2. punktu iesniedz Komisijā apstiprināšanai.

Dalībvalstu robežkontroles punktu sarakstā, kas apstiprināts saskaņā ar Direktīvām 91/496/EEK un 97/78/EK, iekļauj apstiprināto Grenlandes robežkontroles punktu sarakstu.

6. pants

Informācijas sistēma

1. Datus par attiecīgo produktu pārvietošanu un tirdzniecību Grenlandē dāņu valodā nosūta, izmantojot *Traces*, saskaņā ar Lēmumu 2004/292/EK.
2. Paziņojumus par ūdens dzīvnieku slimībām, kas skar Grenlandes produktus, pārsūta, izmantojot ADNS, saskaņā ar Direktīvu 82/894/EEK un Lēmumu 2005/176/EK.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

3. Par tiešajiem vai netiešajiem cilvēku veselības apdraudējumiem, ko rada Grenlandes izcelsmes produkti, paziņo, izmantojot RASFF, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 178/2002.

7. pants

Identifikācijas zīme

Produktu sūtījumus no Grenlandes uz Eiropas Savienību marķē ar Grenlandes identifikācijas zīmi "GL" saskaņā ar noteikumiem Regulas (EK) Nr. 853/2004 II pielikuma I sadaļas B daļā.

8. pants

Apstiprinājums par atbilstību šajā regulā [Gr. 1] izklāstītajiem nosacījumiem

Dānija un Grenlande pirms 11. pantā minētās šīs regulas, [Gr. 1] piemērošanas dienas sniedz rakstisku apstiprinājumu tam, ka ir veikti šīs regulas [Gr. 1] piemērošanai nepieciešamie pasākumi.

9. pants

Īstenošanas pasākumi

Šīs regulas [Gr. 1] īstenošanai nepieciešamos pasākumus pieņem saskaņā ar 10. pantā noteikto procedūru.

10. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. pantu izveidotā Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) 182/2011 5. pantu.

11. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula [Gr. 1] stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula ir saistoša kopumā, un tā ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs. [Gr. 1]

To piemēro no datuma, kad Lēmumā 2009/821/EK iekļauj pirmo Grenlandes robežkontroles punktu.

...

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Minimālie standarti attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem starptautiskās aizsardzības statusu ***I

P7_TA(2011)0136

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem starptautiskās aizsardzības statusu (pārstrādāta versija) (COM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

(2012/C 296 E/35)

(Parastā likumdošanas procedūra – pārstrādāšana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2009)0554),
 - ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu un 63. panta pirmās daļas 1) punkta d) apakšpunktu un 2) punkta a) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0248/2009),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei “Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 78. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 28. aprīļa atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2001. gada 28. novembra Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 10. marta rezolūciju par kopējās Eiropas patvēruma sistēmas nākotni ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2010. gada 2. februāra vēstuli Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai saskaņā ar Reglamenta 87. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 87. un 55. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A7-0085/2011),
- A. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumu šajā priekšlikumā nav ietverti citi būtiski grozījumi kā vienīgi tie, kas tajā skaidri norādīti, un tā kā attiecībā uz iepriekšējo tiesību aktu negrozīto noteikumu un šo grozījumu kodifikāciju priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tekstu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju, ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumus;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi to būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;

⁽¹⁾ OV C 18, 19.1.2011., 85. lpp.

⁽²⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 10. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2009)0165

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 6. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem starptautisko aizsardzību (pārstrādāta versija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta otro daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīvā 2005/85/EK (2005. gada 1. decembris) par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem bēgļa statusu ⁽³⁾ ir jāizdara vairāki būtiski grozījumi. Skaidrības labad minētā direktīva būtu jāpārstrādā.
- (2) Kopējas patvēruma politikas, tostarp kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveide ir daļa no Eiropas Savienības mērķa pakāpeniski radīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas ir atvērta tiem, kuri, apstākļu spiesti, likumīgi meklē aizsardzību Savienībā.
- (3) Eiropadome īpašā sanāksmē Tampērē 1999. gada 15. un 16. oktobrī vienojās strādāt, lai radītu kopēju Eiropas patvēruma sistēmu, kuras pamatā būtu 1951. gada 28. jūlija Ženēvas konvencijas par bēgļa statusu, kurā grozījumi izdarīti ar 1967. gada 31. janvāra Ņujorkas protokolu ("Ženēvas konvencija"), pilnīga un absolūta piemērošana, tādējādi saglabājot nerepatriēšanas principu un nodrošinot, ka nevienai personai nesūta atpakaļ vajāšanai.
- (4) Tampēres sanāksmes secinājumos paredzēts, ka kopējā Eiropas patvēruma sistēmā īstermiņā būtu jāietver kopēji standarti taisnīgām un efektīvām patvēruma piešķiršanas procedūrām dalībvalstīs un ilgtermiņā – Kopienas noteikumi kopējas patvēruma piešķiršanas procedūras izveidei Eiropas Kopienā.
- (5) Direktīva 2005/85/EK bija pirmais pasākums patvēruma piešķiršanas procedūru izveidē.
- (6) Pirmais posms kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveidē tagad ir pabeigts. Eiropadome 2004. gada 4. novembrī pieņēma Hāgas programmu, kurā ir noteikti mērķi, kas brīvības, drošības un tiesiskuma jomā ir jāīsteno no 2005. līdz 2010. gadam. Tāpēc Hāgas programmā Eiropas Komisija tika aicināta pabeigt pirmā posma juridisko tiesību aktu novērtēšanu un iesniegt Padomei un Eiropas Parlamentam otrā posma tiesību aktus un pasākumus, lai tos varētu pieņemt līdz 2010. gadam. Saskaņā ar Hāgas programmu kopējas Eiropas patvēruma sistēmas izveides mērķis ir noteikt kopēju patvēruma procedūru un vienotu statusu, kas ir spēkā visā Eiropas Savienībā.

⁽¹⁾ OV C 18, 19.1.2011., 85 lpp.

⁽²⁾ 2011. gada 6. aprīļa Eiropas Parlamenta nostāja

⁽³⁾ OV L 326, 13.12.2005., 13. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- (7) Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktā, kas pieņemts 2008. gada 16. oktobrī, Eiropadome norādīja, ka dalībvalstīs joprojām pastāv būtiskas atšķirības, piešķirot aizsardzību, un aicināja nākt klajā ar jaunām ierosmēm, tostarp priekšlikumu par vienotas patvēruma procedūras, kas ietver vienādas garantijas, noteikšanu, lai pabeigtu Hāgas programmā paredzēto kopējās Eiropas patvēruma sistēmas izveidi.
- (8) **Līdzekļi ir jāpiešķir** no Eiropas Bēgļu fonda un Eiropas Patvēruma atbalsta biroja, *inter alia*, lai sniegtu pienācīgu atbalstu dalībvalstu centieniem saistībā ar Kopējās Eiropas patvēruma sistēmas otrajā posmā noteikto standartu īstenošanu, jo īpaši atbalstot tās dalībvalstis, kas saskaras ar īpašu un nesamērīgu noslogojumu to patvēruma sistēmām saistībā ar to ģeogrāfisko vai demogrāfisko situāciju. **Dalībvalstīs, kurās uzņem neproporcionāli lielu patvēruma pieteikumu skaitu attiecībā pret iedzīvotāju skaitu, izmantojot Eiropas Bēgļu fondu un Eiropas Patvēruma atbalsta biroju, nekavējoties attiecīgi jāmobilizē finansiāls atbalsts un administratīvais/tehniskais atbalsts, lai tās spētu pildīt šīs direktīvas prasības.** [Gr. 1]
- (9) Lai nodrošinātu, ka pieteikuma iesniedzēju vajadzības pēc starptautiskās aizsardzības tiek izvērtētas pilnībā un efektīvi Direktīvas [.../.../ES] [ar obligātiem standartiem trešās valsts pilsoņu vai bezvalstnieku atzīšanai par bēgļiem vai personām, kam citādi vajadzīga starptautiska aizsardzība] (Kvalifikācijas direktīva) nozīmē, starptautiskās aizsardzības piešķiršanas procedūru Savienības satvara pamatā būtu jābūt vienotas patvēruma procedūras jēdzienam.
- (10) Direktīvas galvenais mērķis ir precīzāk izstrādāt minimālos standartus dalībvalstu procedūrām starptautiskās aizsardzības piešķiršanai un atņemšanai, lai noteiktu kopēju patvēruma procedūru Savienībā.
- (11) Starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanas un atņemšanas noteikumu tuvināšanai vajadzētu palīdzēt ierobežot starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju otrreizēju plūsmu starp dalībvalstīm, ja šādu plūsmu izraisītu tiesisko regulējumu atšķirības un radītu vienlīdzīgus nosacījumus Direktīvas [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva] piemērošanai dalībvalstīs.
- (12) Minimālie standarti pēc savas būtības paredz, ka dalībvalstīm vajadzētu būt pilnvarām ieviest vai uzturēt labvēlīgākus noteikumus trešo valstu valstspiederīgajiem un bezvalstniekiem, kas lūdz starptautisku aizsardzību dalībvalstī, ja uzskata, ka šāds lūgums balstīts uz to, ka attiecīgajai personai ir vajadzīga starptautiskā aizsardzība Direktīvas [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva]
- (13) Šī direktīva respektē pamattiesības un ievēro principus, kas jo īpaši ir atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Šīs direktīvas mērķis būtu veicināt Hartas 1., 4., 18., 19., 21., 24. un 47. **panta** piemērošanu, un tā ir attiecīgi jāīsteno. [Gr. 2]
- (14) Attiekmē pret personām, uz ko attiecas šī direktīva, dalībvalstīm ir saistības atbilstīgi starptautisko tiesību instrumentiem, kuru dalībnieces tās ir.
- (15) **Dalībvalstīm ir pilnībā jāievēro nrepatriēšanas princips un patvēruma tiesības, kas nozīmē iespējas izmantot patvēruma piešķiršanas procedūru jebkurai personai, kura vēlas pieprasīt patvērumu un kura ir dalībvalstu jurisdikcijā, tostarp personām, kuras faktiski kontrolē Savienības vai kādas dalībvalsts struktūra.** [Gr. 3]
- (16) Ir būtiski, ka attiecībā uz visiem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem lēmumus pieņem, pamatojoties uz faktiem, un ka pirmajā instancē tos pieņem iestādes, kuru darbiniekiem ir piemērotas zināšanas **un** sniegta vajadzīgā apmācība patvēruma un bēgļu jautājumos. [Gr. 4]

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- (17) Tas ir gan dalībvalstu, gan starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju interesēs, lai lēmumus par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem pieņemtu cik drīz vien iespējams, neskarot pieteikumu pareizi un pilnīgu izskatīšanu.
- (18) Sabiedriskās kārtības jēdziens *inter alia* var attiekties uz sodāmību par smaga nozieguma izdarīšanu.
- (19) Lai pareizi identificētu personas, kam vajadzīga aizsardzība kā bēgļiem Ženēvas konvencijas 1. panta nozīmē vai kā personām, kam ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību, visiem pieteikuma iesniedzējiem vajadzētu būt efektīvai piekļuvei procedūrām, iespējai sadarboties un pienācīgi sazināties ar kompetentajām iestādēm, lai iesniegtu attiecīgos savas lietas faktus, un **efektīvām** procesuālām garantijām, lai virzītu savu lietu visos procedūras posmos. Turklāt starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanas procedūrai parasti būtu jāparedz, ka pieteikuma iesniedzējam ir uzturēšanās tiesības tikmēr, kamēr atbildīgā iestāde nav pieņēmusi **galīgo** lēmumu, **un nelabvēlīga lēmuma gadījumā laiks, kas nepieciešams, lai izmantotu tiesiskās aizsardzības līdzekli, turklāt tik ilgi, cik to atļauj vietēja tiesa vai tribunāls**, piekļuve tūlka pakalpojumiem, iesniedzot savu lietu, ja viņu intervē iestādes, iespēja sazināties ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos (UNHCR) pārstāvi un organizācijām, kas sniedz padomus vai konsultācijas starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem, tiesības saņemt attiecīgu paziņojumu par lēmumu, attiecīgu šā lēmuma juridisko un faktisko pamatojumu, iespēja apspriesties ar juridisko konsultantu vai citu padomdevēju un tiesības izšķirīgos procedūras brīžos saņemt informāciju par savu tiesisko stāvokli valodā, **kuru viņš/īņa saprot vai kuru viņš/īņa varētu saprast**, un **nelabvēlīga** lēmuma gadījumā tiesības efektīvu tiesisko aizsardzību tiesā vai tribunālā. [Gr. 5]
- (20) Lai nodrošinātu efektīvu piekļuvi izvērtēšanas procedūrai, amatpersonām (jo īpaši personām, kas nodarbojas ar sauszemes vai jūras robežu uzraudzību vai veic robežpārbaudes), kas pirmās kontakta ar starptautiskās aizsardzības meklētājiem, būtu jāsaņem instrukcijas un nepieciešamās apmācības, kā konstatēt vajadzību pēc starptautiskās aizsardzības, **reģistrēt starptautiskās aizsardzības pieteikumus un nosūtīt tos atbildīgajai iestādei**. Viņiem būtu jāspēj sniegt trešo valstu valstspiederīgajiem vai bezvalstniekiem, kas atrodas dalībvalstu teritorijā, tostarp pie robežas, teritoriālajos ūdeņos vai tranzīta zonās, un vēlas pieprasīt starptautisko aizsardzību, visu attiecīgo informāciju par to, kur un kā var iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumus. Ja šīs personas atrodas dalībvalsts teritoriālajos ūdeņos, tās būtu jāizceļ krastā un jāpārbauda viņu pieteikumi atbilstoši šai direktīvai. [Gr. 6]
- (21) Turklāt attiecībā uz neaizsargātiem pieteikuma iesniedzējiem, tādiem kā nepilngadīgie, nepavadīti nepilngadīgie, **grūtnieces**, personas, kas cietušas no spīdzināšanas, izvarošanas vai cita veida smagas vardarbības, **piemēram, vardarbības dzimuma un kaitīgu tradīciju dēļ**, vai invalīdi, būtu jānosaka īpašas *procesuālas* garantijas, lai radītu apstākļus, kas nepieciešami to efektīvai piekļuvei procedūrām; šajās procedūrās būtu jāietver elementi, kas vajadzīgi starptautiskās aizsardzības pieteikuma pamatojumam. [Gr. 7]
- (22) Valstu pasākumiem, veicot spīdzināšanas vai citu smagas fiziskas vai garīgas vardarbības, tostarp seksuālas vardarbības, simptomu un pazīmju identificēšanu un dokumentēšanu sakarā ar šajā direktīvā minētajām procedūrām cita starpā būtu jābalstās uz Principiem par efektīvu spīdzināšanas un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai cieņu pazemojošu apiešanās un sodīšanas veidu izmeklēšanu un dokumentēšanu (Stambulas protokols).
- (23) Lai pēc būtības nodrošinātu vienlīdzību starp pieteikuma iesniedzējiem sievietēm un pieteikuma iesniedzējiem vīriešiem, veicot pārbaudes, būtu jāņem vērā dzimumu atšķirības. Jo īpaši personiskās intervijas būtu jāorganizē tā, lai gan sievietes, gan vīrieši par savu pieredzi sakarā ar vajāšanu saistībā ar dzimumu **varētu runāt ar tā paša dzimuma intervētāju, ja tāds tiek pieprasīts, un intervētājam jābūt īpaši apmācītam vadīt intervijas par vajāšanu dzimuma dēļ**. Ar dzimumu saistīto prasību sarežģītība pienācīgi būtu jāņem vērā procedūrās, kuru pamatā ir drošas trešās valsts koncepcija, drošas izcelsmes valsts koncepcija vai turpmāku pieteikumu jēdziens. [Gr. 8]

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- (24) Dalībvalstu galvenajam apsvērumam, īstenojot šo direktīvu, būtu jābūt bērnu interesēm, kā to paredz Apvienoto Nāciju Organizācijas 1989. gada Konvencija par bērna tiesībām.
- (25) Procedūras, ar kurām pārbauda starptautiskās aizsardzības nepieciešamību, būtu jāorganizē tā, lai **atbildīgajām** iestādēm būtu iespējams veikt starptautiskās aizsardzības pieteikumu rūpīgu pārbaudi. [Gr. 9]
- (26) Ja pieteikuma iesniedzējs iesniedz turpmāku pieteikumu, nesniedzot jaunus pierādījumus vai argumentus, būtu nesamērīgi likt dalībvalstīm no jauna veikt pilnīgas izskatīšanas procedūru. Šajos gadījumos dalībvalstīm būtu jādod iespēja noraidīt pieteikumu kā nepieņemamu saskaņā ar *res judicata* principu.
- (27) Daudzi starptautiskās aizsardzības pieteikumi tiek iesniegti uz dalībvalsts robežas vai tās tranzīta zonā, pirms pieņemts lēmums par pieteikuma iesniedzēja ieceļošanu. Dalībvalstīm vajadzētu spēt nodrošināt pieņemamības un/vai rūpīgas pārbaudes procedūras, kuru rezultātā būtu iespējams pieņemt lēmumus par pieteikumiem, kas iesniegti uz robežām vai tranzīta zonās pie tām.
- (28) Viens no galvenajiem apsvērumiem attiecībā uz starptautiskās aizsardzības pieteikuma pamatotību ir pieteikuma iesniedzēja drošība viņa izcelsmes valstī. Ja kādu trešo valsti var uzskatīt par drošu izcelsmes valsti, dalībvalstīm vajadzētu spēt to atzīt par drošu un pieņemt, ka tā ir droša konkrētam pieteikuma iesniedzējam, ja vien viņš nesniedz pierādījumus par pretējo.
- (29) Ņemot vērā saskaņotības līmeni, kas sasniegts attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo un bezvalstnieku atzīšanu par bēgļiem, būtu jāizstrādā kopēji kritēriji, lai norādītu trešās valstis kā drošas izcelsmes valstis.
- (30) Šajā direktīvā trešās valsts atzīšana par drošu izcelsmes valsti nevar nodrošināt tās valsts valstspiederīgajiem pilnīgu drošību. Izvērtējumā, kas ir šīs atzīšanas pamatā, var tikai ņemt vērā civilos, tiesiskos un politiskos apstākļus tajā valstī un to, vai vajāšanas, spīdzināšanas vai necilvēcīgas un pazemojošās izturēšanās dalībniekiem piemēro sankcijas praksē, ja viņus attiecīgajā valstī atzīst par atbildīgiem. Šā iemesla dēļ ir svarīgi, ka attiecīgā valsts vairs nav uzskatāma par drošu attiecībā uz pieteikuma iesniedzēju, ja viņš norāda pamatotus iemeslus, kas liek uzskatīt, ka attiecīgā valsts viņa konkrētajā gadījumā nav droša.
- (31) Dalībvalstīm būtu jāizskata visi pieteikumi pēc būtības, t. i., jāizvērtē, vai attiecīgo pieteikuma iesniedzēju var atzīt par tiesīgu saņemt starptautisko aizsardzību saskaņā ar Direktīvu [...]/.../ES] [Kvalifikācijas direktīva], izņemot, ja šī direktīva paredz citādi, jo īpaši, ja var **garantēt**, ka cita valsts veiktu pārbaudi vai nodrošinātu **efektīvu** aizsardzību. Jo īpaši dalībvalstīm nebūtu jāizvērtē starptautiskās aizsardzības pieteikums pēc būtības, ja pirmā patvēruma valsts pieteikuma iesniedzējam ir piešķīrusi bēgļa statusu vai citādu **pieejamu un efektīvu** aizsardzību, un šī valsts pieteikuma iesniedzēju uzņems atpakaļ. **Dalībvalstīm šādi būtu jārikojas tikai tad, ja konkrētais pieteikuma iesniedzējs attiecīgajā trešā valstī tiešām atrastos drošībā.**[Gr. 10]
- (32) Dalībvalstīm arī nebūtu jāizvērtē starptautiskās aizsardzības pieteikums pēc būtības, ja var pamatoti sagaidīt, ka pieteikuma iesniedzējs sakarā ar pieteikumu saikni ar kādu trešo valsti, kā to nosaka valsts tiesību akti, meklēs aizsardzību šajā trešajā valstī, un ir pamats uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs tiks uzņemts vai atpakaļuzņemts šajā valstī. Dalībvalstīm būtu šādi jārikojas tikai tad, ja šis konkrētais pieteikuma iesniedzējs būtu drošs attiecīgajā trešā valstī. Lai novērstu pieteikuma iesniedzēju otrreizēju plūsmu, būtu jāizstrādā kopēji principi, pēc kuriem dalībvalstis novērtē vai norāda, ka trešās valstis ir drošas.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- (33) Attiecībā uz bēgļa vai alternatīvās aizsardzības statusa atņemšanu dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka personas, kas gūst labumu no starptautiskās aizsardzības, attiecīgi informē par iespējamu viņu statusa pārskatīšanu, un ka viņām ir dota iespēja iesniegt savu viedokli, pirms attiecīgās iestādes pieņem pamatotu lēmumu atņemt viņu statusu.
- (34) Savienības tiesību pamatprincipu atspoguļo tas, ka uz lēmumiem par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem un bēgļa vai alternatīvās aizsardzības statusa atņemšanu attiecinā efektīvu tiesisko aizsardzību tiesā vai tribunālā.
- (35) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 72. pantu šī direktīva neietekmē to dalībvalstu pienākumu izpildi, kuri attiecas uz kārtības un likumības uzturēšanu un iekšējas drošības sargāšanu.
- (36) Šī direktīva neattiecas uz procedūrām starp dalībvalstīm, ko reglamentē Regula (ES) Nr. [.../...], ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (Dublinas regula).
- (37) Pieteikumu iesniedzējiem, uz kuriem attiecas Regula ES Nr. [.../...] [Dublinas regula], piemēro šajā direktīvā noteiktos pamatprincipus un garantijas un Regulā EK Nr. [.../...] [Dublinas regula] noteiktās īpašās garantijas.
- (38) Šīs direktīvas īstenošana būtu regulāri jāizvērtē.
- (39) Ņemot vērā, ka šīs direktīvas mērķi, proti, noteikt minimālos standartus procedūrām dalībvalstīs, lai piešķirtu un atņemtu starptautisko aizsardzību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka minētās direktīvas mēroga un iedarbības dēļ šo mērķi var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (40) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepedalās šīs direktīvas pieņemšanā, un tādējādi šī direktīva tai neuzliek saistības un tai tā nav jāpiemēro.
- (41) Pienākumam šo direktīvu transponēt attiecīgu valstu tiesību aktos būtu jāattiecas vienīgi uz noteikumiem, ar kuriem paredzētas ievērojamas izmaiņas salīdzinājumā ar Direktīvu 2005/85/EK. Pienākums transponēt nemainītos noteikumus izriet no Direktīvas 2005/85/EK.
- (42) Šī direktīva nedrīkstētu iespaidot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņu, kad tām attiecīgās direktīvas jātransponē savos tiesību aktos, kā izklāstīts II pielikuma B daļā.

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis

Šīs direktīvas mērķis ir noteikt minimālos standartus dalībvalstu piemērotajās procedūrās starptautiskās aizsardzības saskaņā ar Direktīvu .../.../ES [Kvalifikācijas direktīva] piešķiršanai un atņemšanai.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- a) “Ženēvas konvencija” ir 1951. gada 28. jūlija Konvencija par bēgļa statusu, kurā grozījumi izdarīti ar Ņujorkas 1967. gada 31. janvāra protokolu;
- b) “pieteikums” jeb “starptautiskās aizsardzības pieteikums” ir lūgums, ko izteicis trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, lai saņemtu aizsardzību no dalībvalsts, un šis lūgums jāsaprot kā personas vēlēšanās iegūt bēgļa statusu vai alternatīvās aizsardzības statusu; ar šo lūgumu nav skaidri izteikts pieprasījums pēc cita veida aizsardzības, kas nav Direktīvas [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva] darbības jomā, ko varētu piemērot atsevišķi;
- c) “pieteikuma iesniedzējs” jeb “starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs” ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezpavalstnieks, kas ir iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, par kuru vēl nav pieņemts galīgais lēmums;
- d) “pieteikuma iesniedzējs ar īpašām vajadzībām” ir pieteikuma iesniedzējs, kam sakarā ar vecumu, dzimumu, **seksuālo orientāciju, dzimumidentitāti**, invaliditāti, **fiziskām vai garīgām slimībām** vai spīdzināšanas, izvarošanas vai citas smagas psiholoģiskas, fiziskas vai seksuālas varmācības sekām ir vajadzīga īpašas garantijas, lai varētu izmantot savas tiesības un izpildīt pienākumus saskaņā ar šo direktīvu; [Gr. 13]
- e) “galīgais lēmums” ir lēmums par to, vai trešās valsts valstspiederīgajam vai bezvalstniekam var tikt piešķirts bēgļa alternatīvās aizsardzības statuss saskaņā ar Direktīvu [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva] un kas vairs nav pakļauts tiesiskajai aizsardzībai atbilstīgi šīs direktīvas V nodaļai, neatkarīgi no tā, vai šāda tiesiskā aizsardzība paredz pieteikuma iesniedzēja palikšanu attiecīgajā dalībvalstī saistībā ar rezultātu;
- f) “atbildīgā iestāde” ir jebkura ar tieslietām saistīta vai administratīva iestāde dalībvalstī, kas atbildīga par starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu un kas ir kompetenta, lai šādos gadījumos pieņemtu lēmumus pirmajā instancē, kā tas noteikts I pielikumā;
- g) “bēglis” ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas atbilst Direktīvas [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva] 2. panta d) apakšpunkta prasībām;
- h) “persona, kurai ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību” ir trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kas atbilst Direktīvas [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva] 2. panta f) apakšpunkta prasībām.
- i) “starptautiskā aizsardzība” nozīmē, ka dalībvalsts ir atzinusi trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku par bēgli vai personu, kurai ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību;
- j) “bēgļa statuss” nozīmē, ka dalībvalsts ir atzinusi trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku par bēgli;
- k) “alternatīvās aizsardzības statuss” nozīmē, ka dalībvalsts ir atzinusi trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku par personu, kurai ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību;
- l) “nepilngadīgais” ir trešās valsts pilsonis vai bezvalstnieks, kas jaunāks par 18 gadiem;
- m) “nepavadīta nepilngadīga persona” ir ir nepilngadīga persona, kā definēts Direktīvas [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva] 2. panta l) apakšpunktā;
- n) “pārstāvis” ir persona, ko kompetentās iestādes ir norīkojušas, lai tas rīkotos kā juridiskais aizbildnis, lai palīdzētu nepavadītai nepilngadīgai personai un pārstāvētu to nolūkā nodrošināt bērna intereses un vajadzības gadījumā īsteno nepilngadīgās personas tiesībspēju;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- o) "starptautiskās aizsardzības atņemšana" ir kompetentās iestādes lēmums atcelt, pārtraukt vai atteikties atjaunot personas bēgļa vai alternatīvās aizsardzības statusu saskaņā ar Direktīvu [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva];
 - p) "palikt dalībvalstī" nozīmē palikt teritorijā, ietverot dalībvalsts robežu vai tranzīta zonu, kurā ir iesniegts pieteikums par starptautisko aizsardzību vai kurā šis pieteikums tiek izvērtēts.
- q) "jauni fakti un apstākļi" ir fakti, kas apstiprina prasības būtību un kas varētu būt pamats agrāka lēmuma pārskatīšanai. [Gr. 15]**

3. pants

Piemērošanas joma

1. Šī direktīva tiek piemērota attiecībā uz visiem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, kas iesniegti konkrētajā teritorijā, ietverot dalībvalsts robežu, teritoriālos ūdeņus vai tranzīta zonas, kā arī attiecībā uz starptautiskās aizsardzības statusa atņemšanu.
2. Šī direktīva netiek piemērota attiecībā uz diplomātiskā vai teritoriālā patvēruma rasījumiem, kas iesniegti dalībvalstu pārstāvniecībās.
3. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu piemērot šo direktīvu procedūrās, lemjot par pieteikumiem saistībā ar jebkāda veida starptautisko aizsardzību, kas neietilpst Direktīvas [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva] darbības jomā.

4. pants

Atbildīgās iestādes

1. Dalībvalstis visās procedūrās norāda atbildīgo iestādi, kas būs atbildīga par pieteikumu atbilstīgu izvērtēšanu saskaņā ar šo direktīvu. Dalībvalstīm jānodrošina, lai šīs iestādes rīcībā būtu pietiekams skaits kompetentu un specializētu darbinieku tās uzdevumu veikšanai noteiktajos termiņos. Lai to panāktu, dalībvalstīm jānodrošina sākotnējo un turpmāko mācību programmas darbiniekiem, kas pārbauda pieteikumus un pieņem lēmumus par starptautiskās aizsardzību.
2. Šā panta 1. punktā ietvertās mācības jo īpaši ietver:
 - a) materiālos un procesuālos noteikumus par starptautisko aizsardzību un cilvēktiesībām, kā tie izklāstīti attiecīgajos starptautiskajos un Savienības noteikumos, tostarp neregulāras izpildes un nediskriminācijas principu;
 - b) informāciju par pieteikuma iesniedzējiem ar īpašām vajadzībām, kā noteikts 2. panta d) apakšpunktā; [Gr. 16]**
 - c) pietiekamu informāciju par dzimumu, **seksuālās orientācijas**, traumu un vecuma jautājumiem, **īpaši pievērsties jautājumam par nepavadītām nepilngadīgām personām; [Gr. 17]**
 - d) zināšanas par to, kā lietot informāciju par izcelsmes valsti;
 - e) intervēšanas tehnikas, tostarp starpkultūru komunikācija;
 - f) spīdzināšanas pazīmju un simptomu identificēšana un dokumentēšana;
 - g) pierādījumu izvērtēšana, tostarp princips "šaubas par labu apsūdzētajam";
 - h) tiesu prakses jautājumi, kas saistīti ar starptautiskās aizsardzības pieteikumu pārbaudi.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

3. Tomēr dalībvalstis var nodrošināt, ka cita iestāde ir atbildīga par lietu izskatīšanu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. .../... [Dublinas regula].

4. Ja tiek norādīta iestāde saskaņā ar 3. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka šīs iestādes darbinieki ir ar atbilstīgām zināšanām **un** saņem nepieciešamo apmācību, lai pildītu savus pienākumus, īstenojot šo direktīvu. [Gr. 18]

5. Patvēruma pieteikumus, kas iesniegti vienā dalībvalstī citās dalībvalsts iestādēm, kas veic robežkontroli vai imigrācijas kontroli, izskata tā dalībvalsts, kuras teritorijā pieteikums ir iesniegts.

5. pants

Izdevīgāki nosacījumi

Dalībvalstis var ieviest vai saglabāt izdevīgākus procedūru standartus, nodrošinot vai atņemot starptautisko aizsardzību, ja vien šie standarti atbilst šai direktīvai.

II NODAĻA

PAMATPRINCIPI UN GARANTIJAS

6. pants

Pieklūve procedūrai

1. Dalībvalstis norāda kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par starptautiskās aizsardzības pieteikumu saņemšanu un reģistrāciju. Neskarot 5., 6., 7. un 8. punktu, dalībvalstis var pieprasīt, ka starptautiskās aizsardzības pieteikumi tiek iesniegti personīgi un/vai noteiktā vietā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka personai, kas vēlas iesniegt pieteikumu par starptautisko aizsardzību, ir iespējams iesniegt pieteikumu kompetentajā iestādē iespējami īsā laikā. **Ja pieteikuma iesniedzēji pieteikumu nevar iesniegt personiski, dalībvalstis nodrošina, ka pieteikumu šo personu vārdā var iesniegt to likumīgais pārstāvis.** [Gr. 19]

3. Dalībvalstis nodrošina, ka katrs rīcībspējīgs pieaugušais ir tiesīgs iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu savā vārdā.

4. Dalībvalstis var nodrošināt, ka pieteikumu var iesniegt pieteikuma iesniedzējs savu apgādājamo vārdā. Šādos gadījumos dalībvalstis nodrošina, ka pilngadīgi apgādājamo, kas piekrīt pieteikuma iesniegšanai to vārdā, var iesniegt pieteikumu savā vārdā, ja iepriekš minētajā gadījumā patvērumus netiek nodrošināts.

Piepriekšēšana tiek pieprasīta laikā, kad pieteikums tiek iesniegts, vai vēlākais laikā, kad tiek veikta personiskā intervija ar pilngadīgo apgādājamo. Pirms tiek pieprasīta iepriekšēšana, katru pieaugušo no šīm personām privāti informē par attiecīgajām procesuālajām sekām un viņa/viņas tiesībām iesniegt atsevišķu pieteikumu par starptautisko aizsardzību.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka nepilngadīgai personai ir tiesības pašai iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, **ja viņa atbilstoši valsts tiesībām ir spējīga pati piedalīties tiesas procesā**, vai to var izdarīt viņa **likumīgie pārstāvji vai to pilnvaroti pārstāvji. Visos citos gadījumos piemēro 6. punktu.** [Gr. 20]

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

6. Dalībvalstis nodrošina, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi ⁽¹⁾ 10. pantā minētajām attiecīgajām iestādēm ir tiesības iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu nepavadītas nepilngadīgas personas vārdā, ja, pamatojoties uz viņa/viņas personiskās situācijas izvērtējumu, šīs iestādes uzskata, ka nepilngadīgajam ir vajadzīga aizsardzība saskaņā ar Direktīvu [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva].

7. Dalībvalstis valsts tiesību aktos var noteikt:

- a) gadījumus, kad nepilngadīga persona var iesniegt pieteikumu savā vārdā;
- b) gadījumus, kad nepavadītas nepilngadīgas personas pieteikums jāiesniedz pārstāvim, kā tas minēts 21. panta 1. punkta a) apakšpunktā;

■ [Gr. 21]

8. Dalībvalstis nodrošina, ka robežsardze, policija, imigrācijas iestādes un apcietinājuma telpu darbinieki saņem instrukcijas un nepieciešamo apmācību, **kā konstatēt vajadzību pēc starptautiskās aizsardzības un kā reģistrēt un pārsūtīt** starptautiskās aizsardzības **pieteikumus**. Ja šīs iestādes ir norādītas kā kompetentās iestādes saskaņā ar 1. punktu, instrukcijas ietver pienākumu reģistrēt pieteikumu. Citos gadījumos instrukcijās nosaka, ka pieteikums kopā ar visu attiecīgo informāciju ir jāpārsūta iestādei, kas ir atbildīga par reģistrāciju. [Gr. 22]

Dalībvalstis nodrošina, ka visas citas iestādes, kurās varētu vērsties kāds, kas vēlas iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ir kompetentas konsultēt šādu personu par to, kā un kur viņa var iesniegt šādu pieteikumu, un/vai var pieprasīt, ka šīs iestādes nodod pieteikumu kompetentajai iestādei.

9. Kompetentajām iestādēm starptautiskās aizsardzības pieteikums ir jāreģistrē 72 stundu laikā no brīža, kad persona ir izteikusi vēlēšanos pieprasīt starptautisko aizsardzību, atbilstoši 8. punkta 1. rindkopai.

7. pants

Informācija un konsultēšana robežšķērsošanas punktos un aizturēšanas telpās

1. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija par procedūrām saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniegšanu ir pieejama:

- a) robežšķērsošanas punktos, tostarp tranzīta zonās, pie ārējām robežām; un
- b) aizturēšanas telpās.

2. Dalībvalstis nodrošina mutisko tulkošanu, lai nodrošinātu komunikāciju starp personām, kas vēlas iesniegt pieteikumu par starptautisko aizsardzību un robežsargiem vai aizturēšanas telpu personālu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka organizācijām, kas sniedz **juridisko palīdzību un/vai juridiski pārstāv** starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējus, ir iespēja **ātri** piekļūt robežšķērsošanas punktiem, tostarp tranzīta zonām, un aizturēšanas telpām ■. [Gr. 23]

Dalībvalstis var paredzēt noteikumus, kas regulē šādu organizāciju klātbūtni šajā pantā minētajās vietās, **ja tās neierobežo pieteikuma iesniedzēju iespējas prasīt padomu un palīdzību**. [Gr. 24]

⁽¹⁾ OV L 348, 24.12.2008., 98. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

8. pants

Tiesības palikt dalībvalstī pieteikuma izvērtēšanas kavēšanās gadījumā

1. Pieteikuma iesniedzējiem atļauj palikt dalībvalstī vienīgi procedūras nolūkā, kamēr atbildīgā iestāde ir pieņēmusi **galīgo** lēmumu, **tostarp gadījumos, kuros pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis pārsūdzību, un tik ilgi, cik kompetentā tiesa vai tribunāls to atļauj**. Šīs tiesības palikt nerada tiesības uz uzturēšanās atļauju. [Gr. 25]
2. Dalībvalstis var pieļaut izņēmumu tikai gadījumā, ja persona iesniedz turpmāku pieteikumu, kā aprakstīts 34. panta 7. punktā, vai ja tās nodos vai izdos personu citai dalībvalstij, ievērojot pienākumus saskaņā ar Padomes pamatlēmumu 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm ⁽¹⁾ vai citādi, vai trešai valstij, izņemot pieteikuma iesniedzēja izcelsmes valsti, vai starptautiskajām krimināltiesām vai tribunāliem.
3. Dalībvalsts var izdot pieteikuma iesniedzēju trešai valstij saskaņā ar 2. punktu tikai tādos gadījumos, ja izdošanas lēmuma rezultāts nebūs tieša vai netieša repatriācija, ar kuru tiek pārkāptas dalībvalsts starptautiskās saistības, **vai pieteikuma iesniedzējam pēc ierašanās trešajā valstī nebūs jācieš necilvēcīgas vai pazemojošas attieksmes dēļ**. [Gr. 26]

9. pants

Pieteikumu izvērtēšanas prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka starptautiskās aizsardzības pieteikumi netiek noraidīti vai izslēgti no izvērtēšanas, pamatojoties tikai uz to, ka tie nav iesniegti cik ātri vien iespējams.
2. Pārbaudot starptautiskās aizsardzības pieteikumus, vispirms ir jānosaka, vai pieteikumu iesniedzēji ir uzskatāmi par bēgļiem. Ja nē, pārbauda, vai pieteikumu iesniedzējiem ir tiesības uz alternatīvo aizsardzību.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgās iestādes lēmumi par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem tiek pieņemti pēc atbilstīgas izvērtēšanas. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka:
 - a) pieteikumi tiek izvērtēti un lēmumi tiek pieņemti individuāli, objektīvi un taisnīgi;
 - b) tiek iegūta precīza un aktualizēta informācija no dažādiem avotiem, piemēram, no ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos (UNHCR), Eiropas Patvēruma atbalsta biroja **un starptautiskajām cilvēktiesību organizācijām** par vispārējo situāciju, kas valda pieteikuma iesniedzēju izcelsmes valstīs un, vajadzības gadījumā, valstīs, caur kurām tie ir izbraukuši, un ka šāda informācija ir pieejama darbiniekiem, kas ir atbildīgi par pieteikumu izvērtēšanu un lēmumu pieņemšanu, un gadījumos, kad atbildīgā iestāde to ņem vērā lēmuma pieņemšanas nolūkā, arī pieteikuma iesniedzējam un viņa juridiskajam konsultantam; [Gr. 27]
 - c) darbiniekiem, kas izvērtē pieteikumus un pieņem lēmumus, ir pienācīgas zināšanas par standartiem, kas piemērojami patvēruma jomā, un tiesību aktiem bēgļu jautājumos, **un šie darbinieki ir apguvuši sākotnējo un turpmāko mācību programmu, kas minēta 4. panta 1. punktā**; [Gr. 28]
 - d) darbinieki, kas pārbauda pieteikumus un pieņem lēmumus, ir saņēmuši vajadzīgās instrukcijas un tiem ir iespēja vajadzības gadījumā konsultēties ar ekspertiem par konkrētiem jautājumiem, piemēram, medicīnu, kultūru īpatnībām, bērnu problēmām, ar dzimumu saistītiem jautājumiem **un reliģiskiem vai seksuālās orientācijas jautājumiem**. [Gr. 29]

⁽¹⁾ OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp..

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

e) pieteikuma iesniedzējam un viņa juridiskajam konsultantam ir pieejama d) apakšpunktā minētā ekspertu sniegtā informācija. [Gr. 30]

4. Iestādēm, kas minētas V nodaļā, ar atbildīgās iestādes vai pieteikuma iesniedzēja palīdzību vai kā citādi ir piekļuve vispārējai informācijai, kas minēta 3. punkta b) apakšpunktā un kas nepieciešama to uzdevuma izpildei.

5. Dalībvalstis paredz noteikumus attiecībā uz to dokumentu tulkošanu, kas attiecas uz pieteikumu izvērtēšanu.

10. pants

Prasības attiecībā uz atbildīgās iestādes lēmumu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka lēmumi par starptautiskās aizsardzības pieteikumiem tiek sniegti rakstiski.
2. Dalībvalstis arī nodrošina ka, gadījumā, ja pieteikums tiek noraidīts **vai apstiprināts** attiecībā uz bēgļa un/vai starptautiskās aizsardzību, lēmumā tiek sniegts **precīzs** faktiskais un juridiskais pamatojums, un informāciju, kā apstrīdēt negatīvu lēmumu, sniedz rakstiski **vienlaikus ar lēmumu un saņēmējs, saņemot lēmumu, to paraksta**. [Gr. 31]

■ [Gr. 32]

3. Piemērojot 6. panta 4. punktu un vienmēr, kad pieteikuma pamatā ir vieni un tie paši fakti, dalībvalstis var pieņemt vienu lēmumu, kas attiecas uz visiem apgādājamajiem.
4. Šā panta 3. punktu nepiemēro gadījumos, kad personas īpašo apstākļu izpaušana viņa/viņas ģimenes locekļiem var apdraudēt šīs personas intereses, tostarp gadījumos, kas saistīti ar vajāšanu, kuras pamatā ir dzimums, **seksuālā orientācija, dzimumidentitāte un**/vai vecums. Šādos gadījumos par attiecīgo personu pieņem atsevišķu lēmumu. [Gr. 33]

11. pants

Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju garantijas

1. Ņemot vērā procedūras, kas norādītas III nodaļā, dalībvalstis nodrošina, ka visiem starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzējiem tiek sniegtas šādas garantijas:
 - a) viņus informē valodā, **kuru viņi saprot vai ko viņi varētu saprast**, par procedūru, kas jāievēro, kā arī par to tiesībām un pienākumiem procedūras laikā, un iespējamām sekām, ja tie nepilda savus pienākumus un nesadarbojas ar iestādēm. Viņus informē par termiņiem, kā arī par viņu rīcībā esošajiem līdzekļiem, lai pildītu pienākumu iesniegt faktus, kas minēti Direktīvas [...]/.../ES] [Kvalifikācijas direktīva] 4. pantā. Šo informāciju sniedz savlaicīgi, lai nodrošinātu, ka viņi spēj izmantot tiesības, kas garantētas šajā direktīvā, un izpildīt pienākumus, kas izklāstīti 12. pantā; [Gr. 34]
 - b) iesniedzot savu lietu kompetentajām iestādēm, viņi saņem tulka pakalpojumus, kad vien tas nepieciešams. Dalībvalstis uzskata par vajadzīgu sniegt šos pakalpojumus vismaz tādā gadījumā, ja atbildīgā iestāde izsauc pieteikuma iesniedzēju uz interviju, kā tas minēts 13., 14., 15., 16. un 31. pantā, un atbilstīga saziņa nevar tikt nodrošināta bez šādiem pakalpojumiem. Šādā gadījumā un citos gadījumos, kad kompetentās iestādes izsauc, pieteikuma iesniedzēju pakalpojumi tiek apmaksāti no valsts līdzekļiem;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- c) viņiem neliedz iespēju sazināties ar UNHCR vai ar jebkuru citu organizāciju, kas saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem sniedz juridiskās konsultācijas patvēruma meklētājiem;
 - d) viņiem savlaicīgi paziņo, kāds ir atbildīgās iestādes lēmums par viņu starptautiskās aizsardzības pieteikumu. Ja juridiskais konsultants vai cits padomdevējs juridiski pārstāv pieteikuma iesniedzēju, dalībvalsts var izvēlēties paziņot par lēmumu viņam, nevis starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam;
 - e) viņus informē par atbildīgās iestādes lēmumu valodā, ko **viņi saprot vai ko** viņiem vajadzētu saprast, ja viņiem nepalīdz vai viņus nepārstāv juridiskais konsultants vai cits padomdevējs. Sniegtajā informācijā ir ietverta informācija par to, kā apstrīdēt negatīvu lēmumu saskaņā ar 10. panta 2. punktu. [Gr. 35]
2. Attiecībā uz procedūrām, kas izklāstītas V nodaļā, dalībvalstis nodrošina, ka visi pieteikuma iesniedzēji saņem garantijas, kas ir līdzvērtīgas tām, kuras minētas šā panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā.

12. pants

Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju pienākumi

1. Starptautiskās aizsardzības pieteikuma **iesniedzējiem lūdz palīdzēt** kompetentajām iestādēm noskaidrot **situāciju un darīt zināmu** viņu identitāti, **valstspiederību** un citus elementus, kas minēti Direktīvas [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva] 4. panta 2. punktā. **Ja pieteikuma iesniedzējiem nav derīgas pases vai pasi aizstājoša dokumenta, viņiem ir jāsadarbojas, lai iegūtu kādu no personu apliecinošiem dokumentiem. Kamēr pieteikuma par starptautisko aizsardzību izskatīšanas laikā to iesniedzējiem ir atļauts uzturēties dalībvalstī, viņiem nepieprasa sazināties ar izcelsmes valsts iestādēm, ja ir pamats domāt, ka viņiem draud vajāšana no attiecīgās valsts puses.** Dalībvalstis var noteikt pieteikuma iesniedzējiem citus pienākumus sadarboties ar kompetentajām iestādēm, ciktāl šie pienākumi ir nepieciešami, lai izskatītu pieteikumu. [Gr. 36]
2. Jo īpaši dalībvalstis var paredzēt, ka:
 - a) pieteikuma iesniedzējam jāziņo kompetentajām iestādēm vai jāierodas tur personiski, vai nu bez kavēšanās, vai noteiktajā laikā;
 - b) pieteikuma iesniedzējam jāiesniedz to īpašumā esošie dokumenti, kas attiecas uz pieteikuma izvērtēšanu, piemēram, pase;
 - c) pieteikuma iesniedzējam jāinformē kompetentās iestādes par viņu pašreizējo dzīvesvietu vai adresi un par šīs dzīvesvietas vai adreses maiņu cik ātri vien iespējams. Dalībvalstis var paredzēt, ka pieteikuma iesniedzējam jebkurš paziņojums jāpieņem pēdējā dzīvesvietā vai adresē, ko viņš attiecīgi ir norādījis;
 - d) kompetentās iestādes var pārmeklēt pieteikuma iesniedzēju un priekšmetus, kas atrodas pie viņa, ar noteikumu, ka pārmeklēšanu veic tā paša dzimuma persona, **kas diskrēti izturas pret cilvēka cieņu, kā arī personas fizisko un garīgo neaizskaramību;** [Gr. 37]
 - e) kompetentās iestādes var nofotografēt pieteikuma iesniedzēju; un
 - f) kompetentās iestādes var ierakstīt pieteikuma iesniedzēja mutiskās liecības, nodrošinot, ka viņš ir iepriekš par to informēts.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

13. pants

Personiskā intervija

1. Pirms atbildīgā iestāde pieņem lēmumu, pieteikuma iesniedzējam dod iespēju tikt intervētam par viņa starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ko veic persona, kura saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir kompetenta veikt šādu interviju, **un kas notiek valodā, kuru pieteikuma iesniedzējs saprot**. Intervijas par starptautiskās aizsardzības pieteikuma **pieņemamību un** būtību vienmēr veic atbildīgās iestādes darbinieki. [Gr. 38]

Ja persona ir iesniegusi starptautiskās aizsardzības pieteikumu savu apgādājamo vārdā, katram ar pieteikuma iesniedzēju saistītajam pieaugušajam ir jādod iespēja privāti paust savu viedokli un tikt intervētam par savu pieteikumu.

Dalībvalstis valsts tiesību aktos **nosaka** gadījumus, kad nepilngadīgajam tiek dota personiskās intervijas iespēja, **pienācīgi ievērojot bērna intereses un īpašās vajadzības**. [Gr. 39]

2. Personisko interviju par pieteikuma būtību var neveikt, ja:

- a) atbildīgā iestāde var pieņemt pozitīvu lēmumu par bēgļa statusu, pamatojoties uz pieejamajiem pierādījumiem; vai
- b) **atbildīgā** iestāde uzskata, ka pieteikuma iesniedzēja stāvoklis nav piemērots tam, lai viņu intervētu, vai viņu nav iespējams intervēt sakarā ar pastāvīgiem apstākļiem, ko viņš nekontrolē. Šābu gadījumā **atbildīgā** iestāde konsultējas ar medicīnas ekspertu, lai noskaidrotu, vai šāds stāvoklis ir īslaicīgs vai pastāvīgs. [Gr. 40]

Ja **atbildīgā iestāde** nenodrošina pieteikuma iesniedzējam vai, attiecīgā gadījumā, apgādājamajam personiskās intervijas iespēju, ievērojot b) punktu, **atbildīgā iestāde ļauj** pieteikuma iesniedzējam vai apgādājamajam **noteikt citu personiskās intervijas laiku un** iesniegt turpmāku informāciju. [Gr. 41]

■ [Gr. 42]

3. Personiskās intervijas neveikšana saskaņā ar 2. punkta b) apakšpunktu neietekmē nelabvēlīgi atbildīgās iestādes lēmumu.

4. Neatkarīgi no 25. panta 1. punkta dalībvalstis, pieņemot lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikumu, var ņemt vērā faktu, ka pieteikuma iesniedzējs neieradās uz personisko interviju, ja vien viņam nebija svarīgi neierašanās iemesli.

14. pants

Prasības attiecībā uz personisko interviju

1. Personiskā intervija parasti notiek bez ģimenes locekļu klātbūtnes, ja vien atbildīgā iestāde neuzskata, ka atbilstīgai izvērtēšanai ir nepieciešama citu ģimenes locekļu klātbūtne.
2. Personiskā intervija notiek apstākļos, kas nodrošina atbilstīgu konfidencialitāti.
3. Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka personiskās intervijas tiek veiktas tādos apstākļos, kas ļauj pieteikumu iesniedzējiem sniegt vispusīgu savu pieteikumu pamatojumu. Šajā aspektā dalībvalstis:
 - a) nodrošina, ka persona, kas veic interviju, ir **kvalificēta, apmācīta un** kompetenta, lai ņemtu vērā personiskos **un** vispārējos apstākļus, kas saistīti ar pieteikumu, tostarp pieteikuma iesniedzēja kultūras izcelsmi, dzimumu, **seksuālo orientāciju, dzimuma identitāti** vai neaizsargātību; [Gr. 43]

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- b) ja vien iespējams, nodrošina, ka pieteikuma iesniedzēju intervē tā paša dzimuma persona, ja attiecīgais pieteikuma iesniedzējs to ir pieprasījis;
 - c) izvēlas kompetentu tulku, kas ir spējīgs nodrošināt atbilstīgu saziņu starp pieteikuma iesniedzēju un intervētāju **un ievēro rīcības kodeksu, kurā noteiktas tulka tiesības un pienākumi**. Komunikācijai nav obligāti jānotiek valodā, kurai priekšroku dod pieteikuma iesniedzējs, ja pastāv arī cita valoda, kurā viņš ir spējīgs skaidri sazināties. Ja vien iespējams, dalībvalstis nodrošina tā paša dzimuma tulku, ja pieteikuma iesniedzējs to ir pieprasījis; [Gr. 44]
 - d) nodrošina, ka persona, kas veic interviju par starptautiskās aizsardzības pieteikuma būtību, nav formas tērpā;
 - e) nodrošina, ka intervijas ar bērniem notiek bērniem piemērotā veidā **un tās vada persona, kam ir nepieciešamās zināšanas par nepilngadīgo īpašajām vajadzībām**. [Gr. 45]
4. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus attiecībā uz trešo personu klātbūtni personiskajā intervijā.

15. pants

Personiskās intervijas saturs

Veicot personisku interviju par starptautiskās aizsardzības pieteikuma būtību, atbildīgā iestāde nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam ir pienācīga iespēja izklāstīt elementus, kas vajadzīgi, lai saskaņā ar Direktīvas [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva] 4. panta 1. un 2. punktu pamatotu viņa/viņas pieteikumu par starptautisko aizsardzību. Šajā nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) pieteikuma iesniedzējam uzdotie jautājumi kalpo tam, lai izvērtētu viņa/viņas vajadzību pēc starptautiskās aizsardzības saskaņā ar Direktīvu [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva];
- b) pieteikuma iesniedzējam ir pienācīga iespēja paskaidrot iespējami trūkstošos elementus pieteikuma pamatošanai un/vai iespējamās neatbilstības vai pretrunas savos apgalvojumos.

16. pants

Personiskās intervijas pilns pieraksts un ziņojums par to

1. Dalībvalstis nodrošina, ka katra personiskā intervija tiek pilnībā pierakstīta.
2. Dalībvalstis personiskās intervijas beigās pieprasa pieteikuma iesniedzēja apstiprinājumu personiskās intervijas pieraksta saturam. Šim nolūkam dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam ir iespēja izteikt piezīmes un/vai sniegt precizējumus par pierakstā sastopamajiem pārpratumiem un nepareizu izklāstu.
3. Ja pieteikuma iesniedzējs atsakās apstiprināt intervijas pieraksta saturu, šādas atsāšanās iemeslus ieraksta pieteikuma iesniedzēja lietā.

Pieteikuma iesniedzēja atteikšanās apstiprināt pieraksta saturu nekavē atbildīgo iestādi pieņemt lēmumu par viņa pieteikumu.

4. Neskarot 1. un 2. punktu, dalībvalstis var nodrošināt rakstiska ziņojuma sagatavošanu par personisko interviju, kurā iekļauj vismaz būtisko informāciju par pieteikumu, kā to izklāstījis pieteikuma iesniedzējs. Šādos gadījumos dalībvalstis nodrošina, ka personiskās intervijas pilns pieraksts ir pievienots ziņojumam.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

5. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikumu iesniedzēji var savlaicīgi piekļūt intervijas pilnam pierakstam un, ja tāds ir, ziņojumam par personisko interviju, pirms atbildīgā iestāde ir pieņēmusi lēmumu.

17. pants

Tiesu medicīnas ziņojumi

1. Dalībvalstis pēc pieteikumu iesniedzēju pieprasījuma ļauj tiem iziet medicīnisku pārbaudi, ar kuru varētu pierādīt apgalvojumus par iepriekš pārciestu vajāšanu vai smagu kaitējumu. Šim nolūkam dalībvalstis piešķir pieteikumu iesniedzējiem pamatotu laika posmu, lai iesniegtu atbildīgajai iestādei medicīnisku izziņu.

2. Neskarot 1. punktu, gadījumos, kad ir pamatots iemesls uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējs cieš no posttraumatiskā stresa sindroma, atbildīgā iestāde nodrošina medicīnisko pārbaudi, ja pieteikuma iesniedzējs tai piekrīt.

3. Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai 2. punktā minētās medicīniskās pārbaudes nolūkiem būtu nodrošināta objektīva un kvalificēta medicīniskā ekspertīze **un lai attiecībā uz nepilngadīgajiem pieteikuma iesniedzējiem tiktu izvēlētas mazāk invazīvas medicīniskās pārbaudes.** [Gr. 46]

4. Dalībvalstis paredz citus noteikumus un pasākumus spīdzināšanas un cita veida fiziskas, seksuālas vai psiholoģiskas vardarbības simptomu identificēšanai un dokumentēšanai.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka personas, kas intervē pieteikumu iesniedzējus saskaņā ar šo direktīvu, apmāca identificēt spīdzināšanas simptomus.

6. Atbildīgā iestāde 1. un 2. punktā minēto medicīnisko pārbaūžu rezultātus izvērtē kopā ar citiem pieteikuma elementiem. Tos jo īpaši ņem vērā, lai noteiktu, vai pieteikuma iesniedzēja apgalvojumi ir ticami un pietiekami.

18. pants

Tiesības uz konsultācijām par procesuāliem un juridiskajiem aspektiem, juridisku palīdzību un pārstāvību
[Gr. 47]

1. Starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem jādod iespēja visos procedūras posmos, tostarp pēc negatīva lēmuma pieņemšanas efektīvi konsultēties ar juridisko vai citu padomdevēju, kuru pieļauj vai atļauj valsts tiesību akti, par jautājumiem, kas saistīti ar to starptautiskās aizsardzības pieteikumiem.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pēc pieprasījuma tiek garantēta bezmaksas juridiskā palīdzība un/vai pārstāvniecība saskaņā ar 3. punktu. Šajā nolūkā dalībvalstis:

a) nodrošina bezmaksas **konsultācijas par procesuālajiem un juridiskajiem aspektiem** III nodaļā paredzētajās procedūrās. Tas ietver vismaz pieteikuma iesniedzēja nodrošināšanu ar informāciju par procedūru viņa/viņas īpašo apstākļu kontekstā, **nepieciešamo procesuālo dokumentu sastādīšanu, tostarp arī personiskās intervijas laikā**, un juridiskā un faktiskā pamatojuma izskaidrošanu negatīva lēmuma gadījumā. **Šīs konsultācijas var sniegt kvalificēta nevalstiska organizācija vai kvalificēti speciālisti;** [Gr. 48]

b) nodrošina bezmaksas juridisku palīdzību vai pārstāvniecību V nodaļā paredzētajām procedūrām. Tas ietver vismaz pieprasīto procesuālo dokumentu sagatavošanu un piedalīšanos pirmās instances tiesas vai tribunāla sēdē pieteikuma iesniedzēja vārdā. **[Grozījums neattiecas uz visām valodām]**

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

3. Dalībvalstis savos valsts tiesību aktos var paredzēt, ka bezmaksas juridiskā palīdzība un/vai pārstāvniecība tiek garantēta:

- a) tikai tiem pieteikumu iesniedzējiem, kuriem nav pietiekamu līdzekļu; un/vai
- b) tikai attiecībā uz **pakalpojumiem, kurus sniedz** juridiskie konsultanti vai citi padomdevēji, kas ir īpaši norādīti valsts tiesību aktos, lai palīdzētu starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzējiem un/vai lai viņus pārstāvētu; [Gr. 50]

Attiecībā uz V nodaļā paredzētajām procedūrām dalībvalstis var pēc saviem ieskatiem *nodrošināt* bezmaksas juridisku palīdzību un/vai pārstāvību pieteikumu iesniedzējiem tikai tiktāl, cik tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu viņiem tiesu iestāžu efektīvu pieejamību. Dalībvalstis *garantē*, ka juridiskā palīdzība un/vai pārstāvība, kas tiek *nodrošināta* saskaņā ar šo punktu, nav patvaļīgi ierobežota. **Dalībvalstis var nolemt piešķirt šādu juridisko palīdzību un/vai pārstāvību tikai tādā gadījumā, ja, pēc tiesas domām, ir pietiekami liela varbūtība, ka lietas iznākums būs sekmīgs.** [Gr. 51]

4. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus attiecībā uz šādu juridiskās palīdzības un/vai pārstāvniecības lūgumu iesniegšanu un izskatīšanu.

5. Dalībvalstis **atļauj un palīdz** nevalstiskajām organizācijām **pieņemt** bezmaksas juridisko palīdzību un/vai pārstāvību starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzējiem procedūrās, kas paredzētas III un/vai V nodaļā. [Gr. 52]

6. Dalībvalstis arī var:

- a) piemērot naudas ierobežojumus un/vai termiņus attiecībā uz bezmaksas juridiskās palīdzības nodrošināšanu un/vai pārstāvniecību, ar noteikumu, ka šādi ierobežojumi patvaļīgi neierobežo piekļuvi juridiskajai palīdzībai un/vai pārstāvniecībai;
- b) nodrošināt, ka attiecībā uz pieteikumu iesniedzējiem jautājumos par maksām un citiem izdevumiem nepiemēro izdevīgākus nosacījumus kā tie, ko parasti piemēro dalībvalstu valstspiederīgajiem saistībā ar juridisko palīdzību.

7. Dalībvalstis var pieprasīt daļēju vai pilnu atmaksu par jebkuriem piešķirtajiem izdevumiem, ja pieteikuma iesniedzēja finansiālā situācija ir ievērojami uzlabojusies vai ja lēmums piešķirt šādu pabalstu tika pieņemts, pamatojoties uz nepatiesu informāciju, ko iesniedzis pieteikuma iesniedzējs.

19. pants

Juridiskās palīdzības un pārstāvniecības kompetence

1. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskais konsultants vai cits padomdevējs, kuru kā tādu atļauj vai pieļauj valsts tiesību akti un kurš sniedz palīdzību vai pārstāv starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem, var piekļūt tādai informācijai pieteikuma iesniedzēja lietā, par kuru ir pieņemts lēmums vai jāpieņem lēmums.

Dalībvalstis var pieļaut izņēmumu gadījumā, ja šādas informācijas vai avotu atklāšana varētu kaitēt valsts drošībai, to organizāciju vai personu drošībai, kas sniedz šādu informāciju, vai to personu drošībai, uz ko informācija attiecas, vai ja varētu tikt kompromitētas izmeklēšanas intereses saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, ko veic dalībvalstu kompetentās iestādes, vai dalībvalstu starptautiskās attiecības. Šādos gadījumos dalībvalstis:

- a) piešķir piekļuvi informācijai vai konkrētajiem avotiem vismaz juridiskajam padomdevējam, kas ir izgājis drošības pārbaudi, ciktāl informācija ir saistīta ar pieteikuma pārbaudi vai lēmuma pieņemšanu par starptautiskās aizsardzības atņemšanu;
- b) nodrošina piekļuvi informācijai vai konkrētajiem avotiem iestādēm, kas minētas V nodaļā, izņemot.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

2. Dalībvalstis nodrošina, ka juridiskais konsultants vai cits padomdevējs, kas sniedz palīdzību vai pārstāv starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju, var piekļūt slēgtajām zonām, piemēram, aizturēšanas telpām un tranzīta zonām, lai varētu konsultēt šo pieteikuma iesniedzēju.

Dalībvalstis var ierobežot pieteikumu iesniedzēju apmeklēšanas iespēju slēgtajās zonās tikai tad, ja šādi ierobežojumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir objektīvi nepieciešami šādas zonas drošībai, sabiedriskajai kārtībai vai administratīvajai vadībai vai lai nodrošinātu pieteikuma atbilstīgu izvērtēšanu, nodrošinot, ka juridiskā konsultanta vai cita padomdevēja piekļuve nav tādējādi pārmērīgi ierobežota vai padarīta par neiespējamu.

3. Dalībvalstis atļauj pieteikuma iesniedzējam ierasties uz interviju kopā ar juridisko konsultantu vai citu padomdevēju, kuru kā tādu atļauj vai pieļauj valsts tiesību akti, **vai kopā ar kvalificētu ekspertu.** [Gr. 53]

4. Dalībvalstis var paredzēt noteikumus attiecībā uz juridisko konsultantu vai citu padomdevēju klātbūtni visās procedūras intervijās, neskarot šo pantu vai 21. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Dalībvalstis var pieprasīt pieteikuma iesniedzēja klātbūtni personiskajā intervijā, pat ja viņu saskaņā ar valsts tiesību aktu noteikumiem pārstāv šāds juridiskais konsultants vai cits padomdevējs, un var pieprasīt, lai pieteikuma iesniedzējs personīgi atbild uz uzdotajiem jautājumiem.

Juridiskā konsultanta vai cita padomdevēja neesamība neliedz atbildīgajai iestādei veikt personisko interviju ar pieteikuma iesniedzēju, neskarot 21. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

20. pants

Pieteikumu iesniedzēji ar īpašām vajadzībām

1. **Saskaņā ar 21. pantu Direktīvā [...]/.../ES] [ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai] (Uzņemšanas nosacījumu direktīva) dalībvalstis savos tiesību aktos paredz procedūru, kā pēc starptautiskās aizsardzības pieteikuma saņemšanas pārbaudīt, vai pieteikuma iesniedzējam ir īpašas vajadzības, un kā noteikt šo vajadzību raksturu.** [Gr. 54]

2. Dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai nodrošinātu, ka pieteikumu iesniedzējiem ir dota iespēja izklāstīt pieteikumu elementus, cik vien pilnīgi iespējams un ar visiem iespējamiem pierādījumiem. Ja vajadzīgs, piešķir termiņu pagarinājumus, lai viņiem būtu iespēja iesniegt pierādījumus vai veikt citas vajadzīgās darbības saistībā ar procedūru.

3. Ja atbildīgā iestāde uzskata, ka pieteikuma iesniedzējs ir cietis no spīdzināšanas, izvarošanas vai cita veida fiziskas, seksuālas vai psiholoģiskas vardarbības, kā aprakstīts 21. pantā Direktīvā [...]/.../ES] [Uzņemšanas nosacījumu direktīva], pieteikuma iesniedzējam jāpiešķir pietiekams laiks un attiecīgs atbalsts, lai sagatavotos personiskai intervijai par sava pieteikuma būtību. **Īpašu vērību pievērš pieteikuma iesniedzējiem, kuri savu seksuālo orientāciju nedara zināmu uzreiz.** [Gr. 55]

4. Direktīvas 28. panta 6. un 7. punktu nepiemēro šā panta 3. punktā minētajiem pieteikumu iesniedzējiem.

5. **Ievērojot 18. pantā izklāstītos noteikumus, pieteikuma iesniedzējiem ar īpašām vajadzībām nodrošina bezmaksas juridisko palīdzību visās šajā direktīvā paredzētajās procedūrās.** [Gr. 56]

21. pants

Garantijas nepavadītām nepilngadīgām personām

1. Ņemot vērā visas procedūras, kas paredzētas šajā direktīvā, un neskarot 13., 14. un 15. pantu, dalībvalstis:

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- a) cik ātri vien iespējams veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka pārstāvis pārstāv un sniedz palīdzību nepavadītai nepilngadīgai personai attiecībā uz pieteikuma iesniegšanu izvērtēšanu. Pārstāvim jābūt objektīvam un ar nepieciešamo pieredzi bērnu aprūpes jomā. Šis pārstāvis var arī būt pārstāvis, kas minēts Direktīvā [.../.../ES] [Uzņemšanas nosacījumu direktīva]; [**Grozījums neattiecas uz visām valodām**]
- b) nodrošina, ka pārstāvim tiek sniegta iespēja informēt nepavadītu nepilngadīgu personu par intervijas nozīmi un iespējamām sekām un, vajadzības gadījumā, informēt par to, kā sagatavoties intervijai. Dalībvalstis nodrošina, ka pārstāvis un/vai juridiskais padomdevējs vai cits konsultants, kura klātbūtnei šādā statusā pieļauj valsts tiesību akti, **vai kāds cits kvalificēts eksperts** piedalās intervijā un viņam ir iespēja uzdot jautājumus vai sniegt komentārus, ciktāl to atļauj intervētājs.

Dalībvalstis var pieprasīt nepavadītas nepilngadīgas personas klātbūtni personiskajā intervijā, pat ja ir ieradies pārstāvis. [**Gr. 58**]

■ [Gr. 59]

2. Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) gadījumā, ja nepavadītai nepilngadīgai personai ir personiskā intervija par viņas starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kā tas minēts 13., 14. un 15. pantā, interviju veic persona, kam ir nepieciešamās zināšanas par nepilngadīgo personu īpašajām vajadzībām **un tiesībām**; [**Gr. 60**]

- b) amatpersona, kam ir nepieciešamās zināšanas par nepilngadīgo personu īpašajām vajadzībām **un tiesībām**, sagatavo atbildīgās iestādes lēmumu par nepavadītas nepilngadīgas personas pieteikumu. [**Gr. 61**]

3. Saskaņā ar 18. panta nosacījumiem nepavadītām nepilngadīgām personām **un viņu ieceltajiem pārstāvjiem, ievērojot visas šīs direktīvas procedūras**, piešķir bezmaksas **juridiskas konsultācijas par procesuālajiem un juridiskajiem jautājumiem un nodrošina juridisko bezmaksas pārstāvību**. [**Gr. 62**]

4. Dalībvalstis var izmantot medicīnisko apskati, lai noteiktu nepavadītas nepilngadīgas personas vecumu saistībā ar starptautiskās aizsardzības pieteikuma izvērtēšanu, ja viņas vispārīgie apgalvojumi vai citi attiecīgie pierādījumi dalībvalstīm izraisa šaubas par personas vecumu. **Ja šaubas saglabājas pēc medicīniskās pārbaudes, lēmumu vienmēr pieņem par labu nepavadītai nepilngadīgai personai**. [**Gr. 63**]

Visas medicīniskās pārbaudes veic, pilnībā ievērojot personas cieņu un izvēloties **visdrošākās un** pēc iespējas mazāk invazīvas pārbaudes, **kuras veic kvalificēti un objektīvi medicīnas eksperti**. [**Gr. 65**]

Gadījumos, kad tiek izmantota medicīniskā apskate, dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) nepavadītas nepilngadīgas personas tiek informētas pirms to starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanas un valodā, **ko viņas varētu saprast**, par iespēju, ka viņu vecums var tikt noteikts medicīniskā apskatē. Tas ietver informāciju par apskates metodi un iespējamo medicīniskās apskates rezultātu ietekmi uz starptautiskās aizsardzības pieteikuma izvērtēšanu, kā arī par sekām, kas varētu rasties, ja nepavadīta nepilngadīga persona atsakās no medicīniskās izmeklēšanas; [**Gr. 66**]

- b) nepavadītas nepilngadīgas personas un/vai to pārstāvji piekrīt veikt apskati, lai noteiktu attiecīgo nepilngadīgo personu vecumu; un

- c) lēmums noraidīt tādas nepavadītas nepilngadīgas personas starptautiskās aizsardzības pieteikumu, kas atteicās no medicīniskās apskates, nav balstīts uz šo atteikšanos. [**Gr. 67**]

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Fakts, ka nepavadīta nepilngadīga persona ir atteikusies no medicīniskās apskates, nekavē atbildīgo iestādi pieņemt lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikumu.

5. Attiecībā uz nepavadītām nepilngadīgām personām nepiemēro 28. panta 6. un 7. punktu, 30. panta 2. punkta c) apakšpunktu un 36. pantu.

6. Īstenojot šo pantu, dalībvalstīm visupirms jāņem vērā bērna intereses.

22. pants

Aizturēšana

1. Dalībvalstis neaiztur personu tikai tāpēc, ka šī persona ir starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs. Aizturēšanas pamatojums un nosacījumi, kā arī starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzējiem pieejamās garantijas ir atbilstīgas Direktīvas [.../.../ES] [Uzņemšanas nosacījumu direktīva] noteikumiem.

2. Ja starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs tiek aizturēts, dalībvalstis nodrošina, ka pastāv iespēja paātrināti veikt izskatīšanu tiesā saskaņā ar Direktīvu [.../.../ES] [Uzņemšanas nosacījumu direktīva].

23. pants

Nepilngadīgo personu aizturēšana

Nepilngadīgo personu aizturēšana ir stingri aizliegta jebkuros apstākļos. [Gr. 68]

24. pants

Procedūra pieteikuma atsaukšanas gadījumā

1. Ciktāl dalībvalstis paredz pieteikuma skaidras atsaukšanas iespēju saskaņā ar valsts tiesību aktiem, gadījumā, ja pieteikuma iesniedzējs skaidri atsauc savu starptautiskās aizsardzības pieteikumu, dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgā iestāde pieņem lēmumu *izbeigt izskatīšanu, un paskaidro pieteikuma iesniedzējam atsaukšanas sekas.* [Gr. 69]

2. Dalībvalstis var arī pieņemt lēmumu, ka atbildīgā iestāde var nolemt pārtraukt izskatīšanu bez lēmuma pieņemšanas. Šādā gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgā iestāde izdara par to ierakstu pieteikuma iesniedzēja lietā.

25. pants

Procedūra pieteikuma netiešas atsaukšanas vai atteikšanās gadījumā

1. Ja pastāv vērā ņemams iemesls uzskatīt, ka *patvēruma meklētājs bez pamatota iemesla* ir netieši atsaucis vai atteicies no sava *patvēruma* pieteikuma, dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgā iestāde pieņem lēmumu *vai nu* pārtraukt izvērtēšanu, *vai noraidīt pieteikumu, pamatojoties uz to, ka patvēruma meklētājs nav pierādījis tiesības uz bēgļa statusu saskaņā ar Direktīvu [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva] un papildus jau minētajiem iemesliem vēl arī:*

— *atteicies sadarboties; vai*

— *nelikumīgi aizbēdzis; vai*

— *viņam, visticamāk, nav tiesību uz starptautisko aizsardzību;*

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

— *viņa izcelsmes valsts ir droša trešā valsts saskaņā ar 37. pantu vai arī viņš tādu šķērsojis.* [Gr. 103]

Dalībvalstis var pieņemt, ka pieteikuma iesniedzējs ir netieši atsaucis vai atteicies no sava starptautiskās aizsardzības pieteikuma, ja ir noskaidrots, ka:

- a) viņš nav atbildējis uz prasību nodrošināt informāciju, kas ir būtiska viņa pieteikumam saistībā ar Direktīvas [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva] 4. pantu, vai nav ieradies uz personisko interviju, kā tas noteikts 13., 14., 15. un 16. pantā, izņemot gadījumus, ja pieteikuma iesniedzējs saprātīgā laikā pierāda, ka nav izpildījis šīs prasības no viņa neatkarīgu apstākļu dēļ;
- b) viņš ir aizbēdzis vai bez atļaujas atstājis vietu, kur dzīvoja vai tika turēts, saprātīgā laikā neinformējot par to atbildīgo iestādi, vai viņš saprātīgā laikā nav izpildījis paziņošanas pienākumu vai citas saistības sniegt informāciju.

Lai īstenotu šos noteikumus, dalībvalstis var noteikt termiņus vai izstrādāt pamatnostādnes.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka pieteikuma iesniedzējam, kas atkal piesakās atbildīgajā iestādē pēc tam, kad ir pieņemts lēmums *izbeigt izskatīšanu*, kā tas minēts šā panta 1. punktā, ir tiesības pieprasīt, ka viņa lietas izskatīšana tiek atsākta. **Vienas patvēruma procedūras laikā var iesniegt tikai vienu pieprasījumu atsākt lietas izskatīšanu.** [Gr. 70]

Dalībvalstis nodrošina, ka šāda persona netiek pārvietota pretēji nerpatriēšanas principam.

Dalībvalstis var ļaut atbildīgai iestādei atsākt izskatīšanu tajā stadijā, kad tā tika pārtraukta.

3. Šis pants neskar Regulu (ES) Nr. .../... [Dublinas regula].

26. pants

UNHCR loma

1. Dalībvalstis ļauj UNHCR:

- a) piekļūt starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem, tostarp tiem, kas ir aizturēti un atrodas lidostu vai ostu tranzīta zonās;
- b) piekļūt informācijai par individuāliem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, procedūras gaitu, kā arī par pieņemtajiem lēmumiem, nodrošinot, ka pieteikuma iesniedzējs tam piekritis;
- c) veicot uzraudzības pienākumus saskaņā ar Ženēvas konvencijas 35. pantu, paust savus uzskatus jebkurai kompetentajai iestādei par individuāliem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem jebkurā procedūras stadijā.

2. Šā panta 1. punkts attiecas arī uz organizāciju, kas darbojas attiecīgās dalībvalsts teritorijā UNHCR vārdā saskaņā ar vienošanos ar šo dalībvalsti.

27. pants

Informācijas vākšana par individuāliem gadījumiem

Lai izvērtētu individuālus gadījumus, dalībvalstis:

- a) neatklāj informāciju par individuāliem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem vai faktu, ka pieteikums ir ticis iesniegts, iespējamiem vajātājiem vai personām, kas nodarījušas smagu kaitējumu;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- b) neiegūst informāciju no vajātājiem vai smaga kaitējuma nodarītājiem tādā veidā, lai šādas personas tiktu informētas par faktu, ka konkrētais pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis pieteikumu, kā arī, ja šādi tiktu kaitēts pieteikuma iesniedzēja un viņa apgādājamo fiziskajai veselībai vai to viņa ģimenes locekļu brīvībai un drošībai, kas joprojām dzīvo izcelsmes valstī. [Gr. 71]

III NODAĻA

PIRMĀS INSTANCES PROCEDŪRAS

I SADAĻA

28. pants

Izvērtēšanas procedūra

1. Dalībvalstis izskata starptautiskās aizsardzības pieteikumus izvērtēšanas procedūrā saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas izklāstītas II nodaļā.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka šāda procedūra tiek pabeigta cik ātri vien iespējams, neskarot atbilstīgu un pilnīgu izvērtēšanu.
3. Dalībvalstis nodrošina procedūras pabeigšanu 6 mēnešu laikā pēc pieteikuma iesniegšanas.

Dalībvalsts šo termiņu var pagarināt vēl par sešiem mēnešiem atsevišķos gadījumos, kas ietver sarežģītus faktiskus un juridiskus jautājumus.

4. Ja lēmumu nav iespējams pieņemt 3. punkta pirmajā daļā noteiktajā termiņā, dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgais pieteikuma iesniedzējs:

- a) tiek informēts par kavējumu; un
- b) pēc viņa/viņas pieprasījuma saņem informāciju par kavējuma iemesliem un termiņu, kurā gaidāms lēmums par viņa pieteikumu.

Ja lēmums netiek pieņemts 3. punktā noteiktajā termiņā, šādas neizpildes sekas nosaka saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

5. **Atbildīgās iestādes** var noteikt prioritātes starptautiskās aizsardzības pieteikuma izvērtēšanai saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas minētas II nodaļā: [Gr. 73]

- a) ja pieteikums šķiet pienācīgi pamatots;
- b) **ja** pieteikuma iesniedzējam ir īpašas vajadzības, **jo īpaši, ja tā ir nepilngadīga nepavadīta persona**; [Gr. 74]
- c) citos gadījumos, izņemot 6. punktā minētos pieteikumus.

6. Dalībvalstis var noteikt, ka izvērtēšanas procedūra saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas minētas II nodaļā, tiek paātrināta, ja:

- a) pieteikuma iesniedzējs, iesniedzot savu pieteikumu un izklāstot faktus, ir norādījis tikai tos jautājumus, kas nav svarīgi par to, vai viņu var kvalificēt kā bēgļi vai personu, kam ir tiesības uz alternatīvu aizsardzību saskaņā ar Direktīvu [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva]; vai

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- b) *pieteikuma iesniedzējs nepārprotami nevar tikt kvalificēts kā bēglis vai viņam nevar piešķirt bēgļa statusu dalībvalstī saskaņā ar Direktīvu [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva]; vai [Gr. 105]*
- c) pieteikuma iesniedzējs ir no drošas izcelsmes valsts šīs direktīvas nozīmē, vai
- d) pieteikuma iesniedzējs ir maldinājis iestādes, iesniedzot nepatiesu informāciju vai dokumentus vai neiesniedzot atbilstīgu informāciju vai dokumentus saistībā ar savu identitāti un/vai valstspiederību, kas varētu negatīvi ietekmēt lēmumu; vai
- e) pastāv iespējamība, ka viņš ar ļaunu nolūku ir iznīcinājis vai izmetis identitātes vai ceļojuma dokumentu, kas būtu palīdzējis noteikt viņa identitāti vai valstspiederību; vai
- f) *pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis acīmredzami nekoncekventu, pretrunīgu, neticamu, nepietiekamu vai maldinošu informāciju, kas rada pieņēmumu, ka viņa prasība saistībā ar vajāšanu, kas minēta Direktīvā [.../.../EK] [Kvalifikācijas direktīva], ir nepārliciecināma; vai [Gr. 75]*
- g) *pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis turpmāku pieteikumu, skaidri nenorādot nekādus jaunus atbilstīgus elementus attiecībā uz viņa konkrētajiem apstākļiem vai situāciju viņa izcelsmes valstī; vai [Gr. 107]*
- h) *pieteikuma iesniedzējs bez pamatota iemesla nav iesniedzis savu pieteikumu agrāk, lai gan viņam šāda iespēja bija; vai [Gr. 108]*

■ [Gr. 76]

- i) pieteikuma iesniedzējs iesniedz pieteikumu galvenokārt tāpēc, lai kavētu vai izjauktu agrāka vai nenovēršama lēmuma spēkā stāšanos, kā rezultātā tiktu īstenota viņa pārvietošana, vai
- j) *pieteikuma iesniedzējs bez pietiekama pamatojuma nav izpildījis pienākumu sadarboties viņa lietas faktu pārbaudē un viņa identitātes noteikšanā, kā minēts Direktīvas [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva] 4. panta 1. un 2. punktā vai šīs direktīvas 12. panta 1. punktā un 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā, kā arī 25. panta 1. punktā; vai [Gr. 109]*
- k) *pieteikuma iesniedzējs ieceļojis dalībvalsts teritorijā nelikumīgi vai paildzinājis savu uzturēšanos valstī nelikumīgi un bez pietiekama iemesla nav vērsies iestādēs, un/vai nav tiklīdz iespējams iesniedzis patvēruma pieteikumu, ņemot vērā viņa ieceļošanas apstākļus; vai [Gr. 110]*
- l) *nopietnu iemeslu dēļ ieteikuma iesniedzējs rada draudus dalībvalsts drošībai vai pieteikuma iesniedzējs ir bijis izraidīts no valsts sabiedriskās drošības un kārtības iemeslu dēļ saskaņā ar valsts tiesību aktiem. [Gr. 77]*

7. Ja pieteikums nav pamatots, kā minēts 29. pantā, un ir konstatēts jebkurš no šā panta 6. pantā minētajiem apstākļiem, dalībvalstis pēc piemērotas un rūpīgas pārbaudes var noraidīt pieteikumu kā acīmredzami nepamatotu.

8. Dalībvalstis nosaka pamatotus termiņus lēmuma pieņemšanai pirmajā instancē saskaņā ar 6. pantu.

9. Fakts, ka starptautiskās aizsardzības pieteikums tika iesniegts pēc nelikumīgas ieceļošanas teritorijā vai pie robežas, tostarp tranzīta zonās, kā arī dokumentu neesamība **šķērsojot robežu** vai viltotu dokumentu lietošana, pats par sevi nav automātisks iemesls paātrinātai pārbaudes procedūrai. [Gr. 78]

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

29. pants

Nepamatoti pieteikumi

▮ Dalībvalstis uzskata starptautiskās aizsardzības pieteikumu par nepamatotu tikai tādā gadījumā, ja atbildīgā iestāde ir noteikusi, ka pieteikuma iesniedzēju nekvalificē kā tiesīgu saņemt starptautisko aizsardzību saskaņā ar Direktīvu [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva]. [Gr. 79]

II SADAĻA

30. pants

Nepieņemami pieteikumi

1. Papildus gadījumiem, kad pieteikums netiek izvērtēts saskaņā ar Regulu [Nr. .../...][Dublinas regula], dalībvalstīm nav jāizvērtē, vai pieteikuma iesniedzēju var kvalificēt kā tiesīgu saņemt starptautisko aizsardzību saskaņā ar Direktīvu .../.../ES [Kvalifikācijas direktīva], ja pieteikums tiek uzskatīts par nepieņemamu saskaņā ar šo pantu.

2. Dalībvalstis var uzskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu par nepieņemamu saskaņā ar šo pantu tikai tad, ja:

- a) cita dalībvalsts ir piešķīrusi bēgļa statusu;
- b) valsts, kas nav dalībvalsts, tiek uzskatīta par pieteikuma iesniedzēja pirmo patvēruma valsti saskaņā ar 32. pantu;
- c) valsts, kas nav dalībvalsts, tiek uzskatīta par pieteikuma iesniedzējam drošu trešo valsti saskaņā ar 37. pantu;
- d) pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis identisku pieteikumu pēc galīgā lēmuma;
- e) pieteikuma iesniedzēja apgādājamaais iesniedz pieteikumu pēc tam, kad viņš saskaņā ar 6. panta 4. punktu piekrita, ka viņa lieta ir daļa no pieteikuma, kas iesniegts viņa vārdā, un nav faktu, kas saistīti ar apgādājamā situāciju, kas attaisno atsevišķu pieteikumu.

31. pants

Īpašie noteikumi intervijai par pieteikuma pieņemamību

1. Dalībvalstis pirms lēmuma pieņemšanas par pieteikuma nepieņemamību ļauj pieteikumu iesniedzējiem paust savus uzskatus par 30. pantā minēto pamatojumu piemērošanu viņu konkrētajiem apstākļiem. Šim nolūkam **atbildīgā iestāde** veic personisku interviju par pieteikuma pieņemamību. Dalībvalstis var pieļaut izņēmumus tikai saskaņā ar 35. pantu turpmāku pieteikumu gadījumā. [Gr. 80]

2. Šā panta 1. punkts neskar Regulas (ES) Nr. .../... [Dublinas regula] 5. pantu.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgās iestādes darbinieks, kurš veic interviju par pieteikuma pieņemamību, nav formas tērpā. [Gr. 81]

32. pants

Pirmās patvēruma valsts koncepcija

Valsts var tikt uzskatīta par pirmo patvēruma valsti konkrētam starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējam, ja:

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- a) viņš šajā valstī ir ticis atzīts par bēgli un viņš var joprojām gūt labumu no šādas aizsardzības, vai vai
 - b) viņš bauda citādu **efektīvu** aizsardzību šajā valstī, tostarp nerpatriēšanas principa piemērošanu; [Gr. 82]
- ar noteikumu, ka viņš tiks atpakaļuzņemts šajā valstī.

Piemērojot pirmās patvēruma valsts koncepciju konkrētiem starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēja apstākļiem, dalībvalstis **ņem** vērā 37. panta 1. punktu.

Pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs apstrīdēt pirmās patvēruma valsts koncepcijas piemērošanu, pamatojoties uz iemeslu, ka minētā pirmā patvēruma valsts konkrētajā gadījumā nav droša. [Gr. 83]

■ [Gr. 84]

III SADAĻA

■ [Gr. 85]

33. pants

Drošas izcelsmes valsts koncepcija

1. Trešā valsts, kas norādīta kā droša izcelsmes valsts saskaņā ar šo direktīvu var, pēc individuālas pieteikuma izvērtēšanas, tikt uzskatīta par drošu izcelsmes valsti konkrētajam pieteikuma iesniedzējam tikai tādā gadījumā, ja:

- a) viņam ir šīs valsts valstspiederība; vai
- b) viņš ir bezvalstnieks un pirms tam bija pastāvīgi dzīvojis šajā valstī;
- c) un viņš nav iesniedzis nekādu nopietnu pamatojumu, lai uzskatītu, ka konkrētā valsts nav droša izcelsmes valsts viņa konkrētajos apstākļos un saistībā ar viņa kvalificēšanu kā bēgli vai personu, kurai ir tiesības uz alternatīvu aizsardzību saskaņā ar [Direktīvu .../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva].

2. Dalībvalstis paredz valsts tiesību aktos turpmākus noteikumus un modalitātes drošas izcelsmes valsts koncepcijas piemērošanai.

IV SADAĻA

34. pants

Turpmāks pieteikums

1. Ja persona, kas ir iesniegusi starptautiskās aizsardzības pieteikumu dalībvalstī, iesniedz papildu faktus vai turpmāku pieteikumu tajā pašā dalībvalstī, konkrētā dalībvalsts izvērtē šos papildu faktus vai turpmākā pieteikuma elementus, izskatot iepriekšējo pieteikumu vai lēmumu, pret ko celta pārsūdzība vai administratīvā sūdzība, ciktāl **atbildīgā iestāde** var ņemt vērā un izskatīt visus elementus, kas iekļauti papildu faktos vai turpmākajā pieteikumā. [Gr. 87]

2. Lai pieņemtu lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikuma pieņemamību saskaņā ar 30. panta 2. punkta d) apakšpunktu, dalībvalstis var piemērot specifisku procedūru, kā tas minēts šā panta 3. punktā, ja persona iesniedz turpmāku starptautiskās aizsardzības pieteikumu

- a) pēc tam, kad iepriekšējais pieteikums ir ticis atsaukts saskaņā ar 24. pantu;
- b) pēc tam, kad ir pieņemts galīgais lēmums par iepriekšējo pieteikumu.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

3. Turpmākais starptautiskās aizsardzības pieteikums tiek vispirms pakļauts sākotnējai izvērtēšanai, vai pēc iepriekšējā pieteikuma atsaukšanas vai pēc lēmuma pieņemšanas, kas minēts šā panta 2. punkta b) apakšpunktā, ir konstatēti jauni elementi vai pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis jaunu informāciju saistībā ar izvērtēšanu, vai viņš tiek kvalificēts kā bēglis persona, kas tiesīga saņemt alternatīvo aizsardzību, saskaņā ar [Direktīvu .../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva].

4. Ja pēc sākotnējās izvērtēšanas, kas minēta šā panta 3. punktā, tiek konstatēti vai pieteikuma iesniedzējs iesniedz jaunus elementus vai faktus, kas ievērojami palielina iespēju pieteikuma iesniedzējam piešķirt bēgļa statusu vai alternatīvo aizsardzību saskaņā ar [Direktīvu .../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva], pieteikumu turpina izskatīt saskaņā ar II nodaļu.

5. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem var turpināt izvērtēt turpmāku pieteikumu, ja pastāv citi iemesli, saskaņā ar kuriem procedūra ir jāatsāk.

■ [Gr. 88]

6. Šo procedūru, kas minēta šajā pantā, var arī piemērot tāda apgādājamā gadījumā, kas iesniedz pieteikumu pēc tam, kad viņš saskaņā ar 6. panta 4. punktu ir piekritis, ka viņa lieta ir daļa no pieteikuma, kas iesniegts viņa vārdā. Šādā gadījumā sākotnējā izmeklēšana, kas minēta šā panta 3. punktā, sastāvēs no izvērtēšanas par to, vai pastāv fakti saistībā ar apgādājamā situāciju, kas pamato atsevišķu pieteikumu.

7. Ja pēc **tam, kad saskaņā ar 2. punktu procedūra attiecībā uz sākotnējo pieteikumu ir izbeigta**, attiecīgā persona tajā pašā dalībvalstī iesniedz jaunu starptautiskās aizsardzības pieteikumu pirms atgriešanas lēmuma izpildes, **un saistībā ar šo jauno pieteikumu nav jāveic papildu izvērtēšana saskaņā ar šo pantu**, minētā dalībvalsts var: [Gr. 113]

a) pieļaut izņēmumu attiecībā uz tiesībām palikt teritorijā ar nosacījumu, ka atbildīgā iestāde ir pārliecinājusies, ka atgriešanas lēmuma rezultāts nebūs tieša vai netieša repatriēšana, ar kuru tiek pārkāptas dalībvalsts starptautiskās un Kopienā noteiktās saistības; un/vai

b) nodrošina, ka pieteikumam piemēro pieņemamības procedūru saskaņā ar šo pantu un 30. pantu; un/vai

c) nodrošina paātrinātu pārbaudes procedūru saskaņā ar 28. panta 6. punkta i) apakšpunktu.

Gadījumos, kas minēti šā punkta pirmās daļas b) un c) apakšpunktā, dalībvalstis atbilstīgi saviem tiesību aktiem var atkāpties no termiņiem, kas parasti ir noteikti pieņemamības procedūrai un/vai paātrinātajai procedūrai.

8. Ja persona, attiecībā uz kuru ir jāizpilda pārsūtīšanas lēmums saskaņā ar Regulu (ES) [.../...] [Dublinas regula] iesniedz citus paziņojumus vai turpmākus pieteikumus nosūtošajā dalībvalstī, šos paziņojumus vai turpmākos pieteikumus pārbauda atbildīgā dalībvalsts, kā tā definēta Regulā (ES) [.../...] [Dublinas regula], saskaņā ar šo direktīvu.

35. pants

Procedūru noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēji, kuru pieteikumi ir pakļauti sākotnējai izvērtēšanai saskaņā ar 34. pantu, izmanto garantijas, kas paredzētas 11. panta 1. punktā.

2. Dalībvalstis var noteikt valsts tiesību aktos noteikumus par sākotnējo izvērtēšanu saskaņā ar 34. pantu. Šie noteikumi, cita starpā, var:

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- a) uzlikt pienākumu pieteikuma iesniedzējam norādīt faktus un pierādījumus, kas pamato jauno procedūru;
- b) ļaut veikt sākotnējo izvērtēšanu, pamatojoties tikai uz rakstiskajiem iesniegumiem, bez personiskās intervijas, izņemot 34. panta 6. punktā norādītos gadījumus.

Šie nosacījumi nepadara neiespējamu pieteikuma iesniedzēju piekļuvi jaunai procedūrai, tāpat arī tie nav par iemeslu šādas piekļuves atcelšanai vai tās ievērojamai ierobežošanai.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) pieteikuma iesniedzējs ir atbilstīgi informēts par sākotnējās izvērtēšanas rezultātiem un, ja pieteikums netiks tālāk izvērtēts, par iemesliem un iespējam pārsūdzēt lēmumu vai pieprasīt tā pārskatīšanu;
- b) ja tas attiecas uz vienu no situācijām, kas minētas 34. panta 3. punktā, atbildīgā iestāde veic tālāku turpmākā pieteikuma izvērtēšanu saskaņā ar II nodaļas noteikumiem cik ātri vien iespējams.

V SADAĻA

36. pants

Robežprocedūras

1. Dalībvalstis var nodrošināt procedūras saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas minētas II nodaļā, lai pieņemtu lēmumu dalībvalsts robežas vai tranzīta zonā par:

- a) to pieteikumu, kas iesniegti šādās vietās, pieņemamību **30. panta izpratnē**; un/vai [Gr. 89]
- b) pieteikumu būtību, ja tiek piemērota 28. panta 6. punktā minētā paātrinātā procedūra.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka lēmums saistībā ar 1. punktā paredzētajām procedūrām tiek pieņemts saprātīgā laikā. Ja lēmums nav pieņemts četru nedēļu laikā, pieteikuma iesniedzējam tiek atļauts ieeļot dalībvalsts teritorijā, lai viņa pieteikums tiktu izskatīts saskaņā ar citiem šīs direktīvas noteikumiem. **Pieteikuma iesniedzēja paturēšana dalībvalsts robežzonā vai tranzīta zonā ir uzskatāma par 22. pantā paredzēto aizturēšanu.** [Gr. 90]

3. Ja ierodas liels skaits trešās valsts valstspiederīgo vai bezvalstnieku, kas iesniedz starptautiskās aizsardzības pieteikumus robežu vai tranzīta zonā, un tas 1. punkta procedūras piemērošanu padara praktiski neiespējamu, šīs procedūras var arī tikt piemērotas, ja un kamēr šīs trešās valsts valstspiederīgie vai bezvalstnieki ir izmitināti vietās, kas atrodas netālu no robežas vai tranzīta zonas.

VI SADAĻA

37. pants

Drošas trešās valsts koncepcija

I

1. Trešā valsts var tikt uzskatīta par drošu trešo valsti, **ja pret personu, kas attiecīgajā trešā valstī lūdz starptautisko aizsardzību, izturas saskaņā ar šādiem principiem un nosacījumiem:**

- a) **dzīvība un brīvība netiek pakļauta briesmām, pamatojoties uz rasi, reliģiju, tautību, piederību konkrētai sociālajai grupai vai politisko uzskatu dēļ;**

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- b) šajā valstī nepastāv smaga kaitējuma risks, kā tas definēts [Direktīvā .../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva];
- c) saskaņā ar Ženēvas konvenciju tiek ievērots nerpatriēšanas princips;
- d) tiek ievērots aizliegums viņu pārvietot, pārkāpjot tiesības netikt pakļautam spīdzināšanai, kā arī cietsirdīgai, necilvēcīgai un pazemojošai attieksmei, kā tas ir noteikts starptautiskajos tiesību aktos;
- e) pastāv iespēja pieprasīt bēgļa statusu vai citu papildu aizsardzības veidu, kas būtu līdzīgs tam, ko piešķir saskaņā ar [Direktīvu .../... ES] [Kvalifikācijas direktīva], un gadījumā, ja šāds statuss vai aizsardzība tiek noteikti, iegūt aizsardzību, kas būtu līdzīga tai, ko piešķir saskaņā ar minēto Direktīvu;
- f) tā ir ratificējusi un ievēro Ženēvas konvencijas noteikumus bez jebkādiem ģeogrāfiskiem ierobežojumiem;
- g) tā pielieto patvēruma procedūru, kas noteikta tiesību aktos; kā arī
- h) to par tādu ir noteicis Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar šā panta 2. punktu.

2. Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņem vai groza to trešo valstu kopējo sarakstu, kuras ir uzskatāmas par drošām trešām valstīm saskaņā ar šā panta 1. punktu.

3. Attiecīgās dalībvalstis valsts tiesību aktos nosaka kārtību, lai īstenotu 1. punktu un noteikumus, kuros ir noteikta:

- a) saistība starp personu, kura lūdz starptautisko aizsardzību, un attiecīgo trešo valsti, uz kuras pamata šai personai būtu ieteicams doties uz konkrēto valsti;
- b) metodika, ar kuras palīdzību kompetentās iestādes pārliecinās, ka drošas trešās valsts princips var tikt piemērots konkrētai valstij vai konkrētam pieteikuma iesniedzējam. Piemērojot šo metodiku, katrā gadījumā atsevišķi izskata konkrētās valsts drošību no attiecīgā pieteikuma iesniedzēja viedokļa;
- c) noteikumi, kas pieņemti saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un saskaņā ar kuriem var veikt individuālu izvērtēšanu par to, vai konkrētā trešā valsts ir droša konkrētajam pieteikuma iesniedzējam, un kas ļauj pieteikuma iesniedzējam vismaz apstrīdēt drošas trešās valsts koncepcijas piemērojumus, pamatojoties uz to, ka trešā valsts nav droša saistībā ar viņa/viņas konkrētajiem apstākļiem. Pieteikuma iesniedzējam ļauj arī apšaubīt to, ka pastāv a) apakšpunktā minētā saistība starp viņu un trešo valsti.

4. Īstenojot lēmumu, kas balstīts tikai uz šo pantu, attiecīgās dalībvalstis un informē par to pieteikuma iesniedzēju ■.

5. Ja droša trešā valsts neuzņem atpakaļ patvēruma meklētāju, dalībvalstis nodrošina, ka piekļuve procedūrai tiek nodrošināta saskaņā ar pamatprincipiem un garantijām, kas izklāstītas II nodaļā.

6. Dalībvalstīm nedrīkst būt savu drošo izcelsmes valstu vai drošo trešo valstu sarakstu. [Gr. 91]

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

IV NODAĻA

STARPTAUTISKĀS AIZSARDZĪBAS STATUSA ATŅEMŠANAS PROCEDŪRAS

38. pants

Starptautiskās aizsardzības statusa atņemšana

Dalībvalstis nodrošina, ka izvērtēšanu, lai atņemtu konkrētas personas starptautiskās aizsardzības statusu, var uzsākt, ja tiek konstatēti jauni elementi vai informācija, kas norāda, ka pastāv iemesli, lai atkārtoti izskatītu šīs personas starptautiskās aizsardzības statusa pamatotību.

39. pants

Procedūras noteikumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, gadījumā, ja kompetentā iestāde apsver iespēju atņemt starptautiskās aizsardzības statusu trešās valsts valstspiederīgajam vai bezvalstniekam saskaņā ar Direktīvas [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva] 14. vai 19. pantu, attiecīgā persona saņem šādas garantijas:

- a) tikt informētai rakstiski, ka kompetentā iestāde atkārtoti izskata viņa atbilstību starptautiskajai aizsardzībai, kā arī par šādas atkārtotas izskatīšanas iemesliem; un
- b) saņemt iespēju pamatojumu, kāpēc viņas starptautisko aizsardzību nevajadzētu atņemt, sniegt personiskā intervijā saskaņā ar 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu un saskaņā ar 13., 14. un 15. pantu, vai iesniedzot rakstisku paziņojumu.

Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šādu procedūru:

- a) kompetentā iestāde var iegūt precīzu un atjauninātu informāciju no dažādiem avotiem, piemēram, vajadzības gadījumā, informāciju no UNHCR, Eiropas Patvēruma atbalsta biroja attiecībā uz vispārējo situāciju, kas valda attiecīgo personu izcelsmes valstīs; un
- b) ja informācija par individuālu gadījumu tiek iegūta, lai atkārtoti pārskatītu personas starptautisko aizsardzību, tā tiek iegūta no vajātājiem smaga kaitējuma nodarītājiem tādā veidā, ka šādas personas nesaņem tiešu informāciju par faktu, ka konkrētā persona ir starptautiskās aizsardzības saņēmējs, kura statuss ir pakļauts atkārtotai izskatīšanai, kā arī neradot kaitējumu personas un viņas apgādājamo fiziskajai veselībai vai to viņas ģimenes locekļu brīvībai un drošībai, kas joprojām dzīvo izcelsmes valstī.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes lēmums atņemt starptautiskās aizsardzības statusu tiek sniegts rakstiski. Juridiskais un faktiskais pamatojums tiek norādīts lēmumā, un informāciju, kā apstrīdēt lēmumu, sniedz rakstiski.

3. Tiklīdz kompetentā iestāde ir pieņēmusi lēmumu atņemt starptautiskās aizsardzības statusu, tiek piemērots 18. panta 2. punkts, 19. panta 1. punkts un 26. pants.

4. Atkāpjoties no šā panta 1., 2. un 3. punkta, dalībvalsts var pieņemt lēmumu, ka tiesības uz starptautisko aizsardzību tiek zaudētas pēc likuma vai ja starptautiskās aizsardzības saņēmējs ir nepārprotami atteicies no viņa starptautiskās aizsardzības atzīšanas.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

V NODAĻA

APELĀCIJAS PROCEDŪRAS

40. pants

Tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību

1. Dalībvalstis nodrošina, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem ir tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību tiesā vai tribunālā saistībā ar:

a) pieņemto lēmumu par to starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ietverot lēmumu:

i) uzskatīt pieteikumu par nepamatotu attiecībā uz bēgļa un/vai alternatīvās aizsardzības statusu;

ii) uzskatīt pieteikumu par nepieņemamu saskaņā ar 30. pantu;

iii) kas pieņemts dalībvalsts robežu vai tranzīta zonā, kā tas norādīts 36. panta 1. punktā;

iv) neveikt izvērtēšanu saskaņā ar 37. pantu;

b) atteikumu atsākt pieteikuma izvērtēšanu pēc tās pārtraukšanas saskaņā ar 24. un 25. pantu;

c) starptautiskās aizsardzības statusa atņemšanas lēmumu saskaņā ar 39. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka personām, ko atbildīgā iestāde ir atzinusi par tiesīgām saņemt alternatīvo aizsardzību, ir tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību, kā minēts 1. punktā, saistībā ar lēmumu, ar kuru pieteikums ir atzīts par nepamatotu attiecībā uz bēgļa statusu. Attiecīgajai personai ir tiesības izmantot tiesības un priekšrocības, kas garantētas personām ar alternatīvās aizsardzības statusu saskaņā ar Direktīvu [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva], kamēr nav zināms pārsūdzības procedūru iznākums.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka ar 1. punktā minēto efektīvo tiesisko aizsardzību ir nodrošināta faktiskā un juridiskā pamatojuma pilnīga pārbaude, tostarp *ex nunc* pārbaude par starptautiskās aizsardzības nepieciešamību saskaņā ar Direktīvu [...]/.../ES [Kvalifikācijas direktīva], vismaz attiecībā uz pārsūdzības procedūrām pirmās instances tiesā vai tribunālā.

4. Dalībvalstis paredz **minimālos** termiņus un citus nepieciešamos noteikumus, lai pieteikuma iesniedzējs varētu izmantot savas tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību saskaņā ar 1. punktu. [Gr. 92]

Dalībvalstis nosaka, ka minimālais termiņš, kurā pieteikuma iesniedzēji var īstenot savas tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību, ir 45 darba dienas; attiecībā uz pieteikuma iesniedzējiem, kuriem piemērota 28. panta 6. punktā paredzētā paātrinātā procedūra, dalībvalstis nosaka, ka minimālais termiņš ir 30 darba dienas. Termiņi nedrīkst būt tādi, kas pieteikumu iesniedzējiem darītu neiespējamu vai pārmērīgi apgrūtinātu piekļuvi efektīvai tiesiskai aizsardzībai, kas minēta 1. punktā. Dalībvalstis arī var paredzēt to lēmumu *ex officio* pārskatīšanu, kas pieņemti saskaņā ar 36. pantu. [Gr. 93]

5. Neskarot 6. punktu, šā panta 1. punktā minētā tiesiskā aizsardzība ļauj pieteikumu iesniedzējiem palikt konkrētajā dalībvalstī, gaidot tās iznākumu.

6. Gadījumā, ja lēmumu pieņem ar paātrinātu procedūru saskaņā ar 28. panta 6. punktu, un gadījumā, ja ir pieņemts lēmums par pieteikuma atzīšanu par nepieņemamu saskaņā ar 30. panta 2. punkta d) apakšpunktu, un **ja šādos gadījumos** dalībvalsts tiesību akti minētajos gadījumos neparedz iespēju palikt valstī līdz tiesiskās aizsardzības iznākumam, tiesai vai tribunālam pēc attiecīgā pieteikuma iesniedzēja pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas ir tiesības lemt, vai pieteikuma iesniedzējs var palikt dalībvalsts teritorijā. [Gr. 94]

Šo punktu nepiemēro 36. pantā minētajām procedūrām.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

7. Dalībvalstis atļauj pieteikuma iesniedzējam palikt teritorijā līdz 6. punktā minētās procedūras beigām. **Var piemērot izņēmumu turpmākiem pieteikumiem, kas nenoved pie turpmākas izvērtēšanas saskaņā ar 34. un 35. pantu, ja ir pieņemts atgriešanas lēmums saskaņā ar 3. panta 4. punktu Direktīvā 2008/115/EK, un lēmumiem procedūrā saskaņā ar 37. pantu, ja tā ir noteikts valsts tiesību aktos.** [Gr. 117]

8. Šā panta 5., 6. un 7. punkts neskar Regulas (ES) Nr.[.../...] [Dublinas regula] 26. pantu.

9. Dalībvalstis nosaka termiņus attiecībā uz tiesu vai tribunālu saskaņā ar 1. punktu, lai izvērtētu atbildīgās iestādes lēmumu.

10. Ja pieteikuma iesniedzējam ir piešķirts statuss, kas saskaņā ar valsts un Savienības tiesību aktiem piedāvā tādas pašas tiesības un pabalstus kā bēgļa statuss saskaņā ar Direktīvu [.../.../ES] [Kvalifikācijas direktīva], var uzskatīt, ka pieteikuma iesniedzējam ir efektīva tiesiskā aizsardzība, ja tiesa vai tribunāls nolēm, ka tiesiskā aizsardzība saskaņā ar 1. punktu ir nepieņemama vai maz ticams, ka tā dos pozitīvus rezultātus, pamatojoties uz nepietiekamu interesi par procedūrām no pieteikuma iesniedzēja puses.

11. Dalībvalstis var valsts tiesību aktos arī noteikt nosacījumus, saskaņā ar kuriem var pieņemt, ka pieteikuma iesniedzējs ir nepārprotami atsaucis vai atteicies no savas tiesiskās aizsardzības saskaņā ar 1. punktu, kā arī procedūras noteikumus, kas ir jāievēro.

VI NODAĻA

VISPĀRĒJI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

41. pants

Apstrīdēšana, ko veic valsts iestādes

Šī direktīva neietekmē iespēju valsts iestādēm apstrīdēt administratīvos un/vai juridiskos lēmumus, kā paredzēts valsts tiesību aktos.

42. pants

Konfidencialitāte

Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes, kas īsteno šo direktīvu, ievēro konfidencialitātes principu, kā tas noteikts valsts tiesību aktos, saistībā ar jebkuru informāciju, ko tās iegūst sava darba gaitā.

43. pants

Sadarbība

Katra dalībvalsts nozīmē valsts kontaktpunktu un paziņo tā adresi Komisijai. Komisija šo informāciju paziņo citām dalībvalstīm.

Dalībvalstis kopā ar Komisiju veic visus pasākumus, kas ir piemēroti, lai izveidotu tiešu sadarbību un informācijas apmaiņu starp atbildīgajām iestādēm.

44. pants

Ziņojums

Ne vēlāk kā [...] Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu **un izmaksām** dalībvalstīs un ierosina jebkādus grozījumus, kas ir nepieciešami. Dalībvalstis nosūta Komisijai visu informāciju **un finanšu datus**, kas attiecas uz šā ziņojuma sagatavošanu. Pēc ziņojuma iesniegšanas Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu dalībvalstīs vismaz katru **otro** gadu. [Gr. 95]

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

45. pants

Transponēšana

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šādus direktīvas pantus [...]Panti, kas salīdzinājumā ar iepriekšējo direktīvu ir mainīti pēc būtības] līdz [...]. Tās tūlīt dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu 28. panta 3. punkta prasības līdz ...⁽¹⁾. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.[Gr. 96]

Kad dalībvalstis pieņem šos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Tās iekļauj arī norādi, ka atsauces uz direktīvu, kuras atceļ ar šo direktīvu, spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējama minētā norāde.

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus galvenos tiesību aktu noteikumus jomā, uz kuru attiecas šī direktīva, un minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

46. pants

Pārejas noteikumi

Dalībvalstis piemēro normatīvos un administratīvos aktus, kas norādīti 45. panta pirmajā daļā, starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, kas iesniegti pēc [...], un starptautiskās aizsardzības statusa atņemšanas procedūrām, kas uzsāktas pēc [...]. Pirms [...] iesniegtos pieteikumus un procedūras par bēgļa statusu atņemšanu, kas uzsāktas pirms [...], regulē normatīvie un administratīvie akti saskaņā ar Direktīvu 2005/85/EK.

Starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, kas iesniegti pēc [...], dalībvalstis piemēro 45. panta otrajā daļā minētos normatīvos un administratīvos aktus. Pirms [...] iesniegtos pieteikumus regulē normatīvie un administratīvie akti saskaņā ar Direktīvu 2005/85/EK.

47. pants

Atcelšana

Direktīvu 2005/85/EK atceļ no [dienas pēc datuma, kas paredzēts šīs direktīvas 45. panta pirmajā daļā], neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz II pielikuma B daļā noteikto termiņu direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar III pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

48. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

[...] pantus un piemēro no [nākamā diena pēc tās, kas norādīta 45. panta pirmajā daļā].

⁽¹⁾ *Divi gadi* pēc šīs Direktīvas transponēšanas datuma.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

49. pants

Adresāti

Saskaņā ar Līgumiem, šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

..., [...]

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

“Atbildīgās iestādes” definīcija

Īstenojot šo direktīvu, ciktāl turpina piemērot 1996. gada Likuma par bēgļiem (ar grozījumiem) 17. panta 1. punktu, Īrija var uzskatīt, ka:

- “atbildīgā iestāde”, kas minēta šīs direktīvas 2. panta f) punktā, ir Bēgļu patvēruma pieteikumu komisāra birojs, ciktāl tas attiecas uz jautājumu, vai pieteikuma iesniedzēja bēgļa statusu būtu vai, attiecīgi, nebūtu jādeklarē; un
- “pirmās instances lēmumi”, kas paredzēti šīs direktīvas 2. panta f) punktā, ietver Bēgļu patvēruma pieteikumu komisāra ieteikumus par to, vai meklētāju būtu vai, attiecīgi, nebūtu jādeklarē kā bēgli.

Īrija paziņos Komisijai par jebkuriem grozījumiem 1996. gada Likuma par bēgļiem (ar grozījumiem) 17. panta 1. punktā.

■ [Gr. 85]

II PIELIKUMS

A daļa

Atceltā direktīva

(minēta 47. pantā)

Padomes Direktīva 2005/85/EK

(OV L 326, 13.12.2005., 13. lpp.)

B daļa

Termiņš direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos

(minēts 47. pantā)

Direktīva	Transponēšanas termiņš
2005/85/EK	Pirmais termiņš: 2007. gada 1. decembris Otrais termiņš: 2008. gada 1. decembris

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA ⁽¹⁾

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
1. pants	1. pants
2. panta a) apakšpunkts	2. panta a) apakšpunkts
2. panta b) apakšpunkts	2. panta b) apakšpunkts
2. panta c) apakšpunkts	2. panta c) apakšpunkts
—	2. panta d) apakšpunkts
2. panta d) apakšpunkts	2. panta e) apakšpunkts
2. panta e) apakšpunkts	2. panta f) apakšpunkts
2. panta f) apakšpunkts	2. panta g) apakšpunkts
—	2. panta h) apakšpunkts
—	2. panta i) apakšpunkts
2. panta g) apakšpunkts	2. panta j) apakšpunkts
—	2. panta k) apakšpunkts
—	2. panta l) apakšpunkts
2. panta h) apakšpunkts	2. panta m) apakšpunkts
2. panta i) apakšpunkts	2. panta n) apakšpunkts
2. panta j) apakšpunkts	2. panta o) apakšpunkts
2. panta k) apakšpunkts	2. panta p) apakšpunkts
3. panta 1. punkts	3. panta 1. punkts
3. panta 2. punkts	3. panta 2. punkts
3. panta 3. punkts	—
3. panta 4. punkts	3. panta 3. punkts
4. panta l) punkta pirmā daļa	4. panta l) punkta pirmā daļa
4. panta 1. punkta otrā daļa	—
—	4. panta 2. punkts
4. panta 2. punkts	4. panta 3. punkts
4. panta 3. punkts	4. panta 4. punkts
—	4. panta 5. punkts
5. pants	5. pants
6. panta 1. punkts	—
—	6. panta 1. punkts
—	6. panta 2. punkts
6. panta 2. punkts	6. panta 3. punkts
6. panta 3. punkts	6. panta 4. punkts
—	6. panta 5. punkts

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
—	6. panta 6. punkts
6. panta 4. punkts	6. panta 7. punkts
6. panta 5. punkts	—
—	6. panta 8. punkts
—	6. panta 9. punkts
—	7. panta 1. līdz 3. punkts
7. panta 1. punkts	8. panta 1. punkts
7. panta 2. punkts	8. panta 2. punkts
—	8. panta 3. punkts
8. panta 1. punkts	9. panta 1. punkts
—	9. panta 2. punkts
8. panta 2. punkta a) apakšpunkts	9. panta 3. punkta a) apakšpunkts
8. panta 2. punkta b) apakšpunkts	9. panta 3. punkta b) apakšpunkts
8. panta 2. punkta c) apakšpunkts	9. panta 3. punkta c) apakšpunkts
—	9. panta 3. punkta d) apakšpunkts
8. panta 3. punkts	9. panta 4. punkts
8. panta 5. punkts	9. panta 5. punkts
9. panta 1. punkts	10. panta 1. punkts
9. panta 2. punkta pirmā daļa	10. panta 2. punkta pirmā daļa
9. panta 2. punkta otrā daļa	—
9. panta 3. punkts	10. panta 3. punkts
—	10. panta 4. punkts
10. pants	11. pants
11. pants	12. pants
12. panta 1. punkts	13. panta 1. punkts
12. panta 2. punkta a) apakšpunkts	13. panta 2. punkta a) apakšpunkts
12. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
12. panta 2. punkta c) apakšpunkts	—
12. panta 3. punkts	13. panta 2. punkta b) apakšpunkts
12. panta 4. līdz 6. punkts	13. panta 3. līdz 5. punkts
13. panta 1. un 2. punkts	14. panta 1. un 2. punkts
13. panta 3. punkta a) apakšpunkts	14. panta 3. punkta a) apakšpunkts
—	14. panta 3. punkta b) apakšpunkts
13. panta 3. punkta b) apakšpunkts	14. panta 3. punkta c) apakšpunkts
—	14. panta 3. punkta d) apakšpunkts
—	14. panta 3. punkta e) apakšpunkts

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
13. panta 4. punkts	14. panta 4. punkts
13. panta 5. punkts	—
—	15. pants
14. pants	—
—	16. pants
—	17. pants
15. panta 1. punkts, 2. punkts un 3. punkta pirmā daļa	18. panta 1. punkts, 2. punkts un 3. punkta pirmā daļa
15. panta 3. punkta a) apakšpunkts	—
15. panta 3. punkta b) apakšpunkts	18. panta 3. punkta a) apakšpunkts
15. panta 3. punkta c) apakšpunkts	18. panta 3. punkta b) apakšpunkts
15. panta 3. punkta d) apakšpunkts	—
15. panta 3. punkta otrā daļa	—
—	18. panta 3. punkta otrā daļa
15. panta 4. punkts	18. panta 4. punkts
—	18. panta 5. punkts
15. panta 5. punkts	18. panta 6. punkts
15. panta 6. punkts	18. panta 7. punkts
16. panta 1. punkts	19. panta 1. punkts
16. panta 2. punkts	19. panta 2. punkts
—	19. panta 3. punkts
16. panta 3. punkts	19. panta 4. punkts
16. panta 4. punkts	19. panta 4. punkts
—	20. panta 1. līdz 3. punkts
17. panta 1. punkts	21. panta 1. punkts
17. panta 2. punkta a) apakšpunkts	21. panta 2. punkta a) apakšpunkts
17. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
17. panta 2. punkta c) apakšpunkts	21. panta 2. punkta b) apakšpunkts
17. panta 3. punkts	—
17. panta 4. punkts	21. panta 3. punkts
—	21. panta 4. punkts
17. panta 5. punkts	21. panta 5. punkts
—	21. panta 6. punkts
17. panta 6. punkts	21. panta 7. punkts
18. pants	22. pants
19. pants	23. pants

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
20. pants	24. pants
20. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts	24. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
20. panta 2. punkts	24. panta 2. punkts
—	24. panta 3. punkts
21. pants	25. pants
22. pants	26. pants
23. pants	27. pants
23. panta 1. punkts	27. panta 1. punkts
23. panta 2. punkta pirmā daļa	27. panta 2. punkts
23. panta 2. punkta otrā daļa	—
—	27. panta 3. punkts
—	27. panta 4. punkts
23. panta 3. punkts	27. panta 5. punkts
23. panta 4. punkts	27. panta 6. punkts
23. panta 4. punkta a) apakšpunkts	27. panta 6. punkta a) apakšpunkts
23. panta 4. punkta b) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta c) apakšpunkta i) punkts	27. panta 6. punkta b) apakšpunkts
23. panta 4. punkta c) apakšpunkta ii) punkts	—
23. panta 4. punkta d) apakšpunkts	27. panta 6. punkta c) apakšpunkts
23. panta 4. punkta e) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta f) apakšpunkts	27. panta 6. punkta d) apakšpunkts
23. panta 4. punkta g) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta h) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta i) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta j) apakšpunkts	27. panta 6. punkta f) apakšpunkts
23. panta 4. punkta k) līdz n) apakšpunkts	—
23. panta 4. punkta o) apakšpunkts	27. panta 6. punkta e) apakšpunkts
—	27. panta 7. punkts
—	27. panta 8. punkts
—	27. panta 9. punkts
—	28. pants
24. pants	—
25. pants	29. pants
25. panta 1. punkts	29. panta 1. punkts
25. panta 2. punkta a) līdz c) apakšpunkts	29. panta 2. punkta a) līdz c) apakšpunkts

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
25. panta 2. punkta d) un e) apakšpunkts	—
25. panta 2. punkta f) un g) apakšpunkts	29. panta 2. punkta d) un e) apakšpunkts
—	30. pants
26. pants	31. pants
27. pants	32. pants
27. panta 1. punkta a) apakšpunkts	32. panta 1. punkta a) apakšpunkts
—	32. panta 1. punkta b) apakšpunkts
27. panta 1. punkta b) līdz d) apakšpunkts	32. panta 1. punkta c) līdz e) apakšpunkts
27. panta 2. līdz 5. punkts	32. panta 2. līdz 5. punkts
28. pants	—
29. pants	—
30. pants	33. pants
30. panta 2. līdz 4. punkts	—
—	33. panta 2. punkts
30. panta 5. punkts	33. panta 3. punkts
30. panta 6. punkts	33. panta 4. punkts
31. pants	34. pants
31. panta 2. punkts	—
31. panta 3. punkts	34. panta 2. punkts
32. panta 1. līdz 7. punkts	35. panta 1. līdz 7. punkts
—	35. panta 8. un 9. punkts
33. pants	—
34. pants	36. pants
34. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts	36. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts
34. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
34. panta 2. punkta c) apakšpunkts	36. panta 2. punkta b) apakšpunkts
34. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts	36. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts
35. panta 1. punkts	37. panta 1. punkta a) apakšpunkts
—	37. panta 1. punkta b) apakšpunkts
35. panta 2. punkts un 3. punkta a) līdz f) apakšpunkts	—
35. panta 4. punkts	37. panta 2. punkts
35. panta 5. punkts	37. panta 3. punkts
36. panta 1. punkts līdz 2. punkta c) apakšpunkts	38. panta 1. punkts līdz 2. punkta c) apakšpunkts
36. panta 2. punkta d) apakšpunkts	—
36. panta 3. punkts	—

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Direktīva 2005/85/EK	Šī direktīva
36. panta 4. punkts	38. panta 3. punkts
36. panta 5. punkts	38. panta 4. punkts
36. panta 6. punkts	38. panta 5. punkts
36. panta 7. punkts	—
37. pants	39. pants
38. pants	40. pants
39. pants	41. pants
39. panta 1. punkta a) apakšpunkts	41. panta 1. punkta a) apakšpunkts
—	41. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkts
39. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts	41. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts
39. panta 1. punkta a) apakšpunkta iii) punkts	41. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punkts
39. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punkts	—
39. panta 1. punkta b) apakšpunkts	41. panta 1. punkta b) apakšpunkts
39. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkts	—
39. panta 1. punkta e) apakšpunkts	41. panta 1. punkta c) apakšpunkts
—	41. panta 2. un 3. punkts
39. panta 2. punkts	41. panta 4. punkts
39. panta 3. punkts	—
—	41. panta 5. līdz 8. punkts
39. panta 4. punkts	41. panta 9. punkts
39. panta 5. punkts	41. panta 10. punkts
39. panta 6. punkts	41. panta 11. punkts
40. pants	42. pants
41. pants	43. pants
—	44. pants
42. pants	45. pants
43. pants	46. pants
44. pants	47. pants
—	48. pants
45. pants	49. pants
46. pants	50. pants
I pielikums	I pielikums
II pielikums	II pielikums
III pielikums	—
—	III pielikums
—	IV pielikums

(1) Atbilstības tabula nav atjaunināta.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Eiropas tūrisma statistika *I**

P7_TA(2011)0137

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai attiecībā uz Eiropas statistiku par tūrismu (COM(2010)0117 – C7-0085/2010 – 2010/0063(COD))

(2012/C 296 E/36)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0117),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 338. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0085/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Portugāles Republikas Asamblejas un Itālijas Senāta veiktos likumdošanas akta projekta papildinājumus,
 - ņemot vērā 2011. gada 22. marta vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A7-0329/2010),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2010)0063

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 6. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011 attiecībā uz Eiropas statistiku par tūrismu un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 95/57/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 692/2011.)

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

Kopienas finanšu pasākumi kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanai un jūras tiesību jomā *I**

P7_TA(2011)0138

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 861/2006, ar ko nosaka Kopienas finanšu pasākumus kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanai un jūras tiesību jomā (COM(2010)0145 – C7-0107/2010 – 2010/0080(COD))

(2012/C 296 E/37)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Parlamentam un Padomei (COM(2010)0145),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0107/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Portugāles Republikas Asamblejas un Itālijas Senāta iesniegtos apsvērumus par leģislatīvā akta projektu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 15. jūlija atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes pārstāvja 2011. gada 11. marta vēstulē pausto apņemšanos apstiprināt Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A7-0017/2011),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 44, 11.2.2011., 171. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

P7_TC1-COD(2010)0080

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 6. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 861/2006, ar ko nosaka Kopienas finanšu pasākumus kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanai un jūras tiesību jomā

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 693/2011.)

Zivsaimniecība – pārejas posma tehniskie pasākumi *I**

P7_TA(2011)0139

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1288/2009, ar ko nosaka pārejas posma tehniskos pasākumus laikposmam no 2010. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 30. jūnijam (COM(2010)0488 – C7-0282/2010 – 2010/0255(COD))

(2012/C 296 E/38)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0488),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0282/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 19. janvāra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2011. gada 9. marta vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A7-0024/2011),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. aicina Komisiju priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 84, 17.3.2011., 47. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

P7_TC1-COD(2010)0255

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 6. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 850/98 par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos līdzekļus jūras organismu mazuļu aizsardzībai, un Padomes Regulu (EK) Nr. 1288/2009, ar ko nosaka pārejas posma tehniskos pasākumus laikposmam no 2010. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 30. jūnijam

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 579/2011.)

2012. finanšu gada budžeta ieņēmumu un izdevumu tāme, I iedaļa — Parlaments

P7_TA(2011)0140

Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par Eiropas Parlamenta 2012. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāmi (2011/2018(BUD))

(2012/C 296 E/39)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu,
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 31. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2011. gada 9. marta rezolūciju par 2012. finanšu gada budžeta procedūras pamatnostādņēm — I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX un X iedaļa ⁽³⁾,
 - ņemot vērā ģenerālsekretāra ziņojumu Prezidijam par Parlamenta 2012. finanšu gada tāmes provizorisko projektu,
 - ņemot vērā tāmes provizorisko projektu, ko Prezidijs sagatavojis 2011. gada 23. martā saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 23. panta 7. punktu un 79. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā tāmes projektu, ko Budžeta komiteja sagatavojusi saskaņā ar Parlamenta Reglamenta 79. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 79. pantu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0087/2011),
- A. tā kā Savienības pašreizējā finanšu, ekonomikas un sociālajā situācijā iestādēm ir jāreaģē, rīkojoties kvalitatīvi un efektīvi, un jāizmanto stingras pārvaldības procedūras, lai nodrošinātu, ka tiek panākti ietaupījumi; uzskata, ka ietaupījumi būtu jānodrošina arī tajās budžeta pozīcijās, kuras attiecas uz Eiropas Parlamenta deputātiem;

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0088.

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

- B. tā kā būtu nepieciešams nodrošināt iestādēm pietiekamus resursus, lai gan pašreizējā ekonomiskajā situācijā šie resursi ir jāpārvalda stingri un efektīvi;
- C. tā kā ir īpaši vēlams, lai Budžeta komiteja un Prezidijs arī turpmāk ciešāk sadarbotos visos ikgadējās budžeta procedūras posmos, ņemot vērā Parlamenta Reglamenta 23. un 79. pantu, kuros noteikts, ka Prezidijs pieņem finansiālus, organizatoriskus un administratīvus lēmumus par Parlamenta iekšējo organizāciju, kā arī sagatavo Parlamenta provizorisko budžeta tāmes projektu un ka Budžeta komiteja saistībā ar budžeta procedūru sagatavo iesniegšanai plenārsēdē ziņojumu par Parlamenta budžeta tāmi;
- D. tā kā saskaņā ar Līgumu un Reglamentu Parlamenta pilnvaras attiecībā uz tāmes un galīgā budžeta pieņemšanu tiks pilnībā saglabātas;
- E. tā kā 2011. gada 15. un 22. martā notika iepriekšējas saskaņošanas sanāksme, kurā piedalījās Prezidija un Budžeta komitejas delegācijas;
- F. tā kā par budžetu atbildīgā komisāra nesenojā vēstulē iestādes tiek aicinātas darīt visu iespējamo, lai, izstrādājot savas izdevumu tāmes 2012. gada budžeta projektam, ierobežotu izdevumus,

Vispārēji pamatprincipi un kopējais budžets

1. atzinīgi vērtē Prezidija un Budžeta komitejas līdz šim veiksmīgo sadarbību, īstenojot pašreizējo budžeta procedūru, kā arī Prezidija un Budžeta komitejas 2011. gada 22. marta iepriekšējas saskaņošanas sanāksmē panākto vienošanos;
2. norāda, ka 2012. gada budžeta provizoriskā tāmes projekta kopsumma, ko Prezidijam ierosinājis ģenerālsēkretārs, ir EUR 1 773 560 543 jeb 20,26 % no daudzgadu finanšu shēmas (DFS) 5. izdevumu kategorijas; konstatē, ka salīdzinājumā ar 2011. gada budžetu ir ierosināts palielinājums par 5,2 %;
3. atzinīgi vērtē to, ka pēc iepriekšējas saskaņošanas ar Budžeta komiteju Prezidijs 2011. gada 23. marta sanāksmē ir pieņēmis 2012. gada budžeta provizorisko tāmes projektu, nodrošinot ietaupījumus salīdzinājumā ar sākotnēji ierosināto provizorisko tāmes projektu; apstiprina Prezidija priekšlikumu un nosaka, ka 2012. gada tāmes projekta kopsumma ir EUR 1 724 575 043 jeb 19,7 % no DFS 5. izdevumu kategorijas; konstatē, ka salīdzinājumā ar 2011. gada budžetu ir ierosināts palielinājums par 2,3 %;
4. prasa pārskatīt Parlamenta budžetu, ņemot vērā ilgtermiņa perspektīvu; prasa noteikt, kādus ietaupījumus turpmāk būtu iespējams panākt, lai samazinātu izmaksas un nodrošinātu resursus Parlamenta ilgtspējīgai darbībai, pildot likumdevējas iestādes pienākumus;
5. vēlreiz apstiprina, ka, ņemot vērā grūto ekonomikas un budžeta stāvokli dalībvalstīs, Parlamentam būtu atbildīgi jārikojas ar budžeta līdzekļiem un jāierobežo savi izdevumi, nepārsniedzot inflācijas līmeni⁽¹⁾; ņemot vērā iestāžu kopīgo nostāju, uzskata, ka līdzekļi ar paplašināšanos saistītām vajadzībām budžetā ir jāiekļauj ar grozījumu vēstules vai budžeta grozījuma palīdzību; tāpat ar grozījumu vēstuli vai attiecīgu budžeta grozījumu budžetā tiks iekļauti līdzekļi, kas nepieciešami 18 jaunajiem Parlamenta deputātiem, kuri sāk savu pienākumu izpildi pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā;
6. turklāt mudina administrāciju sagatavot Parlamenta budžeta objektīvu novērtējumu, lai noteiktu visus iespējamus ietaupījumus, un savlaicīgi iesniegt šo novērtējumu Budžeta komitejai, pirms beigusies budžeta procedūras īstenošana;
7. atgādina, ka DFS 5. izdevumu kategorijas maksimālais apjoms Savienības 2012. gada budžetam ir EUR 8 754 miljoni;

⁽¹⁾ Eiropas Savienības Statistikas biroja 2011. gada 16. marta paziņojums presai (41/2011).

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

8. uzskata, ka, ņemot vērā ekonomikas krīzi, valsts parādu smago slogu un ierobežojumus laikā, kad notiek valstu budžeta konsolidācija, Eiropas Parlamentam un pārējām iestādēm būtu atbildīgi jārikojas ar budžeta līdzekļiem un jāierobežo savi izdevumi, tomēr nemazinot iespējas sasniegt mērķi — veikt izcilu darbu likumdošanas jomā;

Konkrēti jautājumi

9. mudina Prezidiju īstenot stingru pieeju attiecībā uz cilvēkresursu pārvaldību, pirms tiek veidotas jaunas amata vietas Parlamentā;

10. uzskata, ka ar pasākumiem, kas pašlaik tiek veikti administrācijas modernizēšanas un racionalizēšanas nolūkā, un priekšlikumiem, kuri ierosināti attiecībā uz 2012. gadu, būtu jāveicina ārpalpojumu apjoma samazināšanās, un sagaida, ka šajā jomā tiks panākti nozīmīgi ietaupījumi, lai nodrošinātu, ka izdevumu apjoms ir vismaz 2010. gada līmenī;

11. atzinīgi vērtē ģenerālskretāra ierosinājumu turpināt Parlamenta vides politikas īstenošanu, sākt informācijas kampaņu, atbalstīt IKT daudzgadu stratēģiju un turpināt administrācijas modernizēšanu un racionalizēšanu;

12. cenšoties modernizēt un racionalizēt administrāciju, ir jāveic arī pasākumi Parlamenta drošības garantēšanai; pieprasa iekļaut rezervē EUR 3 miljonus, ko varētu izmantot, tiklīdz būtu iesniegta praksē īstenojama uzlabojumu koncepcija un izmaksu plānojums; atgādina iepriekšminētajā Parlamenta 2011. gada 9. marta rezolūcijā minēto, proti, ka būtu rūpīgi jāizvērtē, vai Eiropas iedzīvotāju tiesības uz piekļuves brīvību, lai tiktos ar saviem Eiropas Parlamenta deputātiem, varētu vēl efektīvāk samērot ar steidzamo nepieciešamību garantēt drošību tiem, kuri strādā iestādēs; aicina ģenerālskretāru līdz 2011. gada 30. jūnijam iesniegt attiecīgu ziņojumu;

13. atgādina, ka ir svarīgi visi 2012. gada budžeta pamatnostādnēs minētie elementi, t. i., lietojumprogrammu sistēmu modernizācija, cita starpā arī digitālā stratēģija attiecībā uz *Web 2.0* instrumentiem un sociālajiem tīkliem, mākoņdatošanas sistēma un bezvadu internets (*WiFi*), informācijas un komunikācijas politika, zināšanu pārvaldības sistēma, rakstiskās un mutiskās tulkošanas pakalpojumi, vides politika un EMAS, kā arī aktīva nediskriminēšanas politika;

14. uzskata, ka 2012. gada budžeta izpildes procesā būtu jānodrošina vēl vairāk ietaupījumu, samazinot ūdens, elektrības un papīra patēriņu, un ka būtu jācenšas samazināt ar dienesta komandējumiem un ceļojumiem saistītās transporta izmaksas;

15. uzsver nepieciešamību pastāvīgi informēt Eiropas iedzīvotājus, nodrošinot informācijas vienmērīgu sadalījumu, un pieprasa Parlamenta administrācijai pastāvīgi pārraudzīt gan esošās, gan potenciālās informācijas biroju atrašanās vietas, sevišķi tās, kur telpas tiek piedāvātas, neprasot atlīdzību;

16. prasa rūpīgi izvērtēt to, kā pašlaik tiek nodrošināta saziņa starp Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem, lai noskaidrotu iespējas pilnveidot kontaktus starp konkrētu nozaru jautājumos kompetentajām Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu komitejām, tā veidojot saturīgāku un rezultatīvāku dialogu;

Ēku būvniecība

17. atgādina par nostāju, ko Parlaments paudis iepriekšminētajā 2011. gada 9. marta rezolūcijā par 2012. finanšu gada budžeta procedūras pamatnostādnēm; uzskata, ka arī turpmāk viena no galvenajām prioritātēm būs iepriekšēja nomaksa, lai samazinātu finansēšanas izmaksas, šajā sakarībā pieprasa optimāli izmantot budžeta līdzekļus gada beigās, nodrošinot papildu līdzekļus ilgtermiņa būvniecības projektiem ar neizlietoto apropriāciju pārvietojuma palīdzību, kurš jāapstiprina Budžeta komitejai, vienlaikus ievērojot pārredzamības un pareizas finanšu pārvaldības principus;

Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis

18. norāda, ka Eiropas Parlaments izvērtēs iespēju piešķirt papildu finansējumu tikai pamatojoties uz nepieciešamo informāciju attiecībā uz 1) plānoto finansēšanas līdzekļu summu un avotiem, 2) papildinformāciju par juridiskajām sekām un 3) ar nosacījumu, ka visi ar šo projektu saistītie lēmumi tiek pieņemti saskaņā ar atbilstošu lēmumu pieņemšanas procedūru, kas nodrošina atklātas debates un pārredzamību; ņem vērā Eiropas vēstures nama izveides kopējo izmaksu tāmi, kā arī ekspluatācijas izmaksu tāmi un nepieciešamo nodrošinājumu ar personālu; prasa, lai Prezidijs samazinātu tāmē iekļautās ekspluatācijas izmaksas; lai dialogs ar iesaistītajām personām joprojām būtu pārredzams un rezultatīvs, prasa iesniegt darbības plānu, kurā izklāstīta Eiropas vēstures nama ilgtermiņa darbības stratēģija, un prasa saskaņā ar Finanšu regulas 179. panta 3. punktu iespējami drīz sniegt informāciju par šo būvniecības projektu; ierosina EUR 2 miljonus iekļaut rezervē, kamēr nav saņemts minētais darbības plāns;

19. neatbalsta jaunas budžeta pozīcijas izveidi šajā posmā, sevišķi Eiropas vēstures nama vajadzībām; tādēļ pieprasa EUR 1 miljonu, kas iekļauts jaunajā 3247. pozīcijā (Eiropas vēstures nams), pārvietot uz 10 1. nodaļu (rezerve neparedzētiem izdevumiem); tomēr uzskata, ka šāda pozīcija jebkurā gadījumā būtu jāveido, īstenojot pārredzamu procedūru, un budžeta lēmējinstīcijai šī pozīcija būtu jāapstiprina;

Noslēguma apsvērumi

20. pieņem 2012. finanšu gada tāmi un atgādina, ka Parlaments savu nostāju attiecībā uz Padomes grozīto budžeta projektu pieņems 2011. gada oktobrī, ievērojot Līgumā noteikto procedūru;

*

* *

21. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un tāmi Padomei un Komisijai.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

Vakcinēšana pret infekciozo katarālo drudzi ***I

P7_TA(2011)0147

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2000/75/EK attiecībā uz vakcināciju pret infekciozo katarālo drudzi (COM(2010)0666 – 05499/2011 – C7-0032/2011 – 2010/0326(COD))

(2012/C 296 E/40)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2010)0666),
 - ņemot vērā Padomes 2011. gada 26. janvāra vēstuli, kurā Padome paudusi viedokli, ka jāmaina priekšlikuma juridiskais pamats, un aicinājusi Eiropas Parlamentu pieņemt nostāju par minēto Komisijas priekšlikumu, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 43. panta 2. punktu (05499/2011 - C7-0032/2011),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 43. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 15. marta atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas atzinumu par ierosinājumu mainīt juridisko pamatu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. un 37. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A7-0121/2011),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

P7_TC1-COD(2010)0326**Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 7. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES, ar ko groza Direktīvu 2000/75/EK attiecībā uz vakcinēšanu pret infekciozo katarālo drudzi**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME, EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību **un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,**

I

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc legīslatīvā akta projekta nosūtīšanas dalībvalstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīvā 2000/75/EK (2000. gada 20. novembris), ar ko paredz īpašus noteikumus infekciozā katarālā drudža kontrolei un apkarošanai ⁽³⁾, ir paredzēti īpaši kontroles noteikumi un pasākumi, lai apkarotu un novērstu infekciozo katarālo drudzi, ietverot noteikumus par aizsardzības un uzraudzības zonu izveidošanu un par to, kā izmantot vakcīnas pret infekciozo katarālo drudzi.
- (2) Agrāk Savienībā tika ziņots vienīgi par dažu serotipu infekciozā katarālā drudža vīrusa sporādiskiem uzliesmojumiem. Šie uzliesmojumi bija galvenokārt Savienības dienvidos. Tomēr kopš Direktīvas 2000/75/EK pieņemšanas un jo īpaši pēc tam, kad Savienībā 2006. un 2007. gadā bija parādījušies infekciozā katarālā drudža 1. un 8. serotips, infekciozā katarālā drudža vīrusa izplatība Savienībā bija vēl plašāka, turklāt dažos apgabalos tas varēja kļūt endēmisks. Tāpēc sarežģītās minētā vīrusa izplatības kontrole.
- (3) Direktīvā 2000/75/EK paredzētie noteikumi par vakcināciju pret infekciozo katarālo drudzi ir balstīti uz pieredzi, kas gūta saistībā ar tā dēvētajām “dzīvām modificētām vakcīnām” vai “dzīvām novājinātām vakcīnām”, kuras minētās direktīvas pieņemšanas laikā bija vienīgās pieejamās vakcīnas. Minēto vakcīnu izmantošana var radīt vakcīnas vīrusa nevēlamu cirkulāciju arī nevakcinētu dzīvnieku vidū.
- (4) Pēdējos gados, ieviešot jaunu tehnoloģiju, ir kļuvušas pieejamas tādas “inaktivētās vakcīnas” pret infekciozo katarālo drudzi, kuras minētajam riskam nepakļauj nevakcinētus dzīvniekus. Šādu vakcīnu plaša izmantošana vakcinācijas kampaņās 2008. un 2009. gadā ir radījusi slimības situācijas ievērojamu uzlabošanu. Lielā mērā ir vienprātība par to, ka vakcinācija ar inaktivētām vakcīnām ES ir atzīta par vislabāko infekciozā katarālā drudža kontroles un klīniskās saslimšanas profilakses līdzekli.
- (5) Lai nodrošinātu infekciozā katarālā drudža vīrusa izplatības labāku kontroli un mazinātu minētās slimības radīto slogu lauksaimniecības nozarei, un nolūkā ņemt vērā jaunākās tehnoloģijas attīstību vakcīnas ražošanā, ir lietderīgi grozīt pašreizējos noteikumus par vakcināciju, kas paredzēti Direktīvā 2000/75/EK.
- (6) **Lai jaunie noteikumi dotu labumu jau 2011. gada vakcinācijas sezonā, šai direktīvai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.**
- (7) Ar šajā direktīvā paredzētajiem grozījumiem būtu jāpadara elastīgāki noteikumi par vakcināciju un jāņem vērā tas, ka pašlaik ir pieejamas inaktivētās vakcīnas, ko iespējams veiksmīgi izmantot arī ārpus apgabaliem, uz kuriem attiecas dzīvnieku pārvietošanas ierobežojumi.

⁽¹⁾ 2011. gada 15. marta atzinums (vēl nav publicēts Oficiālajā Vēstnesī).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa Nostāja.

⁽³⁾ OV L 327, 22.12.2000., 74. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

(8) Turklāt un ar noteikumu, ka tiek veikti atbilstīgi piesardzības pasākumi, nebūtu jāatsakās no dzīvu novājinātu vakcīnu izmantošanas, jo to izmantošana varētu būt nepieciešama zināmos apstākļos, piemēram, pēc infekciozā katarālā drudža vīrusa jauna serotipa ieviešanas, pret kuru, iespējams, inaktivētās vakcīnas vairs nebūtu pieejamas.

(9) Tāpēc Direktīva 2000/75/EK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 2000/75/EK ar šo groza šādi.

1. Direktīvas 2. pantu papildina ar šādu punktu:

“j) *“dzīvas novājinātas vakcīnas”*: vakcīnas, kuras izgatavo, adaptējot infekciozā katarālā drudža vīrusa izolātus, izmantojot sērijas pasāžas audu kultūrā vai vistu embrijos.”.

2. Direktīvas 5. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“5. pants

1. Dalībvalsts kompetentā iestāde var nolemt dot atļauju izmantot vakcīnas pret infekciozo katarālo drudzi ar noteikumu, ka:

- a) šāds lēmums ir balstīts uz kompetentās iestādes veikta īpaša riska novērtējuma rezultātiem;
- b) pirms šādas vakcinācijas veikšanas tiek informēta Komisija.

2. Kad vien tiek izmantotas dzīvas novājinātas vakcīnas, dalībvalstis nodrošina, lai kompetentā iestāde noteiktu robežas:

- a) aizsardzības zonai, kura ir vismaz viens vakcinācijas apgabals;
- b) uzraudzības zonai, kura ir Savienības teritorijas daļa, kas sniedzas vismaz 50 kilometrus aiz aizsardzības zonas robežas.”.

3. Direktīvas 6. panta 1. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“d) īsteno pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar 20. panta 2. punktā noteikto kārtību, jo īpaši attiecībā uz jebkuras vakcinācijas programmas vai citu alternatīvu pasākumu ieviešanu.”.

4. Direktīvas 8. panta 2. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“b) Uzraudzības zona ir Savienības teritorijas daļa, kas sniedzas vismaz 50 kilometrus aiz aizsardzības zonas robežas un kur pēdējos 12 mēnešos ar dzīvām novājinātām vakcīnām nav veikta vakcinācija pret infekciozo katarālo drudzi.”.

5. Direktīvas 10. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. jebkāda vakcinācija pret infekciozo katarālo drudzi ar dzīvām novājinātām vakcīnām uzraudzības zonā ir aizliegta.”.

Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis

2. pants

1. Dalībvalstis vēlākais līdz **2011. gada 30. jūnijam** pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu..

Tās piemēro minētos noteikumus **vēlākais no 2011. gada 1. jūlija**.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā **nākamajā** dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*..

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

....

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

2012/C 296 E/16	Eiropas kaimiņattiecību politikas austrumu dimensijas pārskats Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par Eiropas kaimiņattiecību politikas austrumu dimensijas pārskatu	105
2012/C 296 E/17	Eiropas kaimiņattiecību politikas dienvidu dimensijas pārskatīšana Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par Eiropas kaimiņattiecību politikas dienvidu dimensijas pārskatīšanu	114
2012/C 296 E/18	Seksuālās vardarbības izmantošana Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos notiekošajos konfliktos Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par seksuālās vardarbības izmantošanu konfliktos Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos	126
2012/C 296 E/19	Eiropas Investīciju bankas 2009. gada pārskats Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par Eiropas Investīciju bankas 2009. gada pārskatu (2010/2248(INI))	130
2012/C 296 E/20	Ai Weiwei lieta Ķīnā Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par Ai Weiwei lietu	137
2012/C 296 E/21	Aizliegums rīkot trimdā Nepālā esošās Tibetas valdības vēlēšanas Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par aizliegumu rīkot trimdā esošās Tibetas valdības vēlēšanas Nepālā	138
2012/C 296 E/22	Zimbabve Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa rezolūcija par Zimbabvi	140

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2011. gada 5. aprīlis

2012/C 296 E/23	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Polija, Podkarpackie — mašīnbūve Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Polijas pieteikums EGF/2010/013 PL/Podkarpackie, mašīnbūve) (COM(2011)0062 – C7-0056/2011 – 2011/2045(BUD))	144
	PIELIKUMS	146
2012/C 296 E/24	Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošana — Čehijas Republika, UNILEVER Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu saskaņā ar 28. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (Čehijas Republikas pieteikums EGF/2010/010 CZ/Unilever) (COM(2011)0061 – C7-0055/2011 – 2011/2044(BUD)) ...	146
	PIELIKUMS	148

2012/C 296 E/25	Divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju eksporta kontrole ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīlī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1334/2000, ar ko nosaka Kopienas režīmu divējāda lietojuma preču un tehnoloģiju eksporta kontrolei (COM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))	148
2012/C 296 E/26	Valsts atbalstīti eksporta kredīti ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīlī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par atsevišķu pamatnostādņu piemērošanu valsts atbalstītu eksporta kredītu jomā (COM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD))	165
Trešdiena, 2011. gada 6. aprīlis		
2012/C 296 E/27	Budžeta grozījuma Nr. 1/2011 projekts — III iedaļa — Komisija Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2011. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 1/2011 projektu, III iedaļa — Komisija (07704/2011 – C7-0072/2011 – 2011/2022(BUD))	172
2012/C 296 E/28	ES Solidaritātes fonda izmantošana - 2010. gada plūdi Polijā, Slovākijā, Ungārijā, Čehijas Republikā, Horvātijā un Rumānijā Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par ES Solidaritātes fonda izmantošanu saskaņā ar 26. punktu Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija lēmumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību (COM(2011)0010 – C7-0023/2011 – 2011/2021(BUD))	173
	PIELIKUMS	174
2012/C 296 E/29	Eiropas Kopienas un Komoru Salu Savienības Zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumā paredzētās zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes Lēmumam par to, lai noslēgtu protokolu, kurā noteiktas zvejas iespējas un finansiālais ieguldījums, kas paredzēts Eiropas Kopienas un Komoru Salu Savienības Partnerattiecību nolīgumā zivsaimniecības nozarē (15572/2010 – C7-0020/2011 – 2010/0287(NLE))	174
2012/C 296 E/30	Strīdu izšķiršanas mehānisms, kas jāpiemēro strīdiem attiecībā uz tirdzniecības noteikumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar ko izveido asociāciju starp EK un Jordāniju *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu nolīgumu protokola veidā starp Eiropas Savienību un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, ar kuru izveido strīdu izšķiršanas mehānismu, kas jāpiemēro strīdiem attiecībā uz tirdzniecības noteikumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Jordānijas Hāšimītu Karalisti, no otras puses (13758/2010 – C7-0057/2011 – 2010/0173(NLE))	175
2012/C 296 E/31	ES un Marokas nolīgums, ar kuru izveido strīdu izšķiršanas mehānismu *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Eiropas Savienības un Marokas Karalistes nolīgumu, ar kuru izveido strīdu izšķiršanas mehānismu (13754/2010 – C7-0431/2010 – 2010/0181(NLE))	176
2012/C 296 E/32	Strīdu izšķiršanas mehānisms, kas jāpiemēro strīdiem attiecībā uz tirdzniecības noteikumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar ko izveido asociāciju starp EK un Ēģipti *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu nolīgumu protokola veidā starp Eiropas Savienību un Ēģiptes Arābu Republiku, ar kuru izveido strīdu izšķiršanas mehānismu, kas jāpiemēro strīdiem attiecībā uz tirdzniecības noteikumiem Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumā, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Ēģiptes Arābu Republiku, no otras puses (13762/2010 – C7-0372/2010 – 2010/0229(NLE))	176

2012/C 296 E/33	<p>Ukrainas dalība Savienības programmās ***</p> <p>Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Protokolu Partnerības un sadarbības nolīgumam, ar ko izveido partnerību starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Ukrainu, no otras puses, par Pamatnolīgumu starp Eiropas Savienību un Ukrainu par vispārējiem principiem Ukrainas dalībai Savienības programmās (13604/2010 – C7-0401/2010 – 2010/0218(NLE))</p>	177
2012/C 296 E/34	<p>Zivsaimniecības produktu, dzīvu gliemeņu, adatādaiņu, tunikātu un jūras gliemežu imports Eiropas Savienībā no Grenlandes ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes lēmumam, ar ko paredz noteikumus par zivsaimniecības produktu, dzīvu gliemeņu, adatādaiņu, tunikātu, jūras gliemežu un no tiem iegūtu blakusproduktu importu Eiropas Savienībā no Grenlandes (COM(2010)0176 – C7-0136/2010 – 2010/0097(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2010)0097</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 6. aprīlī, lai pieņemtu <i>Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011</i>, ar ko paredz noteikumus par zivsaimniecības produktu, dzīvu gliemeņu, adatādaiņu, tunikātu, jūras gliemežu un no tiem iegūtu blakusproduktu importu Eiropas Savienībā no Grenlandes [Gr. 1] ⁽¹⁾</p>	178
2012/C 296 E/35	<p>Minimālie standarti attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem starptautiskās aizsardzības statusu ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem starptautiskās aizsardzības statusu (pārstrādāta versija) (COM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2009)0165</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 6. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par minimāliem standartiem attiecībā uz dalībvalstu procedūrām, ar kurām piešķir un atņem starptautisko aizsardzību (pārstrādāta versija)</p> <p>I PIELIKUMS</p> <p>II PIELIKUMS</p> <p>III PIELIKUMS</p>	184
2012/C 296 E/36	<p>Eiropas tūrisma statistika ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai attiecībā uz Eiropas statistiku par tūrismu (COM(2010)0117 – C7-0085/2010 – 2010/0063(COD))</p> <p>P7_TC1-COD(2010)0063</p> <p>Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 6. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011 attiecībā uz Eiropas statistiku par tūrismu un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 95/57/EK</p>	223
2012/C 296 E/37	<p>Kopienas finanšu pasākumi kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanai un jūras tiesību jomā ***I</p> <p>Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 861/2006, ar ko nosaka Kopienas finanšu pasākumus kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanai un jūras tiesību jomā (COM(2010)0145 – C7-0107/2010 – 2010/0080(COD))</p>	224

	P7_TC1-COD(2010)0080	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 6. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 861/2006, ar ko nosaka Kopienas finanšu pasākumus kopējās zivsaimniecības politikas īstenošanai un jūras tiesību jomā	225
2012/C 296 E/38	Zivsaimniecība – pārejas posma tehniskie pasākumi ***I	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1288/2009, ar ko nosaka pārejas posma tehniskos pasākumus laikposmam no 2010. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 30. jūnijam (COM(2010)0488 – C7-0282/2010 – 2010/0255(COD))	225
	P7_TC1-COD(2010)0255	
	Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 6. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 850/98 par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos līdzekļus jūras organismu mazuļu aizsardzībai, un Padomes Regulu (EK) Nr. 1288/2009, ar ko nosaka pārejas posma tehniskos pasākumus laikposmam no 2010. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 30. jūnijam	226
2012/C 296 E/39	2012. finanšu gada budžeta ieņēmumu un izdevumu tāme, I iedaļa — Parlaments	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 6. aprīļa rezolūcija par Eiropas Parlamenta 2012. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāmi (2011/2018(BUD))	226
	Ceturtdiena, 2011. gada 7. aprīlis	
2012/C 296 E/40	Vakcinēšana pret infekciozo katarālo drudzi ***I	
	Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2000/75/EK attiecībā uz vakcināciju pret infekciozo katarālo drudzi (COM(2010)0666 – 05499/2011 – C7-0032/2011 – 2010/0326(COD))	230
	P7_TC1-COD(2010)0326	
	Eiropas Parlamenta nostāja, kas pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 7. aprīlī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/./ES, ar ko groza Direktīvu 2000/75/EK attiecībā uz vakcināšanu pret infekciozo katarālo drudzi	231

Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

